

מספר היצירה 217 ספר

היכלות הזוהר

הוצאת והכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ט

מפרשת

בראשית ופקודי

עם

ביאור הגר"א

מכבוד רבינו הגדול והקדוש הגאון האמיתי, אור העולם והדרו,
רשבכת"ג חסידא קדישא

אדמו"ר אליהו מווילנא זוק"ל

ובסופו באו הרכה ליקומים יקרים כגוף בח"י קדשו ו"ל.

נדפס בהמלצות הרב גאון יעקב צבי ישורון הקפורס
קוהר"ר יעקב צבי מעקלענבורג הנאכ"ר כ"י.

בדפוס העררען גרובער אונד לאנגרען.

ידוע לכל כי כל עניני ההיכלות שנוהר אשר יסודתם בהררי עקראי קודש המפורשים, כולם
אופקים כבוד שמו ית' ומדברים מרוקמות יולריכו איך הוא נערץ ונקדש בפי אלף אלפים ורננו רננו
שרפים וקיות ואופכי הקודש הזעים וקלים עפקד הדר גאונו, ועזארים כל פרטי פקודת ועשמת כל
עשתי מעלה אשר דבר אין להם עם עניני ב"א וקוקי המדינה, ע"כ אין עה להעיר דבר זראש
הקיבור הזה.

ספר היכלות הזוהר

מפרש

בראשית ופקודי

המה

שבעה היכלי הקודש, לכל מבקש ח' כאור שבעת הימים יאירו אור הקדושה, כנגדה לבנה הספיר ינוצצו נצוצי היראה, כעצם השמים יוככו נפשו, וכטהרו וטהרו רוחו, יזכה ע"י לרב טוב הצפון, ידבק באהבה לשמו י"ת, יפק רצון מה' ויגלה לו תעלומות חכמה.

ועד כה היו שעריהם סגורים ודרכם בקודש נעלמו

ועתה הנכיח ה' לנו

ע"י עיר וקדיש משמיה, איש אשר רות חלקים בו, חד מזני היכלא דמלכא, רבינו הגדול והקדוש, הגאון החסיד האמיתי אור העולם רשכזה"ג המפורסם בכל קנזי ארץ אדמו"ר אליהו מווילנא זנוק"ל, אשר לו נוסדו כל מפתחות הפנימים, לפתוח לנו שערי חכמה, ולהאיר לנו אור גדול צביאורו

ביאור הגר"א

לחיות בחפזת נועם כל בית נבאחם כי כולם אומרים כבוד יוצרינו יח"ש, ומפארים ומעריצים רוממות חוה"ק, ומפיקים נוגה לעינים למצוא רוח חיים ולהוציא לאור תעלומות סתרי דברי רז"ל בהלמודים ובמדרשים

ובאור ציאורו נראה אור המבאר ברחבה כמה מאמרי הזוהר, וז"ה, ורע"מ, ומיקונים, ומיקוני ז"ח, ואדר"ל, וסתרי אומיות שנראש הז"ח, בכל פרטי שטחות דבריהם וכללות עניניהם כדרכו בקדש ז"ל.

ולאשר כי גם ההיכלות שלעומתן מתבארים עמוך ביאור הגר"א וגם כי הם עליהם הלצנות ליראת ה' ע"כ לזכות הרבים כדפסו גם הם, ואשרי המרגיל עלמו לעיין בהם ולשום כל דבריהם על לבו. — ובסופו נקבלו גלו אור יקרות הרבה ליקוטי הגר"א (ונפרט אותם השייכים לציאורו על היכלות) עגוף כת"י קדשו הנעלה בכרך ליקוטיו ז"ל שביד הרב"ג כו' עו"ה שאיר יעקב גינלבורג כ"י.

הוקם יסוד בנין ההיכלות בדפוס

ע"י המחנך בכל עני ידעתו לקווא לאור כל כת"י רבינו הגר"א ז"ל כבוד הרב כנאון מפארת ישראלי והדרו נשיא אש"ק הגאון ד' מוהר"ן כ"י. — ובעזר נפש כחלם המסייע אכני קודש המסתובבים בהצמקות, להפיץ אורם לעיני כ"י, העושר לנשמתם כל ואלבט יעבודת הקודש, ונרמז ומרד על הש"ל.

העתק מ"ש במ' עליות אליהו (נ"ז:) ברשימת חיבורי הגר"א ז"ל, וז"ל:

שני ברכים על היכלות.

ביאור ברחבה. (חיבור המיוחד בחיבוריו ז"ל בזה שבא בארוכה ע"ד זיכור נפלא. וגם הוא חיבור
נועט הכמות ורצ האיכות לשלימותו וראוי להשתדל בהדפסתו. ונמצא ח"י בכ"י (הגרד"ל). וגם הוא עלה
בהסכמה מהרזנים הנ"ל להדפיסו. ומונח במ' נפש החיים שע"א (סוף פרק ט"ו) מ"ש בהיכל ב'. וכן שם
(פרק י"ח) ושם (פרק י"ט), עכ"ל:

זכרון תורה וברכה!

להגבירה הנכבדת יקרת רוח אשה יראת ה' מפורסמת

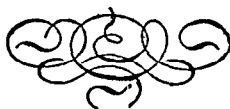
דבורה פאללאק

היא האשה הנודעת כשער בת רבים לעושה חסד על כל דופקי דלחותי', היא אשר רבות פעמים נדבת רוחה אותה להרים חרומת כסף לא מעט לבנין כמה בתי כנסיות, גם בנתה לה ארמון קדש אשר יסודותיו כל ימוטו לעולם, כלקחה במחיר כסף רב את גבול חר הויתים שבירושלם עת"ק. ונתנה אותו במתנה לכולל פרושים אשכנזים שהם חובשי בית מדרשו של אדמו"ר הגאון מרן אליהו החסיד נ"ע, והם יחזקו גבול זה לב"ע, וכל החכנסות שיעלו מזה ינתן לחברת ח"ת ללמד בני תורה ה', והיא גם היא הושיטה אלי שרביט זהב לחמוך את ידי תכחה ולעמוד לימין עזרתי בהוצאת הדפסת ספר תחיכלות עם ביאור הגר"א נ"ע.

ברוכה היא לה'! וזכות הגר"א יעמוד לה ולבני ביתה לפרוס עליהם סבת שלומו, להריק עליהם שפעת ברכת, קול ששון וקול שמחת ישמע בכיתה חמיר. והיא חנוכ בזקנת ושיבת טובת סלה.

המביא לבית הדפוס.

הערת

כבוד חרב תגאון אור ישראל וחדרו גאון יעקב צבי ישורון החכם הכולל בו', המפורסם כש"ת מו"ח יעקב צבי מעקלענבורג נ"י, תגאב"ד דפ"ק, בעל תחבב וקבלה.

מאמר רבותינו „הכל תלוי במלך אפילו ס"ת שזהיכל" הוא מאמר כללי ומתפשט בכל פרטי עניני בני אדם גם לדבר מלכות, כי כמה מהנה ירדפו האנשים אחריהם לקיימם בשמחה, ורבות מהנה בקרן זוית מונחות וכמעט לא שזפתם עין איש להשקיף עליהן. הלא עיינינו תחזינה שאין לנו גדול מן המלכות להפיץ מעינות חכמה על פני תבל, ובכל זאת כמה מן נהרות החכמה שוטפים והולכים בצדי הדרכים, ואין איש שם על לב לחפור במשענתו על פני הנהר למשכו ולהטותו אל המסילה להראותו לעיני בני אדם, אולי ימלאו כדיהם מומימי החכמה לשמות ממנו ולרוות צמאון נפשם ויחיו לעולם. — כמה הם החצורים הקדושים אשר נשארו לזכרת עולם, והם מועשי ידי עיר וקדיש איש אשר רוח אלהים בו רבינו הגדול הגאון אור העולם רבן של כל בני הגולה מרנא ורבנא הר"ר אליהו חסידא קדישא מוויילנא כ"ע, ומי זה לא ידע כי חצוריו אלה המה מלאים מפניני חכמה, כסף תצונה טמון בהם לרוב, וזהב הדעת נפון בחוכם, ואי' איפה הם? כתבי קדש אלה מונחים מן הדף, ואין עין אדם שולטת בהם לראותם וליהנות מהם, ורבים מודרשי תורת אמת יבקשו אחריהם הנה והנה, יבקשו בנפש חפצה ולא ימצאו מקום מנוחתם. ועתה מה נכבד היום אשר בא בו הרב וכו' מוהר"ר שמואל לוריא נ"י מפה אשר תחת ידו ישנם מחצורים הקדושים האלה, ומציא כעת א בית הדפוס את **ביאור הגר"א** על ההיכלות שמוכילתא דרשב"י בפרשת בראשית ופקודי, וראיתי כי נאמן הוא מאלד במלכת הקדש ומתיגע הרבה להשגיח היטב על ההגהה לכלי נטות מאומה מן הכתב יד אשר לפניו ולציין כל המ"מ מד' הזוהר המובאים בו, למען יאלו הדברים הקדושים האלה לאור העולם מוגהים ומתוקנים היטב. לכן אחס ישרי לבי! אשר כמוני כמוכם ידעתם חין ערך חצורי טהרה אלה אשר צם זרוע החכמה האמתית עם גבורת הדעת והתבונה, עמוד נא בעזרת הרב המשתדל בהוצאת החצורים האלה לאור העולם, קחו אותם ממנו והציאום אל בתיכם ומפקחנה עייניכם לראות פניני חכמה ודעת הטמונים בדברי תורה הרחבה מני ים, ולא תהי' עוד חכמת האמת נעדרת, אבל תהי' ממלכת גברת, כאשר היתה בימי אבותינו.

דברי החותם פ"ק קעניגסצערג יום ד' א' דר"ח מרחשון ה'תר"ז ליצירה.

יעקב צבי ב"ר גמליאל מעקלענבורג.

מכתב

כבוד הרב הגאון, חכם הרוים ונבון לחש. המקובל תאלקי קדוש יאמר לו כו', המפורסם בקש"ת מוהר"ר אברהם שמחה תאב"ד ור"מ דק"ק מאסמיסלאוו נ"י.

כבוד ידידי . . . מוהר"ש לודיא נ"י

מכתבו מן . . . הגיעני ד' ז"ך כסלו, מבקש שאשלח לו ההעתק שאכלי ביאור רבינו הגדול מרנא ורצנא אליהו ז"ל על ההיכלות, ותוכו רצוף מכתב גם מכבוד ידיד ה' ורצ רחמיאמי הרב הגדול בחורה ויראת ה' גאון יעקב צבי נ"י הרב דקעניגסצער, מבקש ג"כ על ככה, ידע מע"ל, כי ההעתק שהיה אצלי בכ"י, צרוף ובחון, עלה בלבה אש של שריפת הכית תלמוד שבוואלחזין בשנת תקפ"ז. וזה כמה שנים שהשגתי העתק אחר מביאור הנ"ל . . . חשתי ושלחתי ע"י פאסט ראשון יום ה' כ"ח כסליו, ולפלא צעיתי אשר לא כ' מע"ל מזה אולי איזה משך קודם שהחל להדפיס, ואז הייתי מפנה עצמי בחזקה מטרדותי לט"י זו ולהגיהו צע"ה, אולי כמה שבוסים שבהעתק שאכלו ימנאם בהעתק זה מתוקנים, ויריץ נא אולי בהי עי"פ הדברים שמתקשה בהם בד' רז"ל, שהודיעני במכתבו בסתימות.

ואשר עוד בקשה נפשו מאתי במכתבו לבא בהקדמה והסכמה ע"ז, חרדת קדש נפל' עלי י וכי דברי ועיני רבינו הגדול והקדוש הגאון החסיד רצן ואורן וקדושן של ישראל מרנא ורצנא אלי צריכין לי ולמטלעתי, מעשי תקפו וגבורתו בחורה ובקדושה ועוזו ונפלאותיו הלא המה כתובים ע חצורי רבינו ז"ל, שנדפסו בהקדמות של כבוד דודי אדמו"ר הגאון הצדיק מפורסם מ' חיים ז"ל, ובהם של כבוד בניו ונכדו ותלמידיו הרבנים ז"ל. — אך אחת אמרתי, אהי' חנר לכל אשר יראהו, לעושי מצוה זו היקרה.

מדחויקנא טיבותא סגי למע"ל על צשורתו זאת אי שמרפס ביאור הנפלא של רבינו ז"ל על ההיכלות, נפשי יודעת מאד שהמציני מדע ישמחו זו שובע שמחות נעימות בנועם ה' צבקרם צהיכלו צעין האמת, אז עין צעין יראו שדברי ביאורו זה מאירים ומשלימים, מצריקים ומזהירים כזהרי חמה צבהרים, ומאירי אור קדושה צנפס, ומודיעני ידידי עוד כי גם מנו' וגמורה אכלו שבהתמורה של פדיון חיבור זה ידפיס עוד גם החיבור ביאורו ז"ל על ס' התיקונים. מה נכבד אולי היום צשורה זו, זקנתו הנורא של רבינו ז"ל יעמוד לו שמשמאי יהא רעוא לתמכו ולסיעו לצנע מחשבתו זאת ותעשה ידיו חושי'. כן מאשר כותב מע"ל שכבוד הרב הגדול צדיק וגשגב הרב דק"צ הנ"ל לצע עז התאזר תת לכסף מוצא להדפסת ההיכלות, וצטטורה לצב הרב הלז להוציא לאור בדפוס כל שארי חיבורי רבינו ז"ל, עיני נשואות לעליון נורא ית"ש לצכות את הדור הזה. וזכות הרבים יהא תלוי בהרב נ"י, ובכבוד מע"ל לדור דורים.

מי חכם ויבן אה, שעסקו בחורה לשמה של רבינו ז"ל צדרכי קדושה ופרישות נשגבה, היא הביאה שנתקיימו זו כל הדברים שמה התנא ר' מאיר שזכה העוסק בחורה לשמה. ומי חכם וישמר אלה דרכיו ויתבוננו חסדי ה' אשר עשה עמנו להפליא ששלח לנו עיר וקדוש להאיר פני תבל לתקון דורו ודורות הבאים, ויתחקה גם הוא לילך צעקצות דרכיו בהפלגת שקידה ויגיעה בחורת ה' צפרישות וטהרה, ותלבישהו עמו ויראה וכו'. סמוך לצי צעם ה' אלה שקירות לצנא אחוזות צשרס בחורת ה' תמימה, שכולס כאחד יחזיקן

יחזיקו טובה ע"ז למע"ל בשכר טוב ובשמחת לבב ויחזיקו בעץ החיים ויתמכוהו למען תעלה בידו ע"י החמורה להדפיס אח"ז גם ביאור רבינו ז"ל על ס' התיקונים ושאר חיצוריו הקדושים בנגלות ובנסתרות, וכ"ש ששארית לא יעשו עולה למיקס ח"ו בארור מסיג גבול רעהו להדפיס חיבור הלז בתבניתו או שלא בתבניתו, בקוספה או בגרעון, או באיזה ערמה ותחבולה בעולם, בלתי רשיון מע"ל, עד כלות המשך שיגביל ע"ז, וארור בו שזועה וכו', ולא נזכר אזהרה זו אלא חוץ למדינתנו, כי במדינתנו יש גם פקודת דבר מלך שלטון ע"ז כמודעת. גם בפירוש אני אומר שכל דברי הג"ל הם אך בהם באשר שאין בהם שום דבר נגד חקי הקיר"ה דמדינתנו*.

ואשר כ' מע"ל שהוא מדפיס את פנים ד' הזהר עצמם עד דף רס"ט, לפלג צעיני לדעתיו הוא הולאה יתירה... ודי להדפיס ד' הזהר עד דף ר"ס ע"ב עד ד"ה היכל קדמא' וכו' (*). חב"ד המדבר באימה מיראת רוממות רבינו הגדול המחבר ז"ל הדומה למלאך ה' נצאות, וברוך אל עליון שהחייני וקיימני והגיעני לדבר דברי אלה לפני עם ה' אלה.

הכותב וחותם מוציא ש"ק צ' דר"ה טבת תרי"ז לפ"ק פ"ק מסטיסלאוו יצ"ו.

איום אברהם שמחה בהרב מ' נחמן זללה"ה קוס"ק. ה"ל.

מעטת תהלה

...בור תרב הגאון המובהק סוע"ה חכם הכולל המפורסם כש"ח מהור"ר יחיאל העליר נ"י האב"ד דק"ק סוואלק בעתמ"ח שו"ת עמודי אור.

מי האמין לשמועתינו, זרוע ה' אשר נגלתה לעינינו בדורות האחרונים, אשר אחרנו נגזרנו, אין רועה, ולית מאן דיוקיס שכינתא מעפרא, ותהי לנו חזות הכל כחוס וחתום, כעורים נגשש. לא נטשנו צורינו ויפית בקרב עדותו הנהלא' רוח חיים, ויקס צדור שלפנינו עמודו של עולם, הגאון החמיתי רשב"ה אור ישורון וצני תפארתו חסידא קדישא מרנא ורבנא אליראדו מוילנא זנוק"ל אשר הופיע אורו על כנפי ארץ, חשף העלומות חכמה, ויראינו נפלאות לאחד ולקשר כל תושב"פ ורזין עלאין קדישין בתושב"כ, לית מירי דלא רמיא צה, הלא אותה אנו מנשקים.

אולם תתיפת החכמה תפרש: כפי' כי רוב תורתו בנסתרה אשר הגיח אחריו הכס בכחוצים לא ינאז לאור הדפוס, ואם לא נתפאר לעמוד על סחרי פגוני כתבי קדשו אך מעט דבש המוטעם לחיך כל אחד לפי

* וע' ס"ט מעבר לשער א'. (* השכתי לגאון, בזה יסלף לי אדוני כתי"ר על אשר לא שרתי עלת, יען לא רבים יתכסו ככת"ר לעמוד ע"ד ביאור הגר"א עד אשר יערך כל ד' האוהר לפניהם ובפרט תלום היכל הש"י דפקודי קומם חכמת לכל ההיכלות, ויעוין ס"ט ב"ד השער, ה"ל.

לפי ענינו ואיר עיני המעיין, ראוי לעס'ה' ושרידיהם לחוש על כבוד תורתנו להתאזר עוז להשתדל להביא כחצי קדשו לרפוס. אשרי המתאמץ בזה, ינחיל לו זכות וכשרון לדור דורים. בעת שמה נפשי וחגל כי ראיתי אשר ידירי... המו' להשתדל להדפיס **ביאור הגר"א** ז"ל על היכלות, וכן עלה בידו להוציא לאור ביאורו ז"ל על אגדות מ"ס ז"ק בדרך רמז וסוד, אשר ה' כמסים באורות הגאון מו"ר דוד לודיא מבואחב ז"ל בכת' קדש **הענינים והנפשות** ועוד חיזה דברים מלוקטים המעיין הישר יראה עומק דרכיו בקדש. וכי לא דבר רק הם דברות קדש חז"ל אשר קבעו לנו בתלמוד, אשר הוגה דבריהם גדל, כי קתומים ותתומים דבריהם ז"ל, ובהפקת עיני המעיין יראה קלה תעלומות חבמחם. כי נפתחו לפנינו חרובות שמי קדשו ע"י עיר וקדים.

ורנה הגר"א ז"ל שם לנו לילות כימים להעיר מאפל לבותיני, אור תבונתו מכהה גלגל חמה, ולחוספת ביאור אמרנו לפרש מאחז"ל (ב"ב ט"ז:): מרגליות טובה היתה תלוי' בנאורו של אברהם אבינו שכל חולה הרוואה אורו מיד מתרפא ובשעה שנפטר אברהם אבינו מן העולם תלזה הקב"ה בגלגל חמה, המחמר חמוה. והנה כתוב הדור הוא ווס ליום יביע אומר ויליה ללילה יחוס דעת. יתבאר עפ"י שאמר (עירובין ס"ה.) לא אנרי סיקרא אלא לגירסא, וכתב הרמב"ם (פ"ג מה' ת"ת ה"ג) אין אדם לומד רוב חקמתו אלא בלילה בו אמרו חכמים אין רנה של תורה אלא בלילה בו, עכ"ל, אמנם זה לענין ידיעת התורה, אבל לחזקו להבין דבר עמוך דבר בשכלו מעצמו, אמרו (עירובין ס"ה) אמרו לי' לר' זורא טיחדון שמעתהך אמר להו דימחא גינהו, מתבאר שידיעת התורה נקנה יותר בלמוד הלילה. ועמקי תבונתי נקנים יותר ביום, וידוע במשפט הלשון כי מלת יביע שורשה נביעה, כנביעת המעיין שנובע מעצמו, ומיתוסף ומתרגם, לכן אמר יוס ליום יביע [חוספת רבוי תבונה] אומר [התורה הק'] ויליה ללילה יחוס דעת קבין ידועת התורה. תחנה הלילה, בלי חוספת בינה יתירה, וידוע מעלת אה"ע שהכיר את בוראו בדעתו ותבונתו מעצמו, לא קיבל ודיעתו ית מפי זולתו, והלך למסעיו קורא בשם ה' ומלמד דרך תבונות לחוש, וירפא את חולי הנפשות, כך היתה שרש פעלי גשמיותו הק', ומצינו לחז"ל (ירושלמי כלאים פ"ט) קראו בשמת האדם מרגלית ע"ש, ועל כוונה זו אמרו שמרגליות טובה [נשמה בהירה] היתה תלוי' בנאורו של א"א כי רוממות ה' בגרונו תמיד, והבין זה מעצמו בחידוד שכלו, וכל חולה הרוואה אורו מיד מתרפא, ובשעה שנקטר אה"ע מן העולם תלזה הקב"ה [לנחי' זו בינה וקידוד בשכל האדם] בגלגל חמה, כי יוס ליום יביע אומר ובמשכ"ת.

עלינו לשבח לצור י"ת, אשר חננו כי נזכ' עתה לבא בהיכלי קדש, להתענג בננועם ביאור רביו הגדול ז"ל על היכלות אשר איננו כדאי לישא על דל שפתי תהלות ונפלאות באוריו, אך לעורר לבב עס'ה' באחי לתמוך ידי המו' לחשוף לנו מטמוני גנוי מסתרים יתר כ"ק של רבינו ז"ל, ובפרט חיבור רבינו ז"ל על התיקונים, אשר לא בא עוד כנוסח הזה בקרב ישראל, למכסה עתיק [ע' פסחים כ']. ובלזשון וקישותין דאורייתא שכינתו ית' מתקשטת ומתפארת בעולמות שזרא ית' לכבודו.

הכ"ד החומס ברחמי לכבוד קדושת תורת רבינו הגדול ז"ע.

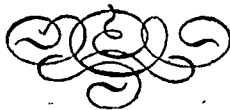
העלוי וחיאל העליר בשהר"ר אהרן זללה"ה, סוכ"ק סוואלק יע"א.

ליקוט מהגר'א ז"ל

שנדפס בסוף ניאור על אגדת צ"ק בשיבושים ונתקן עתה ע"י הרב כו' הרא"ש מאמניםלנאב.

סדר מ"ג צו"ח ש"ה"ש שסיני הוא הפה ע"ש, ידוע ששנים הוא סוד הראש כע"ג צפ"ג דס"י, והארץ הוא הנוף, והס"ג צה ב' הנח' האחרונה על' קושים שגשג הו" ב"ה שהא הדיבור וראשונה לד' קושים שגשגש אדני צ"ה, ואינה עניינים רק שורש להם כמו כמר שהוא כמר מלי של עליין, וכע"ש בנצ"ר וז"י והוא הטעם שענינו ג"כ בנצ"ר, ושורש לד' קושי הראש הוא עלת הרלון והוא נעלם קאל' לכן אין בקיעה נגלית זו והוא סוד גדול והנינהו, והנה ב' הנח' שגפה היו צסיני שגס בנה עשרע"ה קוזנא ושם עולת-המקד העשויה בנר סיני, ושם הדיבור ג"כ, ולפי שהדיבור הוא ענין הראש לכן הליע הש"י השמים על הר סיני ועסיני נמרוקנו ב' הנח' לשאכן ודננתי אמך כו' והקרבנות : וסוד הקרבנות כע"ש שהוא עזון הנוף לג' כלי הנשמה לקס לכבד, ריח ללב, ניחוח למוחא, והנר"ן ממיישנים עי"ז בנוף והן מופרשים בב' קרומים ראש גוי' בטן שהם שמים ואויר וארץ עולמות ב"ע שמות אהי' הו"י אדני כר"ן אע"ש יק"ו, וכן הם בעשכן, פרכת, והעסך, ור"א כחלק לג' ג' שהם ט' כלים הידועים ארון, כסרת, וכרובים, ובהיכל קוזנא, ענינה, שולחן, ובעזרה קוזנא, כיור וככו, עיין בע"ש בע"א וכמו בלדס בני העקומות, ועוד הן באופן אחר המעורה והשולחן ועוזנא הפנימי והקילון כנגד ד' קושי הראש קוזנא הפנימי לריח ישימו קטורה באפיך וכליל על כו' עוזנא הקילון בסוד האכילה למשי לאיש, והן ב' דברים זה מיישנ הנוף שחיישנ הנשמה בו זה מיישנ הנשמה כע"ש איזה דבר כו' וכן הם ז"כ בסוד כלים ועלמות כידוע, ובסוד קו ורשימו וכן בכל העולמות וקו"ב הן שירש של ז"ן, לכן המעורה לאור העין סמוך לקטירת כע"ש שהטינו את כו' ונהעלות כו' והן שתייהן לפנימיות, כע"ש שטן וקטורת כו', והשולחן הכנה לאכילה לניח' בו י"ב למשים לי"ב בקר דנוק' ומחן טרף כו' והן שמועה טובה מדשן עלם ונקח שולחנך מלא דשן, שהוא הנוף, ובעין ז' גילדי עינא והן ז' כרות וכן הנדיעים כו' הכל בעין, וכן בסוד בריאת העולם הכה ב' הקושים און קטס בלי כלי כלל עיין בע"ש שער אח"פ והוא בקיעת הנשמה - אבל נסה אף שההכל הוא בלא כלי ע"מ הדיבור מתלבש בכלי לכן עולם עקידים בכלי ונגד ה' מולאות הדיבור שהן ע"ס כן הימה ג"כ שם אבל הראי' היא יולאף ע"י הכלים לכן כאן סוד עולם הנקודים עיקר הכלי, וע"ש ע"י שניה נחמקי האורות וא"ל לכלים לכן נחמן ע"י עלת הרלון שהוא ע"י כלי ובלא בקיעה ובאן הכלים פועלים וע"י המעוררות התחמונים, ולכן נחמן בע"ש במחילת השנועה ברכה להד' קושים היין לטעם, הנשמים לריח, והאש לראי', והנדלה לאוזני', שהוא כלי הנינה כידוע, והנדלה בניה הוא כע"ש לעה כו' וכן און בניה כע"ש לב שמוע. וכן בסדר הקושים :

בראשית

אמר ר' שמעון הא תנינן דכד ברא קב"ה עלמ' גליף בגילופי דרזא דמשימנות' גו טהירין דרזין עלאין וגליף לעיל' וגליף לתת' וכולא בראא חדא. ועניד עלמ' תתאה כגוונ' דעלמא עלאה ודא קאים לקביל דא למאוי כלל חד ביחודא חדא. ובגין כך קב"ה גליף גליפי דאחווין עילא ותתא ובהו ברא עלמין. ות"ח כגוונ' דענד קב"ה עלמ' הכי נמי ברא ליה לאדם קדמאה. פתח ואמר (הושע ו') והמה כאדם עזרו ברית וגו'. דהא קב"ה אעטר ליה בעטרי' עלאין וברא ליה נשית סטריין דעלמ' למאוי שלים בכל' וכל' זעאן ודחלן מקמיה. דהא כד אתברי אדם אתברי דיוקנ' עלאה והוו מסתכלן בהכו' דיוקנ' וזעאן ודחלן מקמיה. ולבנתר עאל ליה קב"ה בגנת' דערן לאתעדנ' תמן בעדונין עלאין. והוו מלאכין עלאין סחריין ליה ומשמטין קמיה ורזין דמריהון הוו אודעין ליה. תא חזי נשעת' דעאל ליה קב"ה לגנת' דערן הוה חמי ואסתכל מתמן כל רזין עלאין וכל חכמת' בגין למנדע ולאסתכל' ביקר' דמריה. (א) שבעה היכלין מדורין אינון לעיל' דאינון רזא דמשינות' עלאה ושבע' היכלין אינון לתת' (כגוונ' דלהון חד לקביל חד שבעה מדורין דהיכלין אינון לתת') כגוונ' דלעיל'. (ב) ואינון שית כגוונ' עלא' וחד טמיר וגניז איבו לעיל'. וכל אלין אינון ברא' עלאה. בגין דכל הכי היכלין אית בהו כגוונ' דלעיל' ואית בהו כגוונ' דלתת' למאוי כליל דיוקנ' דרזא דלעיל' ודיוקנא דרזא דלתתא ובהו הוה דיוריה דאדם. ולבנתר דאתהדר מגנת' דערן אתקין לון קב"ה לכשמתהון דנדיקיא לאשתעשע' בהו כדקא חזי מזיו' דיקרא עלאה. וכל חד וחד אתתקן כגוונא דלעיל' וכגוונא דלתתא כמה דאוקימנא:

היכלא

ביאור הגר"א

(דף ל"ח א') (א) ו' היכלין מדורין אינון לעילא [כ'] ו' היכלין אינון לתתא כו' כגוונא דלעילא. ר"ל ו' היכלין לעילא אומן שמי' (ס) מ"א ע"ב שסס ולהללא ונפ' פקודי עולמין דשכינתא בערות אסתרי' ו' היכלות דלתתא, אומן שמוש (סס כפ' בראשית) מ"א א', והן אומן שבתוך המדורין שבתוך ארץ של כסא הכבוד: (ב) ואינון שית דרגין כגוונא עילאה וד טמיר וגניז איבו לעילא וכל אינון בראא עילאה כו': שית היכלין המסומנים ו"ק וד עילאה הוה

(ג) היכלא קרמאה אחר דאיהו מתתקן לתת' למוהי כגוונא דלעיל'. והא אתערזו חזריו' נמוסי דגנחא דערין כמה דאיהו ברזא עלאה דאיהו מתתקן לגו. גו טמיר' דרזא דלתתא גניז וסתים מכל' (נ"א ואיהו מתתקן לגו וסתים מכול') ולא שלטא ביה עינא בר נשמתהון דזדיקיי' למוהי (ע"ב) גליפן לעילא ותתא ולאסתכלא מתמן ברזא דמריהון וצענוג' דלעילא. ואלין אינון דיקיי' דלא אחלפו יקר' דמריהון גנין דחל' אחרא. כתיב (משלי י"ג) אשת חיל עטרת צולה. רזא דמיימנותא לאתדבקה בר נש בזמריה ולדחלי מנייה תדיר ולא יסטי לימניה ושמא'. והא אוקימנ' דלא יסך בר נש בתר דחלא אחר' דאקרי אשת זנונים. ובגין כך כתיב (שם י"ז) לשערך מאשה זרה מנכריה אמרה החליקה. היכלא דא קאים דדיוקנ' דרזא עלאה. גנין דכד נשמתין דזדיקיי' נפקי מהאי עלמא עאלין גו אלין היכלין די גגנח' דערין דלתתא. ותמן (עאלין) יתבין כל חד וחד כל הסוא זמנא דאזטריכא נשמת' למיחב תמן. ובכל היכלא וסיכלא אית (דיוקנין כגוונא עלאה) דלעילא דיוקנין כגוונא (תתאה) דלתתא. ותמן אתלששת נשמת' בלבושין כגוונא דהאי עלמא ואתערבת תמן כל הסוא זמנא דאזטריכת עד דנטי זמנ' לסלק' לאחר עלאה כמה דאזטריך. ומוגו הסוא מאכ' דאתלששת ביה חמשת דיוקנין עאלין לאסתכלא ביקרא דמריהון. צהאי היכלא אית נהורין עאלין לאסתכלא. ונשמתהון דאינון גיורין דאתגייירו קיימין תמן ועאלין תמן לאסתכלא ביקרא עלאה ומתלששן תמן בלבושא חדא דנהורא דנהיר ולא נהיר. והסוא היכלא מקפא מאכן טבא ודכא. ותמן איבו פתחא חדא דנחית לקבל פתחא דגיהנס. מתמן מסתכלן בכל אינון חייבי (דישראל) (נ"א דעובדי עכו"ם) דלא עאלו בצרית קיימא קדישא ואתתרכו באינון מלאכי חבלה דטרדי לון צנור' דדליק ואינון חמא' וחדאן על דאתגייירו. ותלת זמנין ביומא נהרין מוגו נהירו עלאה ומשתעשען תמן. ועיל' מנהון עובדים ואנקלוס גיור' ושאר גיורין דאתגייירו. כגוונא דא' לעילא כד זכאן לסלק' נשמתהון לאתעטרא תמן:

היכלא חניינא היכלא דא קיימא לנו מהאי היכלא-קדמאה. והאי פתח' איבו סמיך לגו מערת' (נ"א היכלא

ביאור הגר"א

הוא נגד דינה כללות ג"ר, וכל אינון היכלין ג"כ נג"ע המתקן ואותן הן ששקצינן שם ד' ל"ח ל"ט, והיכלין שבעדורין של ארץ עלאה ארץ החיים הן של עלאים ג"ע העליין וכסע' ובעדור העליין ג"כ ז' היכלין ששם עליות, הנשקות תחת כסא הכבוד והיו לרור החיים את ה' אלוקין והן אותן ששקצינן ד' ס"א ע"א כנ"ל, והן מתקנין לנשקות ב"א בעלייתן למעלה. והעדורין ושם היכלין המתקנים ששם לעלאים כס"ט דף ס' ע"א עדורא קדשה הוא אחר ב"י שזך דלא נהיר והנא מתקן למדורי רוחי כו' עדורא חביבא הוא אחר כו' והוא מתקן למדורי עלאים עילאין כו' וכן שם כל העדורין, והם זה כנגד זה הארץ המתקנה כנגד העלינה, וכסו שבתקונה ז' ארבות זו ע"ג זו כן בארץ העלינה ז' עדורין זו ע"ג זו, וכסו בארץ עלינה מכל לגו לגו ג"ע ובתוכו היכלין כן בעדור העליין של הארץ העלינה לנו לגו ג"ע העליין ובתוכו ז' היכלין הכל' והכל בארץ עלינה שמת כס"ה, וכסו על הארץ המתקנה ז' רקיעים הידועים כן על הארץ העלינה ז' רקיעים והם ז' היכלות שבה"כ כס"ט ס' פקודי לקות נכועים ה' באינון (פקודין) ז' רקיעים, והן אותן שגאילות שכן דוברין לאותן שגריאה, ולבקר בהיכלו באינון ז' רקיעים דלתתא ואלין קיימין לקבל אלין כו' עד דלתי אברהם ססידא קדישא ושארית לתקוני עלמא ועאל גו שהימכותא קדישא ואתקין לעילא באינון רקיעים עילאין ובאינון רקיעים תחתין, ר"ל רקיעים עילאין אותן שגאילות ואותן שגריאה רקיעין תחתין, אינון היכלין לאינון בקיעים עילאין לאתאחדא דא בלא ולאמתקרא דא בלא כסא דאוקימנא באינון היכלין דקאמרן, כס"ט בהיכלות ב' בראשית וב' פקודי דאברהם נטיל היכלא דאהבה וילקח נטיל וזמנא ויעקב נטיל היכלא דרעון כו' ואמר שם ב' בראשית בגין דכל הנה' היכלין אית בהו כגוונא דלעילא ואית בהו כגוונא דלתתא למתא למתוי כליל בדיוקנא דרזא דלעילא ובדיוקנא דרזא דלתתא, ר"ל שאותן היכלות שנג"ע המתקן אית בה' כגוונא דרקיע דלעילא והיכלין דגריאה, וכן בהיכלין של ג"ע העליין: (ג) היכלא קדשה אחר דאיהו מתקן לתתא כו'. קשיב היכלות שנג"ע המתקן וכאן אינון כסדר היכלות דלקען כי כאן היכל הראשון עשרה היסוד מלכות דלק ושם גרי הלקח תחת כנפי השכינה ועאלו בצרית עשרה היסוד. היכלא חניינא כו'. הוא היסוד, ואמר בנא ההוא היכל אית נהירו עד כלילא. מכל גוונא ואיהו נהיר

היכלא סמיך למערות' דאזבן. והאי היכלא נהיר מקדמאה. הכא אית כל אצנין יקירין דמקפן ליה. גזו דהאי היכלא אית נהירו חד כליל מכל גוויין ואיהו נהיר מעילא לתחא. בזהאי היכלא קיימין אינון דסבלין יסורין ומרעין בזהאי עלמא גנין לאתחקנא והוו מורן ומשכנן למריהון כל יומא ולא הוו מנטלין בלתייהו לעלמין. לגו מהאי היכלא קיימין כל אינון דמקדשין בכל חיל שמה דמריהון ואחיבון אמן יסא שמה רבא מדרך בכל חיל. ואלין אינון קיימין לגו גזו דהאי היכלא וההוא נהורא דכליל כל גוויין נהיר לון. מההו נהירו קיימין וחמאן נהורין אחרין דאתחקדן ולא אתחקדן גווייהו. ועילא מנהון משיח נהיר עאל וקאים בינייהו ונחית לון. איהו נטיל מהאי היכלא ועאל בהיכלא חליחאה ותמן כל אינון בני מרעין וכאצין יתיר וכל אינון דרדקי דבי רבן דלא תשלימו יומין. וכל אינון דעצבין על חרוד בני מקדשא. (ואזיידו) והוו אושדן דמעין כלסון קיימין בזההוא היכלא ואיהו מנחם לון. ונטיל מהאי היכלא ועאל בהיכלא רביעאה ותמן כל אינון אצלי ציון וירשלים וכל אינון קטולי דשאר עמין עכו"ם ואיהו שרי וצבי. (ל"ט ע"א) וכדין כל אינון נשיאין דזרעא דרוד כלסו אחידן ביה ומנחמין ליה. שארי תניינות וצבי עד דקל נפיק ומתאהד בזההוא קלא וסליק לעילא ואשתהי תמן עד ריש ירחא וכד נחית לחתין עמיה וצבי כוה נהורין וציון מנהרין לכל אינון היכלין ואסוות' ונהור' לכל אינון קטולין וצבי מרעין ומכאזבין דסבלין כוה נהורין וציון מנהרין לכל אינון היכלין ואסוות' ונהור' לכל אינון קטולין וצבי מרעין ומכאזבין דסבלין עמיה דמשיח וכדין פורפירא לבית ותמן חקיקין והשימין כל אינון קטולי דשאר עמין עכו"ם בזההוא פורפירא וסליק ההוא פורפירא לעילא ואתחקק תמן גו פורפירא עלא דמלכא. וקצ"ה זמין לאלגשא ההוא פורפירא ולמירין עמין דכת' (תהלים ק"י) ידון בגויהם מלא גויות. עד די אתא ונחית לון ונחתין עמיה נהורין ועדוין לאתעדנא וכוה מלאכין ורחיבין עמיה. וכליחד וחד במלגוש' (כ"א וציר' דכל חד וחד מלגושא) לאתלבשא בכו כל אינון נשמתין דקטולין ותמן מתעדנן כל ההוא זמנא דהיו סליק ונחית. לגו מהאי היכלא קיימין גו דרגא עלאה אינון עשרה דברצין ממין (כגון) רבי' עקיבא וחזריו וכלסו סלקי בסליקו גו אספקלריא דלעילא ונהרין ציון יקרא עילאה עלייהו כתבי' (ישעיה ס"ד) עין לא ראתה אלדים זולתך יעשה למחל' לו :

בהיכלא חמישאה קיימין כל אינון מאריהון דתיובתא שלימתא דתבו מחטאיהון ואתנחמו בכו ונפקת נשמתיהו בדכיו וכל אינון דקדשו שמה דמריהון וקבילו עלייהו מותא. ונתרע' דהאי היכלא (פתחא) קאים מנשה מלך יהודה דקביל ליה קצ"ה בתיובתא שלימתא וחתר ליה חתירא לקבל' ליה. ולגו מהאי היכלא קיימין כל אינון מאריהון דתיובתא תקיפ' דנשמתהון נפקא בשעת' דאתמרמו על עזרדיהון ואלין

ביאור הגר"א

נהיר מעילא לתחא, והוא היסוד כידוע [ובסדרותין הא' עשרת היסוד והשני נ"ה והג' גבורה והד' חסד והה' יסוד סודר לתפארת גוף וגרית חד הוא והשני תפארת והשניעית בינה, והיכלין דקאיב דל"מ"א סס כסדר היכלין של הנריאה ואמר סס לעילא עילאה על כולא ומיכלא שמי' והוא. בהיכל השני היכל מ"מ והשניעית לא קקאיב. סס לפי שאינו למלאכים רק לבשרות והן ו' היכלין לגו ג"ע דסס, ששה היכלין לביתא היכל ה' אינו לביתא וסס השעשועים]. לגו מהאי כו' ואחיבון אמן יסא שמה רבא מדרך בכל חיל, וזהו דרגא היסוד. בהיכלא תלמידי ותמן כל אינון בני קרעין ואכנין יתיר הוא דרגא דנ"ה בני דברי' דשלהי עניניהו ותקע קף יקר יעקב. כו'. וכל אינון דעצבין על חרודן נהמק, ג"כ בנ"ה כידוע באלף הדי' והה'. וכל אינון דרדקי דבי רב, בסוד וכל בנייד למורי ה' כידוע וספורסם, והכלל כי ח' דרגין הן כלות היכלין והן שמונה רק שלפעמים שמונה נ"ה לא ועתה ויסוד לבי פעמים להיסוד, וכן בקרעיים שנו' רקיעים קאיב וילון עשרת היסוד עלכות אינו' עשש כלום אלא נכנס כו' בסוד ותקס: בעוד לינה עלמא שפירמא נחית בלינה וסלקא כו'. רקיע שנו כוכבים יסוד כידוע בתי' ובזהר: בהרבה מקומות, שקיים נ"ה כמ"ש בזהר, וכן בכוכבים לבנה עשרת היסוד וז"ל. בזהר לבנה דק דוק. מלך ישראל ח' וקיים, ככב יסוד והוא ספרא דקמא. כוה נ"ה ולכן כוכב כוהה סס ככני' שער וערב, ושאר היכלין עד ו' הן כסדר הזה גבורה תפארת חסד בינה כמ"ל :

ואלין מתענדנן בעדול' עלא' בכל יומא ויומא. ותלת זמנן ציומא נהירו עאל צהסוא היכל' דמתענדנן ציה כל חד וחד כדק' חזי ליה. וכל חד נכוס מנהור' דחופה דחצירה צין לתתא צין לעיל'. האי היכלא קיימא על אינון היכלי תתאי. ואפילו דיקים גמורין לא יכלין לאעלאה צגו האי היכלא ולמיקס ציה. והאי איבו דרגא עלאה על כלא (ציה) צר דרגא דחסידי דאיבו דרגא עלאה על כלא:

היכלא שחיחאה היכלא דא היכלא דחסידי. היכלא דא היכל' עלאה על כלא. והאי הוא היכלא דקיימ' על כלא היכל' דימינא. לית מואן דיקים ציה אלא אינון חסידי קדישין וכל אינון דרחמי למריהון דרחמי סגי. ולפתח' דהאי היכל' קיימ' כל אינון דמיחדי יחודא דמריהון בכל יומא ואלין עאלין צהאי היכלא. וזמינן לסלקא צקדמיתא. ועילא מואי פתח' אצרהס יויג' דקצ"ס. ולפתח' אחר' קיימ' יצחק דאתעקד על גצי מדב' והוא קרבנ' שלים קמיה דקצ"ס. ולפתחא אחר' לגו קיימא יעקב שלימ' ותריסר שצטין סחרגיה ושכינת' על רשייהו. וכד ישראל צעקו אתערותא אצבן ומתערי לה נשכינת' לאג' עלייהו. וכדין איבי סלקא ואתעטר' לעיל' ואגנת עלייהו דישאל. וכמה דאית היכלין לתתא צגנתא דעדן הכי נמי לעילא אית היכלין מתקנן דאינון רזא דמקיימותא. וכל (אינון) הכי היכלין כלהו מתקשרן ומתעטרן צחד היכלא דאיבו

היכלא שביעאה והאי היכלא איבו גני וסתים מכל שאר היכלין. צאמנעיתא דהאי היכלא קאים חד עמורא (ע"ב) דאיבו צגוונין סגיאין ירוק חוור סומקאובס. וכד נשמתין סלקין אינון עאלין גו האי היכלא. מואן דאתחזי להאי גוון סליקא ציה ומואן דאתחזי להאי גוון סליק ציה כל חד וחד כדק' חזי ליה. ואלין שית היכלין אינון למדור' דאמרן, צשציעאה לאי איבו למדור'. ושית כלא צרזא דשת. ועל דא צתיב צרא שית. שית דרגין לעיל' שית דרגין לתתא וכל' רזא חדא. תא חזי צראשית. רצי יהודה אמר תרין צתינן הוו צית ראשון וצית שני דא עלאה ורזא תתאה. תרין הי"ן אינון דא עלאה ורזא תתאה וכלהו חד. צ' עלאה פתח' תרעין לכל סטרא דהכי הוא דכליל דא צדא. ראשית. כדין הוא ראשית לעאל' צחושצנא דצניג'. רצי יצחק אמר רצי אלעזר צראשית דא כלל' דיוקנ' (ד"א דיוקנ') דכל דיוקנין כללין ציה. דא רזא דכתיב (יחזקאל א') הוא מראה דמות כבוד ה'. חזי דאתחזון ציה שית אחרנין. ודא הוא צראשית צרא שית. תא חזי כד עאלין צהאי חזיו שית גוונין היא אתקינת גימ' לאחזא' לון ולמפעל צהו אומנות' דעלמא. ואי תימא דהאי אומנותא דעלמ' מדרג' דא הוא. כתיב צראשית צצח' דשית איבו דעבדי אומנות' צהאי. רצי יוסי פתח (שיר צ') הנצנים נראו צארן עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע צארצנו. הנצנים (נראו צארן) דא הוא רזא דשית דרגין (עלה ואיבי שציעאה. ואלין אינון שית דרגין דרג' דאצרהס ודרג' דיצחק ודרג' דיעקב ויכ"ן וצוב' ויוס"ף כולהו אתחזו צארע' דכתיב נראו צארן. צארן דא היא קרת' קדיש' דארץ ישראל) נראו צארן צגין דאינון דיוקנין לאתחזאה צהאי דרגא. עת הזמיר הגיע דהא כדין משצח ומקדר כמה דהא דלוד דשארית עליה שכינתא צרישא ודא הוא עת הזמיר הגיע. רצי חייא אמר דהא דתנינן דכתיב מזמור לדוד דשארית עליה שכינתא צרישא ודא הוא עת הזמיר הגיע. רצי חייא אמר דהא כדין מטא זמנא לשצח'. רצי אצא אמר עלמא עלאה סתים וכל מלוי סתמיין צגין דקיימא צרזא עלאה יומא לכל יומין (רומ' דכל רומין) וכד צרא ואפיק אפיק אלין שית. וצגין דאיבו סתים דכל מלוי סתמיין אמר צראשית צרא שית יומין עאלין ולא אמר מואן צרא להון צגין דאיבו עלמא עלאה סתמיא. ולצבר גלי ואמר (לן) עצינתא תתאה ואמר מואן צרא ליה צגין דאיבו עלמא דקיימא צאתגליא ואמר צרא אדים את השמים ואת הארץ ולא כתיב צרא סתים (ד"א צראח סתים) צרא את השמים צגין דאיבו עלמא צאתגליא ואמר צרא אדים ודאי שמא צאתגליא. קדמאח צסתמיא דאיבו עלאה. תתאה צאתגליא. למאוי חדיר עובד' דקודש' צריך הוא סתים וגלי'. ורזא דשמא קדישא הכי הוא סתים וגליא. את השמים לאסגאה שמים תתאי לתתא. ואת הארץ לאכלל' ארץ דלתת' ולאסגאה (לה) כל עובד' צגוונא דלעיל':

והארץ

והארץ היתה תהו ובהו. כדקאמרן. והארץ דא ארץ עלאה דלית לה נהורא מגרמה. היתה. בקדמיתא
 כבר הוה כדקא יאות. ויהשתא תהו ובהו וחשך. היתה דייקא. ולבשר אזעירת גרמה ואזעירת
 נהורא. תהו ובהו וחשך ורוח ארבע יסודי עלמא דאשתכללו בה. ד"א ואת הארץ כדקאמרן ליאסגא ארעא
 דלתתא דאיהי אמתעבדת בכמה מדורין (נהורין) כלל כגוונא עלאה ודא הוא והארץ היתה תהו ובהו
 וחשך ורוח. אלן אינון מדורי ארעא. ארץ. אדמה. גיא. נשיה. ציה. ארקא. חבל. וגדול שכלס
 תכל דכתיב (תהלים ט') והוא (מ' א') ישפוט תכל בנדק. אמר רבי יוסי מאן הוא ציה. אמר
 ליה דא הוא אתר דגיהנס כמה דאת אמר ציה וכלמות וראו דא כתיב (ד"א דכתיב) וחשך על פני תהום
 דא רזא אתר דגיהנס דא הוא ציה אתר דמלאך המות כדקאמרן דאיהו מחשיך אנפייכו דזרייתא ודא הוא
 אתר דחשך עלא. תה"ו דא נשי"ה דלא אמתיו' בה חיוו כלל עד דאתנשי מכלא ועל דא אתקרי נשיה.
 ובהו דא ארקא אתר דלא אמתיו'. רבי חיי' אמר דא גיא. ורוח אדים מרחפת דא לקבל תכל דאתון מרוח
 אדים וכלא כחד הוא. כגוונ' (דאית) דא אית לארץ עלאה. שצעה מדורין אינון לעיל'
 דרג' על דרג' וכלהו מדורין מלאכי עלאי אלן על אלן הכי נמי לתת' וכלא אחיד דא ברא ליוהי כלל חד.
 שצעה מדורין אינון לעילא והא ארץ עלאה אחידת לון וכלהו קיימין בה וכלהו קיימא תושבת' דקצ"ה.
 דרגין פרישן דא מן דא ואחרין פרישן דא מן דא :

מדרורא קדמאה לתת' הוא אתר בי חשך דלא נהיר והוא מתתון לידירי רוחי וקסטירי ועלעולי תקיפין
 דלא אמתיוין. ולא אית ביה נהורא ולא חשוכ' ולא דיוקנ' כלל ותמן לא ידעין ביה ידיע'
 כלל דלאו ביה צירה גו כלל כורסיי' (סירטא). ועל ההוא אתר ממנא חד מלאכ' שחריאל שניה ועוניה
 שצעין ממנן מעופפין ואמתחון מניקי שביצין (דעלייהו) ולא קיימין ולא אמתחון ולא משתכחי וכד אתי צפר'
 כללו מתחדשן ולא קיימי כד מטאן לגבי ההוא (דהאי) אתר אבדין ולא משתכחין ועאלין בחד נוקצ' דהסיו'
 ולא אמתחון כד אתרמיש לילי' אמתחון מאינון שביצין עד דנוטי צפר' : מדרורא חנינא הוא אתר דנהיר
 יתיר ואיהו חשך אכל לא חשך כהו' קדמאה והוא מתתון למדורי מלאכין עלאין די מומן על עובדיהון
 דבני נשא ולמסטי (ד"א למסטי) להון צהו' ארעא בישא דאינון אזלין. וההוא אתר אמתיו' יתיר מן קדמאה.
 ואלין מלאכין אית להון קרב' (קורב') עס בני נשא ומתחון (ומתחנן) מריח' ובוסמ' דלתת' לסלק' בחועלת'
 ולאנהר' יתיר. ועלייהו חד ממנא קדמיאד שניה ואלין פתחין שירת' ומשתכחי ואזלין לון ולא אמתחון עד
 דישראל לתת' פתחי ואמרי שירת' כדין קיימן בדוכתייהו ואמתחון נהירין יתיר. תלת זמנין ציומא מקדשי
 קדושת' וכד ישראל עסקי בצורית' כלהון טאסין וסהדי (אינון) סהדות' לעיל' וקצ"ה חיים עלייהו :
 מדרורא חליחאה הוא אתר דשניצין וקטורין ותמן נגידו דנהיר דינור דנגיד ונפיק דאיהו בי מיקד' דנפשייהו
 דרשיעי'. דמתמן נחית אשא על רישייהו דרשיעי'. ותמן מלאכי חבלה דטרדי להו ותמן אשתכח דלטורייא
 עלייהו דישראל לזמנין ולאסטאס לון בר צומ' דנסבי חסיות' לדחי' ליה וחד ממנ' עלייהו מסטר' דשמאלא
 כללו מסטר' דחשך כמה דאת אמר וחשך על פני תהום וסמאל חייב' אשתכח תמן : מדרורא רביעאה הוא
 אתר דנהיר ותמן הוא נהירו למלאכי עלאי די צסט' יוני' ופתחי שירתא וסיימי ולא אזלין לאעצר' כהני קדמאי
 (ע"ב) דפתחין שירת' ומתיקדן ומעצבן בנור דליק ותבין ומחדשין כמלקדמין והני קיימין בדוכתייהו ולא
 מתעצבן. והני מלאכי דרחמי דלא משניין לעלמין ועלייהו כתיב (תהלים ק"ד) עושה מלאכיו רוחות וגומר.
 ואלין ענדון שליחותייהו בעלמ' ולא אמתחון לצני נשא בר בחזיו' או צסט' אתר' בסכלתנו סגי. וחד מלאכא
 ממנא עלייהו פדאל שניה פתחין מפתחין דרחמי לאינון דתייצין לגזיה דמאריהון ופתחין תרעין
 לאעצר' בלותהון ובעוטהון : מדרורא חמישאה הוא ידור' דנהיר דנהירו יתיר מכלהו קדמאי ואית ביה
 מלאכין מנהון אשא ומנהון מיל לזמנין אשתכחו דרחמי ולזמנין אשתכחו דיני' אלן צסט' דא ואלין צסטרא
 דא לזמנין נהירין אלן וחשכין אלן. ואלין מומן לזמנא למאריהון. אלן בלגות ליליא. ואלין כד סליק נהור'.

וחד ממנו עליהו קדשאל שמי'. כד אחפלג ליל' ואחער רוח' וקצ"ה אחי לאשתעשע' עם צדיקיי' צגנת' דעדן. כדון. רוח' פון אקיס ונטא' לאינון דממנן' צפלגות לילי' לזמר' וכלהו גוזמין. ופתחין שירת'. וכד אחי צפר' ומתחבר' קדושתא דנפר' צנהורא כדון כללו אחבנין' אמרין שירתא וכל ככזי רקיע' וכל שאר מלאכין (דלתת') מסייעין' לון'. כוזה דכתיב' (איוב ל"ח) צרן יחד ככזי צקר ווריעו כל צני אדים עד דישרחל. נטלי שירת' ותושבת' אצתרייהו: מדורא שתיחאה הוא מדורא עלאה קריב למלכו שמיא וציה ארצין ונהרין ונחלין דמתפלגין' מן יומא. וכמה טוין אינון דמרחשן לארצע' סטרי עלמא. ועיל' מנהון סרכין' ממנן וחד מומא עליהו ואוריאל שמיא והוא מומא על כל אלין תתאין וכלהו נטלי צשעתי ורגעי כד נטלי ארצי לסטרא דא ולסטרא דא. כד נטלי ארצי לסטר [דרוס] מזרח מומא דקיימ' עליהו לההוא סטרא. הוא מביכאל דאחי וימינא. וכד נטלי ארצי לסטר פון מומא דקיימא עליהו לההוא סטרא הוא גבריאל דאחי מסטר' דשמאל. וכד נטלי ארצי לסטר [מזרח] דרוס הא תמן איבו מומא דקיימא עליהו לההוא סטרא רפאל (כ"א אוריאל) שמיא והוא לימינא. וכד נטלי ארצי לסטר מערב מומא דקיימא עליהו לההוא סטרא הוא אוריאל (כ"א רפאל) ואיבו צתראה:.. מדורא שביעאה הוא מדורא עלאה על כלא ותמן' לא אשתכחן צד כשמתהון דצדיקיא דתמן מתעדנין צההוא יצירה עלאה ומתעדנין. צעדונין ומפטוקין (עלאה) עלאין ותמן לא אשתכחו צד אינון זכאין. וגנזי שלום צרכה ונדבה כלא הוא כגונא עלאה והא אמרו חזריא. כדון הוא לארץ דלתתא צשצע' מדורין וכלהו כגונא דלעילא. ובכלהו אית' צינין כחיו צני נשא וכלהו מודין ומשכחן לקצ"ה ולית מאן דידע יקריה כאלין דאינון במדורא עלאה. ואלין חזאן יקריה כדקא יאות למפלח ליה ולשכחא ליה ולאשתמודע יקריה. ועלמא דא עלאה דאיכו תכל לא קיימא צקיומיה אלא צגניניהון דצדיקיא דאינון גופין קדישין. (מ"א א') כגונא דלעיל' לא קיימא ההו' מדורא שביעאה אלא כשמתהון דצדיקי' הכי נמי האי מדורא שביעאה לתת' לא קיימא אלא לגופיהון דצדיקי' לההוי כלא חד דא כגונא דא. תא חיו' אמר ר"ש שצעה מדורין אינון דקאמרן ובגו אינון אית ז' היכלין מאינון רזי מהימנות' לקצ"ה דקיעין' עילאין ובכל היכל' והיכל' אית רוחין עלאין.

היכלא קרמאה הכא אית רוח' דאחמלא על כשמתהון דגדין דאחמאירו ורחמאל שמיא ואיבו נטיל לון ואחמאון מוזי יקרא דלעיל': היכלא חגיגא אית רוח' דאח אהינאל שמי' ודא קיימ' על כל אינון כשמתין דרביי דלא זכו צהאי עלמ' למלעי צאוריית' ואיבו קיימא עליהו ואוליף לון: **היכלא חריהא** צהאי אית רוחא דא אדרהינאל שמיא ואיבו קיימ' על כשמתהון דאינון דאחדרו צתיובתא ולא אחדרו כגון דחשיבו ועד לא אחדרו צכו מיתו אלין טרדין לון צגיהכס ולצתר עלאין לון להאי רוח' מומא' ונטיל לון. וחמון לאחמאה מוזיקר' דמאריהון ולא אחמאון. ואלון אקרון צניצצר ועליהו כתיב' (ישעיה ס') והיה מדי מדי חדש צחדשו ומדי שבת צשבתו יצא כל צצר להשתחוות לפני אמר ה': **היכלא רביעאה** הכא קיימ' חד רוח' גדריהאל (כ"א גדהאל) שמיא דא קיימ' על כל אינון כשמתין דקטולי דשאר עמין (עעכו"ס) לעאל' לון גו פורפיר' דמלכ' ואחמאון תמן עד יומ' דינקוס לון קצ"ה דכתיב' (תהלים ק"י) ידיו צגוים מלא גווית מוחץ ראש על ארצבה: **היכלא חמישאה** הכא קיימ' חד רוח' דאקרו אדיריאל ודא קיימ' על כל אלין כשמתין (חסר) (דאחידן צתיובת') דאחמאון צההו' סטר'. ואלין אינון לעיל' מכלא די צמדור' דא עלאה על כלא ומביכאל (שמיא) רב מומא' (עליהו) על כלהו קיימ' (דקיימין) ציה. וכמה אלף ורצבן כללו קיימין תחותיה צההו' סטר'. ותמן מתעדנין אינון כשמתין דחסידי צההו' נהור' עלאה דנגד מעלמ' דאחי. ת"ח (חסר היכל ו' ח') :

אמר רבו שמעון. הא חנינו. באינון. היכלין. באינון
קיעין לסדר' סדורא דשנח' דקצ"ה בין סדור'
דקיימ' במלה בין סדור' דקיימ' דרעות'. בגין דאית
סדור' דקיימ' במלה ואית סדור' דקיימ' דרעות'
ובוול' דלנח למנדע ולאסתכל' בגין לאסתכל' לעילא
לעיל' עד אין סוף דתמן (קל"ט א') תקיעו דכל
רעותין ומתשנין ולא קיימין במלה כלל אלא כמה
דאיהו סמיס הכי כל מלוג בסמימו. ת"ח האי
(בראשית מ"א. א. א') דאמרין באינון היכלין כללו (כ"א
תליון). כל אינון סדורין אינון כללל חדא בגין
לאסתכל' תתאי בעלמי. אבל ת"ח משה כד סדר
כלותיה בגיטיון דישאל אריך זהאי כלות' בגין
לאיהי כלותא דקיימ' לעיל'. וכד סדר כלותיה בקיטין
דאחתיה לא אריך זה בגין דקיימ' לתתא דבתיב
(במדבר י"ג). אל נא רפא נא לה. ולא אריך יתיר
בגין (בראשית כ"א. ב') דאיהו מוארי דביתא ופקיד
ביתיה דקח חזי. (רמ"ה א') ובגין כך לא אריך
יתיר בצעותיה (נוסחא אחרינא ועל דא כללו)
וכללו סדורין לאשרא' שכינתא בעלמא כמה דאוקימנ'
בכל אינון (שאר) היכלין דקאמרין: רבי שמעון קס
ואמר זבאה חולק' דילך אדם קדמוהא דרור' דכל
בדראין דקיימין בעלמ' דרבי לך קצ"ה על כלא ועאיל
לך בגנתא דעדן ואמתין לך ז' חופות ביה לאשתעשע'
בענוגא דנועם עילאה כמה דאת אמר (תהלים כ"ז)

היכלא

לחזות בנועם. ה' ולזקר בזכולו. לחזות בנועם ה' באינון ז'
רקיעין לעילא ולזקר בזכולו באינון ז' רקיעין דלתת'. ואלין קיימין אלין לקביל אלין. ובכלהו קמת בגנת'
דעדן. אינון ז' חופות עלאין קדישין קיימו עלך לעיל' לאתעטר' בהו. ואינון ז' התאין קמת בהו לאשתעשע'
בהו ובכלהו אשלים לך מארך למימי שלים בכלא. עד דאתחדו רגלך בחר עיט' דהסוא חוי' ביש' ואתחרכת
מגנת' דעדן וגרמת' מנה' לך ולכל עלמ'. בגין דשנקת אלין עדוכין דלעיל' וחתא ואתמשכת בחר אינון
כסופין. מסאבין דאקרון ראש פתנים. דגופא משיך בהו ולא רוחא כמה דאת אמר וראש פתנים אבזר וכתוב
ענביו ענבי ראש. עד דאת' אברהם חסיד' ושאר לאתחק'. עלמ' ועאל גו' מהימנות' קדיש' ואמתין לעיל'
ותתא באינון רקיעין עלאין ובאינון רקיעין תתאין. אינון תתאין היכלין לאינון רקיעין עלאין לאתחאד' דא
דא' ולאסתקש' דא גדא כמה דאוקימנ' באינון היכלין דקאמרין. ואע"ג דאוקימנ' התם גו כללל הקא
אית לן לפרט' מלין ולאסתק' ליחוד' כדק' יאות בגין דלא יטעון חבדי' ויטעון באורח קושור כמה דבתיב
(הושע י"ד) כי ישעים דרכי ה' ונדיקים ילכו בם וגומר.

היכלא

(א) היכלא קרמאה כתיב וחתת רגליו כמעשה לבנת
 [א] היכלא קרמאה שירוחא גו מחימנוחא. ותאי

ביאור הגר"א

(רמ"א ה') [א] היכלא קרמאה שרומא גו שהיטותא
 כו'. היכל ראשון

והוא דרגא דיסוד כעש"ג ד' רכ"ק ובס' בראשית ד' ע"ה
 יוסף הלדיק עמודא עילאה דעלמא כטיל היכלא דספיר
 רומא דלקרי לבנת כו', והוא יסוד ועטרת יסוד כעש"ג
 והוא יסוד ועלכות של עשר ספירין הפרטוף. אבל עלכות
 פרטי כי בכל עולם יש עלכות פרטוף פרטי כידוע והוא ארץ
 של אותו עולם כעש"ה אמהלך לפני ה' בשרותא הקייס וכ"ה
 בכל עולם, ושמים פדור העלמאיים וארץ פדור הלדיקיים והן
 ז' פדורים כעש"ג ד' ע' ע"א כנוונא דאית לארץ עילאה
 [כו'] ז' פדורין אינון לעילא והא ארץ עילאה אקידת להון
 וכולהו קייסין כו', ושם ע"ב כדון הוא לארץ דלמחא בז'
 פדורין וכולהו כנוונא דלעילא ובכולהו אית זיכין כפיון בני
 אכשא וכולהו פדורין ומשכנין לקב"ה ולית סאן דידע יקרי
 כאלין דאינון במדורא עילאה כו' דהא לא קייסין בפויסיהון
 אלא בגימ' דלדיקא דאינון גופין קדישין כנוונא דלעילא כו'
 לא קייסא אלא לגופיהון דלדיקא לשהו כולהו קד דא
 כנוונא דדא כו', ור"ל למחא בעוה"ז ז' פדורין אינון בארץ
 והן ז' ארבות ועילאה הוא מבל שלא נכרא אלא בשביל
 הלדיקים [שנאמר כי לה' עוקי ארץ וישת עליהם מבל
 וכן הוא בכל העולם והן ז' ארבות דקשיב אם (ל"ט ז')
 ואת הארץ כדקאקריין לאסגאה ארעא דלמחא דאיהו כו'
 עיי"ש עד כנוונא דא אית לארץ עילאה ז' פדורין כו', והענין
 כי מהו ובהו כו' ד' יסודין של הארץ כעש"ג בז"ק פי
 בראשית יעו"ש והן קנ"מ ג' יסודין ובינה או עלכות יסוד
 הד' כידוע בסוד המרכבה, והיו פדורין הן כספר ז'
 היכלות, ארץ, יסוד ועלכות ושם מהום כידוע בסוד מהום שהוא
 בנזק' ביסוד ושם ע"כ, ארסה גיא, הס כו"ה והם פני מהום
 רגלי יורדות מות כו' שהוא אותיות מהום כעש"ג בחיובים
 ובז"ק, כשי', הוא מ"מ והוא תהו ח"ס גיד הכשה של יעקב
 ולפי שהוא בנונקא הוא עקום השכפה עש"כ בדבורא עקום
 התורה, ח"ס שני אלפים מהו שני אלפים תורה ז' אלפים
 ימות העשיה שהן ג' דרגין, עלכות מ"מ בינה כידוע, ליה,
 הוא גבורה קשך והוא על פני מהום שהם כו"ה
 כי גבורה הוא ע"פ כו"ה בעלכות כידוע (א) ומשם
 העיס

(פ"א ב') (א) היכלא קרמאה ומחת רגליו כו'. והן
 ג' היכלין קדשאין,

הראשון כמעשה לבנת הספיר כע"ג למטה, היכל הני' וכעלם
 השמים וכע"ג לקטן (פ"ב ע"א) ואקרון עלם השמים, היכל
 הני' לטוהר כע"ג היכלא מלימאה כו' רומא דא איהו דכית
 צריי מכולהו כו' יעו"ש הני רומא דבהו, וכל אלו היכלין
 הם בנזק' ולכן המפילה עולה בהם שהמפילה היא בעלכות
 וכע"ג לקטן (פ"א ה') כל אינון היכלין וכל אינון רוקין כו'
 ודא דנשיק (ורוא דא יושן) יעקב לרקל [כו'] וסיעך הכה
 כל ידעמי כי אשה יפת מראה את ואפירו דלמחא באינון
 שדים [בסוד להדפה דרשו רז"ל שאחזה ביהוה יפה
 שהם דדיה], ואלו ג' היכלין הם בנה"י וכעש"ג שאר בנאים
 כטלין היכלין דלמחא מרין רוקין כונה חזרה ברוח דכתיב
 חקוקי ירכיב כו' לאחשקרא אלין באלין לשהו קד, ר"ל
 רגלין דדכורא שהם כנאלי קשע ברגלין דכוקא שהן מרין
 היכלין כונה חזרה, יוסף הלדיק עמודא דעלמא כטיל היכלא
 דספיר רומא דלקרי לבנת הספיר, וזהו ומחת רגליו שרגלין
 דנוק' הם מחת רגליו דדכורא שנעשית כר לבעלה, ואמר
 שם ואע"ג דכתיב [ומחת] רגליו בגין יקרא דעלכא והכי
 הוא ודאי, הוא שאקרי דהקושיא דהול"ל אלל רגליו ואמר
 בגין יקרא דעלכא והכי הוא ודאי שהוא כעשית כו' ככ"ל
 (כע"ג בז"ק ע"ה ד' כ"א ע"ב) אסרה לגבי בעלה אסלעיתא
 דא' עשכני עשך כו' דאע"ג דאיהו מקומי ובשמותא לגבי
 אסלעיתא דא' (עשכני עשך כו' דאע"ג כו') ואכיתת מקומי
 אסרה לאו אלא בנזק' [כו'] ואע"ג דלכא בשמותא לנגד ואכא
 לא קייסא אלא לשהו גנך בשמותא ואת דמשלט עלי וע"ד
 אע"ג דלכא ימירה בשמותא אכא ויחלי כגילה וכשפחה כך
 דהא כל מדווא ורעווא לאו איהו אלא כך דהא לית מדווא
 ורעווא לאחמא אלא בבעלה ולא באש' ובאבהו הביאני
 הפלך מדרי ולא קבילכא מדווא ורעווא אלא כך, ח"ס כאן
 בגין יקרא דעלכא. וכל אלו היכלין הם בנריאה עולמית
 דידה והיא מתלבשת בהן בסוד המעור הקטן והן מסלקין
 לה לבעלה כידוע וכעש"ג במאמר הכ"ל אכא ויחלי כגילה
 וכשפחה כך כו'. ואמר ויראו את אלהי ישראל, הוא גופא
 דעלכא שהוא אהי ישראל והדורעין ככללו גופא שכלל אבהן
 הוא

(א) הג"ה ומשום שהן בסדר היכלות גבורה על כו"ה וכן כאן כשי' למעלה ולקרא חשיב למטה חנ"מ (כ"ל ח"ג) בסדר אכל מ"מ
 עולה למעלה מחדש. וכן בקראת מהו ובהו ומחך בסוד מלמעלה למטה ג"ר, ע"פ מהום ג' אחרונות ודוח אלפים מדור עניין שכלל ד' ודוח
 כו' הוא דוח עניין, על פני הוא דוח מדות, סמים מים מדות, ס' של המים סוף מהום עניין שם אף מהים והוא ד' דרגין שכלל העניין
 ושם מדורין בסוד ד' רגלין [ד' רגלין].

[ב] והאז איהו שירותא לרוח דמתימנותא .
 [ג] ובדרגין דחיוו דמתימנותא לנביאי קשומ.
 וחו
 לבנ' הספיר וכעצם חשמים לטהר. רוא דרוון
 (ב) אית רוח דאקרי ספירא
 כספיר

ביאור הגר"א

הוא ישראל כבוד ו' שכלל בו א' כע"ש כס"א ונפ' מלוא יעו"ש, ואמר את אלהי ישראל את היא הנק' כע"ש נפ' בראשית (ט"ו ע"ב) ובכמה מקומות, וכן תחת רגליו כבוד כע"ש, לפי שנוכח ד"ל סתמין דנוק' דאמגליין וס' הרק' כע"ש בראשית (י"ד א') ועלמא דאמגליין הוא עלמא דלתתא ויראה את ה' וידעו את אלקי ישראל וכבוד ה' נראה ויראה כבוד ה' כמראה הקשת כו' כן מראה הנוגה סניב הוא מראה דמות כבוד ה' ודא איהו רוא ומראה היבשה [וזהו] את קשמי כתמי צבען מן יומא דאחברי עלמא כו' יודא דלעילא ה' אלקיבו ה' גוויין דמיתין דלא אחזקין, ע"ש כל המאמר, ובפ' וארא (כ"ג א') ר"ש הוה ימיב יומא קד כו' אר"א האי קרא דכתיב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב כו' מהו וארא ודנכר ענע"ל א"ל אליעזר כרי הוא עילאה הוא ת"ח אית גוויין דאחזקין ואית גוויין דלא אחזקין כו' וע"ד כתיב וארא דקשו אינון גוויין דאמגליין ועאן אינון גוויין דאמגליין אינון דלא שדי כו', ע"ש כל המאמר, ומסיין שם וע"ד באמפלקריא דלא כהרא דלדיוה באתגליא ביה כתיב רא' באמפלקריא דההרא כתיב ביה ידיעה דכתיב לא כודעמי להם, ואמר שם דאפילו הידיעה באמפלקריא דההרא לא זכה ב' דר עשה, ואף אלו הגוויין בנפ"ת דנוק' לא אמגליין כו' עד כה"י דאם אמגליין ג' גוויין שהם באתגליין כידוע, ולכן לא תגלה הגוויין רק של ג' היכלין אלו ומתת רגליו כו' ונפ' זה כולל כל היכלין דילה ככ"ל [ונפ' פקודי אמר היכלא קדמא שרומא גו מהיענותא

המים יורדין כבוד גבורות גשמים, בזהו הוא קסד כע"ש כז"ק ומסמ' דמיכא בזה, כי הוא אמר שם דעולס קסד יבנה דמסמ' דקסד אחזקר דכורא עשה לא מהוה בראה לשבת יבנה ע"ש, ולזה אמר שם דלא אחמאי, ותכל דבינה כולל ג"ס והוא ארץ שלנו מתוקן ללדיקים כו', וכן בנרקייעים ערבות שם כשמות של הלדיקים, וכאן תהום עליון כבוד בינה כידוע והן ב' מהושות תהום אל תהום קורא לתהום עילאה אומר תאמר מיידיק ע"ד ולתהום תתאה אומר אבא מיידיק ע"כ, וזהו מקרפת על פני המים הם המים שנתבל תהום עליון לרוקע הארץ על המים, והארץ הזאת היא בינה והמים שעלי' שחאמר [עליון] יקו המים אל מקום א' ולמקוה המים קרא ימים הוא מקוה כידוע והוא מים מרוק, ורוק אלקים מקרפת ע"ס המים הוא כתר שהוא רוח כע"ש כס"י פ"א, ויקרא אלקים ליבשה ארץ הוא בינה עשמד ב"א והוא על המים תהום עליון כידוע, וכ"ה בכל העולם מלכות בפרט הוא ארץ וע"ס עד עשרת היסוד של אלוה עולם הן ז' היכלין שהן ע"ס ג"כ כע"ש לקטן צעה"י: [ב] והא' איהו שירותא לרוח דמתימנותא. ר"ל התמלת דרגין דקדושה של אמונות ישראל, שאח"כ סמ' דמסאבא, אבל כאן התמלת היכלין דקדושה: [ג] בדרגין דחיוו דמתימנותא לנביאי קשומ. ר"ל כאן התמלת מראה לנביאים, ואף שהנביא ראה ג"כ כס"א כע"ש וארא והנה רוח סערה ענן גדול ואש כו' וכן באליהו

כו' עש"ע]: (ב) אית רוח דאקרי ספירא כו' למרין. ר"ל לבנת הספיר, כי בו' היכלות ו"ק הן כל הגוף והראש ולכן נקרא ז"א בכללו ו"ק, והן כף הרגל עם הכף של הרקס א', ור"ל כי התחברו' בוקי דאטמא לגוף נקרא כף כבוד ומקע כף יד יעקב כו', ולכן אסור ר"ל אין גיד כיהג צדוק מפני שאין לו כף, א"כ ברחם שם מתחברים כל הכחות [וז"ל אלנעוטי מור עובר על כפות המנעול בכוונת פורים כבוד ויעבור מרדכי והבן] ושם עשרה [וז"ל] עשרה הכף בשקל הקודש כי ב' הכחות של הרגלים הם א' שחמור ורגליהם רגל ישרה, חוה כלילות ב' סטרין של רוח ספירא דנפ"ת למרין סטרין וזהו ככף רגל ענל שמחולק למטה לשתיים והוא א' וכאן הוא רגלי הקיות וכאן כתיב ורגליהם כו' וכך רגליהם כו' וטללים כעין כו' וטללים הוא ספירא, והכף של הרקס היא לבנה עשרת היסוד כידוע והיא כלילא סב' הכחות ספירא [וז"ל אמתכללת לבנה בתוך הספיר ולא נראה אלא ספיר לקוד הוא נצת דבקות ב' הרגלים זה בזה מרין סטרין כקד זז"ס ולא כודע כי בזה אל קרבנה כע"ל ואחזקין כו'. וכלע"ד ע"ה להבין בזה שלכן הנת לא רוקמה כולדה בין שני הנבים שהם יזעאל ולא עמי כי הנת היא סוד לבנת ואמתכללת לבנת כו' והוא טעם ככון עמוד] כע"ש כאן רוחא הוא דאקרי לבנה כהורא כליל חוור וסומק והוא הכף שדוקה כשעורה כעין כף רגל ענל ג"כ כולל ב' הכחות חוה ככא של ג' רגלים כי שם נקרא ג"כ רגל כידוע ובשלימה היולא' מדין רגלי, כרע כפל כו' שבע צעילות כו' והוא כולל שנים חוה ג' רגלים שהן ד' כידוע, וכל אלו הם ד' רגלי הקיות חוה תחת רגליו כעעשה לבנת הספיר וכל זה הוא לבנת הספיר עשרה עשרה הכף כי הכף של הספיר הוא ו"ל ככ"ל והוא ג"י עשרה וכף של לבנת הוא י' כע"ש כס"ד פ"ג יו"ד זעירא בזהו אשחכ

[ד] והוּו חמאן מנו דא אספקלריא דאינה מאירה. ובגין דהאי איהו שירותא דמהימנווא. כתיב שם

ביאור הגר"א

באלוה והנה רוח גדולה וזקן מפרק הרים ומשבר סלעים לא ברוח ה' ואחר הרוח רעש לא נרעש ה' ואחר הרעש אש לא נאש ה' שהן ג' קליפין שני ערלי' שהן קודמין לפני מדלינו והן ג' קליפות ערלה שזופפין על בריח, מילה, ופריעה, ואעפ"א דמא, והם ג"כ אותם שאלה יתקאל, כי ענן גדול הוא רעש שניס הענן הוא רעש, והן, מיהו, ובוהו, ומזוך, ורביעי ורוח אקים כי שהו' קול דמעה דקה, שהוא כוונה סביב שבתוכה ה' והיא רביעי קודש הלולים לה' והוא לריך פדיה להכניסו לקדושה, והן קליפות דאגו כמ"ש אל גת אגו ירדתי שקודם לריך לשבר הקליפות ולעבור בהם, ולזה אמר בדרגין דקיוו דמהימנווא ככ"ל במחילת מראה הקדושה: [ד] והוה חמאן ענו דא אספקלריא דלא כהרא

והו יו"ד של יסוד י' בלגנה ו"ד בספיר והוא עשרה עשרה [וכלע"ד אז"ס ששל ששל כו' קדר פרוזדור עלי' קדר ופרוזדור זה אלל זה קדר ענפכים ופרוזדור ענפון ועלי' ע"ג והנה קדר הוא יורעאל כי שם מוכח הולד והורע קדר הורתי ואז אין שם דם ודם הקדר טמא, והוה ופקדתי דמי יורעאל כו' כי כשזוטאים ישרא' מטי לגנה טפה דקדרל המוכר בזהר בלק ד' ז"א א' ע"כ כשיש דם בקדר ע"כ יש עוונות בישראל ובפקד עליהם עוונם ואלל הקדר הוא הפרוזדור שהיא לא רוקמה לכן כולדה אחר יורעאל מיקף, והעלי' הוא בן השני, וכן לעמיד וזרעתי' לי בארץ נגד יורעאל והוא בקדר הורתי ואז יפסוק דמי יורעאל ורקמתי את לא רוקמה ואמרתי ללא עמי עמי אתם ג"כ כסדר הכ"ל] והיכל השני הוא זקין עד ברכין והשלישי ירכין עד סופן והרביעי בטן והתשיעי מקום הלב עד הלוואר שנקרא גוף' ושם מקום השדים והשני הוא הראש שם הפה והוא

כולל הגוף והן ו"ק כמו שאפי' בפ"ב דף ע"ה א' ונכ' פקודי ד' רכ"א א' ת"ח כביאים דקאמין כד מתחנרין למחא חרין דרגין כו' עד ואחשביד מייכיהו חלוס ושם בריש העמוד אחרדון לירכין כדון קיימין לבר כו' ע"ש כל העמוד, ושם בד' רכ"א א' והאי רוא דהיכלא כמיב שררך אגן הסהר כו' ושם הענוגים כמ"ש רכ"ג והוא אחר דאקרי עונג בנין דנהאי אחר כו' וז"ס השולמן בנבורה כידוע, ובד' רכ"ג ע"א וזוא דהיכלא דא כמיב שני שדיך כו' ושם ע"ב היכלא שמימאה כו' דאקרי שולא פי ה' כו' ברא דכמיב כמות השני שפומיך כו' ע"ש כל הענין, וכן בפ' גרלשית ד' ט"ג ע"ב וזוא דא דכמיב בנכך ערמת חטים כו' ובד' ט"ד ע"ב וזא הוא רוא דכמיב שני שדיך כו' ושם רוא דכמיב כמות השני שפומיך כו' ישקני מנשקות פיהו, והיכל הו' אין זו דיוקנא עולבר רק הוא פנימית כל ג"ר שם חג"ת ראש ובטן וגו' שהן אש"ס כידוע והן חג"ת ג"ס וכן ברגליו לבר ענופא כה"י ספירות כה"י ובינה מתפשטת וקופפת על חג"ת כמו שכתבו כמה פנימית בזהר רק המתפשטותה דילה עד הוד כידוע כו' לענין והוא פנימית של רכ"ג ואזורים פנימים וז"ס בפ' פקודי רכ"א היכלא ז' דא היכלא פנימאה מכל הני היכלין הא היכלא איהו שמימא דלאו כו' דיוקנא עמא ולא גופא כלל הכא שמימו דגו רזין דרזין וע"ש כל היכלא עד סופה, והמתלתו פניית הרקם שנקרא בכ"ס קדש הקדשים [ושם אריו הנריח וז"ס בית הרקם, וז"ס אחרדון שש וירק הוא יסוד דז"א דרנא דנריח כידוע וכן בינה נק' שש והוא בית ק"ק ועיין גרע"ס סוד שש וירק בכ"ס והוא סוד המתדבקות היכל הא' בשניעי כמ"ש בפ' פקודי יו"ש] שהוא בינה והבין הוא עלכות וז"ס שאין בין שים העליונים ובין שים המתחוללים אלל כפאל כימא וז"ס בינה ופנכות כאחד בכ"ס ונקודה האלעזיית רואא וכשמתא הוא חכמה ולגו לגו רעומא עילאה דלא אמתס כמר וז"ס ג"ר שם כמתיים וכל אחד עקין כמפירה אמת והן אש"ס עק לב כבד שהן פנימית ג"ס רכ"ג והן כמר בעות חכמה בלב ובינה נטמן. וז"ס בזהר שכתב הוא נח"ת וחכמה כסדר ובינה בנבורה וב"א לגו מחנרין ודוק, וז"ס יוסף הלדיק שנטול לבנת הספיר היכל הו' כמ"ש ובפ"ב ע"ש, ואע"ג שסדר הספירות בזהר ובמיקונים באופן אחר כידוע ידוע שכל עולם שמתין הסדורין לכמה נקי' כמ"ש בז"ס ש"ה ונכ"ס שאש"ס הן ראש ובטן וגו' ואמר כמ"ס משנה יט ד"ה הן עינים אובים וקוטם ופה ועוד כמה נקי' והכל לפי הלטופות הא"ב כידוע וא"א לנאר עה"כ סיפור של כאן ואש עיני שכל לך חגלה לך בזה גנוי אולרות חיים ואסור ללגות זה בפרטות כי סוד עמוק הוא מאוד. וידוע שנו"ה כל אחד כולל משכים שלכן שוקין וירכין כולל ג"כ קרסולים וברכים [ר"ל שאמרו בגמ' רגלי הקיות כנגד כולם כגד היכל א' קרסולי הקיות כו' שוקי כו' כגד היכל ב' שכולל ב' ואח"כ רכובי כו' ירכי כו' כגד היכל ג' שכולל ג"כ ב' ככלע"ד, ע"ש], והן הפרקים שגין היכלא להיכלא, וז"ס בגמ' רגלי הקיות כנגד כולם קרסולי כו' שוקי כו' רכובי כו' וגופי כו' הוא הנטן לווארי כו' הוא כולל כו' כידוע ראשי כו' קרני כו' הוא זיוון של הקיות כמ"ש נעמשה ערכבה שהוא ענינה קרני הוד שמתנו למה נבסי ענינה גופי' קרן היובל והוא היכל הו' שש הכסא כידוע רגלי הכסא ד"ס העליונות שנהיכל הו' ששם וז"ס חס ד"ו מלפזין ועליהם הכסא וד"ק מאוד מאוד: רואא דאקרי כספירא. ספיר גורמס: כספיר

(ג) כספירו (ד) דאבן טבא נציץ לתרין סטריין. (ה) נהור' חד סליק ונחית וההו' נהור' חוור נציץ לכל סטר עילי וחחא ולארכע סטרי עלמ'. נהורה חניין סחיס וגליי. מנהור' דא מתפרשין ד' נהורין לד' סטריין (ו) וכלהו נהורין חד נהורא. כבוצינא דשרגא דדליק ונציץ נהורין לחיוו דעיינין דבני נשא ואינון נהורין דשרג'

כלהו מסאבין למאן דאתדבק בתון. ועל דא כתיב

[ה] (שם א') תחלת דבר ה' בחושע. רחמא מגו דרגא דא. דאיהו [ו] שירות' דכל דרגין לסלקא לעילא. וסופא דכל דרגין לנחחא לתחא. ובגין דחושע חמא מגו שירותא דא. סופא דכל דרגין אצמריך לנטלא האי אשת זנונים. בגין דישראל אתאחרו ואחמשכו מתמן לתחא לגבי החוא אחר דאקרי אשת זנונים. בגין דשבקו ולא אתדבקו בתאי אשת חיל. וחמא מתמן כל אינון היכלין דאינון בסטרא מסאבא. דאירז תיכלין דמסאבא

ביאור הגר"א

(ג) כספירו דאבן טבא. דרגא דיסוד שעס גזרות הנשמות של ישראל, ח"ט ספיר גזרת: (ד) כספירו דאבן טבא כלץ לתרין סטריין. ר"ל כדמות הספיר שכולל ב' גוויין חוור וסופא, כן ההוא רופא כלץ מרין כהורין לתרין סטריין שיסוד כלול מני סטריין מנו"ה ובו ב' ליטות צימין ונשמאל וכלן הוא שניהם נקדושה, עש"כ בעה"ד טור' כידוע צדוד בני קמ וניסוד הוא סוד עה"ד שבו וידע אדם כי ובו מו"ג כלן נקדושה: (ה) כהורא קד כי'. לימין והוא אור כלץ לוי"ק: כהורא מניכא כי'. סחיס כי' מתפרשין ד' כהורין לד' סטריין. והוא לשמאל, ולכן אסר לחיוו דעיינין דב"כ ולטעה כחיוו דקשא צטיא צסופקא, והן זעיר ונוקב' שניסוד, כהורא קדא סלקא ונקמא כי' מניין סחיס וגליא, כי בשעת התכללות הוא סחיס כי' והן מרין פרלופים זכר ו' כלץ לוי"ק ונקבה ד' שמתפרשין ד' כהורין לד' סטריין ככ"ל והם אומיות ו"ד ח"ט שיסוד הנוקבא יו"ד כי אלו הצ' כהורין הם העילוי ו"ד [כ"ל כט"ט] בס"ד פ"ג יו"ד זעירא צנווה אשתכח היינו יו"ד פשוטה ואלו הצ' כהורין הן ו"ד מילוי יו"ד], ואסר כהורא מניין מתפרשין ד' כהורין עש"כ צראשן שכלולים כל' כידוע צדוד וכהר יולא עעדן להשקות את הגן ו' שהוא נכתא ועסס יפרד והי' לארבעה ראשם ד' כט"ט צאד' ע"ט כל העאסר ופ"ה הם כלולים ג"כ כאחד כט"ט וכלהו כהורין קד כהורא כנולניא כי' ח"ט גמא אגוז ועיש צמרי אומיות: (ו) וכולהו כהורין קד כהורא

כהרא כי'. עמוד אותן היכלות האלו, ור"ל אע"ג דכנומאן של כניאים הוא עמוד הדכורא ויהו"ק עמוד הנוק' פ"ט אינם ראים רק עמוד הנוקבא כט"ט כל הכניאים ראש עמוד אספקלריא דלא כהרס והוא עמוד הנוקבא כט"ט כשה פעמים בשם עהרמ"ו, ולקטן ד' (רמ"ו ורמ"ט) עתה דא ינקי כל אינון עהרמיון דקסמחא דקיימין למכדע צמראה [אין] כדא דקלמין בגין דכניאים ינקי מעילא ואלין עהרי דקלמא או דמראה ינקי עהכא וכד עתה צמריין אחרא דא צמחא דלעילא צקשורא קדא כי' ובג"כ אית עש צמלייהו דלא עתה צמחא כנומאן כדקא יולא כשה דהוא צ"י בשעה כי' דדרג' דכניאי דלעילא דלא הוה עתה בר על דא דדרגא אקרא מתחא כי' ע"ט, ואליו היכלין הם דנוקבא כט"ט לקוות צנועס ה' לעילא ולנקר בהיכלו לתחא לקוות צנועס ה' צאינון ז' רקיעים לעילא ולנקר בהיכלו צאינון ז' רקיעים דלתחא ואלין קיימין אילין לקבל אילין כי' אינון תחאין אינון היכלין לאינון רקיעים עילאין דמתחא דא צדא ולאקשרא דא צדא כשה דאוקמינא צאינון היכלין דקלמין, ר"ל צפי צראשית, ואע"ג דאוקמינא כי', ורקיעים עילאין הן ע"ט של דכורא שהן ז' רקיעים כי ג"ר ככללן צרקיע אדא ויסוד ועטרה צרקיע אדא, והן עתה צמריין צאלו הו' היכלין, וראיתן של כניאים צרקיעים עילאין ע"י אותן היכלין צתלנצות ערה צאלין היכלין עש"כ בשעה כט"ט לקטן בעה"י: [ה] תחלת דבר ה' בחושע כי'. ר"ל התחלת הדבור עמו ה' עמוד היכל הזה, אע"ג דדרגא דכניאים עמוד היכל צ' וגי' פ"ט התחלתן עזה, ולכן אסר קד לך כט"ט ולכן כאמר תחלת דבר ה' בהושע ולא אלל כניא אחר העקום אמר לו ה' קד לך אשת כי' לפי שהלכו אקרי' ישראל צימיו כט"ט, וזהו מירוך על קוצית הגמ' תחלת דבר ה' בהושע וכי בהושע דבר תחילת והלא עתה ועד הושע כשה כניאים כי': [ו] שירותא לכל דרגין. ר"ל התחלת דרגא דקדושה עתה לעילא, וסופ' מעלעילא לתחא אקרי' עטלות יס סטרא דחויא, חו"ט בגין דהושע עתא ען שירותא דא סופא דכל דרגין ואלטרך לנטלא האי אשת זנונים כי' אחרתו ואתמשכו עתמן לתחא, ר"ל עסם עמוד היכל זה כחמשכו לתחא, שמת' ס"א ככ"ל, לגבי אחר דאקרי אשת זנונים בגין דשנקו ולא אחרתו כהיהא אשת חיל, שהן היכלין דקדושה

כתיב סח לך אשת וזונים וגו'. וכי נביאה דקשומ
אצטריך לדא. אלא בגין דאסור ליה לב"נ לעאלא
באינון היכלין. בגין דלא יחמשך אבתרייהו.
[ז] כנוונא דעבד נח דכתיב (בראשית ט') וישת מן
היין וישכר ויחגל. והושע דחיל לאסתכלא באינון
היכלין דאסתאבו בתו ישראל ואחדבכו. דלא
יתמשך אבתרייהו. כמה דכתיב בנח וישת מן היין
וישכר ויחגל. עד דאמר ליה קח לך אשת וזונים
וילדי

ואתמטרו בית. (י) כד"א (בראשית מ"א) ולא נודע
כי

דשרג' סלקין ונחתון אולין ותויבין מגו ההוא אשא
לנהור' דשרג' דרליק וכלהו חד נהור'. הכי נמי
אלין. (ז) ונציצין כלהו נהורין כחיוו דנחש' בטיש'
בסומק'. כמה דאחמר (יהזקאל א') ונוצצים כעין
נחשת קלל. דא הוא לימינ'. לשמאל' אית רוחא
(ח) דאקרי לבנה ודא אתכליל ברוח' קרמא.
ועאל' דא ברא. נהורה סומק ותוור כחר'
בגין דנפקי מאינון נהורין קרמאין. (ט) כד אחו
נהורין דרא מטו בנהורין קרמאין ואתכלילו ביר'
ואינון חד. ואחחון נהורי קרמאי בלחודרייהו. ולא
אתגליין אינון אחרנין ולא אחירע דעאלו בנווייהו

ביאור הגר"א

דקדושה והלכו אחר היכלין דס"א שהן מאות עוה"ז ועש"ז
(כאשר) כמשלה לזכר בסמיו' כס"ש נמשלי, וזוהר פ' בראשית
ל"ב ב' חילין אינון נדיקא דלא אחלפי יקרא ב' (עיי"ש עד)
מכרי' אפריה הקליקה, והן כל היכלין דס"א דמסאנא כס"ש
לקמן רס"ו ורס"ז דהכא קייסין כל אינון נשיקין בישין ומיאובחין
בישין וכל עדובין דנופא דהאי עלפא ב' אחתיד ב"ב סאאי
עלפא ומעלפא דאחי ועל היכל' דא כתיב נופא מטופנה
שפמי זרה נהאי היכלא קייסא קד רופא דליהו מענא על
חילין דלחמא ואיהו כללא על כל שאר רופין והאי היכלא
מתקשטא בקשטוי דשפירא על כל אינון היכלין. ר"ל לפי
שהוא היכל השני גופא דסמ"א כלל כל היכלין וכל היכלין
הן של הזוכה ופאן הוא כלל ופאן הוא רגון והתשוקה אל
סמ"א ר"ל, נהיכל' דא סמלכדין רגליהו דטפשא על היכל
דא כתיב אל תקטור ב' (עיי"ש עד) וכדין אחקרבו רגלוי
להאי היכלא דליהו כלילא עשאר היכלין מתחין כדין והנה
אשה לקראתו שית זוכה וכלומר לב ב', ח"ש כאן וקסי
חסן כל היכלין ב' דאינון ב': [ז] כנוונא דעבד נח ב'.
כס"ש צוהר דלא אעיל דאינון היכלין לאתפתא אנחרייהו
פ"ד אללא לענדק קנבא דאדס"ר שסטה קזה ענבים כס"ש
גפן ה' שאין דבר שפירא ב', והוא היכלא שביעא דמסאנא
וכן לא יוכל לעמוד בו כס"ל רס"ז ע"ב היכלא שביעא
דא הוא היכלא דשפירא קשרא לאתרוואה ב' כד"א וישת מן
היין

לנכה ננד לנכה, הספיר ננד כוכב והוא ספרא דקסה ונק'
כס"ש ח"ה [ונפ' פקודי נהאי היכלא אית רופא דאקרי
ב']. ר"ל נהורין של לנכה נמוך של ספיר והכל נהורין?
אתמננה על דכורא וכל שהוא יוקר דין מתגבר והטוב ככללת
נרע

נהורא. ר"ל כל ו"ק של מאור הראשון וד' של מאור השני
כולם יחד הם חד נהורא כס"א וכס"ש ב' פקודי, כס"ש
למטה כנוניא דשרג' ב', ר"ל כאור הנר שמתנוצץ כמה
נהורין מעטו למראה העין ואינם רק אור הנר בעלמא רק
אור א' ואינם הרבה רק למראית העין כן כאן (כ"ל כאור
הנר מאיר לו"ק היינו למעלה ולמטה ח"ש סלקין ונחתין,
וכן לדי רוחות ח"ש אולין ומייבין, שהוא הולכה והנאה שהוא
כולל ד' רוחות כס"ש רז"ל בתנופה וילבז עוליק ועניא למי
שארבע רוחות שלו מעלה ומוריד ב' הרי צאלו הדגרים
סלקין ב' אולין ב' ככללין ו"ק ב' ע"ש, כ"ל ס"א]:
(ז) וכוללין כולהו נהורין כחיוו דנחש' בטישא סומקא. ר"ל
קראה של התנוולות אלו האורות כעין נקושת קלל שהוא
אדום כי אלו הרוחות הם נק' נקושת כס"ש ב' פקודי ד'
ר"ס ע"א אינון מרין רופין יעניא ושפאלא קנו לבנה הספיר
דקאפריין תמס אינון אקרון הרי נקושת [בסוד ארץ אשר ב'
טהרה' מתלבז נקושת והם סוד הררי ליון יסודה, כ"ל ס"א]
ע"ש, וזהו נהורא מתייבא הוא סומק לפיכך קראה כליין
נקושת קלל שהוא אדום: (ח) דאקרי לבנה ודא אתכלילת
ב'. ח"ש לבנה הספיר, ולנכה כנגד עטרת היסוד ועלכות
שק' לבנה, ולפי שנעטרת במכללו ב' הניטורות בליטור א'
כידוע לכן ככללו אלו ב' נהורין וגוויין כאן כ"א כס"א
נהורא סומק וקיוור כקדא ב', ואשר גנין דנפקין מאינון
נהורין קדמאין, ר"ל נהורא של זה הרוק ילא טלד נהורין
של רוק דספיר והן קיוור וסומק לכן ילא ג"כ קיוור וסומק
אלא שנכללו כאן כא', והם ב' כוכבים עו' כוכבי לבת
שעש כידוע סיסוד נק' שעש ח"ש למטה כנהורא דשעשא ב'
כו' עש"ש]: (ט) כד אינון נהורין דדא טעו ב' ואחטטור
(י) כד"א ולא נודע ב'. שנסמ"א יומרת על הכנד דטוק'

כי באו אל קרבנה וגו'. (יא) ורא הוא רוח' ברוח' דאינון חד. נהורין בנהורין דאינון חד. (יב) והכי אינון חרין רקיעין תחאין מאינון רקיעין דאקרון שמים (רקיע). (יג) מתרין רוחין אליו מנצנן אחבראיו אינון אופנין דאינון קדישין. דרינייתו כרינ'

וילדי ונונים. [ח] וכתיב וילך ויקה את גמר בת רבלים. למנדע כמה דאתדבקי ואסתאבו. ושבקו רוא דמתימנותא. בנין (רמ"ג א') אל' נבר. [ט] ועל דא חמא מגו היכלא דא. שירותא דכל רגין. היכלא דא שירות' דכלא לסלקא בדרגין. האי

ביאור הגר"א

דע. ולכן ז' הפרות הטובות ככללן ותנענה כי ולא נודע כי, משא"כ בקדושה שנוק' ככללת בדבורא, ומציא ראי' משם כמו שז"ל ככלל ולא נודע כי כי כן כאן: (יא) ורא הוא רוחא ברוחא. דאינון קד נהורין כי. לא אחר שכלל ככלל ג"כ רוחא ברוחא, שלמעלה ל"ק אלא מעלליה הנהורין בנהורין, ולמעטה מפרש כללות הרוחין כד אמבליל רוחא ברוחא כי' וכע"ז בפ"ט אלא מפרש ענין הכללות ואחדות כפ"ט מהא הוא כזה שהנוק' ככנסת כולה בדבורא וככללת בו ולא נודע כי' שכן אמרו כפ"ט דדבורא שם לא נזכרת הנוק': (יב) והכא אינון חרין רקיעים תחאין מאינון רקיעים דאקרון שמים. ר"ל מו' רקיעים דקריגה, והן ג"כ נגד ע"ס ו' תחאין ו"ק כוללן העמ' וערבות כינה כוללת ג"ר ושם כפא הכבוד כי' ושם הוא המדר בענין אחר כי שם יולין עטרת ולכן אינו משמש כלום רק ככנס כי' בסוד ומקם נעוד לילה עולמא שפירא כי' ואמכסיא ביעמא, רקיע שנו סתה ולכנה וכוכבים ועולות הוא יסוד כידוע כפ"ט רבו מלספר ושניהם נהיכל זה כי כאן עטרת ויסוד ככ"ל, ואמקם הוא כו"ה כפ"ט כוהר ורע"ט שהן שוקקין מן ללדיקים כפ"ט כוהר ללדיק ולדק הוא יסוד ועלכות, והוא כי מנלפ"ד הס ה"ג וי' סהם מעומקות שהם ג' דג"ת וז' דנו"ה אינם מעומקים והם איחיות מין כידוע ונריך לעיניהם וזוהי יעמקו כי פיזור לדין טוב (וברמשים להיפך כינוס ללדיקים כהא כי') לחלקו לחלקים רבים והוא סוד הקטורת הדק היטיב, ולכן בלע מרור לא ילא שזריך ללעסו כידוע, וזוהי ת"ת, ומעון ומכון קו"ג כפ"ט כוהר, וערבות כינה ככ"ל, ואמרו בנטי' שכולן נקראו שמים ויליף שם מקראי' וז"ל דאקרון שמים: (יג) מתרין רוחין אליו מתנגלים אחבראיו אינון אופנים דאינון קדישין דרינייהו דביא. כל"ל מרששים דעינייהו כעני' דחיות, ר"ל שפיראיהן כערהה החיות, ואינן אופנים הנזכר ביוקאזא כי אותן שניוקאזא הן בארץ עילאה שמתח כסה"כ באותן מדורין הב"ל וכמו שהחיות כוללן כל היכלין הן האופנים כוללן כל המדורין, רק כאן אחר האופנים והחיות פרטיות שכלל היכל, ואופנים שכללן נק' מרששים סוד הלכנה שהיא

היין וישכר ויחלל כי' (עיי"ש עד) כפ"ט עננישו ענני ראש אשכלות מוורות למו קמת מתיבים יכנס כי', ולכן ירא הושע לכנס בו עד שהרשהו לו הקב"ה: [ח] וכתיב וילך ויקה את גומר בת דבליס למנדע כי'. כפ"ט נגמ' גומר שהכל גומרים זה, והוא כפ"ט ד' ר"כ ע"ל כתיב מי גבר ימי' ולא יראה מית יעלט כפסו כי' עאן הוא ד"כ דאמברי דלא יקמי עותא ההוא דכל עלמא אסתעסן אבתרי' כי' ע"ש, בת דבליס אר"י דנה רע בת דנה רעה בת כפס שנדרה לשה"ר על הנורא, והן הינה"ר וכל בת דילי', ואמאל אחר שמתוקה נפי הכל כדבילה, כפ"ט כי נופת מתופנה שפתי זרה כי', ור"י אחר שהכל דשין זה כדבילה כי', כפ"ט אין לדיק בארץ אחר יעשה טוב ולא יעשה: [ט] וע"ד קמא בנו היכלא דא שירותא כי'. כל"ל תחילתו קיי ג"כ בשירותא דהיכלין דמסאבא שהוא ענין ילדיה דאשת זנונים שני בנים ובת אחת, כי נהיכלא דקדושה נהיכל א' אחר נפי' בראשית אית רוחא דאקרי ספירא כספירא דאכן טבא מתנונך לתרין סטרין, ואחר לקטן היכל קדשהה יולר אור ונורא מושך כליץ לתרין סטרין ואחר נפי' בראשית דא איהו לימינא לשמאלא אית רוחא דאקרי לכנה ורא אהכליל כי' ואחר לקטן רע"ו ע"ל דרווא דאקרי ספירא הוא דבורא ובו אמבלילו כשמתין דבורין ורווא דאקרי לכנה הוא נוק' ובה ככללן כשמתין נוקבין, לפי שהיכל זה ככלל מיסוד ועטרת כפ"ט שרווא דדבורא מתנונך לתרין רוחין הרי ג' דבורין ודנוק' אחת נגד ג' גוויי הקשת שהן ג' אנהן שכללן כפ"ט כפ"ט, וידוע שילפא סט' דנוק' וכן כאן אחר לכנה נוק' לשמאלא וכן כל סטרא דשמאלא נוק' והם ג' בנים ובת אחת, והענין כי ביסוד יז ג' נזורות מימינא ומשמאלא וזהו כליץ לתרין סטרין וכנגד עטרת היסוד לכנה כפ"ט למטה ולפי שנעטרת כלולים ג' ליטורות נבקב א' ואין שם ג' נקדים לפיכך ככלל נה' כפ"ט למטה [והו סוד גדול בדברי רז"ל בסיטני איילנות שאין לה שטלי' טעיים ונקראת איילנות דוכרימא כי' וט"ס נלאו כקנה בסוד איל ואילא כי אין לה רק דמי' דבורא שנוק' והבן], וידוע שזה לעומת זה עשה אלקים והן ילדי זנונים הכ"ל, והראשון קרא יורעאל כי מליכור הימין הולך הזרע

האי [י] היכלא איחו מרורא דקיימא בנהירו .
 [יא] לאתער' בדרנוי .לאסחכלא כאינון דרגין עילאין .
 דכתיב (שמות כ"ד) ויראו את אלהי ישראל . בהאי
 היכל'חד ממנ' שמש' [יב] מטהריא' לשמיה . ואיהו קיימ'
 על פתחא דההוא היכלא . וכל נשמחין דסלקין .
 [יג] קיימא האי ממנ' בהאי פתח' . וכמה ממנ'
 אתרנין עמיה [יד] כללו אשא דמלחמ' . ושרכיטין
 דאש'

כרינ' רחיות. (יד) כדכתיב (יהוהאל א') מראה
האופנים ומעשיהם וגו'. (טו) ורא הוא דכתיב
ודמות החיות מראהו כנחלי אש בוערות כמראה
תלפידים היא מתהלכת בין תחיות. (טז) מאן היא
דא רוח' קדיש' אחר דנפקו מניה ואיהי נהיר לון
דכתיב ונוגה לאש ומן האש יוצא ברק. (יז) כד
אכתליל רוח' ברוח' נפק מניהו נהירו דחד חיות'
רמייא

ביאור הגר"א

הורע כידוע, וזהו וזנרתי קשת יורעאל בעמק יזרעאל שכן
הקשת ככ"ל, והשני לא עמי כי מ'סוד ילאו כל לנאות ישרא,
וואח"כ במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם
בני חל י', שהוא יסוד שזורו ישראל בקדושה והן ג' דרגין
בקבלה ותאווה וכבוד עמולאין את האדם מן העולם שהם
כפס רבנה שהוא חבורה תלוי בנפש, וקבלה וכבוד נרות
בגובה וקני רעה שכוללן נרות, ורוע דבורה סוד הספיר
ונפש עקבה סוד לבנה, ואמר שיזורו לקדושה אמרו לאחיהם
עמי כו' וארשתך ג'פ"ג ג' קדושין שהאשה נקנית כע"ש
ברע"ע: [ו] היכלא דא כו' קיי"ח בנהירא. לפי שהמקורין
אמר בפי' בראשית ד' ט' ע"א מקורא קדמא לאמת הוא ב'י'
קיי"ח דלא נהיר כו', אשר כאן דקיי"ח בנהירא: והנורא:
[א] חלעמתי דרגא. ר"ל שהיכלין שלמעלה, וספר
כעש"ל: [יב] טהרי"אל שמו. [והוא] מעונה ג"כ על המפילה
בו קודם המפילה כדי שהעל"ך טהרי"אל יכניסה למעלה,
לא כשעה שאמר על לא חסם בפי' כו' ויכניסה ההולך
שהוא מסוף הכ"ל כפי' ובר לבנ אשר לא נשא לאו
במך כף הקלע], וכן בעבור הראשון [בראשית ט' ע"א]
מסרא. ר"ל בעבור לקדושה, לפי שיש אחרת בעיכולות
ונקמת עמאל כעש"ל האי מענא קיי"ח בעבור דא אי זמנה
מין כו' כנווכא דא האי מענא קדישא. כעש"ל ד' רס"ג ח'
וישא חד מענא ודומה' שפי' והאי איהו קיי"ח לעילא ותתא
ההוא מענא טהרי"אל שפי' והאי איהו קאים לבני' ההוא
להטא כו' כוליה מארי דעיינין. ר"ל העשנינין על העולם,
והם וסב"ל ד' ז"ד של עמלה (זהו סוד טהור עיינים),
כאלו הוא ז"ל של עשה, וכן באופנים שהוא בארץ מלכות
היכל ד' כעש"ל ד' רס"ז ח' וילינין מתערין לההוא קיוויא
יסה"ס והוא דרגא דגבורה כעש"ל, ועיני ה' העה ז' כע"ש
ט"ג ע"ב בנין דליה שנעה עיני ה' השוטטים בכל ארעא
ס ד' ט' ע"א שבעבור הראשון מתת מענא טהרי"אל ע'
ו' ארלות בארץ של עוה"ז והמקורין הם כסדר היכלין
ועבור

שהיא על העים וכן' יס ו"ח לעטה כנהורא דשמשא לנו שיא
והאופנים שהן נארח הס כעין מרשש שנכאן והמרששים
הס כעין הקיות כמ"ל: (יד) כדכתיב מראה האופנים
ומעשיהם כו'. ר"ל דכתיב כעין מרשש וכנ"ל: (טו) וזא
הוא דכתיב ודמות הקיות מראיהן כו'. ר"ל מרששים דכאן
עליהם נאמר ודמות הקיות מראיהן ר"ל שהן דמות הקיות
כו"א: (טז) עאן היא דא כו'. ר"ל הרוח הולך בין הקיות
כמ"ו. ונוגה לאש. ר"ל הרוח מאיר לאופנים שהם
לאש כמ"ל מראיהן כנתיני אש כמ"ל וכמ"ס בנ' פקודי דמלהעין
לאשא, [ונפ' פקודי אער כד אתו לאתכללא רוח כו' עתש"א]:
(יז) כד אתכלל רוחא נרוחא כסך מינייהו כדירו דקר
קיותא

וַיִּזְהַר אִינְיוֹן דְּכַתִּיב וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל הֵם אֱלֹוֹ הַיְיִכָּלִין כַּעַם"ל: [יבן טהרי"אל שמו. (והוא מעונה ג"כ על התפילה כַּעַם"ו להכניסה אם היא כדקא יאות, ו"ש ר"ל לריך לטהר לבו קודם התפילה כדי שהעלף טהרי"אל יכניסה למעלה, וכן הוא מעונה להכניס הכשיות ומפלה בלא כיונה כגוף בלא כשמה שנאמר על לא קסם בפי כו' ויכניסה העלף הכ"ל למקום [הבן] [הכ"ל] כַּעַם"ל והבן, ו"ש מי יעלה בהר ה' שהוא מפות הכ"ל כפי כפיו ובר לבנ אחר לא נא לאז כפסי כו' וכן על הכשיות ככ"ל אבל ואת כפס אינך יקלענה בתוך כף הקלע], וכן במדור הראשון [בדאשית ח' ע"א] ועל ההוא אחר כו' ע"א: [יגן] קייטא ההוא עטנא ביהוה סטרא. ר"ל כסטרא דקדושה, לפי שש ארתא ביהיכלות הראשון של היכלא עטנאכא עמוד כנענו לקבל ההוא כשמה שגדמא מכלא כַּעַם"ל האי עטנא קייטא כסטרא דא אי זכאה כו' אי לא זכאה האי עטנא אחרא דקייטא כסטרא אחרא זמן כו' כטווא דא האי עטנא קדושה. כַּעַם"ל ד' רס"ג א' היכלא קדמאה שירותא דסטרא דיה"ר כו' בהאי היכלא קייטא חד עטנא דדועה' ע"י והאי איהו קייטא לעילא ומתא דא איהו אחר כנשחא כד אמדקי' מהיכלא קדושה ע"י דההוא עטנא טהרי"אל ש"י והאי איהו קאים לבני' ההוא מרעא דההוא סטרא קדושה ע"ש: [ידן] כולוהו אשא דמלחמה כו' כולוהו עארי דעיינן. ר"ל תשגיטין על העולם, כַּעַם"ל ד' רכ"א נ"י עארי דעיינן דעניד שושנא [דעלייהו] ו' ושם בתיכל ד' ג"ד של עטלה (והו סוד טהור עינים), וכן בפתח זה הוא פתח של מלכות שנקרא פתח עינים והוא הוא ד' של עש, וכן באופנים שהוא בחרץ מלכות וכן מליאות עינים סביב וכן כסט"א מה"ש עלא עינים והוא בתיכל ד' כַּעַם"ל ד' רס"ו א' ולינן מעתנין בלחץ קיווא כו' ע"ש, והוא כנגד סטרא דנגורה, וכן בארלות ליה אחר דסה"ס והוא דרגא דנגורה כַּעַם"ל, ועיני ה' העה ז' כַּעַם"ל שבעה אלה עיני ה' העה השוטטים כו' כַּעַם"ל כפ' בראשית ד' ט"ג ע"ב בגין דלית שבעה עיני ה' השוטטים בכל ארעא כל מה דלחמעניד בכל עלמא, והם ע' כנגד סנהדרין, ואמר שם ד' ח' ע"א שבמדור הראשון מתת עטנא טהרי"אל ע' עטנין מעופפים כו'. וכל המדורין הם נגד אלו היכלין רק המדורין הם בחרץ של כסא בחרץ הקייס היכלין שחשיב שם ד' ט"א ח' הם בחרץ המדורין בחרץ הכ"ל והמדורין הם נגד ז' ארלות בחרץ של עוה"ז והמדורין הם כסדר היכלין ומסדר

(א) דה"ה ובהיות עמון קין בלל החיות של כל ה' היכלין ודוח א' לכן כנ"ל והתחלקות החיות אינו אלא בפניהם בנ"ש ודוחות פניהם כו' לכן חזיר ר' החיות נהיה בלל עמון .

ראש' (י"ג א') בירייתו וכלהו (ע"ב) מארי דעיינין. האי ממנ' קיימ' בסמ' דא אי זכארא
האי נשמח' למיעל האי ממנא פתח פתח' ועאלת. ואי לא זכאח' ההוא ממנ' אחרא דקיימא בסמרא
אחרא זמין. ובמרה אלף ורבנן גרדיני נימוסין עמיה. רחי לה ההוא ממנא אחרא קדישא.
ונקיש לה האי אחרא די בסמ' דמסאב'. ואעיל לה גו אינון היכלי מסאבי. וכל אינון גרדיני
נימוסין אחרי לה עד דנחתי לה לגינהם. ואחדנת חמן תריסר ירחי. חקין דההוא סמרא אחרא כי
דינא לאתדנ' בתו חייבי'. כגונו' דא. ההוא ממנ' קדישא דקיימ' על ההוא פתח'. כל אינון צלותין
[טו] דבקעי אוירין ורקיעין למיעאל קמי מלכא. אי צלותא דסגיאן אינון. פתח פתחא ואעיל ההוא
צלות'

ביאור הגר"א

וקדור הש"י הוא עקור הת"מ כנ"ל היכל הרטון לכן שם ג"כ
ל' קיות והוא כנ"ל ה"ס כעוה"ז שהולך מתת הארץ תכל' וז"ס
אכיות יהלכין כמ"ש שם מדורא שמתחלה מדורא עילאה קריב
למלכות שמיא, שנהיכל ה' שם מלכות שמים וארץ העליונה
עשכנ השכינה, ובי' ארצין ונחלין דמחפלין מן ימא כמא
טונין אינון דמקשין כו' ע"כ כל ל' קיות, והיכלות ששבי
שם ל' ל"ח ול"ט הן היכלות שנים ר"ל אחרונים שבג"ע זה
המחמין: [טו] דנקעי. אורא ורקיעים. של עוה"ז והן ז'
רקיעים

ואפילו בלדס הנשמה שלו למעלה חלק אלוה מעלה, והענין
ועולם וכן כנשמת אדם כנכתי' וג"ר אינם עושגים כלל בכל עולם והמתלת העולם אינו אלא עו"ז' והן כק' עולם ע"ש
עולם קסד יבנה, וכן בלדס כנש רוח וכן כנכתי' אדם וז"ל דר"ב וג"ר של האדם אינם כלל בעולם הזה והן עשיות
כמ"ש בז"ק וס"י כי כנש בארץ ולכן משוג אל הארץ כנדר ורוח באויר לכן הרוח מתלבש באוירא דג"ע והנשמה בשמים
והיא לרורה נזרור הקיים מתת כמא הכבוד שהן הרקיעים כמ"ל, ואף שהן ה' מדריגות הן רק ג' כי כל ג"ר משוג
כא' ואינם מתפדיון כידוע לכן אינם נקשגין רק כר"ן וכן בספירות רק א' חו"כ כידוע [גינה כללות ג"ר ואדם במקום
ז"א כידוע] וג"ר אינם עושגים אף לז"א כמ"ש בלד"ר על פסוק אלקים הנין דרכה כו' ג"ר של ז"א הם תלויים במעשה
המתחמים כידוע והם ג"ס כמ"ש ששגי ז"א וכן בלדס כמ"י שכללם הנשמה היא ג"ר של הרוח של האדם, אבל הנשמה
בעצמה היא ג"ר עלמין אינם בלדס כלל והם אלות, וז"ש איש האלקים והן נקטא האדם מסתלקין בסוד העוין
וכן ט' מתחמים של הנפש מתקמה ולמעלה רק שג"ר של הרוח עולים למעלה ואין פנס נוגע בהם רק סילק מתאדם
בסוד שיח' לו לא כו' הכל משעה המתחמים של הנפש יורדים לקליפה ואין כשאר רק הכתר שלה שהיא מלכות של
הרוח כידוע בכל כמר שהוא צמ' מלכות של עולם שלפניה והוא עטרת היסוד דכורא ולכן נקרא עטרת כידוע, ובלשמה
מתקמה ולמעלה כולה יכול להסתלק שכן כל הקטאים והעוונות נזכרים בנפש ובנפש כי מתאחז והאזנת את הנפש
כו' וסוד האזנן לקליפה וכן הכרת שכל הני' צמ' מסתלקים אז ונכרתה הנפש מלפני שהן אחרים, חז"ה וקוטלי קומם
כנפו דכל הקטאים מסתלק מעט מכנש, אבל ג"ר הרוח מסתלקים בבת אחת והן כק' קיי אדם כידוע בסוד
קושין שכן הרשעים נפיהם קרוים עמים, כלל העולה כי הנשמה עצמה של כל העולם היא אלקות ואינון עולם
רק וז"כ של אותו עולם וע"ז כאשר נביס אחס לה' אלקים ואמר צוהר כמו דלית אב ואם לנפח כן לכשתא
והן ג"ר אורא חיה וכשמה הן אב ואם לכשתא (וידוע שג' שותפים לאדם וכן לכשתא) ואריך שותף שלישי, והכל על
הנשמה שנאדם כנש רוח של האדם שכללם כק' כשמה, וכמה עינים בארץ בנפש הכללית של העולם והן בהמות
וקיות והן מתחלקין לכנש ורוח של הנפש, וכן ברוח של העולם והן מין האדם שכן רוח האדם היא העולה
למעלה ורוח הבהמה יורדת היא למטה בארץ, וכ"ה בכל העולמות, ובאין הבהמות כלל הנפש והרוחין כלל הרוח, וזה בארץ
וזה באוירא ובהם כמה עינים האופנים וקיות וגלגלים ועלאים וכל הנבי' כו' שהן בעולמות ונאדם והע"י, וכן בכל
הנבי'

רמיוא על די אופנין. והא (יה) דיוקנ' דיליה כארית (יט) שליט על אלף ותלת מאה רבוא דאופנין אחרנין. גרפתא דנשרא. האי אתמנא על אינון

צלות'. ער דאחעבידו כל צלותין דעלמ' עטרא ברישא דצדיק חי עלמין. כמה דאוקמוח. ואי צלות' דירחיד. סלקא ער דמטי לפתחי דהיכל' דא דהאי ממנ' קיימ' בית. אי יאה חתיה צלות' לאעלי קמי מלכ' קדיש' מיד פתח פתחי ואעיל לה. ואי [טז] וקיימ' גו רקיע' חתאה מאינון רקיעין דלתח' שמיח סהדיאל. וממנ' על האי רקיע'. ונטיל כל הני צלותין דאתרחיין. דאקרון צלותי פסילאן. וגניו לון עד דאיתדן (כ"א רחב) תהוא בר נש. אי חב לגבי מאריה בדקא יאות וצלי צלוחא אחרא זכאה. סהדיאל האי צלוחא. וסליק לה לעיל' עד דאערע בהתיה צלוחא זכאה וסלקין ואחערבון כהדא ואעלין קמי מלכא קדיש'. ולומנין אתרחי' התיה צלות'. בגין דההוא בר נש אתמשך בחר סטרא אחר'. ואיהו אסתאב בההוא סטרא. ונטיל לה קיימ' תהוא סטרא אחר' מסאב' וסליק ואדבר חובי דההוא בר נש קמי קודש' בריך הוה ואסמי עליה לעיל'. ועל דא כל צלותין וכל נשמחין כד סלקן. כלחון סלקן וקיימין קמי היכלא דא. והאי ממנא קיימ' על פתחי דהיכלא דא. לאעלא נשמחין וצלותין. או לדחייא לון לכר. [יז] לעילא מהאי פתחא אית פתחא אחרא. דקודש' בריך הוה חתיר לה. ואתפתח תלת ומני ביומא. ולא אנעיל

לא יאה. דהי לח לכר ונחת' ואחשטיא בעלמ'. דמדבריו גו עלמי. ובההו רקיע' קיימ' חר ממנ' די הני צלותין דאתרחיין. דאקרון צלותי פסילאן. וגניו לון עד דאיתדן (כ"א רחב) תהוא בר נש. אי חב לגבי מאריה בדקא יאות וצלי צלוחא אחרא זכאה. סהדיאל האי צלוחא. וסליק לה לעיל' עד דאערע בהתיה צלוחא זכאה וסלקין ואחערבון כהדא ואעלין קמי מלכא קדיש'. ולומנין אתרחי' התיה צלות'. בגין דההוא בר נש אתמשך בחר סטרא אחר'. ואיהו אסתאב בההוא סטרא. ונטיל לה קיימ' תהוא סטרא אחר' מסאב' וסליק ואדבר חובי דההוא בר נש קמי קודש' בריך הוה ואסמי עליה לעיל'. ועל דא כל צלותין וכל נשמחין כד סלקן. כלחון סלקן וקיימין קמי היכלא דא. והאי ממנא קיימ' על פתחי דהיכלא דא. לאעלא נשמחין וצלותין. או לדחייא לון לכר. [יז] לעילא מהאי פתחא אית פתחא אחרא. דקודש' בריך הוה חתיר לה. ואתפתח תלת ומני ביומא. ולא אנעיל

ביאור הגר"א

רקיעים שזכר בשם' קנינה כפ"ב : [טז] וקיימא גו רקיע תמאה מאינון רקיעים דלתמאה דעדכני גו עלמא. ר"ל הו' רקיעים הכ"ל ששנהגים את עוה"ז והרקיע התחתון הוא וילון והוא רקיע עטרה היסוד מלכות שש התפילה והנרכות לראש לדיק עטרה כידוע והוא כנר פתח היכל זה שג"כ בעטרה ככל שכלן נקרא סהדיאל' דהוא מארי דעיינין כש"ה האנן הזאת תהי' לי לעדה ואמר בפי' פתחם [וילן] דאנא דיהושע ובאר דילקא קיימין לסהדומא אננא ככ"ל ובאר דילקא כש"ה בעבור תהי' לי לעדה כי ספרתי כו' : [יז] ולעילא כו' ההוא אופן דקיימא על שית תאה חיוון הנרכין וקיימא אל שמי' כו'. זה הפתח כנר היסוד עלמא דקיימא נבוא דש שעות כידוע והוא עסט' דכוכבא רוחא דאקרי ספיר כש"ה לעתה [וזה האופן שמו קיימא אל ושם משך הזרע והוא עטרה על הנכוכים בתפלה וז"ש הלך ילך ובכה נושא עשך הזרע כו'. וז"ש שעה דעמתי נבאדך הלא בספרתך כי הוא עסט' דרוחא הנקר' ספיר וכן ומתרחא את הילך בוכה ומתסול עליו והוא לשון רענונות, וכן בנרכת על הנדיקים שהוא כנר יסוד אנו אומרים ועלינו יהסו רעמיד' ואמר בא"ר ד' קמטא ב' ואחקין עמיו דלכירא ועייל ואחקין ביה אחר כל רמתי וכל סטרא דרמתי ומאנא בנני עינין אמאדקין שית תאה אלף מארי דרמתי ואחקרו בעלי עינין דכמינ

הנביא העולם בעולם שנה כפא, כי ו' ימי השבוע הן רוח ו"ק של הו"א ושנה הלילות של כו' כידוע, ושנת כנר ג"ר ואין ג"ר בעלען רק ג"ר של ז"כ, וכן כל מה שאמר בזוהר בינה שביעאה בין בימים בין בספיי כל ענינים הוא בינה של ז"כ, והוא ג"ר של ז"כ שבינה כוללת ג"ר ככ"ל והוא ו"ק של בינה שהוא סוד הדעת שלכן כאשר עלי' גראשית שהוא שית כידוע וז"ס עמוק וסודו עליו כל הזוהר והמיקונים, וז"ס הדעת ספחא דכליל שית ועוד כי טיפין של קו"ב דבינה וקכס נבינה הם ג' וז"ת הם קו ג' דדעת שהו"ק סט' דקסד ועלכות סט' דגבורה כידוע והן נוטלין ג"כ קו ג' וכן בז"ת עלען הם ג"כ ג' בסוד המכריע שנהם והם המעששים בזו"כ ועל דקסד נבינה הן ג' מוקיין של קסמה והכל ע"י הבינה אס הנכים וז"ס הדעת [ונפי' פקודי אחר כיוון דאמבסעו רוחא דרוחא כו' עש"ה] : (יה) דיוקנא דיל' כארי' כו' גרפתא דנשרא. וכנגדן ד' היות שגדנאל עד היכל הזכות ד' היכלות המתחכים שעד שם מגיע שליטתן, וכנגד היכל הקמיני היכל האהבה עסט' דקסד לקסן ד' מ"ד אי' ואחעביד קד חיותא דיוקנא כדיוקנא דכ"כ כו' כנר זה וארו עס ענכא דשמיא כנר אינא כו' [לפרש עמוסף על הכשר וכליל מנין שלכן שליט על ההוא ספיר וע"ש ג"ק רוח] : (יט) שליט על אלף ותלת מאה רבוא כו'. כי קיה זו היא כוללת

אנעיל, וקעמ' לאינון מאריחון דמיובחה די אושרין
 המעה בצלותהון קמי מאריחון, וכל חרעין ופחחין
 ננעלן ער העיולי ברשווא. ובר תבעין, אלן דאקרון
 שערן דמעה. וכד האי צלותא דרמע-סלקא לעילא
 על שית מאח חיון רברבן, ורחמיאל שמיא, ונטיל
 לעילא, ואינון דמעין אשחארו הכא ורשימין כהאי פתח.
 אינון התיבין עלאין דלא אחמחון (ס"א אחמחון). אלן
 בי מקדש. דכתיב הן אראלם צעקו הוצה מלאכי שלום
 מר יבביון. ואינון, דמעין דאישדון על צהוקין
 וזבאן כד מסחלקי מעלם. כלחו נטיל לון אינון
 דבי מקדשא. ועל דא כתיב (ישעיה כ"ה) ומחה ה'
 רחובין עלאין קדישין. ולבחר וחרפרת עמו יסיר
 אית רוחא דאקרי (נל"ג א') סטוטריא והאי איהו חיון
 סטוטריא נציצין כנציצו דשרגא. כמה (בראשית ע"א)
 סטוטריא. וכמה (רמב"ד א') גונון מלחטן מהאי
 כסטר' דימני'. [יש] כד תהוא רקיע' עלאה נהר
 דגניד ונפיק מעדן.

ביאור הגר"א

כוללת ב' רוחין יסוד ועשרת, יסוד' ב' י"ג מלקושים בכול
 טילה שכתבת' עלי' י"ג בריחות וי"ג שורות ועשרת הוא ד'
 וככנן י"ג מלות כבול וככנן עשרת ד שורת ללופנים והו
 ג' ד' י"ג ח"ם והסוף. וככנן ג' שורות הוא ג' שורות
 יסוד ועשרת שסוד ב' בכול ג' גונון הקשה ועם טיפה
 דכפיק' מן עופא י' הוא י"ג וכשעיל' הטיפה ל' כ' י"ד
 והוא סוד שחא עפרה גבהו עשרה ורחנו ד, והענין כי
 ביסוד ג' אותיות יה"ו והיא משלשת ל' יה"ו, כח"ש בתקוים
 והו כורע ג' שהוא ע"ה שכתובס ועיקר' העיפה ביסוד והו
 יסוד סוד ע' אלפין דמחשבות י"ג הן, מלמד (אלפין) מתקין
 י"ג שנים שהם י"ג עם חילול שנהא יוסף. (כ) בלכע
 גלגלים ב' ר"ל ש"א מן האופנים י' ל' ג' גלגלים, והוא
 מ"ה בינות לגלגל, ואעפ"י שכתוב לאופנים להם, קולא גלגל
 שלפי פשוטו משמע האופנים הם הגלגל, הענין אינו כן
 וקורא הוא כמו וקרא זה אל זה ותתנועעין ומקבלין ב'
 כינוע, והן ק"ש על ארבעת בריעות ואשר במעשה מרכבה
 שהן הד' גלגלים דנביעין מתת האופנים וזה שאמר בלבתם
 ילכו.

דכתיב על כן הו' מעי לו רחם ארמנו כח"ס ה', רש"א
 דקרא שמוע שמעתי אפרים מתמודד כ' הצינני ואשונה כי
 אתה ה' אלתי כי יאחדי שני כחמי ואחרי הודעי ספקתי על
 יד', הן יקור לי אפרים א"ם יל' שעשועים כי עדי דברי
 בו זכר אוכרנו עוד, והוא דברגא דיסוד שש הזכרון כמודע
 ספר הזכרון וכח"ש לקטן, ואמר ע"כ כי רחם ארמנו
 ח"ם שנקרא האי אופן המעונה על בע"מ לקבל משונתם
 רחמיאל, ועלכתי שלום הם דברגא דיסוד שלשא דכיתא והם
 נביים על עשים שלום בבית בעל, ואמר ב"מ פ' מרכבה
 כפתחו השמים ותנוור לא אשתכח וכוונתו [אשתכח] ולא
 מראות אלפים מה לאשתכח בקדמיתא ב'ו כהינו עילאה ולא
 אמגלין האמת חסין לון בקדמו חזוין לב' כד"ל הן ארשים
 לעקו מולה [כ'] ולחזוין מרין בכייתא מד על דמחזן בגלותא
 לב' מתחופא דלהון וד על דמפתחו השמים ושלום לא אשתכח
 הה"ד לעקו מולה הא בביה' מד מלכין שלום חסין דהו
 מסע דשלום בכו על ההוא שלום גני דקסר ההוא כהורא
 כהר כהר, ר"ל חסד כקס"ה והוא חסד דאמגליא בלשה
 כח"ל, ואמר מראות אמת כע"ה, וז' מר יבביון, וארשים
 אשר לקטן ד' ר"כ שהן בירכין והם לב' מנופא, ועכשו

ילכו לב' חזו לעקו מולה (בפ"ד ד' ל"ח א') היכלין כי עש"ה)
 לכל סטר כח"ו והאי איהו חיון דמפירא דלנין לכל עינר, ר"ל כמו
 ההוא רקיע עילאה כהר דגניד ונפיק מעדן כי, והוא יסוד דכורא
 ההוא כהר דגניד, ונפיק מעדן כי ע"ה, ואמר רקיע, עילאה, שהוא
 מן רקיעים עילאין שהם ז' קיעים דכורא כח"ל, והוא

אפי' נשמחין לאע"ל גו היכלא שביעאת לעיל'.
ההוא היכל' שביעאת נקיט לון. וכד נפקי אינון
נשמחין קדושין מגו ההוא היכל' שביעאת. נחתי
עד דמטון להאי היכלא. ונקיט לון האי רוח' קדוש'
סטטוריה (סטטוריה) שמיה דאיהו לימיני. וכל
אינון נשמחין דכורין דאינון ומינין לאתפרח'
בוכאין דכורין לימינא כלהו נקיט לון ומתעכבי חמן עד
דאחכלילו בגשמחין דנוקבי. (בגין) מהאי
רוחא נפק' (כ"ס א') רוחא אחרא לשמאל' דאחחוי ואחגניו
ואחכליל בתאי רוח' קדמאח. ואינון חד
כלילן דא בדא. ותאי רוח' אחרא אקרי אדיריה' סנוגיה' (כ"א
סנוגיה סמניה) האי איהו רוח' לשמאל'. והאי קיומ' דכד
תיאובח' דהיכלא שביעאת לאחדב' (כ"ז א') בהח' נהר
דנגיד ונפיק האי רעות' דסלק' מחת' לעיל' עכד' נשמחין ברעות'
דיליה ואינון נוקבי. וכד רעות' דהח' נהר נחת'
ואחדב' מעיל' לחת' עכדין נשמחין דכורין. רעוחא דלעיל'
עכד' דכורין רעוחא דלחת' עכד' נוקבין. וכד אליון
נשמחין נוקבין נפקין מגו התוא היכל' שביעאת נחתין
(ס"א נפקין) עד דמאטו להאי רוח' שמאל' דאקרי
אדיריה' ואקרי לבנת' הספיר. כמח דאוקימנא בסטורין
אחרין. כיון דמטו להאי רוח' אינון נשמחין נוקבין
נקט' לון האי רוח' וקיימאן ביה ולכתר אחכלילו רוח'
דא דשמאל' ברוח' דא דשמאל' ברוח' דא דימינא. וכדין
אתעכידו אינון נשמחין כלילן דכד ונוקבא כחד' (מורווגן)
ופרחאן מהאי היכלא ואחפרשאן בבני נשא. [כ] כד
אחאחכללא כל חד כפום ארהיה ולכתר מורווגן כחדא
רוח' דא דשמאל' בימיני בטש דא בדא לאחכלל' ונפקי
נציצין דמתפשטי לכל עיבר ואתעכידו אינון אופנים
מנייהו מאינון נציצין דנפקי מגו רוח' שמאלא דכתיב
בהו (יחזקאל א') מראה האופנים ומעשיהם כעין
תרשיש. ואליון אינון אופנים [כא] דמלהטן אשא
[כב] וקיימין בשירות'. [כג] כיון דאחבסמו

ביאור הגר"א

ואמר כאן כמה דרעותא דכורין ענין נשמחין דכורין
ורעותא דכור' ענין נשמחין דכור', שניהם בהיכל' ה' בהתדבקות
הנבית בחרון הנבית ויורדין הנשמות בהיכל' הזה וכלליון
כאלו ב' רוחין שהם ד"כ ספיר ולכנה שכללת הנוק' דכורא
כמו שכלל רוחא דלכנה בספיר [ונפ' דראשית אחר כד אינון
כהורין דלח' עטו כו' עט"ש]: [כ] כד אמר לאחכלל
רוח דא כו'. ר"ל כשנכנס לכלול זה בזה קודם התכללותם
עלמם זה בזה ככללו מקודם כהורין זה בזה ומיניהו אמתעכידו
אופנים ואפי' כשנכללו הרוחין נעלמן זה בזה יולא מהם החי'
בזק כמ"ו זה ענין הנטישה כללות כהורין זה בזה, ואמר
עאינון כלילין דנפקין ענו רוחא שמאלא, שהאופנים הם עסטי'
דנפקא סן נוק' לכן כפקי מרוחא שמאלא: [כא] דעלהטין
אשא. כמ"ס ערליהן כנעלי אש נוערות כמראה הלפידים כו':
דאחכלל רוחא ברוחא כפן מיניהו כהיו דכד קיומא כו'
בזק. ו"ס והקיות גלו ושוב כמראה הבזק ואמר כאור היולא
דא כליל רוחא אחרא מתיכא סלק' ונקמא ונהורא לא שכיך
לעלמין

ילכו ע"ש: (כא) ככל גלגל כו'. שכל הספירין הולכין
חלח חלח כמ"ס כפ' פקודי, והענין כאן כי הארבע גלגלין
הן ברוח ד' אותיות אדכ"י כמ"ס כפ' פקודי ואינין ד' אינון
כלילין ברוחא דאחחוי אדכ"י וכל אות נעילתו ג' אחתון והן
ג' סמכין, ואמר כמ"ס שחלח סמכין הן ברוח דמרין וחד
והן י"ב סמכין י"ב אותיות אדכ"י נעילתיהן י"ב שבעים ד'
דגלים כל דגל ג' שבעים ככל א' ב' והקוים עליו כמ"ס
בז"ש ש"ה כ"ח ב' בסוד העילויים יע"ש: (כב) רוחא דא
כו' ענה אחתו. הכל ערוך לנכת הספיר (יע"ש): (כג) אין
ד' אופנים ד' אכפין לכל קד. כמ"ס אלל הקיות לא יסנו
בלכתן איש אל עבר פניו ילכו, לפי שיש לכל אחד פנים לכל
ד'

[כב] וקיימין בשירותא. ג"ל בשירותא. [ונפ' דראשית כו' עד ואקרו
עט"ש]: [כג] כיון דאחבסמו רוחא ברוחא כו' עד ואקרו
ענין הקרסים, והענין כמ"ס כפ' דראשית ונס' פקודי רוחא

אופנים ר' אנפין לכל חדר וחד. (כד) וכל אינון אנפין אסתכין לארבע סטרין דההוא חיותא דקיימא עליהו. (כה) כד נטלין אלין ארבע תחות תהוא חיוותא. עאלו דא בדא. ומשלכן דא בדא כד"א מקבילות הלולאות אשרה אל אחותח. לאחכללא חדא בחדא ולאעלא דא בדא. (כו) כד נטלין אינון גלגלין, אשתמע קל נעימותא (כו) ככל אנון חילין דלתחא לזינייתו. תחות היכלא דא מתפרשין חילין לבר לכמה סטרין דרקיעין דלתחא. (כח) עד דמטו לכבא דשבתאי. כלחו אסתכין להיכלא

[כד] דאחבסמו רוחא ברוח' ואחכלילו כחר' כדן נפק' חד נהירו דסלק' ונחת' ומתישב' על ד' שורין דאופני'. ואיהי חר' חיות' דשלמ' עלייהו ואקרי בו"ק. [כה] האי בו"ק נהיר בנהור' דנציץ גו שלהובא ושלמ' על כל אינון אופני' [כו] ואחפשט מניח חד רקיע' דקיימ' על חרין סמכין ואינון חרין סמכין אינון חרין כרובין חד מסטר' דא וחד מסטר' דא ותאי רקיעא על רישייהו כמת דכתיב (שם י') ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרובים. ולאו תאי רקיע' דעל ריש חיוותא. ותאי בו"ק ממנא עליה

ביאור הגר"א

לעמין כנהורא דשטא גו מיל כו', וידוע שג' עולמות זי"ע בכל עולם ועלכות של כל עולם נקרא עולם העשי' של אותו עולם, והן צנתי' כרין, והן אש רוח מים זיכה ז"כ, ונקרא שש כג' לשונות שש, חסה, קרס, ג' עולמות זי"ע זיכה ז"כ, כד' כמים שהוא עלכות נק' קרס, וסוד מלכות ג' מקומות א' חמת היסוד בעטרת והשני בת"ת שני מלכים בכתר א' והג' בדעת שהוא ז"ת של זיכה ככ"ל וכן ז"א ג' מקומות אלו נק' שש חסה קרס, וכאן בלכנת הספיר נקרא קרס וכאן בלכנת הוא סוד המים [והמים נק' אדירים, ולכן רוקח בלכנת נק' אדיריה ואין אדיר אלא מלך כמאמר חז"ל ולכנת הוא סוד מלכות ועוד לה שם סוגי' בסוד סוגי' [סוכינה בסוד שמונית] בלכנה והוא ג' אפ"ק בסוד אפיקי מים וק"ל] ולכן כאן באור היוכל ענין הפרסים ר"ל שש במים, וכאן הוא יסוד דבורא גו נוקבא דבטיס בטיסין יולא וככנס ממיד ולא כד אפילו רגע א' ולכן והקיות רלוא וזוב, וכט"ג כס"ד והקיות רלוא וזוב אסר ללציץ כי טוב כו' יעו"ש, ולכן השש רץ במים והבן, ועלילות אלו הרוחין יולא הבזק הזה והוא כקראה הבזק שכל נמשך אל שרש והוא מנועות האדם בעסקו במורה שאו נקרא כי בסוד אחר כי [ונפ' בראשית דיוקא דילי בארי' כו' עש"ג]:

[כד] כיון דלחנכסו כו' ואקרי נזק. ענין הביסוס הוא סוד היווג דלחנכסא גבורות דנוק' נחמד דבורא כט"ג באד"ר: [כה] האי נזק כו' אופנים. כמו שהאופנים שילאו עקבותיהן כהרין מכללין דכפקי ענו רוקח שאלא וכן הבזק נהיר ג"כ מנהורא שאלא: [כו] ואחפשט מינה חד רקיע כד רקיע כו' עש"ג על". והענין כי יסוד כלול מו"ק שג' חסות סוד הקיות והרקיע דלחפשט מינה הוא סוד יסוד שבו שהוא רקיע כידוע ומרין סמכין שג' ב' כרובים הם נ"ה שג' מתפשטין למטה מיסוד, ח"ש קד עסטר דא וקד עסטר דא והרקיע תחפשט מן הבזק שהוא ג"כ נקי' יסוד שכן הוא רלוא וזוב, ואמר ולאו היינו רקיע כו', שרקיע שג"ג הקיות הוא זיכה שנקרא ג"כ רקיע כידוע (והוא הקיות) והוא יסוד דזיכה בסוד הדעת והוא קיימא ע"ג הקיות אנהן כו' כט"ג כו"ק ד' כ"ח ע"א ע"ש, אכל האי רקיע הוא ע"ג נ"ה שג' כרובים אפני זוטרא, והבזק עקונה ע"ג הרקיע הזה שג"ג הכרובים, וכאן האופנים כט"ג נקעשה הערכנה ח"ש א

לא תחללא אלין באלין ולשלבא אלין באלין ברוא
דההוא רוחא דכליל ברוא דשמא קדישא דכליל
שמא דא בשמ' דא . [לט] וכלא ביהאי היכלא מחנהו
ונמלי בתהוא רוחא ברוא דשמא קדישא דשליט
על

(לד) תהוא רוח' סלק' לאתקשרא (לה) והתיא
חיות' אסתכייא לעיל' לגבי היכל' חנינו' (לו) ואסתכין
דא ברוא . (לז) באמצעות' דהיכל' דא נעוץ חר
עמוד' דסלק' עד אמצעות' דהיכל' אחר' ואיהו נקיב
ונעוץ

ביאור הגר"א

הרוקין, ברוא דשעא קדישא כו', השילוב הכ"ל: [לט] וכולא
בהאי היכלא מתנהגי. ר"ל כל הנהורין ואופנים וכל שנהיכל
זה מתנהגים ע"י ההוא רוקא דכליל והכל בשם השילוב שהוא
שולט על כל מה שנהיכל זה ח"ש ברוא דשעא קדישא דשליט
על כולא בהאי היכלא דאיהו יאהד"והאי כו'. ר"ל
שולט על כולא, וע"ש בהאי היכלא דאיהו כו' קאי על השם
והכל ע"י כלילות ב' הרוקין, ח"ש ענו דאיהו רוקא ברוא
והכל כלילות הנוק' דברורא כעו ברואין לעיל ולכן השילוב
הזו"ה קודם לאדני, ועוד המכללות אחר שהד' אותיות דעלמן
ג"כ ככללות זו בזו, ח"ש למעלה כליל לון ואחכיליו אלין
באלין, וכן למטה לאתכללא אלין באלין ולשלבא אלין באלין,
וכן למטה ברוא דרוקא ברוא וכליל דא ברוא, והענין הוא
כע"ש דמעשה המרכבה לד' סטרין מעלל דא אל דא כו' ושם
ע"ג קשעל אלין ד' כליון דלהטין וכללי ועאלין דא ברוא
ואתעביד מיכיהו קד גופא ואר' קשעל אף הכי אלין ד' קיות
כלילין דא ברוא כו' יעו"ש והוא בסוד ה' אקד ושאו אקד רוא
דיקוד ק"ש ועקידם נריך לאתכללא שייפין דברורא אלין באלין
וכן דנוק' ואח"כ לאכללא שניהם יקד והתקשרותם הוא ע"י
טפת דברורא שנקשרים זו כל האגרים וכן דהנוק' ואח"כ
נקשרים ב' הטיפות יקד והנן חוה יקוד שלם ושם אקד שגן
ד' דנקודא דגריא עלייהו ה' והוא בסוד ה' נקודה בתוך ד'
כע"ש בס"א, וכן הוא בד' אופנים וכל היקוד הוא דנקודה
הפנימית דנקודת ליון בסוד הקיות רוא ושבו שהוא ח'
קמיעית טע"ט וכו"ל ארגע"ן והנ' יריעות וקשעים לולאות
הכ"ל והכל ביהכל זה [ונס' בראשית אקד כד נעלין אלין כו'
עקש"ש

וכן רוקין ונהורין שאין להם עלייה למעלה רק המכללות, וכן
חיות באופנים כע"ל וכל אינון אסתכין כו' כמו בזיווג אדם שרוקין של זכר ונקבה ככללין באחד בשעת הזיווג ואף
אח"כ כאשר נה שורש רוח בסוד ההוא רוקא דשד' בנהו, וכן עליית הנשמה שגאדם בשמות ויעים טובים נמעלה הרוק
לד' דהנוק' אין לו עלי', וכן במשה על הר סיני: (לו) ואסתכלין דא ברוא, הוא המכללות ככול כע"ש: (לז) באמצעות' אף
ואיהו נקיב כו'. הוא בסוד היסוד שהווא עומד ועקרב ועולה עד עוקא בניה היכל הו' דקוט השדרה והוא העמוד
ואיהו

גדול עד שלא נודע בהם לא אשא ולא מיא לא דרום ולא
לפון שאלו כאחז דרום כלפון לנד הי' הפסון כיכר ודרום ככלל
זו אבל עכשיו לא כיכר לא דרום ולא לפון לא מזרח ולא מערב
וכן אשא ומיא לא כיכרו, והוא כעו ענין הגוף שהוא סד'
יסודות שמתקנו זו ונמערבו א' בקצירו עד שלא כיכרו זו
כלל ד' יסודות ונעשו דבר א' לגמרי, ובהו כמאקדו הד' יסודות
יקוד גדול שנעשה מהם עולם א', וכן בד' אופנים שא' דרום
וא' לפון וכן לד' סטרין כמאקדו ונעשו גוף אחד לגמרי, וכן
הקיות והגלגלים וכע"ש דמעשה המרכבה קשעל אינון ד' כליון
להטין וכללין דא ברוא ואתעביד מיכיהו קד גופא ואר' קי
קשעל אף הכי אלין ד' קיות כלילין דא ברוא בנין דאיהו לד'
סטרין ההוא דלסטור מוקא אמכליל בסטור מערב וההוא דלסטור
מערב אמכליל בסטור מוקא וההוא דלסטור לפון אמכליל בסטור
דרום ובהוא דלסטור דרום אמכליל בסטור ונבין דאמכללו
דא ברוא אתעביד מיכיהו קד גופא ואיהו רוא דאקרי אדם,
וכן כאן באופנים ח"ש והנה אופן א' בנאך ואתכללותם הוא
דווקא עשני הפכים אשא ביהא דרום כלפון דמערבות אשא
ברוקא כיון שאינם ב' הפכים לגמרי עדיין אינם נעלים קשעים
הראשון ואינם מיקדים עדיין עד שמתקדו ב' הפכים לגמרי
וכל הקיות ואופנים נמלעלה ולמטה הכל בד' יסודות וד' הרוקות
שלבן הם ד' כע"ש בפי ואר' ד' כ"ד ע"א ע"ש [ונס' פקודי
אקד וכד שעא דא כליל, עש"ש:] (לד) ההוא רוקא סלקא
לאתקשרא. ברואא תכייא שנהיכל הנ' ולמעלה ככ"ל:
(לה) וההוא קיותא אסתכיא לעילא כו'. ר"ל הזיווג שלהם
כע"ש בס"א ולא היו עשנין אפיין בנפיון והוא הזיווג של מעלה
המתכללותם הששט תאיר ומסתכל בלנכה א' וראייה לזכור ברת
עולם כו', והענין כי הרוקות ככללין זה בזה ועלין למעלה
למעלה ונעשים אחד משא"כ בחיות ואופנים שהן גופין של רוקין
חיות באופנים כע"ל וכל אינון אסתכין כו' כמו בזיווג אדם שרוקין של זכר ונקבה ככללין באחד בשעת הזיווג ואף
אח"כ כאשר נה שורש רוח בסוד ההוא רוקא דשד' בנהו, וכן עליית הנשמה שגאדם בשמות ויעים טובים נמלעלה הרוק
לד' דהנוק' אין לו עלי', וכן במשה על הר סיני: (לו) ואסתכלין דא ברוא, הוא המכללות ככול כע"ש: (לז) באמצעות' אף
ואיהו נקיב כו'. הוא בסוד היסוד שהווא עומד ועקרב ועולה עד עוקא בניה היכל הו' דקוט השדרה והוא העמוד
ואיהו

(א) רג"ה ועיין בס' מולדות ד' קל"ה ב' מ"ה סיהרס לא אתנהיג אלך כד חוי לשנשא וביון דחוא לי' כו' ושם ד' קל"ז ונדח השמש כו'
דבר אחתיו בסדק כדן נהווא אתנהיג בו' ע"כ:

ונעוץ (כ"א נחב נעוץ) מתח' לעילא לאתדבק' רוח' ברוח' וכן (לה) עד לעיל' מכלהו . למתו כולתו רוח' חדא כמה דאת אמר (קהל' ג') ורוח אחד לכל :

על כלא . בהאי היכל' איהו יאחדונת'י כלל' דחרין שמחן מגו דאיהו רוחא ברוחא . [מ] וכד שמא דא דכליל ברוא דרוחא ברוחא וכליל דא בדא נהיר דא בדא כדן נהיר כלא וסלקא נהורא ונחת' כנהורא השמשא גו מיא [מא] ואוקימנא . וכדן

(כד) תאי רוחא נטיל כלא נטלין בגיניה דכתיב (יחזק' א') אל אשר יתיה שמת חרות ללכת ולכו לא יסבו בלכתן . וכד רוחא דא נהיר בשמא דא . כדן [מב] עאלין כלהו דא בדא ואתקשרו כלהו כתרדא לסלקא לעילא ברו' דשמא דא קדיש' . באמצעותא דהיכל' דא [מג] קיימא חד עמודא נעוץ מתיכל' דא להיכלא חניינ' בהאי סליק רוחא דלחת' לגבי רוח' דלעילא לאתאחדא רוחא ברוחא וכן עד לעילא מכלהו למתו כלהו רוחא חדא כד"א ורוח אחד לכל . עמודא דא דקיימ' באמצעות' אדרתניא"ל שמת ורוין דמפתחן דשמא קדיש' בידית . כד צלותין סלקאן ואמטאן להאי עמודא כדן נטלי כלהו דאינון בהיכלא דא לגו היכלא חניינא [מד] לאתאחד' דא בדא למתו כלא ברוא חדא לאתתיחד' [מה] עילא ותחת כחד' [מו] למתו שמא קדיש' שלים כדקא יאות :

(א) היכלא חניינא כתיב (ב) וכעצם השמים לשוהר . (ג) חכא איהו תחו' רוחא דאקרי זוהר (ד) וקיימא בחוורתא חדיר דלא

(א) היכלא חניינא היכלא דא קיימ' גו רוא דמתימנוחא

ביאור הגר"א

(לה) עד לעילא כו' . ר"ל עד היכל הו' [ונב' פקודי אחר לטהוי שטא קדישא כו' , עש"ש] :

סליק בעוה"י היכלא קרמאה .

(א) היכלא חניינא . דרגא דהוד : (ב) וכעצם השמים . ר"ל כאן הוא עלם השמים כע"ש לעטה , ואמר לעוהר עשום סיום הפסוק כמו בהיכל הא' ענינא כל הפסוק : (ג) הכא כו' זוהר . לפי שהיכל נק' עלם השמים נק' רוח זוהר , כע"ש זוהר הרקיע והנן : (ד) וקיימא דא בחוורתא כו' . לאתקוי דהיכל הראשון שכליל הוא בחיור וסוּמָק , ואמר תדיר ר"ל אע"ג דמתכליל בחיורין אחרים כע"ל , ע"ש קיימא בחיורתא , וכ"ז קאי על כהורין אעפ"י שלכאורה עפרא על החיורין אינו כן שהחיורין אינן להם גוון

עש"ש] : [מ] וכד שטא דא כליל . ר"ל השילוב הכ"ל, ברוא דרוחא ברוח' , שרוי ספיר בסוד שם הוי"ה ורוק לננה בסוד שם אלני, וכליל דא בדא, הוא יסוד כפול זה בזה וזה בזה ח"ש ברוא וכו' וכליל כו' : [מא] ואוקימנא . ר"ל כפ' בראשית כ"ל : [מב] עאלין דא בדא . ר"ל אשא נקוין וקוין באשא כו' , ואתקשרו כלהו כחדא כו' , ר"ל הגלגלים באופנים ואופנים נקוים וכן כולם : [מג] קיימא חד עמודא . ר"ל הוא סוד יסוד כע"ש לעטה : [מד] לאתאחדא דא בדא . הוא ר"ל היכלות זה בזה והרוק שבהיכל זה ברוק שבהיכל הב' עד היכל ה' כל ד' רוקין רוח א' : [מה] עילא ותחת כחדא . עילא הוא לאתאחד ו' רקיעים עילאין כא' והן י"ס דדכורא דאלילות חוה ה' אחד , ותחת הוא ז' היכלין כא' , חוה ושעו אחד ואח"כ ושניהם כאחד בסוד ק"ש בידוע ח"ש לטהוי שטא כו' [ונב' בראשית ההוא רוחא סלקא לאתקשרא עש"ש] : [מו] לטהוי שטא קדישא כו' . והוא הוי"ה אלקים :

סליק בעוה"י היכלא קרמאה .

(א) היכלא חניינא [כו'] נגו רוא דמהיכנותא . אשור ככ"ע על ו"ק , והענין כל אפוקימיו בשם הוי"ה ובה אפוקי סודגלים טן האפוקי כי כל האפוקי כולם עשיגים שמו ית' כפ"ש גדול שמי נגוים כו' רק שאין עשיגים שם הוי"ה רק בשאר השמות וכולם אינן שם העצם רק שמות קצומים לכן אינן דביקים בשם ית' רק עונדים אומר

דמהימנות. [כ] לאתאחדא ברזא דלעיל'. [ג] האו
תיכלא טמיר וגניו יחור מן קדמא. [ד] בהיכל'

גוון אלא הנהווין דוק ומשחק בבל' היכל' כי הנהווין הם
מסע' דבויכא דבה גוויין אכל הרויין הן דנהירו עילאה
אחשטומא שזין בה גוויין רק דמיה אלטעני גוויין, והוא
בכל דבר אף באדם: (ה) וזיהו עמם דלא בו. ר"ל עמם
פשוט דלא אחשי, ור"ל שנער משחנה גוויין לפי הדם שני
והכחו בפני האדם משחנה הנוויין בכל פעם לפי דריאותיו
וקליו אכל העמם אינו משחנה לעולם וממיד הוא לנן אף
אם אחר שהנער שעליו משחנה, וכן [כאן] אף שהרויין אחרים
יכיללו עמו והן גוויין אחרים הוא אינו משחנה לעולם,
ור"ל הוא עלעו עמם השמים: (ו) דא לאו כי' באקרא. ר"ל
הרויין

[illegible]

דא אית חלה פתחין וחד שמשי ממנ' עליהו אורפניא"ל
 שמיא. האי ממנא שליט על חלה סטרי עלמא
 דרום וצפון ומזרח. דרום סמאי סטרא וצפון סמאי
 סטרא ומזרח באמצעות'. אלון חלח פתחין חלח סטרי אלון.
 חרון סתימין וחד באמצעותא פתח
 [ה] ברוח רכתיב (שמות כ"ד) וכעצם השמים לטוהר. האי ממנ' אחפךד וקיימ' בהוא פתחא דאיהו
 פתח ותחות ידיה חרון ממנא אחרנין דממנן על אינון פתחין אחרנין סתימין. וכל אינון נשמחין דאינון
 קטולי ביר דין או אינון קטולי שאר עמין כלחו אחמנן תחות ידיהו והאי ממנ' דעליהו חקיק לון
 לדיוקניהו בלבושוי דאינון נור דליק וסליק לון לעילא ואחמי לון למאריה וכדין נטיל לון וחקיק לון
 כפורפודי לאינון קטולי שאר עמין. ואינון קטולי בית דין נחית לון האי ממנ' ועאל לון בחר אינון חרון
 פתחין סתימין דאינון חרון ממנא אחרנין קיימין עליהו. ומתמן חמאן יקרא דכל אינון דקיימו אוריית'
 ונטרו פקודי ואינון כסיפין בגרמיהו ונכוין מחופה דלחון עד דחאי ממנ' דקיימא עליהו פתח לון
 חרע

ביאור הגר"א

הרוח הזה שעלם השמים יתיר ען הרוח הא' שנהיכל הא'
 שם כלץ עשנו כהורין לחרין סטריין וכלן אין חתונץ חסכו
 כהורין באתגליי' כע"ז: [ונס' פקודי אשר היכלא חתיכת
 גנו רח דקסימנותא כו'. עת"ל:] (ו) דא קשי לאתגליי'
 נסמיו דעייכין כו' ודא אוקי' הכין כי חלת גוויין הן
 כע"ג נס"מ ר"ס וירא הורמנותא דעלכא, שלטנות העלך
 הקב ה שחמלה לכניאיו ע"ז שחמלה לכניאיו כודע שלטנותו,
 אחזי בתלת גוויין גוון חד קיו דלחזי לעילא עתיק ועיכא
 כו', והוא גוון רוח לכנה בסוד ומחילב אקומו ערדוק, גוון
 חכין קיו כו' סמים עיכא ופחא והוא בסוד והקיות רלוא
 וזכ והוא ברוחא ספיר שבו הקיות רלוא וזכ כע"ל, גוון
 חלימאי הוא זוהר אספקלריא דלא אחזי כו' כלל בר בגלגולא
 דעיכא כד איהו סמים בסמיו ופגלגלין ל' בגלגולא ואחזי
 בהאי בגלגולא אספקלריא דהרא ול יוכל לקיימא בהאי גוון
 בר דקו זוהר עכרה' נסמיו דעיכא כו', והוא רוחא דכאן
 שנקר' זוהר, ואשר שם וכלהו חפדעין לכניאיו קשוע בר
 קשה עהיעכא עילאה דזכה לאסמחלא לעילא בעה דלא אחזי
 כלל, והוא רוחא דהיכלא ג' היכל כונה דרגא דקשה כנלס
 ושם לא אחזי כלל וכע"ג לקען היכלא חלימא רוחא דא
 איהו דכאן כדיר עכלהו ל"ל גוויין דלחזי כו', והוא
 ג' היכלין אלו בספרות שכן קר' שלשה קושת העלכות בסוד
 והנה שלשה ערדי לאן רובנים ע"ז, ונה"י דידה כגד היכל
 הראשון וקניט כגד היכל השני וקנ"ד כגד היכל שלישי שנה
 רגליו וברכאין וירכין וקנ"ח [קלי ת"ח] כמר דילה
 בסמיו דעייכין, וקנ"ח הן גוויין דלא אחזיין לכן הוא
 דזכה לכינה וקנ"ח השג והוא בספרות אכל בכללות כל הע"ס,
 גוויין דלא אחזיין לכניאיו, וקנ"ד אין גוויין, והענין כי
 היכלות הראשונים והן גוויין דמחזיין לכניאיו, שנו"ה שניה דרגא
 דכניאיו אלא שאין הגוון עמלה נקומו עד שחלגב בשל קטה לכן היכל כלל לית גוון דלחזי' והיכל הוד בסמיו
 דעייכין

עמוכים על ב' פתחים והוא גוון קיוור דלא אשמי והוא כפתח
 עורס, ורוח אקרא הוא כו' קיוור ומכלא ולכן הוא עמוכה
 בדרום ולפון, ונגד עערב הוא היכלא קדמא יסוד בסוד
 עערב דלחכליל בהאי היכלא ושם עמוכא טהריא"ל טהור עיכס
 בסוד פתח עיכס, ועמוכה הזה אורפניא"ל אינו הרוחא אלא
 כקר' על שם, ושער עורס פתח שהוא שער האיתן ובו
 כנכסים הכל אכל שער לפון ודרום אינן אלא לקרננות עולה
 וקטאת שהן בלפון או קדשים קלים שהן בדרום, וכן כלן
 לכהרין שהן דוגמת הקרבן והן שני עיכס הרוגי ב"ד והרוגי
 מלכות כע"ג לקטה שכנגד ב' פתחים, והרוגי ב"ד על קטא
 בלפון והרוגי מלכות שהן בלא קטא דוגמת ק"ק בדרום:
 [ה] ברוח דמתיב וכעלם השמים כו'. כע"ג לקטה ש' רותין
 א' עלם ובו גוון א' דלא אשמי, וב' השמים אש ועיס ב'
 גוויין והם ג' גוויין ג' פתחים, וז"ל בלא באש ועיס ומוליאנו
 לרויה, שהוא כוס חקוועין כע"ג לקטה, וז"ל כוסי רויה,
 וז"ל העמוד בלכות דא ירבינא שהוא סוד קהל הגדה והוא
 נהיכל הא', דשנת בשקן ראשי כוסי רויה, הן בשני היכלות
 עלם השמים וכונה, דשנת בשקן ראשי, כע"ג דל' רמ"ט א'
 האי רוחא איהו רוחא דכאן כו' עההו עשאר דכונא כו'
 האי קיימא חמות ההוא רוח' לאשחא לכל אינון נשעמין כו',
 כוסי רויה, כאן, אך טוב וסוד כו', הוא ב' היכלות היכל
 זכות וזהבה, כל ישי חיי, נהיכל רלון כידוע, ושנתי בנתי
 ה'

כידוע, וכה"י הן גוויין דמחזיין לכן ב' גוויין הראשונים כראו
 בסמיו דעייכין, אכל קנ"ד אין שם גוון כלל ושם דרגא דקשה
 כה"י שהן ג' היכלות הראשונים הן גוויין דלחזיין, וקנ"ח
 אע"ג שאערכו שג' גוויין הם בג' היכלות עיקרן בג' היכלות
 הראשונים והן גוויין דמחזיין לכניאיו, שנו"ה שניה דרגא
 דכניאיו אלא שאין הגוון עמלה נקומו עד שחלגב בשל קטה לכן היכל כלל לית גוון דלחזי' והיכל הוד בסמיו
 דעייכין

תרע' רמורה ונחיר לון ויהיב לון חיים דאתפתחו בהווא תרעא רמורה וביד' רתהוא טמנ' [ו] חד כסא דחיין ראיהו מליא נחורין והאי אקרי כוס נחומין כסא דחוי (כ"א ונחיר ויהיב לון חיין) דהא בגין כסא אחרא דשחו בקרמית' וכו' לחאי. [ז] כגווי' דא אית בסטרא אחר' בחיכלא דמסאב' ממנא אחר ובידיה כוס דאקרי כוס תרעלה כוס חמחו כמות דתנינן [ח] אית יין ואית יין חכי נמי [ט] אית כוס ואית כוס וכלא דא לטב ודא לכביש. יין לטב דכתיב (מהלס ק"ד) ויין ישמח לבב אנוש. יין לכביש דכתיב (ש"ע"ה) ויין חמר מלא מסך וגומר. כוס לטב דכתיב (ש"קט"ו) כוס ישועות אשא. כוס (רמ"ז א') לכביש דכתיב (ישעיה כ"א) כוס חמחו כוס תרעלה. כמה דאית בסטרי' דקרושה היכלין וממנן כלא לטב ורוחין קדישין וכל סטריין קדישין. הכי נמי אית בסטרי' מסאב' היכלין וממנן כלחו לכביש ורוחין מסאבין ממנן וכל סטריין מסאבין. ודא לקבל דא כגון יצר חטוב ויצר הרע וכלא ברוי. חדא. [י] היכל' דא אקרי היכל' וזהר בגין דאית ביה רוחא דאקרי אורפניאל' ואיתו וזהר דלא אשחתי [יא] וקיימא בנחירו סחימא דנחיר מעילא ובנחירו דנחיר לחתא. וכד [יב] בטש נחירו דלחת' בנחירו עילאת ונחיר נחורא

ביאור הגר"א

הי' היכל' ק"ק ושם בית ה' בית ראשון כיודע ושם אורכא דיוסין כע"ש בסוף המיקונים והו' לאורך יסין: [א] חד נחורא דחיין. הוא הכוס, לאיהו עליא נחורין, הוא היין', והו' יין העשור' בעכניו ולא ראה עין שכל' אין רא' שולטת דליא ליה גוון כלל כע"ל דא לאו איהו בחתגליא בסמינו דעינא כו', והו' עין לא ראתה והו' היסין לכן כשסטה קוה העכנים גרעה מיתה ולריך כל אדם מקודם לטעום כוס אחר מקודם כע"ל, בגין דכוס אחרא כו', ר"ל שנהרגו, וז"ס ששקין לו, כוס להרוגי ב"ד: [ז] כגוונא דא אית כו'. והן ג' טיפין דעיה' כנגד ג' הכ"ל וכן צניהם כע"ש לקטן ד' רס"ג ב' היכל' מביינא כו' בהיכל' דא קיימין תלת פתחין לתלת סטריין [כו'] ובהאי מקוה דאקרי כוס כו' ורווי' ליה להאי בשעתא, והו' כנגד רוי"ה הכ"ל, מהאי רוקא כספא תלת טיפין ע"ש, והו' העשוכה בפמח זה האפלעי דשם כנגד עשוכה זה העשוכה על היסין: [ח] אית יין כו' ואית כו'. ח"ש יש שמה וטוב לו כו' ות"ל לעולם טוב לו שהן בדרגא דהאי היכלא וכלא הוא מוד הפלס כז"ש לקטן ד' רמ"ח: [ט] אית כוס כו'. כי הם ב' דרגין כוס ויין ככ"ל [ובפ"ב דא קאי לאתגליא בסמינו דעינין כו' עש"ש: [ו] היכלא דא אקרי היכל' וזהר כו' דלא אשחתי. אורפניאל' אומיות אור פני אל ואור הוא וזהר והוא אור פשוט שזהו אור ככ"ל והוא אור פנימי והו' פני: [יא] וקיימא בנחירו סחימא דלא אשחתי כו'. ר"ל דנחיר מעילא עהיכל כונה דשם הוא כהירו סחימא דלא אשחתי כלל כע"ל, ונחיר לתתא להיכל' קדעאה והו' מקועל צניהם לכן לא אשחתי אלא בסמינו דעינין: [יב] בטש כו'

דעינין ששם עמלה גוון כלת וכע"ש בפ' פקודי ד' רמ"ז וכד בטש נחורא דלחתא כו' כע"ש לעטה, וכולם גוונין דתתגליין לכניאס, וקנ"ת שהם ג' היכלות השניים אינם עתגלים הגוונין רק לאבות תתגלו ע"י ג' היכלות הראשונים כה"י שכן היכלות האבות, היכל' האהבה אברהם היכל' זכות דלמק היכל' רלון דיעקב כע"ש דע"ה א' ובס' פקודי, ולמערע"ה תתגלו הם בעלמס כע"ש בפ' וארז ד' כ"ג א' ארזא האי קרא דכתיב וארז אל אברהם כו' באספקלריא דנהרא [כו'] כתיב ביה ידיעה דכתיב לא כודעתי ע"ש היטיב ומגין כע"ש, וג' גוונין דתתגליין בעלכות הוא כה"י ענ"ב ד' י"ח ב' ואינון צגוונין כהווא דמות כו' ע"ש, וכל העמלה אינו עתגלה במקומו רק שזולא מעליין ומתלבש בתחתון, והן ב' סדרות של הכניאס כ"ה עתגלבים בעלכות כע"ש בפ' פקודי וכד עתגברא אחרא דא באתר דלעילא בקשורא דא כו', והאבות קנ"ת עתגלבים כה"י ונתגלו בארץ, ועיין בפ"ב ד' א' ע"ב הנכסים אלו אבהן [כו'] ואטעורו גו כניא קשור כו', והוא דרגא דתתגלי' לאבהן, אמילר' יוסף ואטעורו ב"י עאל' יוסף בארעא וכליב לון מתן וכדין כראו בארץ ואתגלו מתן כו' ומאן סקיים לעלשא וגרם לאבהן דתתגליין קל יוקאי דלעלין באורייתא כו' אלין אינון יקאי דריין עולמין דכתיב ועשית שנים כרובים זהב, ויודע שר' דרגין דכניאס וכל בניך לקודי ה' ובזמן שאין כניאס מיוקת של בית רבן בעקיעם להגן על עלמא לכן כסתר הנבואה צונו' הזה למיוקת ח"ש ולכניא' אל מרעו אלין מיוקת של בית רבן, ואמר שם אלין אבהן דעאלו כעשנה, והם סוד ג' טיפין דקוסא, ועאלו בעלמא דאחי

א' הגר"ה וזהו שאמרנו רמ"ל חזקא וזיי לפס דכנן, הן דרגין דנ"ה ותלוייהם הם הוונים לכנסם כהם וז"ס ותלוייהם תכניסם עמלן עין לא ראתה ששם אין רפיה שולטת כח"ש בפנים והו' חסדו הוא חן ין ובספ"א נדרו הוא חיותה כסוד יחוד שכל לשומיו ר"ת לחפריה דגלי' יורדת חות כי היכל זה הוא סוד דגלין דספ"א והסן כ"ל ח"ש:

(ח) בסתימו דעינ' דכר מתגלגל' אודתר ונציץ בגלגול' ורא איה חכי, בנין דכר ההו' רוח קדמאית סלק'. מגלגל בגלגול' וגלי לידה ואחקשר כהריה בקשורא (ט) דחוורת' דעינ' גו גוון אחר' דאיהו דיק מניה דשאר

נהור' בנהור' נהיר האי רוחא. כוונ' דחיוו דעינ' דכר מתגלגל' [יג] כדון אפיק נהיר' דנציץ ווהר' הכי נמי האי רוחא. ועל דא היכלא דא אקרי ווהר. האי רוח' דאקרי אורפניא"ל [יד] האי איהו דנהיר להיכל' דא ונהיר להיכל' קדמא. בנין דחמא רוחא דהיכל' קדמא נהיר באחגלי' בתאי (ד"ל מהאי)

רוח' ראיהו סחומא. [טו] דא רוח' נטיל לעולי' ונטיל לחמא ברזא דכתיב (שיר ז') חמוקי ירכיך כמו חלאים. [טז] ומת דאמר חמוקי ירכיך בנין דאיה רוחא אחר' דנפיק מניה לסמר שמאל' ואחקשר כהרית. ועל דא כתיב חמוקי תרין. [יז] והאי רוחא שמאל' אקרי דהר'ניאל ואחכלילו דא ברא כלילן כהר'. ואינון עצם

ביאור הגר"א

דחמי, והוא בסוד קול גדול דנפיק משופר כליל בתלת אש מים רוח שהן ג' אבות, ועמקן כפקו כנניו, והם בעקווס, ושם כנאותו של עשה דנפיק מבינה וילאו בעקווס כע"ל בפ"פ ד' רע"ק בשעה דהוא לקחא כנניאם בנין דכר כהירו כפיק מחמר דכל כהורין כפקין עיכ' וסטא לדרגא כ', ר"ל עבינה ילא וכתלבא בעדרגתו, וז"ש עשה זכה לבינה, וז"ש עשה עולגא יעקב עלבר בתי גוואי ובתי בראי שכה"י לבר מנופא והן. עלבר כידוע ושם כתלבא לאבות משא"כ בשעה עלגא בקג"ח שהן בתי גוואי וז"ש כשקרב בהז"ק אפילו מלאכי שלום כ' שנאמר הן אראלים לעקו קולה, ולא קאמר שאפילו אראלים שהן קולה כי בתי בראי וכח"ש בפ"ם וכן הוא בענין הכנואה אש מאלילות עתלבא בהיכלות או מהיכלות בהתלבאם בעלאים כע"ש: (ח) כסתימו דעינא כ'. כ"ל, ור"ל כמו הגוויין דלא עתמו' בפתימו דעינין רק כשסומא את העינין ועגלגל בגלגולא או כראה הגוויין בסתימות העין כע"ל בפ"א וארא ורוח דא סמום עיכ' ואסתר גלגלך ויתגלן עתיון גוויין דנהירין ולא אחייהב רזו לקטיו אלא בעיינין סתימין כ', ולא כתגלה לראות אלא עתמו הגוויין הנכראים שלכן עשה שראה בעלמן אסר כי לא יראי האדם ופי כ' שראה כספקלריא דנהורא, אכל אבות נאמר וארא שמתגלה ע"י גוויין דסתמין, וכן ההוא רוחא אין כראה רק ע"י התגלגלותו עד רוחא דהיכל הראשון, וז"ש בנין דכר ההוא רוחא קדמא כ' ר"ל שאינו מתגלה רק בשעלה הרוח הראשון ועחקשר עשו או עתגלה קלת: (ט) כסיוורתא דעינא. כ"ל, ור"ל כמו הגוון חיוור דעינא התגלה שאינו עתמו כשמתגלגל עס הגוון הפכיעי שאינו כראה או כראה ע"י בעיינין סתימין כן רוח הזה ע"י רוח של היכל א', וז"ש עתגלגל רוחא כ': כהורא

כ'. ר"ל כד בטע כהירו דנהורא קדמא כהירו של היכל כונה שהוא כהירו דלא אחזי' כנץ האי כהירו, רוחא של היכל זה: [יג] כדון אפיק כהורא דנציץ ווהר. כע"ש בפ"א וארא גוויין דלא אחזיין וזהרין גוויין דאחזיין לא וזהרין כע"ש ורוח דא עיכא בעיכא איה גוויין דאחזיין דעינין ב' ואיה כ' וכלהו לא עזדהרין כ' אינון סתימין דעזדהרין מנו אילין דלא עזדהרין ואינון דעזדהרין כ' ולכן כקר' זוהר ז"ש הכ' האי רוחא וע"ד [כז] אקרי אורפניאל, שהוא אור העתיר: [יד] האי איהו אור דנהיר כ' סתימא. ר"ל עתמיר להיכל הזה ולהיכל לבנת הספיר, שגוויים של היכל האי אינון עתירין כלל שהן גוויין דסתמין דלא עזדהרין אלא עתמו גוויין דלא עתמין הנהורין, וכן רוח של היכל קדמא אינו עתיר רק דרוח הזה רק שם כתגלגליא וכאן בסתימו: [טז] דא רוחא כ' קלאים. ר"ל שנטול להיכל הזה ונטול להיכל קדמא, שנאמר עתמין ירכיך, והוא דהיכל הזה, כמו קלאים כ', והוא דהיכל קדמא ששם הוא הכף כע"ש ואסרו כמו קלאים וכו' על השיתין עתמולין ויורדין עד התהום והבן, וז"ס שכרה דוד עימא, שהיתה בסוד בתולה גן כעול גל כעול כ' והוא פתח אומה בסוד אבן עתמו הנומים: [טז] ושה דאמר עתמין כ' תרין. ר"ל ע"ש עתמין לשון רבים: [יז] והאי רוחא כ' ביום הגשם כ'. ר"ל הרוקא שעלאל כלילא באש ובמים שהן שני גוויין חיוור ומכלת כסא דין וכסא דתמים בסוד הבינה תכלת ולכן, ועלם הוא רוחא קדמא והשמים הוא רוחא תנייח, וע"י הרוקא אסר דכלילא באש ומים, לכן כקרא דהרניאל"ל הדד ז"ו כידוע דלית שופרא אלא כד איהו גמרי גוויין חיוור וסומק כע"ש ב"מ ד' ל"ג והאי כונה כלילא דנציץ כאשא ונהיר סומקא דילי' ועגו סומקא דא בשעמא דעליל וקניב נהורא אכנא איהו שפירא כחיוו כחרי גוויין כ' כיון דאחזייר כחיוורא כאכנא דנולקא ע"כ

ל"ל חיוו כהירו לאסתכלא עד דחמי סערא שאלא דההוא כונה דסומקא ועאל כונה ההוא סומקא כההוא כונה כדון שפירא כחיוו [כז] חיוור וסומק, וז"ס אסתר ירקוקת היתה שהוא גוון תכלת (וגוון תכלת אלענע עגו גוון סומק כע"ש בפ"א תרומה

עצם השמים דכליל' כאש ומים. [יח] כתיב (יחזקאל א') כמראה תקשח אשר יהיה בענן ביום הגשם וגו'. [יט] האי רוחא קרמא אורפניא ל' דאיהו סתים בין עיל' ותחא ונחיר איהו [כ] כעין חשמל. [כא] האי איהו כעין חשמל שרמנין איהו חשמל בגין דרמניה קיימין כל אינון שרפים חיוון אשא ממללן חיוון דקיימי

דשאריו עליו מחגלגל' רוח' דא מגו רוחא דלחחא. (י) נחור' דלחח' אסחר לגלגל' (כ"א וגלגל) נחור' דא ואחנחיר ולא יכיל לאחנחיר' עד דאחיר חחאח בית ואחקשר בהדית. (יא) וכדין אנחיר ואחיר בנחור' דלחח' (כ"א ל'ג דהות נחיר) דהוא כליל ולא אשחתי כלל אלא אחגלגל' בגיניה בגלגל' דילית

ביאור הגר"א

תרומה ולכן אחיד בסועק דלחחא) אלא שחוט של חסד משוך כו', ולכן ציינ' נחור כל' על ישראל ויכלולו בסוד כסא מלכא וכסא דקמים: [יח] כתיב כמראה הקשת כו'. ר"ל שנכאן ג' גוויין דקשת כסאש, וסודן כאן על פ"ש ב' פקודי ופ"ש קיבר כאן: [יט] האי רוחא כו' ומחא. ר"ל בין היכלא דקשתא להיכל ג"הכ"ל: [כ] כעין חשמל. כעין ע"ש גוויין דעיכא וכאן הוא הקשתל דלא קיימא ד' לאסמכלא כסאש, וכס"ש ב' ד' ל"ב ועמוכה כעין הקשתל הא אוקימנא דליכון חיוון אשא, ויח' למטה שהן השרפים דמפקי כאן מהאי רוח, ואינון זוהרין דזהיר, הוא הרוח הזה שנקרא זוהר, קא"י ולא קאים דלית מאן (כו') דיכול למקיס כו' ועיינין וזוהרי לא יכלי לשלטא ד' כו': [כא] האי ליכא כעין הקשתל ולחחא הוא חשמל [כו'] ולא קיימי. ר"ל דעיקר חשמל הוא כשכלל צהיכל שסעלה סיני' וכל הנהורין, וכסאש וקיימי' בנהירו סיני' דנהיר מעילא ובנהירו דנהיר למחא, והענין כח"ש חש"מל עמים קשות ועמים מעללות, וקשות הוא סמיטו דלא חתגלייא, ומעללות הוא התגלות, והן ב' מקומות בעיינין ובשפון כידוע, בעיינין הם גוויין דמתחזין ודלא מתחזין ככ"ל זהו צעין, ובשפון הן קשות ומעללות כח"ש דרע"מ פ"ס פ"ד. ועוד למלכא חסן ע"ל עס כלל דא ע"ל סן חשמל הוד וכלל אינון לקבל תרין שפון ובג"ד חתקרי שפון חיוון אשא' מעללל כו' דסמט' דכונה חתקריאו חיוון אשא כו', ר"ל דח"ש הוא כלל ומ"ל הוא הוד. וזהו למ"לכל כו"ה, והענין כי היכל כלל לא חתגלייא כלל והיכל זה כד חתקשר צהיכל המתחזין מתגלה והוא נהיר בנהירו של עילא ונהירו דלחחא ולכן הוא חשמל, וכ"ז בהתכללות צהיכל העליין וחתחון, וסוד חתקשרות בתחילה צהיכל חתחון וחא"כ עוליס צהיכל זה ואז כולדו השרפים וחא"כ עוליס ג' היכלות הרוחין אל היכל כונה וס' נכללו כא' לכן שם נעשו החשמלים כס"ש ד' רע"ט ואלין חלכיס דאקרין חשמל, וז"ש כעין הקשתל, איהו כאש עדיין אינו נכלל ברוחא דסט' דשחללא דהרניא"ל וצרוחא

(י) נהורא דלחחא אסחר כו'. ר"ל שנהורא דהיכל ראשון גלגל את נהורא של היכל זה וע"י אסחנה ורעפ"כ לא חתגלה עד שמתאחד עמו וע"י זה חתגלה הנהורא של היכל זה, וכן אסר לעיל ברוחא חתגלל וגלי ל' ואחקשר בנהיר, והן ב' דברים שחגלגל איהו ואז כגלה ויוולא צעלמו ועדיין אינו כגלה לחולמו עד שמתאחד עמו, וכן בנהורא, והמתלות הגוויין הוא בנהורא ככ"ל וכל המתגלגלות לגלגלה נהורין שבהם הגוויין, וכל שמתב צספר ברית ענוקה הוא הכל בנהורין אלו שהם ע"ס דבריהם ובהן שמות המאורות, וכל המאורות שהזכיר שם הוא המאורות שנכאן רק שנכאן הזכיר דרך כלל ושם דבר צפרטים, והעשר נקודות של שם הוי"ה הוא ברוחין הנוצר כאן שברוחין הן הוי"ת מנוקדות, והן עשר הוי"ת צע"ס, וכל רוח כלילא ד' טארבע דקוות באי הרוש כסאש' ל' צוהר ובאד"ר הוא ד' נקודות של כל שם, וכן בנהורין ד' נהורין לכל א' וא', וכן צע"ס של איליות השמות שאין נעקרון בגוף הספירות ועשר הוי"ת מנוקדות בנקודות הידועות ברוח של ע"ס, וכן כאן הוי"ת ברוחין והשמות נעאורות שהן הנהורין דכאן, ומנהורין יולאין שרפים ואופנים וקיות הקודש ופלאכים לכן משביעים את העלאכים בשמות שהן מקוין בנהורין, ולדין לכוין בנקודות של הוי"ת שהם עיקר מקורם ברוחין וכך הם ביצירה ועש', וכל השמות אינם כמותים בתורה צמירוש רק אומם שגאלילות, וכן כל הכינים שנק' בהם הקצ"ה הם נלכזים וככנים שגאלילות ששם יחוד שמו יתברך: (יא) וכדין אסחנהיר ואחיד כו' בגלגולא דילי'. ר"ל ואז כשמתקשר בנהורא דהיכל מחחא או אנהיר שנקיים כו' ה' לו אור שהוא נהורא חיוורא עשם פסוט דלא נהיר יעבשיו שנאשן צו בנהורא מחחא שהוא דבר גם לו מאיר, דוגמא האש שאינו נראה ומאיר רק על ידי שנאשן דבר גם כמו ההמילה והשפן או מאיר ע"י, ואשר דהוא נהורא כ"ל

ולא

אל היכל דקשתא שאז עדיין אינו כגלה וא"א לומר חיות אז חשמל, ולחחאן איהו חשמל, כאש נכללו צו כל הכ"ל ואז נעשו השרפים כסאש' כד חתכללו רוחא ברוחא כו' ואליין שרפים, וז"ש בגין דעניה קיימין כו', ואז הוא חשמל חיות אש מעללות וזהו עמים מעללות, וכשנכלל היכל זה צהיכל כונה אז עמים קשות ששם כולם נעלמים בה, ואשר חיות אש שילאו סמט' דשחלאלא סרוח הכ"ל שנכלל מאש וס'ס ככ"ל דרע"ט, ולכן הוא מעללות ע"ס דועסת ש' שורקת וכו' והוא

דילית. (יב) וכד נהור' דא מתגלגלא נטיל נהור' אחרא לסטר שמאל' ואחגלגלא כהדיה ואסתחר עמיה (יג) ורוא דא כתיב (ש"י) חמוקי ירכיך כמו חללים מעשה ידי אמן. זכאה איהו מאן דידע לגלגלא (כ"א לגלגלי) נהורין. (יד) רוח' אחר' אחכליל בהדיה ואסתחר (ואנהור) ונהיר סחרניה בגוון חכל' וחור. הווא חורר אחקשר בחורר דא. ותהו' חכל' אחקשר בסומקא דנהורא תתא דלסטר שמאלא ואחכלילו

דקיימי ולא קיימי וע"ד איהו חשמל. [כב] אורפניאל' דקאמרן ברא' אשחמודעאן חיין לעלמא כד אחרעלמ' למב כדן נהיר רוחא דא וכל חיין וכל חרו אשחכדהא כיון דזכות' נפק' ונהירו דינין כדן רוח' דא אנהיר. וסימניך (מס' ט"ז) באור פני מלך חיים. וכד אחרן עלמ' בדינ' כדן הרו' סטר' אחר' מסאב' שלטא ואחקף (ס"א) וכד אחרן עלמ' בדינ' בתהו' וכוחא כדן הווא רוחא אחר' שלט' ואחקף. והאי

ביאור הגר"א

והוא אשחכדהא כיון דזכות' נפק' ונהירו דינין כדן רוח' דא אנהיר. וסימניך (מס' ט"ז) באור פני מלך חיים. וכד אחרן עלמ' בדינ' כדן הרו' סטר' אחר' מסאב' שלטא ואחקף (ס"א) וכד אחרן עלמ' בדינ' בתהו' וכוחא כדן הווא רוחא אחר' שלט' ואחקף. והאי

והוא אשחכדהא כיון דזכות' נפק' ונהירו דינין כדן רוח' דא אנהיר. וסימניך (מס' ט"ז) באור פני מלך חיים. וכד אחרן עלמ' בדינ' כדן הרו' סטר' אחר' מסאב' שלטא ואחקף (ס"א) וכד אחרן עלמ' בדינ' בתהו' וכוחא כדן הווא רוחא אחר' שלט' ואחקף. והאי

והוא אשחכדהא כיון דזכות' נפק' ונהירו דינין כדן רוח' דא אנהיר. וסימניך (מס' ט"ז) באור פני מלך חיים. וכד אחרן עלמ' בדינ' כדן הרו' סטר' אחר' מסאב' שלטא ואחקף (ס"א) וכד אחרן עלמ' בדינ' בתהו' וכוחא כדן הווא רוחא אחר' שלט' ואחקף. והאי

והוא אשחכדהא כיון דזכות' נפק' ונהירו דינין כדן רוח' דא אנהיר. וסימניך (מס' ט"ז) באור פני מלך חיים. וכד אחרן עלמ' בדינ' כדן הרו' סטר' אחר' מסאב' שלטא ואחקף (ס"א) וכד אחרן עלמ' בדינ' בתהו' וכוחא כדן הווא רוחא אחר' שלט' ואחקף. והאי

והוא אשחכדהא כיון דזכות' נפק' ונהירו דינין כדן רוח' דא אנהיר. וסימניך (מס' ט"ז) באור פני מלך חיים. וכד אחרן עלמ' בדינ' כדן הרו' סטר' אחר' מסאב' שלטא ואחקף (ס"א) וכד אחרן עלמ' בדינ' בתהו' וכוחא כדן הווא רוחא אחר' שלט' ואחקף. והאי

והוא אשחכדהא כיון דזכות' נפק' ונהירו דינין כדן רוח' דא אנהיר. וסימניך (מס' ט"ז) באור פני מלך חיים. וכד אחרן עלמ' בדינ' כדן הרו' סטר' אחר' מסאב' שלטא ואחקף (ס"א) וכד אחרן עלמ' בדינ' בתהו' וכוחא כדן הווא רוחא אחר' שלט' ואחקף. והאי

והוא אשחכדהא כיון דזכות' נפק' ונהירו דינין כדן רוח' דא אנהיר. וסימניך (מס' ט"ז) באור פני מלך חיים. וכד אחרן עלמ' בדינ' כדן הרו' סטר' אחר' מסאב' שלטא ואחקף (ס"א) וכד אחרן עלמ' בדינ' בתהו' וכוחא כדן הווא רוחא אחר' שלט' ואחקף. והאי

ואתכלילו דא ברא והוה חד. (טו) ואקרון עצם השמים. (טז) וכל מה דלחת' והוהא היכלא דלחתא

והאי רוחא אנניו ואתחשך וכדין כל עלמ' קיימ' בדינ' ואחרן. וכלא קיימא בתאי רוחא וסימניך (דניל) ה' וארכבתיה דא לרא נקשן. [בנ] תבא קיימין כל אינון מלבושין דנשמתהון דצדיקי דסלקין לאתחואה קמי מאריהון ולקיימ' קמיה. וכד נשמת' סלק ומטי לתאי היכל כדון אודמן חד ממנ' דאתפקד ער' אינון לבושין [כד] וצדקיאל שמיה [כה] דהא בזמנ' דבר נש עביר פקודין דאוריית' בתאי עלמ' כנונא דאיתו אשחדל גרמיה הכי אתעביר לית בתאי היכלא לעיל' מלבוש' לאתלבש' ביה בתחוא עלמ'. וכד נשמת' סלק' תחוא ממנ' נטיל תחוא לבוש' דילה ואויל עמא עד די מטא לנתר דינור די נשמת' אצטריכ' לאתחתי'

ביאור הגר"א

דימינא ומכלת שלו כמקשר בסומק אל רוח לנכח שנהיכל הראשון שהוא כולל חוור וסומק וכלל כל הנהורין זה בזה , ואמר וכהיר סקרי' בגוון כו' ר"ל אין הרוח נעלמו בגוויין רק כהורא' דילי' כו' : (טו) ואקרון עלם השמים. שרוא קדמאה כקרא עלם והשני כקרא שמים כלולה באז ומים , ר"ל הנוויין כמו השמים שהוא גוון תכלת כע"ס תכלת דועה לרקיע ובחובו גוון חוור כידוע , וכשני רוחין נעשו אחד אז נק' ההיכל עלם השמים ע"ש ג' הרוחין עלמן שכן הרוחין עלמן ג' כ"ל נהיכל לנכח הספיר : (טז) וכל מה דלחתא כו' עלם השמים. ר"ל ההיכל לנכח הספיר וכל אשר בו כ"ל כאן נהיכל הזה רוחין ברוחין כהורין בנהורין היכלות נהיכלות כעש"ל , ואמר בנין דכולא כו' , ששמים מנ' גוויין שהם ג' גוויין דקנ"ת וכאן אינן רק ג' גוויין חוור ומכלת רק שהגוויין דלתמא ככללו כאן והן ג' גוויים עכשיו חוור וסומק ומכלת , ואע"ג שהג' גוויין הן חוור וסומק וירוק אמר נפ' מרועה שכלאש כקשר בגוון חוור נעשה ירוק ז"ל ד' קל"ט א' תכלת כו' כונה למה [כד כונה לן] לתהדר לגוון ירוק , והוא כד ככללו הרוחין והנהורין זה בזה ואן מאירים הגוויים ר"ל שאינם מאירים עד שמתקשרו יחד , וז"ל שם כד חמי לפרא ואמר ימינא לעילא כפיק ההוא כהורא ומטי עד ההוא תכלא ואשתמי כעסה דהוה [כו'] מההוא שעתא ואיך זמנא דק"ש , בלינה הוא גוון תכלת וביום אתהדר לירוק , והוא זמן התפלה שאז מתקשר' הנהורין והרוחין כעש"ל , ר"ל זמנא דק"ש , כע"ס מאימתי קורין את שעת בשחרית עשיכיר בין תכלת לללן ר"ל כו' ובקט דעת ר"א ודעת ח"ק על גוון דלתאחיד עמי' , וזהו עלם השמים גוויא דשמים שהמגליהם כאן , דלעולה לא אתחזין כע"ס [ובפ"ס היכלא

והן חו"ג אז ומים וכן כאן רוחא כלילא מאז ומים ככ"ל , ושם רל"ב ואתעביר מיכ' חרין גוויין כלילין כקדא וכהיר אכפוי ואסהיד בלו"א גווי' דאכפוי , ואמר בלד"ר ד' קט"א הכי חרין תפוזין כד כהירין ענ' סטריין מכהירו חרין תפוזין כו' ולא אשתכח רוגוז כו' , ושם ד' קל"ב ג' תכלא עהאי תפוזין כקפא חין לעלמא ותחזין חידו לז"א דכתיב יאר ה' פניו אלך וכמיב בלוך פני חיים אלון אינון חרין תפוזין כו' כל עלמא מתנדר ולא אשתכח רוגוז נעלמא , בלד"ר ד' רל"ה כד לתנהיר מן כהירו דעמיקא חפיו ההוא חוורא על ההוא סומקא כו' עד הכי אתחזין בנהורא גוויין , וכ"ה כאן כשעתפלה הקסד עליון וכהירו דינין אז כהיר ההוא רוחא ואז בלוך פני עלך חיים , וכד אמר לעלמא ההוא רוח' אגניו , שההוא רוחא הוא גוון חוור וכד כהיר חוורא אז חזין כו' , ואמר וסימך וארכבת' דא לרא נקשן כו' שכלן הנרכים כעש"ל : [בנ] הכ' קיימין כל אינון מלבושים כו'. בסוד הוד והדר לבוש והוא היכל הוד וכאן רוחא דהר שנקר' הדרכי"אל כו' , ותש"טל ואורפני"אל ועלכ"ג סכוס כלס אחר , והן שע"מ כהורין הידועים והן ש"ע כהורין וח' אתון דששטל שהן ח' כהורין שהן שלוב הויה' אדנ' דהיכלא קדמאה שם שכלל כאן שלכך כקרא לדיק ששטל ע"ש ג' שעות הכ"ל וכע"ס זצ"ק ובח"ו ד' ע"ג חזון מלימאה וארא כעין קשט"ל עס תסניא אתון דששטל יעו"ש , וש"ע כהורין תפשטין תפוזין כע"ס בלד"ר שם תכלא אלין תפוזין כהירין חוורין תדירא ומכון כהירין לתלת מאה ושבעין ע"ר , ח"ש וארא כעין קשטל שהוא באלו ההיכלות ככ"ל כו"ה ככ"ל וכס"ס בתז"מ ד' ע"ג עשראה עמכיו ולעעלה כלס ועמראה עמכיו ולעטה הוד שהן נק' פעלה ומטה ח"ש כעראה אז בית לה סניב והוא נהיכל כונה שאופן ח' הדרכי"אל סניבו ועשראה עמכיו כו' כעראה אז כונה לו סניב הוא הדרכי"אל דלתכליל באז ומים והוא בשעלאל ומשעלאל ליעינא : [כד] ולדקיא"ל שמי' . ח"ש והלך עביר כו' וכד נשעתא סלקא כו' . ח"ש ויהושע היה לבוש הנגדים הנלוים כו' והוא ע"י ריכיה ככהר דינור , והשטן עוקד

כונה כע"ס זצ"ק ל"ג והאי כונה חיהו ססט' דימינ' ואתכליל לפניך דקדק , דקד לפניו יהלך כו' : [כה] דהא בזמנא דכ"כ נגדים נלוים כו' והוא לבוש של הוהיהו , ויאמר הסיו

ולקשרי קשור' יהודי' דמאריה בדקא יאות. (כ) אלין אינזן דמקדשין שמא קדישא דמריהון בכל יומי'

עומד כ"י שלא ללבוש אותו ועיין בפ' שלח קס"ט ו"ו, כן
כתיב ביהושע ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך השטן כ"י
הלא זה אוד מולך מאש, שלא כעבד בנהר דינור וראוי עכשו
להבגדים, ומתני לך מהלכים בין העוֹדֵים האלה הוא בין
השפרים האלו שנהיכל הזה שנק' עוֹדֵים כמ"ש שרפים
עוֹדֵים [וכן כלל שם סוד הרגלין שעליהם עוֹדֵים ולא יסיו
וארבתיה' דא ללא נקטין עומד השטן וסע"א]: [כו] לאתדבא
ולאחלנא תמן ולתענין כ"י. הכל לפי מעשיו ללדיקים לאסתמי'
בזון ולרשע להתבזא ולרשע גמור טבנא הוי בשמחא כמ"ש
ברע"ט פ' בעלותך [קכ"ג א'] ואומרים על מאני דספסא
כלים שנסתשו בזון עטבין בזון והם טעורים אינון בשמין
לזיון מסטרי דרעמי ואינון דקעים עטרי תיבא וסחלא לך
לריכים לרכאה נמים עושרין [בבבבב] כ"ש נקמי תמן
בזון מהכחין רעמים גמורים [כו] ננין דוהמא ללהון
בשפא אבא ללדיקים גמורים בזון דלעיהו אתמר כל השמים
חיוס בין הידקים עטבין לו גיהנם, ידוע שנהר דינור הוא
גיהנם של עזרה, ואית בשמין עוֹדֵים עטרי מאני חרס
שגבירין זהו עטרה, כסאן דטענא כ"י: [כו] עד דכל יומא
נלפרא כ"י. ח"ש קדשים לנקרים, והנהר דינור הוא בהיכל
הז' בסט' דגבורה כמ"ש דל' רכ"ב, ולכן אומרם המקדש
נעזבו בכל יום כ"י כמס"ל ד' ר"ם ע"ב היכלא רביעא העמד
נעזבו בכל יום כ"י דגבורה דיימא, וכן כאן כד
אתער רוח דסט' דדרוס כ"י, ח"ש כאפור לעשה אורים
גדולים כל"מ בסט' דקסד: [כח] כנווכא לזיון עטבין
לחעגרין. כמ"ש כד שמעריין שטוטתהון עטבין ל' גבורא
דלוק והוא זה הנהר דינור והן העלאכים שגבראו ביום שני
והן עסט' דגבורה וכן הרעמים ח"ש עתאש ילאו והאש כ"י
וגרפאים נבימי תחסד: [כט] וקיימין עתאשין כמלקדסין
ואמרי

שית גדפין לילהון שהן ש"ס בידוע בסוד ינויעוט ככפי החיות קדשים וטהרות, והן כלן בתרץ שוקין שוקיו עשורי ש"ס וכס"א ויקד ש"ס שעורים וישת עלי' דא שערין דתרין שוקין דלוינו בשכמל"ו: (כ) חלון אינו דסקדשין כו' מדר. כס"א שרפים

תדיר. (כא) כד מחגלגליו נהורין נפק מניהו נהירו
דחד חיוות' דאיהו קיימא ורמי' על ד' חיוון
(כב) שליטין על קמאי דכלילו לון בגוויהו. (כג)
ובאלין כד נטלין אהכפין שרפים רהאי נחשים
דנפקי מגו ההוא נחש שרף דגרים מות' לכל עלמ'.
(כד) אלון חיוון אנפי נשר מסחכלן לגבי ההוא חיווא
נשר' עלאה דעלייהו (כה) כד"א (מג"י) דרך
הנשר בשמי'. (כו) רוחא דא שלמ' על כלל.

הנשר בשמי'. (כו) רוחא דא שלט' על כלל.

ואשרי שירמא ואזלי לון. וז"ש בכל יום כנרלו ע"ה מכהר
דיבור כו' שנאמר קדשים לנבקים כו' וז"ש הקדש כו' ע"ב,
ואשר לעשה אורים גדולים כל"מ, שנשעשע משעש ג"כ בכל
יום מע"ב שנכל לילה ככהה אורו ואין אפיר ובנוקר תשעש
כע"ס בפקרי רא"ל [פכ"ח] וכן האורם ציליה פקדור רוקו כו'
ואף צריקים שנג"ע בכל לילה תשקפיקין לבי שפיר ובכל יום
תשעשעין כעקדם בטלל דנגיד עלייהו: [כ] ואי זכת כו'
וסלקה לקרבנא. והוא כעין הקרבן שנאמר אשה רית ניחוח
לה' עקודם לאישים בכהר דיבור ושם ככלה הגוף והאברים
כע"ס בפי' שלח כל הקלנ והדם, ואח"כ תענישין אומתו בנחי'
לנושא, ובהאי טעמא שכל' ריחא כיזוע וירח את רית נגדיו
של אלה"ר, והענין כי אלה"ר קודם הקטש אה' נג"ע הי'
לנוש באומן הלבנוש' נג"ע כיזוע ולכן כאשר אחר שאכל
וידע כי ערוקים הם כיזוע ויעקב מיקן עטל אלה"ר וכהה
לנגדיו הכ"ל שנכנס עמו רית ג"ע, וסלקא קרבנא ע"י
שיכלל ככהה חוה רית ניחוח, כי קיימא מדיר בכל יוםא קסי
עמיק יומין והו לה', וחוה סוד הקרבן שתחיל בשרפת לאיש'
אשה אנרים ופדרים מוכים הסט"ל ורווי לון וכן בשריפת
הנשמה בניהם ובהר דיבור, ואח"כ מתלבש רוח תלבוש
דנביע' על אלף טורין ותמקנים ד' חיות שנברכנה, ונברמא
דס ובהמה מושע"ה, והענין כי כל הקטשים נכנס בהנחית
ולקיס כו' היינו דלמיב' סוד ובהמה מושע"ה כו' רית
קרבן לה' סן הנהמה עשום דלחכלללל בכללל דלדס כד
ערין דיעיבא ושעללל כלל אדם דיעיבא נשעמא קדישא דשעלל
ניהמות בבררי אלף ושם הוא כל השכר והעונש וכל הקטשין
כ"ב כי הוא נן כסול וכלן בזכוית תלניש אומה ולכן וכל
שס צריכין לתקן וכלן בתקן כלדס חוהו הלבנו, וכהה
וכל הענין ביאת האדם בעוה"ז לחקן את הנפש והלבוש הזה
ככל, וז"ס שהימה תפשטת בנות ישראל ערושות כו' כי
תתלבש בסט"ל וחוה גלות השכינה בלבושא ג"כ וז"ס
ואסתר' מיקנה כי היא שכינה דנריאה כע"ס ברע"ס
וה"ס

עומדים בו' ואמר קדוש בו' [ובפ"פ מכללא דא' כד אטחכל
רוחא ברוח' בו' עש"ש]: (כא) כד מתגלגלין כהורין בו'. ר"ל
כד עמי'שנין רוחא ברוחא כעש"ש בפ"פ: (כב) שליטין על
קמאי דכלילין לון בגווייהו. ר"ל שזולטין על השרפים וכוללין
אותן במוכס כיזוע שכל תתמן ארשו בעלין: (כג) אטחילין
כד נטלא' (ד) בו' עלמא. כי הנפש שות נצילתו ומסאלין
נהיכל' ב' שס' העיטה כעש"ש בפ"פ ד' רס"ח מהאי רוחא
מקיפא בו' נההוא קרנא בו' ע"ש וכאן הוא להיפך תלוי
המים כעש"ל: (כד) חילין חיוון אחבי' נאר בו' דעלייהו. ר"ל ד'
חיות הנבל מסמכלין לקיומא עילא' דעלייהו וכלן זה אחבי'
נאר: (כה) כד"א דרך הכשר נשעים. ר"ל הנביא הזה הנקרא
שעים בו' והן נפקין מרוחא שטחלא כעש"ל והן קרנא שעים
אש ועיס' (כ): רוחא דא' בו'. ר' ל' הרוחא דהיכל זף
שולט על הכל: (כז) ההוא חיומא דרמ"י על בו' לנביה. ר"ל
החיומא מסמכל לעילא לנבי היכלא תלמאה ש"ע כ"ש נקיומא
אל היכלא קדעאה וההוא חיומא אסמכיא לעילא לנבי היכל'
תניינא בו' וכן כאן, והחיות ד' שטחמ"י השרפים כוליהו
מסמכלין

[illegible]

חג"ה א) ר"ל באלין כאשר נכללין השרפים בד' החיות ונטלין בהון כחש"ש כפ"ס : ב) והענין פהיא הנוקבא החילדת אומם :

להאי. [יא] ובכלא אחמני' האי רוח' אורפניאל' דקאמרן ואיתו שליט על האי היכל'. [לב] מכלל' דא כד אתכליל רוח' ברוחא ובטש דא ברא לאחכלל' כחדא אחבריו אינון שליטין אחרנין דאתמנן על עלמא ואלין אינון שרפים דשית גרפיין דמקדשי

ובכלו לגבירה (ד"ל לגבת). (כח) כללו כד נטלין מודעועין. (כט) כמות חיילין מנהון נהירין מנהון מתחברי מקומיהון ומסתברי מימיהון ואוקידון לון בנור'

למאריהון תלת (ע"ב) זמנין ביומא [לג] ואלין אינון דמדקדקי עם צדיקיא אפילו בחד נימא דשערא [לד] ואלין אינון דקיימי לאענשא בחאי עלמא ובעלמא דאתי לאינון דמולולי לבר נש [לה] דאוליפו מניה אפילו מלה חרא באוריתא ולא מנהגי ביה יקר ולכל אינון דמשחמשי במאן דקארי שית סדרי משנה ליחדא יחודא דמאריהון. [לו] כד מתישבן רוחא ברוח' ואתנהרן כחד' מההו' נהירו נפקא חיות' חרא דשלמ' על אינון שרפים וארכע תחותה דאנפיהו אנפין דנשר. [לז] האי חיותא יופיא'ל שמיה ואיהו קיימ' בכל רוי דחכמת' וכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה. האי חיותא קיימ' למחבע אנרא מעם קודש' בריך הוא למיהב לכל אינון דרדפי בחר כל מאריהון דחכמתא ואפילו מכל בר נש ואולפי חכמתא למנרע למאריהון. וההוא אנר' דיהיב לבני נשא דרדפי בחר חכמתא למנרע למאריהון. דכד נפיק בר נש מהאי עלמ' האי חיות' [לח] נפק' על ד' שרפים מעפפין וטאסח קמיה ולא שביק כל אינון גרדינו נימוסין די בסטר' אחר' למקרב בהדיה. [לט] וכמת אינון שליחין דשלם סחרניה. ואלין שרפים כד נטלין ואתחזיין אחכפיין אינון שרפים נהשים דנפקו מההוא נחש דגרים מותא לכל עלמי'. [מ] האי חיות' קריש' קיימא כד נשמח' סלק' ומטאת לגביה כדון שאל לה ברו' דחכמת' דמאריה. וכפום ההיא חכמת'

ביאור הגר"א

מסתכלין אל הקיה הנשר הזה: (כח) כללו כד נטלין מודעועין. ר"ל הקיות עלמ' מודעועין כהילוכן, כמ"ש מועעתן של הקיות שנושאין את הכנוד והולכין והוא כמ"ש נעשה הערכנה שנטלין להשיג את שלמעלה והוא זועמן ח"ש בזיעת אפך כו': (כט) כמה קיילין ענהון כהירין כו' כעלקדמין. כמ"ש

ח"ס שגנז על ושמ' שזכרם ערוהה ובאסתר ותלבג אסתר עלכות נגדי עלכות וזה ה' לרות ישראל ואמ"ל גאולתן: [לא] ונכולא אחמנא כו' הוי היכלא. ר"ל על כל מה שכתוב כאן הכל תחמי, [ובפ"ב] עכללא דנהירין אלין כו', עש"ל: [לב] עכללא דא כד אכללל רוחא ברוחא [כו] תלת זמנין ביומא. והן דמקדשין עם ישראל בתפילת יולר ובתפלת י"ח שחרית ועתה, אבל קדושת ונא לזיון היא חוספת קדושה לנו על התלכין, ולכן אוערים נלשון מרגום כו'. שכלא כאשר כו' ה' אלקידא אש תוכלה הוא אל קנא, שג' אשות הן אש שורף כו' כמ"ש בתיקונים ד' קכ"ב ע"ש ומהן השרפים כידוע: [לד] וילין אינון דקיימין כו'. והוה דאחמנא בנחא קלף, ענ' עולמות: [לה] דלולפין מוכי' כו'. כמ"ש ואפי' אות אחת, ח"ל בפ"ב דאוקדו לאינון דלל קיימי כו'. [ובפ"ב] כד עתגלגלין כהורין כו'. עש"ל: [לז] כד אמייסבין רוחא ברוחא כו'. ר"ל כשכללגין אי' בתיקוניו: [לז] האי חיותא יופיא'ל כו'. והוא שר המורה והוא כפיי ערוס שטאלא ככו' שנק' הדרינאל' לכן נק' ג"כ יופיא'ל, ולפי שהוא יותר מעוזו בלש שכלן הוא על השרפים ויופי האדם כשארדם כיכר בו יותר כמ"ש דודי לך ואדום אדמו עלם עופניניס כו' לכן נק' יופיא'ל, והוא אכפי נכרא לפי שהוא כולל בלש ועיס והוא נשר שנקיות כולל עקו"ג כידוע וכמ"ל דרך הכשר בשמים, וכאן הוא המורה והכמהה כמ"ש כי יון השמים דנרמי עתכס כו': [לח] נפקא על ד' שרפים מעופפים כו'. שאלמר בשמים יעופף, ואמר על ד' שרפים, שהשרפים ככללין נד' קיות שחתמי' כמ"ש בפ"ב וכלללין נד': [לט] וכמת אינון שליחין דשלם סחרניה. ר"ל סנינות האדם, וכמ"ש בשעה שהלדיק נכטר מן העולם ג' כמות של מ"ה חיות ואלין דמאריהון כמ"ש ג' כמות של מ"ה אחת והן נק' טלאכי שלום שלום לקשר השלום, וכאן הוי חיותא דמקדשין שאל דמאריהון כמ"ש ג' כמות של מ"ה אחת אוערת שירה בכל יום אי' אוערת קדוש וכן כאן כמ"ש למטה אלין דקיימין לעילא לסטר יופיא'ל כו' ואלין דקיימין לשטאלא כו': [מ] האי חיותא קדישא כו' ואע"ג דעונדין כו'. כמ"ש נז ח א"ה ד' כ"ו ח"מ כל טאן דאזיל להאי עלמא בלש ידיעה אפי'

בנור' ואחיו ומתחדשין כמלקדמין. (ל) כלהו עאלין תחות הווא חיותא מסתחרין תחות גרפאה לאכללא לון לעילא. (לא) אינון ד' חיוון (ע"ב) סלקין כד רוח' אורהר בנו הווא חיווא. (לב) ד' גלגלין לכל חד וחד. גלגלא חדא אסתכין לסטר מזרח תלת סמכין נטלין ליה ואסתכין לאמצעית'. וגלגלא חדא אסתכין לסטר מערב ותלת סמכין נטלין ליה ואסתכין לאמצעית'. וגלגלא חדא אסתכין

בעלמא דין ובעלמא דאתי דכתיב (מזלי ג') אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק חכמה. [מכ] רוחא דא שלט' על כלא כלא כלין בת כלא אסתכין לגבה. [מג] האי חיותא שלט' על ארבע אחרנין [מד] וארבע גלגלין

ביאור הגר"א

אפי' אית ב' עובדין טבין סניאין כו' מ"ח עמי דכתיב אס לא תדעי לך היפה בנשים דלית לי' עובדין שפירין, והם הנוונים אלל דלא אלטנעו הנוונים, והענין כי פשוטי דאורייתא הם הנוונין דבוליא, ורזי דאורייתא הוא אור הנביע דעיני' אלטנעו גוויין וכע"ס במו"ס ע"ג דכלהו רז אקרי אור לאנהרא כו' ונהרבה עקשות, ולכן נקרא הקי' הווא דמטא על רז דקבצתא יופיא'ל דמיינה אלטנעו גוויין ודיוקנא עמי דיכול לאדנקא, ולכן קרא אומה היפה בנשים דלא הי' בידך האור והיופי' ולית לך לאתדקא לשאר נשים, וכע"ס הווא נעמי אל תקראו לי נעמי כו' אכי מלאה הלכתי דעלמדין כל התורה כו' דיכול לאתדקא נעמי' ואמר לה זה, היפה, שמדע למה היא כיודות יומר עשאר ב"א שלא למדו בכתבתא [גליין קנלה ר"ת השתקו לה' דהדרת קודש, כבוד הוד והדר שנהיכל הזה כע"ס]: [מא] וזאה מולקיהון דלדוקיא בעלמא דין ובעלמא דלתי כו'. שרזין הן נסט' דמי' עלמין והוא מי עולמים במרין עלמין בעוה"ז ובעוה"ב שהוא אחיד בבינה עוה"ב וקא"ס בנזק' כי כל בשמים וארץ והן המרין עלמין וכע"ס בריש פ' שמות דף ב' זוהר איבא דאילנא יהיב חיון לבולא קיומ' לעלם ולעלמי עלמין וזאה מולקיהון אינון דעמעין מיני' קייסין אינון לעלם ולעלמי עלמין אין אקרון [כו] מיס להאי עלמא ומייס לעלמא דלתי, והוא כע"ס אגורה בזהלך עולמים: [סב] רוחא דא [כז] לגבה כו'. לאתכללא ב' לסלקא: [ובפ"ב ד' גלגלין לכל חד כו' עש"ס]: [מג] האי חיותא שלט' על ד' אחרנין. הם ד' חיות הכיל שפניהם פני נזר ולפי עש"ס האי חיותא נפקא על ד' שרפים כו' וכאן הולכך לבאר עסק הקדושתא נאס פדטיהן אחר אחרנין: [מד] וארבע חסין בשירחא. ר"ל אלו הד' שהן באמצע עמודין על השיר: ואלין

כמ"ש נהר דיבור מתיכן כפי' עזיעתן של חיות וכתיב אלף אלפים 'ששש' ואמרו אלף אלפים לנהר דיבור שמהן כנראים, ואמרו בכל יום ויום כנראו עלאכי השרת מנהר דיבור ונטלין שאתר דקשים לנקרים ח"ש כמה חילין מנהר כו', ואע"ג שנהר דיבור הוא נהיכל הד' כע"ס נפ"ס, שם התקלמו אלל נעשך ע"כ שהוא עקבל מנבורה ולכן אמר נפ"ס שכל נהיכל הזה מלאך מסוכה על עבילות הנשעה בנהר דיבור וכמו הקי' שהן בכל היכלין כע"ס, וכפיק סן השרפים שהוא אש שורף ולכן חוקדין הד' וכן נהיכל הד' כפיק ג"כ סן השרפים כע"ס ד' רכ"ב מאלין ד' כד נטלין ע"ס, והכל בסטר דשאלא הוד וגוורה ולפעמים נהר דיבור ביסוד כשעקבל מסטרא דשאלא כע"ס בר"ס ובמיקוים ע"ס ועש"ס

זוהר קדש רוח שאלן הוא יסוד, ושם נהיכל זכות שבינין דיבור שהן שבינין דלשא דפקין סן השרפים ומן השבינין אתענידו שניעין ומרין גלגלין עלהטין באשא וזהו גלגלהי כור דליק ומהן אתעניד נהר דיבור וזהו נהר דיבור נגיד וכפיק כו' עיין בפ"ס: (ל) כלהו עאלין כו' לון לעילא. ר"ל כולהו הכיל ככנסין מחת הנשאר הכיל לאכללא לון לעילא בסילוק' לעילא להיכלא תלימאה: (לא) אינון ד' חיוון סלקין כו' חיותא. ר"ל כשאריר רוחא שנהיכל הזה לחיותא אז סלקין הד' חיות שחזר' שכלהו סוכין להווא רוחא כע"ס נהיכל א' כלהו אסתכין להווא רוחא דכתיב אל אשר יהי עשה הרוח ללכת כו' וכן בכל היכל והיכל. [ונפ"ס כד אחישנן רוחא נרוחא כו' עש"ס]: (לב) ד' גלגלין לכל חד כו' ואסתכין לאמצעיותא

גלגלין כו' ננין דאמצעיותא כו' חילין דקיימא באמצעיותא

גלגלין לכל חדר וחד. גלגלי חדרא אסחבי לסטר מורה וגלגלי חדרא אסחבי לסטר צפון וגלגלא חדרא אסחבי לסטר דרום וגלגלא חדרא אסחבי לסטר מערב. וכל חדר וחד בתלת סמכין. גלגלא דלסטר מורה (ס"א אין אל נש"ס א' מהס) חניאל שמיא. גלגלי דלסטר צפון קרשיאל שמיא. גלגלי דלסטר דרום עוריאל שמיא. גלגלא דלסטר מערב עניאל שמיא. ואינון תלת סמכין דאינון לכל חדר וחד כלהו אסחבין לאמצעיחא. בנין דאמצעיחא איהו נטיל לון וכלהו נטלי בניניה דאמצעיחא. אליון דקיימי באמצעיחא כלהו ממנן בשירח. [מה] ואליון דימינא אמרי שירחא דסלקא

אסחבי לסטר דרום ותלת סמכין נטלין לי' ואסחבין לאמצעיחא וגלגלי אחרא אסחבי לסטר צפון ותלת סמכין נטלין ליה ואסחבין לאמצעיחא. וכלהו סמכין תריסר נטלין מנו אמצעיחא. ותחו' אמצעיחא סגיר ופתח. (לב) וכל גלגלי וגלגלא כד נטלא קלא אשתמע בכלהו רקיעין. (לג) אליון ארבע חיוון (ד"א דלעיל) כלהו [מתלבשן] (ס"א אשתלבן) דא ברא ועאדין אינון אופנים דלחת' בנו אליון חיוון דלעילא כיליון אליון באליון. רוח' דא דאחבילי באינון

רעוחא לעיל' ואמרי קדוש [מן] ואליון דשמאלא אמרי שירחא וסלקי רעוחא לעילא ואמרי ברוך. קדוש לעילא וברוך לחתא. [מן] אליון דקיימי לעילא לסטר ימינ' נטלי קדושה ומתחבראן בקדושה בכל אינון דירעי לקדש' למאריהון ביהוד' ברוא דהבמת. ואליון דקיימי בשמאל' נטלי קדושה ומתחבראן בכל אינון דלא ירעי לקדש' למאריהון כדק יאוח. וכלהו כילין אליון באליון ביהוד' חדרא ומתקשראן דא ברא. עד דכלהו אחעבירו קשור' חדרא ורוח' חדרא ומתקשרן באינון דלעיל' למחוי כלא חדר לאתכלל' דא ברא. [מה] מאחר דא ינקי כל אינון מאריהון דחכמתא דקיימן למנרע במראה או ברו' דחלמ' [מט] בנין דנביאים ינקי מלעיל' ואליון מארי דחלמ' או דמראה ינקי מחב'. [מט] וכד מתחברא אתרא דא באתר' דלעילא

ביאור הגר"א

לאסעינעווא. ר"ל שכל גלגל ג' סמכין שה' י"ב סמכין לכל קי' והגלגלים כ"א סמכין לכל של הקי' שעודנו, של חורק סמכין לכל חורק של הקי' וכן כולם, והגלגלים כולם סמכין לאסעינעווא הדין וד' חיות סמכין לקי' שעליהן וקיה לרוח, כל אחד סמכין אל שעליו, ח"ש וכלהו סמכין תריסר נטלין ענו אסעינעווא, כס"ג ד' ל"ג דקיות נטלין ונטלין לי' בנווא דארוך כו', והגלגלים סמכין אל הנדדים והסמכין סמכין לאסעינעווא ונטלין ענו אסעינעווא בנין דאסעינעווא ככלל הכל, כס"ג וההוא אסעינעווא סגיר ופתח, ר"ל דרובו הולכין ועוודין ולכך נטלין הסמכין לגלגלים, ח"ש וחלת סמכין נטלין לי' ואסמכין לאסעינעווא, וההוא אסעינעווא כ"א נטיל לסמכין נטלין כולן נטלין עסנו: (לא) וכל גלגלא כו'. כס"ג ויקול רעש גדול כס"ג: (לב) אליון ארבע כו' אתלבש דא ברא. וכס"ג בהיכל ראשון שכלליון זה בזה בסוד ד' יסודות המעוונים, וכס"ג לעסע: ועליון אינון אופנים דלחתא כו' באליון. ר"ל אופנים של היכל ראשון שהם חתת הקי' ששם וה' ד' אופנים שלהם ג"כ וטקודס לריק להכלל הקיות עממן זה בזה ואח"כ להכלל באופנים שכבר ככללו ג"כ בעממן ככ"ל בסוד ה' אחד ושמו א' וכ"א ככלל בעינו, וכן קי' דשם נתי' דכאן ורוחא ברוחא, כס"ג רוחא ברוחא דא דאחבילי כו'. ר"ל רוחא דהיכל זה שכלל ברוקין דלחתא ודבסטר שאלא, סלקא

[מה] ואליון דקיימי. ר"ל הגלגלים שניטין ר"ל ללד דרום, כל זא רעוחא לעילא, לגני הקיות שעליהו: [מן] ואליון דשמאלא כו' רעוחא עומתא. כ"ל, ור"ל עם האופנים שנהיכל קדמא: [מן] אליון דקיימי לעילא כו'. ר"ל אותן שעוודין לעולה ללד יטין הם מתחננין עם ישראל המקדשים אותם דירעי לבווא, ואח"כ שכל שאל מתחננים עם אותם שגיראל שונים יודעים לכוון, וכלהו כילין ומתחננין זה בזה ביקור אחד: [מה] עתה דא ינקי כל אליון כו'. שאלו הוא מתחנן דחכמתא כס"ג: [מט] בנין דנביאים ינקי טלעילא. ר"ל ענו' דאליות. אבל מארי דקלמא ודמראה ינקי ענו' דנביא, ח"ש אליון מארי דקלמא כו' עתה: [ג] וכד מתחברא כו'. ר"ל שאל חתם שגיראל ינקי טלעילא ללד לכן אשר וכד מתחננין, ר"ל כאשר מתחננין כו"ה דאליות עם כו"ה דנביא או עשניהם יקד, וכס"ג נפ' נבאשית ד' ע"ה א' שאל נביאים נטלין חרי היכלין דלחתא תרין

באינון רוחין מלהמ' וסלק' לאתאחד' לעיל' וקיימא
 לאתאחד' ולאחקשר' ברעות' דבר נש וכאה כהה'
 צלותא דצלי (לד' דכר סלקא ועאלת בהה' היכל'
 נטיל כלא וכלהו נטלין בהרה ואחכלילו דא בדא
 עד דאחכלילו בהה' רוח' ורה' רוח' נטיל' ברעות'
 דקשור' דיהוד' דצלות' דמיהר' כלא עד דמשו כללו
 להיכל' תליחאה (לה) כלילן דא בדא כדקדמאי
 (לו) אשא במי' ומי' באש' רוח' בעפר' ועפר'
 ברוח' מורח במערב מערב במורה צפון כדרום
 דרום בצפון (לו) והבי הני כללו מחקשרן דא בדא
 (לח) ומתאחדן דא בדא (לט) ומשלכן דא עם דא
 (ס) וכן כמה חיילין ומשריין דאתאחדו ונחתו
 לחת'
 מיהאי היכל' ומטא מלה עד ההוא מטנא דקיימ' על חרעא דהיכל דא ומחמן להה' ממנ' דרחות ידיה
 וכן עד כללו דכמה אינון דנטלי הויה מלה ואחערבו בהרה. ועל דא כד מטא לגביה דבר נש כמרה
 אינון

ביאור הגר"א

מחין רוחין טוגה זוהר ככ"ל, וכן לקטן ד' רכ"ז נביאים
 מסט' עילאין מחין מסכין (ירכין) ט' כו' אחכלילו כו' כדון
 אלון מחין מסכין דלחמא כד עתמכרין בחילין עילאין אחרשים
 כהון כנוואה כו' לעילא כנוואה הכא מראה וע"ד איהו דא כנוואה
 דא כו': [נא] ונג"כ אית טסל כו'. ובנו אות שמלגש
 הכנוואה נהיכלין חילין טשא"כ טעשה אע"ג דע"כ ריך לעבור
 דרך כל העולמות הוא דרך מעבר לנד כידוע: [נב] גנין
 כד כהורא נפיק כו'. ר"ל כנוואה טשה הוא ענינה שמלגש
 כנו"ה, וז"ל נביאים ענינה ואמר טשה נגלג שילא ענינה
 ומלגש נגלג כו', ואע"ג דכל הנביאים לריכים לקבל מחילה
 ענינה ועש' דרגא דכנוואה כידוע כ"ס וז"ל חסם עדיף
 עניני דקטעה לעעלה ענינה ואמר נז"ק רוח שלום לרחוק
 ולקרבן שהוא רחוק למכמה וקרבן לנביאים רא"ל איפכא קרוב
 למכמים ורחוק לנביאים שרואים דעיינות לעעלה כעין גוף,
 והנה לעעלה חכמה למעלה ענינה אצל לטעה נביאים למעלה
 מחכמה שנביאים כנו"ה ומכמה ביסוד דשם כל רזין דמכמה
 והוא ההוא קיומא דכאן עש"ש נז"ק, ואמר נריש פ' שנות
 אינא דאילנא יחיב חיי' לבולא קיומא לעלם ולעלמי עלמין
 זכאה חולקין' כו' עד בעלמא דאמי ע"ש. ר"ל אינא דאילנא
 דמכמה דהוא אילנא דמי' שנקר' מי ונביהו כו' בן אש מי,
 ועיין במי' כ"א א"ל אבא דלי' כו' ונלע מי ימא כו' ואחמן
 כו'

סלקא לאתאחדא נהיכל תליחאה נרוחא דנ' והכל ע"י
 חפלות הנדיקים שרעומא די כהון כש"ל שהרוחין נוטלין
 רעומא לנד: (לד' דכד סלקא ועאלת להויה היכלא כו'.
 ר"ל כאשר המפילה עולה נהיכל זה וסלקא עשה הרוחין
 והנהורין וכל שנהיכל הראשון ונכלל נרוחא שנהיכל הזה והרוח
 עולה לעעלה להיכל השלישי וז"ש נטיל כולא, ויכלא
 נטלין נהדה, ר"ל היופכים והקיות והשרפים והנהורין
 והגלגלין וסמכין של ב' היכלות כללו נטלי נהדי המפילות
 וכוסעים עמה וז"ש נטיל כולא ר"ל המפילות מסייעים את
 הכל והכל יסיעים עמה עד שנכללו כלם נרוח שנהיכל
 הזה, וז"ש עד דאחכלילו כו', וכ"ו בתפילה אצל הרוחא
 נרעומא וכן כוונת היסוד, וז"ש רוחא נטל' נרעומא כו'
 להיכל תליחאה, כשאל הכל מלוי כוונת היסוד ורעומא
 דנ"כ: (לה) כלילין דא דא כדקדמאי כו'. ר"ל כטו
 אומן שנהיכלא קדמא כמ"ש: (לו) אשא נמיא כו'. ר"ל
 הקדמאי: (לז) והבי הכי כולה כו'. ר"ל כטו נהיכל קדמא
 אשא נמיא כו', ה"ג כאן: (לח) ומתאחדין דא דא. ר"ל
 החיות בעלמא אלו נאלו שמתאחדו ונעשו א': (לט) ועשגלין
 דא דא. ר"ל החיות באופנים שכן עקביות הלולאות אחת
 אל אחת בסוד שילוב ב' שנות ככ"ל: (ס) וכן כמה חיילין
 כו' בחייון מתאי. ר"ל בעולמות שלטעה ככלם כנראו זה
 עזה

אינון דאתערבו בהדה [ננ] ועל דא לא צתצתא
מלה כדקא יאות. [נר] כד מתחברין אלין ד' גלגלין
בארבע
ברוח' דחמן בנו החוא עמוד' דקאים באמצעיתא וכדין כלא אשתלים עד חבא כדק' יאות וכלהו
'רוח'

ביאור הגר"א

מזה וזה דוגמת זה וזק' דשמות של מעלה ג"כ עד שמגיעין
לרקיעים עד לרקיע התחתון שבו הכוכבים עד כוכב הלבד
מטטה למעלה ככ"ל, וז"ש עד דמטי כו': (מא) ומתן כמה
מטמים על עלמא. שהן ג"כ דוגמת ההיכל שמטו מקבל
הכוכב, והן ז' רקיעים וז' כוכבים נגד ז' היכלות וכלם
מטמים על העולם, ובשעת התפילה מתאחדין כלם מטטה
למעלה כמו שעולה התפילה מטטה למעלה וכל כוכב ורקיע
עולה עם היכל שלו עד שכללין ברוחא דהיכלא ואז"כ
עולין להיכל שעליו ואז נעשה בהיכל הזה ג"כ עם כל מה שבו
וכל העולמות ורקיע וכוכב המקבלים מטו וכן שכולם עד
שעולים כולם להיכל. השביעי ושם נעשים כל העולמות וכל
ההיכלים ורקיעים וכוכבים וכן מקדיין וכל אשר בעולם כלם
כאחד ואז ה' ארץ ושמו אחד, וז"ש כד רוחא דא שמתכליל
כו' עד הכא, ר"ל עם ההיכל הזה לבד, ואמר עד דמתאחדין
ברוחין דמטו, ר"ל כאשר ככלל מתיכלו אז עולה אל היכל
שלישי ועומד שם עד ששאלם רוחא: [ונכ"פ האי קיוותא שלט'
על

כו', ועיין בפ' בראשית ובניהו כו', וזה ג"כ סוד הענין
שנבא עדיף מקדם הוא ג"כ כאן בכו"ה, כי כלם אינם
מקבלים מההירו דכפיק מניה רק מט"ה שקבלו מניה
משא"כ בשעה שקבל מההירו דכפיק מניה שמתלבש בכו"ה
ומשם ואילך לא מתלבשו עוד אלא דרך מעבר לבד, משא"כ
אשר בביאים שלא קבלו אלא מט"ה עלמא שמתלבשו בהיכלות
אלו ומשם ואילך דרך מעבר לבד, וז"ש משה בנכח וזע"ג
דרגא דז' גדול מאנכן שהוא זכה לאספקלריא המאירה
משא"כ נאבות ושמי ה' לא נודעתי להם, והענין שהאבות זכו
לקני' שמתלבשו בעלכות דג' גוויין דילה כמ"ש שם והן
בהיכלין דילהון רגון והנהנה חכות כמ"ש בפ' בראשית מ"ה
ולקמן ד' רז"ז ורל"ז והן כגוונא דנביאים בכו"ה כו' והמילוק
כניהם לבין הנביאים הוא שכו"ה אפילו בנאילות גוויין דילהון
אינם דאספקלריא המאירה שכה"ל הם המאירים לנאבות
ואנכן זכו לקני' שהן גוויין דאספקלריא המאירה במקומם,
וז"ש בפ' וארא ואילין אינון דמתחזין לאנכן למקדע [כו']
ענו אילין דמזדהרי כו', משא"כ למשה שמתגלה לו מתוך
הניכה בנאילות עלמו כמ"ש ואינון סמיטין אתגליין לי' למשה

בההוא רקיע כו': כל שאר נביאים כו'. ר"ל מאריהון דתלמא דמראה יונקים מהיכלות אלו לבד ואינון יונקים
מלעילא כלל ואינון יונקים מהיכלות עלמא רק שמתלבש דרגא אחרא ביצירה בהיכלות בנכח והוד דשם, והכלל כי
כולם לריך להתלבש ואינון מקבלין טו דרגא דילה במקומו רק בהתלבש דדרגא אחרא, ואע"ג שכולם יולא הנבואה
משורש השמים מניה אינון מקבלין משם ככ"ל, והמקומו שמתלבש דדרגא אחרא, ואע"ג שכולם יולא הנבואה
דלעילא כו' ה"כ אינון דרגין כו' גנין דכפיקין מהאי היכלא כו' וכן עד כללה דכמה אינון דנטלין כו', זה קאי על
הקלום של כל אדם וז"ש ע"ד כד מטי לגבי דב"כ כו', ולכן
מעורבין נעש"י ובאורים דהאי עלמא, זה המילוק בין מראה דנביאים לתלמא שמראה אינון מתלבש רק בדרגא חתאה דלגרי
לבד, אבל תלום מתלבש מדרגא דדרגא עד דמטי לב"כ ומתלבש בנאבות דרגין, והמילוק בין תלום של נבואה לתלום
של כל אדם, שכלום של נבואה כפיק ענו האי היכל' ומתלבש למטה, אבל תלום של שאר בני אדם, אינו יולא רק מדרגא
חתאה ומתלבש למטה והוא המילוק שגין אדם לפיכך נענין התלום שזה מקבל עוד מדרגא חתאה יותר עד ש"ש שנקבלים
מאותן דתליין באיורא אבל שכולם מתלבש עד למטה באיורא: [ננ] וע"ד לא למתא כו'. ולכן כל תלום לריך לפותרים,
וזה ד' דרגין תלוקין, תלום דב"א, ותלום ומראה דנביאים, ובניאין עילאין, ומשה תלוקים שנקומות ככ"ל, וכן תלוקים
בניין כי תלום לריך לפתרון ואינון משגי' הפתרון בעת התלום רק עתה להם בעת התלום כללו הוא ענין כמות
שהוא רוחא, כמ"ש ויקן פרעה והנה תלום, אבל בשעת שיכה לא ידע כלל שהוא תלום ומראה, תלום של נביאים יודע
שהוא מראה ותלום יודע ג"כ הפתרון בעת התלום ע"י עלמו או ע"י תלמא כמ"ש מה אלה אדני מה שני זמנים האלה
ידע שאינו כפשוטו רק מראה ע"י דבר א' והשיב לו הפתרון, וכן בדיאל' דיאל' תלם קוזא כו' מזה היות כו' קרבי' על
חד טו קאמי' כו' וילינא אנעא מיני' כו' ופסר עלי' משא"כ בנביאים שהבינו הדבר מעלמא אעפ"י שאומר בדרך קידה
פעמים הבין בדבור בתוך הקידה הדברים עלמא משא"כ משה פא"פ אדבר נו ולא נקדמות: [נר] כד מתחברין אילין
ארבע

רוח' הרא כליל מכל' ושלום מכל' בר"א (קהל ג')
 ורוח אחר לכל. (מכ) הבא הכרעה לאתדבקא
 במאריה:
 וכלא רוא כדקא יאות. ובאין אינון דידעין רזי דמאריהון למיהך באורח קשיט בעלמ' דין ובעלמ' דאחי.

היכלא תליחא היכל' דא היכל' דקיימ' בנהירו
 עלאה יתיר על כל אלן קדמאי.
 בהיכל' דא קיימין ארבע פתחין חד לסטר דרום וחד
 לסטר מורח וחד לסטר צפון וחד לסטר מערב.
 בכל פתח' ופתח' אית ממנ' דרא דקיימ' ממנא על
 כל פתח' ופתח'. פתחא קדמא דא פתחא דקיימ'
 בית חד ממנ' מליכא"ל שמיא ואיתו שליט' על
 כל אינון פתקין דנפקי [א] מבי דינ' דמלכ' לאתרג
 לאשגח' בהו באינון פתקין וחרין סופרין תחות ידיה
 חד

(א) היכלא תליחא היכל' דא איהו היכלא
 רההו' רוח' דאקרי נגה.
 רוח' דא איהו דכיי בריר מכלהו. לית ליה גוון
 דאתחוי ביה לאו חוור ולא ירוק ולא אוכם ולא
 סומק ובגין כך אקרי טיהר דכיי בריר' מכל אלן
 תתאין. (ב) ואע"ג דאיהו דכיי מכל' לא אתחוי עד
 דאלין

עלמא (בהווא פתקא) [כ] בגין דהאי איהו ממנא

ביאור הגר"א

ארבע גלגלים בארבע די נאטעיעותא. ר"ל בארבע
 הקיות ככ"ל: [נה] כדין כללו אקרון חסודות ואינון
 מאריהון דמראה. שכן מאריהון דמכמח' כי כמ"ל כל
 אינון מאריהון דמכמח' דקיימין כי, וכד"ז הנאמדים מזהב
 ועופ' ומחוקים חבו מחוקים כי ח"ש כי נאמר למראה, וכן
 חיותא דמאריהון נקרא יופי"אל ע"ש המכמה יופי' מכמח' כי
 מתלא חמה וכליל יופי', ולכן נקרא ירושלים כלילות יופי'
 ע"ש חמסם כידוע א' ח"ש כ"כ האי חיותא דקאקרון שלטא
 עליהו. ר"ל שהוא מארי דמכמח' ככ"ל: [נו] ובג"כ נק'
 איז חסודות דניאל. שקבל במראה כ"ש ואניכה לו במראה.
 וכל חסדה וכסופין אל עילאין הכל למכמה. [זכפ' בראשית
 הכא הכרעה לאתדבקא במארי', עמ"ש]:

סליק בס"ד היכלא חניינא.

היכלא תליחא [א] מני דיכא דמלכא כי. ר"ל
 מהיכל זכות ששם הנ"ד כמ"ש לקרן
 שהוא היכל גבורה גד והאי היכל מקבל חסם: [כ] בגין
 דהאי איהו חסונה לאשגחא בהו. ר"ל אע"ג דהפתקין נחתמין
 נפתח הב' ועמ"ש יולאין הפתקין, ע"מ נססו הפתקין מקודם
 להאי

על ד' אחריון כי, עמ"ש]: (מכ) הכא הכרעה לאתדבקא
 במארי', שכלל הכרעים, וכן חשיב בכל היכל מעשה אחר,
 ובהיכלא קדמא הוא מעשה המפילה כידוע בסוד ק"י
 נכחין מי עלמין ונכוחות לראש לדיק, ובכל ששה היכלות
 הוא מעשה, ובהיכל ה' רק רעומא בלבד ושם הוא רעומא
 והן ז' דברים בזה היכלות ואע"ג דמלכא בכל היכלין מ"מ
 עיקר כל אחד בהיכל שלו ובכללן כל הרוחין נרעומא
 דב כ בהיכל ה' ושם אין שם רק רוחא [ועל אלו ב' היכלין
 אחר הבחוב כי תגבור נעים, בהיכל הא' לבנת שמונה
 על המים ושם חסונה טהריא"ל על הכסות ככ"ל אחד אפי'
 ובי מלך כמו אש, בהיכל ב' ששם טבילות הנשמות בנהר
 דיבור לא מכוח רק מעלה מן הרקמה, וכן להנה לא תבער כך,
 מהשרפים שהן בהיכל הזה לזקוקן כי, חסון יתקן כי' בשע'
 עקד, זהו שבי גלגלים של חורק ומצרב נקרא חכיא"ל עניא"ל
 וזהו ששמים כי עם גליון יצב ביושלים כלע"ד ע"ש]:
 סליק בס"ד היכלא חניינא.

(א) היכלא תליחא כי ובג"כ אקרי עוהר. ר"ל
 ז"ש לטוהר שהוא היכל הזה
 ככ"ל: (ב) ואע"ג דאיהו דכיי שכלהו לא אתחוי. ר"ל
 שגין חוסך אינו כראה עמ"ש בדבר המאיר ע"מ אין כראה
 עד שרוחין ובהוין מתאין ככללן בו לפי שבו אין גוויין
 כלל

(ב) חג"ה וכן כמ"ש בזה היכל הזה אחד חסין הוא נאשגחא חסאנו דרעא ותלוי בה כל כי חסאנו, וכן באן בקדושה כל המכמה והוא
 תלוי בנביא כמ"ש בזה ה' ליריעתו כי' ולכן נקרא ספר הוזהר ע"ש חסונה דמכמח' דא נין וזהר:

דאלין תחאי מהגלגלן ואחידין (כ"א וכראן) בית
ועאלין בגויה כיון דעאלין בגויה כרין אחוי נהוריה
ולא

חד מימינ' וחד משמאל'. [ג] להאי אתייהבו
חקוני פחקין לאחקנ' עד לא יפקון מהאי חרעא לכר
ויתמסרו בידא דההו' ממנ' די בהיכל' קדמאה.
דחא מומנ' דאתמסרו בידא דההו' ממנ' דבהיכל'

קדמאה הא נפקי מחמן ולית רישו לאחב'. לון דחא
דרני' קשיא חקיפ' דלא מרחם [ד] וסנגדיא"ל (ס"א וסעריא"ל) שמיה ואיהו ממנא [ה] על חרעא דהיכלא
קדמאה (ס"א גרים אחר' ולא גרים קדמא) די בסטר' אחרא [ו] דאיהו גיהנם וכמה אינון גרדינון
נימוסין ממנ' לשטי' בעלמ' וומינין למעבר דינא. [ז] ובגין כך קיימ' החוא ממנ' לעיינא בפתקין ואינון
חרין

ביאור הגר"א

כלל רק שהוא אור שאר לגוויין ואין מאיר בלמי גוויין,
וכן הכר אין מאיר בלמי פתילה ושם, ויש כבר גוויין תכל"א
וקוורא ויש אור מאיר קולה לה בלמי גוויין והכל ע"י
התאחד' הגוויין של אור בפמילה, וכן כאן ברוזין תתאין
הס גוויין ככ"ל ורוזא שנהיכל הב' הוזהר הוא גוויח
חיוורא של הכר דמאיר ענו סומקא וכן הוא מאיר ענו
רוזא של היכל קדמאה כש"ל וכאן שהוא ככ"ל שאף
שמתאחד בגוויין ע"י אין לו גוויין רק שגראה האור
שלוט, ו"ש כיון דעאלין בגוי' כדון אחזיי' נהויר ולא גוויין
חד מכולהו, ו"ש כעלם השמים לטוהר, שהן ב' היכלין כ"ה
ולכן לא אמר והטוהר שהן חרי פלגא גופא, ו"ש מיום
שארב בהס"ק לא נראה שמים נטהרמן, דלשמאך קד כרוב
והוא הוד, אבל בלח כסתלק בידוע, ו"ש עד אימת נתיב
נקיימא דקד סתכא, שעי' התורה ודיון דלוריימא מעשיכין
לה קת הארה מענלה דלסתלק בהדי' כרוב קד ואז קיימא
על חרין סעכין, ושמים הוא הוד ככ"ל וכשמתקנר עם
כלא אז נראה נטהרמא כע"ש לטוהר, והענין כי הכנואה
פסק מיום שארב בהס"ק שהוא עכו"ה צניבורם ולא כשתייר
רק תלוס שהוא היכל שני השמים והו ג"כ ע"י התלבשות
בזיירה ועש' ודרגין תתאין ולא תלוס של כנואה, ו"ש אלגיש
שמים קדרות כו' וסא וקדרות ידוע ולכן סמיים הפסוק
אדני ה' נתן לי לשון למודים לעת, שהוא הכנואה מלמודי
ה' נ"ה עילאין ואין העולם מתקיים אלא בהכל פיה' של
מינותא כו' שהן דרגין דנ"ה בסוד וכל בנייד לשויה ה'
ולכן מיום שארב בהס"ק כמסרה הכנואה למינותא כו' ואינן
דרגין דהיכלות אלא בזיירה כנער בעט"ט שהוא רבן של
מינותא כידוע ושם עה"ד טו"ר והתורה נבט"ר כמסרה לקטובים
בסוד עה"ד טו"ר [והוא נעש' מקום הס"ם והכל נהוד
לכד ו"ס השמים] ולכן כמסרה ג"כ לאושים בסוד מלך זקן
מינותא כו' שהן דרגין דנ"ה בסוד וכל בנייד לשויה ה'
ולכן מיום שארב בהס"ק כמסרה הכנואה למינותא כו' ואינן
דרגין דהיכלות אלא בזיירה כנער בעט"ט שהוא רבן של
מינותא כידוע ושם עה"ד טו"ר והתורה נבט"ר כמסרה לקטובים
בסוד עה"ד טו"ר [והוא נעש' מקום הס"ם והכל נהוד
לכד ו"ס השמים] ולכן כמסרה ג"כ לאושים בסוד מלך זקן

להאי עמונה שפתח הוזהר לעיינא בזה שאף ישנן האדם זכאי
וביני: [ג] להאי אתייהבו חקוני פחקין כו' ואתמסרו בידא
דהאי עמונה. ר"ל אל העמונה דבהיכל הא' כע"ש כיון
שמגיע שם אין מתעכב כלל ויולא מהיכל ראשון, וזו כיון
שלא שם אז אין יכולת בידו לקוור הפתקין ששם מקבל
הסט"א מתיכף וכע"ש דהיכלא קדמאה ד' רמ"ה ולכן מעיינים
כאן, וסוד היזילה מתיכף מהיכל הא' בסוד הטפיה שמגיע
ליסוד אין יכול להמתעכב שם כלל וכיון שזל שם עיד מומן
הסט"א לקבל, ו"ס הקרי ואם תלכו עמי קרי כו' אף אבי
כו', ו"ש דחא מיד עמונה כו': [ד] וסנגדיא"ל שמיה ואיהו
עמונה על חרעא דהיכלא אחרא. ר"ל היכל שנגד היכל זה
והוא היכל ג' שנסט"א, כי הסט"א הוא זה לעו", דהיכל
א' שם הוא דומה כגד עהריאל לקבל הבשמות ומפילות,
ובהיכל הב' חלת פתקין כגד חלת פתקין שנהיכל הב' דקדושה
וכן בכל הענינים שלהם כגד הקדושה דומחן בעטובים
ובפתחים ועל מה שמענינים זה לעו", וכגד היכל זה ד'
פתקין כגד ד פתקין דקדושה ככ"ל: [ה] על חרעא כו'
קדמאה כו'. ר"ל פתחא קדמאה שנהיכל השלישי כגד זה
העמונה דקדושה ששמוד בפתח הא' כע"ש בד' רס"ד ב'
פתחא כתייבא ב' קיימא קד עמונה אחריתא ודא איהו קיימ'
לנטיא פיתקא דדינא ודא איהו סנגדיא"ל כו' והאי קיימא
על פתחא דז' וכד נטיא פתקא דדינא הא' קיימא על פתחא
דא ונתיב כו', ר"ל ששמוד בפתח השני וכד נטיא הפתקין
קיימא בפתח הראשון ושם עומד להיכלות הא' והב' דסט"א
והוא כגד הקדושה שהפתקין הם בפתח השני כע"ש לקמן
וכאן נטיא לון: [ו] איהו גיהנם. ר"ל כל היכלין דסט"א
ק' גיהנם: [ז] ובג"כ קיימא כו' והוא עמונה עליהו דליהו
עלכיא"ל

(ב) דרג' ו' ואמר לא אחזיי' עד דאלין כו', לא הוזהר שגדוהו אין נראה בכל היכל אלא הכהנין, ו"ש כיון דעאלין בגויה כדון אחזיי' נהויר.

ולא גזון חד מבלהו. (ג) כד אשתלי' האי רוחא מבלהו תחאי אפיק מניה נהור' דכליל בחלת נהורין (ד) אינון תרין נהורין סלקין ונחתין ונצצין. (ה) בהתו' נצוצ' אתהוין עשרין וחרין נהורין משינין דא מן דא (ו) וכלהו חד נהור'. ועאלין בנו התוא חד נהור' (ז) התוא נהור' כליל לון ולא נהיר בר כומי' דאלין נהורין דלתח' סלקין. וההו' רעוחא דצלוח' נטיל לכלהו. כדן ההו' נהור' נפיק. מנו התוא

תרין סופרין דקיימי תחות ממנא דא שמשויאל' וקמואל' אלין סופרין לאתקני פתקין וההו' ממני' עלייהו דאיהו מלכיא"ל. [ח] בגין דכאינון היכלין די בסטר אחרא מסאב' אתפקידו ממנן ידועאן בהפוכא מאלין ממנן די בהיכלין אליון וכל אינון רוחין וכל אינון ממנן דתמן כללו לאבאשא. תא חוי האי סגנדיא"ל (ס"א סעדיאל) כד נטיל פתקא מסטר' דההוא ממנא דקיימי לפתח' קרמאה פתח' חד פתח' לסטרא דחשוכ' [ט] דאקרי בור שחת ותמן ממנן אלף ורבבן זמינון לנטלא אינון פתקין. והאי ממנא עלייהו וכדין כרוזין נפקין וכמה גרדיני שטיין (ע"ב) בעלמא וההוא דינא אשתלים ועל דא ממנא דא קיימי לעייני' בפתקין ולאחקני' נימוסי פתקין עד לא נפקי מתאי פתחא והאי פתחא איהו פתחא דדרום. פתחא חנייני' דא פתח' דחין ומותין תליין ביה בגין דבהאי פתחא תתמין תחמימן דכל פתקין [י] דכיון דפתקין אחקנו כדקא יאות [יא] חד שמשא זמין גוריא"ל שמיח ונטיל פתקין בהאי פתחא חנייני' ותמן תתמין לחו. ממנ' דרא קיימי' על ההוא פתחא ועוריא"ל שמיח וכל פתח' ופתחא אחקרי על שמא דהתו' ממנא דאחפקר' עליה [יב] האי ממנא תחות שלטניה ותחות ידיה תרין שמשין די שמתון (ס"א סגנדיא)

ביאור הגר"א

מלכיא"ל. ר"ל דאיהו ג"כ עמונה ע"ז: [ח] בגין דכאינון היכלין. ר"ל שכן הן עשדין כאלן לעיינא עד שלא ילאו הפתקין כו': [ט] דאקרי בור שחת. הס' ה' היכלין הראשונים דס"א שהראשון כק' בור והשני שחת (כו') [כע"ש] והאי קיימי' ב' ונקיט לתתא לאינון פתקין שזכורין דלתתא חד לההוא דאקרי שחת וקד לההוא דאקרי בור דאינון לתתא ותמן כהא אלף כו' ע"ש, וכן נאר שחת נקיבורא דתרין היכלות הראשונים שנסוד קטא של ע"ז נעשה בעוה"ר באר כידוע וסמאנא דאקרי ע"ז הוא בהיכל דאקרי שחת בסוד כי השחית כל בשר כו' כע"ש בהיכל תכיינא פתחא דקטאה כו' והאי איהו קיימי' על כל אינון דקטבלי אורתייהו כו' וגרמי דבריה כו' וכן כל היכלין דס' עמונה ע"ז ע"ש, וידוע שנעשה דיוקא מתתריין כל היכלין דס"א, ר"ל כמו צבת רלון שמתקנין היכלות דקדושה ככ"ל ואקרו אית עת ואית עת כו' ועת הוא הדיבור כדכד בסוד אשר פריז יתן צעחו: [י] כיון דפתקין אחתקנו כדקא כו'. שמתקנין ביד העמונה עזריאל' דלקטן: [יא] חד שמשא עמא. ככ"ל, ונטיל פתקין מיד העמונה עזריאל' שמתמין הכ"ל

עכשו זה נער וזה זקן לכן זה עוסק לנערים וזה לכסילים ג, וז"ל לא כראו שמים בטירתן, שמתלבש בנערים וכסילים, וזהו אלבים שמים קדמות פי' שערות קדמות כנערים בסוד הילדות והשערות הנל, ושק ב'י כסילים בסוד כי אין לבוא אל שער העלך כ' כידוע [ונפ"ס היכלא כו' עב"ד דטלכא, עש"ש]: [ג] כד אשתלים האי רוחא כו' אפיק מיני' כהירו. והוא אהדי"אל ככ"ל, דכליל בתלת נהורין, כע"ש בפ' פקודי דקטאה דנרותא אחכליל בתלת גוויין לכן הנהורא כליל בתלת נהורין: (ד) אינון תרין נהורין כו'. ר"ל תרין נהורין שיואלים עשני, וכוולין, שמתפשטים כילולות מהם: (ה) בההוא כילולא. ר"ל באותם הכלולים שמתפשטים עשני העלירות, אחתזיין עשרין וחרין נהורין עשניין דא סן דא, שהן כ"ב אחון כע"ל ולכן הם עשונות זו מזו כמו אחריות שכלל ח' וא' גורה מיוחדת: (ו) וכלהו חד נהורא ועאלין בנו ההוא חד נהורא. הראשון דכליל ב' הנהורין ככ"ל: (ז) ההוא נהורא כליל ולא נהיר לבד

[יב] האי עמונה תחות שילטני'. ר"ל תחות עמונה הראשון עזריאל'

הג"ה (ב) בסוד אל אחר אסתרג לא עביר טירין שהא המידות כח"ש לא יתי' שכל עקר וכ"ו שאין יגוה פירות הקרן חתונעט וכידוע בעש"ב (*) הניכח האור שחתונעט והוא וחסד חש"ב ואורה דניקים כדור כוונת: (הג"ה זו סיג חעג"ד) (ג) ונערים ונערים מהם' דתמן גבורה ללא שניערים חתונותים יותר כדור נערים חש"ב כשומע שנים ה' ה' א' אכל בלח"ה שבת לג' כסילים:

(*) עמ"ש בזה שארי הגדר' ו"ל בס' עליות אליהו (תעלה"ו הגדה ה'), ואנכי יפטר חמת בע"ד כ"ל שא"ל להגיה, י' בס' ליוורדי פלולות לרחמי' (ג. ה) ח"ש ע"פ כפונת דשנים כמו עש"ב, הח"ל:

סנוריי"ת) סנוריי"א עדוי"ל חר מימינ' וחד משמאל'.
 ההוא מימינ' בית תליין חיי וההוא דשמאלא
 בית תליא מוחא. וחרין חותמין בידייהו חותם היים
 וחותם מוח. דא קאים לסטרא דא ודא קאים
 לסטרא דא. [ינ] האי פתחא סתים כל יומי שחא וכיומא דשבת וכיומ' דהרשא אתפתח לאחואת חיים
 כהה' חותמ' דתליין בית חיים בגין דשבת וחדש חותמא רחיים אחקיים כהו. כיומ' דכפורי דישראל
 כלחו קיימי בצלותין ובעותין ומשחדלי בפולחנא דמאריהון סתים ההוא פתחא עד שעחא דצלוחא
 דמנחה. כיון דאעבר האי צלוחא דמנחה מאחר בי דינא דהיכל' דובות' חד אוירא נפקא ופתחא דא
 אתפתח והאי ממנא דהיכל' דא קיימ' ואינון חרין שמשין חד מימינ' וחד משמאל' וחוחמי רחיים ומוח'
 בידייהו

ביאור הגר"א

הכ"ל : [ינ] האי פתחא סתים כו' ובינפא דשנתא
 כו'. הענין כע"ש וישב אותו דרך שער הימין הפונה קדים
 והוא סגור, והוא הפתח הזה שהוא שער העזרה ונאמר שם
 שער הקלר הפנימית הפונה קדים יהי סגור ששת ימי המעשה
 וביום השבת יפתח וביום הקודש יפתח, וכך כל מעונה
 היא
 רמיכין ורחא דא יברכו כ"ה כו' ע"ש, ואמר נפ' תרועה קל"ט ברוח דשכנא על י"ג מינים דשכנא מכאן ולהלאה שחא
 דנבות קדישא לאשכנא עליהו כו' וכלהו סלקא לכו"ה אמוין דרזין עילאין דיוחא ולקניל אלין גליף ואמקין עשה כ"ה
 אמוין ברוח דפסקא דיוחא דמבי שער ישראל כו' ועד"כ כ"ה זכין לאשכנא תיקוני דקדשא כו' ובגין דשכנא אשכנא
 ברוין אלין אקרון כ"ה ביוחא דשכנא ועד"כ דשכנא וכו' וסידך יברוכה כמ' כו' כ"ה לקניל כ"ב אמוין ואורייתא ונביאים
 וכמונים דליטין כללל קדא ורחא קדא כו', והוא הג' כהורין מכ"ד וכ"ב הם הכ"ב כהורין דכפקין ענהון עשה כ"ב אמוין,
 והם הכיולין עשה האומיות דכפקי ענו כיולא כידוע בסוד בוליא דקדושתא, וז"ל דליטין כללל קדא ורחא קדא, שכולם
 ככללים כאחד בנו ההוא כהורא, כע"ש כללו קד כהורא ועאלין בנו ההוא קד כהורא, שכן הכ"ב אומיות שהן כולם
 כלולים בתוך שם, וז"ל אשכנא ההוא כהורא ואפיק אלין תרין כהורין, והוא כליל מהם כע"ש כהורא דליק בתלת כהורין,
 שהנהורא קדא הוא נגד אורייתא ומרין כהורין דכפקין עניה הן נביאים וכמונים שהתורה כולל כ"ב כע"ש בתוך ד' ע"ט ע"ב
 ואורייתא כללל דנביאים וכמונים כו' ואמר שם אשכנא מלת אורין ואחביליו בחד אלין שרין בתלת קשרין דקאמון ושאר
 עבוליא פשיטו לאשכנא ועדיד לאורכא ופומיא ועוסקא ורועא לאיטין עשרים ומרין עפתמין עילאין וסדיד עשרין ומרין אמוין,
 והן כ"ה הכ"ל מלת אורין וכ"ב אמוין ענו בוליא ככ"ל שכן הכיולין, והנהורין נפקין ענו אורין כידוע ובפיק ענו ההוא
 רוחא ברוח דאוריא כע"ש, ואמר וכל רוח ועוסקי ופומיו דילהון לקניל מלת אורין וג' קשרין ה' אלקינו ה' וכלל ברוח
 לשמה עסיכי, ר"ל כל הכ"ב כליין עמלת אורין הכ"ל וכלל ברוח דעלמא דלמי ככ"ל ובמ"ש ברוח דלמי כו' ונעש בנורא
 דעמקין כפיק אוריא אשכנא לבר אשכנא מלת כו' ככ"ל והן אמוין דיוחא דעלמא דלמי כ"ב כ"ב תרועה ד' קל"ד ע"ש,
 וז"ל שם ג' קשרים ה' אלקינו ה' עשה כ"ב אמוין ומלת וכלהו כליין בתלת, אלו ג' קשרים והכל דנבות
 קודשא דנגיד מעלמא דלמי ששכנה ילאו כ"ב אמוין כע"ש ברו"ח שה"ש ד' כ"ז ע"ב ויכ"ש ע"ל בשעתא דאמוין נפקין
 ענו עלמא דלמי כו' ובזהר ובתקונים, וכן תכ"ד כידוע שהוא יסא דאורייתא ונביאים עניה, וכ"ז ידוע בזהרבה עקומות
 ובאן הוא הרבות קודשא והן הכ"ה כהורין, ובאן הוא סוד התורה דאחגליי ענו עלמא דלמי ששכנא כללל הכל כע"ש
 גרים בראשית ט"ז ע"ב ובשאר עקומות, ושם בטמירו ובאן כמלל הנהורין בסוד גוהין דתלמינא, ה"ש נפ' תרועה יעקב
 נע' למקנא למחא ברוח דיוחא דאמקין ככ"ד אמוין ואיכוו בשכיליו ולא אשלים לכ"ה אמוין בגין דעד לא אמקין עשכנא
 כיון דאמקין עשכנא ואשלים עלה דהוי נפיק מיני' כד אשלים לא עילל אלא ככ"ה אמוין לאשכנא דהא אשלים
 דא כהורא דלעילא דמבי וידבר ה' אליו עאולה עועד לאמר, ר"ל אלו המינות כ"ה אומיות, ויקרא אל עשה לא עשיב
 שהן מיקובא דעשרין דשיכמא כע"ש גרים ויקרא והן עשר אומיות שהן עשר אורין מל"ז עילין דכפקין עניה שכן ל"ה
 מינין

בידיהו וכל פתקין דעלמ' קמייחו וכדין אחתימו הן להיים הן למות ודא הוא פתח' דמזרח. [יד] פתחא תליחא דא פתחא דקיימ' בקיומ' למנדע כל אינון די דינא יעבר עלייהו בין למרעין בין למכאובין בין למסכנא. [טו] דינא דלא קיימ' למוחא. כד תרעא דפתחא דא סגיר כדין דינא אתרשים על בר נש דלא תייבין ליה בר בחילא דצלוח' חקיפ' ותיובת' שלים. דכתיב (אינ' י"ג) יסגור על איש ולא יפתח. חר מטנ' קיימ' על פתח' דא וקפציא'ל שמיא והאי ממנא על פתחא דא בגין לסגרא האי פתחא ער' תחא בר נש דאחחוי לאתענש' בגין דלא יתקבל בצלות' עד דיתוב לקמי מאריה. ובההו' ומנא דאחגור דינא בבנוי דלא חאבו באינון רביין ועירין חד ממנ' שמשא תחות ידיה עיריא'ל שמיא ונפק וכריו לסטר שמאל' עד דאתער חד רוחא דאיהו רוח' דפנימו (רס' ז') אחברי בפנימו דסיחר' ואקרי אסכר"א והאי איהו רוח' [טז] דקיימ' על דרגא (ס"א פתחא) רביעא בהיכל' תליחא די בסטר מסאב' ודא קיימ' על קטול' דלהון ויתחוי לון לרכיו כאתחא דרביאח לרביי ואחידת לון וקטלת לון וכדין ההיא נשמת' סלק' [יז] ואחיד לה האי ממנ' וסלקא לה לממנ' דקיימ' על היכל' רביעא' וההו' ממנ' מגדל' לון ואשתעשע בחו וסליק לון לאתחזא קמי מלכ' קדיש' בכל שבת ושבת ובכל ריש ירח' וריש ירחא ואתחזון קמיה ואחברכון מניה. ובשעת' דרוג' שלטא אסחכל בחו קודש' בריך הוא וחיים על עלמא. וכל אינון רביין דלא אשלימו שנין עד תליסר שנין ויומ' חד כלחו אתמסרו בידא דהאי. [יח] מתליסר שנין עד עשרים כלחו אתמסרו על ידא דרוח' אחר' דאקרי אנגירוסין דנפק' מהאי נחש (ס"א עקמא) עמיק' דגרים מוחא לכל עלמ' ואיהו יצר הרע. מעשרין שנין ולעיל' אחרן בר נש מבי דינ' אחר דאקרי זכות' איהו בגרמית אחא ובחוכיו אחרן ואחברכון בידא דהאי חויה דאיהו מלאך המות (בגין דהא מעשרין שנין ולחת' עד תליסר שנין) האי רוחא דקיימ' (רמ"ט א') ביה כנחש אויל אבחריה דא אנגירוסין דקאמרן. בגין דלא אתנשיר כד הוה רבי' דקיק ברקא יאות. וחמי ביה סימן (ז' א') דיתפני' לבחר. והאי אתנשיל בלא רשו ועל דא כתיב (משלי י"ג) ויש נספה בלא משפט. ורוא דא כתיב (נלאמ' א') והנה טוב מאוד וחנין והנה טוב מאד דא מלאך המות דאקרים ליה עד לא יתפנים לבחר. והאי ממנא דקאים על האי פתח' אעיל נשמותיה וסלק' לה לעיל'. מתליסר שנין ולחת' אחרן על חובוי דאבוי ואתמסר ביד' דהאי אסכר' דקאמרן. וכל חד וחד תיכל' דא לקביל תיכל' דא. דא בתפיכ' מן דא.

ביאור הגר"א

הוא פתח ככ"ל, וזה המעונה יש לו ח"י שני מעונים דיעוב' קיים כו', ונגדן שני פשפין לשער הגדול, ושער הקיים סגור כל ימי הזול, ו"ש שני פשפין לשער הגדול א' בלפון וא' בדרום שגדורם לא ככנס בו אדם מעולם כו' ועליו נאמר ויאמר אלי ה' השער הזה סגור יהיה שנת כו' [אמר ביומא דשבתא וביומא דקדשא אפתח לאקזאה קיים, לכן נר"ק חוקרים יעלה ויבוא בנרנא שהוא בקי' נלך היכל ג' זה ופתפליס ופוקרים והושיענו בו לחיים]: [יד] פתחא תליחא דא למנדע כו'. ר"ל כהן מודיעים המעשט והוא נהיכל' רביעי: [טו] דינא דלא קיימא כו'. שם נפתח הראשון מעונה על דינא דמוחא ככ"ל דווקא על אדם עלמו, אבל על בניו עד עשרים שנה קיימא נפתח הזה תחות מעונה שמת המעונה הראשון כמ"ש לעה: דהאי אחרני בפנימו כו'. והוא ביום ד' ושה"ס דרנכני כננא ביום שני (קודם) שננא בו הגיהנם והן לילית רנחא ולילית זעירא: [טז] דקיימא על דרגא רביעא נהיכל' תליחא כו'. ר"ל על פתח הרביעי של היכל השלישי של סט"א כמ"ש שם פתחא רביעא כו', וזה שפתח ה' דכאן תחת שני המעונים קפליא'ל עיריא'ל על סרעין כו' ועל אסכרה כו', הוא שם בשני פתחים אחרונים כמ"ש ע"ש, כי נגד המעונה בפתח הרביעי דכאן אין שם כמ"ש כו' כי הוא מעונה על הרפואה כמ"ש לקמן ולכן נקל המענות דכאן שם נב' פתחא: [יז] ואחיד לה האי מעונה. ר"ל דכאן נסט' דקדושה עיריא'ל הכ"ל: וסלקא לה למעונה דקיימא על היכלא רביעא, והוא נהיכל' זכות ששמו כמסנ"ה ששם יולא המעשט והכוח ע"ז ע"ש ד' רכ"א ע"א: [יח] מתליסר שנין כו' ואיהו יל"ה מעשרין שנין כו'. וז"ש שטן יל"ה ומה"מ שטן עד י"ג שנה שנענשין על אניהם ועל סרעין ועל סכאובין דלא קיימא למיהא ככ"ל, וז"ש באיוב

(ח) לבתר מתחדרין וכלילין בתהו' נחורא. (ט) כל אינון נהורין תחאי כלהון כלילין בתני נהורין וכלהון כנהור' דא

וצערין והאי איהו סליק בכל (כ"א לכל) אינון צלוחין ואעיל

דא כדקאמרן. והאי פתח' איהו לסטר צפון. [יט] פתח' רביעאה פתח' דא קיימא לאסיות' ואקרי פתח' דאסיות'. בתאי פתח' קיימ' חר ממנ' (כ"ב א) פראל שמיא והאי קיימ' על כל אינון אסיותין דעלמא ולאעיל צלוחין דכל אינון מארי דמכאובין ומרעין

ביאור הגר"א

מינין דויכלו ל"ב וג' שהן כ"ב אותיות וג' הכ"ל ועשר אסירין וכן ל"ב אלפים דבראשית וג' אלפים דויכלו שהג' הוא התלת גוויין דרבות קדשא דעלמא דחיי ולכן הם ביום השבת דויכלו, והענין שלא אשתלים כי כ"ה וכו' הן כ' שערי בינה שהן אמוון דעלמא עילאה ואמוון דעלמא תתאה אמוון דרבינן אמוון זעירין, והן הכ"ב אותיות דאל אדון על כל העושים ביום השבת אמוון דרבינן דעלמא דחיי, וכ"ב דאל דנור דקול אמוון זעירין כמ"ש בפ' תרומה ד' קל"ב ע"ש, והן כ"ה דסתגלין כאן בהיכלות שהן עלמא תתאה וכ"ה דאמגליא דזכורא שהן עילמא עילאה ושער א' שערי הנו"ג שערים הוא כעלם והוא אלף בסוד אלף בינה שהוא שער הקטנים כידוע ש"ע"ט תפארתים דנ"כ כידוע ולא נאשר בה בסוד אלף פלא והוא אלף של נ"ו"א' זעירא ובהתקשר עלמא עילאה בתתאה אז נאשמת בכל הכ"ה חוהו האלף הוא

נ"ב ויבא גם השטן כי ונענשו בניו כמ"ש ויד אמוון בשקין רע וכן מסבני חו"ש אך את כפשו שומר, וע"ג שבה עד עשרים שבה יל"ה ר', ומעשרים שבה ולמעלה מה"ט כמ"ו: האי רוחא דקיימא ב' כ"ה. הוא היל"ה ר' אול אנתרי', כמ"ו בגין דלא אמתער כ"ה ר"ל שלא הלך בדרך הישר ורואהו בו סימן שיתעל אה"כ ועבשיו הוא לדיק, וכמ"ש הן בקדושו לא יאמין: וע"ד חתיב ויש כספה בלא משפט כ"ה. שער י"ג שבה מענשין אמוון על של אביו ומעשרים שבה ואילך על של עלמו, אבל מ"ג עד עשרין אין דכין אמוון כלל, וכל שמת מ"ג עד עשרין הכל ע"ד זה חוהו ויש כספה כ"ה אול הכל בדרך חוהו שנקלקו מוספא על ג"י בה"ג שנקקו לוקא כפשו דמשפט: [יט] פתח' רביעאה כ"ה פד"ל. ע"ש פדה תשקת כמ"ש כמ"ש

כללות של הכ"ב אמוון. (כ'), ולכן בימי יעקב ש"כ לא נתקשרו עילאה בתתאה עד שהוקם המשכן בסוד אלה פקודי המשכן משכן ב' משכנות כמ"ש דנ"ח ע"ב ע"ב ומרין עשרות אינון דאמרתיו בהאי קרא אלה פקודי המשכן משכן העדות משכן עילאה מ' ודא עלמא עילאה משכן תתאה מ' חוהו עלמא תתאה ובסוד מ' זאת עולה מן העדנר כמ"ש בפ' בראשית ד' י' ע"א פתח ר"א ואמר מ' זאת עולה מן העדנר מ' זאת כללל דמרון קדושין דמרון עלמין דתנורא דאל וקשריא דאל עולה משא לטהו קדש קדשים דאל קודש קודשין מ' ואמתנרת זאת בגין לטהו עולה דליהו ק"ק מן העדנר דאל מן העדנר ירמי לטהו כלל ולמעיל לקופה, והוא ביום שהוקם המשכן ביום כלת עזה כלת כתיב, חו"ש לטהו ק"ק שיה' שיה' לה והוא בנות הזאת שהאלף הוא האור דקשר בסיהרא דלית לה מגרסה כלום וכשנאשמת אז הם ב' מאורות הגדולים ויש לה אור בפ"ע ואינה לריכה לאלף דילי, ואמר שם מן העדנר היא עולה כד"ל ומדנכר נאור בההוא קשר בלתיא דשפון כו', חו"ש בפ' תרומה שם וכיון דאמתקן עשכנז ואשחלים עלה כו' כד אשתלים לא עליל אלא בכ"ה אמוון כו' חוהו ר' זעירא דויקרא לאחזאה דאשתלים ההוא א', חו"ש בשעתא דישאל קא מיקדא ימורא בהאי קרא דנורא דכ"ה אמוון דאינון שער ישראל ובשכטל' דאינון כ"ד אמוון ויכוון כל קד בהו כללה אמוון מתקשרין כקדא וסלקין תנינא דמ' מ"ט מרעין דנורא דיוכלא, והן אמוון דרבינן ואמוון זעירין, וכדין אלטרך לסלקא עד ולא יתיר, ר"ל ולא יומר רק שהן מ"ט שער הנו"ג אינו בדינו, וכדין אמתקו מרעין כו' דאמר מר שער ישראל ובשכטל' כללל דכל אורייתא כלא, שער ישראל הוא תכ"ד וכ"ב אמוון, ובשכטל' מורה שבע"פ שכולל כל התורה שנכתב והוא סיד קדור מורה שנכתב עם תורה שבע"פ, חו"ש שעה לא אקר בשכטל' שבינו (אמר כאן איזה מינוט דהינתק) והוא ה"י רזא דשעשא ובנקום דלית דכורא לא מדכרין את הנוק' שנוק' ככללת דזכורא אבל בימי יעקב שלטא נוק' שהוא כט"ל ביתא לתתא כמ"ש בפ' בראשית, חו"ש שאומרים בלתיא דלתיא דשכטל' הסט"א כמ"ש בפ' תרומה שהריהא ליקי קדירה והן עוליתמן שלה והיכלין דסלקין לה וגם לריך לקישו עכתי הסט"א כידוע, ולכן עקליפין אחד בועד דלית שם אמו' א' ועד עד ולא יתיר ככ"ל, חו"ש דא ודא- כללל דכל אורייתא דעילא ותתא ודא איהו רזא דאדם עלימו דכר ונוקב' ודא דכל מהשקטות כו': (ח) לבתר מתחדרין וכלילין בתהו' כהורא. ר"ל אה"כ חורין וכלילין בנהורא הראשון סוד התורה: (ט) כל אינון

א' הג"ה חוהו סוד כדנן מפריד עליך חוהו הא' הוא כללל דכל וי"ק בעלה כמ"ש בפ"א ופס' מזה והנני שושלת מרדכי בן איה לנאמו מפריד עליך נעורים עליך האלף חלף ו' א' שונבים כפיק א' ונו כמחולל בוא' והנני:

דא. תאי נחור' איהו כליל בנו תחוא רוחא ותהו' רוחא קיימ' בתיכלא תליתאה דא. ולא קאים לאתישבא אלא בנו היכלא רביעאה דתיאובתיה לסלקא לגויה. (י) אלון נהורין דנפקו מגו תהו' רוחא כד מנצצן מתחברן כלתו נהורין דנצצן בשעתא דנפקי מגו ההוא נחור' חדא ורחקין לאתנצצא

ואעיל לון קמי קודש' בריך תוא ותאי איהו (ליני ל"ג) מלאך מליץ אחד מני אלף. [כ] בגין דאינון אלף קיימין בהתו' פחת' ותאי חד מנייהו וכתיב ויחננו ויאמר פדעתו מדרת שחת מצאתי כופר. בגין דסליק בחאי (כ"א לתאי) צלות' וקיימ' מליץ טוב עליה דבר נש ואדבר זכותיה דעביד קמי מלכ' קדושא בגין דהאי איהו דקיימ' חדיר לטב. [כא] ועל דא כל אסוות' קיימ' בחאי פחת' די פדא"ל ממנ' ביה. פחת'

דא איהו לסטר מערב ובגין דא אלון ארבע פתחין קיימין בתיכל' דא. בתיכל' דא קיימ' רוח' חדא דאקרי נוגה האי איהו רוחא שליט' בהאי היכל' כל ויווא וכל תיאובת' קיימאן ביה. תאי רוח' איהו קיימ' לכל אינון דאית לון חולק' בעלמ' דאתי דא אעטר לאינון נשמחין בויו' דיקר בגין למנדע כל אינון רוחין די בתיכלין אחרנין דדא איהו בר עלמ' דאתי ויעבר ככלתו ולית סאן דימחי בידיה. האי רוחא איהו רוח' דכ' בריר מאלין תחאין [כב] זהריא"ל שמייה. מהתו' משח' דרבות קדש' דנגיד מעלמ דאתי נגיד ביה ומהתו' משח' אחברי (כ"א אחרבי) ואצמח ותאי איהו נר [כג] כד"א (מהלס קל"ג) ערכתי נר למשיחי. [כד] בגין דהאי איהו סדור' לאדלק' בוצינן מחת' לעיל' [כה] כד שרא עליה נחירו דנגיד מלעיל' [כו] בגין דהאי אחסדר כד אתכלילו ביה כל אינון תחאין לתת'. [כז] וכד אחסדר האי רוחא בכל אינון תחאין ונחיר כדון אפיק מניה נחור' חד [כח] די שמייה אהריא"ל ותאי איהו כליל ברות' דא. האי קיימ' תחות (ס"א תאי) רוח' לאמשכ' (ס"א לאמשח') לכל אינון נשמחין דסלקין דאית לון חולקא בעלמ'

ביאור הגר"א

אינון נהורין תחאין כו'. ר"ל כל הנהורין דהיכלין דלמחא כלילין נאלו הכ"ב נהורין והשנים דנפקו מנהון, וכלהו כ"ד כלילין נהאי נהורא הראשון והנהורא כליל נהורא של היכל זה: ולא קאים לאתישבא אלא נהיכל רביעי, שכל הנהורין והרוחין כלם תלוינן לסלקא לעילא עדרגא דילהון, וזהו זיעמן של שיות והן רטוא וזבז וכל הנהורין תחאין כלולין בעילאין והנהורין נהורא ורוחא דא נהורא דלעילא וזהו תיאובתא דילהון [ובפ"ס האי נהורא כליל נחל נהורין כו' עמ"ש:] (י) אלון נהורין דנפקין כו'. ר"ל ה' נהורין הכ"ל כשתכלל' שתחברין כלתו כ"ב נהורין דכללין, וזהו ושבה כאן לפי שר"ל הדיך הקינות כפקא ענו הנילוין כמ"ש, נאעמא דנפקא ענו ההוא נהורא חדא דכ"י לאתכלל' נפקא

כמ"ש לעטה, [כ] בגין דאינון אלף קיימין כו'. שש עומדים אלף והעסוקה הוא שר האלף אחד יכיהיו: [כא] וע"ד כלהו קיימא נהאי פמחא כו' ובג"ד אילין ארבעה פתחין קיימין בתיכל' דא. ר"ל הכל חלוי נפתח הזה אם נמקלה תפילמו וכאן העלילים הטובים, ולכן כל הד' פתחים עומדים בתיכל' זה אע"ג אין עקוון כאן לפי שפועלים לפי הפתח הזה שבערב כמ"ש: [כב] זהריא"ל שמי'. ע"ש האור: [כג] כד"א ערכתי נר לעשיתי. וכתיב ב' נעים וזיכות ישראל ואמקשר נהאי היכלא כמ"ש נעשות נעית נלח: [כד] בגין דהאי איהו סדורא כו'. ר"ל דערכתי הוא עטעה לעולה להדליק את הנרות כמ"ש יערוך את הנרות לפני ה' להעלות נר תמיד כו', ואמר ערכתי שהוא סידר הנרות לאדלקא כו' לזה אמר בגין דהאי כו': [כה] כד שרא עליהו כו'. שהעסוקה לאדלקא נולדין בריך שתחילה לקבל עלעלה ועי"כ יוכלו לאתסדרא שתחא ו"ש ערכתי נר לעשיתי, שכן נגד עמא דרגותא קדישא ככ"ל וכד שרא עליהו אז הוא סידורא לאדלקא כו': [כו] בגין דהאי אחסדר כד כו'. עפרש איך הוא סידורא לאדלקא שתחא לעילא הא הוא נהיכל השלישי, וזהו אמר בגין דהאי כו', וגם עייב איך דוד אתקשר כאן הא הוא נהיכל הראשון נהורא לנכה כידוע, ואמר ערכתי נר לעשיתי: [כז] וכד אחסדר האי רוחא בכל אינון כו' כדון אפיק כו'. והוא נהורא דנפיק מן רוחא ככ"ל בכל היכלין: [כח] די שמי' אהריא"ל כו' ואמקשרו לקרבנא. וזהו ערכתי נר לעשיתי, לאשקא לבשתחא עלי וזהו ערכתי נר שערך הכר ואחסדר כד אתכללו ב' כל אינון תחאין לתת. וכד תחסדר כו' וכתיב כדון אפיק עיני

בעלמ' ראחי ואתחונן לסלק' לעיל'. בנין דכר
נשמת' סלק' ועאלת כאינון היכלין תחאין רשמי' איהי
בעשרין (י"ו) ותרין אתחונ דאורי' דרשימין בהאי
נשמת'. וכד נשמת' זכאת וקאמת קמיה דהתיא
רוח' דא ממנ' אהדיא'ל משח לון. וסלקין ועאלין
בהתו' נהר דינור וסלקין ואתקריבו לקרבנ'. [כט] האי
נתור' כליל בתלת נהורין בנין דהתו' רבות משח'
אתכליל בתלת גוונים. [ל] וכד נציץ האי נהור' נציצין
מנ'.

לאחצנצ' נפקא מנייהו חד חיות' קדיש רברכא
(יג) דיוקנהא כחיוו דכל אינון (מ"ג א') שאר
חיות' (יב) דיוקנ' דארית ודיוקנ' דנשר כלילן כחד'
ואחעכידו בה חד דיוקנ' מנייהו. (יג) תחות האי
חיות' אית ד' אופנ' עלאין כחיוו דחדשיש (יד)
מרקמן בכלילו דכל גונוין (טו) ושירת מאה אלף
רבו' (רברכן) בלהו בנייהו. ואלין ד' אופנים
בחתמני גרפין בלהו. (טז) וכלהו נפקין מגו נהירו
דההו' חיותא דשלט' עלייהו. (יז) בשעת' דנציץ
תהו' נהור' מפ' חיילין חיילין אלן. (יח) ואלן
כל חד וחד. תרין אנפין מסתכלן לגבי ההוא
חיות'

מִיָּמִינָה כְּהוֹרָא ב'ו' לֹא־תִשָּׂאֵךְ לְכָל אֲיוֹנָן, כַּעֲלָא עֵרִיכְתָּ הֵכָּה
שְׁהוּא הָאִי רֹחָא וְסִידוּרָא בְּכָל הַתַּחֲתָאִין לִתְפִּיק הָאִי כְּהוֹרָא
לֹא־תִשָּׂאֵךְ כַּעֲמָתָא, ו'ח"ט לְעִיל בְּנִין דְּהָאִי אִיהוּ סִדּוּרָא ב'ו'
דְּד שָׂרָא ב'ו' עֲנִין דְּהָאִי אֲחֻסְדָּר ב'ו' וְכֵד אֲחֻסְדָּר ב'ו', הֵכָּל הַלְעָה
לְפָרֶשׁ תְּפָסוּךְ עֲרֵמִיכָּיִךְ לְעִשְׂתִּי, וּפְרַסְתָּ אִתָּךְ דּוּד ע"ה יוֹמָר מְכָל אֲרָם
כַּע"ט לֹא אֲחֻסְרִי עֲלֵמָא אֲלֵלָא לְלוּד בְּסוּד ד'וּרָא עֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל
ק' וְקִיִּים וְהוּא מַסִּיד קִי שְׁלָכָן לֹא יֵשֵׁן לְעוֹלָם שִׁמְיָן כַּעֲמִין
כִּידוּע, ו'ח"ט כֵּך עֲעֲרֵבִי שְׁה' דוֹלָק מַסִּיד וְהוּא כֵּרָו שְׁהוּא
בְּסוּד עֲעֲרֵב כַּע"ט שְׂכִינָה כַּעֲעֲרֵב ו'ח"ט עֲדוּת עֲשֵׁה־כִינָה שׁוּרָה
יִשְׂרָאֵל וְהוּא הֵכָּה הוּא, ו'ח"ט אִתָּ הֵכָּה וְהוּא עֲדוּת בְּסוּד
כֹּר אֲלָקִי וְהוּא דֵּל אֲרָא וְעֲשֵׂר עֲדוּת הוּא לִירַעוּ דְּדוּד כ'ו' [וּנְסִי'
כֵּד אֲשַׁמְלִים הָאִי רֹחָא ב'ו' עַעֲט"ט]: [כַּט] הָאִי כְּהוֹרָא כְּלִיל
בְּתַלְתָּ כְּהוֹרִין בְּנִין דְּהוּאָה רְבוּת שְׂעָאָה אֲחַכְלִיל בְּתַלְתָּ
גּוּזִין. בְּאֲשַׁל וְרוּחָא וְשִׁי, כַּע"ט בְּרִישׁ פ' בְּרִאשִׁית וְשִׁאֲרִי
עֲקוּמוֹת, וְכַע"ט בְּתוֹ"ק ד' ע"ט ע"ב סְלִיק הָאִי קֶשְׁרָא וְכַטִּיל
ל'י שְׁתָּאִי אֲחֵר וְשִׁי ל'י בְּתַלְתָּ גּוּזִין בְּאֲשַׁל וְרוּחָא וְשִׁאֲרִי בְּנִין
דְּהָאִי קֶשְׁרָא כֵּך אֲחַתְקָר שְׁתָּאִים בְּגוּזִינָא הֵכָּה אֲחַתְקָר כ'ו'
יַע"ט, וְהֵן עֲרֹחַ דְּתַלְתָּ כְּקוּדִין דִּי"ד שְׁמַס שְׂעָאָה
דְּקוּדֻשָּׁא כִּידוּע וְכַע"ט בְּס' תְּלוּה ד' קִסְיָה ע"א וַע"ד אֲמוּנָן
בְּלִיכּוּפָא תַלְתָּ כָּו': [ל] וְכֵד כְּלִיץ הָאִי כְּהוֹרָא ב'ו' דְּרַשְׁמִין
בְּהָאִי כַּעֲמָתָא. כַּסִּידוּר הַכְּהוֹרִין הוּא לֹא־תִשָּׂאֵךְ לְהָאִי שְׁלָכָן
הֵם כִּ"ב כַּנְדָּה כ"ב אֲמוּנָן דְּכַעֲמָתָה וְהֵן עַנְפִּין דְּכַעֲמָתָה וְתַלְתָּ
קֶשְׁרִין בְּכַעֲמָתָה. כִּר"כ וְנִגְדָן הוּא מַלְתָּ כְּהוֹרִין, וְכַטִּיל כַּעֲשֵׁכָה

נפאק בו' ר"ל כאשר הב' נהדירו יואלין ענהורא קדא הכ"ל
ועתהנללין ומתעברין הנילולין אז עתה ההתעברות הנילולין
יולא חיותא חדא בו' : (יא) דיוקנא נציו דכל אינון שאר
חיותא . ר"ל כמו ענין חיותא דהיכל הראשון שעמונה ע"ד
אופנים והתבטלה השני שעמונה ע"ד הארשים , ולפי ענהילה
ד' חיותא דשם עיינין לה כעיינא אכשא ונהיכלה ה' דיוקנא
כדיוקנא דנ"ב אשר באן דיוקנאטו כציוו בו' שאין לורח
אדם כלל : (יב) דיוקנא דאר' בו' ואמענידו זה עד
דיוקנא עייניו . ר"ל שהחיותא עורכט עב' הלוות כא'
ואשר ואמענידו זה , על חיותא עממה : (יג) תחת בו' כציוו
דמשיג' . כמ"ש מראה האופנים ומעניהן כציוו אנון מרשיג'
ובחביב וארא והנה ד' אופנים כציוו אנון מרשיג' , ואשר ארבע
אופנים עילאין , לפי שיש עוד ד' אופנים בהיכל ראשון ככ"ל :
(יד) ערוקתין ככלילו דכל גווייס , וזהו נשגס בו' : (טו)
עוית מאה אלף ברוא כלילין גוויייו . ככ"ל , והוא נגד שוקיו
עמודי שם ושם מספרים 'שראל וכו' סלקין לרננו : (טז) וכלהו
כפקין בו' : ר"ל האופנים ארבעה וכל המ"ד אלף ברוא כפקין
מנהירו דחיותא הכ"ל : (יז) נשעמא דכלנץ בו' חילין . ר"ל
המ"ד אלף ברוא הכ"ל וכן האופנים והוא כד עטי נהורא
דרוקא נקי' ונללא הנהירו יואלין כל אלו כמ"ש נפ"ם :
(יח) ואלין ד' דמחומא . ר"ל ד' האופנים עיינין בו' :
ומרין

דכליל חרין גנווייהו כו' בן הנהורא הראשון כליל לב' כהורין,
 ישראל לאמר כ"ב אמונן דברכת הכנים שאז נגיד רבות עשאו
 דרבות עשאו דע"ק שהן בעלמא עילאה י"ג כהרי אפרסמונא
 כ"ב אומיות כס"ע צפ"ג וכפ' נאש ד' קצו"ע ע"ב ע"כ ובא"ר ד'
 כו' בהאי דיקנא ושטמחין נ"י עשרין וחמין מקובין ומינה
 נגדן

ללול ערוך וכפז כע"ס בפי' כח' ד' ס"ב ע"ב במוספתא קד
 וכן כל הפ"ב אמוון כלילין בשעתא כמו הכוזבין וז"ל כן יבנ
 קדישא וכל הפ"ב אמוון הן ערבות עשאו שכן י"ג מיקו
 וטי' וקובס הד"א שהם ג"כ כז"ה כע"ס כס"ד פ"ב ד' דעתי
 קל"ו ע"ס ובשעתא דהייר דיקא יקירא דעתיא דעתיא

מנית עשרין וחרין (אתון) נהורין לקבל כ"ב אתון
דאורית' דרשימין בהאי נשמת'. [לא] ואלין עשרין
וחרין נהורין כללו ממנן שמשין דקיימי עמיה
[לז] וכלהו אתקרון על שמת דהאי נהור' דעלייתו
[לז] וכלהו אתכלילין ביה האי נהור' וכל אינן
נהורין אתכליל בהאי רוח' והאי רוח' כליל ביה
[יד] ואסתבי לאתישב' גו היכל' רביעא'. [לה] רוח'
דא' כד אתכליל מנהור דא' ומכלהו נהורין כד
דחין לאתנצא' (ע"ב) נפקא מנייהו דה חיות' קדוש'
כליל' בתרי גווי אריא' ונשר' ואיהו חד דיוקנ'
והאי אקרי אחיא'ל (ס"א אחיא'ל). והאי חיותא'
קדוש' נפקי מנציצו דילה כד מטי נהירו דהאי רוח'
עלאה בת ארבע אופנים כליל' בכל גוינן ואינון דהריא'ל. יהרריא'ל. אהדוריא'ל. (הקדמה י"ד ז') אסימון'
(י"א אסימון'). כל אלין בתמני' גרפין. ואלין אינון ממנן על כל חילי שמיא מגיחי קרבא. [לז] בנין דלא
אשחבא קרב' בעלמ' או עקירו דמלכות מאחרייהו עד דחילי שמיא' וככבי' דשאר רקיעין כללו אחויו
קרבין וסכסובין אלין באלין. ואלין ארבע אופנים קיימי עלייהו לארבע סטרין דעלמ'. אלין ארבע כד
נטלין לאנח' קרבין מרוא דהיכל' דלעיל' נטלין דאיהו ביה דינ' דאקרי זכות'. מויעא דלהון אפיקו כמה
חילין ומשריין דלית לון חושבני' וכלהו קיימי תחות אלין אופנים. מנהון קיימי על שירת' [לז] ומנהון
שליחן

ביאור הגר"א

נגיד עשרין וחרין אתון דאורייתא קדשא: [לא] ואלין
עשרין וחרין כהורין כי. ר"ל שם כלס עמוסים ועומדים עם
האי כהורא הכ"ל ועמוסים על האי עמא הכ"ל כל אחד על
אות א': [לב] וכלהו אקרון כי. ר"ל שכלס כקר' ע"ש
הכהורא אהדי"אל הכ"ל, ושמו הוא ע"ש העשירי בעמא,
והוא מלשון קריב לגבי דהיכא ודדהין ופי' רש"י שם לשו
עשיר' שכן הודגה עקב עמירם אהדיכא, ולכן כלס כק'
ע"ש שכן כ"ל: [לג] וכלין אתכלילין בהאי כהורא כי.
כ"ל: [לד] ואסתבי לאתישבא גו היכלא רביעא. כ"ל
שכללין הכהורין כהורא הראשון והכהורא דהאי רוחא ורוחא
אסתבי לאתישבא כהיכלא רביעא, [נב"ב] אלין כהורין
דנפקין כי עמא"ש: [לה] רוחא דא' כד כי' דייין לאתכללא
נפקא מיניהו, סן הגלילין, חד כי' והאי חיותא' כי', ר'ל
עכילא דחיותא' עמטנן עמור של הרוח יולא האופנים: כ'
[לז] בנין דלא אשחבא כי' ר"ל כמ"ש ועמא אשחבא כי' ואין
א' עתחוק כי' יפקוד ה' על נחא ערוס ערוס ועל מלכי כי',
ח"ס כסתי עסי' כי' עמא וירא קדו וכו' כי' כי' [לז] ועמא
שליחן

החילין דשם שומריין ומתקריין לכהר דיוור ומתקדין ומתקדין:
[נב"ב] רוחא דא' כד כי' עמא"ש: [כב] ארבע פזין אית
דכלהו

חיות' (יט) וחרין אנפין מחפין כנדיפיהו מאינון
נהורין דנצצן דלא יכלין לאסתכל'. (כ) בכל זמנ'
דנטלין אלין בד' גלגלין (ד"א וחרים') (וחרין)
סמבין כקדמאי (כא) אתעביד מההו' ויע' דלהון
כמה חיילין ומשריין דכלהו משבחין ומזמרי דלא
משחבכי לעלמין. ולאלין לית לון שעור'. (כב) ד'
פתחין אית להיכל' דא' לארבע סטרין דעלמא.
עשר ממנן בכל פתח ופתח' (כג) ובזמנ' דכלהו די
בני היכלין דלחת' ואינון היכלין סלקין ברעו דצלות:
דכי' כללו פתחין פתחין עד דכלילין כללו אלין
באלין

עלאה בת ארבע אופנים כליל' בכל גוינן ואינון דהריא'ל. יהרריא'ל. אהדוריא'ל. (הקדמה י"ד ז') אסימון'
(י"א אסימון'). כל אלין בתמני' גרפין. ואלין אינון ממנן על כל חילי שמיא מגיחי קרבא. [לז] בנין דלא
אשחבא קרב' בעלמ' או עקירו דמלכות מאחרייהו עד דחילי שמיא' וככבי' דשאר רקיעין כללו אחויו
קרבין וסכסובין אלין באלין. ואלין ארבע אופנים קיימי עלייהו לארבע סטרין דעלמ'. אלין ארבע כד
נטלין לאנח' קרבין מרוא דהיכל' דלעיל' נטלין דאיהו ביה דינ' דאקרי זכות'. מויעא דלהון אפיקו כמה
חילין ומשריין דלית לון חושבני' וכלהו קיימי תחות אלין אופנים. מנהון קיימי על שירת' [לז] ומנהון
שליחן

(יט) וחרין אפסין מעפין כנדיפיהו עאכין כהורין כי'.
שמפין כנדיפיהו שלא יסתכלו כהורין דלגלין שאין יכולים
להסתכל בהם, ח"ש ויראה להם, ואמר וגבזתם מלאות עינים
כי' שהם ב' פנים הכ"ל לאסתכלא לגבי חיותא' והן גביהן
דאופנים, שהפנים לאופן הוא הגב, ואמר וגביהם כי' ויראה
להם, שהם הב' הפנים שמפין: (כ) בכל זמנ' דנטלין אלין:
ר"ל שהכלין הד' אופנים: ד' גלגלים וחרים' סמבין, ר"ל
לכל אחד ואחד: (כא) ואשעביד מההו' ויע' דלהון כי'
ולאלין לית לון שעור'. ר"ל מ"ש גמ' כחוב א' אומר אלף
אלפים ישעשוי ורבוה רבנן קדמוהי יקומן וכחוב א' אומר
הו' מספר לגדודיו ואמר שם ר' ירמ' ב"א אחר אלף אלפים
ישעשוי' לכהר דיוור שחאמר כהר דיוור (נו') קדמוהי אלף אלפים
ישעשוי', והוא מ"ש לקמן כהיכל רביעי כד נטלין אתעביד כהר מד' די
כורא אלף אלפים שמפין לההוא כהורא כי' כשגלגלים נטלי' כמה
אינון רבוה רבנן די יקומן מיכיהו בנו ההוא כורא ואמר בפ'
פקודי כהיכל רביעי ואלף אלפים ורבוה רבנן קייסן עמא על אינון
כי' וכלא כהיכל הזה ולגדודיו אין מספר, ח"ש ל' ק כאן בזמן
שנחמ"ק קיים כא', כי' שהאי היכלא הוא חד כורא דאסתלק
בזמנן שחמ"ק כמ"ל, ואמר דלא עמחבכי לעלמין, לא כמו
השרפים שנהיכל השני שהם רק ג"פ ביום תקדין, ולא כמו
ככל נקר כמ"ל ולקמן ע"כ תחת היכלא תכייא כי' ע"ש
להיכלא דא' כי'. והן די פזין שפ"פ ד' רע"ח: (כג) ובזמנ'

באלין ומשלבין אלין באלין ועאלין כלהו ממנן גו
ממנן משריין גו משריין (כד) אופנים בחיות וחיות
באופנים באלין אופנים נתורין בנהורין רוח' ברוח'
עד דעאלו ברוח' דא. בהיכל' דא (כה) אית
דוכתא חדא כחיוו דרהב' דנציץ וחמן גניון
כמה חיילין ומשריין דלא סלקין ולא מתעטרין
לעילי' (כו) אלא בשעת' דכל אלין קשרין קשירן
והיכל נטיל לאתעטר' כלהון נפקין מליין ברינא
ואקרין

שליחן על עלמ'. [לח] לקבל אינון שליחאן דלסטר
מסאב' דנפקי מנו החו' היכל' תליחאח דילת ואינון
מקטרגי עלמ' לאבאש'. ואלין אשחכחו לקבלייהו דלא
ישלטון לגבי אינון דמשחדלי באורית' כמה דאח
אמר (מהלס ז"ה) כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך. וכתיב על כפים ישאונך פן חגוף באבן
וגומר [לט] דא אבן נגף צור מכשול. האי אקרי
אבן נגף צור מכשול. [מ] והאי אקרי (ישעיה כ"ט)
אבן בוחן פנה יקרת. צור ישראל. וכלא קיימ' דא
לקבל דא. מרוא דהיכל' תליחאח די בסטר' אחר'

נפקי תרין רוחין דאקרון איה וחמ'ה ומתריין אלין נפקין כל אינון שליחאן דאולין לאסמאח בני נשא
מאורח' דקשוט ואלין אינון דקיימאן ואקדימו על בר נש דקא אויל לאורח' דמצות. ועל דא אלין
אופנים קיימן לקבלייהו בנין לאגנא עליה דבר נש דלא יתנוקון. מאלין תרין רוחין דחיל משה בר
חזה נחית מן טור' דכתיב (זכריה ט') כי יגורתי מפני האף ותחמתי. באמצעית' דהיכל' דא אית אחר'
אחר' דקיימ' לעיל' לעילי'. [מא] בארבע פתחין לארבע סטרי עלמא עשר ממנן לכל פתחא ופתחא
וחר ממנ' עלייהו. והאי כליל בנהור' דאקרי אחריא"ל והאי איתו אופן בתוך האופן משלבין דא ברא.
[מב] אלין מ' נטלי דינ' מבי וכות' לאלקאח לתאי נשמח' רחבאת (ס"א ובעאת) לאלקאח ואלין קיימי
בשלחובי

ביאור הגר"א

דכלהו כו'. ר"ל אומן שנתוך ההיכלין וההיכלין עתון כל א'
למינו כעש"ו עסקן גו עסקן כו' אופנים בחיות כו' ג"כ
כדומה להם, ודקא קשיב כאן הם כלם שמתה הקימות
שנהיכל אשר שם: (כד) האופנים, שנהיכל הראשון, נקיות
שהם ד' קיות שפניהם פני כתר שנהיכל הנ' שמתה הקי',
והקיות באופנים, ושל ת שהוא כלילת הקיות באופנים שנהיכל
הראשון לזה אחר, באילין אופנים, והן שנהיכל הזה, כהורין
כו', וכל זה אחר הקדמה לע"ש נהיכל' דא אית כו' ואחר
למטה דלא סלקין כו' אלא בשעתא כו' וכד היכלא סלקא
כו' ח"ש ובזמנא די כלהו די גנו כו': (כה) אית דוכתא
קדא כו'. והוא קדקא מלך הרעים כע"ש למטה: כקיוו דדהנא
דנציץ. והוא זהב מוסו: (כו) אלא בשעתא דכל אינון קשרים
קשרין והיכל כעיל כו' כלהון נפקין כו'. ר"ל דכל הרוחין
ונהורין וקיות ואופנים כלהו סלקין ומתעטרין לעילא בנהיכלות
של מעלה ככ"ל, וההוא דוכתא מלך הרעים עם כל מה שנתוכו
כל המשריין אשר שם הם אינון עולים למעלה כלל, ובשנהיכלות
וכל אשר בהן עולין למעלה הם כשארם בעקומם ואז כלהו
נפקין כו', שנקום ההיכלות וכל אשר בהם כשאר פטוי או
יולאין לאשלא דייב על האומות והם שלגב שנהיכלין שהם
שרי האומות ומנייין בהון קרבא כו' ככ"ל בפ"ה, ח"ש עליין
שהם בעלי עקמות: שליחן גנו עלמא קנו כו', ר"ל הנעלי
מריסין

שליחן על עלמא. שהוא סוד רגלין: [לח] ולקבל אינון שליחין
כו'. כע"ש לקטן ד' רס"ד מאף ומטה נפקין כמה אלא וכמה
רננן וכולהו נפקי כו': [לט] דא אבן נגף. הוא היכל שלישי
שלהם שהוא אבן אופל כעש"ש דא איהו אופל היכלא דאפיל
כו' ואיהו אפיל ימיר כו': צור מכשול, הוא היכל הרביעי
שנקרא אבן מכשול כעש"ש היכלא רביעאה כו' דאקרי אבן
מכשול, ואשר צור שהוא בסטר' דגבורה כידוע והוא היכל
רביעי והוא קפמה למאן דעסיק באורייתא כע"ש שם ו/א
איהו קפמה לב"כ דלעי באורייתא או דקאים בני מדרשא
כו', ואילין שני רוחין עמתיין לאדם שהולך בדבר מעלה או
עוסק במורה שנהיכל הנ' כומן לו עולגון ולכן נק' נגף,
ושנהיכל הנ' עמתיין לי' שלא למדוד ולילך אחר מאוות וכסופין
דנשים כו' ולכן נקרא מכשול, ולכן השני היכלין זה נקרא
שונא זה נקרא חונה: [מ] והאי אקרי אבן בוחן צור ישראל.
אבן בוחן ככ"ל, שהן כאן ג"כ מנ' היכלין ג' וד' שנקדשה
והאי רוחא כעיל מהיכל ד' לכן נקרא ע"ש ב' היכלין אלו,
ח"ש וכולא קיימין דא לקבל דא, [יבפ"ב] ארבע פתחין אית
להיכלא דא כו' עש"ש: [בא] בארבע פתחין כו'. הם דפתחין
הנ"ל שאמר למעלה דה' הקידם: [מב] אלין ארבעים

בדינא, ר"ל על האומות כעש"ש כפ כפ' ואקרון עארי מריסין,

בשלחובי נור' לנבי אינון נשמחין וטאסין לכר מהיכלי דא ואלקאן לנשמח' דא וקיימ' נויפ' לכר כל אינון יומין דאחגורת עלה ולא עלת לפרגור'. ואלין ארבעים אינון דקיימין ואנויפ' ומנדין לכל' אינון דאפקין ספומייהו [מן] מלה דלא אצטריכ' ובחר דא אפיקו ספומייהו מלה קדישא מלה דאורית' ומטנפי פומייהו כה ואלין קיימי ומנדין לון וקיימי כחאי נדווי ארבעין יומין דלא אשתמע צלותהון. וכן לכל אינון דחאבו אינון חובין דבעיין לנפא עשרה כרווין נפקי בכל ימא ומכרוי בכל' אינון רקיעין ובכל אינון חילין ומשריין אודיהו בפלגנ' דאיהו נויפא נויפ' איהו על חוב' פלוני דעבד עד רחב קמי מאריה. רחמנ' לישובן. כד חב מחתו' חובא מתכנפי אלין ארבעין ושראן ליה וכדין אבריוו עליה פלניא שרא נויפ' מכאן ולהלאה צלותיה עאלת. ועד לא חב נויפ' איהו לעיל' ותח' ונטירו דמאריה אחערי מניה ואפילו בליליא נשמחיה נויפ' דסחמין לה כל תרעי שמיא ולא סלק' ורחיין לת לכר. [מד] תאי אופן דקיימ' על אלין ארבעין כד נטיל מטא לתהו' אתר דאקרי תא הרצים. וכד

ואקרון מארי חריסין. שליוח בעלמ' מגו מארי דינון די בהיכל' רביעאה. (כו) בהאי דוכת' חליון בארבע סטריין שיח מאה אלף רבוון מגינים דרהב' לכל סטר וסטרי. (כח) וכן לחת' מנייהו שורין מקפן ואינון שחין. (כט) וכל הני מגינים כהו מניחין קרבין סייפין ורומחין לכר (ל) בכל אינון שליוחי דינון דעלמ'. עד דמטו דרגין בדרגין לכבכבא דמארי' (לא) ודין היכל' סלק' ואחעמר' בתהו' רוח' בכל אינון היילין ואשתא' ההו' דוכת' באחרי' וההו' דוכת' אקרי תא הרצים אינון שליוחי מרהמי לאשלמ' דינון ופרעניו בכל סטרי עלמ'. (לב) כד סלק' צלות' נטיל כל הני נחורין ומשריין וקשר קשרין ואחכלילו כלתו כחד' עד דאתקשר רוחא ברוחא ואינון חד ועאלו גו תהו' עמודא לאחכליל' ברוחא

ביאור הגר"א

ארבעים נטלין כו'. וז"ל ארבעים יכנו בעספר בעספר המעוין: [מן] מלה דלא אלטרכו. ר"ל כנול פה, וכל זה הוא נד' פתחיס הכ"ל [יג"ה באעלעז' דהיכל' דא אית אחרא אחרא דקיימא לעיל', הוא תא הרצים שאמר בפ"ב ויקר' כאן על מה שספק על פ"ג בפ"ב, והוא למעלה למעלה כפ"ג אלף הענן תלוי עליו כל כו' ולפי שהוא למעלה למעלה באוירא סביב לקומה שורין עקפין אחר תלוי: נד' פתחין כו', הוא ענן כפ"ג ולינו בתא הרצים ההוא אלא נד' פתחין עליהכל עליו כפ"ג בפ"ב הכ"ל [אחר לעילא לעילא שגד' פתחיס הכ"ל אחר למעלה שם מעומים אחרים ככ"ל ואותן מעומים שזכר כאן הן באתון פתחין למעלה למעלה], וז"ל ונג"ה אקרי תא הרצים כפ"ג ויקק את כל עיניו והוא אשר עשה שלמה ויעש כו' עיניו כו' ויהי ימיו בא התקל אל בית ה' ישאוס הרצים, והוא בשעתא דקשרין קשרין כלהון כפחין תליין דניכא ככ"ל בפ"ב, והוא יכנס אל אל תא הרצים, אחר הקשרין יורדין כ"ל בתקופו אחר התפילה והו' ימיו בא התקל בית ה' בשעתא דסליק ההיכלין עייל קנ"ה בק"ק, ובימי שלמה לא נלטרכו לזה כי שלום ה' בימי כפחליא של מעלה ובפחליא של מעה ובימי רמבעס הולרכו לזה להגן עליו ע"כ: [מד] תאי אופן כו'. ולכן קעליס לפוס שעתא ר"ל כהירות בלא עיכוב, ולכן

חריסין: (כו) נהאי דוכתא. ר"ל בתא הרצים הכ"ל, שית טאה אלף רבוון, בכל דר כך עניין דהבא, והם המעשלים והן עניין על ישראל ולכן בעספר הזה: (כח) וכן לתא עינייהו שורין עקפין ולינון שחין. ר"ל וכן למטה מלות; העניינים יש שליוחי עקפין את הקומות אשר בתא הרצים, והוא כפ"ג אלף הענן תלוי עליו שהם המגינים, כל שלטי הנגורים הן העקפין שורי הקומות וכ"ל ששים נגורים סביב לה, וז"ל ששים והן סביב לה ולכן אחר כאן ושורין עקפין, וזה אשר עשה שלמה עניניו זהב ויתכס דבית יעד הנגיון שנקרא ענדול דוד, ח"ש כסגלל דוד לווארד כו' אלף הענן כו' ככ"ל, וכן עשה הלינים זהב נגד בצלי חריסין הכ"ל לזינה סמרגמין חריסין ובענדול דלתא אחר ענדול לעילא, וכן כל מה שכתוב בשלמה הכל נגד המרכבה: (כט) וכל הני ענינים כו' לזר. ר"ל על שרי אומות העומדים בתוך ככ"ל: (ל) בכל אינון שליוחי דעלמא. ר"ל עם אומן השליוחי שהם חללי חריסין הכ"ל כלם עניין קרב על שרי אומות: (לא) וכד היכלא סלקא ואחעמרת כו'. חוזר ומפרש אימתי הן עניין ויעוין דין על האומות אחר וכד היכלא סלקא כו', בכל סטרי עלמא, על קלוי ארץ ולכן הם נד' סטרי עלמא וכולם הם לינה ומנן על ישראל: (לב) כד סלקא

ברוח' דהיכל' רביעאה - (לנ) וכאה חולקיה מאן
דידע ר' דמאריה ואריס דגלית באחר דאצטריך.
(לד) ות"ח כלל אצטריך דא לדא ודא לדא
לאשתלמ' דא עם דא ולאחנתר' דא ברא (לה) עד
דסליק כלל לאחר דאצטריך שלימו מתת' בקרמית'
ומלעיל' לבתר. וכדן איהו שלימו בכל סטריין
ואשתלים

וכר עאל עאלו עמיה אינון ארבעין די ממנן בארבע
פתחין וסלקין כל אינון מגינין די רחב' ואלין אינון
מלאכין דאקרון חשמל"ם ואינון מגינין וסייפין
ורומהין דרהמי לאנג' עלייהו דישראל משאר
(ר"נ א') עמין ולאנח' קרב בהו ולנקמ' לון כפום
שעת' בלא אריכו. ובגין כך אקרי' תא תרצים
אתר דאינון רצים רתמי ואוחו לאנח' ולנקמ' נוקמין
לקבל רצים אחרנין דרהמי לאבאש' ולאחרעא

מזלין לשלמאה עלייהו [מה] ורוא דא (אסמך י') תרצים יצאו דחופים. רצים מסמרי' דא ורצים מסמרי'
דא ובגיניהון (סס מ') והעיר שושן צהלה ושמחה. או נבוכה. [מון] אי מקדמי אלין דחכ' העיר שושן
שמחה. ואי מקדמי אלין דסמרי' אחר' העיר שושן נבוכה. והא אוקימנ' דבבל' קיימין אלין לקבל
אלין סמרי' דא לקבל סמרי' דא. ובגין כך אלין אינון מגינין לכל'. כד סלקין אלין באלין נפק חד אויר' דלעיל'
ואתעבירו בלהו מגן חד וסימניד' (נלאשית ט"ו) אנכי מגן לך. [מון] תריסר גלגלין אינון דסחראן גו היכל'
דא ואינון אקרון שרפים דתריין גוויין חוור וסומק רחמי ודינ' אלין אינון קיימי לאשגח' תדיר על כל
אינון מארי דעזר' דעזריין לון שאר עמין ודחקין לון [מה] ואקרון חלונות והיינו דכתיב (שיר י') משגיח
מן החלונות. ואלין קיימי לאסתכל' כל אינון דמצלן צלותיהו דמקדמי לבי כנישחא ואחמנון מאינון
עשרה קדמאי [מט] כדן סלקין וכתבין לון לעיל' בגין דאלין אקרון חברים לגבייהו תה"ד (סס מ')
חברים

ביאור הגר' א'

סלקא ללומא כו'. קאי אלמעלה וכד היכלא סלקא אינון
שליחין כו', והשליחין הן מארי מריסין והכלל הוא לפי שהיכל
זה עולה בהיכל גנורה ותמננר נדין לכן מארי מריסין
תמננרין, וז"ש כד סלקא ללומא כו' ברוחא דהיכלא רביעאה,
זהו הימה תמיד שיריו ותפילותיו של דוד לאתאקדא בהיכלא
רביעאה ולאחננדא מארי מריסין: (לנ) זכאה חולק' כו'
ואריס דגלא. ר"ל דגל הקציה כפ"ש דגול ערננה, באתר
דאצטרך, אס לנקמה אס למסד: (לד) ות"ח כללהו אצטרך
דא לדא כו'. ר"ל כל היכלין והרוחין והנהורין ושאר תשריין
כלס אצטריכו זה לזה, כפ"ו לאשתלמא דא כו', ואחר זה
כאן לפי שאמר למעלה שאין בעלי מריסין תמננרין עד שעולין
שאר רוחין ונהורין בהיכל רביעי: (לה) עד דסליק כולה
לאחר דאצטרך. ר"ל להיכל הו' שסם עליית כולם: שלימו
תתמא בנקדימא, שנכללין בהיכל השית מיטריין דידה שהן
שית היכלין, ומעלילא לבתר, דאשתלמא תמננר די נניד ונפיק
ובת"ש לקמן, וקודם לניד להעלות היכלין ורוחין שם עד
דאשתלמא ואח"כ אשתלמא מעלילא, וז"ש וכדן איהו שלימו
כו'

ולכן נקרא רגלים כפ"ו דאינון רגלים רהמיין ואוחו כו':
[מה] ורוא כו' רגלים עממ' דא ורגלים כו'. כפ"ש הרגלים ילאו
ענהלים ודקופים כו' והעיר שושן נהלה ושקמה, ונשניהם
כמיב נדנר העלך כפ"ש לקמן רכ"ג אי וכלל צין לטב צין
לניש עמי סלכא אמתן ההוא ב"כ: [מון] אי תקדמי אילין
דהכא כו'. והכל לפי מעשה בנ"א אס יש בהם רגלין לדנר
טובה או לדנר ערובה כו': [מון] מריסר גלגלין כו' ואינון
עמין שרפים. ר"ל אהם שרפים עמוקים על שאר כו':
[מח] ואקרון תלוותו. והן י"ב תלוותו בנה"כ כפ"ל: והיינו
דכתיב עמית טן תלוותו. ר"ל שהקציה עמית על יסם כלל
דנר עמין קיימין ואצ"ג אהכל ביד הקציה, והן מעלין המפילות
לאשתמא בהו קציה כפ"ל ע"ב אלין תלוותו כו' ולאשתמא
בהו קציה: [מט] וכדן סלקין וכתבין כו'. ר"ל תמננר
שלהן בסיעתא דלהון, וז"ש דלילין אקרון תמננרין לגבייהו,
ר"ל שתקדישין עם ישראל ביד כפ"ש למעלה דאלין תמננרין
קיימין תדיר כו' ולעמיה עמי' תמננרין לקדשא שעת דאשתמא
ולעמיה כו', וז"ס כל הרגיל לנזא לנה"כ. ולא. ב"א יוס א'
הקציה עמית כו' שנאמר מי נכס ירא ה' אשר הלך תשכים
ואין כונה לו שהן התמננרין העמיתים לו מהיכל היה שהוא

היכל כונה זה הולך תשכים לסמ"א שהוא דא לקבל דא והוא היכל הג' דסמ"א שהוא היכל דאפיל ומשך כפ"ל ד' רס"ד ע"ב
היכלא קלימאה היכלא דא איהו היכל דאפיל ומשך וליט ב"י כהורא כלל, וזהו ואין כונה לו שהוא היכל כונה זה דלית כהורא כלל:
עד

חברים מקשיכים לקולך השמעני. וכאין אינון צדיקי' דידעי לסדר צלותהון כדק' יאות. בנין דכד האי צלותא שראת לאסתלק' אלין סלקין כהאי צלות' ועאלין בכל אינון דקיעין ובכל אינון היכלין [נ] עד תרע' דפתח' עלאת ועאלת כהאי צלותא קמי מלכי' לאתעטר' כמה דאחמר. תא חוי כל אינון דמצלאן צלותין ומקדשי למאריהון ברעוהא שלים האי צלות' בעי'א לאפק' לה מגו מחשבה וברעוה' דמלול' ורות' וכדין אחקדש שמיה דקב"ה וכד מטאת לגבי אלין חברים כלחו נטלי להאי צלות' ואולן בהרה עד היכר' רביעאה כהאי פתח'. ואלין משבחין כהאי' זמנא דמצלאן צלותין ומקדשי כהאי' זמנא. [נא] אלין אינון די ממנן כיממ' בהו בישראל למתוי עמהון חברי' (ס"א ולא בלילי

ואשתלים כלא כדקא יאות. מאן דידע ריון אלין ועביד שלימו דא איהי מתרבך במאריה ובטיל כל גורין קשין ואיהו אעטר למאריה ומשיך ברכאן על עלמא. ודא איהו בר נש (לו) דאקרי צדיקא עמודי' דעלמ' וצלותיה לא אהדר ריקני' וחולקי' בעלמ' דאתי ואיהו בחושכן בני מהימנותא. (לו) תא חוי כל חני היכלין וכל חני היות' וכל חני חילין וכל חני נהורין וכל חני רוחין כלחו אצטריכו דא לדא כנין לאשתלמ' מתח' ולאשתלמ' לבתר מלעילא. אלין היכלין אינון מתדבקין דא בדא וכלחו כנוונין דלעיל' (כ"א דעינ') מתדבקין דא עם דא. (לח) כל מה דיכנוויהו אינון כהאי חיוו

כאינון) ובליילי' באינון אחרנין דאמרי שירא' בלילי'. ות"ה כתיב (עלי כ"ב) גוול אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית. [נב] והא אוקמוה בנין דמנע ברכאן דקב"ה דאיהו אביו כמה דכתיב (דנריס ל"ג) שאל אביך ויגדך. וכתיב (עלי כ"ג) ישמח אביך ואוקמוה. חבר הוא לאיש משחית. מאן איש משחית. [נג] דא איהו ההוא איש דפגים לסיהר' ואקרי (ס"ט) איש חתפוכות (מהליס ק"ט) איש לשון (בראשית כ"ה) איש יודע ציר איש שרת. והאי איהו איש משחית דהאי איהו מנע ברכאן מעלמ'. אוף הכי מאן דמנע ברכאן מעלמא חבר הוא לחאי איש משחית כדקאמרן. ודא הוא רוא. בנין דאצטריך ליה לבר נש לברכ' לקב"ה ולצלאה צלותיה כדק' יאות. בנין דיתברך שמיא קדיש' ויתחבר באלין חברים קדישין ולא יפגום צלותיה בנין דימנע ברכאן מעלמא ויתחבר כהאי' חבר איש משחית דאיהו

ביאור הגר"א

[ג] עד תרעא דפתחא עילאה. הוא תרעא דלדיק דלדיק יצואו בו והוא נפתח אל היכל ה' כ"א לעתה ואולן נהדה עד היכל ה' כההוא פתחא: [נא] אלין אינון דעסקן כו'. ר"ל אלין קברים הם העשורונים עם ישראל, שיש אחרים העשוריים בלילה וקשין ביום כ"א קשין עזו כמות של סה"ס שאומרים שיהיה בלילה ושמות ביום כו', וז"ל ולא בלילה כאלין אחרנין כו': [נב] והא אוקמוה בנין דמנע כו'. ר"ל שאמרו נגמ' כל ההנהגה נעוה' בלא צרכה כאלו גוול להקני' כו' שחאמר גוול אביו ואמו אין אביו אלא קב"ה כע"ה, וכן כ"א שאמרו והא אוקמוה כחזו בנאגדות: ישק אבנך, ר"ל על הקב"ה: [נג] דא איהו האי דפגים כו'. והוא כע"ה כגד ההיכל הזה ששם אתערומא דלישאב גי'א ושם אתערומא דקש כע"ה ד' רכ"ו ור"ה ע"ה שגלה"ר מעוררין קש הקדמוני שמה לקוה ב"ה"ר ואפגים סיבה ע"י ל"ה"ר, וכאן הוא להיפך לאתברכא כ"י סיבה בלשון מי זאת עולה סן הקדנר כע"ה

כו': (לו) דאקרי לדיקא כו'. שחאמר ולדיק יסוד עולם והוא השלימו דעניד דהיכלות כע"ה וכלהו הו' צדא דלדיק חי' עלמין כידוע חי' צרכות וכן כל הנצרכות כע"ה צרכות לדא לדיק, ושאר ש' ד' רכ"א ע"ה יוסף הלדיק איהו שלימו דכלהו איהו נטיל כלל בנין דכלא אחקין בניני' [כו] ות"ה בשעתא דיוסף הלדיק קיימא לאתחנא כלל כדן איהו נטיל כלל כו' וע"ה כתיב ולדיק יסוד ועל האי יסודא קאים כו' [נדפ"ס בלרנע כחזין כו' עמ"ל]: (לו) ת"ה כל חני היכלין כו' וכלהו כנוונא דעינא מתדבקן דא עם דא. ר"ל כמו ג' גוויי עינא שהן ג' גוויין דמתחזין כן הוא ג' היכלין אלין שהן גוויין דמתחזין כע"ה: (לח) כל מה דיכנוויהו אינון כההוא חיוו כו'. ר"ל כל הנהורין וקיות וחופכים וגלגלים וסעכין וסעריין כלם שגני היכלות הן ג' גווייס דלא מתחזין אלא בסמיטו כגלגל דעינא וכע"ה כ"א ודא שיש ג' גוויין דמתחזין ויש ג' גוויין דלא מתחזין אלא בסמיטו דעינא שהן מתחזין

דאיהו מנע ברכאן מעלמ' וגרים מות'לכלהו . כתיב
ו'חוכר חבר . מאי וחוכר חבר ההו' מאן דאוויל כתר סטור'
אחר' וחרש חרשין איתו משיך עליה רוח' אחרת
מסאב' ואתחבר בהו' חברות' דההו' חבר רע
ושארי בחברות' כהדית ההו' חבר איש משחית .
אמאי אקרי חבר כגון דבשעת' דאתיליד בר נש אתחבר
עמיה וחריר קיימ' כהדית חבר . לכתר אתהפך

חיוו דמתחזי בסתימו כד מתגלגל עינא ואחזוי
 התו' וחר' נציץ. והתו' מה דלא אחזוי (בית) בהתו'
 גלגול' איהו התוא רוח' דשלט' על כלא. ובנ"כ
 קיימ' דא כדא דרגין על דרגין (וורגין על דרגין)
 עד דאתעמר כלא (ע"ב) כדק' יאות. (לט) ות"ח
 אלמל'

לית חבר איש משהית. והבא אית בסער' דקדושה בסער' דימינ' חבר טוב דעבד מיכו עמיה דבר נש בעלמ' דין ובעלמ' דאחי. ואלין חברים קיימי חריר עליה דבר נש בחברות' חדא לשיויב' ליה ולאנ' עליה ולמהוי עמיה חברים לקדש' שמא דמאריחון ולומר' ולשבח' קמיה חריר. [נר] מאלין נפקי (ע"ב) ארבע סמכין אחרנין לאינון תריסר דקאמרן חני חברים ואלין אינון קיימי לגבי אינון דעטין עיט' לאבאש' לצדיקי' אף על' גב דלא עברי וסלקי ואודעי מלה לעיל' ובטלו לתהו' עיט' ואלין אקרון אראל'ים. [נה] ואף על' גב דכלהו אתמנון לדא' כל חד וחד אחמנ' ואתפקד על מלין ידיעאן. [נו] ותחות אלין לית

ביאור הגר"א

כעס"ל, וז"ס אף וקיסה ועשית צהיכל הכ"ל דסט"א אף וקיסה הן בנ' נוקבין דקוטעת כי הג' הכ"ל הם מנכא ואחא וגמלי דנורא כע"ש כס"ד נפ"ב מלמא שלהובין עמוקדא בנוקבין ואמר בלד"ר ד' קל"ז ע"ב בזה"י מנכא דכפיק מקוטעת ב' וקרינן ל' אף וקיסה ועשית, וזס ב' קל"ח ע"א ותאנא בתרין נוקבין דקוטעת בחד נוקבא כפיק מנכא ועמד נוקבא כפיק אף ב' וכן בלד"ר ד' ל"ד ד' אמר עמי נוק' כפיק מנכא ועמד נוק' בפיק אף, והן אף וקיסה, וגמלי דנורא יולאים עמומא כע"ש אף עפיו מאלל גמלים נערו עטנו, ואפ"ב דבלד"ר אמר דכלהו בפיק עמומא, ר"ל העיקר אף רגוזא כפיק מן קוטס אלל הנקלים יולאים עפיו וכע"ש בלד"ר ד' רפ"ט ע"א קוטעא דז"א כמא דלוקטקנא דכתיב עלה עשן בצמור ב' והכא כתיב ותהלתי אחטס לך ובספרא דאגדתא ב' ואי תמצא הא כתיב ואף עפיו מאלל גמלים נערו עטנו עקרא דרגוזא ב', וזהו עשית כע"ש בלד"ר אס עשית עכ"ל לכתיב לפני שאת ב' בנורא דליק עוקדא, כע"ש אף ובספרי, והוא הפשטית בלה"ר שהוא בפסוק והוא הכתב דפניס לסיהרא בלה"ר וזהו קנר לאיס עשית כע"ש אס יסוד הכתב בלא לפא ואין תמרון לכנען הלשון וכל מי שיעזר ללמוד ואינו לומא ואמרו לע"ל כל קיות בזה"י ומתקבלות אל הכתב ואומרת לו ב': [נר] מאלין כפקין ארבע סעבין ב'. מאלין תריסר גלגלים כפקין ד' סעבין והן אראלים כע"ש: [נה] ואע"ג דכלהו אחמקן דא לפא כל קד ב'. ר"ל אע"ג שכלם אחמקן לאשנאף על ישראל מ"מ אלו הם העזרים ששטקונים ע"ז וכן כבולס כ"א כלול נתיביו וס"מ כ"א עומד על ששטקמו: [נו] עתמות אלין כפקין. ר"ל תחת אראלים: אלין

מתחזין ע"י גווינן דמתחזין ויש שאין נראה כלל, והן ג' מדריגות חלוקים, מדריגות הנביאים שהם ראו באספקלריא שא"כ מה שפירא והן ג' גווינן דעלכות שהן כה"י ככ"ל, ומדריגות האבות שראו בגווינן דלא מתחזין ע"י גווינן דמתחזין והן בקג"ת והוא בדרגא דז"א, ומדריגות משרע"ה הוא דלא מתחזין כלל והוא בבינה, וכן באן הן ההיכלין עלמן ועלה שבהיכלין ככ"ל ונגד דלא מתחזין כלל הוא הרוינן שגבלו ההיכלות, ח"ש והוא מה דלא מתחז' בההוא גלגלל איהו ההוא רוקא דשלטט על כולל, וכן ההיכלין עלמן חלוקים במדרגתם ג' היכלין ראשיים הם ג' גווינן דמתחזין והן כה"י שהן גווינן דעלכות, וג' ההיכלין האחרים והן דלא מתחזין אלא בסמימו דעינא עגו גווינן דמתחזין והן בקמ"ט שהן מדריגות האבות והן כנגד ז"א כיצוד, והיכל הו' כנגד גווינן דלא מתחזין כלל כמ"ש לקמן היכלא שניעמא דא לא ג' דיוקנא עמא [והוא כולל ג' היכלין כמ"ש שהן איסיר ג"כ] איהו בסמימו גו ריין דרוין כ"י והוא כנגד בינה כיצוד ובה ג' גווינן דרבות משא ככ"ל ואינם כראים כלל כמאמיה דמשה, וכן היכל היכלין ג' ראשיים הן נ"כ אלו ג' דרגין כמס"ל דהיכל ראשון באתגלייא, היכלא דכד מעגלגלל כו' ואמר לאו באתגלייא הכא לתתגלגלל כאשאר ר"ל כהיכל ראשון שהוא באתגלייא, היכלא תלמיאה כו' לית גוואל דמתחזין ב"י כו' ככ"ל, והכל עולה לעקום אחד שהן כנגד ג' דרגין כמס"ד קג"ת כה"י ככ"ל, ח"ש ובג"כ קייסח דא דלא דרגין על דרגין ודרגין על דרגין כו' : (לט) ות"ת אלעלל כל אינין גווינן כו'. ר"ל אלעלל גווינן הנראין

אלמל' כל אינון גוונין דעינ' דאחחווין כר אסתים
עינ' ואחגלגל' בגלגל' לא אחחווין אינון גוונין
דוהרן
עיגאל' . עירויה . (כ"א עורוים) עריאל' . יהוראל' .
עיגאל' איהו קאים לסטר מורח ודא קיימ' לאשנח'
על

ביאור הגר"א

*

הנראין לא היו נראין גוונין המאירים שהם גוונין שאינן נראין
רק בסמימו דעינא ולא היו נראין כלל אפי' בסמימו דעינא,
ואלמל' גווי' המאירים הכ"ל לא אחידע כלל ההוא דסמיס
דשטא עלייהו, שהן ג' דרגין הכ"ל, וכלל מרומים נעילא
ולכך נאמר על כל ענין השגה בין הנראין בין שאינן נראין
כלל ויראו, ח"ש ויראו את אלקי ישראל שהן ג' דרגין בסמימו
דעינא ולכן לא כתיב מה ראו והן ג' היכלין של קדמ' שהן
אלקי ישראל שלא השיגו בחיליות אלא בנזק' נדרגין הכ"ל שנק' את כסע"ל, ומתח רגליו כו' הן ג' דרגין דמחליין
ולכן נאמר גוונין דלהון ובהן ג' כ"ל והו' כעשה כו' שהוא באתגלייא ונ"כ ע"ל לדברים אשר נאמר
לנכח הספיר שהוא גוונין דארץ דמחליין, וכעלם השמים לא באתגלייא ולכן לא נאמר כמראה השמים אלא בעלם
השמים שהוא עשמו אינו גוון הנראה לבני אדם כיודע רק עלם פשוט וכסע"ל נהיכל ב' וקיימא במוורמא כו' וכדעה
לשמים, שג' דרגין הכ"ל הן מלכות וז"ל ג' דרגין ארץ ושמים וזוהר הרקיע דלעילא, וכנר ארץ ארץ ארץ לנכח הספיר, וכנר
שמים עלם השמים, וכנר זוהר הכ"ל ארץ לעוהר כלל בסמימו, וכן הן ו' היכלות גוונין הנראין ושאין נראין והו' ויראו
כו' וכנר היכל השמימי והו' רוחא ע"ל שטא עלייהו שהוא אינו נראה כלל וכלל והוא דרגא דשטא עלייהו, ח"ש ולא למדבק
כלל וכל מה שראו הכ"ל נבין, שהן נביחלות אלו, וכ"ה נביחלות ומה שנבין ורוחא דשטא עלייהו, ח"ש ולא למדבק
ההוא דסמיס דשטא עלייהו, רועו על ההוא רוחא וכן להיכל הו' ולכל הכ"ל, והן ג' מיני אור בכר כסע"ל ד' כ"ל
ע"ל ח"ש בשלהובא דסלקא אית מרין כהורין עד כהורא חיוורא דנהיר ויד כהורא דאחאד ב' אובמא או מכלל
ההוא כהורא חיוורא איהו לעילא כו' ומקומ' ההוא כהורא מכלל או אובמא איהו כרסא לכהורא חיוורא וההוא כהורא
חיוורא שרייט עלייהו כו' וההוא כהורא אובמא [אן] גוון מכלל דאיהו למתא הוא כרסא דיקר לכהורא חיוורא כו' וההוא
כרסא מכלל או אובמא אמתאד בעלה אמתא לאסתלקא בכו עתמא וההוא אמתא ל' לאמתאד כהורא חיוורא ודא
מכלל אובמא לזמין אמתאד סועקא וההוא חיוורא דע"ל לא אשמי לעלעין דא חיוורא מדיר אצל בראי מכלל אשמי
לגוונין אלין לזמין מכלל או אובמא או סועקא, וכן נב' היכלין ראשונים אמת דהיכל השני וקיימא במוורמא מדיר
דלא אמתאד גוונא נאמרא ואיהו ע"ל דלא אשמי לעלעין, עש"כ נהיכל הראשון שם ג' גוונין חוור וסועק ואמתאד
בהו מכלל דרוחא ב' הדרכי"ל כסע"ש, ואמר שם על כהורא חיוורא שריא לעילא כהורא סמיס דאקיק ל' ורוח
עילאה הבא, והוא רועו לשליש סמימא הכ"ל, וכלל אשמיכ בשלהובא דסליק כו', ח"ש כשלהבת הקשורה בנפלת אשער
בס", והענין כסע"ש כהורא שם ח"ש ע"ל דנבי למידע חקמתא דידוא קדשא יסחב בשלהובא דס"קא ע"ל נפלתא או ע"ל
בזיכא דלוק דא שלהובא לא סליק אלא כד אמתאד בעלה גסה כו' האי מכלל אמתאד בתרין סערין אמתאד לעילא
בההוא כהורא חיוורא ואמתאד למתא כההוא מלה דמתאד דמתקנין ב' לאתברא ולאמתאד ב' ודא אכלי מדיר וזלי
לההוא ע"ל דא כל מה דאמתאד ב' למתא ושרי' עלי' ההוא כהורא מכלל שריא ל' ואכלי ל' בגין דאורא
הוא לשלח ולמקו אכלי דא ח"ש מלי' שרי' דכולא ומו' דכולא ונג"כ איהו אכלי ל' כל מה דאמתאד ב'
למתא וההוא כהורא חיוורא דשרי עלי' לא אכלי ולא שרי לעלעין ולא אשמי כהורא וע"ד אמתאד כו' ה' אלקיך אש
אובמא הוא אכלה וודאי כו' ולא אלקיכו בגין דשם כההוא כהורא חיוורא דלעילא הוה כו' ח"ש ל' אשערומא
לאמתאד ב' כהורא מכלל' לאמתאד כההוא חיוורא אלא ע"י ישראל דאינון מתדבקין ב' במתאד כו',
והענין ככ"ל כההוא מכלל ל' לא סליקו אלא אמתאד בעלה גסה חקומ' והוא לעילא ארץ החיים לאמתאד בהיכלין,
שהיכלין הן גסה כהורין דאשא ככ"ל והארץ הוא הנפלת ע"ל גסה, ר"ל דבר גשמי כמו ארץ כ"ה ארץ החיים להיכלין,
והוא מדורא שניעאה של המדורין שנה נשמת הדיקים ולכן כל השעשוע נג"ע הוא בנשמות הדיקים לפטרה שהן נאמר
זה

על כל אינון דעבדין עובדין טבין [נח] ועל כל אינון דמחשבי מחשבה דמצוה אף על גב דלא יכלי למעבד. עירי"ה קיימ' לסטר דרום ודא קיימ' לאשגח' לכל אינון דמנחמי למסכנ' או דצערי לבייהו עליה אף על גב דלא יכלי למיחב ליה. ולאינון דאולי לאורח' דמצוה ולאינון דעבדי חסד עם מחים ואיהו קיימ' קיימ' דאמת. והאי אחמנ' לאדכרא ליה לעילי' ולאחק' דיוקניה לעיל' לאעל' ליה לעלמ' דאחי. [נט] עירי"ה קיימ' לסטר צפון ודא קיימ' לאשגח' לכל אינון דחשיבו למעבד בישין ולא עבדי או בעאן למחמי ואחו למעבד ואחק' ביצריה ולא עבד. [ס] יהירא"ל קיימ' לסטר מערב והאי קיימ' לאשגח' לכל אינון דלעאן באורית' ועיילי בנייהו למלעי באוריית' לבי רב. ולכל אינון דמסחכלי על מרע כד איהו כבי מרעיה ואשגחו עליה ואודעו ליה דיסחכל בחובוי ובעובדוי ויתבי מנייהו למאריה. בגין דכל מאן דישחל ביהו' מרע דיסחכל בחובוי ובעובדוי ויתוב בחיובת' קמו קודש' בריך הוא איהו גרים ליה לאשחוב' ולאחב' ליה רוחיה ועל דא כתיב (מהלס מ"א) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטוהו' מאי ביום רעה ביום רע מבעי ליה. אלא ביום רעה ביום' דשלט' ההי' רעה למיסב נשמתי. אשרי משכיל אל דל דא הו' מרע כמה דאח אמר (שמואל ב' י"ג) מדוע אחת ככה דל בן המלך. ובגין כך ביום רעה ימלטוהו' ה' [סא] ואלין [ס"א] אינון דמסחכלי דאינון מסחכלי

ביאור הגר"א

[נח] וע"כ אלין דמקשני מקשנה של מנהאע"ג כו'. כמ"ס ויקעז ה' וישמע ויכתב כו' והוא בלוח הגלגלי' שהם הקללות כמ"ס ואלין קיימין לאסמחלא כו' כדון סלקין ומכנין ל' לעילא כמ"ס חכמים מקשיבים כו' והו' ויקעז ה' וישמע ע"י כמ"ס וזהו ליראי ה' שהן ההולכין בנה"כ כל מי נכס ירא ה' כו' כמ"ס והן בלוחם הקללות כמ"ס, ולקושני שמו אפילו קישב לעשות מנה ונאכס כו' והוא בלוחם הקרבים ולכן סמוכים זה לזה: [נט] עיר"ה קיימ' לסטר צפון ודא קיימ' לאשגח' כו'. והוא עומד בפרץ שהוא בלפון והן המקנבים על ימיהם שהם גבורים עומדים בפרץ שאין עניינן לסט"א לכתום בפרצה והוא הקושב לעבור עבירה ומתגבר על ימיו ועו"כ ומשול ברוחו מלוכד עיר ולכן נקרא המעוה עיר"ה: [ס] יהירי"ה קיימ' לסטר מערב כו' בגין דכל מאן כו' איהו גרים ל' לאשחוב' ולאחב' ל' רוחי' כו'. ולכן זה המעוה עומד ללד מערב שם כל האסיותא כמ"ס דל' הקודש: [סא] ואלין אינון דמסחכלין כו' ובהיכלא דא קיימ' עלי' לאשגח' כו'.

חור

המיוחד שהוא קסד כידוע, וידוע שעתה הקסד משפעת כל לפרו כמ"ס ומשניע לכל מי רגון ומדת הגבורה בלמסו ובסדה שהוא סוד קו המדה כידוע, וז"ל שאמרו בשר לאכל ולקס לשנע מלאו כו', ולכן מיוס משפסו הקרננות אין לך יוס שאין קללמו מרונה של חבירו שאוכלת בכל יוס ודנר שאינו עושה פירות אס אוכל מעבו בכל יוס הקין מתמעט והולך וז"ל משקרב בהמ"ק מתמעטין והולכין ומקטנו נגדן תפילות שרית ותקנה בין הערבים והוא מאכלין של שכינה בגלותא כמ"ס ברע"ט נגד למס ובשר כמ"ס אברהם תיקן תפילת שרית ילחם תיקן תפילת עקבה, וז"ל שגריך להתפלל בכל יוס ויוס וכל היום יכול לתקן ועבר יומו בטל קרבנו כמו מי שאינו אוכל היום שא"ל לתקן למקד מה שחלש גופו אמתול אפי" אס יאכל כפליים שא"כ בלוחו יוס ולכן אינו נקרא מענית כל שלא שקעה עליו הקסה עדיין אינו עיניי שיכול לתקן

דסחים דשלט' עליהו. אשכחך דכל' תלויא דא מסתכלי בהו' מרע לאתב' ליה מחוביו גבי קב ה
ברא כמה דאוקימנ' בהיכל' דא קיימ' עליה לאשגחא
וביומא דשריא דינ' על 'עלמ' ישתויב מניה כמה
דאת אמר ביום רעה ימלטו ה'. [סכ] וימא דאחמסר דינ' להתיא רעה לשלט' ביה (על 'עלמ') וכלהו
אדין קיימי לאשגח'. ועל דא אקרין חרכים . ביומי דראש השנה כד קודש' בריך הוא קאים כדינא
על 'עלמ' והו' סטר' כישא אתי לאסטאה כדין מחכנפי כל הני וקיימן קמי קודש' בריך הוא וכדין
מתעטרין כללו וקיימן קמי קודש' בריך הוא בהו' ומנ' מה כתיב משנית מן החלונות מצוץ מן החרכים .
[סג] מצוץ כמאן ראשנה מאחר דקיך דחמי ולא חמי כל מה דאצטרירך ולבחר משנית מן החלונות אחר
אשגחות' יתיר דפתח פתחין לרחמי' על כלא . וכד קודש' בריך הוא אשגח על 'עלמ' [סד] אסתכל באלין
חלונות

ביאור הגר"א

חזר ע"ש לעעלה לאגדה לכל אינון כו' וכלל אינון דעסמכלי
על מרע, ולפי דהסמיק הרבה חזר לעינון הראשון: [סב] יומא
דאחמסר דינא עאל ההוא רעה לשלטה כו'. ר"ל זהו דיום
רעה שזולת ההוא רע יעלה ה': [סג] סלין כמאן דלשגח
כו'. כמס'ל שהארזלים הם פמחים קטנים להשגיח בהם
שאלו הם יולאים מן הקלובות: [סד] אסמכל צאלו הקלובות
ובאלו כו'. ר"ל בעצמה צ"ח המלוי צאות הקלובות ומרכים
והן אותן דגרים שקשיב לעעלה, ועי' קלות ההצרכות חיים
הקצ"ה

לחמקן ועיניו הוא עיניו כפס שמתחלש, ולכן כל שלא שקעה עליו התמה יכול לחמק הפילות שקרית, ואזכרים ופדרים שקרין כל הלילה הוא כסוד הזיווג כלילה כידוע כל זמן שתקבלת איכה טשפתה ולכן אזכרים ופדרים שקרין כל הלילה שהוא מאכל ענדים ושפיות כמ"ש ברע"מ ולכן הוא רשות והוא ג"כ חלק לסט"א שימתקו עיווג העליון שהן כהנין ג"כ טמטמית מאכלות חיילות של מלך ולכן אין מעבדין, וכן חפית רעית רשות וטעם שיקן שהוא מאיר דיתא, וכן בחתי לגני אחותי כלה ארית מורי כיו שהוא סוד חפילות כמ"ש ברע"מ פ' ויקרא ד' ג' ע"ב ואח"כ אכלו רעים

בו' אזי ישיבה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחותי בו' אראשי כעלא טל בו' להשפיע לחקל מפוזין קדישין כמ"ש באל"ר
 ד' קב"ע ע"ב ע"ש והוא מפילות הערבית, וכן הקרא בקרבנות כמ"ש בפי' ויקרא ד' ג' ע"ב והכל א', ואמר שם ברע"ט שהן
 ח"י נרכות שהן ו' דרנין טורי ובשמי יערי ודבש' ייני וחלני שהן ג"ר וג"א, אכלו רעים שמו ושכרו דודים הן י"ב ברכאין
 ביר"ב שנטים, וענין אכלו ושמו כי הי"ב שנטים גבולים של עד"א והן י"ב של הדעת דמפזשנין ענינה והן ו"ק דטיפת
 הקסד ו"ק דטיפת הגבורה זהו אכלו ושמו, והוא דרגא שניעני יום השניעני שנו י"ב קלות לנס הפנים של האלקות זהו
 אכלו בו' (שש) שש המערכות שמים המערכות והן כנגד ז' ימי העצום, וחס"י י"ב כהרי אפרסמון דכוא וי"א של אפרסמון
 דכיא שהם י"ב של השנעי ושש ימים, והם ג"כ י"ג נקד דרגא דאיתוסף עלייהו כידוע בס"א והוא נכרת המינים
 והוא ככלל הי"ב, וכ"ה ג"כ בתפילות ערבית כמ"ש בתי' פתחי לי' ביום א' אחותי ביום ב' רעייתי ביום ג' יוכתי
 ביום ד' תמתי ביום ה' אראשי ביום ו' כעלא טל ביום ז' יע"ש בתי' והן טיפת החסדים קוולותי רסיסי לילה טיפת
 הגבורות כידוע בסוד גבורות גשמים, וח"ס שאומרים ביה"ט קל וימטר ויבטי' הגשמים שמהן י"ב ככל" ו"ק של טפת
 התפוסת ו"ק של טפת הגבורה, ואמר רסיסי לילה שהן הגבורות בסוד לילה, רסיסי' הן גשמות דקות כי המיקוץ של הגבורות
 התפוסה הרבה ולטקון דק כידוע בסוד הקטורת הדק היטיב היטיב הדק דקה מן הדקה ביה"ב הגבורות מתעוררין
 כידוע ה"ג שבנגד ה' ענויים ולכן ליריד דקה מן הדקה בסוד והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בו' בסוד
 העלור הגדול ומאור הקטן שבו מתחלקין הגבורות יומר כידוע והוא בסוד הזיווג שהנטרות מתעמקין כמ"ש באל"ר
 ולכן אחר רסיסי לילה, וכמו שבשם לקס עשהה כן שני כנשים ורפילת מוסף ולכן עיקר כבוד שבת שחית
 כידוע, ולכן אחיקיימו ישראל תחותה כמ"ש ותי' אע"י דלורחא דהאי כהורא תח"א: לשיאלה בו' ישראל
 מתעבדין בו' תחותה וקייצין כקיוול ה"ד ותאם הדברים בה' אליקים חיים ביהוה כהורא תכלא בו' וקייטו בו' והוא
 כמו הכר כ"י ששמן הרבה נכר אינו עוזק לכר ולא לפחיתה ובשא"י שמן אזי מחולקל הכר והפתילה נכר, וכ"ה האדם
 שהטף הוא הכר והכשמה שנמוכו הוא הפחילה והשמן הוא הטעמ"ט ולכן אחר שלמה ושמן על ראשך אל יסור שלא
 תכלא ככ"ל והכל בארץ שהוא מלה גסה דלחמיה דז' בההורא תכלא ולכן כחן בארץ ליריד בכל יום למוספת טעמ"ט
 ככ"ל שגריך להרבות תמיד עליהם קדשים על האש שא"כ השמים ששם מתאדקין בנהורא קיוורא שכן אין מוספת טעמ"ט
 וג"כ אינם מתעוררין ע"י, ולכן בארץ שמים בנהורא תכלא שלטא שא"כ בשמים כהורא קיוורא דלא איכלי ככ"ל וזה
 אילנא

כלונות ובאלין חרכים וחיים על כלא וכדין כד
ישראל תקעין בהו' שופר ואתער מתחת הו'
קול דנפיק משופר כליל מאש' ומיא ורוח' ואתעביר
מכול' הו' קול. בגין לאתער' קול עלאת דנפקא

מגו הו' שופר דאיהו כנווני' דא כליל באש' ובמיא ורוח' כדין כרווא נפקא ואבריו בבלהו רקיעין. ואמר
[סה] קול רודי חנה זה בא וגומר משניה מן החלונות מציין מן החרכים. וכדין ידעי כלהו דהא קודש'
בריד הוא חיים עלייהו דישאל ואמרי וכאין אינון ישראל דאית לון עיטא בארע' בגין לאתער' רחמי
מלעילא כדין כתיב (מהלים פ"ט) אשרי העם יודעי תרועה. יודעי תרועה ודאי (רנ"א א') יודעי תרועה
מתברי האי תרועה דאיהו דינ' קשי' דכל אחדנו ביה. וכאין אינון ישראל בעלמ' דין ובעלמ' דאחי בגין
דאינון ידעי אורחיו דקב"ה וידעי למדך באורחיו וליחד' יחד' כדק' יאות. אלון חלונות ואלין חרכים
קיימי כלהו לאחד' כל צלותין דסלקין מתחת לעיל' ולאשגח' כהו לאעיל' לון קמי קב"ה. ועל דא כל
בית הכנסת דלאו בית חלונות לאו אתר לצלאת בית כדק' יאות דהא בית הכנסת לחת' [סו] לקבל בית
הכנסת דלעיל' בית הכנסת דלעיל' דאית ביה (נ"ט ז') חלונות כמה דאמרן הכי נמי לחת'. לעיל' כנסת
הגדולה אית בית חריסר חלונ' עלאין הכי נמי להאי בית הכנסת תחאה וכלא קיימא דא לקבל דא
בגין דעלמין קיימין אלון בנווני' דאלין וקב"ה סליק יקריה בכל'. [סו] ועד' ביום רעה ימלטהו ה' כד
שלמ' ההי' סטר' ביש' ימלטהו ה'. [סה] בנווני' דא האי ממנ' יהירא' ל' קיימ' על כל אינון רחייסי על
מסכני כריא אשרי משיכל אל דל [סט] ובגין דא כלא קיימי' בהיכלי' דא והיכלי' דא אחכליל בהיכלא

אחרא

ביאור הגר"א

אילנא דמוטא וזה אילנא דקיי' ו"ס עה"ד טו"ר ועץ החיים
וזה לו שלל ישקול עה"ד לבדו שזמן שהוא לבדו או עכלה
הכל ועימה שריא ב' עש"כ ביהומו עס עה"ק כע"ז נוהר,
ו"ס ואחס הדנקים ב' אלקיס חיים מכלא ומוורא ולפיכך
קיים כו' ונענוותיכו כחפדה עה"ק ולא ימוקן זה עד
לע"ל שזו בלע הסות לכלל ואז יקרב אומס א' אל א' והיו
לך לעץ א' והיו לאחדים בידך כו', והן שני העלים א'
ליוסף דדכורא ואחד ליהודא דנוק' כידוע, והאי ארץ אחדות
באור ע"י ראשיתא דכהורא כע"ז ה' נחכסה יסד ארץ
והוא ראשית חכמה שנקשר עם הארץ כע"ז נראשית ב' ראשית
ו"ס כעון סופן נחיתתן כו' בשלחנת קטורה נגלת וכלא
הוא הגווינ' הכ"ל אלמלא גוואל מכלא דכהורא דאתחזק
נגלת לא אמת' והוא כהורא חיוורא ואלמלא גוואל חיוורא
לא אחרזק ההוא דסמים כו': (מא) כד אמתקר כולא כמדא
כדין כולא כו'. ר"ל כל ההיכלין דלתתא ורוחין ונהורין כלא
אחכללו ברוחא של היכלא מלימאה והוא לא קאים לאתמינא
אלא בהיכלא דביעאה, לכן כד אכלל כו' לאתעטר בהיכלא
דביעאה

הקב"ה על עלמא: [סה] קול רודי חנה זה בא. ר"ל
חומי קול ה' קלא עילאה דנפיק משופר והן קב"ה שהן
אשא רוחא ומיא כידוע דנפקין מי' משופר עילאה, עשית
סן כו', הוא כזה ההיכל שהוא אתר היכל חג"מ, וכאין
כלילין כל ההיכלין כה"י כע"ל: [סו] לקבל כזה"ל דלעילא.
והוא היכלות דעלכות והוא בהיכל הזה, ה"כ לעילא כנסת
ישראל הגדולה כו' נביה שנק' כ"י (כע"ז פ' יתרו) ויש בה
ג"כ חלונות לאשגחא כע"ז בפ' יתרו נמוספחא ד' ס"ק ע"ב
האי היכלא איהו פקידו דעייבין דלא כייס מדיר איהו אשגח,
והן י"ב חלונות כע"ז בפ' ויקי ונס"א ה' ע"ב ה' איהו מרי
סרי כו' הכי חריסר אינון חריסר תמוסין ואינון ל' סטרי
עלמא חלמ' תלמ' לכל סטר, והן ה"ב שטרי ירושלים שגלה
לכל ל' ל"ב שטרים והן י"ג עבלין דקמיי נקד דרגא דקיימא
עלייהו כע"ז שס ובהם עשית הקב"ה על כל העולם:
[סו] ועד' ביום רעה ימלטהו ה'. חזר למעלה על אינון דמסתכלין
על מרע כו' ככ"ל: [סה] כנוונא דא האי עיונה כו' כדא
אשרי משיכל אל דל. ר"ל שאין מקרא יולא סודי פשוטו דל
סעס והוא קיימא עליהו עעיריה קיימא על אינון דמסתמי
למסכנא או דעצרי לבייהו עלייהו אע"ג דלא יכלי

לסיהב ל' וכאן קיימא על מאן דיהיב לון: [מט] ובגין דא כלא קיימא בהיכלא דא כו'. ר"ל לפי שפתקי דינים
יולאים כאן מהיכלא דלעילא לכן עוקדים כאן אותן שמתלין עההו רעה לשלטת על עלמא: ואחכליל בהיכלא דביעאה,
והוא נגד מלימאה דנפקי ממון כל הדיקין ושלטו דס"א לאנדא עלמא ונוטלין עהיכלא דביעאה, ח"ז ונגד' כו' והיכלא דא
אחכליל

בתיכלא רביעאח כרין כלא חד ורעותא חדא וקישור' חדא. [מא] תבא השחתוואה לאחרצאה במאריה :

אחר' רביעאח דחמן הו' גורין ודינן לכל'. ובאח חולקי' [ע] מאן דידע גנוי דמאריה לית' ולקדשא שמת' דמאריה תדירא למזכי לי בעלמ' דין ובעלמ' דאחי :

(א) היכל' רביעאח היכל' דא איהו משני' מכלהו. (ב) ארבע היכלין לרא דא לגו מן דא וכלהו חד היכל'. (ג) תבא איהו רוח' דאקרי זכיה

[א] היכלא רביעאח היכלא דא די קב"ה אשתמורע שולטנייה בארע' בנייה [ב] ודא איהו היכל' דקיימ' למטר אורחוי דאוריח'. דא היכל' דאקרי דוכור' דכיה אחרנו כל דינן דעלמ' וכל זכיון וכל חובין וכל עונשין וכל אגר טב לאינון דנטרי פקודי אוריח'. היכל' דא דוכות משני' מכל שאר היכלין והאי היכל' כלילן כיה ארבע היכלין משניין דא מן דא וכלהו חד היכל'. בתיכל' דא איהו רוח' דאקרי זכוח א"ל והיכל' דא אקרי על שמיה זכוח [ג] והאי איהו אל והב' אחרנו כל דינן דעלמ' והאי איהו רוא דכתיב (מהל' ז') ואל זועם בכל יום. [ד] ד' היכלין ד' אלין דאינון בתיכל' דא לגו מן דא כלתו כלילן דא ברא

ביאור הגר"א

אחתיכל' כו' דחמן הוא גורין כו' : [ע] מאן דידע גנוי דמארי' ליתקדא לי' כו'. וזהו ללמוד ע"מ לעשות וזהו העשעה שאמרו כל שמיניו מרובין עסקתמו כו' וע"ז אמרו לא הלימוד הוא העיקר אלא העשעה [ונפ"ב מ"ח כל הכי היכלין כו' עש"ס] : סליק בס"ד היכלא תליחא.

רביעאח כדן כלא חד כו' : (מב) תבא השחתוואה כו'. שכתבן הירכס ונריך להמזנקא נארעא שס כל ההמערות ככל' וכן ההיכלין בסוד ארעא לרקיעס עילאין כס"ג לעיל, ונהיכל הג' כריעה לאחזקא נירכין שהם שם נארץ ואלן השחתוואה שהוא פשוט ידים ורגלים [כס"ג] נגע' כו', ואלן הוא רק פשוט רגלים לכל שנהיכל

סליק בס"ד היכלא תליחא.

[א] היכלא רביעאח היכלא די קב"ה אשתמורע שולטני' נארעא בנייה'. וכס"ג ועשימי בהם שפטים גדולים וידעו כי אני ה', וכספתי אחו כו' והתגדלתי והתקדשתי ותרדתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה' [כס"ג] אך יש אלקים שופטים בארץ], נזאת חדעו כי אני ה' בהכנדי כפרעה ובכל קילו וידעו סגרים כי אני ה', וכס"ג ותתן אומות ותופתים כו' ותעש לך שם כהיום הזה [וכס"ג בודע ה' עשפט עשה] : [ב] ודא איהו היכלא דקיעאח למטר כו'. כע"ג כאשר עשפטין לארץ לקד לקד יושני תבל, וכס"ג על ורשיתם אומות וזכרתם את כל מלות ה' ועשייתם אותם, ועיין גרע"ע פ' שלח לך ד' קע"ב ע"ג כל השאמר, ובאלן הוא סוד הכסא וכס"ג וכי נקש עמית או מקי' אלא בזמן שישאל מסתכלין כלמי מעלה ושענדון את לבם לאזניהם כו' [כס"ג] נשאמר הנ"ל שגורס אותם להשמענדי לקב"ה : [ג] והאי איהו אל כו'. כס"ג דכתיב כו', וכס"ג נאד' ד' קל"ב ע"ג מהו אל מקיף יכול כו' אל גבור אל דהוא גבור, וכן כנגדו נסמ"א לקסן נד' דאיהו על כולא ודא אקרי אוף הכי אל כנונא אחר' דכסער אלן

(א) היכלא רביעאח היכלא דא עשימי עכולהו. כס"ג לקסן, לכן אמר לעיל כק' שנהיכל הג' דיוקנאח בקיוו דכל כו', והוא כנגד הקי' הד' שראה דביאל שזאמר ואראה קיוו' רביעאח דקילא ואסתמי ותקיעא ימירא והוא עמית הגבורה שהוא נהיכל הזה, שיכין די פרול לה דברנדין אכלה ועדקה כו', והכל ידוע שהוא נהיכל הד' כס"ג שד' קיות אלו כנגד ד' היכלות, ואמר שם והיא עשימי עכל קיותא דקדמאח וז"ל דא איהו עשימי עכולהו : (ב) ארבע היכלין לרא כו' קד היכלא. ר"ל שזהו היכל יס' ד' היכלין ח' לפנים מקניו וכולם נמשנין כקנין היכלות להיכל א' : [ג] תבא איהו רוחא דאקרי זכוח כו' בני עלעא. לפי שנגד היכל זה נסמ"א היכלא דא אקרי קונה כס"ג כס"ג ד' רס"ה ע"א היכלא רביעאח היכלא דא דאקרי קונה כו' ע"ג עד ותמקלו כקדא ניומא דר"ה כי גם את זה לעיני כו', וז"ל נסמ"א דנר"ה אמער ילקח, שהוא

רס"ה אמר נהאי היכלא אחמי קד רוחא שליט תקיפא קדושה האי איהו אל ככר : [ד] ארבע היכלין

זכות. באתר דא מתחפך זכות דכל בני עלמ'. (ד) רוח' דא נטיל כלא (ה) מניה נפקו שבעין נהורין כלהו מנצנץ וכלהו בעגול' דלא מתפשטו כאלין אחרנין מתדבקן דא כדא ונהירין דא כדא אחרין דא כדא. (ו) כל זכין דעלמ' קמי אלין נהורין קיימין. (ז) מכלהו נפקי חרין נהורין שקולין כחד' דקיימי קמיהו תדיר'. (ח) לקבל אליו אינון שבעין רברבן ממנן לבר דסחרין כל חני (ד"א אינון) ארבע היכלין. שבעין

[יא] רוח' דא דנטיל כל' דאקרוי זכות א"ל דקאמרן כל' כליל ביה [יב] מניה נפקו שבעין נהורין נציצין וכלהו בעגול' קיימי בגין לאחזאה דא כדא דלא אחבסי דא מן דא. כל זכין וכל עונשין וכל דינין קמי כלהו נהורין אלין קיימין. [יג] מניהו נפקי חרין נהורין דקיימי קמיהו תדיר. ואלין ע' נהורין וחרין נהורין דקיימי

ביאור הגר"א

שהוא היכל רביעי וחול מאזנים בו ע"ש כל המאמר: (ד) רוחא דא נטיל כולא. ר"ל כל שנהיכל הזה כמ"ל: (ה) מיני נפקין שבעין נהורין. והן ע' סנהדרין גדולה שזשנן נלשכת הגזית בסוד לור ישראל שהוא אמן גזית וכן נקדן בסט"א אמן כשול כש"ש ע"ש: כלהו מכללין. שמתפשטין כילוחות מהן שהן ב"ד בכל ערי ישראל: כלהו בעגולא דלא מתפשטין כו' אחרין' דא כדא. כ"ש סנהדרין כחלי גזין עגולה כדי שיהיו רואין זה את זה כו': [ז] כל זכין [כו'] כהורין קיימין. ר"ל לפני ע' סנהדרין הכל, ואלו הן שוש הסנהדרין שלכן הסנהדרין פותחין נזכות וכל עניניהם היו לזכות כמ"ש דיני מענות פותחין כו' ע"פ א' לזכות וע"פ שנים לתובה מחזירין לזכות ואין מחזירין לתובה הכל מלמדין לזכות ואין הכל מלמדין לתובה ושאר דברים מתוין שם, וכאן דנין דיני נפשות שלמטה קשיב ב"ד שנין דיני מענות כמ"ש לעטה, ולכן כל ב"ד ההורגת א' בשבעה נקדחת תכלית, והוא שבע שנין שהן הו' היכלין האלו: (ז) מכלהו נפקין חרין נהורין שקולין כו' תדירא. הן ב' סופרי הדיינים וכת"ש ושני סופרי הדיינים עומדים לפניו א' מימין וא' משאל וכותבין דברי המזכין ודברי המשייבין, וז"ש שקולין כקדש שניהם כלולים עומקין ודינא לאפוקי דעת ר"י ע' זמר א' כותב דברי המזכין וא' כותב דברי המשייבין כו', ואלו ה' הן הסופרים כמ"ש בפ"פ, ואמר תדירא שיש עוד ז' עיני ה' המעשועים בכל הארץ אבל אינון קיימין תדירא, ואע"ג שהן עדים ג"כ כמ"ל אינם לריבים לשוט

כדא [ה] וכלהו חד היכל' ואיקרי זכות'. [ו] ארבע היכלין אלין אית להו פתחין. [ז] חד ממנ' עלאה דקיימ' לבר לפתח' קדמאה דהיכל' דא סנסנ"א שמי' ועל שמא דא אית ממנ' אחר' לסטר"א דשמאל' דנטיל דינין ביהו' היכל' דילגה לאתער' למעבד בעלמ' ובגין דנטיל מניה אקרי על שמיא סנסנ"א [ח] ואיהו שליט על הרו' אסכר"א דרביי [ט] והאי ממנ' עלאה סנסנ"א כד נטיל דיני' אבריו [י] לאינון ממנין דקיימין על תריסר פתחין ואינון כרוזין דמכרוי כל אינון דינין דאחדנו מהיכלא דזכות' דא.

[יא] רוח' דא דנטיל כל' דאקרוי זכות א"ל דקאמרן כל' כליל ביה [יב] מניה נפקו שבעין נהורין נציצין וכלהו בעגול' קיימי בגין לאחזאה דא כדא דלא אחבסי דא מן דא. כל זכין וכל עונשין וכל דינין קמי כלהו נהורין אלין קיימין. [יג] מניהו נפקי חרין נהורין דקיימי קמיהו תדיר. ואלין ע' נהורין וחרין נהורין דקיימי

אלין כו'. כ"ל: [ה] וכולהו חד היכלא. לפי שכללין זה בזה והן כולן א' במנין כ"ל: [ו] ארבע היכלין אלין אית פתחין להו. ר"ל לכ"א שיש פתחין לכל א' וא': [ז] חד מענא דקיימא לפתחא קדמא' כו'. ר"ל קוץ לפתח הראשון מד' פתחין דקשיב לקמן שהן ארבע פתחים הכל' בכל היכל פתח א', ופתח הראשון שהוא להיכל הראשון עמקון והוא היכלא קדמאה של ארבע היכלין שכללין כאן, ועמקון לפתח הזה העמונה הזה, ועל שמו הוא ג"כ נהיכל של סט"א: [ח] ואיהו שליט כו'. ר"ל העמונה שהוא בסט"א: [ט] והאי מענה עילאה כו'. ר"ל שבתא נהיכל הקדושה: [י] לאינון עמקן דקיימין על תריסר פתחין. שייב פתחים נהיכל הזה כמ"ש בפ"פ חרין עשר פתחין אינון להיכלא דא בכל פתחא ופתחא כל אינון סרכין ועמקין דאינון סכרוי לאודע' למתא כל אינון דינין דזשיכין כו', וז"ש ואינון כרוזין דמכרוי כל אינון כו', ר"ל אלו ה"ב עמקין הן המכריזין כל אינון כו', וי"ב פתחים הם מתא ד' פתחים הכל' והן עילאין על אלו, וז"ש למעלה דקיימא לפתחא עילאה קדמאה ר"ל פתח הראשון מד' פתחים עילאין: [יא] רוחא דא כו' כלא כליל ב'. כל שנהיכל הזה: [יב] עמי' נפקין כו' קמי' כלהו נהורין קיימין. ר"ל לפני כלהו העי': [יג] מיניהו כו' תדיר. והן שני סופרים הכל': ואלין [כו'] לנו באמצעיתא כו'

כי רואין צעני ה' כמ"ל: (ח) לקבל אלין אינון כו' הני ד' היכלין. ר"ל על שרי האמוות שהם ז' שרים הסובבים את הכסא, וכאן הוא סוד הכסא שנענין כהורין ונקר' כסא העשפט כוון לקשפט כסאו כורסיא דדיינין נה כידוע וקרא' ע' קתדרין דכסא שנין נהם וכמ"ש כורסיא שנין דינא ימיב וספרין פתיחין כו', וכל הענין הכל נהיכל

(ט) שבעין נהורין אלין וחרי נהורין דקיימין קמייחו
כלהו פנימאין גו לנו (י) ורוא דא דכתיב (זיר י')
רוא דהיכל דא כתיב (זיר י') [יר] שררך אגן הסהר
אל יחסר המוג בטנך ערמת חטים וגו'. לקבל
אינון נפקי שבעין וחורין נהורין אחרנין מסטרא
דימינ' ושבעין וחורין נהורין אחרנין מסטרא' דשמאל'. [טו] ואלין קדמאי אינון פנימאי לנו באמצעות
דהיכל'. לקמי נהורין אלין עאלין כל זכוון וכל חובין לאתדבאח. [טז] כל עובדין דעלמ' מאלין פנימאי
נפקי. [יז] אשחכחו כל נהורין דנפקי מרוח' דא עלאה מאתן ושיט סרי נהורין ובלהו כלילין ברוח' דא.
[יח] אינון חרין נהורין דקיימי קמי אינון שבעין אינון סתדי סתדות' תדיר וכתבי פתקי דינ' דוכו או
דחובי'. אלין שבעין אינון גורין ודיינין דינון. וכל דינון דעלמ' הן למב הן לבוש חכא איתו.
[יט] רוח' דא דאיתו זכות א"ל כדקאמרן בית רשימין תלת אתוון דמתדבקן בית מלעיל' דאינון יה"ו והא אוקימנ'
דכר

ביאור הגר"א

כו'. ר"ל כל אלו הע"ב נהורין: [יד] שררך אגן
הסהר כו'. כע"ש נגמ' על הסהרדין אגן הסהר שעומדין
בענולא, אל יחסר המוג שאם כלך א' מהם ללאח כו'.
והענין כאן כע"ש שני חלקים מים וא' יין, והוא ג"פ כע"ש
לקמן אינון שבעין וחורין נהורין וע' כו', והן ג"פ כע"ש
ג' נוויין אע"פ שהן ארומיות יה"ו כע"ש כע"ש פ"א ביר
שלשה ארומיות הן הפשוטות בסוד שלש אמות אע"פ וקבען
בשמו הגדול שהן יה"ו, והן ג' נוויים דע"ב כע"ש ב"ז, וכן
הן ב' רמזים מים ואור וא' דין אש שהוא זה שאלו והן ב'
חלקים כו' זהו המוג, ואמר אל יחסר ר"ל לעולם ואפילו
שלין עלמא במיקוץ שלכן הקשת נראה בנ' הנוויים אע"פ
סימני אבות וזהו אל יחסר המוג לעולם ועכ"פ אש הדור
עונ שהמוג יומר יומר: [טו] ואלין קדמאי אינון פנימאי
כו' לקמי כו' כל זכו. ר"ל אלו הע"ב הקודמים שאמר לעיל
מינייהו כפקין שבעין כו' הן פנימאין לאלו ב"פ ע"ב ולפני
אלו הפנימאין הקודמין עולין כל זכות, לפי שהשפס כאמר
בגלות משפוט כו' שלא להכריע ימין ושמאל ולכן עולין לפני האמנים
שהן מוכרעין כידוע: [טז] כל עובדין כו' נפקי. ר"ל כל
הנזר על העולם הכל יולאים שאלו הע"ב כניעים ח"ש
שהשפס הוא רמזים קו האמצעי וידוע שהשפס יולא מגבורה
והוא בקו אמצעי של גבורה: [יז] אשחכך כל נהורין כו'
ברוחא דא. והוא בסוד שם ע"ב בנ' ארומיות ג"פ ע"ב, ובסוד
הוא בכלל ובגבורה הוא בספר שם רי"ו כידוע בסוד כלל
ופרט, וכן הוא מבין קסד וגבורה: [יח] אינון חרין כו'
אינון שבעין. הן קדמאין ככ"ל, וכן מ"ש אלין שבעין אינון
גזרי' כו' הכא איתו: [יט] רוחא דא כו' מעילא כו'.
ר"ל

נהיכל הזה כע"ש, והן הארים מנחין להיכל הזה חין כל
הד' היכלין: (ט) שבעין נהורין וחורין נהורין כו' לנו לנו.
ר"ל בפנים ההיכלות, ואמר לנו [לנו], שהן באמצע ההיכל
הזה נהיכל הפנימי מן הד' היכלות שנהיכל הזה כע"ש
כע"ש: (י) ורוא דא בטנך כו' בשמיים. שאלו הוא סוד
הנשן כע"ל, וכאלו הוא עקום הפך שפרלו כמו שאמר
נגמ' בנ"מ וכאן נגורים עומדים בפך וכלם לא יכלו
לעמוד שהוא סוד הנור כידוע אפילו משה לא יכול לעמוד
כאן בסוד הפלע ובסוד נשן עלי לור ולכן ויכס משה עפכיו,
ועיין בסוד הנור בזהר קדש כ"ו ע"ב וע"ג וידוע שנתפס הוא
דע"ב שאלא דע"ב כע"ש כע"ש כע"ש כע"ש כע"ש
אמר לון כד סיברא אחרנית בשפסא כו' ע"ש ובד' ס"ו
ע"א ר"י פתח מהה מי עריבה כו' ע"ש, וכאן הוא מים
כידוע ה"פ מים ביום שני ח"ש מים אחרונים מונה והוא
בהיכל רביעי דע"ב ואלו מים ראשונים בסוד והתקדשתם
כו', ועיין בפ' בשלח ס"ד ע"א וע"ב כל המאמר ואלו סודות
גדולות ובראות אשר חין רשות להעלות עה"כ, ח"ש שאל נשן
על קוה ואמר עץ שאלל אלה"ר קטה ה' כו' וזהו בטנך
עדימת חטים, וכאלו הוא המאכל נשן סוד לקס הפנים
על השילוח שאלו הוא סוד השילוח כע"ש שאלן בלפון ובמ"ש
כע"ש ד' רנ"ב ע"א ע"ב שאלריך שם, וכנגדו כע"א ורוא
דעפתי לב"ל למי' דבר עינין דהאי עלמא ואמר שם כיון
דנ"ב אסתמי אכמרי' כדין כללו שטיין ואלו כו', בסוד שמו
העם ולקטו ושט דאחמך וכעשה שטן ח"ש שם ואחמך
אחמרי', וכמה אינון אחרנין דקיימין מחומי' וכלהו מסאבין
ל' נהאי עלמא ומסאבין ל' נההו עלמא ואינון אחרין
לואה רוחת דכתיב לא תאמר לו כו' שם, ח"ש שלשה שאללו
על שאלן אחר ולא אמרו עליו ד"מ כאלו אכלו מ"ש שהוא
נהיכל הזה כע"ש נפ' מרומה אית שולחן ואית שולחן ע"ש

ד' קכ"ד וקכ"ג וזהו מונחי ממים שהיכל רביעי כע"ש דקדושה
ק'

דכר אליו אתון מדבקאן כהאי אחר (ע"ב) בשנך ערמת חטים סוגת בשושנים. (יא) לקמי נהורין דאחרבקות' דרכור' בנוקב' כרין אחרשימו כהאי רוחי אינון אתון והכ' אמר דוד (מהלים ז"ד) (ויהי ה' לי למשגב) ואלדי לצור מחסי. רוא דרוח' דא דאקרי א"ל ורוא דאינון אתון דרשימין ביה

דאקרון ית"ו. [כ] אליו תלת סטרין דנהורין דקאמרן אינון תלת בתי דינין דמתפלגי בדינין אחרנין במילי דעלמ' בעותר' במסכנו במרעין בשלימו [כא] דאינון ארבע היכלין דאינון מחקנן לכל אינון אחרנין. חרין היכלין לאליו חרי סטרי נהורין אחרנין וחד היכל' לכל אינון מארי דעינין דעבדי חושבני מכל עובדין דעלמ' וחד היכל' לסופרין אחרנין די תחות אליו קדמאי פנימאי. אליו ארבע היכלין כלילין בהיכל' דא דאקרי על שמא דהאי רוח' וכות' בדקאמרן. בכל פתח' ופתח' דאליו היכלין אית ממנ' חד. [כב] בפתחא קדמא אית ממנ' חדא [כג] דשמיא אקרי גוריא"ל ההו' ממנ' איהו לגלאה דינין דאחרנו ואחגורו לההו' ממנ' קדמא דשמיא סנסני"ה דמני' נטיל האי ממנ' אחר' דקיימ' על היכל' דסטרי' אחר' וקיימ' על אסכר' דרביי בדקאמרן. והאי ממנ' גוריא"ל נטיל מלה דבי דינ' פנימא דכל' אחגור חמן וכדין אודיע מלה להאי ממנ' דלבר וכל אינון כרווי מכרוי ואמרי בכל רקיעין כך וכך אחגור מבי מלכ' עד דנטילי ההו' מלה בהיכל' דלחת' ומחמן נפקי ומכרוי מלה עד דאשתמע בכלהו רקיעין תחאין ונחתי ואודיעי מלה לכלהו דלחת' ונטילי מלה כללהו תחאין מדרג' לדרג' אפילו צפרי שמי' ועופי דארע' כללהו נטילי מלה ואודיעי לה בעלמ'. עד דנטילי מלה כל אינון גרדיני נימוסין ואחווין בחלמ' לבני נשא ואחוי' החיא מלה לזמן קריב. ולומנין דהחי' מלה דאצטריכ' למלכי ארע' דאינון ממנן לאחזנ' ולרבר' עמא דאודיעין ההיא מלה עד רקיע' דשמשי' דלחת' וקיימ' חמן עד דאינון ממנן שמשין דאתמנן על שמש' נטילי

ביאור הגר"א

נק' אלקים חיים אצל כסע"א לית חמן חיים, ואמר כס"פ ד' רס"ה אליו חרין סטרין זכות וקובה חיים ומות כו' ע"ש ואמר שם היכלא דא אחר דאקרי אלקים אחרים וז"ש כי כל שולחנות עליו קיף לוא' בלי עקוס כו' ע"ש כל המאמר ובפי' מריעה שם, ואמר סוגה בשושנים לפי שיש עוד כ"פ ע"ב כהירין א' מסע' דימיכא וא' מסע' דשאלא וע"ב קדמאי הן לפנים מהם כס"פ כס"פ ואמר לעיל ד' ב' ע"א מה שזכרתי אית בה סועק ותיור אף ככ"י אית בה דינא ורמזי כו' וזהו סוגה בשושנים כ"פ ע"ב כהורין הכ"ל ימיכא ושאלא: (יא) לקמי כהורין אלו כו'. ר"ל לפני הע' הכ"ל: (יב) חרין כהורין כו' אחרשים כהו ההוא עונדא כו' כ"ל

ר"ל מדכורא ככ"ל כהאי אחר דאחרבקותא כו', והוא ח"ש כס"ב דאמריעיתא דהיכלא דא אחר מתחנא לקבל רואא דלעילא כו': והבא אחר כו'. אל ויה"ו הוא ואלה"י, והן רוא דאחרבקותא ז"ב, שדורא דנוק' כק' אל שהוא שם הרוחא, וז"ש לצור שהוא נבונה ככ"ל: [כ] אליו תלת סטרין דנהורין דקאמרן. ר"ל שאמר כס"ב אפיק תלת אחרנין דאינון תלת בתי דינין דדיינין דינין אחרנין כו': [כא] אינון ארבע היכלין אינון מחקנן לכל אינון אחרנין כו'. ר"ל אלו הדי היכלין שאמר כס"ב שטודין בפנימיות' ע' קדמאי לגו ובתלת הקיבוצים ג' בתי דינין הכ"ל ואמר כאן שטודים ג"כ כל א' לדבר א', והוא כס"פ שנים לשני פעמים ע"ב ימיכא ושאלא הכ"ל וא' לו עיני ה' וא' לשני סופרים הכ"ל, ומה שאמר כאן לא קשיב שם כס"ב דראשית וס"ש שם לא קשיב כאן, ולכן אמר שם סד

היכלא לאינון ע' קדמאי לגו ולא אמר ע"ב שכן הדי' סופרים: [כב] פתחא קדמאי כו'. והוא פתח של היכל הקיבוצין מד' היכלין שכלל א' פתח א' ככ"ל: [כג] דשמי' גוריא"ל ההוא עשונה לגלאה דינין דאחרנו ואחגורו לההוא עשנה קדמא דקיימ' לפתחא קדמא דשמי' סנסני' דמיו' נטיל האי עשנה אחר דקיימא על היכלא דסט"א. כ"ל, והסופרים טעו דהנה"ה זאת ועיין דס' ימיכא, והוא ח"ש ע"א חד עונדא לבר כו', וזה העשונה גוריא"ל עונדא בפנים ועודיע לעשונה סנסני"ה העונדא בןין ורוא עודיע לעשונה דסט"א כס"א: וכל אינון כרווי דכרוי כו'. שהן ה"ב עסקן דקיימין על י"ב פתחים ככ"ל, ואמר בכלהו רקיעים הן רקיעים עילאין שנהיכלות: רקיע דשקאא לתחת. הוא רקיע השמים של זה העולם: מתרין

נטלי החי' מלת ואודעי לת לאינון ממנן עלאין די
בסטר אחר' ואינון מודיען החי' מלת למלכי ארע'
דאינון בסטר' דלתון. וכד הוו נביאים בהו בישראל
הוי נטלין נבואה דלתון [כד] מתרין עמודין עלאין
דאורית' סמך עלייהו. [כה] לבתר דאסתלקו נביאים
מעלמ' ואחו מארי דמראה ומארי דחלמ' נטלי
מלת מאחרית כדקאמרן. [כז] וכד מלכי הוו בינייהו
דישראל ונביאים אסתלקו ומארי דחלמ' ומראה
לא אשחכחו אודעין מלת לאינון מלכין מחאי פתח'

כדקאמרן. ואי תימ' היך נטיל מלת מחאי אחר'. חא חוי כל דרג' ודרגא וכל פתח' ופתח' כלהו אית
לון לבר ממנן ידיען דאחמנון (בסטר' דלתון) בכל אינון רקיען עד דנחתו לתח' ברקיען תחאין ואודעין
מלת לאינון דאצטריך בגין דהא מאלין היכלין דאינון סטר' דקדושה ורו' דמהימנות' אהפרשו דרגין
לתח' כלהו בר' דמהימנות' ונחתו דרגין על דרגין עד דפרחין בהאי עלמ' ואחמנון ביה מנהון לנשרא
בני נשא מסטר' אחר' ומנויקי עלמ' ובאינון אורחי דקא אולי ומנהון לסיוע' לבני נשא כד אחאן לאחדכאה
ומנהון למעבד אחין ונסין בעלמ' ומנהון דקיימי לאשגח' בעובדין דבני נשא למסתר סהדות'. וכן (בגונו'
דא) מתפרשין כמה דרגין לסטרייהו וכלא ברוא דמהימנות' עלאה בקדושה עלאה. כגונו' דא בסטרא
אחר' סטר' מסאב' מתפרשין דרגין מאינון היכלין לתח' כלהו דרגין לאבאשא ולאסטאה עלמ' מנהון
קיימי לאסטאה בני נשא מאורח טב לאורח בישא ומנהון קיימי לסאב' בני (רנ"ב א') נשא לאינון
דאחו לאסתאב' כמה דחנינן אחא בר נש לאסתאב' מסאבין ליה בהאי עלמ' ומסאבין ליה בהחוי' עלמ'
ואינון אקרו צואה רוחחת כמה דאת אמר (ישעיה ל') צא תאמר לו. [כז] ואינון דרגין דקיימן לסאבא
יתיר ובגין כך אלון חדיר לקבל אליו וכל' איהו בדרגין ידיעאן כדק' חוי. פתחא תניינ' בהאי פתחא
אית ממנ' דהריא"ל שמויה ואיהו לסטר ימינ' והאי איהו ממנ' לאעל' כל זכותין דוכו בהו בני נשא בגין
דיתר

ביאור הגר"א

[כר] מתרין עמודין עלאין דאורייתא סמך עלייהו (ר"ל מכו"ה
שנאלימות שח"ת שנק' אורייתא סמך עלייהו). כט"ז לקטן
רנ"ז ע"ג נביאים דאינון סטרי' עילאין תרין ירכין דסמכין
לאורייתא קדישא כו' ע"ש: [כה] לנמר דאסתלקו כו' נטלו
מלה מאחרית'. שהן נבזיהא כמ"ל נהיכל ב', ו"ש כדאמרן:
[כז] וכד מלכי כו' שהאי פתחא כדקאמרן. ר"ל נהיכל ג',
ו"ש כדאמרן כט"ז לקטן עד דנטיל מלה נהיכלא דלתחא
כו', והוא היכל השלישי שלטעה עזה ההיכל ה': ואי תימא
האיך. תניינ' ליעול עשם שהאי הוא דרגא דנבואה, והאי
שלין כוטלין עשם עשם רק שמדריגין דלבר שהן כגד זה ההיכל
הוא זה כגד זה וכמו שנביכל כוטלין המראה מהיכל הנ',
כן בכל העולמות בין בקדושה בין בסט"ל כוטלין שמדריג
מלייתא, וכן מלכי אומות העולם ושאר כ"כ: [כז] ואינון
דרגין

כ"ל, בשנעה עיני ה' כרשמים כל המעשים שנעשה"ל כל אומות
המעשה דעניד בלורמו ודיוקנו בלורמו היום ואומות המקום,
זה שמדריגין לו לאדם לפני עומה והן ז' גלדי עינא ז' כהורין
דכפקין לגללה אורקין דעיינין, והענין לפי שנעין רשום כל
העולם וכל אשר בו וכל אשר עושה כרשם המקום בלורמו
מקום שנעין טוב לו רע, והיכל הזה הוא יד כידוע כע"ש
ידך זו שאלא שאלא אף ידי יסדה ארץ כו' והוה ביד כל
אדם יתקום ששם הוא יד של כל אדם כ"א בשורש נשמתו:
[יג] ואילין תרין כהורין קטאן כו'. ר"ל שאלו השנים עדים
רואים ב' עיני ה' ומעידין לפני ע' סנהדרין והן דכין אומות:
(יד) והכא איהו אחר דזכותא. כ"ל כלהו מלאכין קדישין
דמטוים על זכוון דעלמא כלהו נטלין לאינון זכוון ואוקמוס
לון נהיכלא דנביאה כו': (טו) רוחא דא ב' אחרשים כו'
ולא אהעזון קטאן. ר"ל דכדכורא הוא חלמ' אמתו יח'ו
בסוד אסתא' דלוי"א דירית ככודע וכד סודווג בנזק' נהיכל
ק"ק ושם כל ההיכלין דלתחא כלילין ב' ומדדקין כלם

דכורא ב"ק שלו וכדנזק נהיכל הזה ג' אומות אלו נשעת
המדדקמן

(קל"ט ע"א) יהיו. דכד אלן אתון מתרבקן בתאי
אתר באתרבקות' דרכור' ונוקב' כדון אחרשימו בית
ולא אתערון מתמן (טו) לבחר נפק חד נהורא
נהיר לארבע סמרון האי נהור' אפיק תלת אחרנין
(יז) דאינון תלת בתי דינין דדיינין דינין אחרנין
במלין דעלמ' בעוחר' במסכנו במרעין בשלימו ככל
אינון שאר מלין דעלמ' אתרן בהו. (יח) חד היכל'
לאינון

בהאי פתח' נפיק דינית' לטב לימינ' דהאי ממנ' דהריא"ל דקיימ' בית ואודיעיה דינית' לטב עד ראשחוב
ונחת' התו' רינ' בכל אינון ממנ' דרגין ראשחמודעו לטב לתת' כלחו דרגין על דרגין וכלא בין לטב בין
לביש מבי מלכ' אתרן התו' בר נש. פתחא תליתאה בהאי פתח' אית ממנ' חד גריא"ל שמי' ואיתו
לסטר שמאל' והאי איתו ממנ' לאעל' (ס"א לאחקל') כל חובין וכל בישין דבר נש אסמי אבחריהו בהאי
עלמ' (ל) ונחית לון גו מתקל' לאחקל' באינון זכין דעאלו ביד' דהתו' ממנ' אחר' דקאמרן. ותתו' מתקל'
קיימ' גו פתח' רביעאה ותמן אתקלו זכין וחובין כחדא מאן דנצח מנייתו הכי אית לית ממנ' בתהוא
סטר' אי נצחון זכין כמה ממנ' אית בסטר דימינ' ונטלי תהוא דינ' ומעברין בישין ומרעין מהתו' בר נש
עד ראשחוב. אי נצחון חובין כמה ממנ' אית לית בתהוא סטר' דשמאל' עד דנטל' מלה התו' סטרא
אחר' וכל אינון גרדיני נמוסין עד דאתרע מולית וכדין נחת' התו' סטר' אחר' ונטיל נשמחא. וכאח
חולקתון דצדיקי' בעלמ' דין ובעלמ' דאתי. פתחא רביעאה בתאי פתח' קיימ' חד ממנ' ואוני"ה (ס"א
מאזני"ה) שמיה והאי איתו מתקל' דנטל' (ס"א דחקיל) זכין וחובין ובי' אתקלו כלחו כחד' ורא אקרי
(כ"ה ס') מאוני צרק כדכתיב (ויקרא) י"ט מאוני צרק. בהאי אתקלו כלחו לאחדנ'. תחות האי ממנ' אית
חרין

ביאור הגר"א

התדבקות יחד ולא סלקין עשם לעולם, ואמר לעתה באשעיותא
דהיכלא דא הוא אחר עתמקא לקבל' רוחא דלעילא בנז רוחא
דא ושם כרשעים הג' אותיות אלו, וז"ש באתדנקותא דדכורא
וכו' ר"ל כאשר עוהוויגים יחד כרשעים כאן ששאלאל הוא
תקלת הקירוב כיודע בסוד שאלו חתם לראשי (פי' בנען
עמדנקין גוף וז"כ כי הנען בולט על שטח הגוף כש"ש ולבמה
נענה ונפלה ירכה עקשות הדיבור ר"ל יריכה אותו מקום
וכש"ש היא קבלתו על נענה): (טו) לבחר כפך קד כו' האי
נהורא אפיק תלת אחרנין כו'. כנ"ג אותיות הכלל, וז"ש
לבחר כו' לבחר שכרשעין ג' אותיות הכלל שאתדנקותא דנוקי'
נשטא היא בסוד תפילין של יד, ואלו ג' אותיות הכלל הן
כ"א אזהרות שנתפילין והן חיי העלך בסוד כו' עוקין שהן ג'
אותיות אלו בנ' תללי דגולגלחא כש"ש בס"ד פ"ג ע"ש:
(יז) דאינון תלת בתי דינים. כנ"ג ג' בתי דיני' שיושבין ביהושלים
א' נפתח העזרה וא' כו' דדיינין דינין אחרים כו', והן דיני עסקות שדין בכלן בעומרא ונעסכני וכן דיני עבות
דערעין בשלימו כו': (יח) חד היכל לאינון כו' אחרנין. עפרה עה עשמינ' הד' היכלין ואמר שלשה היכלותם בהן
הג'

דרגין דקייסין לסאבא יתיר כו', ר"ל אותן הכן' לואה רומח
וכש"ש לקסן ד' רס"ד ע"ב יעו"ש: [בח] וכן כד אתרן לטוב
ואינון כו'. ר"ל לעלה אחר עסקונה לעלה נפתח זה כל
זכות של כל אדם לפני הנ"ד וכאן אחר עסקונה להוליא
הפיקודין הפס"ד שאתרן לטב: [כט] לההו' עסקונה דאקרי פד"אל.
והוא דהיכל שלישי נפתח ערב עסקונה על הרפואה: וכדין
אמר ל' כו'. ר"ל שאמר לעמונה פד"אל פדעהו כו': [ל] ונחת
ל' גו עתקלא לאחקל' באינון זכין דעאל בידא דההוא כו'.
ר"ל העסקונה והרי"אל הכלל כו' עתקלא עתקלא עלו, והאי
עסקונה ענדי"אל כו' עתקלא עתקלא עלו ונחיהם עתקלא
הזכיות והקובות נפתקלא שערך נפתח הרביעי ושם אתקלו
נפתח דשם עסקונה על העתקלא וכאן אינו רק להעלות זכוון
וקובין

למינון ע' קדמאי לנו חלת' לאלין חלתא אחרני.
 (יט) סלק' האי רוח' וכליל כל אינון דלחת ואפיק
 חד חיוות' קדיש' מתלחת ועיינין לה בעיני אינש'
 לאשגח' באלף אלפין ורבו' רבוון חיילין מאריהון
 דדינ'. כלהו נטלין פתקין ופתחין וסגרין בעלמא
 ואשלימו

לאשגח' בעלמ' באינון עיני ח' דאולן ושטאן בעלמ' ואינון עיני ח' כלהו נטלי אשגחות' מאינון עובדין טבין
 דאתעבידו בטמירו ולאשגח' באינון עובדין דאינון בשלימו דלכא ואף על גב דלא אתעבידו כדקא יאות.
 [לג] האי חיוותא איהי קיימ' באשגחות' דצלוחין. בגין דאינון שאלחין דשאלין בני נשא בצלותהון כלהו
 קיימי בידא דהאי חיוות' ואנח להו בהאי היכל' וקיימין אינון שאלחין בהאי היכל' ער ארבעין יומין
 לאשגח' בהו. דהא [לסוף ארבעין יומין] בכל ארבעין וארבעין נפקא האי חיוות' ונטיל לכל אינון שאלחין
 ואנח לון קמיידי דאינון שבעין וחרין נהורין ודיינין לון. [לד] וכדין האי רוח' דאקרי זכותא"ל (ע"ב)
 מעיין בהו אי זכי אי לא זכי. אי זכי נפק האי צלות' ומתגלגל' האי שאלת' ונפקאן עמח חריסר ממנן
 וכל חד וחד חבעין מעק' ההוא רוח' קיימ' בהאי שאלת' ואחקיימ' בהו. חחות [לה] האי חיוות' ארבעה
 שרפים מלהטי שרפא"ל. בריקא"ל. קרישיא"ל. קרומי"ה. [יו] ואלין ד' חחות האי חיוות' קיימין לארבע
 סטרי עלמ' אלין ד' קיימ' לר' סטרי עלמ' ואינון ממנן לאשגח' בכל אינון דנטרי יומ' דשבת' ומענגי שבת'
 כדקא יאות. מאלין ארבע כד נטלי נפקי שביבין דאשא ומאלין שביבין אתעבידו שבעין וחרין גלגלין
 מלהטן באשא מהכ' אתעביד נהר דינור אלף אלפין ישמשוניה לההוא נהרא כל אינון דמענגי שבתא
 אלין ארבע ממנן משגחן בכל אינון דמענגי שבת' והאי חיוותא קיימ' עלייהו ונטלי בגינת חחות.
 בכל

ביאור הגר"א

וחזינן, ופתח הכ' הוא לישיבא לדרוס ופתח הג' הוא לשמאלא
 ללפון ופתח הדאשון הוא נעורא והוא שער האיתן דקסס
 טולאים הפס"ד ופתח הד' הוא נעורב וז"ש טולאי דקס
 דלדק הוא נעורב כידוע: [לא] חד לישיבא דהר"א וחד
 לשמאלא גרדי"א"ל כ"א גדורי"א"ל. והן דוגמת המעושים הכ"ל

שעומדים בפתיים יציעין ונשמאל רק בתוספת וספרון אות, שכל נהירא דכפיק"סן נהורא הוא נספרון או בתוספת כע"ש נגמ',
 וכן מראה סוד התכללות והתקלפות ישיבא בשמאלא ושמאלא ישיבא כידוע: דא אכרע כו', לפי מעשה האדם: כלהו
 אחכלילין בהאי רוחא דאקרי זכות, ר"ל כל הכ"ל: [ונפ' בראשית סלקא האי רוחא וכליל כל אינון דלתחא ואפיק כו' עש"ט]:
 [לכ] וחד אחכלילין כלהו ב' כו' הכא אינון עיני ה'. עיני ה' שאמור נפסוק קיימין כאן: כולהו נטלין אשגחותא כו'
 דאינון נטלין דלכא כו'. שאלו עיני ה' מעושים על העקשנה דלכא בסוד שרייקא דעינא בלגא מליא, ח"ס ס"ט דע מה
 למעלה עמך כו' נד ג' דברים שקוטאים בהם עקשנה דבור ומעשה ונגד העקשנה אחר עין רואה [כי האדם יראה לעינים
 וה' יראה ללבב], ונגד הדבור אחר ואחין שומעת שהם מאירי לאודיין בסוד עוף השמים יוליד את הקול כו' כמ"ט במיקושים,
 ונגד המעשה אחר וכל מעשה' בספר נכמדים: [לג] האי חיוותא [כו'] כולהו קיימא בידא דהאי חיוותא כו'. כמ"ט נבי
 חיי וקווי לאו בזכותא מליא אלא כו' שט' דכל שארי דברים מליין כמ"ט לקטן, ונפ"ט שם ענואר שאר דברים מליין כלהו
 בזכותא והוא נהיכל זכות הזה: [לד] וכדין האי רוחא דאקרי כו' כל"ל: [וכפיק עמי' מריסר עסקן כו', והן מריסר עסקין
 שעל הי"ב פתיים שהן עכריזין עלכן שולאים את הדבר שלהן עניע: וכל חד כו' בהאי שאלתא, ר"ל וזהו נשמאל קדישין
 שאלתא: [ונפ"ט חקות האי חיוותא כו' עש"ט]: [לה] האי חיוותא כו' מלהט קד ר"ל שכלם מלהט א': [לו] ואלין כו'
 לארבע

ואשלימו דינ'. (כ) תחות האי חיות' ד' שרפים מלחמן כלהו כחזור ושושן ושביבי ראש' סלקן ע"ב גלגלין לכל חד מלחמן באש'. כד נטלי אתעביר

[לן] בכל יומא יומ' נגיד החו' נהר דינור ואוקיד לכמה רוחין ולכמה שליטין. וכד עייל שבת' כרו' נפק' ושכיד' ההוא נהר דינור וועפין וויקין ושביבין אשחכבו והאי חיות' אזל' וסלק' על ארבעת אלון שרפים דקאמרן [לח] ועאל' גו אמצעית' דהיכלא

דא בהחוי' אחר דאקרי עונג בגין רבואי אחר כד עייל שבת' מחסדראן חמן כל פחורי רבני עלמ' דאקרו בני היכל' דמלכ' ואלף אלפין ורבו רבוון ממנן קיימי על אינון פחורי והאי חיות' עלאת על אילון ארבע שרפים ועאל' בהחוי' אחר וחמא כל אינון פחורי (וכל אינון דקיימי עלייהו) ואשגת בכל פחורי' ופתורא והאיך

ביאור הגר"א

ואפיק כו'. ר"ל כשכולל כל הרוחין וכל הנהורין והיכלין דלחמא אז מוליח קד חיותא וכפ"ש בכל הרוחין שכל היכלין כד אמכיליל בכל מה דלחמא אז מוליח קד חיה מעכו: חיותא קדשא טלהטא. שכן הוא אש לזהב: ועיינין לה כעינא אכא, כפ"ש בחי' ד' שדניאל שהוא צהיכל הזה ואזר עיינין כעייני ב"כ כו' ר"ל העיינין לאשגחא על עובדין דעלמא שכן הן מארי דעיינין שבעה עיני ה', ח"ש לאשגחא כו': באלף אלפין ורבו רבנן כו', ר"ל שכולן כן מארי דעיינין ככ"ל, ושעור הזה כפ"ש כהר דינור נגיד ונפיק מן קדשוהי אלף אלפים ישמאכין' ורבו רבנן קדשוהי כו' דינא ימי' ח"ש מאריהון דדינא: בלהו כעלי פתקין ופתקין וסגרין כו'. שבעור שיהיכל פתוח עדיין לא אשלים דינא וכד סגרין אז אשלים דינא כפ"ל רת"ק ע"ב והאי מענה על פתחא דא בגין לסגרא האי פתחא כו' עד דימיב לגבי' מארי', וכאן הוא סוד אטמון סגרון פסקון, אטמון סגרון שאוטס וסוגר השערים ואוטס הוא יומר מסוגר, ופסקון הוא הפסק הנו"ד והוא בסוד גבריא לשהוא בגבורה כידוע, [ונפ"פ וכד אמכילילן כלהו ב' כו' עש"ש]: (ב) מחות האי ב"כ חיותא כו' כחזור וטאן. ר"ל כפתור ופרס: ושניבא דאשא סלקא. ר"ל מן הד' שרפים כד נטלין כפ"ש בפ"פ, ע"ב גלגלין, שילאין מן השניבין כפ"ש: לכל חדא כו' ר"ל לכל אי' מן השרפים ע"ב גלגלין כו', אלף אלפים שמשין לההוא כהרא כלי' וכפ"ש אלף אלפים עששין

לארבע סטרין. ר"ל ל' סטרין של הקי': ואלין ארבע כו'. קאי ג"כ על ל' השרפים ופסדא כאן שערותין ל' רוחות העולם: ואינון מענין כו', כפ"ש לעסה שכן עומדין כל שלטנות של שבת: וכעלי בגינה מחומה, ר"ל שהשרפים נטלין בגינה של הקי' ככ"ל כפ"ל דלעסלה ההוא דקיימא לעסלה כעלי מחומת' והן נטלין מחומת': [לן] בכל יומא כו'. ונגדו בארץ סכנטיין: לכמה רוחין, אותן שנהיכל השני והכשמות שגריבין ליבון כפ"ל: לכמה שליטין, הם המעבדים חומס כנור דליק ומעבדין עשולטנות': [לח] ועאל' גו אשליעומא כו' אקרי עונג. הוא ס"ש בפ' בראשית באשליעומא דהיכלא הוא אחר פתקן לקבילא רוחא דלעילא בגו רוחא דא כו', וזהו עונג ושעשוע כידוע והוא נאדם טביר כפ"ש שרדך אן הסהר והוא נקודה אשליעית דסיהרא כפ"ש ברע"ס פ' פתקס ונז"ח פ' בראשית בס"א שכן נבטן אמו העבור פתוח ואוכל עסה שאמו אוכלת והוא אשליעומא דעלמא ומשם יולא העוון לעולם ושם הוא שבר טוב הלפון לנדקים לע"ל שעליו אחר דוד מערוך לפני שולמן ששם השולמן כפ"ש ח"ס שולמן בלפון והיכל נקודה אשליעית, ולכן ה' השולמן באעלע הלפון ששלי ויהיכל ולכתול ושם מקבל מעלמא דלמי סוד נקודה דלעליעומא כפ"ל בפ' מלוא קפ"ד ע"ב במרין נקודין אמפרסו סטרא דקדושה חד דילה וחד דעלמא דלמי כו', וזהו לפון נגכיו ח"ס מה רב טובך אשר נכבד ליראין בלפון, והוא מתורא דעלמא דלמי כפ"ש בסוף תנ"ח ל"ו ע"א בפמ"קו דעיינין ואחכסחא ל' ולא ידע עד דאזדקן לפתורא וכאי קשט למיכל,

וזהו הענין שכל ימות החול אסור להשקין אחר מעבדים ובעצת מלוא גדולה להמענג, והענין כי כל המאכל הכל בלפון בסוד השלמן ושם מתעורר הסט"א ומזדקמת על השולמן ונרד' לימן לו תלקון נמים אמרוכיס שהוא קונוה צהיכל קונוה שהוא נגד זה ככ"ל ושם בלפון גרד' זהירות גדול מן הסט"א כי כל ההתעוררת סט"א בלפון ושם הוא קדור העוקים ושם פרוץ ברוח הרביעית ח"ש עכ"פ מה נכרא העולם ב' שסוסו ב' לדיס ופתוח צרביעית כעין אכסדרה ופתוח ללד לפון שכל הכולה ללאת ילא כו', ר"ל לסט"א ששם עמורס בסוד מלפון פתחת הרעה, ח"ס נגוריס עומדים בפרץ כי נגוריס הם עשם כפ"ש בהחמלת מיקוביס, וכשהדין מתעורר לרד' להמעורר עלמא דלמי וכו' כחמלת כל ההיכל והאי רתקיס והוא בסוד נקודה אשליעית הכ"ל ולא אין שליטה לסט"א בסוד עלמא דקדור וכוונתו כפ"ש בזה שהוא סנא ואמר תקעו נקודש שופר בכסא ליום קנינו השמא איהו ונאן לאתער' דינא עילאה חקיסא וכד איהו אמער סט"א אחקין

אתעביד נחר חד די נור' (כא) מוחמן נפקי כמה חיילין כד גלגלין נטלין כמה אינון רבוא רבון ריקומין מנייהו כגו הור' נור' (כב) תחות היכלא חניני' נפקי חיילין דמוזרין ואחיון לקרב הבא ואחוקרין בלהו. (כג) כל אינון (ס"ט א') ממנן דעלמא דאתמונן לשלטאה מוכי נפיק דינהין לשלטאה מזו ההוא רוח' דאתרשים בתלת אחוון (כד) ומהבא מעברין קיומיהו מעלמ' ואחרנו בתאי נור' דנגיד ונפיק. (כה) כל' אתמסר בתאי היכל' בנין דאתרשימו בתלת

ביאור הגר"א

אחיק' בדה' ב' וכד תמער' ישראל בשור למחא ב' תמער שופר אחר ב' יעו"ש, וכן הוא ב"ש שחמער שחאלא ולכן לריך על השולחן ד"ת שהוא תאומא עילאה כידוע ואם לאו ח"ו הסט"א תמערור שם ונק' קיא לואה כט"ש כי כל שולחנות עלאו קיא לואה ב' שהוא שולחן דס"א ככ"ל, ובשנת תמערזא שנת דלעילא תאומא עילאה כידוע וכל היום הוא שליטתה ונקודה האמצעית תמערזא ושם כסדרו השולחנות ששם שורה השנת כי לפון תקבל תאומא כידוע בשוד דאר מ"ס חיים וכל העונג הוא מט' דאומא וזנה תמסמין לסער דלפון שכל ההיכל כיוון נקודה ההיא ושם תקבלת ערוחא דלעילא וז"ס תוספת נשמה ולכן מסעודות שנת מתפרנסת כל ימות הקול וכל שבר עוה"ב למיפק מריחא לתמיקא כט"ש בפ"ד ד' ע"א שז"ס יל"ר שתיק בלדס לבסמא טוב שגור טוב עמוד שטוב תחילתו הוא טוב אבל הכנשה טוב מרע הוא מאיד וז"ס שער טוב מאיד ב' וכט"ש בפ"ד מלוא ד' קפ"ו ובהורא עי' שירא מאן כהורא דא כהורא דאמגליית מתוך קשוב' וכט"ש בפ"ד שם מאן מוכין די תשובא עהפך לבהורא ב', וזה הנקודה הכ"ל הוא בשוד שנת בשוד עקללי' עות יומת כידוע ושם תמערזא תלת אחוון תאומא דנקותא דדבורא שכתבן ג"פ יום השביעי בשוד עונג, ונגד זה נקודה דקורבא בשט"א שנקרא נגע נגד היכל הזה למאן דלא תמערזא בשנת כט"ש ד' רס"ה ע"ב בתעלעיתא דהאי היכלא אית רוחא תמערזא דאקרי נגע, נגד היכל הזה, ומהא נפקא רוחא תמערזא דאקרי נגע לרעת ב' ואיהו קייטא תמיר לסאבא תמיריהו דלשיבא בישא תמיר על כל מה דסאבי ל' והאי נגע עילאה איהו עקובה על כל אינון תמירי דשנתא דכד עייל שנתא ולא תמסדרו זענוגא דשנתא דקאק יאית ב', וז"ס הדבור של קול, שאמור בשנת והענין כי הנפש בשחאלא וכט"ש ל' ובהיכל הזה תמערזא ל"י כט"ש ואינון תמערזא לבהוא קיווא ב' ע"ש והוא

שעשעין לכהר דינור כט"ו: (כא) תמסן נפקין כמה חיילין כד גלגלין נטלין כמה ב' גו ההוא נורא. ר"ל תמס ילאו כמה חיילין ור"ל תאומן הגלגלין כד נטלין, ותמס כמה אינון, ר"ל שואל המספר של אומן החיילים ותמס רבוא רבון ב' שעומדין בתוך הכהר דינור, ורזונו בזה למרץ קושיות הגמ' כתוב א' תמס אלף אלפים ב' ותמס שקא' על כהר דינור לבד וכט"ש דכילא כרסייא, יהוא כאן בהיכל הזה כט"ש ל' כסא העשפט וכט"ש דכילא ימדי וספרין פתיין ב' שכלן כל המעשים בשמר כחמסין, וכאן דר"ה ג' ספרים נפתחים כט"ש בפ"ד רס"ה ע"ב וע"ד ציומא דר"ה כד תמסדרין מרין סערין זכות ב', וג' ספרים הכ"ל הן לפני הג' פעמים ע"ב הכ"ל שכן א' ליסכא וא' ב' ככ"ל וד' סמכין של הכסא והן ד' שריס הכ"ל, שבינן דינור, והן השבינן הכ"ל, גלגלוי נור דליק, הן הע"ב גלגלים וכט"ש בתמיקוים הע"ב גלגלים לכורסיא, כהר דינור נגיד ונפיק מן קדמוהי, כהר דינור הכ"ל, אלף אלפים ישעשע' לכהר דינור, ורבוא רבון קדמוהי יקוון, הן דקיימין צהורא נורא ויואלין מן הגלגלים: (כב) תחות היכלא תמייכא ב' ואחוקרין בלהו, כט"ש בהיכל השני בלהו כד נטלין מועדעין ב' ואוקרין לון בטרוא, והוא בכהר דינור כאן בהיכל הזה שמחקרדין לכאן לפי שגורא של כאן מן האש שילאו מן השרפים כט"ש ג"כ וכל המחקרדין יותר על מדרגתו הוא כשרף כידוע בשוד שם קברו אית העם התאומים ועליהן נאמר זה ועליהם אמרו בכל יום בורא הקב"ה כח אה"ש ואומרים שירה ונטלין שחמער מדשים לנקרים כח, והן חיילין אלו הכשרפים בכהר דינור ותמסדרים שם וזה שגורא אומס מכהר דינור, ולכן תמיקו ככה"ג תמסדרא צטונו בכל יום ב' הוא כאן בהיכל הד' כט"ש ל', והן העלזאים שנגרוא ביום ב' שהוא נגד היכל זה ולכן תמקדין לשאן וכט"ש ד' ק"י ע"ב ורוא דא תמיקו תמיר לבהוא ב' ותמיר דא אינון תמיקין שליטין לפיס שחמא דאמגריאו ביום שני וקייטין למיכלא להאי בהמה בנין דלית אש אוכלה אש,

והוא כהר דינור שגורא את העלזאים הכ"ל שכן אש הששרפים שכלן נחמט רשות לשלטאה למאן דאמקריד שיהיכלא דא היכלא דשלטותא ככ"ל ונפ"ס: [כד] ומהא תמערדין ב' כהר דינור. ר"ל כשרוין להעביר איהו עמכה תמלטותא תמערדין איהו בכהר דינור כט"ש בכהרנה עקושות תמערדין לו בכהר דלליק: (כה) כלל תמסר ב' והכא האי רוחא תמכליל בהו. ככ"ל, ור"ל לפי שאלו ה' אומות כאן בהיכל וכללו בנזק

בתלת (ל"ט תלת) אחוון חבא האי רוח' אחכליל
 בהו. (כו) ההיא חיוות' אפיק חיילין ומשריין רלית
 להון חושבנ'. כל דינין דעלמ' (כו) מחאי היכלא
 נפקי חן לטב חן לביש בר (קס"ט ע"ט) תלת בני'
 ח"י ומו"וני דלא אחיהיב רשו באחר דא. דהא
 בתחו' נהר עלאה דכל נחורין נגדין מניה קיימא
 מלה. (כח) באמצעית' (מ"ד א') דהיכל' דא הוא
 אחר מתקני לקבל' רוח' דלעיל' בנו רוח' דא ודא
 סלקי' בהו. (כט) חרין עשר פתחין אינון להיכל'
 דא בכל פתח' ופתח' כל אינון סריכין ומסגן דאינון
 מכרוי לאודע' לחת' כל אינון דינין דומינין לנחחא
 לחת'. כד"א (דניאל ז') קרא בחיל וכן אמר גודו
 אילנ' וגומר. ומגו כרווי אלין נטלי מלה כל מריהון
 דגדפיין עד דאודעי מלה לרקיע דחמח. ומחמן
 כד נפיק שמש' נפיק מלה ואחשטיי' בעלמ' עד
 דמטי

ליה להתוא פתור' (לט) וכל אינון אלף אלפין ורבו'
 רבבן כלתו פתחי ואמרי אמנ. ומח ברכה היא
 דבריק על האי פתור' דמחסדר ואחענג' כדק' יאות
 (ישעיה כ"ט) [מ] או תחענג על ה' וגומר כי פי ה'
 דבר. [מא] וכלתו אמרי (ס) או תקרא וה' יענה
 וגומר. רוח' עלאה דאקרי זכוחא"ל כד ההוא
 פתור' אתענג בכלתו סעודתי בסעודתא כתרוא
 תליתאח [מב] מסיים ואמר על כל אינון קדמאי
 ואמר או יבקע כשחר אורך וגו' כבוד ה' יאספך.
 [מג] כל אינון שבועין נחורין אחרנין בכל סטריין
 פתחי ואמרי (מהל'ס קכ"ט) הנה כי כן יבורך גבר
 ירא ה'. וכד פתור' דבר גש לא קיימ' בתחו' אחר
 בסודר' דענוג' כדק' יאות כרין חאי חיות' ואינון
 ארבע דחוחות וכל אינון אלף אלפין ורבו רבבן
 כלתו דחין ליה לבר להחו' סטר' אחר' וכמח
 גרדיני נימוסין כלתו נטלי ליה ועיילי ליה להתוא
 אחר דאיהו בהפוכא מן דא ואקרי נגע וכד עייל

לח תמן (ס"ט פתחי ואמרי) ואמרי (ס"ט ק"ט) ויאחב
 נושה לבר אשר לו וגו' אל יהי לו מושך חסד וגו'. רחמני לשוכן. בגין דענוג' דשבת' ומהימנות' דקביה
 (ס"ט) האי איהו אלן פחורי דענוגי דשבחא וזמנין וחגין בולתו חרוותא דקב"ה ובג"ד וכו' איהו.
 ובג"ד

ביאור הגר"א

נרצח זה לפיכך הכל יולא עהיכל הזה שאלו ג' אומיות הוא
 כולל הכל כידוע: (כו) ההוא חיותא כו' דל"ל קושבנא.
 ר"ל אומן שיואלין מההוא ח' לאפוקי אותן שיואלין מן הגלגלים
 שמספרם ככ"ל וע"ז כאשר ג"כ ולגודיו אין מספר ככ"ל:
 (כו) מהאי היכלא כו' דהא בההוא כהר עילאה דכל כהורין
 נגדין מיני' קיימא עלה. ר"ל ח"ט בני קיי' וטוויני לאו צבוחא
 מליא עלמא [כו] והוא כהר עילאה הנינה דלחכלילת בעולא וטיני'
 נגדין כל הכהורין והוא עולא כטיל, וז"ש דכל הכהורין כגדי
 ר"ל לשון עול וזהו לשון עול בכל מקום, והוא עולא עילאה
 שכולל י"ג מיקויים ושמחכתי בעלמא עילאה בינה וכן הוא
 ביסוד העליין שהוא ג"כ כקר' עולא ע"ש הכ"ל ואחד' (כ"ט
 ואחר') נביכה כידוע וכו' ג"כ י"ג מיקויין בסוד י"ג נרימות
 כידוע: (כח) צאעליעותא דהיכלא כו' סלקא בהוא. ר"ל
 לקבל רוחא דדבורא והוא אחר אהדנקותא דדבורא כנוק'
 והוא סוד מפילין של יד כעש"ל: (כט) י"ג פתחין כו' כל
 עאריהון

והוא קלקל בלה"ר והסימו לאכול עשה"ד ולכן כאן הוא שני
 ענינים, וז"ס וקראת לשנת עונג וכנדמו כו' ודבר דבר אז
 תחענג כו' שהוא היפוך דכנע עונג זה לעו"ז ככ"ל: [לט] וכל
 אינון אלף אלפין ורבו רבבן כו'. אומן שהן לכהר דיבור
 שניסם השנת נח וכולם נכנסים לקיום הזה שכולם מן
 הקיומא וד' שריס ככ"ל: [מ] אז תחענג. שהוא כחוב אלל
 עונג שנת ככ"ל וזה הפסוק הוא בני סעודות, על ה' ובשמי
 ארץ, ובקלת יעקב כו' כידוע, ועיין דפ' יתרו פ"ג ע"א ע"ש
 שאמר זכאה חולק' כו' וגד' פ"ד ופ"ט ושם מתבאר באריכות:
 [מא] וכלתו אפרי אז תקרא וה' יענה כו'. ר"ל כל השריס
 דתחומייהו וכל האלף אלפין כו' אפרי אז תקרא כו', שזה
 הפסוק כחוב ג"כ שם למעלה עזה וכע"ש כל השענג את
 השנת כותבין לו עשאלות לבו שאכשר והתענג על ה' ויחן לך
 עשאלות לבך עונג כו': [מב] עסיים ואמר על כל אינון
 קדמאי. ר"ל על כל ה' סעודות, אז יבקע כו', והוא כחוב
 י"ג שם, והענין כי השקר מתבקע מתוך קשוכא דלילא קדמותא
 דישעא וכן כאן מתבקע האור מנו קשוכא ככ"ל, וכן כל
 הפסוק הזה הכל כאן והוא ענין: [מג] וכל אינון שבעין

כ"ל סטרי כו'. כל הגי' שבעין ככ"ל: כי כן יבורך גבר
 כו'

[מ] ובג"ד כל אינון דמענני ענוג' דשבת' וזמני ומועדיו
אלין ארבע דקיימי תחות האי חיות' קיימ' לקבר'
התו' נהר דינור ולא שבקי לאתידק' ביה לכל
אינון דמתענני ענוגיתו כדקא יאות. תחות אלין
ארבע [מה] איר' ממנו אחרנין דקיימי לבר
ראשתמודעאן מסטר' דהיכל' דא (וכל כרוזין לבר)
ומכרוזי לכלא אינון דינין וכל אינון גורין דאתגורו
בהאי היכל'. כלא אחרן הכא בר תלת מלין דלא
אתיחוב רשו הכא בהיכל' דא דאקרי זכות' ואלין
אינון בני חיי ומוזני דהא אלין תלת' לא קיימי
הכא בנין דהא במול' תליאן דהא [טו] תהו' נהר
דנגיד ונפיק תמן תליין היין דלעיל' ותמן תליין
מוזני ותמן תליין בני דהא אלין תלת' מתמן נפקי
ונגדי ואחמשכאן לתת'. ובנין כך כלא קיימ' בהיכל'
דא בר הני תלת'. בר נש כד איהו בבי' מרעיה
חכא אחרן וכל שאר דינין דעלמ'. ואי תימא בר
נש כבי (רנ"ג א') מרעיה אי אחרן לחיים יתבין ליה לאו דחיין תליין חכא אלא כד אחרן חכא לחיים
ברין

דמטי (ל) לתת' חיוי' דרקיע' דכל ככבי דרקיעא
גלירו ביה דאיהו באמציעת' דרקיע'. ושמעין מלה
ונקטין לת אינון סרכין דתחות שמי' (ד"א שמש')
ואילון דממנון על התו' חיוי'. ומתמן אחפשט' לעלמ'
ואפילו רוחין ושרין ואפילו עופי שמי' מודעי ליה
בעלמ'. (לא) כרוזין חבין וסתמין פתחין. (לכ) לא
סלק' (לאסתלק') רוח' ברוח' עד רכלתו רוחין
תתאי כלתו חד בהרי (רוח' בתר) האי רוח' וכלתו
אתכלילן ועאלין דא ברא עד דאתעביד כלא חד.
(לג) בר נש כד איהו בבי מרעיה חכא אחרן הן
לחיים הן למות. חיון תלוי' לעיל' אי אחרן חכא
לחיים יתבי חיון מלעיל' ואי לא לא יתבין.
(לד) וכאת חולקי' מאן דאתרבך במאריה ויעול'
ונפיק. (לה) חכא קידה כאנפין בארע' לאתגבר'
על

ביאור הגר"א

כ"ו, שהוא כתוב אלל השולחן כ"ט יגיע ספ"ד כי תאכל
כ"ו סביב לשולחן הכה כי כן ינודך גבר כ"ו, והענין ירא
ה' הוא כאן בנקודה שש שרי' דחילו כידוע: [מ] ובג"ד
כל אינון דמענני כ"ו ולא שבקי לאתידקא ב"ו, שחיים זה
עמברך כל השנה ימים וזנים זה נח הנהר דינור, ונענוג
דשבתא שדר ברכמא דנייחא לכל ימות הקול: [מה] אימ
עמקן אחרנין קיימו לבר. הן י"ב עמקין על י"ב פתחים:
[מ] והוא נהר דנגיד כ"ו. כמ"ל ועיקר הוא כאן ביסוד
דדכורא, והוא בעלמא דחיי דכוכבא דהיכל השני: מתן
תליין חיון דלעילא כ"ו. שאלו הן ביסוד ג' עמקין כ"ד
וכלן שריין כדדיק בסוד ג' גוויי הקטא ג' עיפין, וז"ל כאן
נשאל

עאריהו דגדפין כ"ו. כמ"ל כי עוף השמים יולך את הקול
ונעל כנפיו כ"ו: (ל) להבוא חיוי' דרקיע כ"ו. הוא תלי
המנין הגדול ששול על כל י"ב עולות וכו' כלולים והן כנוד
י"ב עמקין ב"ב פתחים הכ"ל, והוא המנין הגדול ב"ג
יארין כהורין כמ"ל גפ' גא: (לא) כרוזין חבין וסתמין פתחין.
ככ"ל ובסוד יסוד על איש כ"ו, ואשר לעיל סגרי' ופתחין
כ"ו: (לכ) לא סלקא רוחא דרוחא עד דכלתו רוחין מתאין
כלתו קד רוח' דנהי' רוחא וכלתו אתכלילן כ"ו. ככ"ל, ור"ל
שהאי רוחא דסליק דרוחא דכוכבא בעקום הכ"ל שאמר לעיל
ודא סלקא כ"ו לא סלקא האי רוחא דרוחא דכוכבא עד
דכלתו רוחין שנהיכלות אתכלילן בחד רוחא וכללים כולם
כאחד וזו אחרת האי רוחא דרוחא דכוכבא בעקום הכ"ל וכאן
הוא אחרת דהני' דכוכבא, ולכן תפילין בשעתל שאין

בכל היכלין המתדבקות דכוכבא רק כאן ולכן נשעים כאן האותיות הדכורא ולא בשאר היכלין, ולכן הנוק' נק' ב"ד שלטתה
שעקלתא מנ"ד של מעלה וכאן הוא ב"ד של מטה, ולכן הנוק' נק' ע"ש היכל הזה לרק בסוד בלדק משפט את כ"ו,
והכל לפי המתדבקות הזכר וקבולו כאן, וז"ל כמ"ל דכד אחרנין חילין מתדבקין ביהאי אחר המתדבקות דכוכבא בנזק',
ומלכות נק' דחיי בסוד שולטות וכן מלכות הכל דהיכל הזה כמ"ל: (לג) ב"ב כד איהו כ"ו. בא למרן ע"ש לעיל
שני דברים לא אחסורו כאן והלא הכל כידון כאן וזהו אחר הכא אחרן כ"ו: (לד) זכאה חולקי' [כז] ויעול ונפיק ר"ל שעולה
ועשיג את יקרא דחיי' ונפיק בשלום כלומר שלא יענה, ולפי שכן הוא מקום הפקד' לכן אחר כאן זה: (לה) הכא
קידה נאפין. ככ"ל, וכמ"ל קידה על אפיס ר"ל על הזוטס שחוטס לבד כוגע בלדק [שלאחר ויקוד אפיס ארלה],
ולכן הוא כנוד לעשה, וכאן היא סוד הגבורות שהוא בנזוטס וכן הרוח בנזוטס יולא עדיקין כמ"ל בס"י פ"ה:
אל

על דינ'. על האי היכל אחמר (דברים ל"ג) (לו) אל אמונת ואין עול וגו' :

כרין נגדין חיים מלעיל ויחבי ליה נואי לאו לא יהבין). זכאת חולקהון דצדיקיא דידעי אורחוי דאורית' וזכאן בה לחיי עלמי עלייהו כתיב (שעה ס') ועמד כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו'.

(א) היכלא חמישאה היכל' דא היכל' דברקא וזתיר דאיהו רוח' דמוהיר נהיר לאינון תחאי. (ב) רוח' דא איהו כליל ופתח וסגיר נהיר ונציץ לכל סטריין. (ג) מנציצו דא נהיר חד נהור' כעין ארגונו' נהור' דא כליל כל (ד"ה כלל) גונון דנהרין נהורא חוור ואוכס סומק וירוק אחכלילן

[א] היכלא חמישאה היכל' דא קיימ' לאנתר' לאלין תחאי. ותאי איהו היכל' דקיימ' לאנתר' בר' דמהימנות'. [ב] פתחא דהא קיימ' בתאי היכל' וחד ממנ' עליה ותחוא ממנ' אקרי סניגוריה. תאי ממנ' קיימ' על פתח' דא בגין למילף סניגורי' עלייהו דישראל [ג] ובג"ד איקרי שמה כד דהא איהו ממנ' על כל אינון טבין דישראל למיעל סניגורי' דלתון קמיה דמאריהון ולא ישלוט עלייהו סטר' אחר'. בהיכל' דא קיימ' חד רוח' דכליל בארבע [ד] דהא רוח' דא כליל בארבע גונון

ביאור הגר"א

(לו) אל אמונה. ששאלם כפעלו ונקב' אל ככל' [ונפ"ס האי קיזחא כו' עש"ג]:
סליק בס"ד היכלא רביעאה.

נבנין בשלימו דטיפא וכלא בגין ההוא קולא דנגיד ונפיק ואקדא בזההו דרגא כו' וע"ד תכנין בני קיי ועוזני לא בזכותא תליא קלמא אלא בשלם תליא קלמא דהא בזכותא לאו איהו עד לאתעליא ואמנהיר קן קולא כו' יעו"ש:
סליק בס"ד היכלא רביעאה.

(א) היכלא חמישאה כו' זהיר דאיהו רוחא דעודהר כו'. שאור הוא דיעין וכאן הוא עיקר וכל המתחין שנקראו אור הכל עקבליס עכאן ונקב' היכל כלל הרוח זהיר"אל ע"ש שהוא שחקר דיעין כעיות דיעיך כלל א' ולכן הוא כו' ככל' וז"ש כהיר לאינון תחאין ר"ל לכל היכלות ורוחין תחאין שהוא האור שאר עסוף העולם ועד סופו כידוע: (ב) רוחא דא כליל ופתח וסגיר כו'. רוחא שבהיכל הזה רוחא דעזהיר הכ"ל הוא כולל כל הרוחין וכל ההיכלות וכל אשר בהם כסוד יוסף דכליל כלאו יוסין, והוא פתח וסגיר שבהל דרשותו: כהיר וכלין לכל סטריין, ל' רוחות וכו' גונון כעש"ו: (ג) עכליו דא כהיר חד כהורא כעין ארגונוא, ר"ל כמו ארגון שהוא כולל ד' גונון כעש"ו, וכאן הוא סוד ארגון וארגון הוא סוד ד' חיות שהן ד' גוונים כידוע וא' דכליל אותם וכן הוא כאן כעש"ו: כהורא דא כליל כל גונון דכהרין. והן כל הארבע גונון שהן

בשולא כע"ש נפ' ויש ק"פ וקפ"א אשכחא בספרי קדמאי רח קדא כו' וההוא עטעה דקיימא ההוא דרגא בשלימו ההוא כהר דנגיד ונפיק אשחש בה כרין ההוא בשחש דנפקת ואמנהיר נ' בזההו ב"כ ההוא ב"כ אשחש כלולא בעומדל נבנין בשלימו דטיפא וכלא בגין ההוא קולא דנגיד ונפיק ואקדא בזההו דרגא כו' וע"ד תכנין בני קיי ועוזני לא בזכותא תליא קלמא אלא בשלם תליא קלמא דהא בזכותא לאו איהו עד לאתעליא ואמנהיר קן קולא כו' יעו"ש:

[א] היכלא חמישאה כו' דקיימא לאנהרא כו' ברוח דמהימנותא. ר"ל כל הו"ק שהן בקר' מהימנותא, וסוד הימנותא כע"ש ב"ז רנ"ג ורנ"ג במללל דנולגמא כהירין כו' ואמעניד קיני' חרין גונון כו' ועל האי אקרי שלום לכלא ובי' תחאין' מהימנותא כו' ע"ש (ו) שם קדמא תחאין' ליעקב וכן המפוסים בק' אשת שבהם ב' גוונים דא"ל כע"ש ב"ז רנ"ג, והענין כי אינו שלום אלא"כ יש בו חסד ודין כסוד דודי לך ואדום וזהו מהימנותא כע"ש אפי' ה' נאמן לשלם שבר כו' ואפי' ה' נאמן ליפרע ולכן אפר לקטן רכ"ז ע"א כיון דכד קיימא [דינא] בזכותא כלל איהו בתנורא חד ועילא ותחאין' בשלימו כו' אבל שאר עיין ל"ל דינא בזכותא כו' דהא ל"ל חולקא בסטר מהימנותא דלא אית בהון דחמין כלל, וכאן כק' ו"ק מהימנותא טעם זה שלטעלה בעתיקא קדישא אין שם דין כלל ולכן שירוחא דמהימנותא כקסד עולם חסד יבנה, וכן קמיה ברוח דמהימנותא, והן שני גונון אור קוושך וזה חסד הוא קיימא לאנהרא כו': [ב] פתחא קדא כו'. כאן פתח א' לכד ומעובה א' עליי כעש"ו: [ג] ובג"ד כו'. שכל העלאים בקר' ע"ש עש"הם: [ד] דהא רוחא דא כליל כד' גונון. ר"ל דכהורא דתחשטט

(ה) חג"ה והנה נלח בקר' שחר וסחר בקר' בקר' שמוא מאיר יומא חשד לכן אמ' כפ"ב, 'היכל' דא היכל' דכר' ו"ש ד"ל אס הגיע הדואל אונ' דקדאי.

(ד) אחבלילן אליו באלין אחרקים חוור בסומק אובס בירוק (ה) לבתר חוור באובס ואחעביד חר חיות מרקמ' ואחבליל בה ירוק וסומק. (ו) דיוקנה' כדיוקנ' דבר נש דכליל כל דיוקנן (ז) מינה נפקו ד' סמכין דאינון חיוון רברבן על אליו דלחחא. חר

גונון חוור ואובס ירוק וסומק. והאי איתו רוחא דקיימ' כליל בכל' ואקרי סורי' רב על כל אינון חיילין חחאין. וכלהו קיימין חחיות וממנן חחיות ידיה. [ה] האי רוח' דסגיר ופתח כל מפחחאן עלאין כללהו אחמסרן בידיה. [ו] (חלח זמנין ביומ') כל חיילין חחאין כללהו אחבלילן וקיימן חחיות ומניה אחונו. [ז] האי קיימ' בכל ריון דמאריה כל גנון עלאין כללהו אחמסרן בידיה. האי רוח' אקרי אחבה וכנ"ד אקרי היכל דא היכל אחבה בגין [ח] דהבא אחגנוו כל רוא דריון למאן דאצטריך לאחדבק' ביה והבא חוא רוא דכתיב (עי' ז') שם אחן את דודי לך. [ט] רוח' דא איתו נטיר כל נטירו דלעיל' ודא אקרי שומר ישראל שומר הברית בגין דהבא

ביאור הגר"א

סיכ' הוא גד' כע"ש בס' בראשית, דכרוא אין גונון כע"ש רק הוא שרש גונון דהורא: [ה] האי כו' כל ספתחין עילאין אחססרו בידוהי. ר"ל ספתחות של כל השערים ליתן לאדם כלוה על ידו לאובס ה' שהוא נהיכל הזה כע"ש אפי' אהבי אהב ופסגרי יפלאונכי להנחיל אהבי י' ואולורומיהם אפלא כע"ש על ר' יוסק בן זכאי שלא הכיח כו' לקיים מה שנאמר כו': [ו] חלח זמנין ביומ' כו'. גנ' מפילות היום שנכללין כל הרוחות ככ"ל: [ז] האי קיימא בכל ריון [ודייק נשמי' שנק' סוד י"ה ול"ג סוריא צר' וכן עזאמי בספרי ישיבים] דמארי' כל גנון כו'. שכל ר' הוא בסוד המסד ולכן ככנס יין ילא סוד ולכן כהן אסור גיין כי שפתי כהן ישמרו דעת וכע"ש בס"י פ"ס דועטת ש"ן שורקת והן שן ויין, וזה השמן הוא רבוט שפא קודשא דגניד נקסד: [ח] דהבא אחגנוו כל רוא דריון למאן דאצטריך לאחדבק' צי. ר"ל כאן גנוו הע"כ להחמיר בע"ד נקוב"ה שהוא נהיכל הזה בסוד אהנה, וז"ש דכתיב שם אחן את דודי לך, ור"ל דכתיב לכה דודי נלא השדה כו' בשביעה לכרמים כו' שפאן הוא סוד הכרם וגפנים ורמוזים כע"ש לקטן: [ט] רוא דא איתו נטיר כל נטירו דלעילא ודא אקרי שומר ישראל שומר הברית בגין כו'. ר"ל כל הקסדים שנקבלת מן הדבורא סנהר דכניד ונפיק אחגנוו כאן והוא נטיר שלא ילאו לחי'וים וזהו שומר הברית שהטיפה הוא סוד הקסדים וזהו שמירת הברית שלא ילאו הקסדים לקיץ קסד דמחגלה בפוס האמה כע"ש צ"ה, ולכן כתיב הפילה לאנדרס וכל שמירת הברית הוא נטיר וכע"ש שומר הברית והקסד, וז"ס נתן את הברס לנטירים כשפאן הוא סוד שמירת הכרם כע"ש לקטן נהיכל הה' דס"א ד' רס"ו וכד' ישראל ענדי קסד אחמכפא ההוא סט"א ואחמלס וסט' דקדושה אחמקק וכד' ישראל לא שמערי נקסד כו' וכדין אינון ברכאין דנקמו עלעילא מסטר יפיקא יפיקא לון שאר עשין וקיימא לההוא סטרא כד"ה שכוני נטרה את הבריות אליו שאר

שהן כלל הנוונין, וז"ש כהורא חיוורא כו': (ד) אחבליל אליו באלין אחדנכות חיוור בסומק אובס בירוק. שהוא סוד המסוגות מים וא' ורוק נעפר שהן קלוות הפסוקים וכוה כחמונו מונ גדול ככ"ל: (ה) לבתר חיוור באובס כו' ואחעביד קד חיותא ערקא ואחבליל כו'. שד' כהורין אחכללו אלו באלו והן קד כהורא ואח"כ אחרקים חיוור כו' וזהו אחעביד החיותא, והוא סוד יריעה חדא המרוקמת הכוזב במוספתא פ' ימרו ד' ס"ק ע"ב קיימא קד ערקא בזהוה יריעה אחמכפא האי היכלא, בסוד עוטה אור נאנשה שחזעטף הקב"ה באור: (ו) דיוקנא כדיוקנא דנ"כ. דאחעביד עד' יסודין שהן ד' גונון וסדר המסוגות האדם הוא ג"כ בסדר הכ"ל כננרא עשמים וארץ ושמים כרכב שא' ומעים והוא חיוור בסומק ואח"כ רוח בשר' והוא עפר מן האדמה ואח"כ חיוור באובס ואיד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה מים נעפר ואח"כ ויילר כו' ואחבליל צי' ירוק בסומק ויפח נשמת מים שהוא רוח וא' כידוע, וכן כל הרוקין הן ענ' יסודות אלו כידוע וכע"ש עושה עלאכיו רוחות עשרתיו א' ליהט כו': דכליל כל דיוקנן, ר"ל שנאדם ככללו צו כל הקיות והנהמות וכידוע, וכן הרוח הזה כולל כל היכלות הראשונות שס' ד' קיות שנבינאל וכאן הוא פ"ש דנביאל אחרי הד' קיות הכ"ל וארו עס עכני שפא כדר איכא אחא הוא כו': (ז) סיכ' כפיק ד' סמכין דאינון חיוון רברבין על אליו דלחחא. ר"ל אלו ד' קיות הן גדולות [כי כאן הוא אהבת קסד הכק' גדול] על ד' קיות שד' היכלין והן כוללין אוחן ומן האדם ילאו אלו הן קיות נמלא שאדם כולל הכל והוא סוד שאר צא"ר ד' קל"ה מאנא בלד"ס עמיקא דעמיקין כו' וכלהו לא אחקיימו עד דרישא דעמיקא דעמיקין אחמקן כו' וז"ס שם אדם לא אחמקן מ"ט דמיקוב' לאדם דדיוקנא כליל בלהו כו' כללהו באדם אחבלילין כו', ואשר שם גד' קמ"ב וננ"כ ככלהו במרין [כו'] עד לא' זמין מיקובא דמלכא עמיקא דעמיקין

(ח) חד אקרי אופן דאיהו תרין בגין דבר אתחוו
האי אתנחיר אחר' בגויה. דביק דא כדא עאל
דא כדא. לבחר עאל אחר' דא כדא. ואתחוו ד'
רשין לד' סטרין דעלמ' וכלתו חד גופ'. ואלין
אינון דכתיב בהו (ויחזקאל א') כאשר יהיה האופן
בתוך האופן (ט) וכלתו אלין קשרין דא כדא כחיו
רחיוון

כל רוחין קדישין דמקיימין בקיומ' דנשקין (עלאין) דהא מאינון נשקין נפק' אייר' דרוח' לקיומ' דנפש'
לכל אינון נשמתינן עלאין דאחיהבו בבני נשא ור' (דנריס ז') כי על כל מוצא פי ה' ויחיה
האדם. [טו] בגין דבהאי היכל' קיימין כל נשמתינן וכל רוחין דומינין לנחת' בבני נשא מיומ' דאחברי
עלמ'. ועל דא היכל' דא נקט' כל אינון נשמתינן דנפקין ממחוו' נחר דנגיד ונפיק ובג"ד היכל' דא לא
קיימ' לעלמין בריקני'. ומיומ' דאחריב בי מקדש' לא אעלו הכא נשמתינן אחרנין וכד יסתיימו אלין
היכלא

ביאור הגר"א

דעתיקין כו' ולא אתקיימו עד דכתיב קסד עילאה ואתקיימו
כו', והוא סוד אלס, וז"ל ועד 'עתיק יומין מטא כו' והוא
סוד ימינא דסליק עד שם כע"ל ט"ו ע"ב בסוד ויהי אור
לשאתאר מאיר ואמר שם ובהאי כד סליק כלא סלקי ואתחזיק
ז' והוא מטא וזנבין דאמר דא"ס כו' ואמר שם עאל ימינא
בהואו כו' סליק לעילא עד נקודה קדמאין כו' ע"ש וכלתו
אתחבסו דאס, שכל הד' קיימ' אתחבסו ז': (ח) קד איפן
אקרי דאינון תרין. כ"ל, ור"ל שכל הד' סמכין כק' איפן
אחד כח"ס והנה איפן אחד דארץ כו', ואיהו תרין. כח"ס
כאשר יהי' איפן בתוך איפן, כע"ז בגין דכד אתחזיק' האי
כו' בתוך האופן. ר"ל כאשר נראה ק' אחד נראה אותו
שכנגדו ג"כ דביקין וככנסין זה בזה והן סיפור וסופא זה
כנגד זה והן ח' ואח"כ ככנסים שנים האקרים זה בזה והן
ג"כ ח' נטלא שנים זה כנגד זה מורא ומערב ח' וכן שנים
שנלמון [ושבדרוס] אחד והן דל' סטרין נטלא שנים אלו בשני אלו הן
כמו איפן בתוך איפן והן שני אופנים וד' ראש' וכלם
גוף אחד דנקים אופן דאופן: (ט) וכלתו אינון קשרים דא
דא כו', ר"ל כל אלו הד' סמכין שהן ד' מיוון: כחיו דקיוון
עילאין דלא מתפרשין לעלמין. ר"ל כמו הד' הקיימ' שנהיכל
רלון שהם ד' קיימ' שנכנסא שם לא מתפרשין לעלמין כע"ל
אלין

הרלון ומשם יולאים הקיימ' להם לאתקיישא בהם, שנאמר כי על כל עולא פי ה' ימי' האדם, רעווא דכל נשמתינן כו':
[טו] בגין דבהאי היכלא קיישא [כו'] תלכא משיא. ר"ל שכלן עומדים כל הנשמות שיוגאים מנצחית העליון שהוא שומר
הנצחית ועוים שומר בהעיק' לא נכנסו בו נשמות קדשות וכשנזיימו הנשמות יבוא משיח כדי שלא יעמוד ההיכל ריקן,
וכע"ז אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שנוק' [פרש"י ז"ל פגוד ישעיהו השביבה], והוא בהיכל הזה שכלן הוא גוף
שלשעלה

אמר עמין כרטי שלי לא נטרתי כו', איש יבוא כפריו אלף
כסף הן אלף [עלמין] דכסופין שהן נכסד כידוע והוא אלף יאורין
דנפקין בסוד דמיכלא והוא שומר אותן למאן דאלטערך לאתדבא
ז' ככ"ל, וזהו האלף כך שלמה ומאמס' לנוטרים את פרו
לאומן ששומרים את הנצחית ולכן נגד זה ההיכל כספא היכל
דאקרי שם ערל ואמר שם ועילא מנהון מד עמנה דאקרי
גז"ר והאי איהו קיישא דלא נטרתי כו' ועל כל אינון דעמכני
את קיישא לנצחיה וע"ד בעא חויה לקטלא לנצח' דמשה עד
דגזרת לי' ליפורא כו', וכאן גנוזים כל הקסדים דדכורא זה
ח"ש שומר ישראל: [יז] מהאי נפקי שנילין וארמין כו' בהואו
רוחא. כאשר יתער הנצחית בטיסה דמטרים אז תתערין כל
שייפין והוא נרוחא דנפיק מקסד בהני ארמין, והן ל"ב נתיבות
מכמה שטפה דמור חכמה יולא בהן ומתפשט כן פקסד כח"ס
שהוא אל גדול כהירא דמכמתא, ואמר שנילין וארמין הן
בסוד ל"ב כפולים דקו"ב, ועיין בפ"ב ד' י"ג ע"א פקודא
שניעאה כו': [יא] אלין גוויני כו'. הן הד' גוויני דנכורין
שכללו כא' כעין ארנונא ככ"ל: [יב] דאקרי זוהר. שכלן
הוא סוד האור הנ"ל. ור"ל שנאמר כסראה זוהר' הוא הקי'
הוא: [יג] ע"ד כתיב הוא הקי' כו'. שנאמר אשר ראיתי מתת
אלקי ישראל, והוא מתת היכל היתון ככ"ל: [יד] מהיכלא
דא נפקין כל רוחין קדישין כו' ימי' האדם. ר"ל מהיכל זה
יולאים כל הנשמות הקדשות אשר חיינן נרוחא דנפיק מהיכל

היכל' קיימ' ברוקני' ויחפדך מלעיל' [טז] וכדין
 ייחי מלכי משיח' ואחער היכל' דא לעיל' ויחער
 היכל' לתת'. [יז] וברז' דהיכל' דא כתיב (זיר ד')
 שני שרדיך בשני עפרים וגו'. בגין דבהיכל' דא
 חתו' רוח' דקאמרן וחתו' חיות' אפיק תרין נחורין
 כלילין דא בדא מתקשרן דא בדא [יח] ואקרון אל
 בדא ועאיל דא בדא. [יט] ואקרי א"ל שד"י בגין
 מסמך' דימינ' נטיל מאחר דא כל אינון רחמין
 זכות'א על שמא דהאי רוח' דביה דקאמרן.
 האי

רחיוון עלאין דגא מתפרשן לעלמין (י) האי
 חיות' דארבע גיונין מרקמן אחורין אלן באלין לד'
 סטרין (יא) מהב' בד נטל' חיות' דא נטל' לתרין
 סטרין. (יב) האי רוח' דברק' אחביל לחרין רוחין.
 רוח'

שר"י. אלן אקרון שר"י וא"ל דלתת' מתחברן דא
 דנפק מכלל' דאלין שריות [כ] והאי א"ל דאיהו
 דקיימי לאחונא ההוא היכלא דלתתא דאקרי

ביאור הגר"א

אלין אחידין דא בדא לד' סטרין כו' : (י) והאי חיותא דארבע
 גוויין כו' לד' סטרין. ר"ל הקי' הנ"ל ד' גוויין שבו נ"כ
 אחידין זה בזה, לד' רוחות העולם, גוון אחד לרוח אחד אע"פ
 שמתחזקו בו כל הגוויים מ"ע לכל דא כנראה גוון אחד יותר :
 (יא) הבא בד נטל' חיותא דא נטל' לתרין סטרין. אמר
 הבא לאפוקי חיות שהן בהיכל רטון שהן נוסעים לד' רוחות
 כו"ש אל אשר יחי' שם הרוח ללכת ילכו כו' והליכתן לעשות
 חסד או דין שהן ד' רוחות חסד ורחמים ודינא קאי ודינא
 רפיא כיוצא בסוד הד' רוחות וד' גוויים, וז"ס וארא והנה
 רוח סערה באה מן הלפיד ואמרו להיכן הלך לכנוש את כל
 העולם כלו חתם כנוכדנלך כו' והוא בהליכה, והיכל רטון
 כולל את הכל בסוד ת"ת וד' חיות שבו הן ארבעה הנ"ל
 חסד ורחמים כו"ש בפ"ב רכ"ד בסט' דדרוש קיימא חד
 כהורא כו' בסט' דלפיון כו' הן ארבעה הנ"ל יעו"ש כל הענין
 עש"כ כהן שהוא סט' דיעיבא ולכן אינו הולך אלא לב'
 סטרין שהן בסט' דיעיבא חסד ורחמים [ונפ"פ היכלא חמשה
 כו' עש"ש] : (יב) האי רוחא דברקא כו' אחביל לחרין
 רוחין. ר"ל שעתיד יולא עוד רוחא אחרא עם תיילין כמו
 הרוח

טעולתו וכ"ד חמדות של כהונה, וז"ש אלה"ר עשך בערלתו הי'
 שדים. ר"ל ההוא רוחא דלתתא של היכל זכות מתקשר כאן
 אל שדי פרה ורנה שמכאן סוד פו"ר כנ"ל, אני אל שדי המהלך לפני והיה תמים ואמנה ברימי דיני ובניך שכלן
 ברימי כנ"ל : [יט] ואקרי אל שדי כו'. ר"ל שגם רוח זכות נק' אל שדי : דפיק מכללא דאלין שדים. ילמך מאברהם
 כעש" : [כ] והאי אל נטל' כו' דקאמרן. ר"ל כי מהיכל זה
 אל ויונק מעדי שכלן נק' אל שדי, וכ"ז קאי אלמעלה שלמה בקרא היכל זכות אל שדי, וז"ס לחם הפנים שעל השולחן
 לחם הפנים עליו חמיר יהי' לקבל חמיר מהיכל אהבה, וז"ס חזונו מלפני בסוד שולחן, וידוע שהקב"ה זן את
 העולם בקסמו וכע"ש נוהן לקס לכל נשר כל"ס, וכמה כיוצא בזה לפיכך זן בין לרעים בין לעושים מקדכי ראמים
 כו' וכע"ש דרע"פ' נח שמסד נחית בתהומא חמאה ותפסעט, והענין כי מימין נא לשמאל ומשם יולא לעולם כמו מים שהוא
 נשאל! מימין כע"ש נז"ש ש"ה שהוא בסוד פתח גבורות גשמים וז"ס פרכסה והיינו גשמים, וז"ס פותח את ידך שני הידים
 ואמרו פותח והוא בסוד הפתח מים שגא מימין לשמאל, כח"ש נז"ש ש"ה ל"ח ע"א יהי רקיע בתוך המים דא נקודת פתח
 פשיטו

(יג) רוח' דא דברק' אפיק חר חיות' וכל אינון נהורין.
(יד) רוח' אחר' אחנהיר מניה דאקרי רוח' מלהט'
(טו) נהרין מניה חרין נהורין דאינון ארבע.
[טז] ואלין נהורין מתהפכין בגוונין (יז) הכ' איהו
(גלא'י' וי) לחט חורב המתהפכת אליו אינון נהורין
דמתהפכין

בשליחות' דלעילי ואינון בעלמ' (ע"ב) מסטר שמאל' כד אחפרש (ס"א אחפשט) רוח' דא וכמש
לאפקא

ביאור הגר"א

הרוח הראשון כמ"ו: (יג) רוחא דא דברקא כו' אינון
כהורין. זהו הרוח הראשון עם כל מילותיו: (יד) רוח אחר'
אחנהיר כו' מלהט'. כמ"ו שהוא להט החרב כו', וז"ל אס
שטמי ברק קרני שכן ז' רוחין ברקא ותרב [ח"ט] ר"ל נחם'
שנועות השנעתי כו' אס מעוררו את אהבה היינו היכל אהבה
זה עד כו' שלא ימרו באומות עד אס שטמי ברק קרני
שהוא נהיכל זה כ"ל נפכים ככר איש אחי שהוא עש"י:
(טו) כהרין מיני' תרין כהורין ואינון ארבע. דוגיות ז' אופנים
הכ"ל שהם ד', וז"ל שמים שכן ארבע: (טז) ואלין כהורין
מתהפכין בגווני'. ר"ל שאינו עומד בגוון א' אלא מתהפכין
כל רגע: (יז) והבא איהו להט כו' שגא דחרבא. והוא
נסוד קרב טוקעת נקס צרות שגאן סוד הצרות כ"ל, וכאן
קרבא דקנ"ה וכאן הוא כללות שמאלא ביעיבא, ויהיכל זכות
אחכילית ימיכא בשמאלא ככ"ל נסוד הפתחים שפתח דרום
עומדה וזהו י"ל וכן ע"ב כהורין דסטר ימיכא ואר דנדים
שם וכאן המתכלות יראה כללה נסוד גורו לבס עפני קרב
כו' למען חדעון שדון ר"ל שדעו כי כאן ככלל נ"כ דין
וכמי שדון ר"ל שדעו נסוד השוד כאן נסטי"ל כמ"ל,
וז"ל שדעו כל הקורא ק"ש על עטמו כאלו אומר קרב על
שתי פיות בידו שגאמר רוממות אל בגרום וקרב פיפיות
צידם והוא אלו הכ' כהורין, וז"ל שני פיות והוא נק"ש שהוא
נהיכל זה כמ"ש ונחמי דנק"ש שגאמר יעלו חסידים כבוד
כו' והוא כאן דרגא דקסידים וז"ל ד' ח' ע"א בתו"מ והאי
איהו דלוקמי ע"מ כל הקורא ק"ש על עטמו כו' אכל נק"ש
דנכלומא כו' וזכא איהו סאן דשטע ל' כהורא וזכ"ל כו'
כללותא דאחער נה וישכס אברהם נבקר שהוא נסוד היכל
זה כמ"ל אברהם נטיל כו', וכאן הוא סוד עה"ד טו"ר
י"ט

[כא] האי שדי יניק לכל אינון תחאון ולכל אינון
היכלין ולכל אינון דלבר דקיימי מסטר' דא דאקרון
יחדות המושכן כמה דאוקימנ' [כב] ועל דא אקרי
שרי' בנין דמספקא מוונ' לכלהו תחאי כמה דאיהו
מקבל' מסטר' דימיני'. [כג] מהבא נפקו אינון
נהורין דאקרון לחט חורב המתהפכת בנין דמתהפכ'
לכמה גוונין. והא אוקימנ' דאלין מוהערי דינא

פשיטו דנהורא דאחרי כו' כסטר שמאלא ואחרי להאוא
סטר' והבא אחתלפו ואחתלילו ימיכא בשמאלא ושמאלא
בימיכא מ"ס איהו כסטר' דימיכא כו' וכדין ע"ס לשמאלא
בנקודות פתח על רוח דא יפתח ה' לך חלורו הטוב כו'
לחט סטר כו' דהא ע"ס מסטר' דפתח אינון, וז"ל פותח
את ידיך ששטו שני היכלות זכות ואהבה ואו ומשניע לכל
חי רגון מהיכל רגון וכלול כאן כל האהבה שכן כלל הבל
ח"ט מ"ס דכמי פותח את ידיך: [כא] האי שדי יניק
לכל אינון תחאון. ר"ל לכל הרוסין תחאון שנהיכלות והנהורין
וכל אשר שם: ולכל אינון היכלין. היכלין בעלמון: ולכל אינון
לדבר כו' כמה דלוקמינא. ר"ל אותן העומדים שגאלו ההיכלות
שעומדים לזר מהיכלות שחסי נהיכל השני שנקראו ימדות
המשכן, כמ"ש ד' ר"ל ואלין אקרון ימדות וקיימי לגר כו',
ח"ט דקיימא מסט' דא. ר"ל שהם בקדושה, דמ"א נק' ככ"ס
לכר: [כב] וע"ד אקרי שדי גנין כו' מסטר' דימיכא. ר"ל
שכן כ' ק"ש שדי שדי בחלקותיו כמ"ש ר"ל והוא כאן שמספיק
לכל, וכמ"ס אכי אל שדי אכי שדמתי לעולם די וזהו לשון
שדי, והש"י פתח לפי שגאמנה לשם כידוע, ואמר כמה
דמקבל' כו' ר"ל כמו שמקבל מסט' דימיכא שמספיק לכל כן ג"כ
הוא משפיע לכל כי כל מי שניזון נסד או הוא די והותר כמ"ש
אס לא אפתח לבס ארבות השמים והריקותי לבס ברכה עד בלי
די ובמ"ס עד שילבו כו', וכ"ל הוא עופה הפסוק שני שדיך
שכאן הוא השדים שכן נק' המניקים שדים שמספיק למינוק
שאל' דבר אחר והן שדים ככ"ל ח"ט כשני עפרים כו', וכדעה
ללני על קלותו כמ"ס מה לני קל בגליו וכמ"ס בני' ז"ח
על קל ויומר קולא מסט' דימיכא כו' כי כל דבר הניחן
נימין הוא קל עש"כ עשאל הימה עלי יד ה' עשא כו' וכן
העבודה שהוא מימין כמ"ס קמתי ולא המתהפכתי, ואל
הנקר רץ אברהם כו' וייר' לקראתם, וידוע ד' רגלי המרכבה
שגוף הן שני ידים ורגלים שכן ד' היכלות שפתח היכל
שדניאל, וקל כסר נהיכל כו' ככ"ל, וכן כלני נהיכל הזה,
אניך שגשמים נהיכל רגון לאתדבקא שם באניך שגשמים,

הרעין, וז"ל הוי עו כסטר שהוא נהיכל ז' קיה השלישי
ייבדור כי נה כל הד', והחיל בכל א' מימין, לעשות רגון
ונפ"ג האי רוחא דברקא כו' עוש"ל: [כג] מהבא נפקו
אינון

דמתהפכן שנג' דחרב' (יה) ואלין קיימי על
היכל' דלחת' (יט) בנן דהאי להט חחרב קיימא על
אינון ע' נחורין דבי דינ'. מהכ' כל אינון דיינון
דדיינו דינ' חרב' תלי' על רישיהו מלעיל. (כ) האי
להט חחרב דאלין אינון נחורין דלסטר שמאלא
אפיקו

לאפק' נחורין לכל' סטריין כאינון שרים דרמאן
חלב' לכל' סטר הכי נמי מהאי רוח' נפקו לכל
סטר [כד] ואפיקו חר חיות' אחר' די ממנ' על
אלין דאקרי להט חחרב המתהפכת [כה] ורא
אקרי [קסד] (ס"ט) שבע ורא איהו דממנ' (וכ')
[כו] והאי דממנא על עלמא. [כו] כומנא די
ממנ' כפנ' על עלמ' ואחדן ביה כדון האי חיות'
אחפקר' על עלמ' ואפיק רוח' דמוזנ' לכל אינון
בני מחימנותא דלא ימוחין בכפנ' וסעיד לכייתו.
בגין

ביאור הגר"א

אינון כהורין דאקרי להט חחרב כו' ואינון עסט' דשעאלא כד
אחפרס רוחא דא ובעט כו' ה"כ עהאי רוחא כו'. ר"ל כו
השדים שמקינים לכל דה והסזבות שמפשט לרעים ולטובים
כן עההוא רוחא שמפשט לכל דה ליעינא ולשעאלא שהוא סוד
שי' שדים ככ"ל ואפיק כהורין אילין דסטר שמאלא, ואמר
כד אחפרס כו' שמתחילה אינו מוליא אלל עסט' דיימא ואח"כ
כאשר מתפרס לב' רוחין מוליא לכל דה: (כד) ואפקו כו'.
הדי' כהורין דסטר שמאלא: חד קיימא. והוא קיימא טלהט
הכל' בפ' בראשית, והוא עמכה על די' תרין מיימא ותריין
משעאלא הכל' דלא קיימו בקיומיהו והן עיקר של להט חחרב
המתהפכת ו"ש די מעין על אינון דאקרו כו': [כה] דלא
אקרי. ר"ל שזהו כן' להט כו': [כו] והאי עמכה על עלמא
בזמא כו'. ר"ל האי קיימא טלהט, כי השעאל דבסטר
קדושה מעוכים להושיע צעת לרה, וזהו כל הענין של שמאל
בסטר' דקדושה שהן עושיעין צעת הדין וכט"ש בנרכות אמה
גבור עק' המתיס ורופא קוליס ועזיר אסורים כו': [כו] ובזמא
די עמכא על כפכא על עלמא כו'. ר"ל צעת שמתיס הרוחא
דעל כפכא על העולם. כדן ההוא קיימא אחפקדא כו'.
שעאלא:

יב"ט וילה"ר [כי היכל זה הוא נגד הזוהר ולן גויה
ובנכ' ב' קללים טו"ר יב"ט וילה"ר] כסוד אלו שני רוקין, וז"ש
שם כו' עזאן דלא חס ליקרא לשמטי' ליערי' ושנאי דלית שנאי
לקור אלל שנאי דקב"ה כו', וז"ס קטא אדה"ר כאן ככ"ל
כסוד הנדית נסוד ואינה ככ"ל, ולכן הוסיף לפני ג"ע את
הכרובים ואת להט חחרב המתהפכת לשמור את דרך עה"ק
והוא שעץ הקיים הוא דכורא והוא שנק דכורא וכלאן נניק'
כסוד אלקיס כסוד גדול וטורא כעטויה בשם וקטא בשם וכלאן
כאן ביב"ט וילה"ר וכמסכה ערלה כאן כסטר' וכלאן הן
הכרובים כסטר' שכלן היא הקי' אשר ראיהי מתא אלהי'
ישראל בנהר כנר ואדע כי כרובים המה, וזהו כנהורין
דסטר' דיימין, ובסטר' דשעאלא ואת להט חחרב המתהפכת ככ"ל
והכל לשמור את דרך עץ הקיים שהוא דכורא, והדרך היכל
הרנן שם מתדבק בשמים ובאשר נניק' ולכן הוא ג"כ בדרך
הזה כט"ש למטה לזמנא נוק' לזמנא דכורא לזמנא' כו' וכן
לא קיימי' בקיומא ולריך להחדש בכל לילה כסוד הקליר
דאחברי בשני ולריך לקות בשני זה וכט"ש למטה בענין
הכיטוב והשאל אינון גוברים כו' ועד לא מסתיימין מתדעכי
וההוא כיטוב כו' וכ"ה באלם קדשים לבקרים כו', ועיין
בפ' אשור ק"ז שעתא דקב"ה צאל אלדס ואוקיר לי' ניקירי
עילא כו' עד סוף כל המאמר, ועיין הטיב בס' בכל
כו' סיפא דקרא שאלו לעדי' יתמחו והוא נגד היכל זה כסטר' ולכן הכל יורדים לשאלו אפילו לדיקים כידוע והוא כעטא
אדה"ר נעטיו של נקש ויב"ט כל המאמר הטיב עד סופו: (יח) ואילין קיימין על היכלא דלמחא. ור"ל על היכל זכות
שמכאן נטיל דיימא: (יט) בגין דהאי להט כו' על רשיהו. ר"ל כט"ש לניולס יראה ענינו היינון כאלו חרב כו' שגמור
הנה עממו שגלמיה שמים גבורים סניב לה, שהוא שמים, ושנעין כט"ש שנעין קולדעין כו', ועיקר זה הענין של כל שזה
היכלות שפ"א כלול מעשרה והם שמים גבורים וזם עמקד בלילות כט"ש בפ' תרומה כסוד ולילה כו' ועממו הוא
ק"ק חדר המטות והוא של עליה מלכא דשעאלא דילי' כט"ש לקטן בפ"פ וכלס אחזיו חרב מלוטדי מלמעה שכלאן הוא
התלקחה והוא בלילות כט"ש בתי' כסוד חרב ורומק כטיל קירטא ביד' כו' עזאן דקטיל לההוא קיווא ייהבין לי' ברתא
דמלכא דהיוה ללוחא כו', ואמרו מפחד בלילות מפחדה של גיהנם שדושה ללילה שהוא היכלין של סטר'א נגד היכלות
אלו שהם גיהנם כט"ש בפ"פ בהיכלא אחרא כו' כסטר'א דאיהו גיהנם ועיין בפ' אינ' ד' ס' ר"ש פתח ואמר הנה עממו
כו' עאי עממו דא כורסיי' יקרא דעלכא כו' ע"ש כל המאמר, וז"ס אלף וקטש עאה עארי דמריסין כו' הוא כסוד עממין
דשעא קדישא כללות האומות: (כ) האי להט כו' ותרי משעאלא. ר"ל אלו כהורין שמים שהן ארבע אופיקו חד קיימא
העומת

אפיקו חד חיות' אחר' רקיימי' על ד' דלא קיימי בקיומיהו תרי מימינ' וחרי משמאל' (כא) כד רוח' דחיות' האי עאל באלין נציץ מנייתו תרי ניצוצין מלהטן ונפקי מהאי היכל' לכר ומחפכי הדיר. אלין ניצוצי (נ"ג נ') מלהטן לזמנין נוקבי לזמנין גוברי

[כח] בגין דהא מסטר' אחרא כד שלמי' כפנא בעלמי' נפקי מתאי סטרא תרין רוחין מסאבין ואקרונ שור ובפן ודא איהו רוא (איונ ה') לשור ולכפן חשחק. בגין דאלין קיימינ בעלמי' [כט] ועברין לון לבני נשא קטרוג' חד הוא דקא משרד להו כפנא

ביאור הגר"א

העומדת על ד' סמכין ושנים עינין ושנים משאל וכו' והוא כעין הקי' והרוח הרחשון נד' כהורין וקי' וד' סמכין רק שכלאן לא קיימו בקיומיהו בשביל שהן מלהט הקרב המתהפכת ככל' , והוא כ"ו כסט' דשאלא דהאי היכלא והוא כסט' דנוק' שהוא שאלא חו"ס אור וקוץ דיום ראשון כט"ז ד' כ"ב וכו' כד טעא לעלא דפרודא , והוא כהיכל רגון ועסא יפרד כו', אחר אומכא למארי בנייא כעשה אדם נלמינו כימותינו , והוא כסט' דהיכל הזה שכלאן הוא בדיוקא דב"כ ד' ליה ע"ב ללס בדבורא ודמות נטוק' והוא כסט' דב' רוקין אלו אחר תארי דננייא כו' אלא אימא עילאה הוי לה חד כינוי' דסליק לקושנן אלקיס , והוא סוד עה"ד טו"ר דנזה הן דרגין קדישין מלאבין קדישין , ח"ש וההוא כינוי הוא אור וקוץ , והוא כסט' דתריין רוקין הכ"ל , ובגין ההוא חושך כו' והאי אור הוא דנרא קב"ה ביום ראשון דגניו לכדיקייא , והוא דנעיר גניזין דמארי' ככל' , וההוא חושך דאחרי ביותא קדמאה לרשיעא והוא סט' דשאלא כט"ז כפ"ס אלין מתערין זיכא בשלימותא דמארי' כו', והן י"ט וי"ה"ר באלס שיושגין באלס דוגמת ב' רוקין כלילין כחדא , ואמר לקטן ודא הוא רוא דכתיב אני שדיך כו' והן נקוס שדים בין עממתי הלב לב חכם ליעיבו ולב כסיל לשמאלו , ח"ש שם בגין דאיהו בן כסיל, שהוא חושך כט"ז ובגין ההוא חושך דהוי [כו'] עמיד לקמתי כו' , ח"ש לקטן וכד תרין רוקין מתפשטין דא בלא בתגבורתא דבין אמהדר האי היכלא וליקרי היכל אהבה כו' , והוא כד אמתכלילין י"ה"ר ב"ט' ואבכל י"ה"ר וי"ט' כהגהת ה' או נקרא אהבה ובכ"ש ואהבת את ה' אלוקך בכל לבבך בשני יתך ב"ט' וי"ה"ר לאבכלל י"ט' וי"ה"ר , ואמר כפ' בראשית ד' כ"ג דעמיד לקמתי קוץ באמתא דילי' דאיהי חושך דאור איהו דבורא וקוץ דנוק' שאלא חושך דבריאה כו' ואמר נתיקנים ד' קל"א ע"ב ואחמדין אליא דעה"ד טו"ר נוק' איה ל' דאחמדין להט הקרב המתהפכת כו' והכא מתהפך דבורא לניק' ונק' לדבורא כו' והאי איהו מתהפכת דרגין מדינא לרקטין כו' ע"ש , וענפ"ב כל המקאר ומבין היטיב נזה : (כא) כד רואא דקיומא האי עאל באלין כו' עינין קדישין . ר"ל כד רואא דקיומא היכל דלמטר שאלא ע"ג ד' עאל באלין ד' שמת' שז

שאלא יולא הקוץ לעולם ככל' , ובזמנא דשנע בעולם יולא הקוץ מסט' דייקין עקיה דאקרי זוהר כסט' דייקא ובעת שהשאלא שולט יולא הקוץ לכל אינון בני מהימנותא . שהן כסט' דקדושה כי או הסט"א שולט וכלס בשליטה דסט"א לבד הבני מהימנותא כשארס בשאלא כסט' דקדושה : וסעיד לבייהו . ר"ל אלא ישלוט הכפן שהוא רוח הנק' כפן ששמו אכלין ב"כ ולא שבעין והוא סעד לבייהו , ח"ש בגין דהא כו' ח"ס ולסם לבב אנוש יסעד , דאן הוא סוד אנוש כח"י ימיו ככל' כסט' דהאי קיומא מלהטא דסעיד אומס : [כח] בגין דהא כסט' אחרא כו' שור ובפן כו' . והן כהיכל נגד זה כט"ז לקמן , והן כהימכא שאלאן ה' שדים שספיקים לכל בשפע כל לרכס וסס שד ושעד הכ"ל ושעד כפנא וכאן עשביע לכל קי רגון ע"ז' שותא את ידיך שנותן בשפע רב ועשביע לכל קי רגון שהוא עשביע בשפע , ובכ"ש נח"כ ובמה הארץ יבולה ואכלתם ימ' נטון הוא דרכה אחרת ואכלתם לקמתי' לשנע שובלים שש ושנעים , וכן לקללה וזרעםם לריק וזרעםם כו' בשגרי לבס טעה לבס ואכלתם ולא חשבו וזהו סוד היפוך שד"י , ונקרא שד"י ב' אומיות שד מלשון שדים המניקים שנותנים כל לרכס וב' אומיות די ע"ש שדי בשפע שובל שהכל די וזהו שדי ולכן הוא נב' פתחין שד די , וכן בלסם הפנים שוד שהנכה שמתל' בו כל כהן' - מניעו כזית והוא נרכה אחר י' אוכלו ושנע ויש אוכלו ועומתה, ששמת כו' וכל כהן ענישו כפול קללה אחר , הלכותין כו' הוא השנית : [כט] ועברין לו לב"כ קטרוגא . ואמר לשון קטרוג שכל הקטרוג והשנאה הוא כהיכל דסט"א כשגד זה ההיכל כט"ז היכל' קמיומא כו' עיי"ש עד ואלין עבדין קטרוגא כו' , ח"ס כד מישלם שערט שכלא נקוט ואילי תגרא נתיא , הכל בשפע עה"ד דשם ואינה אשית וכן ארוה אדמה בעצורך בועת אפך מאכל לקס כו' , כי עפר אמה ואל עפר חמום מההוא היכלא כט"ז האי רואא אקרי עפרא כו' בגין דהא איהו עפרא ואמר שם דההוא זכא מן דענד קמד ע"ב ויהיב לון לעכלי ולקמתי כדאי איהו לדתי' לון לאילין תרין רוקין לבד כו' דכלא הוא סוד הקסד , ח"ש ואמרי רואא דמאכא לכל אינון בני מהימנותא , ר"ל בעלי אמונה ששמינים נקב"ה כט"ז מאי אשמי אמהה אר"י אלו ב"א הקאמינים נקב"ה דמכיא ר"א הגדול אומר מי שיש לו פת נסלו

גוברי לומנין רוחין לומנין עירין קדישין (כב) מ"ט
 בגין דכד אחכליל האי חיוותא בחיוותא קדמאח.
 מגו תקיפו דאחכלילן דא בדא. (כג) נפקא חד
 נצוצ' מלחמ' הדיר דלא אחרעד לעלמין (כד) ושאמ' ואולי' אבחריהו דאינון תרין ניצוצין וחשחא אינון
 גוברין ועברין שליחות' בעלמא ועד לא מסיימי מתדעכי. (כד) (כה) וההוא ניצוצ' בטש בחו (ע"ב)
 ונתיר לון ואהחדשון במלקדמין ואינון נוקבי ואולי' ושטאן ועד לא מסיימי מתדעכי והאי ניצוצ' בטש
 בחו ונתיר לון ואחחדרן במלקדמין. (כו) בגין דההוא ניצוצ' כליל מכל' כליל סד' גווינן ובגין דא אינון
 מחהפכין

ביאור הגר"א

בסלו ואמר מה אוכל לעקר בו והן העושין חסד וכמ"ש
 בזהר פ' ב' ובי תלמוד מה נאכל וגומר ר"י פתח נטע
 בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אטובה כי' מאן אינון בני
 מהיטומא אינון דמערין האי טוב לקבל' ולא חס על דילי'
 וידעי דהא קב"ה יחי' לון והוא ברכאן דהר דעניד שהוא כח
 ס"ט בגין דהאי תמער ברכאן לקבל' ואי תמא אי' אמן מה
 אעניד לעקר אלא קב"ה יחי' ל' ברכאן עד בלי די, שהוא
 תומאן שדים ככ"ל, ואמר שם כנוואס דא וזימי את ברכתי
 לכס בשנה השמית בו, כי בלאן הנכרה בשאי שער הנזרת
 כטיר גניין דילי' ככ"ל והוא ברכאן דהר דעניד שהוא כח
 והוא הטוב אילנא דקיי וכמ"ש ד' קי"א ע"א פתח ר"י ואמר
 בטח בה' ועשה טוב וזכא חולקי' דכ"כ דעניד טוב סדידי'
 דהאי תמער טוב בכ"י ונמה בלדקה בו' ס"ט בגין בלדקה
 אילנא דקיי והוא תמער על אילנא דקומא ונטיל אילין דאקידין
 בי וזיב לון סן עומא, והוא ברכאן דא שהוא להט הקרב
 אילנא דקומא דלדק"ר תב בי' ככ"ל ובכפאן אקידין בי'
 הכל

אלו יולאין מהם ניצוצות כמו בכל הקיות שכלל היכלין ככ"ל
 יולאין כל' ב' ניצוצין מלחטין שהן עסטי' דלהט ויולאין חוץ
 להיכל ומתהפכין כמ"ש, והן ד' גווינן בוק' גוברין רוקין
 עירין וכמ"ש לקמן בגין דההוא ניצוצ' כליל מכל' כליל
 עדי' גווינן, והן ד' גווינן הכ"ל קיור וסוסק ירוק ואוכס,
 ירוק ואוכס הם גוברין ונוקבין, קיור וסוסק הן רוקין
 ועירין, שרופא הוא עסטי' דמיכא עסטי' דאורא כידוע, ועירין
 עסטי' דשאלא כמ"ש בגיורת עירין פתגמא וכמ"ש בפ"פ ד'
 רכ"ז ע"א: (כב) מ"ט בגין דכד אחכליל האי קיורא כו' קדמאח.
 ר"ל האי קיורא דסט' דשאלא: נקיומא קדמאח. זוהר הכ"ל
 דמסער ימיכא: מגו תקיפו דאחכלילן דא בדא, שהן דבורא
 ונוק' ככ"ל והן שני כנדיים וכלילאן חוק כמ"ש בכלילות אש
 ומים וז"ל זיזון זכר ונקבה שהן אש ומים וזיזון נקבות
 הידוע יותר עשרה מקום כי האי אשה אחכליל בקסד דכליל
 בקסד חסד' ואשחקע ערימא בנית בו' דכליל בו' ואחבסס דא בדא
 כמ"ש בנדר"ר ד' קטיב' אי' (כג) כפאן חד ניצוצ' אלהטא
 מדיר דלא תמעד' לעלמין. עסוס שילא שני סטרין עסטי'
 דלהט לכן היא מלחטא ועסטי' דמיכא הוא מדיר דלא תמעד'

לעלמין דכל עסטי' דמיכא הוא בקיורא מדיר עש"כ כמ"ש דשאלא ככ"ל: (כד) וזימי ואולי' אבחריהו דאינון בו'
 מתדעכי. שהן עסטי' דשאלא בו' (כה) וההוא ניצוצ' בטש בחו ונתיר לון בו' אבחריהו דאינון תרין ניצוצין וחשחא אינון
 רוקין או עירין ככ"ל, והענין כי הניצוצות הוא עסינס עסטי' דשאלא ג"כ לכן נהיר לון ולפי שהוא ג"כ עסטי' דמיכא
 לכן מתדעין עסטי' שהוא סט' דקיי: (כו) בגין דההוא ניצוצ' בו' לכן מתהפכין לגווינן אלו, וענין אהדעכותא הוא לפי שהן עסטי'
 קדמאח עסטי' דמיכא שם כלול כל הגווינן כמ"ש לכן מתהפכין לגווינן אלו, וענין אהדעכותא הוא לפי שהן עסטי'
 דשאלא דל' קיורא מדיר כמ"ש בנדר"ר ד' קטיב' אי' (כג) כפאן חד ניצוצ' אלהטא מדיר דלא תמעד' לעלמין. עסוס שילא שני סטרין עסטי'
 אפי' באפי' ונגיכ' עלמין קדמאין אחרברו ועלמין קדמאין בלא תיקווא אהדעכדו וההוא דלא הוי בתיקווא אקרי זיקין
 ניצוצין כההוא אומא מרזפתא אכחא נאכא דנחלא ואפי' זיקין לכל עיבר ואינין זיקין דכפאן נפקין ולהטין ונהרין
 ועכין לאלתר ואינין אקרון עלמין קדמאח ובג"כ אחרברו ולא אהקיימו עד כי ועד תיכין נפחיתין דילין דניצוצ' אפי'
 אפי' זיקין בויקין למלת מלא ועשרין עיבר ואינין זיקין עלמין קדמאין אקרון וסימו לאלתר לבתר כפיק אומא לאומא
 ואמתקן דכר ונוק' והני זיקין דאחמדכו וסימו [כו] מנוינא דקדוניתא כפיק ניצוצ' פטישא תיקיפא דנטע ואפי' זיקין
 עלמין קדמאין ומתדכין באיורא דכיו' בו' וכל הענין דשם הוא ג"כ כחן עקורס עד אלא תמכברו הני שני רוקין כפיק
 ניצוצין עסטי' דשאלא זיקין ומתו שהן בסט' דנוק' כמ"ש בנדר"ר ד' קטיב' אי' (כג) כפאן חד ניצוצ' אלהטא מדיר דלא תמעד' לעלמין. עסוס שילא שני סטרין עסטי'
 דכר ונוק' שהם נ' רוקין ונפקין ניצוצ' תיקיפא דנטע ואפי' בו', כן כחן עקורס דאחכלילאום כפיק ההוא ניצוצ' מלחטא
 ונטיג בו' ומתקדשין בו', וז"ל המקדש בכל יום מקדש מ"ב כי אלו נ' ניצוצים הם וז"ל עסיס וארץ דמלכין מדכורא סימו
 ונוק'

בגין דהא רוח' ביש' שלט' בעלמ'. [ל] חיות' דא
אפיק חד ניצוצ' [לא] דקא מפיק מניצוצו דחרין
נצוצין
מחפשינן לכל חני גוונ'. (כו) רוח' דא אתכליל
ברוח' אחר' כדקאמרן ואתחזון חרין כחרא ולא
כאחרנין קדמאין דכר אתכליל דא ברא לא אחזיו
בר חד וכת' אתחזון תרין. וקיימי בחביבות' כלילן
מכלתו תחאי. ואע"ג דאינון חרין אינון חד (וכה) כר אחפשט (כ"א בר דאחפשט) רוח' ברוח' ואתחזון
בחביבות' כלילן מכלתו תחאי ורא (ד"א דא) הוא רוא דכתיב (שיר ד') שני שריד כשני עפרים תאומי
צביח

ביאור הגר"א

הכל כאן ככ"ל ואמערן לאקד' ב' ברות הזה וצוין לון ען
טומא, וכאן הוא סוד ככ"י שומר ישראל דכל גניזין עילאין
גניזין כאן ככ"ל והוא שומר הנרות גניזין דילי' ככ"ל, וז"ל
דהא אמער טוב בכנסת ישראל וכי' והכל מסט' דבני
מיהסכותא: [ל] קיומא דא אפיק קד כילולא. ר"ל בהמכללות
נפיה הראשונה ככ"ל בפ' בראשית: [לא] דא נפיק כילולא
דמרינן
אינון אוכטין לריכו רחמי' דהא מסט' דמותא אינון בזמני' טנין
זמנא אלטערך כלל למקונו וכלל מיקובא קדא אוכטין וקיוורא ובזמנא כו' אי נקא גרם מיתה לאדם לתתא לעילא אפאי
כו' מ"ח והכי אולפינא כל מה דעביד קב"ה עילא ומתא בראא דזכר וטוב' איהו וכמה דרגין אינון לעילא דשכינ' אלין
עאלין עדרגא עד דרגא רוא דלדס ואינון דרגין דלינון זינא חדא עביד לון קב"ה דיוקבא דער גופא עד דסלקין בראא
דלדס ומנינן ניוטא מניינא דעובדא דבראשית דלמחרי' ב' גיהנסא אהעבד קד גופא רוא דלדס שייפין עענין דמקרבין
לאשא וממין ומטהדרין כעלקדעין ודא גנין דלמחרינו לנבי דהאי קיוורא ואיהו אדם דלמחמה גו טעכנא כו' ובכל אחר
אדם דכר וטוב' איהו כו' וטוב' דההוא אדם מיתה ודכורא מית וסלקין כעלקדעין כו', והן שנהיכל הגני' י' כשכ"ל
מחמת היכלא מניינא נפיק קיילין כו' ואחוקדין כו', וכן כאן הוא זו"כ והן שמים וארץ שניס ראשון ואח"כ והארץ היתה
מוהו וזוהו כו' עממין דכורא מית שהוא פלכין קדעאין וטוב' אהעבד, והן ד' כילולין ה"ל ואח"כ אמתקן דזכר וטוב'
אלו הב' רוחין ויאמר אלקים יהי אור שהן דכר וטוב' כפ"ס בס"ד ונפיק ההוא כילולא ומתקדשין ואחנסמו, וזהו התקדש
בכל יום מ"ג שכל הנאמר בפ"ב הקב"ה מקדש בכל יום מחיד, ועיין בפ"ס ד' רס"ק ומהנהו נפקין כו' אינון זיקין כילולין
ומתקדשין לאלתר להטי ומתדעכי, ושם עננים שסמטה קוה כפ"ס שם היכלא שביעאה ע"ש, וכ"ז יולאין בהיכל הב' שם
יין טוב בסט' דקדושה ויין אחר כפ"ס שם ד' ר"ס והאי אקרי כו' כמה דמנינן אית כוס ואית כוס ואית יין ואית
יין [יין] לטב דכתיב ויין ישקף לבב אנוש, והוא אורו האנוש כפליר יעיו שהוא צוה היכלא טלמית קליר לבהמה ושם היין
הטוב דמינטרן ולכן הקיים שם כפ"ס שם, ובספ"א נגדו כוס המרעלה ג' טיפין דמותא נקא שם והם העננים ענני
ראש אשכולות מדרות למו טפין דמרה קמת מנינים יינס וראש פמכיס, ובזמנין ענין הוא כד אהעבד רוחין דו"כ
וכאן הוא קטא אה"ד צעה"ד ככ"ל בסוד להט הקרב כו', וז"ס מ"ס ד' ואחערב כולל במריסר שמתא, הוא בשנים
עשר שעות של היום שהיא אהעבדית והוא בשנים עשר שעות הלילה, ויאמר אלקים יהי אור בנקר מתקדשין בסוד קדשים
לנקרים (באין) כיודע, ולכן אומרים בשקרים בברכות יולר אור התקדש בטובו כו' כאסור לעושה אורים כו' וכפ"ס ד' במדורין
ד' ע"ח וכד אהא נפרא כלל מתקדשין כו' [ונפ"ס עהכא נפקו אינון כהורין דאקרי להט הקרב כו' עש"א:] (כו) רוחא דא
אתכליל ברוחא אחרא כדקאמרן. ר"ל רוח מלטהא ברוח זוהר: ואחזיון חרין כו'. ר"ל לא כעו בהיכלות קדשין
שנהו שני רוחין ככללן ואין נראין רק אחד כמו לבנת הספיר אבל כאן ככללם כ"א ונראין כבנים והן שני שדים
כפ"ס: (כח) וכד אהפשט רוחא ברוחא כו' עכלתו תחאי דא הוא דכתיב כו'. ר"ל שני שדיך שהן הב' כהורין דנסקין
מקיומא קדמאה כפ"ס בפ"ס, כשני עשרים הן ב' רוחין האלו שהן האושים וזהו תאומי נבי' ככ"ל, ואמר הרועים
בשנים שהן רועים ומפרכסין להיכל זכות כפ"ס יליזין אקרון שדי ואל דלמחא מתקדשין כו' והאי אל כטיל קאמר
דא כו' ושם הוא סוגה בשנים ובהם זן את העולם ככ"ל דשאלא כטיל לייסנא וזן את העולם ככ"ל והשונים כלולים
נפיו"ג

ניצוצין דאמקדאניון מתהפכאן לכמה גוונים [לב] והאי ניצוצי אקרי שרפים והאי אחד כהן ולחוט לון. [לג] כהיכלא דא אית חרין ממנן נהורין דקיימין על אלף ורביא רבבן דאקרון גפנים ואלף ורביא רבבן דאקרון רמונים וכלתו קיימין כהיבות' ואלין אינון דאעלי רחיומא בין ישראל לחת' וקב"ה לעילי וכלתו מתערי רחיומא' וקיימין ברחימו [לד] וכד אתער רחיומו מתחא לעילא ומעילא לחתא כדון אחמלייא היכל' אחרבה דא ברא מכמה טבין מכמה חסדן מכמה רחמין וכדון רחיומו דלחתא גו רחיומו עלאה אחרבק דא ברא. מהב' נפקי חרין ממנן ואקרון אהבה על שמא דהיכלא ואליו קיימין לאשגחא על כל אינון דמיוחדי יחודא דמאריהון ברחימו ומסרי נפשיהון עליה ברחימו [לה] וסלקי ואסחירו לעילא [לו] וכל אינון דעכדי חסד בעלמא אינון חסדן סלקין ועאלת. גו האי היכלא ומחעטרי חמן וסלקי לאתעטר' גו אהבה עלאה. [לז] ועל דא כתיב (מהללס ק"ח) כי גדול מעל שמים חסדך. [לח] כהיכלא דא כתיב (זיר ט') מים רבים לא יוכלו

צביה הרועי בשושנים. (כט) וכד חרין רוחין מחפשטן דא ברא כהיבות' כדון אחרדר האי היכלא ואקרי היכל אהבה היכל' דרחימומא. (ל) היכל' דא קאים חדיר בקיומיה (לא) אחגניו ברין דרוין למאן דאצטריך לאתדבק ביה (לב) והב' כתיב שם אהן את דודי לך. (לג) לבתר כד נהרין חרין רוחין דאינון חד נפקי כמה חיילין לכמה סטריין אלפין ורביון דליח לון שיעור'. מנהון אקרון דודאים (לד) מנהון גפנים מנהון רמונים. עד דמטו כמה חיילין לבר עד ההוא ככב דאקרי נגה. וכלתו כהיבו דלא מתפרשין לעלמין (לה) כהבא כתיב (טז ט') אם יחן איש את כל חון ביתו באהבה בון

ביאור הגר"א

דחרי' כיולין כו'. כ"ל: [לב] והאי כיולא אקרי שרפים כו'. ר"ל האי כיולא שילא עכלילות שניהם והוא אקרי שרפים כיולין הנ"ל. ולהיש לון. ומתקדשין ככ"ל. ואמר שרפים כי הכיולין היא כולל כמה עשרין אלף קץ וכן הנ' כיולין, רק שאלו הן א' זכר וא' נקבה והכיולא הוא כלל זו"כ [יג] ופ"ב רוחא דא אהביל ברוחא אחרא דקאקרון כו' עש"ג: [לג] מהיכלא דא אית חרין (אחאדסדן) עקנן כו'. דנפקין עתדין רוחין: [לד] וכד אתער רחיומו כו'. שהן ע"כ וע"ד: כדון רחיומו דלחתא כו'. זהו סוד שמע ישראל ובשבעליו ב' רחיומין דא גדל כידוע ו"ש עהכא נפקין חרין עקנן כו' על כל אינון דמיוחדי כו' ומסרי נפשיהון כו' שהוא בשמע ישראל ככ"ל: [לה] וסלקי ואסחירו כו'. זהו ע"ד גדולים שנפסוק שמע ישראל שהן הנ' עדים: [לו] וכל אינון דעכדי חסד כו'. שהוא ביהיכלין דלאן בסוד חסד לאנרס: גו אהבה עלאה. ר"ל בסוד דדכורא: [לז] וע"ד כתיב כו'. שאבן הוא לטטה חששים ועוד שהוא חסד היכל הרגון והו סוד כחוש א' אומר כי גדול כו' וכחוש א' אומר עד שמים כו': [לח] ביהיכלא דא

נח"ג ככ"ל לכן הן עקנלין עאלו הנ' רוחין והו הרועה בשושנים רועה את העולם: (כט) וכד חרין רוחין כו' היכל אהבה שנוק' נקר היכל נקרא: (ל) היכלא דא קאים חדיר בקיומא. שכל סט' דמיינא קאים חדיר בקיומא כע"ל וכן עבודה שהוא עולה קאים בקיומא שהוא נטות שהתאיה לא מנלון כי הקשקש עולה מתקומא אינו פונה לדבר אחר ואינו מניח חשוקתו בכל הון דעלמא וכמ"ס למטה הכא כ"ז אס יחן איש את כל הון ביתו כו': (לא) אחגניו ברוח דרוין. פ' שאבן הוא סוד היסוד שמע ישראל שאבן עתדיק נקב"ה ובאן הוא רוח דרמ"ס שייפין דק"ס לפי שאבן הוא רוח דאדם ככ"ל: (לב) והבא כתיב שם אהן כו'. שאבן היסוד והאהבה, ובאן הוא סוד הכנס ו"ש נשכימה לכרמים כי שם אהן את דודי לך: (לג) לבתר כד נהרין. ר"ל עשתייטבין כדא ויולא פין נהורין: נפקי כמה כו' ענהון אקרון דודאים כו'. שהן בסוד האהבה וכמ"ס מני נא לי עדודאין נכך וכמ"ס צפ' וילא ד' קכ"ז ע"ב ומאמר קל אל לאה כו' וכן שם ע"א, ובאן הם שני הכרובים ככ"ל שהן שני שדים דנפקין עוהר וע"ס ע"א כס"א וילך ראוין כו' ו"ש הדודאים כמני ריח כו' דודי לפנתי לך באן הוא נק' דודי ככ"ל: (לד) ענהון גפנים כו'. ככ"ל נשכימה לכרמים נראה אס מרחק הנסן הנלו ונהרין שני רוחין צדא ואחמליליו עכלתו מתאין שאן נק' מהיכלא דא אית חרין עקנן כו' עש"ג: (לה) הבא כתיב. ככ"ל: הכא השתוואה כו'. ר"ל שאבן הוא עקום השדים (ג"ה הידים) ולכן כאן הוא פרוש דייין ר"ל

הרמונים שם אהן את דודי לך והן אלו עיולאים כד אחתרוין היכל אהבה ככ"ל זהו נראה אס כו' שם אהן כו' [יגפ"פ] מהיכלא דא אית חרין עקנן כו' עש"ג: (לה) הבא כתיב. ככ"ל: הכא השתוואה כו'. ר"ל שאבן הוא עקום השדים (ג"ה הידים) ולכן כאן הוא פרוש דייין ר"ל

בוזיבויו לן הכא (ל"א כתיב) השתחואה ופרישו
דידין לאתדבק' ברחימו דמאריה :

לככות את האהבה ונתרות לא ישטפות אם יתן
איש את כל הון ביתו באהבה וגו' :

(א) היכלא שתיחאה חכא הוא רוח' דאקרי חו"ט
השני

(א) היכלא שתיחאה דא הוא היכלא דאקרי
היכל' דרצון דאיהו רעו'

דאקרי מוצא פי ה' חרות דאתדבקות' רכל' [ב] ותכא

איהו רעוא דרעוין ברוא דכתיב (ס"ז) כחוט השני שפתוחיך. רעוא רכל נשמחין דנפקי מתהו' מוצא
פי ה'. האי היכלא היכלא דרעוא [ג] דקיימן חכא כל שאלחין וכל בעותין דעלמא [ד] בגין דרעוא
רכל רעוין כד נשיקין אשחכחו בר' דכתיב (נלאשית כ"ט) וישק יעקב לרחל. וכדין כד נשיק דא לרא
[ה] כדין אקרי עת רצון בגין דהא כדין שלימו אשחכח וכל אנפין נהירין. וכד צלותין סלקין כדין
איהו

ביאור הגר"א

כאן נקטר השתחואה פאזט ידיס ורגליס נקו ימין נלח
ומסד :

סליק בס"ד היכלא חמישאה .

דא כתיב ע"ס כו'. עיין כפ' מרומה ד' קמ"ו ע"ב [נכפ"ב
הכא כו' עמ"ש] :

סליק בס"ד היכלא חמישאה .

(א) היכלא שתיחאה כו' קוט השני כו'. דכאן הוא סוד
הפה כפ"ט כק"ב קפ"ג ע"א ע"א ע"א
סומא אלא דעת גניז נפושא דמלכא דאקרי תפארת פשיטומא
דכל גוויין אמאדקין ב' כדין אקרי פה כו', וכאן כל
גוויין אמאדקין ברוא דד' קיות, וכאן הוא סוד השני, ובהיכל
אקבה סוד ארנש"ן ככ"ל ע"א היכלא דא כו' כעין ארנש"ן
כהורא דא כליל כל גוויין דנהרין כו', ובהיכל זכות סוד
השז כסוד איש לבוש הנדסים, ובהיכל עלם השמים חבלת,
כע"ז ו"ח"ט כק"ב ד' קל"ט ע"א וארנש"ן דא כנופיה דכליל
כל גוויין כמקדא ותולעת שני כתיב שני וכתב שנים כי כל
ביתא לבוש שנים אלא האי איהו גוון דאקרי שני דנטלין כל
גוויין ב' וכלא איהו קד שני ושנים שנים כד כלהו כלילין
ב' כמקדא שני דכפיק מכרסיה עילאה דשלטא על מכלת מסע'
דימיכא ודא איהו אפטורפסא דישאלא דכתיב מיכאל שרס
תולעת דקילי' נפשו' כמולעת דמחבר כלא ועקר כלא, והכל
כאן דכאן כעיל כל גוויין וכאן פושא וכאן הוא מיכאל דכליל
כל הד' קיות ולכן אע"ג שהוא ימיכא פ"טו הוא שני בכל
גוויין, ושם אפר שז הוא שאלא ואפר שז ושז גולא איהו
כו' דא הוא דכתיב וגווימי כמרשש, ו"ח"ט כפ"ט קס"ג
ע"ב ואפיק מיכ' גוון מכלת ואיהי כעלת דא גוון ומקנית
ל' ואחפיות ל' לבד כהאי גוון לאו דהאי גוון לבשה דילה
דהא שז וארנש"ן לבושא אכל קופאה דלכר האי גוון הוא כו',
ר"ל לבוש הוא בגוף לבד והוא באלו ב' היכלות זכות ואהבה
שהו כל הגוף ככ"ל אכל מכלת הוא לבד עגופא דרגלין ושם
ולכן לא אפר ג"כ שנים כי גרשא אין לבוש כידוע רק ביתא
לבוש

(א) היכלא שתיחאה כו' דאיהו רעוא דאקרי מולא
פי ה'. שכלא הוא סוד הפה
ככ"ל, ור"ל שז"ס כי על כל מולא פי ה' ימי' האדם,
כע"ל דמכאן נפקין איירא דרושא לקיושא דנפשין, וכאן
ועשביע לכל מי רלון כפמלי' שזע רלון ונכפזלי' הוא סוד
השקוק ו"ח"ט דמולא דמקומא כו' [ב] והכא איהו רעוא
דרעוין כו'. שרעוא דרעוין מע"ק שמתגלה כאן כסוד איירא
דדעת שמתגלה בפה ככ"ל, ו"ח"ט ברוא דכתיב כקוט השני
כו', וכאן הוא סוד הת"ת שבו הדעת : [ג] דקיימין הכא כל
שאלחין וכל בעותין דעלמא כו'. כסוד ואני מפלמי לך ה'
עת רלון, דעת רלון עכתיך, וכע"ז ו"ח"ט דכדין אקרי עת רלון כו', וסוד
שעונה שעה ג"ר כקני"ת וג"א כנה"י וזיכיהם י"ב אעלעות
בקשת ערכיו כי הי"ב הם כגד קיות וכהורין והדעת הוא רעוא
שכנגדן הוא בהיכל זה י"ב קיות וכהורין והדעת הוא רעוא
דרעוין ולכן לא ישאל ערכיו לא כג"ר ולא כג"א אלא כשאלעות
שכלא קיימין כל שאלחין ובעותין : [ד] בגין דרעוא דכל
רעוין כד נשיקין כו'. ר"ל כאשר מתחבר היכל זה עם
יעקב שמים ככ"ל : [ה] כדין אקרי עת רלון. ר"ל עת הוא
לשון מבור כמו אשר פריז יתן צעמו ור"ל שמתחבר עת ונקר'
עת רלון שמים, ו"ח"ט אכד ללוחין סלקין כו' דאיהו מבורא
דא עם דא, שהרלון הוא דבורא ומעכו עקבל הנוק' ונק'
ע"ש רלון ג"כ ככ"ל, ור"ל וכד ללוחין סלקין רמוז על פ"ט אישת עת
רלון

הוא קופאה לפי' את הרגלין ואין נקרא לבושה כידוע,

חשני (כ) רוא דכתיב (ס"ד) כחוט השני שפתוחין .
(ג) תאי היכלי אקרי היכל דרצון . חכארות' דאיהו
רעוא דכל חני רוחין תחאין רהטין אבתריה
(ד) לאחדבקי ביה בנשק' ברחימות' . תאי רוחא
אחבלי

לנו בשעה שהליבור מתפללים : [ו] עת רלון לאשכחא .
ר"ל להעליף הרלון , כפ"ש מלא טוב ויפק רלון מה' , וז"ש
על זאת יתפלל כל קסיד אליך לעת מלוא ואמרו לעת מלוא
זו אשה שנאמר מלא אשה מלא טוב ויפק רלון מה' בעצרתא
אמרי מלא או עולא כו' , והוא כאן כפ"ש , ר"כ אשר לעת
מלוא זו מורה שנאמר כי עולאי מולאי קיים , והוא ג"כ כאן
כפ"ש שכלן הוא סוד המורה וכלן הוא סוד הקיים כפ"ש
ולקמן ד' רכ"ט ע"ב מסע' דיעקב כטיל רוח דקיי כו' , והוא
בסוד כי על כל מולא פי ה' יקי האדם ככ"ל , ר"י כ"ל אשר
לעת מלוא זו קימה כו' כיא שנכילן הוא כשיקא כו' , והוא
ג"כ כאן כפ"ש למטה בתיא היכלא אמכנא עשה בקימו
וכשיק כשיקין : [ו] בהיכלא דא קייטין שית פתחין כו' . שכן
נדר ו"ק שכלולין כלן והן שית היכלין שכלולין כלן ולכן הפתחים
הן לוי"ק העולם , וכאן בת"מ וא"ו ליכורות לכל הו"ק והן
פתחין

ביאור הגר"א

לנו בשעה שהליבור מתפללים : [ו] עת רלון לאשכחא .
ר"ל להעליף הרלון , כפ"ש מלא טוב ויפק רלון מה' , וז"ש
על זאת יתפלל כל קסיד אליך לעת מלוא ואמרו לעת מלוא
זו אשה שנאמר מלא אשה מלא טוב ויפק רלון מה' בעצרתא
אמרי מלא או עולא כו' , והוא כאן כפ"ש , ר"כ אשר לעת
מלוא זו מורה שנאמר כי עולאי מולאי קיים , והוא ג"כ כאן
כפ"ש שכלן הוא סוד המורה וכלן הוא סוד הקיים כפ"ש
ולקמן ד' רכ"ט ע"ב מסע' דיעקב כטיל רוח דקיי כו' , והוא
בסוד כי על כל מולא פי ה' יקי האדם ככ"ל , ר"י כ"ל אשר
לעת מלוא זו קימה כו' כיא שנכילן הוא כשיקא כו' , והוא
ג"כ כאן כפ"ש למטה בתיא היכלא אמכנא עשה בקימו
וכשיק כשיקין : [ו] בהיכלא דא קייטין שית פתחין כו' . שכן
נדר ו"ק שכלולין כלן והן שית היכלין שכלולין כלן ולכן הפתחים
הן לוי"ק העולם , וכאן בת"מ וא"ו ליכורות לכל הו"ק והן
פתחין

לנו בשעה שהליבור מתפללים : [ו] עת רלון לאשכחא .
ר"ל להעליף הרלון , כפ"ש מלא טוב ויפק רלון מה' , וז"ש
על זאת יתפלל כל קסיד אליך לעת מלוא ואמרו לעת מלוא
זו אשה שנאמר מלא אשה מלא טוב ויפק רלון מה' בעצרתא
אמרי מלא או עולא כו' , והוא כאן כפ"ש , ר"כ אשר לעת
מלוא זו מורה שנאמר כי עולאי מולאי קיים , והוא ג"כ כאן
כפ"ש שכלן הוא סוד המורה וכלן הוא סוד הקיים כפ"ש
ולקמן ד' רכ"ט ע"ב מסע' דיעקב כטיל רוח דקיי כו' , והוא
בסוד כי על כל מולא פי ה' יקי האדם ככ"ל , ר"י כ"ל אשר
לעת מלוא זו קימה כו' כיא שנכילן הוא כשיקא כו' , והוא
ג"כ כאן כפ"ש למטה בתיא היכלא אמכנא עשה בקימו
וכשיק כשיקין : [ו] בהיכלא דא קייטין שית פתחין כו' . שכן
נדר ו"ק שכלולין כלן והן שית היכלין שכלולין כלן ולכן הפתחים
הן לוי"ק העולם , וכאן בת"מ וא"ו ליכורות לכל הו"ק והן
פתחין

לנו בשעה שהליבור מתפללים : [ו] עת רלון לאשכחא .
ר"ל להעליף הרלון , כפ"ש מלא טוב ויפק רלון מה' , וז"ש
על זאת יתפלל כל קסיד אליך לעת מלוא ואמרו לעת מלוא
זו אשה שנאמר מלא אשה מלא טוב ויפק רלון מה' בעצרתא
אמרי מלא או עולא כו' , והוא כאן כפ"ש , ר"כ אשר לעת
מלוא זו מורה שנאמר כי עולאי מולאי קיים , והוא ג"כ כאן
כפ"ש שכלן הוא סוד המורה וכלן הוא סוד הקיים כפ"ש
ולקמן ד' רכ"ט ע"ב מסע' דיעקב כטיל רוח דקיי כו' , והוא
בסוד כי על כל מולא פי ה' יקי האדם ככ"ל , ר"י כ"ל אשר
לעת מלוא זו קימה כו' כיא שנכילן הוא כשיקא כו' , והוא
ג"כ כאן כפ"ש למטה בתיא היכלא אמכנא עשה בקימו
וכשיק כשיקין : [ו] בהיכלא דא קייטין שית פתחין כו' . שכן
נדר ו"ק שכלולין כלן והן שית היכלין שכלולין כלן ולכן הפתחים
הן לוי"ק העולם , וכאן בת"מ וא"ו ליכורות לכל הו"ק והן
פתחין

לנו בשעה שהליבור מתפללים : [ו] עת רלון לאשכחא .
ר"ל להעליף הרלון , כפ"ש מלא טוב ויפק רלון מה' , וז"ש
על זאת יתפלל כל קסיד אליך לעת מלוא ואמרו לעת מלוא
זו אשה שנאמר מלא אשה מלא טוב ויפק רלון מה' בעצרתא
אמרי מלא או עולא כו' , והוא כאן כפ"ש , ר"כ אשר לעת
מלוא זו מורה שנאמר כי עולאי מולאי קיים , והוא ג"כ כאן
כפ"ש שכלן הוא סוד המורה וכלן הוא סוד הקיים כפ"ש
ולקמן ד' רכ"ט ע"ב מסע' דיעקב כטיל רוח דקיי כו' , והוא
בסוד כי על כל מולא פי ה' יקי האדם ככ"ל , ר"י כ"ל אשר
לעת מלוא זו קימה כו' כיא שנכילן הוא כשיקא כו' , והוא
ג"כ כאן כפ"ש למטה בתיא היכלא אמכנא עשה בקימו
וכשיק כשיקין : [ו] בהיכלא דא קייטין שית פתחין כו' . שכן
נדר ו"ק שכלולין כלן והן שית היכלין שכלולין כלן ולכן הפתחים
הן לוי"ק העולם , וכאן בת"מ וא"ו ליכורות לכל הו"ק והן
פתחין

אתכליל בשית וקיימ' בשית (ה) אתכליל בשית
דלתח' בהרדיו וקיימ' בשית עלאין. (ו) ובגין כך האי
רוחא אפיק תריסר נהורין כלילן בלהו מתחא
ומלעילי

לתחא. [ח] באלין פתחין אחמנא חד רוחא האיחו
רב על בלהו די ממנן בכל אלין פתחין [ט] ורויאל
שמה ותאי אחמנא ואחפד בכל אינון רויין עלאין
[י] דפומא לפומא מטללן דנשקין דא לדא ברהימו
דרחימות. [יא] רויין אלין לא קיימן לגלאה. [יב] אבל

כד תרעין אחפתחו כדון ידעין בלהו היכלין וכל אינון רוחין וכל אינון משריין דתא תרעין דרצון אחפתחו.
ולא עאלין באלין תרעין אלא רעון דצלוחין רעון דשבח' רעון דנשמחין קדישין עלאין. האי איהו היכלא
דמשה בהאי היכל' אחכניש משה ברהימו ונשיק נשיקין. [יג] בהאי היכלא (שמות י"ט) משה ידבר
והאלקים יענו בקול. כד אתדבקו נשיקין בנשיקין (רנ"ד א') דא עם דא ועל דא דכתיב (שיר א') ישקני
מנשיקות פיהו וגומר. לית נשיקין דחדות ורחימות' אלא כד מתדבקן דא ברא פומא בפומא רוחא
ברוח' דכרין רוואן דא עם דא בתפנוקין רכלא ובחדות [יד] מנהירו עלאה. [טו] ת"ח משה ידבר דכתיב
הנך יפה רעיתי [טז] וכתיב (שם י') כהוט השני שפתותיך. והאלקים יענו בקול דכתיב (שם א') הנך יפה
דודי

ביאור הגר"א

בסוד ששן ויין ששן בסוד הרטון, ע"כ עלמות אהנון שהן
היכלין מתחילן שכלן כל הני רוחין מתחילן רהטון אהמרי' לתדבקא
בנשיקו ובנשיקותא וזהו אהנון, וכן בנשיקה ענדל אהנה
כל הרוחין שכלל האנדרים נמשכין אחר רוח הפה דנשיקותא
אחריו וכן ביוסף הגלדי, רק ששן בנופא וכלן ברוחא כפ"ש
בפ"פ, ו"ש האי רוחא אתכליל בשית, שכולל כל השית
היכלין ברוחא ככ"ל: (ה) אתכליל בשית דלתחא בהדי'. ר"ל
שכולל ה' היכלות שלמטה עמנו שהן עשן שית: וקיימא בשית
עילאין. ר"ל ו"ק דדכורא שהן שית עילאין, וכלן המדנקות
בשית עילאין כפ"ש למטה כדן שמים אחרת ברוחא דא כו'
כדן כל אינון היכלין וכל אינון רוחין דלחכלילו בזהאי כל
חד וחד מאינון רוחין והיכלין דאינון בכלל דשמים כו':
(ו) ונג"כ האי רוחא אפיק תריסר נהורין כלילן בלהו מתחא
ומלעילא. ר"ל כלילין שוא' דדכורא ושוא' דנוק' והן י"ב
דדעת ה"ח וכלילומן ביסוד ודעת וה"ג וכלילומן ביסוד
דו"ק דדכורא ודו"ק דנוק', ודעת גנון בפומא והן י"ב דעלמ' ד'
וה"ב מחושים דפומא וי"ב שמים וכן הן דדכורא שכו"ג
דדכורא שהן י"ב דרומי הוי"ה גי"ב גבולי אלכסון של מ"ח
שכלולים ציעקן ומשה שכוללים כל ה"ב שמים, ולכן הם
ק"י ברכות ג"ר בגמ' כפ"ש בפ"פ ואמר ג' ברכות כללות הח"ח
י"ב ברכות של י"ב גבולין ואח"כ ג' אחרונות בנה"ר כפ"ש:
הני

פתחין: [ח] באלין פתחין אחמנ' חד רוחא כו'. והוא רוח
שנהיכל הזה שזולט על כל ההיכל וכל שנהיכל הזה כלם
יוצאים ממנו כפ"ש בפ"ה הכא רוחא כו' האי רוחא אתכליל
ונג"כ האי רוחא אפיק כו' ע"ש: [ט] ורויאל שש'. כפ"ש
שמונה על רויין: [י] דפומא לפומא מטללן בנשיקין דא
לדא. ר"ל בנשיקו כפ"ש, ו"ש פא"ס אדבר בו שהוא כאן
בהיכלא דמשה וכפ"ש: [יא] תרעין לא קיימן לגלאה. כפ"ש
דרשו ה' בהטלוא שהוא לעת עתה ככ"ל וכפ"ש כאן ביחיד
כאן צניבור וכפ"ש וכד ללומין סלקין איתמי עת רטון בשעה
שהצבור מתפללים ככ"ל, ואמרו יחיד איתם צעזע"מ בין ר"ה
ל"ב והוא כפ"ש דס' בוסנא דשתי ירחא שניעאה כו' ומתפתחין
תליסר תרעין דרעין והוא כאן י"ב נהורין והן תליסר עם
הרוחא דכליל בסוד המזל, וכאן אפי' אעזר כל טובי על
פניך כו' ויעבור ה' על פניו ויקרא כו' י"ג שדות שכלל
הוא סוד פני משה: [יב] אבל כד תרעין אחפתחו כו'
דחא תרעין דרעין כו'. ר"ל כד שצרי היכל זה נפתחים
יודעים כולם ששערי רטון העליון ע"ק ל"ז ופ"ח לקהל
מפוקין קדישין ורטון של הש"ת מתגלה בעולם: [יג] בהאי
היכלא משה ידבר והאלקים יענו בקול. ר"ל משה שמים
עליונים דרגא דמשה ידבר, והאלקים יענו כו' שהוא נשיקין
דא לדא ודא לדא כפ"ש למטה מ"ח שמה ידבר כו' והוא
פא"ס אדבר בו: רוחא ברוחא. של היכל הזה עם האי
דכטיל ל"י ככ"ל, ובאן הוא סוד הדיבור בפה ובאן הוא סוד

אלקים דכליל כל היכלין כפ"ש למטה ד' רכ"ד ע"כ כד נטיל יעקב בזהאי היכלא שמימא כדן אקרי בששן קדישא ה'
אלקים ובאן הוא סוד בלת עשה ולכן קרא א"ה האלקים צלה דערוכיתא וכו' בסוד הדעת משה ענגלו ויעקב
ענגר, וכד אחדנקו נשיקין כו'. קאי על ט"ש בהאי היכלא משה ידבר ואמר כד אחדנקו כו' וע"ד כתיב יאקני מנשיקות
פיהו ככ"ל בסוד הנשיקין וסוד הפה: [יד] מנהירו עלאה. ר"ל מנהירו עילאה. [טו] ת"ח משה ידבר דכתיב
כפ"ש נתיקונים: [טז] מ"ח שמה ידבר כו'. ר"ל דרגא דמשה בלילות מ"ח: [טז] וכתיב כהוט השני כו'. שהוא היכלא

דודי אף נעים. וכתוב (ס"ה) שפחותיו שושנים
נוטפות מור עובר. [ו]ן האי רוח' אחמסכו בידית
כל רוין דאינון נשמתי עלאין דמתערי תיאובת' דרחימו
דעילא ותחא כחדא אינון נשמתי עלאין כנון
נה כנהר דינור כמה דשאר נשמתי אסתחיין חמן
תריסר נחורין וכלהו קיימי ברוא דחיות האי רוחא
בארבע

לד', והן כנגד שפתותיו שזעים כו' כעש"ו והוא נשקין פס"פ,
וסוד שזעים כע"ש בפ' עשפטים ד' קכ"ג דעת גני' בפומל'
לעכלא דלקרי ת"ת פשטותא דת"ת דכל גוויני' לתחדין ב'
לכתיב ובדעת חדרים יתלאו והוא דעת גני' בלשון ועכלא,
ר"ל בלש"א מרין עטרין לגניזין גנווייהו, ועלייא כל אדרין
ואכסמדין וכד לחער כהיר' דנ"י ונפיק דלין אקרי פה ה'
ושפון לדיכין מרין כהרין מאו"ל ששמתא דמערין כההוא
כהורא דדעת שתתברין כדא' ועלין לתגורו בקאט צבכסה
ונתבונה ונדעת, וז"ל שפתותיו שזעים שהן מרין גוויני'
לדו"ל ככ"ל מה שזן תיזור וסומן, נוטפות עור הדין כהיר'
דדעת שהוא י"ב נוסמין עיליאן שזן צו שסתכלה נפה וכד
לחער ת"ת, ובפיק דוסין אקרי פה ה' ככ"ל זהו נוטפות בו'
[יו] האי רוא' לתעטרו בו' תיאובתא דרקיטו דלעילא ומתא
בו' כנון ר"ע בו'. ר"ל ששעורר האהבה של ב' היכלות דקיט'
ודכורוהי היכל האהבה של נוק' ודכורא בלחד שהוא סוד
ק"ש בהיכל האהבה סוד היסוד של ק"ש בלחד ולכן וילא
בשמו של ר"ע בלחד, וכס"ע רבי ע"כ כל ימי היימי
משער על פסוק זה, ואחרתו עמי יבוא לירי ואקייטנו ועכשו
בו' ה' עארך בלחד בו' וכס"ע לקחן ע"ב נר ההוא שליוא
חסידיא דלמי' כס"ט דייסינא (כו' עיי"ש עד) וע"ד טית בזהבה
בו', והוא סוד ככסם בשלום וילא בשלום, שסם בהיכל האהבה
הוא סוד ברית שלום ככ"ל והוא ככסם וילא בלזו ב' היכלין
לדכורא דנוק' ב' האהבה, וחש"ל והכא איהו רעוול ר"ל
כעמין קדישין דנפקין בו', והן ששמיין דנשקין, ואחר לעיל
הגיכל האהבה מהיכל דא' כפקין כל רויין קדישין דקייטין
בקיוטא דנשקין בו': [רח] דלילין לא תתקריבו בו'. וז"ל
שארנו זו מורה וזו שכהר' ליל תלקס בתיים אשרך ר"ע אמה
עוזקן לתי' עוה"ב, ר"ל בלא דא' כלל וכאן הוא סוד קיי
העוה"ב רוא' דקיי ככ"ל ימיה האדם: [יט] מ"ח רוא' דא'
אפיק מריסר כהירין בו' מתוק האי רוא'. הן הי"ב קיות
גדולות עם קטנות שהן מתת י"ב כהרין חו"ש ברוא דתקות
האי רוא', שכן לא בילר אלף במה שלא בילר בפ' בראשית
בפרטות לפי שרוא' לבאר כאן הדי' קיות גדולות צפרטות
כעש"ו, והי"ב כהרין הן הי"ב שעות שאין הוא סוד השעה
והעת

(ו) הני מירסר כהורין 'כו' לתחת. ר"ל ששפחתם לסלקו לעילא בדבורא כע"ס ששכני אקרדי כרוזה אכי ונעורתי הביאכי הערך ידוריו הן הקדרים דעתת עליא להון כע"ס ונדעת קדרים יתאלו והוא דעת גנדי בפומא ככ"ל גנילה ובשפחה כך 'כו' ו"ס אינין קדין כו', וכסירה דודיק סיין קשרים אהנוך הנדל כיון הטוב הולך לרודי לקשרים בדעת כסוד תורה כוננת קשרים אמה א"ת ה' א"ת כ"ב אמוון ה' אומיות סגלפ"ך והון י"ן הטוב דעת, וכלס כאן בריקיותא ושלכן אהנוך קשרים הוא אמשטוט דעתת בכל הקדרים והאכסדרין דגופא שחורין ובכללים בשרשם כאן מ'איובתא להכלל ברופא דבורא שכן 'ל' אומיות אהנה כע"ס נפ' תמועה ד' קפ"ו ע"ב ובשיקא בפומא דליהו ענוב דרופא ופסקנו דיל' וכד בשקין דא נדא [סתמדיקין] רופין אינין באלין והו קד וכדין איהו ריקיו קד' ובספרא דרב הענוכא כו', ע"ס כל השאמר, והן ה"ח וה"ג וכללותם דעתת שכן י"ב וההוא רופא דכליל שכן י"ח ו"ה אומיות אהנה כע"ס שכן 'ל' רופין לבד כסוד ד' אומיות ארעין' אע"ב שכן ה' שא' כלל בהם כיודע, וכן ד' אהנה ד' אומיות ובכלל הרופא גנדי לא אהנה א"י שרש ה'ה' ה"ח וה"ג וכלס אה"ד כסוד אהד דק"ס שזוא י"ג וכן הוא סוד וא' כיודע ו' שכולל במיליו ו' וא' באשעל הא' רופא דכליל ב' הווין' והוא באשעל כיודע וכלן אסתמיין דאשעלימתא ככ"ל גיב"ס שסכין כו' ע"ס: (ח) היכלא דא ליהו רטון כו' הוא דלפיק רטון ה' קנצניכותא. שכלא דא סוד מה' אהה שכלתא אהה חיל עשרת בעלה עשרת מחארת כמו שכלל הדבורא הוא מ"ת כן כלל הנוק' הוא כאן וכאן עתקריין כל השית היכלין, וכן כסטי"א כגד היכל זה אשר נפ"ס ד' רס"ו ורס"ו היכלא שמיחאה כו' כמה דאית כסערא דקדושה ברות דמשיענותא ד' סערין עתקשרין כו' נדא, ר"ל הד' קדוה כע"ס למטה, ה"כ לתחת הכא וכד אינין עתקשרין ועתקשרין דא עס דא בעיכלא דא כדון איהו בית קנר כד"ל טאשא סדנים ובית קנר, ו"ס לשעלה שגטטי דקדושה קקרא היכל זה בית ה', ו"ס מייס לא קרימי כו' אלס לאשמי גימי א"ת לבת אלס לבית כו', על הא' היכלא כתיב ונעמחות כשיות שוכא, שנקדושה כשיקא דריקיותא, ועל

דאיהו רצון רעו' רכל' מאן דקשר קשרין וסליק
לון חבא דא הוא דאפיק רצון מו' בחביבותא.
(ט) בנו היכל' דא אחבניש משה ברחימו דנשיק
נשיקי רחימות'. (י) האי הוא היכל דמשה. רוחא
דא

[כ] בד' סטרין דעלמא קיימין ארבע נחורין עלאין
דשלטין לארבע סטרין. [כא] בסטרא דדרום
קיימא חד נהורא עלאה ימינא דכל עלמא דחא
מינית שראן ישראל לאתאחד' בדו' דמהימנותא
ואיהו

ביאור הגר"א

ועל האי היכלא כתיב כופת מטופנה שפתי זרה כו' וכדין
אמקרינו נגלוי להאי היכלא דליהו כללא דכולהו מתחין כדין
והנה אשה לקראו שית זונה כו', וכן כאן אשת קיל, וז"ל
האי איהו דאפיק רצון מה', כע"ז עלא אשה עלא טוב
ויפק רצון מה' שעלי' כאשר אשת קיל מי יעלא, ועל אלו
היכלין שנים דקדושא ודסט"א עליהן כל ספר משלי אשה
טובה ואשה רעה וכמ"ס כמה טובה אשה טובה דכתיב עלא
אשה עלא טוב אי בנווה כו' אי בתורה עשיתי קרא כמה
טובה אשה טובה שהתורה כמלה נה, והוא תורה שנע"ס
שהיא נסוד אשה כיצדוהו' בניהכל זה כמ"ס בפ"ט [רכ"ז].
לדינון כונה זוהר ואינון מרין ירכין לתחא לסעכא לדינון
היכלין דלעילא דלקרון תורה שנע"ס כמה דלית סעכין
לאורייתא דליהו תורה שנכתב כך אית סעכין לאורייתא דליהו
תורה שנע"ס, והוא היכל זה נד ת"ת דכורא תורה שנכתב,
כמה רעה אשה רעה דכתיב ופולא איני ער עשות את האשה
אס בגויה כו', שס הוא גיהנם משגל נלסון והוא כללא
דכל היכלין דגיהנם ככ"ל, וע"ז אסרו עלא או פולא כו',
ז"ל עלא אשה עלא טוב שס אמדנקומא דטוב בכ"ל כע"ז
נפ' בהר [ק"י]: ע"ס ועשה טוב וכאן עלא האי טוב כמ"ס
משכיל ע"ד יעלא טוב שאכן דכנה ה' שנים נעשו ונרוק פיו
כו' ז"ל נחז"ק ד' ע"ע ע"ד וסיעך עשיל על דבר יעלא
טוב דא אספקלריא דנהרא: (ט) בנו היכלא דא כו' נשיקו
דרחימותא. ר"ל זהו סיתת נשיקה עשדבק בנהי נשיקין
דהיכל זה וענו מילונתא דנשיקין כפחא רוחא בנהי נשיקה,
כמו ישראל על הר סיני כפשי ילאה דכדו נסוד יעקי
ענשיקות פיהו בנה סיני כיצדו, והוא כשתמלה לכשתא
דבר עלא הורגל זה וכתעשה דג' עניינין אכל טעה הורגל
לכך אסרו קרב אתה ושעע שה' להם עזרתם לכן אס
יוספס אנחנו לשעוע כו' ועמנו, נשעת סיתת אז מוסף
רוחם יגועון בזה הנשיקה, ולכן גדולים לדיקים בעיתא יותר
ענשיהון שוכין מה שלא זכו בנייהון, וכאן הוא היכלא דעשה
כע"ס לקמן לכן עת עשה בנשיקה. ועת ענתה נשנת אלו
ימרו ד' פ"ק ופ"ט בכל שית יומי דשנתא כו' אכל ביושא דשנתא
כו' ובהאי רגון אסתלק עשה כנייה עהינא קדישא עעלמא כו' ע"ס:
דגא דעשה וכאן פא"ס אדבר בו נסוד הפה ככ"ל, ועתהנרין פא"ס
דז"כ ועדבר בו, ואמר נפ' פקודי באלין פתחין אמתא
עד רוחא כו' ואסתפק בכל אינון רגון עילאין דפועא לפועא
סוד הנית דכליל כל רחא דהימנותא ככ"ל והוה נאסן הוא
ולכן נקרא רעה נאסן רע"ס, וז"ל רוחא דא כו' רישו לכל
סטר

והעת והן י"ב שעות הלילה וכנגדן י"ב שעות היום כמ"ס
י"ב לרופי הוי"ה, ח"ס שאמרו לא עול יום גורם אלא עול
שעה זו ימים הן בו' היכלות כיצדו וכאן הוא י"ב שעות
והן י"ב אנפי חיוון נסוד שס על י"ב שכל א' י"ב לו עול א'
זה מלכות נכר או ארי' כמ"ס בתיקונים והן העולות שנים
עשר והוה העול מ"ב עולות שהן י"ב שעות ולן עול שעה
גורם ולאפיקי מהאי שאמר עול יום גורם עסובר העול הוא
בו' כוכבי לכת שהן כנגד הו' ימים כמ"ס נס"י, והן כ"ב
אומיות ג' אמות והן סוד העול עלמן נהר דנגיד ונפיק
מהיכלא שניעלה נסוד ק"ק קודש עד קדשים מרין שכולל
ג"ר שס והן אס"ס ולכן נקי אמות שס איעא עילאה שכולל
ג"ר, וכאן בניהכל הזה י"ב פאטות, וז' היכלות עלמן הן
ז' כפולות והן כפולות נסוד שנעה ונשעה עולקות שבהן
כלולין ג"כ היכלות דכורא ולכן ככ"א הרוק שבו כלול עכ'
רוחין ח"ס דנגו"ס ונרפ"א, והן סוד י"ב עולות וז' כוכבים
וג' יסודות וכן י"ב קדשים וז' ימים וג' זמנים וכן נאדם
וכל דבר כמ"ס נס"י וכן בתורה והכל נגד היכלות אלו והן
סוד ג' וז' ע"ס והדעת י"ב ככ"ל, וכן כמ"ס דין את
האדם ככ"ב נגד כ"ב אומיות תורה ג' ח' וי"ב, והן ג'
טיפין ערה וכמו שהג' הכ"ל הן אמות לכל כן אלו הג' הן
אמות לכל דין והן עוקרין את הנשעה, וז' עדין, וי"ב
קודש גיהנם, וכן בכל מלוא כמו נסוד ג' קדושין וז'
נרכות כמ"ס נרע"ס [וי"ב חתנות שנגדן נכרכה שגון ושעשה]
וכן נק"ס ומפילה וכל מלוא כיצדו: [כ] בד' סטרין דעלמא
כו' לארבע סטרין. הן ד' חיות הקודש חיות גדולות עילאין
שהי"ב הכ"ל והן בד' סטרין הכ"ל נסוד נכח אלו ונכ"ס
ביחזקאל ופני ארי' אל היסין: [כא] נסטר' דדרום כו' דהא
מינ"י כו'. נסוד עולם חסד יבנה עתה עתהיל אמתא ישראל
נקוב"ה נסוד ישראל בוי"ת שנק' ישראל נסוד הוי"ה שהוא
קלק

דא רוח' דרחימות' רוח' דיתוד' דאמשיך רחימו לכל סטריין. (יא) ואינון (ד"א אינון) חריסר נחורין סלקין ולהטין. מנציצו דילחון נפקי ארבע חיוון קרדישין רחימי דאהבה. (יב) אלין אקרון חיוון גדולות

[כא] ואיהו מיכאל רב חילא [כב] דנהורא עלאה דנחחא מסטרא דדרום [כג] דחמן נחור' קיימא בחוקפית. האי מיכאל נהורא ימינא [כד] אפטרופוס' רבא דישראל כגון דכר סטרא אחרא קיימא לאסטאה עלייהו דישראל כדון מיכאל טען עמיה ואחעביד סגנורי' עלייהו דישראל ואשחוכן מזהוא

קטיגוריא רמארי בעלי רבבו דישראל בר כומנא דאיתרב ירושלם דהא כדון אחוברו חוכין ומיכאל לא יכיל כהדיה דסטרא אחרא דטענחיה דמיכאל חבידא עלייהו דישראל וכדון (יז) חשיב אחרז ימינו [כה] מפני אויב. בסטרא דצפון קיימ' נהורא אחרא [כו] דהא איהו קיימא לנטל' דינא מבי חויכל' רביעאה [כז] ויהב לממנ' דפתח' דבתחיה פתחא קיימאן ממנ' אחרז דאינון [כח] דבסטרא מסאבא מתכאן לההוא ממנא ונטלי דינא. ולומנין דהאי נהורא דבסטרי' דצפון איהו עביר דינא. ולא יתמסר בידא דסטרי' אחר'. כגון דכל דינין דאחעבידו ביה אירר לון אסווחא וקב"ה עביר חסד באינון אחר'. גבריא"ל [כט] איהו האי נהורא דבסטרא דצפון ובכלל אחר דאיהו מתי שרי בית חסד כגון

ביאור הגר"א

חלק ישראל כי חלק ה' עשו עמך חלק ה' עמך חלקי כו': [כא] ואיהו מיכאל רב חילא כו'. כסוד גדול דלויכר ורב כח כסוד ח"ס שער מיכאל שכל חלקך ושאר עורה על כבוד שמו יתנצח לפי הקדה שנקבל שעמו ח"ס חין כאל יאורין ונק' חסד אל על גודל כוון וגדולות: [כב] דנהורא עלאה דנחחא מסטרא דדרום. ר"ל דנחחא דנהורא שם סטרי' דדרום חסד עליון על עמך אברהם שם ד' רוקח עדות האבות הו"ה: [כג] דחמן נהורא קיימא בחוקפית. ור"ל כשהשם ענינו לדרום אז הוא בחוקפית שהוא בחלי היום וכן כל שחוקר לדרום עמננר האור ובע"ה הולך ואור כו', וכידוע שהאור הוא ביעין כסוד אור וקודש קו"ג אור וס"ס, ח"ס קצבת עים: [כד] אפטרופוס רבא דישראל. כע"ה כי אס מיכאל שרכס, ואמר רבא שם גבריא"ל הו' אפטרופוס וטלין עליהם כע"ה ועמיה אשבו להלכס עם שר פהם כו' ואין א' מתחוק עמדי כי אס מיכאל שרכס, אבל מיכאל אפטרופוס הגדול והעיקר שהוא ישיבא וחסד ולכן הוא שר ישראל וספורוס שהוא טוען תמיד עם ה"ס וכע"ה דנחחא, ובסוד העלמסה העיקר דנחחא אלא ב' כהורין כלליון זה בזה כע"ה לסטה לעשות חסד שאלא ככלל בישיבא ולעשות דין בחוקת להסך כסוד וקרב פיפיות בידם שהוא סוד הקרב בישיבא להט הקרב

סער, בכל ביתי כו', והחילוק שנין היכל זה להיכל אהבה דסס הוא ג"כ היכל דרדיקומו ככ"ל, שכלא הוא רדיקומוטא אין לו רעון אחר רק למחוקתו כסוד אבי לרדי ועלי תשוקתו ואין לו אלא רעון אחרות כשזו ולכן הוא חז' דקודש חז' דנשיקין חסד לו אז רעון אחר: (יא) חיוון חריסר כהורין סלקין כו' רדיקו דאהבה. ר"ל ענינו של הי"ב כהורין יולאין הד' חיות שניחוקאל: (יב) חילין אקרון חיות גדולות כו' עם גדולות. ר"ל אלו הד' מתפרשין ל"ב והשקנה הנומרים נקראים חיות קטנות וככלליון באלו הד' כע"ה דכתיב חיות קטנות עם גדולות, ר"ל כשנצרת חזק, ור"ל דכתיב זה היס גדול ורעב ידים כסוד זה האש טעה גדול שאור רב ויקירא כו' וכאן הוא סוד היס כסוד ובהר יולא עעקן להשקות את הגן שנהר דנניד וכפיק דהיכלא שניעמא ק"ק ושם הוא כסוד עין כידוע ויולא שם להשקות את הגן דהיכל זה כע"ה למטה שהוא גת אגון והוא הג"ע כע"ה כספר הנהיר ונעשה שם יס כע"ה כל הנחלים הולכים אל היס שגן שית כחלן עילאין שהולכין אל היס, וכאן כל חד כטיל היכלין כע"ה לקטן ד' ע"ה ע"ה ואס אל מקום שהנחלים הולכים שם

המתהככת וע"ה הכל ישיבא ישיבך ה' כדרי ככך יעין ה' רועה כו' יעין ה' עשה חיל כו' חס"ל רב חילא: [כה] עפני אויב. סט"א שארי בעלה דגנו דישראל: [כו] דהא איהו ההיכלין מ"ס חקבל עהיכל חו"ג כידוע שח"ס חקבל עקו"ג: [כז] ויהיב למעמך דפתחא כו'. ככ"ל שד' פתחין כאן לר' רוקח ועל כל פתח עמונה אחר כידוע והן חקבלין שאלו חסד עמונה אחר חוץ מן הנהירין והן עושדין לגר ככ"ל: [כח] דבסטרא מסאבא מתכאן לההוא עמונה. ר"ל שכלפין לההוא עמונה שנסער קדושה העימד על פתח הקדושה ליקח עמנו העין, כע"ה שנסער עסאנא נגד היכל ה' ד' פתחין לר' רוקח כע"ה ארבע פתחין אית להיכלא דא כו': [כט] דהאי איהו האי נהורא כו'. וע"ה קימה בל"ה כע"ה נס'

גדולות לאתחבר' אינון וזמי לאתכלל' בהו דכתיב
(מהלים ק"ד) חיות קטנות עם גדולות. (יג) אליו
אחירן

בסמרא דמורח קיימא נהור' אחרא' דאיתו קיימא
בכל מיני דאסוותא [לב] ולמיעל קמי מאריה כל אינון דאחנשיין כבי מרעיוהו [לג] ולקרב' ומנין וקצין
לאינון מרעין דאשתלימו מהימנותיהו ואסחר עלמא בכל יומא ויומא בגין לאשלמ' אסוות' בפקודא
דמאריה והאי נהורא רפא"ל שמיא [לד] ואע"ג דחא

[ל] כגין דגבריא"ל בתרין סמרין כליל בתרווייהו
ועל דא מחיא ואסוותא בית. בסמרא דא
קיימא רוא דכתיב (דברים ח') כי כאשר יספר
איש את בנו ה' אלדיך מוסרך. ואליו יסורין
דרחמיות' [לא] דכליון בסמרא דא ובסמרא דא.
בכל מיני דאסוותא [לב] ולמיעל קמי מאריה כל אינון דאחנשיין כבי מרעיוהו [לג] ולקרב' ומנין וקצין
לאינון מרעין דאשתלימו מהימנותיהו ואסחר עלמא בכל יומא ויומא בגין לאשלמ' אסוות' בפקודא
דמאריה והאי נהורא רפא"ל שמיא [לד] ואע"ג דחא

ביאור הגר"א

עס הם שנים ללכת וזהו את הנן, ועסם יפרד שכלן עתה
עולם הפירוד כידוע וכפ"ס לעיל כ"ג כד טעא לעלמא דפרודא,
ונהיכל השני עדיין היכלא דיוקדא כידוע, והי' לדי ראש
הן דה' חיות כפ"ס נפ"ס ד' רנ"ו ע"ב אליו חיות ארבעה
רישי נהרין דכתיב ועסם יפרד בו, וקמ' ידים שהיו ערוב
יה כחמני הנוף בין הים כידוע ושם ענבי י"ה בסוד
בעת רלון עניתיך, ושם רשע ואין מספר כפ"ס ט' ע"ב
עדורא שמיחא כו' ובי' ארבי' ונחלין ונהרין דמספגין טן
ימא וכמה כוכין אינון דמרחשין לד' סטרי עלמא ועילא טכחו
סרכין עמכין בו, וכד נטלי ארבי' לסטר מזרח [מסנא] דקיימא
להוא סטרא הוא מיכאל בו, והן חיות גדולות ככ"ל,
וה"ס שם חיות ילכוין בו, רשע ואין מספר הן עמכין
ומרחשין תחלין שכן תחת ה"ב חיות עם עשריין דלהין שהן
במספר נ"י וכפ"ס נפ"ס דהעלות ד' קכ"ד ח' כמראה חיות
דאינון ארבעה זווין דגלין פרישין ח"כ"ס"א דכליל כולהו ד'
עלמא דשטין וכלילין כללו דנלא קדמא שפירא שויינא
אר' מיכאל רשע בפירוש דנלא פריש לימינא עורא בו,
והוא דגל עמנה יהודא כפ"ס בספרס והוא בסוד נור ארי'
יהודא, ואשר שם חושיט ידא שאלא כל עאריהו דדינא
למחא בו כדלי' ידך בעירק אויבך, ר"ל דיד הוא שאל
כפ"ס ידך זו שאלא בו, רישא חדא דילי' שנעין וארבע אלף
וזית טאה, והוא מספר שבע יהודא, שור המדבר כל
כשחם היו עכוניס למעלה ואשליטו שליטות' דלעילא, בדי
דליס ד' חיות גדולות, ב"ב שנים י"ב חיות קטנות עם
גדולי' תלת לכל סטרין כפ"ס למטה ומספרם בכל ח' כמנין
המציין של הדי' שלו וכי כולס ע"ס, ואשר שם בר כל אינון
עמין תחלין חיות אילין שלטונין אילין על אילין ודרגין
תחלין עם דרגין עילאין דל"ל חושבנא, והוא חין מספר וע"ס
כל העאמר: (יג) אליו אחידין דא נדא. כפ"ס חונות
אשה

נפ' מרועה ד' קכ"א כל אינון דנארעא קדישא לא עתין
ע"י בו' אלא בו', והו' חיות כשיקא שהנשיקין נהיכל הזה
וכפ"ס אר"י א"ה עמי שנחא איהו לעשה ולאחרן ומרים
דכתיב נבו ע"פ ה' דלילין לא עמו ע"י דההוא עלמך
סנכלא וחת אשת דכ"ע אינון דעמו נארעא דשארל לא
סימו ע"י דלא ח"ל הכי הוא ודלי' ושנחא דעשה וזהרן
ומרים הו' יתיר עכל כני עלמא דאינון סימו לכר עארעא
קדישא בו' וע"ד כתיב יחיו עמך כנלמי יקועון בו' יחיו
עמך אליו עמא דעמים. בנארעא קדישא דאינון עמים דילה
ולא עארעא דלא שלטא תמן סט"א וע"ד יחיו עמך כנלמי
יקועון אינון דעמיו בנרגא כוכרעה ע"י דההוא סנכלא בו'
ע"ס: [ל] כגין דגבריא"ל בתרין סמרין כליל בתרווייהו בו'.
דשאלא כללל בישינא וכפ"ס נפ"ס מרועה דקל"ט ע"א תולעת
שני ושם חרין נוחין כקדא דמינא ושאלא, ושם ד' קס"ו
ע"ב מיכאל ונכריאל אחליליו דא עם דל עמכין דא עם
דא וע"ד כתיב עושה שלום בערועיו בו': [לא] דכלילין
בסט' דא ובסט' דא. ר"ל שהוא כלול ג"כ בישינא ככ"ל,
וזהו יסורין של אהבה טלד הקסד שנק' אהבה ופ"ס ע"י
גבריא"ל הו' טהא ולא טלד כידוע שיסורין של אהבה חן ע"י
קמא הוא בסט"א ופקדמא בשבע פשעס בו', וחס' שחמרו
נאמר בניה ביסורין שכללל בינין: [לב] ולמיעל קמי' מארי'
כל אינון בו' ר"ל לעילא קמי' קינ"ה מלינחם של החוליס
שחייאשו ונכחזו כנולייחם שהאריך עליהם החולין דאסוותא
דכאן כפסי קמו דקיקו כפ"ס: [לג] ולקדנא בו' דאחליליו
עהימנותיהו בו' ויוסא. ר"ל כפ"ס ותליס רעים ונאחזים
רעים נאליקוחם ונא וזיס כנענעס, והיסורין סונבין את
העולם בכל יום ויום כפ"ס והנחלין עתורין תדיר וכפרעים
מן האדם בו' ח"ס מסתירין עלמא בו': כגין לאשלמא. קמי
על כהורא: [לד] ואע"ג דאוקיענא לי' לסטרא אחרא בו'.
ר"ל שנקום אחר אשר שפאל נענרב כפ"ס נפ"ס דהעלות
ד' קכ"ה ע"א חורא רפא"ל שמיא אדם רפאל נענרב נהדי' אסוותא
בסט' ר"ל שהרפואה הוא בסוד עערב כפ"ס לעשה ח"ס
אזריאל כמורא ורפאל נענרב ופעמים אחר להיפך, וכן

אסוותא בסט', וכפ"ס בתיקונים וזוהר ובכ"ס פעמים אחר
נצורתם פעמים אחר שנשר הוא לזרע אוריאל כמורא בסוד
דקך

אוקימנא ליה לסטר' אחרא [לה] ורא אחיד לסטר'
 דא ולסטר' דא לסטר' דמיכא"ל ולסטר' דנבריא"ל.
 והאי איהו ממנא בשעתא דאהרן ב"נ בהיכלא
 רביעאה לחיים כרין איהו אקדים באסותא. והאי
 אסותא מנו דחיקו נפקא בנין דמתרין סטרין נפקא
 והאי דחיקו אחיא מנו סטר שמאלא ואסותא מנו סטר ימינא. [לן] ועל דא תהוא מרע כד אחיא ליה
 אסותא מנו דחיקו סגיא אחיא ליה [לן] והכי הוא מסטר' דמערכ. [לה] ואע"ג דאמרן דרפאל"ל בסטר
 מורח

אחורן דא ברא (יר) לר' סטרין (טו) כאנוו'
 דמתהברי' לר' סטרין (טו) ובנין כך אקרי היכלא
 דא גנת אנוו דכתיב (זי י') אל גנת אנוו ירדתי.
 מאי

ביאור הגר"א

דך הכשר בשמים ולדס בעערב השכינה בעערב שהיא דמות
 אדם וכת"ש בתיקונים מ"א ד' י"ד ע"א רשימו דלרין מתן
 לימינא ורשימו דשור לשמאלא רשימו דכשרא באלעיעומא כו'
 דמות אדם דא שכינתא קדישא כו', והוא רפאל אפר דרפאל
 ולדס אל עפר ישוב וכת"ש בתי' ז"ק פ"ה ע"א דליכין יסודין
 לארבעה פרופים דליכין פרופין אדם ופרופין ארי' ופרופין
 שור ופרופין כשר דמתקן על מיל ואשא ורואא ועפרא ארי'
 מרכבה וגלגולא דילי' מיל שור מרכבה וגלגולא דילי' אשא
 כשר מרכבה וגלגולא דילי' רואא ולדס מרכבה וגלגולא דילי'
 עפרא, ובז"ק ד' כ"ג ע"א דא אדם ודא עולכות וקי' דרכי
 זה רפאל איהו אפר ואיהו עפר דבי' מקדשא דלמטעיל מייני'
 אדם יעו"ש כל המאמר, ובתיקונים מ"י ע"ד ק"כ"א כשר
 באלעיעומא עליה אחרת מ' אסף רוח כחפזי' ואליכין מתין
 נוקבין דקוטשא פומא דא אדם שכינתא וכן בהרבה מקומות,
 ואמר ג"כ ככ"מ להיפוך כפ' פתס ד' רמ"ד ע"א בר"מ אפר
 אדם דרגא דיעקב וכשר שכינה ואמר ובז"ל אוקמוה מ"מ
 שופר' דיעקב שופר' דאדם כו' ובתיקונים מס"ד ק"כ
 ע"א וכד אחרתהיך סתרווייהו למערב אקויר אכפזי' ואחרתהיך
 לבשר וכד אחרתהיך סתרווייהו למורא דליהו באלעיעומא
 אחרתהיך לאדם, והענין כי האדם והכשר שניהם כלילין מיימינא
 ועשמאלא וכן מורק ועערב מ"מ ועולכות ולכן אפר בתיקונים
 ובני ארי' אל היסין לארבעה ובני כשר לארבעה ולא
 קבע לו רוח מיוחד וכן לאדם והוא בסוד כלילת מ"מ ועולכות
 זה זוה, וע"י מתה שלמה דעיקר מקומו שמשע כאן רפאל
 בחורק ואוריאל בעערב רוחה דרך היפוכן דרך הכשר בשמים
 ודרך גנר בעלטה שהשכינה דמות אדם דיוקנא דילי' כפ"ש
 בתיקונים ב' ועיין כפ' יתרו ד' פ' ע"ב אפר ר' משינא האי

אשה אל אחותה, וכאן הוא סוד אשה ככ"ל: (יר) לר'
 סטרין. כת"ש ובני ארי' אל היסין לארבעתן כו' וכידוע:
 (טו) כאנווא דמתקנא כו'. ר"ל המושג שפנים שהוא לר'
 סטרין קשרין זה זה, שד' קליפין של אנווא הן ענן גדול
 ורוח סערה ואש מתלקחת וכוונה סביב כת"ש בתיקונים שהן
 חתוה וזוהו וקוץ ותהום ורוח אלקים מרחפת על פני המים
 רואא דא פני המים סביב ר"ל ומתוכה ד' קיות מושא
 דאנווא כפ"ש בז"ק ד' ל"ב מתוכה דמות ד' קיות וזה ערליהן
 ומתוכה האי רואא פנימאה דמושא קיימא גו רואא עילאה
 בדיוקנא עילאה מנו כל איכין קליפין דסטרין למושא כו',
 וכ"כ בתיקונים שהוא מושא דאנווא: (טו) ובז"ל אקרי היכל
 דא גנת אנוו. והוא בסופא כפ"ש כס"א ה' ע"ב אחרתהיך
 דמות' חד אנווא דקדישא וטעירא דטעירין, והוא הפה כפ"ש
 באד"ר ד' קל"ד ודא הוא טעירומא דכולא דלא אחרתהיך לא
 לעילא ולא למתא והוא סמים בשמימו דסתמין כו', ההוא
 אנווא קיימא בשמי סביבין וסביבין לה בשמי סטרין כו', והוא
 וא"ו של קו"ל בעשמא דבוליא, איכין שית סטרין גניזין
 בנו ההוא אנווא, והן שית היכלין דלילין בהיכלא דא ככ"ל,
 ענו סתרא דלח דא כפ"א רמיכא חד קדישא, והוא ד' של
 הו"ד שית סטרין הוא וא"ו של היוד וההוא רמיכא הוא ד',
 כפ"ש ד' ו' ע"ג דלית רמיכא אלא בארבע, שהן ד' קיות
 שבערכה זה רמיכא וכת"ש והלא מרכבה סתרים בשש
 מאות כסף וסוס בתימימים ומאה כו' שזה המרכב' בד' קיות,
 והוא סוד ובהר יולא טעון להשקות את הגן וא"ו של יו"ד
 ותסס שער והי' לארבע' ראשם ה"ל של יו"ד, וכת"ש בא"ו ד'
 ר"ל

קרא דכתיב ובני ארי' אל היסין לארבעתן כו' ע"ש: [לה] ודא אחיד לסטר דא כו'. ר"ל דלתי' ל' רפואה מן רפאל שלוקח מהיכל רביעי שש
 שכולל קו"ג מיימינא ועשמאלא: [לן] וע"ד ההוא מרע כו'. ר"ל דלתי' ל' רפואה מן רפאל שלוקח מהיכל רביעי שש
 סטר' דליכא, ולכן אחרים ורוסא קוליס צנכרה אחר גבור, וז"ס הויעה דלחזקע באכפזי' שש צויעת אסף מאכל לס
 כידוע כי עפר אחר ואל כו' ככ"ל אדם הוא עפר דרפאל, וז"ס שארש עשרה דברים מיון יפה לקולה וזהו שאמר
 צויעת אסף מאכל לס: [לן] והכי הוא מסט' דמערב. ר"ל לכן הרפואה שגאה מלך מערב הוא ג"כ מדקיקן סגיא שמערב
 הוא ג"כ משני סטרין כפ"ש למטה: [רח] אע"ג דאמרן דרפאל בסטר מורק ואוקעי' דסטר דא דמערב אסותא ומיין.
 הוקשה לו האין אפר שרפאל כד מורק והלא אפר לעיל ד' רמ"ט שחא דא רביעא' קיימא לאסותא ואקרי שחא
 דאסותא

מזרח ואוקמו' בסטר רא דמערב אסוותא וחיון
[לט] לאו איהו אלא מסטר מזרח דהא מתמן אתמשכאן
חיון לחתא. [מ] ובהאי סטרא (דמערב) נהורא חר
וניורא"כ שמי ואיהו אוריא"ל ודא איהו כליל מכלהו
וקיימא שליחא ככלי ואיה חלח סטרין [פא]

(יו) מאי אל גנת אגו בגיניה דגנת אגו וירתי
דאיהו היכל' דרחימו לאתרבך' דכור' בנוקבי.
אלין
אבל חרין אינון בנין דכל חר מאלין כליל בחכריה.
ואינון

ביאור הגר"א

דאסוותא נהאי קיימא כל אינון אסוותין דעלמא כו' פתחא
דא איהו לסטר מערב כו': [לט] לאו איהו אלא מסטר
מזרח דהא מתמן אתמשכא לחתא. ר"ל ע"כ עיקר אסוותא
וחיון הוא ענד מרח אלא ששם נמשך לזד מערב שערב קנל
עמורק בסוד הה"מ ומלכות שמקבלת ממנו ומוליאה לעולם, וכן
שמים וארץ אענה את השמים והם יענו את הארץ והארץ
תענה את הדגן כו': [מ] נהאי סטרא כו' ר"ל בלד מערב; וניוראל
שמי' ואיהו אוריאל"ל. כמ"ס בחיקונים ובתו"ס דמסט' דיימא
נקרא אוריאל ומסטרא דשאלא נקרא נוריאל"ל ו"ש ודא
איהו דכליל כו': [מא] אבל חרין אינון כו'. ר"ל דהוא
כליל מכל הג' נהורין הראשונים דלעולם הרביעי כלול משלשם
בסוד המלכות דכלילא מכולם, וכן ה"א אחרונה כלול מנ'
אומיות י"הו' כידוע וכן נסיות שלכך נאמר דמות אדם להנה
שארם כלול מכל הנסיות שלכן לא מנה בחיקונים כמ"ס רק
ג' אנשי חיון י"ב אנשי הנסיות וכמ"ס ב"ק ד' ע"ב וזארה
הנסיות דא דשאלא סבא כו' חלת רמיכון קשיירן דא עס דא
דרום מרח וטפון י"הו' כו' אופן אחד נארץ אלל הנסיות דא
איהו רמיכא חתאה כו' עד הכא אנשין עילאין ואנשין
חתאין ברזא דחלת חלת עמקנרין ואחכיליו אלין צאלין סן חד
דאשחאר מרמיכא חתאה כו' ההוא סן צי' אחכיליו כולהו
חלתא חתרנין האי סן נטיל מכולהו ואחכיליו מכולהו כו'
יעו"ש, ו"ש ודא איהו כליל מכולהו, ואמר וקיימא שליחא
בכלל ר"ל שהוא שליח בכל הדברים שמעוים הג' נהורין
הכ"ל שהוא כליל מכולם והוא שליח בסוד החלף הנזאל,
ואמר ואיה לי' חלת סטרין כמ"ס חזקוני הנזאל, ואמר
אנל חרין אינון בנין דכל חד חללין כליל צבדני' ר"ל שהכלל
אינו אלא שמים ימינא ושאלא חו"ג ששאלא ככלל צמיכא

ר"ל ע"כ צאגדמא דרב ייבא סבא חכנין אמי' ו"ד כלילין
צו"ד אלא נטיעה כו' חמשק' ד' דאיהו ארבעה והייכורא
דכמיב וכור יולא מעדן להשקות את הגן דא הוא וא"ו ושם
יערד והי' לארבעה ראשים דא הוא ד' וכולא כליל צו"ד,
ו"ש בס"א שם שהן רמיכון דלת יו"ד ע"ש, והכל נהיכל
הזה נכח אנון נחמא דלרורא דתיי': (יו) מאי אל גנת אגו
כו' לאחדנא דכורא בנוקבי. ר"ל דאין ר"ל לגנת אגו ירתי
דיריה דילי' הוא נהיכל השביעי ק"ק אלא בשביל הרחימו
אל היכל הרבון שהן ע"כ דלדיקים נרחימו ובשיקין דכאן יורד,
וכן השעשוע דקב"ה עם הלדיקים נג"ש עיורד לעדן נרחימו
דלדיקים שגנן כמ"ס בפ' ויקהל ובהרבה עוקמות, וכן כל
הח"כ הוא כאן סוד הסיים דכאן דמעלה רוסא בסוד ורוס
אלקים מרפאת ע"פ המים והן בתולות אחרי' מובאות לך
כמ"ס בפ' פקודי ד' רל"ח ע"א דההוא רוס החי' נגש
בכולהו ובההוא רוס מסחקי' כלהו דכמיב ובהנאי הנסיות
מעל הארץ כו' סליק אללין ארבע דחמות ובהנאי ח"ו ואינון
סלקן לה לעילא עד דמייחין לה לגנני' זיהרא עילאה כו', ובפ'
ויקהל ד' קנ"ז ע"ב ויקהל משה דא רוס דשמים את כל
עדת כו' אללין אינון מריסר משריין עילאין קדישין כו' כל
דיב לב אללין ארבע משריין עילאין דנכללא דלהון כלילין כל
אינון שאר משריין כו' ותינן מריסר בנכללא חזא זבד ובספ
כו' אללין אינון מריסר משריין עילאין דכלילין כולהו כסדא
בנכללא דארבע דאקרון חיות הקודש כסה דאחמד וכולהו
אינון סלקין לכורסיא קדישא לאע"ל לה לעילא לאחמרה
בנעלה בנין למהוי כלל חד [כו"] ואחמרה חתא בנעלה
כו'

וימינא בששאלא וזניהם כלולים נאמנעיותא רק שצנהורא דיימא ככלל ששאלא ככלל ימינא בששאלא
וצאנעיותא ככללו שניהם צוה, וכאן שכללו כל השגה צו אינון אלא שנים בנכללם, ולכן יש לו שני שעות נוריאל
ואוריאל כנ"ל, וכן רפאל יש לו שני שעות צו"ל ורפאל כמ"ס דפי' ויקהל ד' ר"ט ע"ב אלא ששאר שמו הוא רפאל
לפי שזרח נוטה חסיד לימין שלפיכך פסוק ויט הוא בסדר ונק' רחמים משא"כ כאן שהוא שליח מכל הג' נהורין והן צו
בפרטות שלכן כל הג' פסוקים צו חבנין וס"מ גם כאן עיקר שמו איריאל כידוע שלעולם ימינא עיקר, וכל אלו השמות
ע"ש המתנות שלהם מיכאל ע"ש הקסדר נגריאל ע"ש הגבורה רפאל ע"ש הרפואה ואוריאל נוריאל ע"ש החכילות שמו"ג
אור הוא הקסדר כידוע נוריאל בגבורה כמ"ס בתו"ס פ"ו ע"ב נוריאל נור דליק, וכל סדר הנהורין אלו דמותות הוא בסדר
אילוחן רק במזרח ובמערב מהפך לפעמים כנ"ל, אבל בסדר כסיעתן אינו כן כמ"ס בפ' בראשית ד' מ"ח ע"ב וכד
נטלי ארבי לסטר מרח עמקא דקיימא עליהו לההוא סטרא הוא מיכאל דלתי מימינא וכד נטלי ארבי לסטר נאמן סעכא
דקיימא

כל

כל היום הוא נדווים כמ"ע הולך אל דרום, נמלא שנלד דרום איין לל רק חסה ונלפון להיפך, ונמן טעם למה מורא ועערב הוא מיוקד ודרום ונפון טעמין ניוקד, לו"א ננין דשטאט ונלא ישיבא ושטאלא ואלוין כמלא, כסוד הכלילותם טעמ"כ נקודת ועערב שכו"א טעניהם ככלל ניוון ושטאל, וכל אלו הפנים הן נעלום מוקדים נמרחים רק שננקד טעמא פנים אל לד מורק וכן נבולום וכל לד שטעמא ככללן פנים גו וטעמין פניהם לפנים אל לד התפארה כמ"ע נז"ח פ"ג ע"ג כד טעמכלין לסער מורק כולמו אינון בדיוקאט חלדס פנים ננין דשמן איורו חקפא רוא חלדס וכד טעמכלין לסער דרום כל אנפין אינון דיוקאט חלד דיוקאט דאר"י דממן איורו חילא ויוקפא דכולא וכד טעמכלין לסער לפון כל אינון אנפין דיוקאט חלד דיוקאט דאר דממן איורו נע"י דדינא חקפא וכד טעמכלין לסער מערב כל אנפין אינון דיוקאט חלד דיוקאט דנער ננין דממן נער יעיר קנו על גולויו ירקח כו' וננ"כ איורו לסער מערב וננין דכל אנפין טעמנן כפום הוא אחר דההוא סטרא דטעמכלין ב"י כמ"י ככולמו בכל דיוקאט ודיוקאט לארבעה פני אדם פני אר"י פני אור פני נער לארבעה פני אדם כד טעמנן כדורסי"א כסה דכורסי"א פני לעילוי הכי אינון חתמון דיוקניהו כפום ההוא סטרא דלוי כדכתיב אל אשר יה' שם הרוח ללכת ילכו וכד אל אלויו ולט טעמנן נני כורסי"א כדן כל דא וחד דא חספרא דיוקאט דלחזיו ל"י ועס כל דא כל דא וחד דא חספרא דיוקאט דלחזיו ל"י וכן הוא בשעת דלחזיו כדכתיב ג"כ ד' אנפין וטעמנן לפי ההילוך וכן הפנים העתהפכין אל עבר פניו ילכו אל אשר יה' שם הרוח ללכת ילכו, וכ"ו הוא ד' פנים של דא מורק מיכאל טעמא אר"י דגל יהודה. [חושבן דלולין עימי כל אינון דטעלין וינא [כמ"ע כל יולא נא.]. וכולמו מיינא וטעמאלא נחלת דעין [כמ"ל לכל לד לכל פנים מ"י פנים הוא בשלש ראשים, והוא טעמפר שלשה שנטים דגל יהודה כמ"ע]. רישא חלד דל"י שנעין וארבע חלף ושיט עקא חלף אינון רישא חלד [והוא חספרא של נני יהודה]. כמ"ע חלף יולא נא וטעמנן ונמרגענין כל כפיה חילא וכן ככולום כמ"ע, וגי טעלכין עליהן מייכאל יופיאל דקייאל כמ"ל, והן ג' כשיאים של העלשה שנטים איש אחד למטה, והכלל שלהם שאזוף הדגל הוא בשיא נני יהודה, וכן כזן הכלל מייכאל דגלא פרישא לייסויא, והן הולכין לייסין של דא מורק כמ"י נני יהודה, [ח"ע] בייסויא דליוו ארים עליהו [ור"ל בדגל שאזוף ניוון, ואמר לעיל אר"י ארביט יד"י דיוקאט כמ"ע לכל חילוי לנביא]. בר כל אינון טעמן דלחמא חמות חלףן שלטונן חלףן על חלףן ודגנין חתמן עס דרגין עילאין דל"ל חוסבנא [שהן נגד חומן הפסותין טנן עשרים, וטק וכמ"ע טעלן נקטום כמספר]. רישא מיינא דלוי נישא קדשאה [ר"ל עס הרישא קדשאה] חושבין דל"י חטמין וארבע חלף וארבע עקא [והוא חספרא נני ישכר]. בר כל אינון טעמן דקדשאה דל"י חטמין דל"ל חוסבנא [כמ"ל] ור"ל ל"י סטריין של הראש הזה מלד א' של ח' הזה לנד, שכל לד וכל ראש כולו ער' סטריין כמ"ע נפ' ויוקאט ד' ב' ג' שטח דקייאל טעמריין י"ב טעמין חלת חלת לכל סער וכן חתח יופיאל ע"ג וכן בכל חלף כמ"ע]. רישא תלחמא דלוי נמריהו [ר"ל נני נזונן והוא אחר שניהם, כמ"ע וההויס קדשה מורח' דגל חספה יורלי ונבאו כו' והקוים עליו טעה ישכר כו' טעה נזונן כו']. חטמין ושנע' חלף וארבע חמא [חספרא כמ"ל] נזונא דנעיל יופיאל הכי נעיל טעלחא הכי נמי טעמריהו [ור"ל אלו הן הראשים הן לכל לד וחספרא וכל הנשיאים ה"ל ע"ל טעלחם ה"ל הוא לכל לד על מורק, וכן הוא בכל הגדלים בכל ההיות וכל' סטריין, שנקודה חלחית כסוד ארבעין ונסוד ה"א שנא כמ"ע נפ' ד' ה' ע"ב רוא דה"א אינון ד' כו' רמיכא דא ס' כאלא ג' בריאל ר' פאל איוריאל חלףן אינון ארבע וחדא נקודה דקייסא עליהו אינון ה"א ולא אקרי ה"א דא חלף נזוא דלויין ארבע ונקודה נמרחא נשרא עליהו רוא דא ה"א לית הוה וההוא נקודה דשרא עליהו דאפעמיא ארבעין ה"א כו' ע"ג כל המאמר, וכן נרש יוקאט נברא דלחמיו ד' טעריין של כל דא, לנו לנו נבחר דקדש נלץ חת דא נעטירו כו' ע"ג, והוא רוא דשרא חלףן לנו נברא כסוד עמי עליו, והן כוללין כל ה"א קדוה כל ה"א ימטום נמורה ה"א הפעים נפ' נבחרת א' נפטרות א' ככללות ואח"כ בדגלים א' ככללות וא' נפטרות כל דל וא' כל ה"א, ומהו תנין ה"א נים כמספר כנאן של כל ענין ה"א שהוא לפי הנביאה אף שכל המצריין שכל הדגים שזין נעספון ק"מ טעמין זה עוה כמ"ע נפ' דכולמו טעמין דא טן דא לאכלל לון לטע עז"ס כלילותן זה בזה כמ"ע]. כיון דנעיל האי קדשאה והורד המאמן [כמ"ע וכמע דגל חספה יהודה לנבואתם כו' והורד המאמן כו'] וכולמו ליואי חמרי איתא [והן העשויין על השיר, ח"ע חמרי דמחשבתן] שמוד הנביאה הוא עליהם לטעלה ונבואתם חת הארון כורסי"א קדישא למעלה לנעלה כסוד הקרבן או התפלה עתה כמ"ע נפ' ויקהל ד' קל"ז קל"ח ח"מ כד קייסא עטא דרעווא קמי קיב"ה לייסא רמיבא עילאש למיור חלףן כדן [כו' ע"ג] הה"ד ויקהל עתה רוא דרז"ס חת כל עתה נני יאכל חלףן ארבע חמרי טעריין עילאין קדישין [ר"ל שלשה שנטים נני ישראל כמ"ע נפ' שנות ד' ד' בני ישראל ישראל סנא כל אינון חילין וטעריין כו']. ויאמר אליהם וטאי קאמר זה הדבר וגו' קמו טאחכם מרועה וגו' ארמקו כולכון לסלקא עליהו [כו' ע"ג עד] וע"ד כד חסא יוקאל רוא דקוית דלוי סלקין לא חס' עוה לסלקין ננין דליוי סלקא לגני מלכא עילאה נגניו נעטירו ניקרא עילאה, ח"ס הנביאה דכאן עה שנכסו הדגלים וכן הקוית דיוקאל ונבאחא חזיות יכאזו האופנים חלףן שזן כלילותם זה בזה בהיכלות עד היכל הנעני, שהן עולמאן דמחשבתן כללוא דמיונא כמ"ע נפ' מרועה ויקהל וסוקדי ואח"כ נחפילא טעמפר עיידין חתא

בנעלה ובח"ש נפ' פקודי ד' רל"ח ע"א ויביאו את הסעכן אל וגו' כמינ' ומעטל לרקיע דא' איהו רקיע דקיימא עלייהו
 דארבע חיוון דכד מסחלקי כו' אחמי מסחלקי אלא כד נעש' ההוא אוריא עלייהו סליק לאלין ארבע דתמות האי קי' ואינון
 סלקין לה לעילא עד דמתיין לה כו' ע"ש ורוא דא' כד מקשרין קשרא יחודא דכולא דקדא יאומ כו' וע"ד כל מאן
 דללי ללואה וקשרי יחודא כו' ע"ש כל המאמר, וה"ם שיר הלויים על הקרבן*) המעשה אלקים ואנשים דקשרי קשרין
 וסלקין לה לעילא שאז מרוא דכולא ככ"ו ו"ש וילויא חמרי שרמא כו']. דגלא מכיינא עשריית מווינא כד אוריאל דרוס
 [והוא דגל עמנה ראובן]. תרין מענן עימי' עשאלל חסדיאל [הם ב' שטין שטעון וגד ואלו הג' נשיאים שלהם]. האי
 נשר סליק כו' האי נשר כן נהדי' יונה נהדי' כו' [וה"ש למעלה הענייך יאנר כן יפרש כנסיו למיט, ו"ם שאמרו
 ד' רוחות מעננות בכל יום ורוח דרומית קשה מכולם ואלמלא בן כן מעמידה, והוא נרוא דשטעון עקשה מכל השנבים
 כמ"ש נפ' א"ט ד' ס"ב ע"ב ע"ש, וכן יונה הן המרין מענן עשאלל חסדיאל, וכן בכל קי' ג' רישין של מין ההוא,
 כאן ג' ראשי עופות, ובשר ג' מיני בהמות הידועין שור וכבש ועז וכו' וכו' נכדו לקרנן שסוד הקרבן נלפון והן כולם מסט'
 דדיכא איל ועז והן תרין מענן קפליאל נרוא דעז, ואמר שם נר כמה גרדיני כימוסין דאינון למתא חליפין כלכלא ו"ם
 הכלב והגדי שקפלו כו', וקוקיאל נרוא דאיל אין איל אלא קשה כסוד עשרות קריים***) וכן אדם ג' ראשין כהנים
 ליום וישראלים וכן באר' ג' מיני חיות ואפשר שהן לני ואיל והנה דקיי"ל כנר איל לדקות וחסידות שעושה קי' זו
 עס כל החיות ויופ"ל כנר לני כסוד כי אשה יפא מראה את כידוע ענאי' שדמה להם הקב"ה דומה דודי ללני או
 לעופר האילים השנעתי אחתם נלנאות או נאילות השה אס מעירו ואס מעוררו את האהבה כו', וכן בהיכל אהבה
 אער שם שני עזיק כמינ' עפרים אחמי לני' והן כמט' דמיכאל נהור' ימינא עקבלא עהובא אהבה, ומהן מתחלקין עוד לכמה
 מינין וכל מין לכמה פריים נרוא דאלין מענן ומשריין בארבע פנים לכל א' ונב"א ג' רישין ונב"א י"ב מענן וכמה פריים
 ככ"ל, וזהו הכינויים נכמה שנים לכל מין פעם יונה ופעם נשר לפי ענין השפעה והנחתן וכמ"ש בתקוני' חס"ט ד' ק"ו
 ד' ושיבתא וודאי אתחילית ככולא ונב"ד זמנין אתקריית נשר זמנין קי' זמנין יונה זמנין נשר בכל מה דשליטא אתקריית
 נשאי' כו' ע"ש, וזה הקי' ג"כ נד' פנים ונד' גדיפין ככ"ל ונב"ל פנים ג' רישין כמ"ש, ולא חס לפרש בכל א' וא' כי
 כן הוא מונן, ואלו הד' חיות עששין נד' רוחות העולם אר'י עשש נשש נד' פנים נד' רוחות ככ"ל והוא עשש ניוס,
 וק' אדם שהוא כנישו דשמשא והוא סיהרא שמשא נבילה נד' פנים דיל' אלא שמש ידע מנאוו כו' והן יום ויליה והן
 עששין לנ"א בעוה"ז, וכשר וכל ליפרין עששין נג"ע שהוא ימינא דעלמא דדרום כידוע בזהר נכ"ס, ולכן שם ליפרין דמלפלין
 כמ"ש פ' שלח לך ד' קס"ה עופין דבור דקא מלפלין כד סליק לפרא כיפליפא דנעשו כל זיינין אחרנין ושפנינין אחרנין
 כו' ע"ש, ושם היונה ושרין וכן הנשמות מתחדשין כלפריים ושרין ע"ש נפ' שלח לך כל הענין, ושם אור זרוע לדליק
 אור הגנוז לדליקים שהוא ימינא דגני' קוב"ה מרשעים בעוה"ז והוא אור שמתחילין בו מוסף העולם ועד סופו ר"ל מה שהי'
 יונה שמתא להיות כידוע והכל נב"ע, וד פנים שלו נד' רוחות ככ"ל, ואור נלפון שהוא גיהנם שהוא נלפון כידוע ושם
 כלתוך השור כמ"ש נפ' בלק קפ"ו, ושם הפחד כמ"ש נד' חשן כו' תאללה כו' ועשש נד' פנים וכידוע, ואמר לקסן
 שור נביראל לפון כו' רגיו באשכחלומא עיינין עלהטין כאשא דכור דליק ננח ורפסא נרגלוי ולא חיים כד געי האי
 שור נפקין מנוק' דמהר"ר כמה תנילי טריקין כולהו געין ושטאן קמי' ויחמא ואחמא דכל קונין מלי' קמי' דהא כל קוני'
 עלמא כו' תשובא דשמשא מתן אשבת לא אשבת כהירו כמה גרדיני כימוסין אוליין ושטאן נקשובא והוא נהר דדליק כו',
 ואלו שני החיות עששין בעוה"ב שבעוה"ז אינם יכולים לקבל לא רוב טוב ולא רוב פורעניות לכך עששין שני החיות שורק
 ומערב בעוה"ז שהן מחזינין שניהם אלא זה נוטה לחסד וזה נוטה לגבורה עשאלל בעוה"ב כמ"ש שטין כמ' לדליקים לקבל
 רב טובה כד כותן נרשעים כו', והן שני דרגין ימינא ומאלא ונב"א נד' פנים נד' זמנים הניל עשאלל, והם נד' רוחות העולם
 ככ"ל, וכן הדגלים נד' רוחות וכל א' בסערי', ראובן אור בן כמ"ש בתקונים לימינא וזהו אוריאל, יהודא גור אר'י, דן
 ידן עשו כמ"ש ההוא דאמר דינו דיני אחרו ע"ט מדן קאמי שנאמר כו' וכמ"ס יהי דן נפש עלי דרך כו' והוא לפון, אפרים
 אפר דרפאל ככ"ל ושם כי הפריי אלקים כו' מטה נמערב מדר המטות. ג' רישין אינון כמדא כו' רישא מדא כו' [והן
 מספר שלהם השנבים ש' דגל ראובן ככ"ל]. עאלין תרין סטרין כפקי מרי כרווי דאליי עכמה כולהו עשרין כד אלין מרי
 מכרוי כל חילין וכל עשרין חיוון זעירין עס נרנדין כולהו מתכבזי כו' [והוא כמ"ס ויחמא עשרה שנים וכסנו המענות
 הקונים מלמנה ו"ש עאלין תרין סטרין, ובאלו שני התקיעות נוסעים כל הדגלים נד' הרוחות עס כל הג' רישין של כל א',
 ו"ם חיוון זעירין עס נרנדין, שהי' חיות, וכל חילין ומשריין, הן כל מספר בני ישראל, שנלפון ומערב לא כזכר תקיעה
 ונוסעין אחרי שני הדגלי' מורק ודרום, והענין כי אלו התקיעות הוא*** לאכפי' סטרי' לפון ונב"כ סטר לפון לאחורא תיח'
 שמי מליכרות נגין דאינון מסט' מרי דקאמרינן מורק ומדרום אינון זמנין למרדא דינין ולאכפיא לון וע' ד אינון עכבף כו',
 ו"ם למטה לקבל אינון שמי מליכרות כסף כנוונא דא כולא למתא כו', ו"ם השיר על התמיד שהוא עליוס וכסיעות המקטית
 שאמרו

*) אולי צ"ל נשעת כסוף חיוון: **) חכאי' גד וכידוע כו', היו השורות והזמנים ונוסעו ונכנסים בהעמק שלשין וכ"כ חכר איהו מיונא, ומקמי
 נגלע"ד הקצות: ***) בהעמק נרשם כאן חסד. ועיין נב"ו בתקונים שם"ס, פת"ל:

שאמרו ושי כהנים כו' ושתי קולורות אל כסף בידם כו' תקעו והרעו ותקעו כו' והקיס בן ארזא כללל ודברו הלויים נשיר, וכמ"ל וכולו לוי ארזי שירא, וכמ"ל ותקעם בקולורות על עולותיכם כו' וכמ"ל בן ארזא כללל ודברו הלויים נשיר, וכן לעילא וכן למחא] מאן חמי כמילא דכולא דקיעין כולו נטלין במטולא במשרייין לקמי' דההוא עשכנא [שהעשכנא הוא בסוד הכסא בסוד ויבאו את העשכנא אל עשה כמ"ל ובשעת כסיעה ועלי' כולו אעלין עינה כמ"ל, ואמר לקמי' דההוא עשכנא, שכלא כחמא ארזי שני הדגלים ובסעו הקהלים נושא' התקדש שהוא הארון ארון הנזרת כמ"ל כמ"ל בהיכל השני ע"ל.] בשעתא דקד מיכיוהו ההוא דאמי עסט' דארזי פשיט קלא בגין דלא יזעזעון כל אינון קלין כדון עמכשין כל אינון עשרין בשעתא דאחרא קרי עתבר קלא ולא פשיט כל אינון עשרין דהאי נשר כולו עמכשין לנטלא במטוליייהו לקבל אינון שמי קולורות כסף כו' [ר"ל שמי קולורות הן ח' כגד סטרא דארזי וא' כגד סטרא דנשר ובשניהם חוקעים וחוקעים מר"ת כמ"ל בשפרי, ואמר שנקולורות הראשון עסט' דארזי חוקעין המקיעה ומחכשין כל עשרין וקולורות השני חוקעין בו מרועה ח"ל אלל עסקה תימנה מרועה יתקעו למסגיהם ח"ל בשעתא דאחרא כו' כל אינון עשרין דהאי נשר כולו כו' לקבל אינון כו']. ת"מ כד אילין נטלין מה כתיב ובלכת הקיות ילכו האופנים אללס אינון עמכשין לגבייהו [ר"ל בכל חמי' עמכשין כולו לגבייהו עסט' דילה בשעת כסיעה כמ"ל בן באופנים אופ, ח' עם כל עשרין דילי אלל כל חמי' כמ"ל וארזא ארבעה אופנים כו'] בנוונא דרישא אשכחל ה"כ כולו [כמ"ל המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסנו בלכתן]. דגלא תלימא אור גבריאל לטון חרין עתכן עימי' קפאי אל חז' קיאל [והוא דגל עסקה דן עם השנשים והשנשים כמ"ל] האי אור עסט' דשעאלא [כמ"ל וכפי האור עמאלא לארבעה] קרני סלקין, בין חרין עיכו רגזי באשכחלותא עיינין עלהטן באשא דנור דליק נגח ורפסא ברגלי ולא קיים [שהוא חמי' רביעית שנכניאל כמ"ל וכאשר זה דמילא ואעמי ותקיסא יתירה כו' אכ"ל ומקדק ושאר ברגליה רפסא גו' ואזו עיינין כעייני אשא בקרנא דא, והעיינין הם עיני ה' העיינין בעינדא דב"כ כמ"ל ולכן רגזי באשכחלותא עיינין מלהטין כו', והוא כמ"ל בגבריאל שהוא חמי' הזה ועיכו כלפדי אש] כד גיי האי אור כפקין עמודה-ר' כהא כדילי טריקין כולו געאן ושטן קמי' וקיסמא ואחמא דכל חוין תליא קמי' דהא כל חוין עלמא כולו בספרא סליקין וכתיבין [באלא הוא סוד הגיהנם כמ"ל נפשים ועקרבים הנפשים וכמ"ל בלך ד' קפ"ו ע"ל בסוד כלקוד האור ח' ירק השדה ינהם את הרשעים ע"ל, ואמר ואחמא כו' כמ"ל קרבו פקודות העיר ואש בלי עשיתו בידו כו' ואש ח' בחוכם לנש הנדים, שהוא גבריאל, וקסת הסופר בשמינו, ואמר דהא כו' כמ"ל כורסיי' שנינין דנור כו' וספרין פתיקין שהכל כאן כמ"ל בהיכל הרביעי וכמ"ל כל מעשיך בספר ככתבין וביד כל איש יחתום שהוא ביד שעאל כמ"ל.] שבעה כהרי דאשא נגדן קמי' [שנגדן ח' עזרי גיהנם.] כד לקי אויל לגבי ההוא כהר דינור ואזיב ל' נגיטמא דחא כו' [והוא כמ"ל בשמות בבדרי אלף הנה נא בשמות אשר עשית עקד שרר כבקר יאלל, והוא שור זה את ירק השדה, הן יעשו כהר ולא יפחו יבטח כי יגיד ירדן חל פיה, והוא כהר דינור עקד עקד לעבור בו קודם שבוין לא' ארץ הקיים עוה"ב חוץ בשמתיין דלדיקס עילאין כמ"ל, ח"ס כריית הירדן לפני בא הארץ, ח"ל לטה כקרא ירדן שיווד עין והוא בדגל הזה] ואלעלא דסט' דארזי כפיך חד כהרא דמיא דמכני נחמיייהו לא יכל עלמא למסכל [אשרי] הוא בסטרי' דמיס והוא ארזי של ים וכמ"ל בחז"ל ד' ע"ג ע"ב ואינון ימא ומוקפא דמינא מלאך הקסד ודא מיכ"ל דליהו ע"ל חמי' כמ"ל באלים ח' ד' שמי' עכב' דסליק ע"ב כדושאן אמוון ונהורא דילי' ע"ב דאס קילי' דילי' כי תלך במו אש לא תבוה דאס עכב' אשא ומיכאל איהו דמות ארזי דליהו ארזי עמים, ח"ס יאסכר חמור דאס אע"ג שהחמור עטל הוא שדא בדגל מיכאל שהוא חמיס ומקרא דיעא ארזי] תאכא דשעאל חמון אשכח לא אשכח כהיו כהא גרדיני כימוסין אזלין ושעאל שדאבזא [שהוא בסוד המושך וכן בנהימס מושך כמ"ל בהיכלות וכידוע וכ' בס' דנהימס] וההוא כהר דדליק בסט' דא מורא אובעא עקד [ר"ל כהר דינור הכ"ל.] ואי מימא דלא אית אשא חיוורא אשא אובעא אשא סועקא אשא דתרי גווי לא מימא דוודאי הכי הוא כו' [ר"ל שד' פנים בו והן ד' סטרין מימינא חיוורא ומשאלא סועקא ומלפנים אובעא ומאחור חרין גוויים כמ"ל מלת סטרין אינון אלל חרין אינון כו'] ועכ"ל לעילא חלל הכי אשכחא ומשון נגיד תלין מחמי' [ר"ל למעלה בחלילות שורס הגוויין ועסס כשקד למעלה] חנין אורייתא כו' [הוא רא' שש כהא אשמות]. ת"מ אשא חזא הוא חזי' אחפלג ל' עיל קדא הוא והאי אחפלג לארבעה רומא קדא הוא והאי אחפלג ל' [ג' חיות הכ"ל וכ"ל ד' פנים]. מלת רישא כו' [הן עספר הג' שנטים בדגל עסקה דן] ולחמא דליל' חושנא כו' [שן וכשם] נר כהא גרדיני כימוסין דאינון למחא חליפין ככלנא נשכין כחמרא כו' [הן הכ"ל שהן בחיורא ולחמא שן חליפין ככלנא כמ"ל בפ' ויקרא דף כ"ה ע"ל ת"מ באלין זיינין בישין אית דרגין כו' דרגא מחמא דליהון כו' בגין דכולו חליפין ככלנא, ח"ל כשהיימי ע"ה אחרתי מי ימן לי ת"מ ואשכבנו כמקור אל' אסור ככלל בו והן ג"כ עשירות הלילה שאו שליטתן עד חלי הלילה כידוע עשור נוער וכלנים לועקים והן לעוקה שמי בנות הב [הן] ווי עאל דלשתיא בגייהו [בגוה"ז] ודינא דלהון [בגוה"ב].] דגלא רביעית ארס רחל עערב בהדיא אסומא בסטרי' [שהרפואה הוא בלד עערב כמ"ל] דינא עילאה עלי' אחסי [שאלן הוא דינא רפיא וכמקרא דדין כלו ולכן כלן הרפואה והוא בנרות ארזא גבור] האי אחיד בקרני דנור כד ענני כו' [ר"ל כמ"ל עננה זה איס וכאן הוא נקדושה]. נמר דא ארזי קול דמעה דקה כו' [הוא סוד הכסא עלמה כמ"ל בפ' ויקרא שם דליה סלקא לגבי מלכא עילאה נגיניו

(יח) אליו ארבע מחפרשן לחריסר תלח תלח לכל סטר. (יט) כל אינון תחאי כלילן כהו ובהוקיימין רוחין

(ע"ב) [מב] ואינון ארבע יסודין תחאין מאינון ארבע יסודי עלמ' עלאין על כלא . ובנין

ביאור הגר"א

כו': (יח) אליו ד' מחפרשין כו' לכל סטר. כמ"ש בפ' נהעלומך ובפ"פ דכ"ח מתקנרין עמו שנים כזאל דד' דגלים ג' שנים לכל דגל י"ב שנים ג' לכל דג וכה' ככל דרגין עד אין תכלית כלהו מחפרשין לתחת תלח כמ"ש בפ"פ ד' רכ"ק ע"א כל סדורא וסדורא לאו איהו אלא תחלת תלח סדרין אינון מחפרשין לכל סטר לד' סטרין דעלמא וכל סדרא וסדרא דאיהו לכל סטר תלח סדרין אינון ואוקיטנא כו' וע"ש, וכן אמון דא"ד כ"י בעילואס, והן ג' היותם הידועים ד"פ ג' וכמ"ש בתיקוני ז"ח ע"ת ע"ג ע"ש: (יט) וכל אינון כו' תמעידו קד. ר"ל כל היכלין ורוחין ובהורין שנהיכלות תחאין כלהו כלילין באלו וסלקין בלא הבא עד לתמעידו כלהו קד כאן וככלילין ברוח של זה ההיכל: ובדין

נגנינו כו' ככ"ל, ואמר האי אקיד בקרני דשור כד ענפי לאעלא לון כו' הוא בסוד התפילין שנהן קושרין לקרני דשור כמ"ש בתיקונים ובהז"ת ואמר בתו"מ פא"ס דרפאל פארך קנוס עליון וכ"כ בת"י שפילין בסוד אדם וע"ש הוא שמתלח הכל בשור, וליצית וק"ש וחפילין ומפלה הן ד' תיקונים של ד' הכל' ליצית והוכן נחמד כמא, תפילין וברוע עזוי, ק"ש עד"א כמ"ש בתיקונים, תפלה נמלכות, והן ליצית כמא דמייכ"אל כמ"ש בפ' מרוסה ד' קל"ע ע"א ומכלת דא איהו תכלת דליצית כו' כד חמי כפרא ואחער ימיכא לעילא כפיך ההוא כהורי ועמי עד ההוא תכלת כו' דנשיק מכרסי"ח עילאה דעלטא על תכלת מסט' דיימיכא ודא איהו אפטרופוסא דשרא דכמיב ד' מייכ"אל כו', ומפילין כחא דשור ושם לאעלה כל עסקן תחת שכינה כמ"ש בתיקונים, ק"ש בסוד כשר בסוד כי עוף השמים יוליד את הקול קול דק"א וכמ"ש בת"י ובכ"ל

ארים קלא כולהו אחרנין וכו', ולכן הוא נמיכא בהיכל אהנה דדרוס ככ"ל, ומפלה כחא דאדם כידוע, והשני הכ"ל נשור ועערב נשור כשר ואדם הוא דכורא ונוק שדכורא כשר אוריאל כשר ואדם ואלס רפאל כשר ועערב וכמ"ש בפ' יתרו ד' ע"ח כדורא השלישי כ"י דעל"ט ד' אוריאל רב מחנא כו' ואיהו רוא דאש תם מארי' דביחא איש האלקים כו' ע"ש כל המאמר, ובנוק' להיפק, והענין כי בדכורא ש"טס עפה דכורא על נוק' ובנוק' להיפק כמ"ש דר"מ ובת"י לכן כשחביר ננוק' כמו כאן חביר רפאל כשר ואוריאל כשר ועערב וכשחביר דכורא חסר להיפק כי הכל כלילן כדו"כ ושאל דעל"ט הוא דכורא וכמ"ש בפ' שמות וז"ל ד' ע' ג' ע"ש כולהו למחא נוק' אינון וכל מאן דעל"ט דא על דא מאן דאיהו למחא כו' וכל אינון דעל"ט אקרי דכורא ודא לנו טן דא דעות ד' קיות דעות דמאן דעות דאינון חיוון עילאין כו' ד' קיות דנפקי עילא דמי דאיהו דכר ובנין דאינון נוק' כו', וז"ס ש"מ כקרא אדם ועלבות דעות אדם והוא ת"מ דכורא ועלבות דנוק' הוא כלל דכורא: [מב] דאינון ד' יסודין כו' על כולהו. ר"ל דאלו ד' קיות הן ד' יסודות הידועין והן עשורא דה' יסודות קת"ס של אצילות שהן ד' יסודות עילאין על כולהו כמ"ש פ' וארא ד כ"ג ע"ב וכד אמרין אדם שעפרא דקקשא דלמחא תחזקן וארבע סטרי דעלמא תחזקן ובהוא אחר דאקרי ג' עקדא ואינון ד' סטרי דעלמא תחזקן ד' סטרין דאינון יסודי דעלמא תחזקן אש ועפר ורוח ומים ותחזקן כו' אר"ש ת"ס ד' אינון קדשתי רוא דעשיטנא ואינון אנהו דכולהו עלמין ורוא דמייכא עילאה קדישא ואינון ארבע אילין אינון רוא עילאה ואילין אינון אנהו דכולהו עלמין אנהו דכורא כו' ת"מ אש רוח מים ועפר אילין אינון קדשתי ושראין דעלמא ותחא ותחאין ועילאין עליהו קיימין ואילין אינון ד' לד' סטרי דעלמא וקיימין ד' אילין לפון דרוס מורא מערב אילין אינון ד' סטרין וקיימין ד' אילין אש לסטר לפון רוח לסטר מורא מים לסטר דרוס ועפר לסטר מערב [והוא שורא של ד' קיות ארי' עמים ככ"ל שור אש ככ"ל, ח"ס ואשליככו בלא וילא העגל הזה ועשו בזהב שהוא נלפין מלפין זהב יאמה וכמ"ש למטה בג"ד לפון עניד דהנא דעסט' דמוקפא דאשא תמעיד דהנא כו' וכמ"ש ויטירו את כנורם בתננית שור אוכל עשן והוא שור שנא' כלחוך השור את ירך השדה ועשו למקפא סטרי דמסאנא דשם מוקפא דלפון כו' וע"פ כמא", כשר רוח וכמ"ל בפ' נהעלומך שם רוחא דרוחא כו' עמי להאי כשר כו', ואדם מעפר כי עפר אמה ועפרא דבי טקדא דבי, ואמר שם (ע"ב) ת"מ אש רוח מים ועפר כולהו אקידין דא דא ותחזקן דא דא ולא הוה להון פירודא ועפר דא כד איהו אוליד לנחרא לא מתקשרין דא דא באינון עילאי כמ"ש ואשם יפיר והי' לארבעה ראשים באלין הוה כרודא [ר"ל דאוליד אילין ארבע קיות שעליהן כאמר והי' לארבעה כו' ומאס יפיר כו' כמ"ל ואע"ג דגם הם מתקשרין זה בזה ע"מ אינון מוקשרים באקדוה כנעולם אצילות ח"ס באלין עילאי כו'] ננין דאש עפר כד איהו אוליד בילא דמלא עילאי אפיק ד' כהנין דחמין עשכמ"י אבני יקר כו' ואילין אבני יקר אינון י"ב ואינון ל"י סטרי דעלמא לקבל תריסר שנים דמייכא והאבנים מהיון על שמות בני ישראל שמים עשרה על שמותם ואילין תריסר נקר דאינון שמות יעא כו' ות"מ אינון תריסר דקאקין

רוחין ברוחין נהורין בנהורין כללו אליו כאליו עד דאחעכידו חד. (כ) וכדון האי רוח' דכליל מכללו סלק' לאחעטרי (כ"א לאחער) ברוח' דלעיל' הו' דאקרי

[מנ] ובגין דכללו מתקשרין דא ברא רמו קרא ואמר (שיר י') אל גגרא אגו ירדתי לראות. [מר] אינון תריסר נהורין קיימין בתהוה רוחא דקאמרן וההוא רוחא עלייהו בשלימו. [מה] אליו ארבע נהורין עלאין אית תחותייהו תמני' אחרנין

למחוי בשלימו ובכללו שלימו חד (ס"א ירדתי לראות אליו ארבע נהורין עלאין אית תחותייהו תמני' אחרנין ואינון תריסר נהורין דקיימין תהוה רוח' דקאמרן וההו' רוח' עלייהו בשלימו למחוי בכללו שלימו חד). וכד מפורשין כללו אינון חלח לכל סטר. [טו] אליו ארבע סמכין קיימין לסלק' ולאחאדו' האי היכל' לעילא באתר דאקרי שמים לאחחבר. נשיקין אליו באלין כהדא. [טז] תהוה אליו כמה דרגין לדרגין כללו נפקי מינייהו מאלין יסודין תחאין מנייהו מסטר' דמיא ומנייהו מסטר' דאשא ומנייהו מסטר' דרוח' ומנייהו מסטר' דעפר. [טז] כגוונ' דא חנינן ארבעה נכנסו לפרדס וכללו אחבריו לרוכת' דא לאליו ארבע יסודי. וכל חד וחד אתקשר בדוכתיה דא בכטר' דאשא ודא בכטר' דמיא ודא בכטר' דרוח' ודא בכטר' דעפר. וכללו אטבעו ביסוד' דילוח כמה דעאלו בר תהו' שלימ' הסיד' דאתי' בכטר' דימינא ואחדבק כימינ' וסליק לעיל' [טט] וכד מט' להאי אתר דאקרי היכל אהבה אחדבק ביה ברעו רלבא' [נ] אמר האי היכל' צריכ' איהו לרבק ליה בחיכל' דלעיל' באהבה רבה כדון אשתלים ברוא דמהימנוחא [נא] ואיתו סליק ואשלים אהבה וזטא באהבה רבה כדקא חזי ועל

ביאור הגר"א

(כ) וכדון ההוא רוחא כו' לאחער' נהדי' כו'. ר"ל רוח זה שכולל כולם ככ"ל אז כאשר ככלל מכולם שהם מ"כ לו אז עומדן להמחבר עם מפתח ו"ק וכידוע וכט"ס לקסן: כיון

דקאקרי כו' תחתות יתא בג"כ כטלי אינון תריסר כל הנקד לעולה שנים עשר כו' [והן הכל דוגמת הי"ב קיות ד' סדרין ג' ג' לכל נד' ד' טורי וכן וכל הנקד פנים לפניה כו', ואמר שילא וכן אחר בפי' ויקהל (סס) ואלין אינון דנפקין מאבנה עילאין כו' ככ"ל ואמר סס ר"ס פתח ואמר פי' עלה ששים

וייד כו' וכלל נקנ"ה אחר כו' והכא איהו רוח דמחבא ע' אלא נאזנעה כטריין דלינון יסודי קדמאי דכולא כו' וענפ' יתרו ד' ע"ט ע"א בפי' פי' עלה ששים כו': [מנ] בגין דכללו מתקשרין כו'. ר"ל אלו הד' קיות ככ"ל כפ"ב: [מר] אינון תריסר כהורין קיימין תחות אליו כהאי רוחא וההוא רוח' עלייהו בשלימו. ר"ל שאלו הי"ב כהורין שהם י"ב קיות הן תחות אלו י"ב כהורין שהן כלילן כהאי רוחא וקילר כאן שספק על פ"ס כפ"ב ככ"ל, ויותר ככ"ל קיימין תחות האי רוחא דקאקרי: [מה] אליו ד' כהורין עילאין כו' לכל סטר. ר"ל ד' קיות הקודש קיות גדולות תחתיהם קיות קטנות ככ"ל: [טז] אליו ד' סמכין כו'. ר"ל ד' קיות הכ"ל וכט"ס בפי' ויקהל ופקודי נמאקרים הכ"ל, ואמר אליו נאלין כמדה. ר"ל של היכל הזה. עם של ששים כמדה: [טז] תחות אליו כמה כו' יסודין תחאין. ר"ל תחות אלו הד' קיות עומדין כמה מדריגות ככ"ל כמה תלמידי ראשם ועומדין אליו על אליו וכולם תחת הד' קיות והכל עאלו הד' יסודות ארבע וכן עאלו יסודות תחאין ר"ל עאלו ד' קיות הכ"ל ועפרה והולך ענייהו עסט' דקא' כו': [מח] כגוונא דא חנינן ארבעה כו' נר ההוא שלימא קסידא כו'. ר"ל ר"ע כפ"ו שהוא הי' שלם בכל נכסמה ובשנים כפ"ס שאמר הקב"ה הניחו ליזון זה ראוי להשמש בכבודי, ואמר קסידא זהו נדר לרוח הקודש כפ"ס ומסידות עניא לידי רוח הקודש שאמר אז נדרת נאמן למסידך וגדר הקסידות הוא אהבה שלימה נאמן כידוע, וז"ל דלחי נכסטר' דיעינא ואחדבק בייעינא וסליק לעילא. ר"ל שהלך כל המדרגות תחאין הכל כסטר' דיעינא שם אין אחיזה לס"א ואחדבק בייעינא. ר"ל נהיכל אהבה: וסליק לעילא. ר"ל נאמן דלחיות כפ"ו ופא"כ אלו השלשה נאמתי לתחת כפ"ו: [טט] כד עטא להאי כו' נאמתי רבה כו'. ר"ל לדנק זה ההיכל נהיכל דלנדרהם נאמתי נאמן דלנדרהם נאמתי רבה כו' וזה ההיכל נקרא אהבה וזטא כסוד העאור הגדול ואת העאור הקטן כפ"ס בפי' נראשית ד' כו' ע"א כדון אומינת גרסה לעיניהו רישא לתחאי כו' בכל אינון דרגין דליה אע"ג דליה רישא עלייהו דהא לית אמתא גריבויא נר נבעלה כדקא את העאור הגדול הוי"ה ואת העאור הקטן אלקים כו' ע"ש, וז"ל כדון אשתלים ברוא דמהימנוחא שהוא יסוד וז"ל: [נא] ואיהו סליק ואשלים אהבה וזטא נאמתי רב'. כי י' כמה מדרגות נאמתי נהיכל וכן בכל דבר יש ענינה בשלם הע"י לנד ושלעמלה קוה

דקאקרי כו' תחתות יתא בג"כ כטלי אינון תריסר כל הנקד לעולה שנים עשר כו' [והן הכל דוגמת הי"ב קיות ד' סדרין ג' ג' לכל נד' ד' טורי וכן וכל הנקד פנים לפניה כו', ואמר שילא וכן אחר בפי' ויקהל (סס) ואלין אינון דנפקין מאבנה עילאין כו' ככ"ל ואמר סס ר"ס פתח ואמר פי' עלה ששים וייד כו' וכלל נקנ"ה אחר כו' והכא איהו רוח דמחבא ע' אלא נאזנעה כטריין דלינון יסודי קדמאי דכולא כו' וענפ' יתרו ד' ע"ט ע"א בפי' פי' עלה ששים כו': [מנ] בגין דכללו מתקשרין כו'. ר"ל אלו הד' קיות ככ"ל כפ"ב: [מר] אינון תריסר כהורין קיימין תחות אליו כהאי רוחא וההוא רוח' עלייהו בשלימו. ר"ל שאלו הי"ב כהורין שהם י"ב קיות הן תחות אלו י"ב כהורין שהן כלילן כהאי רוחא וקילר כאן שספק על פ"ס כפ"ב ככ"ל, ויותר ככ"ל קיימין תחות האי רוחא דקאקרי: [מה] אליו ד' כהורין עילאין כו' לכל סטר. ר"ל ד' קיות הקודש קיות גדולות תחתיהם קיות קטנות ככ"ל: [טז] אליו ד' סמכין כו'. ר"ל ד' קיות הכ"ל וכט"ס בפי' ויקהל ופקודי נמאקרים הכ"ל, ואמר אליו נאלין כמדה. ר"ל של היכל הזה. עם של ששים כמדה: [טז] תחות אליו כמה כו' יסודין תחאין. ר"ל תחות אלו הד' קיות עומדין כמה מדריגות ככ"ל כמה תלמידי ראשם ועומדין אליו על אליו וכולם תחת הד' קיות והכל עאלו הד' יסודות ארבע וכן עאלו יסודות תחאין ר"ל עאלו ד' קיות הכ"ל ועפרה והולך ענייהו עסט' דקא' כו': [מח] כגוונא דא חנינן ארבעה כו' נר ההוא שלימא קסידא כו'. ר"ל ר"ע כפ"ו שהוא הי' שלם בכל נכסמה ובשנים כפ"ס שאמר הקב"ה הניחו ליזון זה ראוי להשמש בכבודי, ואמר קסידא זהו נדר לרוח הקודש כפ"ס ומסידות עניא לידי רוח הקודש שאמר אז נדרת נאמן למסידך וגדר הקסידות הוא אהבה שלימה נאמן כידוע, וז"ל דלחי נכסטר' דיעינא ואחדבק בייעינא וסליק לעילא. ר"ל שהלך כל המדרגות תחאין הכל כסטר' דיעינא שם אין אחיזה לס"א ואחדבק בייעינא. ר"ל נהיכל אהבה: וסליק לעילא. ר"ל נאמן דלחיות כפ"ו ופא"כ אלו השלשה נאמתי לתחת כפ"ו: [טט] כד עטא להאי כו' נאמתי רבה כו'. ר"ל לדנק זה ההיכל נהיכל דלנדרהם נאמתי נאמן דלנדרהם נאמתי רבה כו' וזה ההיכל נקרא אהבה וזטא כסוד העאור הגדול ואת העאור הקטן כפ"ס בפי' נראשית ד' כו' ע"א כדון אומינת גרסה לעיניהו רישא לתחאי כו' בכל אינון דרגין דליה אע"ג דליה רישא עלייהו דהא לית אמתא גריבויא נר נבעלה כדקא את העאור הגדול הוי"ה ואת העאור הקטן אלקים כו' ע"ש, וז"ל כדון אשתלים ברוא דמהימנוחא שהוא יסוד וז"ל: [נא] ואיהו סליק ואשלים אהבה וזטא נאמתי רב'. כי י' כמה מדרגות נאמתי נהיכל וכן בכל דבר יש ענינה בשלם הע"י לנד ושלעמלה קוה

[נב] ועל דא מית באהבת ונפק נשמחית בהאי קרא ואהבת. וכאח הולקיה. [נג] כל אינון אחרנין נחתו לתתא כל חד וחד ואתענשו בההו' יסיד' דנהת לתת'. [נד] אלישע נחת לתת' בסטר שמאל' דאיהו אשא ונחית ביה ולא סליק ואערע בההו' סטר' אחר' דאקרי אל אחר [נה] ואתמנע מניה חשיבת ואתתריך בנין דאתדבק ביה [נו] וע' ד אקרי אחר ואיקומנ'. [נו] בן עזאי

דאקרי שמי"ם וזמין לית לאתחבר' בהדיה. (כא) כיון דאתקשרו כללו דלתת' בהדיה אמר ישקני מנשיקות פיהו. וכדין איהו חדות לאתקשר' רוח' ברוחא ולאשתלמ' דא ברא כרין איהו שלימו בחבורא תרא. כיון דהאי רוח' אתחבר בהדיה ואשתל' דא ברא ואתנהירו דא ברא בכל שלימו כדק' חוי כתאי רעות' דצלי כר נש וכאח דסליק כולי' כדק' חוי

ביאור הגר"א

מה וכן בכל עולם כשה מדריגות ויש באהבה דנריאה לנד והוא הניע אפילו לאהבה רבה דאלימות, ולכן אשר שליטא חסידא, ומעלתו גבוה מאוד בכל השלימות כע"ל ע"א דאיון כשמתין דמתערי מילונתא דרתיסו דלעילא ומתא כדא איון כשמתין שילאין כנון ר"ע וקציריו כו', ולכן אשליט אהבה זוטא באהבה רבה כדקא חזי וזהו שנקר' חסידא שליטא כ"ל: [נב] וע"ד סית באהבה וכפתי כשמת' נהאי קרא ואהבת כו'. כע"ס א"ל תלמידיו רבינו ע"כ א"ל כל ימי הייתי

מטעור ע"פ זה ואהבת בכל כפדך כו' ה"י עאריך באחד עד שילאה כשמתו באחד, והוא כי היסוד של ק"ש באחד הוא נהיכל אהבה להדבק באהבה רבה דלעילא בסוד ואיש כי יקח את אחותו חסד הוא ולכן ה' עאריך באחד, והוא מילונתא דרתיסו דלעילא ומתא כידוע בסוד יקיד ק"ש וזו היא סימת נשיקה כ"ל לכן ילאה כשמתו באחד, חו"ש בכל כפדך אפילו הוא נוטל את כפדך אפילו כשעה זו להדבק באהבתו ית"ש, חו"ש כל ימי הייתי מלעור בכל לבנדך אפילו נוטל את כפדך מתי ילא לירי ואקייסנו ועכשיו שנא לידי לא אקייסנו אחרו לו עד כאן ר"ל כע"ס המפרשים שאלו לו למה ה' עאריך בזה הפסוק ואינו קורא יותר חו"ש עכשיו שנא לידי וכו' והוא במינת אחד כ"ל, חו"ש ילמה בת קול אשריך ר"ע שאתה מוטרף לקיי עוה"ב ופירשו ז"ל בלא דין כלל, והוא כע"ל דאיון כשמתין דמתערין מילונתא דרתיסו כו' כנון ר"ע ומציריו דאלין לא אתקרינ' לאשתאבא בנהר דינור דהא כל אר כשמתין כו', חו"ש זכאה חולקי': [נג] כל אינון אחרנין נחתי כו' דקתא לתתא. ר"ל שאלו הג' לא עאלו לעילא דנהיכלות האלו וסליקו לעילא שכלן סוד היסוד אלף נחתי לתתא כע"ס שגן עה"ד עו"ר ואם הגיעו בזהו רע ואתענשו בזהו יסודא כל אחד שעה, והענין כי אין דנקות אלף בימינא שכלן הק"ש בנהיכל אהבה שכלן ר"ע דחתי כסטי' דיעינא ככנס בשלוש וילא בשלוש עש"כ הם שנכנסו בג' יסודות האקרים וכפתי לתתא כע"ס: [נד] אלישע נחת לתתא. ר"ל כע"ס כ"ל: כסטר שטאלא דליהו אשא וכפתי גי' ולא סליק. ר"ל שלא סליק לעולה דנהיכלות אלף נחתי עשס למטה עד הס"א, חו"ש ואתדבק בזהו ס"א דאקרי אל אחר, והוא ג"כ ביסודא דאשא כס"א שכ"א נחתי ביסודו כ"ל והוא בנהיכל שכנגד היכל זהות שהוא יסוד השני ע"ד יסודות ארבע קת"ס כ"ל והוא היכל קונה כע"ל ד' רס"ה היכלא דביעאזה היכלא דא איהו דאקרי יונה כו' אקרי אף הכי אל בנינון דאקרי' כסטי' דקדושה האי אל ככר כו': [נה] ואמתנע כו' בנין דאתדבק גי'. ר"ל שדבק שם כס"א שכל ישראל אף אס חוטאים ורשעים מ"ע כשארים ברזא דטהיטותא כע"ס אעפ"י שטטא ישראל ואף בנר אפרו דאף אס הדר גי' ישראל מותר הוא כו' דלעולם כשאר ברזא דטהיטותא כע"ס כפי' שטיני ד' ל"ו ול"ו ח"ת בזמנא דנ"ב מתבשרין עובדין לתתא אמתנע לגבייהו לעילא יסינא דקוב"ה (כו' עיי"ש) וישראל אע"ג דלא מתבשרין עובדין כולהו מן סטרא דיעינא קא אחרין וננין דאתכסייח יסינא בעובדייהו שלטא עלייהו שטאלא וכל אינון דחתי מטי' דשטאלא וע"ד שליחות' בידא דקיווחא כו' דאיון מטי' דשטאלא ולא בידא דשטאלא דאע"ג דקייני כיהו מטי' דיעינא קא אחר כו' אינון בימינא ולא ארדנקו בשטאלא ולא אמתנעו בנהל לעלשין כו', חלל הוא לאתדבק בשטאלא באל אחר ולכן אמתנע סיני' תשובה, וכע"ס ילמה ד"ק ואמרה שינו כנים שונבים חוץ מאחד וכע"ס בין כך ובין כך אסם קריים כנים חו"ש שונו כנים שונבים אע"ג שזונבים אסם מ"ס אסם כנים וכו' ולכן שונו חוץ מאחד שפסק שכלל כנים כו', וכע"ס כל בתי' לא יסובין ואינו דומה לעובד כו"ס שלא היה כלל בימינא, חו"ש שידע רגונו ומרדנו, ואפילו גר אינו ככנס בכלל כנים כידוע ובע"ס ומה ישראל שנקראו כנים לעקום כו' גר הקל כו': [נו] וע"ד אקרי אחר ואקייסנא. ר"ל שדבק באל אחר ונענש הוא יותר מכלם לפי שכל מוקפא דס"א בשטאלא לכן כדנק כו': [נו] בן עזאי

חוי (מ"ה א') עד ההוא אתר לחבר' רחיו דא
ברא כדון (ד"ל שמים אחבר' ברוח' דא ברחיו
בשלימו באנהרות' מתרבין דא ברא. (כב) כדון)
כל אינון היכלין וכל אינון רוחין דאכלילו כהאי כל
חד וחד מאינון רוחין דהיכלין דאינון בכלל'דשמים
כל חד וחד נטיל ההוא היכל' ומהוא רוח' דאחיו
לית לאחבר' בהדית ולאשחלמ' בהדית כדקא יאות. (ד"ל בגין דהאי רוח' שתיחאדאקרי שמים
דאיתו רוחא קדישא לעילא נטיל היכלא דא רוח' דא דאקרי רצון סליק לון לגביהו בההוא
יחוד' והכי אחברין רצון לאתנשקא) (כ"ל בגין דההוא רוחא שתיחאדא דאקרי רצון סליק לון
לגביהו בההו' יחוד'. והכי אחברין, שמים דאיתו רוח' קדיש' לעיל' נטיל היכל' דא רוח' דא דאקרי
רצון

ביאור הגר"א

דכוק' ביחודא קדא, ו"ש כיון דהאי רוחא אחבר' בהדיהו
כו' רחיו דא דלא. ר"ל שעיכרא אחר כל אינון תחלין
כו' והן ד' דגין, תחילה להכלל כל הרוחין בזה הרוח,
ואח"כ לאתחברא עמי, ואח"כ לסלקא רוחא דא דכליל
כל הרוחין בשמים ואח"כ להתחבר בשמים, ו"ש כיון דההוא
כו' זה כלילת הרוחין נ, וכדון כו' נצבורא קדא והו
כלילת הרוחין זה בזה וכלהו בזה הרוח והו סוד היקוד של
בשכח' לו, כיון דהאי רוחא כו' הוא לסלקא בשמים, כדון
שמים אחבר' נרוחא דא כו' הוא אחברות בשמים נציבורא
אחד שזה נרוחא דה' הוא האלקים ועד כאן הוא רוח דה'
אחד ושמו ח' נרוחא דיקודא: (כב) כדון כל אינון היכלין
וכל אינון כו' כל חד וחד מאינון כו'. ר"ל כמו שנהיכל
רנון ככללו כולם כל היכלין והרוחין דו"ק כן נב"מ שמים
ג"כ ככללו כל הו"ק והוא ביחודא דשע ישראל, וכאשר
עתידיקין היכל זה עם שמים כ"ל עו"ק אחבר' בהיכל השייך
לו וכן רוח דכל ח' דו"ק נרוחא דהיכל השייך לו, וספר
שמים דאיתו רוחא כו' אברהם דאיתו כו' יצחק כו' שאר
נביאים שהם כו"ה כו' יוסף הלויק עמודא דעלמא כו' לדיק
יסוד עולם, ואמר לאתנשקא לאחברא דא דלא לאשתלמא
כו' שהן ג' דגין, קשירו דא דלא נסוד נשיקין, ואח"כ לאתחבר'
שיהיו שניהם ח', ואח"כ לאשתלמא מה שסדר לן, והן ג"ר
כידוע וכו"ש ע"ב כדון נשחא עילאה דכלהו אח"י מעילא
וכהיר לון והוה כהירין כללו בויכין בשנימו כדקאמין עד
דנהורא עילא' אחרת וכלא עילא כו' נעמא' דלא אחרים
כו' והן ג"ר נסוד נשחא שכולל יק"כ שזה אשתלמא דילהו,
ועד שנעשו ח' לא נחית עליהו ע"ק ולא שרי עליהו נשחא
נב"ס דלית דו"כ כו', ו"ש לאתנשקא דא דלא סוד אחבר' לית
רוחא נריא נסוד אהבה ד' רוחין ועדיין הן ד' רוחין, ואח"כ
לאתחברא דא דלא ביחודא ח' גמור ה' הוא אלקים, ואח"כ
לאשתלמא

עוזי נחית ביסוד' דעפר' ועד לא מטא לאוקידו דעפר'
דמאטי לההו' סטר אחר' אטבע בההו' עפר' ומית.
ועל דא כתיב (תהלים קט"ו) יקר בעיני ה' המוטה
לחסידיו. [נח] בן זומא נחית ביסוד' דרוח' ואערע
ברוחא

לית לאחבר' בהדית ולאשחלמ' בהדית כדקא יאות. (ד"ל בגין דהאי רוח' שתיחאדאקרי שמים
דאיתו רוחא קדישא לעילא נטיל היכלא דא רוח' דא דאקרי רצון סליק לון לגביהו בההוא
יחוד' והכי אחברין רצון לאתנשקא) (כ"ל בגין דההוא רוחא שתיחאדא דאקרי רצון סליק לון
לגביהו בההו' יחוד'. והכי אחברין, שמים דאיתו רוח' קדיש' לעיל' נטיל היכל' דא רוח' דא דאקרי
רצון

עוזי נחית ביסודא דעפר' כו' בההוא עפר' ומית שם. שהיחיה
הוא נסוד העפר כידוע נסוד כי עפר אתה ואל עפר תשוב
וכש עפר לקטו וכש"ל לקטן ד' רס"ו ע"א האי רוח' איתו
אקרי עפרא כו' בגין דהאי איתו עפרא דקיעטא כו' מעפר
שריפת הקטא כו' רוח דההוא חיויא תקיפא, ואמר ועד
לא מטא לאוקידו כו' ר"ל שח"ו לא מטא לס"א רק אחד
לנד אכל נ"ע וב"ו לא נחית שם אלא דכתיב נצה"ד טו"ר
כ"ל ונעשו שם והוא כענין שח"ו לעיל במייני עלמא אע"ג
דקיימי כינהו לא אחברין בשחלל אלא ישיבא אחברייא
ושלמא עליהו שחלל, והוא המקום שם ראוי לשלום הס"א
ו"ש למטה אשר יש לדיקים שגניע אליהם כעשה הרשעים
כו', ו"ש עד לא מטי כו' ר"ל בעפר של הקדושה שגושה
פירות יש שריפת ארץ שחלל לס"א פסולת עפר, שחלל ה'
יסודות שפסולת שלהן ילאו ד' יסודות הס"א שמים מולות
יס וכן מכולם כידוע, והוא מ"ש גפרית ועלם שריפה כו'
לא תזרע ולא תלמיך כו' דההוא דמטי לס"א כש"ש שם עפרא
דקיעטא דלא עבדית מולדין ואינין לעלמין, והוא אטבע קודם
שהגיע לשם ולכן מית בההוא עפרא, כש"ש שפני מה אפרה
מורה הבא עולה בנחל אפר הקב"ה יבא מי שלא עשה פירות
וינחץ בעקום שאין עושה פירות ויכפר על מי שלא הניחוהו
לעשות פירות שהוא העימה, ואמר הי פירות אליהם פ"ו
אלא אמתו, ו"ש וע"ד כמי יקר בעיני ה' הסומה למסידיו,
שלא יעשה פירות, ואמר למסידיו כש"ש הרוחא בן עוזי ילפה
לחסימות ולפי שלא נשלים עדיין בשנים לא עלה כר"ע ונענע
בעפר שהוא נגד היכל אהבה כש"ש בהיכל הקדושי דס"א האי
רוחא אקרי עפרא כו': [נח] בן זומא נחית כו' ולא
אחייב ב'. כש"ש בן זומא נכנע, ואמר נרוחא אחרא דמטי
לסטר כו'. ר"ל שאין נכנס כס"א ח' כ"ל אלא פגע נרוח
דמטא לס"א ששקבל מטו הס"א וכן נב"ע כ"ל וההוא רוח'
דמטא

רצון לאתחנשק) רא ברא לאתחבר' רא ברא לאשחלמ' ברוח' אחר' דמט' לסטר מסאב' ראקרי פגע רע ובנין
 כך פגע ביה ולא אתישב ביה. [נט] וכלהו לא
 אשחובו אברחם

ביאור הגר"א

דעטא לס"א הוא נקר' פגע רע שאזי רע עלמו אלל פוגע
 ברע וכן אוקידו דעפרא שסטו כעזה העפר דס"א אינו הרע
 בעלמו, ובהן נעשין ב' א והניע לנדיקים כעעזה הרשעים
 ב', והוא נחית ברוק' דקמחא שהוא אורי"ל שבו נמנה
 התורה כמ"ס ב' יתרו ד' ע"ק ע"א ע"ש ופגע ברוקא אקרא
 ולא אמיש ב' כמחא ופפגע, וז' ועהכ"א דבש מלאת
 אלל דייד פן משגענו והקאמו שהוא ה' קבס כמ"ס הוראה
 בן זוטא ילפה למכסה וכולם נעשו נעין שלו כידוע:

[נט] וכלהו לא אשחובו עשוכא וע"ד אחר שלמה יש הנל ב' כעעזה הרשעים ננין דאלו ב'. ר"ל יש הנל ב' כמ"ס
 במיקונים מס"ד ק"ה ע"א קין אחקרי ע"ש דקני על אחוה בנין דחא יקרי' ותוקפו לעילא דאמקבל קורבני' ב' א"ל
 א"כ דקורבני' דילי' אהקבל אחאי אחיהב קילא לקין למקטלי' א"ל בנ"ד יש הנל אשר כעזה על הארץ אשר יש לדיקים ב' א
 אחאי א"ל הכי וודאי רוא עילאה הוא דליהו הוה דרגא דעה"ד שו"ר דחא ב' וקמא דחא ב' קני' עשכ"א בהאי עמא
 ב' כמי' יש הנל אשר כעזה על הארץ כההוא יום הנין ומת ב' בנ"ד אשר יש לדיקים שניע עליהם כעעזה הרשעים וגו'
 א"ל הכא אחרטיו לדיק ורע לו רע וטוב לו לדיק ורע לו הכא אחרטיו יש לדיקים שניע עליהם כעעזה הרשעים ודא
 לדיק דאערא לי' כעעזה הרשעים לאו דליהו רעע ולא בן רעע אלא כעעזה הרשעים דבן בעובדא דייבנא דליטון ס"ע
 ונחש אירע לי' בעובדא דליהו והאי איהו רח פוקד עון אבות על בנים ננין דעעזה אבותיהם בדיהם ב', והוא סוד הגילגול
 והנן זה עמוד, ואחר שד' ק"ט א"ל תבירי' ר' א"ה דליטון לדיקוי' אחאי עניע עליהם כעעזה הרשעים א"ל גלגולא גרמי
 לון דייח' לון כעובד' דרעי' ב' כמתי' דליהו מס' דאדם והנל דדא אפ' כעעזה ב', והענין כי אלו כולם באו לתקן קלקול
 הנל שהיו מגלגוליו כי אמגלגל גלגוליו אלו הג' כי הכל הנל הוא בסוד הנל דמסיק ממוחא דכליל בתלת א' רוח מ"ס שהוא
 רוח דתלת אהן וכמו שאדם כמגלגל בתלת אהן של היסודות הכ"ל וכעעזה היסוד הרביעי כליל כולם בסוד משה ש' תלת
 חיוון ס"ה אדם כמ"ס במיקונים בן הכל כמגלגל באלו הד' וכולם כעעזו שכולם חטאו ב' שהכל הנין כמ"ס ש ד' ק"ה
 ע"א עובדא דאבות הוה לי' ומת כי ביום אכלך עשנו ב' ההוא יומא הנין ומת, וכן כולם הנינו כמ"ס ב"ע הנין ומת ב'
 הנין ב', והענין הנין הוא כמחשבה חטאו כמו כהנל לפרדס שהוא עה"ד שו"ר ושם חטא אדה"ר ושם עקרו
 הטעות אל חמר בו ושם קלקל הכל וכן אלו לא מיקבו רק ר"ע לבד וגם אליו הניע כעעזה הרשעים על גילגולו כמ"ס בגמרי'
 על מיתת ריע אשר יש לדיקים שניע עליהם כעעזה הרשעים והוא ענין הכ"ל, ח"ש יש הנל כעעזה על הארץ שהכל הוא
 תלת גלגולים דאט"ש ועל הארץ הוא יסוד הרביעי רק ר"ע לא הנין ומיקן הכל כעכנס בשלום ויאל בשלום שכן עאלו בקליפין
 דפדד'ס והוא ככנס כמחא כי קודם שניעין אל הקדושה נריך לעבור גו קליפין לאטערפא שם אכל לא לעמוד שם ולהסתכל
 רק דרך לעבור לבד וכולם (ל) עמדו שם אדם והנל ב' רק אהן, כמ"ס ב' לך ד' פ"ג ע"א אר"ש מ"ח כולא רוא
 דמכשתא איהו דקא רמי' הבא ורגין דלמחא דקא נחית אברהם לעמוקא דלהון וידע להון ולא אמדנק בבו ומת לקמי'
 עארי ולא אחמתי בבו כאדם דכד מטא להוהא דרגא ב' ולא אחמתי ככד דכד נחית ומטא להוהא דרגא ב' אבל באברהם
 מה כמי' ויעל אברהם מחמרים דמליק ולא נחית ומת לאחרי' לדרגא עילאה דאמדנק ב' כי הננייה דא דרוס דרגא עילאה
 ב', וכן אלו כולם נחתי בקליפין לבד ר"ע דמליק ולא נחית והכל בשניל דאמדנק ביעינא כמו באברהם ככ"ל אבל כולם
 נחתי בקליפין כמ"ס במיקונים ד' י' ויאל קליפה דעירלה דכסי על יו"ד אית לה תלת קליפין כנלדי גלגלים דא על דא ואיטון
 בקליפין דאחוא (והוא קליפין דמכסין על פרד'ס דכאן אנו ככ"ל), דאחמר עליהו והאך הימה מוהו ובוהו דא
 קו ירוק קליפה קדמאה דאחוא ובוהו אבנים מפותות דא קליפה מתייכל דלחנא קסא כאבן וקשך קליפה מלימאה ובוהו
 אוקטוה רבן אין דורשין בעריות בשלשה שלש שנים יהי' לכם ערלים ולקבל מוחא איהו ובשנה הרביעית יהי' כל פרוי קדש
 הילולים לה' ובהון מס' דא ארבעה ככנסו לפרדס שלשה אכלו מאלין קליפין וממו רביעאה אכל אינא וורק קליפה ומי
 בנ"ד אחמר ר"ע רעון מלא מוהו אכל קליפיו זרק, והוא נעט"ש עה"ד שו"ר שם רמין דעט"ש כמ"ס במיקונים, וזהו
 פרדס רמנים וכמ"ס ב' בראשית ד' כ"ז ע"א ובהר יואל מעקן בודאי לעילא בעץ הקיים חמן לית קליפה טובראה הה"ר
 לל

(כד) אברהם דאיתו ימינו לעיל, נטיל (ד"ה) ז'ג היכל
דקארמן) היכל אהבת רוח דאקרי אהב"ה לאתקשר
דא

אשחובו מעונשא . ועל דא אמר שלמה (קהל)
ח' יש הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש
צדיקי

ביאור הגר"א

גרה רבקה רחל בנ"ת ג' היכלות דבו' אלו , וכמו שיעקב
סליק בנ' דרגין יעקב וישראל ת"ת ודעת כן לו ב' נשים
רחל כנגד היכל זה ולאה היא איש דעמ' בק"ק בפרשת
אשר שם ח"ש יוסף יעקב לרחל שנים בליון בשניה : (כד) אנרהם
דאיתו יעקב . נסוד ויעל הנגנה , קסד לאנרהם : נטיל כו'
רוח

לא יגודר בו' אבל בעץ דלמחא חית קליפין נוכחין וודאי
ואיתו נטוע בנחמא דעץ דז"א דאיתו קנוך טט"ע דג"ע כו' גן
דילי' פרד"ס דילי' חסן עאלו ע וניז' ואלישע דקליפין דילי'
טט"ע דא טוב וטט"ע דא רע ולא איסור והיתר כשר פסול
טוטאה וטהרה , וסוד זה בור"ק דשם עמתינו ולפעלה טוב כו'
והן ג' אנהן איתר כשר וטהור ועמתינו כו' והן ג' אלו
דנחמי למחא והן זה , והכל בד' חיות אלו שהן גנן נחת

אגוז וכהר יולא עעקן להשקות את הגן ככ"ל ועש' יפרד ככ"ל , וכט"ש שם ד' כ"ו ע"ב ודא איתו וכהר יולא עעקן להשקות
את הגן ועש' יפרד והי' לארבעה ראשים דאיתו קסד דרועא יעקב ובההוא זמנא הרולה להקבצים ידרים ושחנה מיכ"ל
אחשקין מיכ"ל ועמי' טטה יהודא ומרין שבעין גבורה דרועא שאלא (כו' עיי"ש עד) ועמי' טטה אפרים וב' שבעין עמי'
[וכט"ש בפי' נהעלותך אלו הד' הן ד' רוחות העולם קסד מורק גבורה לפון שהן חליין באו"א כט"ש בפי' נמדנר ד' קי"ח
ע"ב טט"ע דלחא אקיד ומליית קסד עילאה טט"ע דאישא חליית גבורה כו' ואלער שם ד' ק"ב ע"א מורק אבא לפון אישא
ודרוס ז"א ומערב כוק' ואמר דאיתו כנלך ואיתו נהוד ח"ש כאן דכלק בדרוס והוד בעערב וע"ש הסדר הזה ג"כ קנח"ס ד'
רגלי מרכבה ח"ג מורק ולפון ומ"ק דרוס ומערב ככ"ל וכן הוא ד' אומות השם הזכרים מורק ודרוס שהן רמשים והנכבות
לפון ומערב ח"ס עבינה בעערב ח"ש בפי' נמדנר ד' קי"ט ע"א וכט"ש דגל עקנה אפרים לנבואות ימה היינו עבינה שריו'
בעערב כו' והן חלת קשרין דכל אוד וכט"ש בפי' ויחי ד' רעיא ע"א פתח ר' אבא ואמר ויעש את היס מולק וכו' (עיי"ש
כ"ה עד) חלת קשרים דירכא שאלא הוד הודות דא מריסר כו' ד"א ועש' יפרד והי' לארבעה ראשים חליין אינון ד'
דכנכסו למדרס קד עאל נפישון דאיתו פי' שונה הלכות [ר"ל דפרד"ס הוא ר"ת ס"ט ר"מ דר"ש וט"ע הוא הלכות
פשוטו של מורה והוא ב"ע שעליו אמר קצתת ב"ע בטלו השקדים .] מתייבא עאל נפישון ומסן הוא קבור הוא דאחמר ב"י
כל הולך על גמון גבריאל גבר אל עלי' אחרת לגבר אשר דרכו כסתר ויסך אלוה בעדו ולא ידע גבר ית קבורתי' עד יוסף
הדין דלמגליא חסן ודא איתו רסו לכיכא - נדעיא [ר"ל שהוא כנכס נדעו שהוא גישון ששם קבור עשה כט"ש בפי' כי חלת
ד' רע"ט ע"ב קום טול אבנא דא בידך דאחמר בה כו' למבאר קליפין דאנון דא כסה רועיני פרנסי דרא אחכנאו על האי
אבנא דאיתו סלע דילך לאפקא מים עזען דכלה דילך עעין האפקה בהאי סלע דכניע דילה באורייתא ברוין סמיטין לית
סוף כו' וכל מוקפא דילהו לאעגרא קליפא דלעילא וכד טעאן לקליפה מתייבא דאיתו מקיפא איהי קשיא להון ומקפא בה
כל וימיהון כולהו בלישניהן דאיתו מקיפין ול"ל רסו לאפקא מיכה מ"א אלא אינון טיפין דנפקין על ידך דזמנא דאחמר ב"י
ויך את הסלע בטטהו פטעיים ובשחא מתייבא נפקי טיפין ואילין אינון רשימין דקכסה רעיון דקבלה דאיתו בנשיגה ואמר
עמי' והאי אבן לית טאן דלפיק מיכ"ל חכמה דאיתו מלגו דל"ל סוף דאיתו מוקפא עאלנא בר אבא כו' הלכה לשעא עמיכ"ל
ור"ל הרעו שהוא קליפה מבינא שבו גנוח הסוד שהוא לפנים והוא קליפה מתייבא דאנוח קשה באבנא ככ"ל וא"ל לעמוד על
הסוד שנחובו שבו' הלכה לשעא עמיכ"ל דרגא דעשה והוה קבורת עשה שהוא הסוד שגנו וקבור נדעו ואלו דיבר אל הסלע אז
הי' יולא מים בלי טרחא ויולא מים רבים הסוד שנחובו אבן בשביל שהכה יל טיפין וטיפין והסוד גנו וקבור שם ולא ידע
איך את קבורתו ככ"ל ול"ל רסו לאפקא מיכ"ל כו' וכט"ש שם ד' ר"פ ע"א ומה דאחמר כך ולא ידע איך את קבורתו עד
היום הזה ווי לאיתו אטיטין לנן סמיטין עייכין דלא ידעי קבורה דילך דהוות אבא בעי רחמי מקוב"ה דלא ייעול כך בההוא
קבורה דבה אבא חכמה עת הבה"ה עשה עבדי שם כו' אלא הכא רזא רבנא קבורא בלועל דילי' דלוא הטנה לי' דאיתו
ארץ ליה ועיף בלי מים וליה מים אלא מורה ובה לא מורא לו ולא הדר לו וטאן דקזו לי' בההוא בלועל ונאיהו ולא
מרחא וכמקדמו ובג"כ כנאוי' ישי' הכה יסביל עבדי קא רעיו עלי' ובגין ההוא קבורה הוה בעי רחמי דלא ימות חסן כו'
ובג"כ אחרת והוא עקולל פסעיעו אמתניית קול בגין קוניה ופסע דישאל בקבורה דילך דאחמר כך ויקרר אותו בגי' כו'
ונקבורנו כרפא לנו בקבורא דאחמר עמא בלועל כרפא לנו דאבא הוא כשעא דכהר דאע"ג דאחמכיש בליה נהיר הוא
בסיבא ובכל כוכביא וטולי הכי אבא כהר בכל עארי הלכות וקבלות דעקן אחשקין בגניחו כעבועא דאשקי לאלילין חיות
שרהיון בגניחו עד דאחמקעו טיפין בנאגליא וה"ד עיפיו עיינומך קולה דאבא איתו כשעא דלואל ביעי הקורן חיות
עבועין

אגוז וכהר יולא עעקן להשקות את הגן ככ"ל ועש' יפרד ככ"ל , וכט"ש שם ד' כ"ו ע"ב ודא איתו וכהר יולא עעקן להשקות
את הגן ועש' יפרד והי' לארבעה ראשים דאיתו קסד דרועא יעקב ובההוא זמנא הרולה להקבצים ידרים ושחנה מיכ"ל
אחשקין מיכ"ל ועמי' טטה יהודא ומרין שבעין גבורה דרועא שאלא (כו' עיי"ש עד) ועמי' טטה אפרים וב' שבעין עמי'
[וכט"ש בפי' נהעלותך אלו הד' הן ד' רוחות העולם קסד מורק גבורה לפון שהן חליין באו"א כט"ש בפי' נמדנר ד' קי"ח
ע"ב טט"ע דלחא אקיד ומליית קסד עילאה טט"ע דאישא חליית גבורה כו' ואלער שם ד' ק"ב ע"א מורק אבא לפון אישא
ודרוס ז"א ומערב כוק' ואמר דאיתו כנלך ואיתו נהוד ח"ש כאן דכלק בדרוס והוד בעערב וע"ש הסדר הזה ג"כ קנח"ס ד'
רגלי מרכבה ח"ג מורק ולפון ומ"ק דרוס ומערב ככ"ל וכן הוא ד' אומות השם הזכרים מורק ודרוס שהן רמשים והנכבות
לפון ומערב ח"ס עבינה בעערב ח"ש בפי' נמדנר ד' קי"ט ע"א וכט"ש דגל עקנה אפרים לנבואות ימה היינו עבינה שריו'
בעערב כו' והן חלת קשרין דכל אוד וכט"ש בפי' ויחי ד' רעיא ע"א פתח ר' אבא ואמר ויעש את היס מולק וכו' (עיי"ש
כ"ה עד) חלת קשרים דירכא שאלא הוד הודות דא מריסר כו' ד"א ועש' יפרד והי' לארבעה ראשים חליין אינון ד'
דכנכסו למדרס קד עאל נפישון דאיתו פי' שונה הלכות [ר"ל דפרד"ס הוא ר"ת ס"ט ר"מ דר"ש וט"ע הוא הלכות
פשוטו של מורה והוא ב"ע שעליו אמר קצתת ב"ע בטלו השקדים .] מתייבא עאל נפישון ומסן הוא קבור הוא דאחמר ב"י
כל הולך על גמון גבריאל גבר אל עלי' אחרת לגבר אשר דרכו כסתר ויסך אלוה בעדו ולא ידע גבר ית קבורתי' עד יוסף
הדין דלמגליא חסן ודא איתו רסו לכיכא - נדעיא [ר"ל שהוא כנכס נדעו שהוא גישון ששם קבור עשה כט"ש בפי' כי חלת
ד' רע"ט ע"ב קום טול אבנא דא בידך דאחמר בה כו' למבאר קליפין דאנון דא כסה רועיני פרנסי דרא אחכנאו על האי
אבנא דאיתו סלע דילך לאפקא מים עזען דכלה דילך עעין האפקה בהאי סלע דכניע דילה באורייתא ברוין סמיטין לית
סוף כו' וכל מוקפא דילהו לאעגרא קליפא דלעילא וכד טעאן לקליפה מתייבא דאיתו מקיפא איהי קשיא להון ומקפא בה
כל וימיהון כולהו בלישניהן דאיתו מקיפין ול"ל רסו לאפקא מיכה מ"א אלא אינון טיפין דנפקין על ידך דזמנא דאחמר ב"י
ויך את הסלע בטטהו פטעיים ובשחא מתייבא נפקי טיפין ואילין אינון רשימין דקכסה רעיון דקבלה דאיתו בנשיגה ואמר
עמי' והאי אבן לית טאן דלפיק מיכ"ל חכמה דאיתו מלגו דל"ל סוף דאיתו מוקפא עאלנא בר אבא כו' הלכה לשעא עמיכ"ל
ור"ל הרעו שהוא קליפה מבינא שבו גנוח הסוד שהוא לפנים והוא קליפה מתייבא דאנוח קשה באבנא ככ"ל וא"ל לעמוד על
הסוד שנחובו שבו' הלכה לשעא עמיכ"ל דרגא דעשה והוה קבורת עשה שהוא הסוד שגנו וקבור נדעו ואלו דיבר אל הסלע אז
הי' יולא מים בלי טרחא ויולא מים רבים הסוד שנחובו אבן בשביל שהכה יל טיפין וטיפין והסוד גנו וקבור שם ולא ידע
איך את קבורתו ככ"ל ול"ל רסו לאפקא מיכ"ל כו' וכט"ש שם ד' ר"פ ע"א ומה דאחמר כך ולא ידע איך את קבורתו עד
היום הזה ווי לאיתו אטיטין לנן סמיטין עייכין דלא ידעי קבורה דילך דהוות אבא בעי רחמי מקוב"ה דלא ייעול כך בההוא
קבורה דבה אבא חכמה עת הבה"ה עשה עבדי שם כו' אלא הכא רזא רבנא קבורא בלועל דילי' דלוא הטנה לי' דאיתו
ארץ ליה ועיף בלי מים וליה מים אלא מורה ובה לא מורא לו ולא הדר לו וטאן דקזו לי' בההוא בלועל ונאיהו ולא
מרחא וכמקדמו ובג"כ כנאוי' ישי' הכה יסביל עבדי קא רעיו עלי' ובגין ההוא קבורה הוה בעי רחמי דלא ימות חסן כו'
ובג"כ אחרת והוא עקולל פסעיעו אמתניית קול בגין קוניה ופסע דישאל בקבורה דילך דאחמר כך ויקרר אותו בגי' כו'
ונקבורנו כרפא לנו בקבורא דאחמר עמא בלועל כרפא לנו דאבא הוא כשעא דכהר דאע"ג דאחמכיש בליה נהיר הוא
בסיבא ובכל כוכביא וטולי הכי אבא כהר בכל עארי הלכות וקבלות דעקן אחשקין בגניחו כעבועא דאשקי לאלילין חיות
שרהיון בגניחו עד דאחמקעו טיפין בנאגליא וה"ד עיפיו עיינומך קולה דאבא איתו כשעא דלואל ביעי הקורן חיות
עבועין

דא ברא לאתחבר' דא ברא למהוי חד (כה) וסימנך
(שס י"ז) חנה נא ידעתי כי אשת יפת מראה את.
ושפירו דאתח' באינון שרים. (כו) יצחק דאיתו
שמאל' נטיל ההוי היכל' דבי דינ' דכל דינן

מתערין מתמן רוח' דאקרי וכות' לאתחבר' דא ברא ולאשתלט' דא ברא למהוי כלא חד כדקא
יאות. (כו) שאר נביאים נטלין תרין היכלין (ד'ל' דלחת') הרין רוחין נוגיה וזוה"ר ברו' דכתיב (ש"י ו')
חמוקי ורכיך וגו' לאתקשר' אלין באלין למהוי חד. (כח) יוסף הצדיק עמוד' דערמ' נטיל היכל' דספיר
רוחא

ביאור הגר"א

עוועין וכד טעא פורקא מהא כשטא דלזיל בקין לעילא
עוועין כו', והענין כי סוד טעא הוא סוד מורמו הלכה
למשה עסיני שהוא הסוד והוא גנוז בנמו והן האגדות שהן
בש"ס כמו השעשים דרנב"א וסנקנד שהן לפי הנראה ח"ו
דברים בטלים ובהן גנוז כל האורה והמורה מורת משה כל
רוין דאורייתא וזה שנקא טעא שלא יגנו סוד באלו הדברים
ולא כיון לו והו סחולל מפשעיו שנעשו חול דבריו שלו והוא
בפשעיו כמ' ויתעבר ה' בי למענכם וזהו כנזה לא מאר
לו כו' ולעמיד יתגלה הסוד שנמחו וזה התורה הקדשה
שיתגלה לעמיד וגרם הכאת הסלע דהוא קליפא מניינא הרמו
הכל' ולכן נזר העימה והקבורה בזולמא דלאו דילי' ואין
מתגלין אלא הטיפין דכפוי ע"י, וז"ל ומתן הוא קבור ההוא
הדמור ד' כל הוהך על גזון ר"ל טעא שהוא המתין הנדון
ליומן נקא דריס כמ"ס שס ד' רע"ח ורע"ט מנינא דמחני'
דבה אמרבו מחני' יפא כו' ואינון מארי מחני' מניינא המתין
הגדול נקא דריס לקבל דריס המתין כו' אדהכי הא כונא
נרא אדזטן לגבי' ואמר ר"ע איתן עושנך וזיס בסלע קך
מחני' דמסיע רך דהא כונין בסלע קכא דלהון כו' מאן הוא
דנחית לתמוא נא לאשכחא זמא דא אלא אנה דאממר
נך דקדך כהרי אל ומשפטין מהוס דבה כמא מארי מחני'
דנעי למחא לעווקא כו' ונקימו מתן ולא סליקו כו' מאן
דנקיבו דילי' דההוא סלע בלא רש אמי מוויא לנכחא לי'
כו' מוהו קו ירוק קליפה ירוקה דאגוזא מניינא כוהו אכנין
מפולטין דאינון סלעין מקיפין. דמארי מחני' פסקי מניינא
כמא פסקות לאפקא מי' דאורייתא וננ"ד אתקריאו אנכיס
לסייע לך ואנח מחני' דמסייע לך יתר מכולהו גנין דאחא כו' ליומן ע"א אורייתא דאממר בי כי לויא קו הס לראשך כו',
והכל ע"א הסוד דקבור דנמו שהוא הסלע קליפה מחניא וזהו וזיס בסלע קך שגנוז בסלע והוא סוד דרך נקא עלי לור
זה הנקא גנוז נזור והוא סוד הסלע אלא נחמן הנקא עלי לור כמ"ס ד' כ"ו ע"ג וע"ד ע"א, וז"ל גבריאל גבר אל
שהגבר הראשון הוא רפ"אל סוד העפר שכתב שם נן עזאי ככ ל בפי' פקודי וז"ל אר שם הזהב בסוד עפרות וזה לו, וזה
הנהר הוא בסוד גבריאל בלפון והוא גבר כמ"ס גבר אל והוא קרות הגבר דנלות כמ"ס בפי' שלק לך ד' קע"א ע"ב עכמא
פלגא דילי' גלגולא דעמודא דליקא נפיק ונטש בהאי תרנגולא דאקרי גבר כנוכח דגבר אמרע גלגולא עלי' כיון דנטש גי'
בההוא גבר קרי ויהיב שיה קלין כו' (שהוא רזא דס' כמ"ס בפי' מרומה דף קל"ט ע"א ע"א) דא איהו דשיח חוטיין
מתקנרין ודא איהו וגוויימו כמאש' כו', ודא הוא תרנגולא דקרי ולא שכך ולנתר קרי כקלקדסין מאי קרי כל עונדין
דנני

רוח דאקרי אהנה. כמ"ס אנהא אהני: (כה) וסימנך
הנה כו' ושפירו כו'. שם השדים ככל', וכן כל נאה הוא
נחסד טורנא יאה ונסימא: (כו) ילקח כו'. בסוד ופקד
ילקח כמ"ס לולי אלהי אנהא ופקד ילקח ה' לי, ר"ל
שכולל שניהם בסוד איש חס יושב אהלים ואמר אלהי אנהא
סוד אלקי נקסד כמ"ס נסנא, ואמר לאשחלמא דא נדא,
שהוא סוד שלימו דינא בזכותא כמ"ס נפ"פ ד' רכ"ז ע"א
כד נטיל ילקח היכלא דא כדין כלא לעז דינא בזכותא כו'
גנין דלית שלימו דינא אלא בזכותא דא בלא דא לאו איהו
שלימו דינא בזכותא דא איהו שלימו דמיינומא כו' גנין
דכד קיימא דינא בזכותא כלא איהו נקבורא קדא ועילא
ומחא בשלימו, וז"ל למחוי כלא חד כדקא יאות: (כו) שאר
נביאים כו'. וכלהו לא נטלין אלא רוחא דהיכלין דכלולין
בהיכל הכלון בסוד הנשיקה רוחא נרוחא, וז"ל מרין רוסין
כו', וכן בכל היכל אשר רוחא כו' ולא הזכיר ההיכל אלא
סימן מחזה היכל נוטל הרומ: (כח) יוסף הלדיק כו' היכלא
דספיר. שפיר כולל כל גי' גוויין דקשת כמ"ס נפ' נח
ד' ע"א ע"ב גוין ירוק גוין סוקא גוין חיוור גוין ספיר
דאחכליל עכל גוויין הה"ד כנוראה הקשת כו' חיו דגוויין
דכלא וגנ"כ את קשתי נחמי נעמן מאי קשת כמא דאממר
דיוסף דכתיב ומשג באתר קשתו גנין דיוסף ליקא אקרי וגנ"כ
קשתו דא דריס קשת דאחכליל בלדיק כו' ולכן נקרי היכל
דספיר

רוח' דאקרי לכנת הספיר • (כט) ואע"ג דכתיב (שמות כ"ד) ותחת רגליו כגין יקר' דמלכ' והכי הוא ודאי. ולבתר

דבני עלמא בגין דליהו מארי' לאחמתי' וקסמ הסופר צמחיו
(כפ"ג וא"ש א') נמוכס לבוש הנדים וקסמ הסופר צמחיו
והוא צמחיל כידוע) וכל עובדין דבני עלמא כחם בכל יומא
(ח"ס) ניד כל אדם יתחום כפ"ג) וכלילא תמר דדרי כל
צראן אלין קרי ואמר מה אקרא כל הבשר תלי' כ"י (שהוא
שור אורכ עבד מלכים צמיר לבהה ואלין שכן מטט' שאל')
ואלמלא צמחי' אלבען דילי' ר' יהא מוקיד עלמא צמלהובי

3

ב' שלמות נרית שלום דנוק' וברית שלום דדכורא שהוא שומר הנרית נטיר כל גניזין דעאר' ור"ע ע"ה אחרת תיחזותא דרמינו דלעילא ותחתא כקדא ככ"ל זהו עאל בשלום ובפיק בשלום, וז"ל א"ל, ר"ע כשתניעו לאנני שיש טהור אל תאמרו מים מים טעום שנאמר דובר שקרים כו' כי שם שני מיני מים מ"ד וע"כ וס' תאמרו כקדא והם נקראים אנני שיש דלתגליו וס' הם בייקוד ולכן לא תאמרו ב' פ' מים שהם שם בייקוד ובדבור בלנד מעבו קולין ומטרו שגאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיני ושאקד הוא כבוד הפירוד וז"ש שם ב' בראשית שם אר"א אבא יומא קד הוינא בני עקדא ושאלינו תנבייא שמי כיהו דאמר ר"ע לתלמידיו כשתניעו לאנני שיש טהור אל תאמרו מים ששא מסכתנו גרסיכו ונרמיכו דכמי דובר שקרים לא יכון לנגד עיני אדהכי הא סנא דסנין (ר"ל אדה"ר), קא נחית א"ל רבנא דבא' קא שמתלנין א"ל ודלא עמיא דאר"ע לתלמי דיו כשתניעו לאנני שיש כו' אחר לון ודלא רזח עילאה אית הבא כו' אנני שיש טהור אינון דעכנון מין דכין כפקין ואינון רמיון, זאת א' רישא וסופא (ר"ל ב' יודין של אלף) וא"ו דלאיהי נטוי, כינייהו איהו עץ חיים עאל דאכל מיני' ומי לעולם ואלין ב' יודין אינון רמיון בייקוד דאינון מרי יצירות דעילאין ויצירה דמתאין ואינון עכסה בראש וקכסה בסוף מעלותם עכסה וודאי אינון מעלותם עכסה עילאה דתחות כתר עילאה ואינון לקבל ב' עיינין דבהון מרין דמעין נקמו לימא רבא ואמאי נקמי בני דלורייאח ממרין לויין אלן וס' עסה כתר לישראל ולא זכה בהו ואמרו וכלו ודא גרים אבדא דבית ראשון ושני ואמאי נכלו בנין דפסח וא"ו מינייהו דאיהו וא"ו דויילר ויהיב לון אחרנין מסט' דעץ הדעת טו"ר דמתחן אחיהיבת אורייתא באיסור והיתר מיטיבא חיים ופטעאלא עותא ובג"ד אחר ר"ע לתלמידיו כשתניעו לאנני שיש טהור אל תאמרו מים מים לא מהו שקלין אנני שיש טהור דאינון ב' יודין דויילר עכסה עילאה וקכסה תחתא לאננין אחרנין דאינון חיי וסותא דמתחן לב עכס ליטיבו ולב כסיל לשמאלו ולא עוד אלא מסכתנו גרסיכו בנין דאלין דעה"ד טו"ר אינון בפיודא ואנני שיש טהור אינון בייקוד בלא פירודא כלל ואי מיטרון דהא אסתלק עץ החיים מינייהו וכלו וזית פירודא ביינייהו דובר שקרים לא יכון לנגד עיני דהא לית מתן פירודא לעילא כו', וכן אחר במיקובי' תס"ד ד' ק"א ע"ה ע"ש. והענין כי ב' יודין ב' עכסות הן עכסה דז"ל וקכסה דנוק' שהן ב' יודין וי"ד דהוי' וי"ד דלדכ"י שבה עסטה למעלה כידוע והוא ב' יודין דשילוב יאהדו"כיה זהו עכסה בראש וקכסה בסוף וא"ו באשעל וא"ו אומיות שנכתיים והן כלולין בלות אלף י' במתלה וי' בסוף וא"ו באשעל והן ע"ד שהן עכסה דז"ל וע"כ שהם עכסה דנוק' וכן הם ב' יודין כינה ועלכות וא"ו ז"ל באשעל והכל שם הוי' וב' הוא נקסד שנו האלף הזה כע"ש בנקת"ז ד' ה' ע"ב נט' ערלות נקסד ואיהו לעילא כנוונא דא' ותחת גרליו כע"ש ב' כנוונא דא' וכולא א' כו' והא סליק אלף יהו"ד יי', והמחברות נקסד שהוא אלף כיזוע אור הגנוז כע"ש וא"ו ב' יקא את אומות מסד הוא כיזוע, ואמר ואלין ב' יודין אינון רמיון בייקוד שני ב' יודין שבעה"ד טו"ר הן ב' יגרים ינ"ט ויה"ר לב עכס ליטיבו כו' שהן דו"כ אור ופושך אור דכורא ופושך נוק' כע"ל ד' כ"ג ע"א וכלא הם ב' יצירות שניהם טוב דו"כ ח"ש יצירה דעילאין ויצירה דמתאין, שהוא ע"ם דלגילות וע"ם דנריאה, ואמר מעלותם עכסה, לרא' ששני עכסות הן ושניהם נעלמין כע"ש במיקובים מיקון י"ח י"ט ד' ל"ז נקודה עטירא גניזא דאחרת בה ובעל' מעיני כל מי כו' והאי נח נקודה סמיא כו', ואמר ואינון לקבל ב' עיינין, שהם כו"ה דקכסה ושם יקוד וז"ל כע"ש במיקון ד' ד' י"ד ע"ב והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה אינון מרין כרובי עינא פורשי כנפים אלין כפעמי עינא אינון עיינין בזמנא דאסתכלן באורא עיבור אחרת נהון ופניהם איש אל אחיו ובזמנא דלא עסתכלין באורא עיבור הא נקא עקלמון חסן עליה אחרת כי הקות יפריד כו', והוא באורא עיבור עץ חיים בייקודא ולא באורא עיבור ס' ע"ס ט' דעה"ד טו"ר ששם הפירוד והמות מפריד שם, וז"ש דובר שקרים לא יכון לנגד עיני מעיני הם לזותא הראשונה הן בייקודא עץ החיים והוא דובר שקרים ומפריד לכן לא יכון לנגד עיני נעץ החיים וכפידא עס', ואמר דבהון מרין דמעין כו' הוא סיד כעדר הקלנות שעלו סן הרחלה שהן חמושים ככ"ל כע"ש שכלום שמתאיות והן ב' לזותא אחרונים ע"ה הן עינא אחת פיורא בנו סיור', ואמר ואמאי נכלו בנין דפסח וא"ו מינייהו כו' הוא הכתב שע"כ הלוחות כע"ל ע"א ויילר כו' במרין לויין יקירין וי"ד י"ד דאיהו וא"ו קרות עלייהו, וב' יודין הוא שכינא עילאה ושכינא תחתא שהן עכסה בראש וקכסה בסוף ככ"ל וא"ו ע"ה באשעל יקודא דמרווייהו, וכע"ש שם וא"ו יקודא דמרווייהו כו' דאיהו ישראל ע"ה כליל שכינא עילאה ותחתא כו', וז"ש ודא גרם אבדא דבית ראשון ושני, שהן נגד שכינה עילאה ותחתא כידוע והכל ע"ש אלא זכר לע"א אלא לעה"ד כע"ל ע"ה ועעה"ד טו"ר לא תאמרו עטנו דאינון ע"ר וגלי לון קוב"ה דביום אכלו עטנו (שהוא עשיית העגל דוגמת חטא אדה"ר בעה"ד). גרמו דאבדו ב' אבדוין דאינון בית ראשון ושני דא איהו ב' א' כללך עטנו עות מחסן ב' פ' ואינון גרמו דלדיק יקרב ויבא גמית ראשון דאיהו שכינא עילאה ובבית שני דאיהו שכינא תחתא כו', והם ב' לוחין מים עילוינים מים תחתונים ובניהם כעלל ביטא וא"ו דאלף שנכתיים והן אנני שיש טהור דלתגליו כע"ש ב' ימרו ד' ס"ד ע"ב תאבא עההוא טלא עילאה דנגיד ע"ק וכד נגיד ע"ק ותאמך לקחל מסופין קדישין נטיל קוב"ה מרין כיסורי מינייהו ואמגליו ואמעניו מרין אננין יקירין נכב בהו ואמפשו למרין לויין כו', והן המים, ואמר טהור ככ"ל מין דכין שניטיבא הן שם טהור כע"ש במיקובים תס"ד ד' פ"ו ע"ב טהרה עסט' דכהנא כו' ע"ש, וכ"ו הוהיר אותם שיעלו עץ החיים ולא יסתכנו והם נקמו לעה"ד טו"ר וכולם נענשו שם ועל היומר אחר שירד בנייון ששם הנקא הולך על גיזין ושם נחתמה אדה"ר ג"כ שכן יבא בנייון ק"ל שנה

[סא] רור שאיל שאלתא ולא אתפרש דכתיב (מהלם יו) ממחים ירך ה' וגומר (ס"ט תוהא) על מה דא אלון דאחקטלו בקטולי עלמא צדיקי' וכאין דלא חאבו חוכה בנין דיתענשוּן . [סכ] ת"ח ממחים ירך

(ל) ולכתר עמוד' דא נטיל יתיר דאיתו רוא' דריון כאתר דהיכלא שביעאה . (לא) עד הכא מתחברן

ה' ממחים מחלד חלקם בחיים הכא איתו תרי סטרי ירך ה' וחלד ירך ה' דא קב"ח דנשמחא אחבניש לגביה . [סג] ממחים מחלד דא סטרא אחרא דגיפא איתו שלטא עלוי דכתיב (ישעיה ל"ה) לא אביט ארם עוד עם יושבי חרל . [סד] ת"ח נשמחא דאלין לאשלמות' דרוחא קרישא דלתון עשרה רוחין מתחא כדקא יאות וגופא דילתון יתמסר למלכו חייבא כל חד נטיל חולקיה ברוא דקרברנין . [סה] ותא חוי ריש' שירות' דמחמינת' גי מחשבה בטש בוצינ' דקרדיונית' וסליק גי מחשבה (ס"א ואפיק) נצוצין נצוצין וריק (ויקרא כ"ג ג') לחלת מאת ועשרין עיבר ובריר פסולת מגו מחשבת ואחבריר . אוף חבי כגונ' :

ביאר הגר"א

אע"ג דאחא בשקחא לנגד כו' ע"ש כמ"ל : (ל) ולכתר עמודא דא נטיל כו' . ר"ל בהיכל ק"ק שהוא כקודש ליון שלה , והוא זיווג דו"כ והוא כסוד שלכא דשלמא דל"י וס' ברוקא מתעלל מעלמא עילאה כחא דרוין כס"ש למטה : (לא) עד הכא מתחברין דרגין [כו'] ה' הוא האלקים . הו"ה דכורא האלקים נוק' והוא ה' של השם באילנות אלקים נהיכלות

שנה ואלתלא לא הליגו היו מחקנים חטא אדכ"ר מכל וכל ואחר יותר פכולס שסס טשה חכין הגדול שסס מוד החכין הגדול ושס סליקו דשלמה כס"ש פ' בא ד' ל"ה ע"א כד האי חכין הגדול חסי דלחא בנכחא זרועא דאור דא כדיון אחרע לס"א לההוא אחר דאקרי גיתון כו' ותנו ההוא רנו דזרועא דא אסתלק דרנו שלמה שלכא כד אסתלק למלכו דכתיב והורדמם איתו אל גיתון וכתיב ומשח איתו שס שס ולא באתר אחרא כו' וסימיו אחרנין אסתלק

[סז] אילי אילתא כו' חלקם בנשים . ר"ל כמ"ש אמרו מ"ה לפני הקב"ה זו מורה כו' מעשים ירך ה' כו' א"ל חלקם בנשים , ולא כמפרש האלה ומה היתה התשובה על שאלתם , ומס' והולך כאן ע"ד מהא אלין דאחקטלו בקטולא עלמא כו' . ר"ל עשרה הרוגי מלכות : דליקייא וכאין דלא חאבו חוכא בנין דיתענשוּן . שמיחמס הוא כסוד הקרבן כמ"ש למטה והוא דווקא טעה בלא טעא דל"ה לא סליק כסוד הקרבן כל מוס בו כידוע כסוד מסירת נפש נק"ש : [סח] מ"ה מעשים ירך כו' ידך ה' דא קוב"ה כו' . שהוא יד ה' שכינה שס אחרכש בשקחא ויאסוף רגליו אל המטה יד ה' : [סג] מעשים מעלד דא ס"א דגופא כו' . כסוד קן כל בשר הכסיל חוקק את ידיו ואוכל את בשרו ואסר לקט דקן כל בשר אתהי מקורבנין מבשרא דקורבנין וס"א נקר' קלד כמ"ש והוא כסוד האזינו כל יושבי קלד וכמ"ש כל מה שיש ביבשה יש בים ח"ץ שקוליה והוא סוד ועש עפר למסו והוא סוד הקלודה שעכלה את הכל ומקרב את הכל והוא ג"כ קן כל בשר ושכלה הנוק ומקרב אותו וז"ס ורקב עלמות קבאה שהוא הנקש דקני לאדכ"ר כידוע : [סד] מ"ה בשעתין דאלין לאשמושא כו' ומהבא רוא דקרבנין . ר"ל כמו הקרבן שהבשר עולה לזך כל בשר ורוחא ורעומא עולה ומשלים את הקדושה כן ג"כ עשרה הרוגי מלכות והן עשרה לקבל עשרה כמרין דסאבותא זה לעשות זה כן היו ' גופין וי' בשעתין כל אי' השלים דרגא אמת : [סה] מ"ה רישא שירותא דטהיטות' . ר"ל ראש האילנות כמ"ש : גו עקשנה בנט בולילא דקרידייתא וסליק גו עקשנה ואפיקי כילויין : שהבולילא דקרידייתא הוא דאפיקי כילויין : זריק למלת מאה ועשרין עיבר ובריר פסולת מנו עקשנה ואחבריר . ר"ל סוד עולם המהוה כמ"ש בא"ז ד' רל"ג ע"ב דילולא אפיקי זיקין בויקין למלת מאה ועשרין עיבר ואינון זיקין עלשין קדמאין אקרון וסימו לאלמר לבתר כפיין אופני' לאופנת' ואחמקן כו' , ואלי ה"ד כילויין הן ל"ב כתיבות של העקשנה חכמה ל"ב אלקים דעשה בראשית ש"א כלול מעשר הן ש"ך ולפי שהן כסוד אלקים בולילא דקרידייתא לכן זריק כילויין שהן דיכ"י הנחלקין ב' חסד דרכי להחמיר זה כסוד פיס זה כסוד אף כידוע וז"ס הקטורת דק הטיב דקה סן הדקה כידוע ומכ"א א' כעלם לא ידעו עיז והוא נמי הראשון שדנוק בעקרון ואינון מושגין רק ש"י ולכן נקר' חכמה י"ש ע"ש שמונ מליאותו עש"כ כתר שנקר' אין אף מליאותו לא עושג ולכן אל הוא כהירו דקממא וש"י כהורין מחות כורסייא , וכ"ז היתה כדי לבדר פסולת מתוך אוכל שהיו מעורבין בדיכ"י לכן כשברו והכלים ידו למטה בקליפה והאורות חזרו למעלה ונבררו הכילויין כידוע וז"ס ובריר פסולת מנו עקשנה ואחבריר , ח"ס שאמר נוהר עקשנה קמ"ג מ"ה שהוא י"ש דאחמבר נשס

מתחברן דרגין ומתחברן דא ברא לאשתלמא
דא עם דא למחוי בלהו חד . כלא כדקא חזי .
וכדין

ביאור הגר"א

ט"ה ואמרינן כי דוע, וכן הימה כ"ו נעשרה הרוגי מלכות
שהן עשרה טעו עתה שנה ל"ב שהן ש"ך ככ"ל שאז המחיל
להתנוגן סוד עולם המהוה כט"ז והארץ הימה מהוה כו' על
הגלות ירוח אלקים ערפפת כו' זו רוחו של עשי' ע"פ המיס
ע"י המורה ויאמר אלקים יהי אור על הגלותה וכט"ז בס"ף
ס"א ד' ט' ע"א והארץ הימה מהוה נזמנא דקוב"ה הוה
באלין קליפין בונה עולמות ומחריבן והא אוקמה לית השפעה
בכל עלמין וננה דליהו לדיק יקרב ויבש במרין עלמין כו',
שהם קריבו ב' בתי סקדשין ככ"ל, ונזמנא דקוב"ה באלין
קליפין אחר ב' סכותה בעקן מעצור מפלה, והוא כט"ז
מיס שרצ בזה"ק נכעלו שערי מפלה כו', ובההוא זמנא
דקוב"ה אשפעת ואמרינן דקוב"ה ולא יכפך עוד עוריק והו
עיכך רוחות את עוריק, והוא לעמיד ביעי עשי' כידוע והו

זהיכלות אלו נצריה וכדין מתעברין יחד ה' עם אלקים
כט"ז נפ' בראשית ד' כ' ע א בקדושתא אחרים איהו לעילא
באמון דשמי קדישא את רביעא' דילי' ולבחר אזעירת נרמא
לאחרקרי בשמי דאלקים ועב"ד סלקא לכל סטרין לעיל באת
ה' במצורא דאמון דשמי קדישא כו', והו האלקים, וכל
יקודא הוה צרוא דרזין נקודה הפנימית שבו לאשפעת ביהילין
בכל דרגא ודרגא והוא אלקים כבוד מלכותו לאשפעת בכל
דרין, וכ"ה בכל העולמות צרוא דאלקות כשמה הפנימית,
וכ"ה בנביאים נעת הגנואה איש אלקים חן נעשה שהימה
זאת תמיד עשו מארי דבימא כלת טסה, ואפילו בצבות ויעל
עעליי אלקים והן מרכבה לזאת העדרנה והוא שזקרא כסא
הכבוד

ט"ז על עולם המהוה יסוד המתקע"ד אשר קוטעו הכל על הגלות שבהן הקב"ה בונה עולמות ומחריבן שהן המתקע"ד
דורות כידוע וכט"ז במו"ד ס"א ע"ב ע"ג והי' לר"ך לאלו העשרה ליהרג ולעסור גופם למלכות הרשעה הס"א קליפה של מלכות
שמים מלכות דקדושה שעלי' כאשר והארץ הימה מהוה, וז"ל אף הכי אלן בנ"ה סליק בעתה כשה דאמרינן כסות
ואמרינן הכי אלן, שם כאן נמנר ככ"ל: [סו] אלן דבהו כו' סליק בעתה שנה. ר"ל שגופם נעסר לס"א וברו הגילויין
צדוד ט"ז ונעשיתם אשלימו ע"ס וכל הניצורין הוה בעתה שנה ס"ב כידוע, וז"ל כך סליק בעתה שנה ור"ל שז"ל אחר לפני
רנב"ע זו מורה וזו שנה אל שך עלה בעתה שנה וזוה עולמית הניצורין לחוד בעתה שנה וכך עלה בעתה שנה במחלה והשמיא
אשתיים והשלמותם הוה לפי שלא נברר כל הש"ך כלוין במחלה כט"ז באל"ר ד' קל"ה ע"ב וכד אמת האי דיוקנא אמתללו
כולה ואחריו לקיומא אחרא מנהון אמנעמו ולא אמנעמו וענהון לא אמנעמו כלל כו', והענין כי ג"ר אמנעמו למערי ולכן
אין מנס כונע בהם, ו"ק אמנעמו ולא אמנעמו, מלכות לא אמנעמו כלל, וז"ס ט"ז בס"ד פ"א מלכין קדשין עימו וארעא
אמנעמל ולכן נקרא עתה שנה י"ז ככ"ל שלא נבררו רק י"ז, והענין כי הש"ך כלוין הם שמונה מלכים כידוע שהן ל"ב
במחלה דעשנה ככ"ל והוא כי ב"א בו ד' זומיות הו"י ד' פרופין עתה שנה ולמטה שהן ל"ב וכו"א כלול עשנה שהוה
מרוק ש"ס וה"א אחרונה מרעא היא לא אמנעמא שהוא מלכות מ"י וז"ס מ"ז בספד"ל והארץ מביא לאו במחנה כו'
והוא צדוד גדול סוד הקר"י שמהפך יקר לקרי טפה של קטטה טפה דעוקא סוד הי"ש וי' ניצויות אין יולאין דרך היסוד רק
דרך עשר אלבעות הרגלין סוד לננה ולננה צדוד הרגלין ושם אחיזת ס"א בליסורין ולכן הוא שם צדוד הניצול והוא סוד
בקיעת הנשר שם, וז"ס כיוצא עשר ליסורין בקרקע שלא ילאו בנדה ושם אין יולאין רק עשר האחרונים מכל הש"ך ככ"ל
והן עשרה הרוגי מלכות וז"ס אשלימותם למלכות שמים, וכט"ז בזה"ק רות ד' ס"ט ע"ג ר' יוראי היה קמי' דר' עזרי'
בו שמיא כו' אמר סוד ה' ליריאי עשרה סבי קטולי מלכות על מציית יוסף אל פנתם הוא אליהו א"ל ר"ע
ל"ל זכירא אבוח אמר ומבני ישאכר יודעי כינה לעתים פתח מציית ויבא יעקב חן השדה בערב וחצא לאה
לקראתו ותאמר אלי תבא כי שכר שכרתיך שכר השתא שכרתיך לבחר זמנא השתא יש שכר ולבחר זמנא
נהו למלכות שמים נופין דלהון ישחארוך בדוכתייהו בהאי עלמא וכולא אחהדר כמלקרמין איש אשר כבדו
ברך אותם, והענין כי הוא סדר ששנה הרוגי מלכות הם עשרה בני יעקב טעם כט"ז בכל המדרשים וכט"ז בזה"ק
איכה שמיא (א' ר') יודאי סתם כו' והמעומתו אנשי המיל כד"ל ויש גם אנשי מיל קובא דנבי יעקב דהו אנשי מיל כו' קיימא
קמי קוב"ה ומנע דינא דהאיך קרא דמתיב גונב איש ועברו ומלא בידו מות יוסת כו' כי יעלא איש גונב כפש מלאו עבני
ישאל והמעמר בו ועברו ומת הגנב ההוא תמכא טאה שנין הוה קיימא ההוא נקש ומנע דינא כו' ווי סאן דקביל עובא
על קובו דהא עימה סכפא על קובין ואהדר לקבל עובא אחרא כו' בההוא עתה נחת ס"ס, וכלל עלמא ועאל רוחא דא
נעמי דההוא רע מלכא דרומי ומנע דינא מתקיימי עלמא כו', והי' קשה לו אחר ששנה השנים משונה והמתקמו ועימו
ועימה

כראשית ט"ה א'

היכלות הזוהר

פקורי רנ"ד ב' רנ"ה א'

ולאחרדבק' במארי'. (יג) הבא הכרעיה והשתיה'א' סליק במחשב'. וכלא (רנ"ה א') כמת דאצטריך. וקודה ופרישו דכפין ונפילה ראפין [סז] חרו מסטרא דא ועציבו מסטרא דא. לאמשכא

ביאור הגר"א

דסתים ולא שביק חזן ללא אודען לעינא: (לג) הבא הכרע' והנה הנגדים להם אציהו בנדרה וילקח כי שילאו מהם ישמעאל ועשיו אבל לא ביעקב כיודע נסוד נסח דדד עין יעקב שזין חקנלים נגדים או ח"ש אחר שהיא בן נגים האיד אפער להזלגס בו חבני יעקב ונקט ליגא דגמרא, אפר

ומבני ישעבר יודעי בינה לעתים. ר"ל שישעבר נתגלגל בנחש רביעי ע"ה שלכן זכה לאורה חפה לבינה עד אחר מע"ה יג לך אדם כזה ואמה נחמן תורה ע"י והתורה תבינה כיודע והי' חגבר שנים נסוד יודעי בינה לעתים ובישעבר נתגלגל כיוון יעקב ועשו ולכן הי' יכול להתגלגל בו, ח"ש פתח ואחר בו' אלי מתא בו'. ר"ל בעלמך לירך לנש עלי' ח"ש וינא הוא בו', ח"ש עבר השלח שברמ"ך לבתר זמא. ר"ל דעכשו יתבאר ביגבר וכן אר"כ נר"ע: השאט ישעבר. יג כלוין הכ"ל שכללא דלהון ביעקב: ולבחר זמא כיהוו לעלכות שמים. היו"ד כלוין הנאריין: גיפין דלהון אשתארו דבוכתייהו. ר"ל וכו' נסוד העיבור וגופן של עשרה היס אשתארו דבוכתייהו נהאי עלתא תדור הס"א נסוד הקרננות כע"ל, ח"ש אביך ואיך נאו איך א"לך מסע ח"ש ישעבר חמיר נגס דכפית לתמור כע"ש בס ויח' ד' רע"ב ע"ב, ואחר ר"ע כשהיימי ע"ה אפרמי מי ימן לי מ"ס ואנכנו כממור שה"ס כפית לתמור כע"ש, וראובן הוא ר"א הגדול ולכן נק' הגדול הגדול שנאשים, ורש"ג ור"י כ"ג הן שמעון ולוי הן היו מחלה נענה לכן הי' מחלה הכל העצרה ר"ש [כנד שמעון] ור"י כ"ג משענ לוי, וכברנו שניהם יחד נסוד שמעון ולוי אחים ולכן נהרג ר"א מחילה שזר החליל לדבר ודבר ללוי, יעקבא אומיות יעקב ולכן כל העצרה כתייחסו על שמו ר"ע וסניירו ש"י אב לכולם, ח"ש היו יוסף ראש בניו יעקב ב"ש ד' ט"ז ע"ד וזמין פנימית סיהר' ושליט חיויל ודור הוב בני רמקין ע"ד ללא יאלט בתרי' לנטרא ההוא עקב ע"י דיעקב בוכר דל"ל בעלמך דאחרת לקנאל דהאי נקש כוונת' דיעקב ואעזו יח' מחסנכת' בו', ועתה משופנו עקב נר"ע דאחרת להבוא נקש וכו' בתיקונים דפרת יו"ד מיעקב ואשתאר עקב ואחר שם נד' ק' ע"א עוד כי שם לי אלקים וזע אחר ש"ז ארפסות הוב עד 'עקב דפרת נד' יו"ד סן שית ואשתאר שז יעקב דיעקב דיוקנאה דאסר דאסר הוב כחה דאוקיות שפרי' דיעקב כנין שפרי' דאדער' הוב ובנין הא אחרת אבן מאסו היובים דלוינן אברהם וילקח דאחרת בי לבני אדם הוא יוסף ראש ואמה נאספנו עקב דהיה ידעין דהוב עצירה לאלקאה מחויל בו' ע"ש, והוא יו"ד כיוולין דעקב והוא יו"ד דא אית רביעי מלכות שנה והוא שזאסו הנכים דלכות נחמדרו נג' איתו' הראשונים ודור נחמדר נה רנ"ל רביעי כיודע והוא העקב כ"ל והוא גליוה העיניה כע"ש נרע"ס סוף ח"א דיעקב ליגא דעקב דהיינו עקב דאחרת עקנו שז אדער' ד' חתה גלגל חתמה בו והאי איהו דאפר קוב"ה לתוויא הוא יוסף ראש ואמה נאספנו עקב וזא נגס לביתא דנאספנו דאחרת נה עקב ענוה יראת' והוא מלכות שנה אופן א' בארץ כע"ש ז"ס ש"ה ד' כ"ה ע"ב סן א' דאשתאר מתייבא מתאזה כולא שאלין עלי' אופן אן איהו סן חד דאשתאר הדור ואחר באן אחר הוא בארץ בו' ע"ש והוא סוד לבנה כע"ל סיהרא כפנימיותא והוא באלף ירביעי ורקע ככף ירך יעקב שנאמר כסין עקב והוא עקב של נקש שבו שלטו נה הס"א נעקב והוא יעקב של ישעבר שהוא נגלגל כע"ש בנבוא ס' משפטים והוא ר"ע נעקב כ"ל והוא נסוד הנילוות שילאו סן העקב ושם שלטו מש"כ בגיפין דמוחא והוא יוסף ראש שמוקד לו דש"א וע"י ילאו הנילוותים עמים כן כמעבר עמסה, ועל אלו ארבעה שנכנסו לפרד"ס וכולם הגיעו להם כמעשה הכ"ל ולכן מחוילא נאמר בקללות הכנה שלקה כעש עפר לתמו וילן לו אלף בשאר באפר לו על בגדוין מלך סוד הולך על גיפין יהוא אחר וכו' שהנכס לקה ואין לו רפואה למכתו נסוד ארור אתה עכל בו' כן שבו נגים בו' ח"ש ארור אתה עכל הכהנה ומכל חית השדה כע"ש שכולם עמידים להחרמא חין עמקם על נקודת מלך א', ועפר מאלב נסוד ב"ו שנכנס באוקיודו דמפרא ופת שזוה ועפר מאלב קן כל נצר כע"ש לקטן ד' רכ"ד ע"ב מאלב נצר דלגלגל בנבוא וזא הוא קן בו' ולקטן ד' רס"ק ע"ב עפר איהו וימינ לעפר כד"א כי עפר אתה בו' ובג"כ כתיב בני נקש ועפר מאלב כל ימי חייך ב', ואינה אשית ביך ובין האלה בו' הוא נסטי' דמיניא כע"ש שם היכלא קמיעאח ר"ע ויהא אקרי חנין נשע דאפי היכלא אינה שמי' וסד' ואינה אשית ביך ובין האלה בו' שהוא סט' דמיניא כע"ש נרע' וכו' עקב ח"ש הוא יוסף ראש בחיולא ווא"כ משופנו עקב בו', וענין של שני פסוקים אלו א' נדד לדיקים וז' נדד רשעים הראשון נדד רשעים ארור אתה בו' שהי' נקדושה ונפל' כס"א וכן הרשעים שנתדבקו בו ואחר אד"כ אלו הא' שהגיע אליהם כמעשה הרשעים שהגיעו כ"ל, ופסוק השני נדד הלדיקים דעניין קטרוגא עימי' כל יומא ויומא ואתדבקו נסטי' דמיני' וזהו ואינה אשית ואחר אד"כ ר"ע שאתדבק נסטי' דמיניא וילא נגלים: [סז] חרו מסט' דא ועציבו מסט' דא. ר"ל שגוסא דליהון מסט'א בעלינו

א' ושם נסטי' דשחלאל הביכלא דמונה חקוס דאחרדבק בו' אחר שם סוד ארור כע"ל ר' רס"י ע"א ומהבא ספאס דאקרי ארורא ונחמא פלך דכרנינו עמי' וכולנו אקרי ארורי יומא כו'. ב' זה הדור דס"א שנכנס מחליל ב"ו וי"ס שדרה כ"ל כל ימי חייך הללוה סוד משפח כלילות:

(לד) לאמשכ' רעות' דרוח' עלאה נשמחא דכל' נשמחין דאיהו חלי' לעיל' עד אין סוף. (ד"ל ל"ג סוף) דמניה נפקי נהירו וברכאן לאשלם' כלא מלעיל' כדק' יאות. ולמהוי כלא כשלמו מחחא ומלעילא

לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשחות ולאחואה חרות' בהו' (כ"ל ומנ') סטר' בנין דיה' ליה חולק' לעלמ' דאתי. והו' ילונו בעמלו. מאן. דא קביה הוא ילונו ויהך עמיה לאעל' ליה לעלמ' דאתי. [סט] דבר אחר ותוא ילונו מאן הוא. הו' בר נש דאביק' ושתי וחדי כל מאי דאפיק למיכל ולמשתי הוא ילונו לקב"ה בתלוואה ואיהו יהיב ליה כפלי כפלים מכל מה דאפיק בהאי. בחרין אלין אוויף ב"נ לקודש' בריך הוא כד חיים ליה למסכנ' וכר אפיק בשבתי וומני דתא כלא אוויף לקודש' בריך הוא כד"א (עלי י"ט) מלוה ה' חונן דל וגמולו ישרם לו. [ע] ובגין כך דא שמחה ודא עציבו דא חיים ודא מות דא טוב ודא רע דא גן עדן ודא גיהנם. וכל דא בתפוכ' דרא. [עא] ועל דא גופ' דלהון תות בעציבו ונשמח' בחרות. וכך הו' אלין עשרה דאקרון חרוגי מלכות הרונים

ביאור הגר"א

על היכל זה הוא כפילה דאפין שכן הוא הראש והפנים כפ"ל, וז"ל נשמה ויפול על פניו בכל פעם בדרגא דילי': (לך) לאשכחא רעותא דרופא עילאה נשמת' דכל נשמתין דאיהו תליא לעילא עד א"ס דמיני' כו'. שכל היקוד הוא ב'ו'ק בין דנוק' שהוא לתבר שזה היכלות אלו בין דדכורא ו"ק שס' סניע הפנס וש' סניע עשה התמתינס, וכל היקוד הוא לתבר שזה היכלות אלו ב'ו'ק של איליות שנוק' דאיליות מתלבש בהיכל ק"ק וש' עלמא דילה ושזה היכלות הן ב'ו'ק דילה וכא"ק של דכורא מתמתינס ב'ו'ק של נוק' בהיכלות אלו אז יורד נשמתא עילאה בינה שהיא נשמה ועודו עמא עילאה נעלמא מתא בינה בהיכלא שניעאה, ובינה כולל ג"ר שה' ג' נשמתין כח"י ובהן מתלבש א"ס דל"א שנקרא א"ס והוא חכמה דרדליא שמתו מתפשט קוטרא עילאה דלא אחספ, וכמו שכל ברכאין כפקין מתקמה עשניל

זוהי הוא מולחל דשפ' גשא דשטא בע"ט וערני לילי רביעית מה הו' אלין עבדין הו' נעלין לבושין אוכמין ושכין כהרין ועבדין הספדל בלילי שמתו כדי לאשתמי' בהדה כמה דאיהו שרי' כו' בתר דחאבו ישראל ואשתריב' ב' סקדא אחסר נשכימא איסא קדשא איכה ישנה בדד כו' ומכנין בלילי ט"ב כהרין ושרגין ועבדין הספדל וזוכין כלבליס לאשתמי' נשכימא בדוקא כו' והו' ימי הרעה שגריך להיות בלערה עשה ח"ם עשרה הרוגי ערבות כע"ט לעטה: בנין דיה' ל' חולקא נעלמא דאיהו עשמה השעפה והיא עמגלה נשמות ויו"ט: [סט] ד"א והוא ילונו עין הו' כו'. גלגל הראשון פי' ילונו לשון ליה ובגלגל ז' פי' לשון הלואה ואשר ימי קיי שיהן אלו הימים של קדושה ימי הטוב וז"ל נגמלתו טוב ולא רע כל ימי קיי: [ע] בג"כ דא שעה ודא ענינו דא קיים כו' ודא כו'. וכע"ט והו' ימי קיי' ימי קיי' הכ"ל, וכע"ט נר"ס הכ"ל כי גם זה לעו"ו עשה אלקים כו' ע"ט וכע"ט מאי את זל"ז עשה אלקים כו' א"ל נרא נ"ע נרא גיהנם כו' וז"ל דא נהסוכא דלד: [עא] ועד גוסא דלהון נעליבו וכשמתא בקדור'. ר"ל גוסוס ה"י בלגוס דס' כ"ל ולכן ה"י נעליבו וכשמתא

ועלעילי וכל אנפין נהירין בכל סטריין כדק' יאות .
(לה) כרין כל גורי דינין מתבטלין וכל רעותא
אתעביר

הרוגים הוו מסטר' אחר' ואשלימו אחר' אחר' דקרושת.
ובג"כ כלא גלי קמי קב"ה ואחעביר כדק' יאות .
[עב] בהיכל' דא קיימן אינון חריסר ארבע אלין
לעיל' וחמני עמהון . [עג] בנין דכל חד נטיל עמיה
חרין כמח דאירו סדורא (דחרין) דרגלים וכן בסדורא דלחמא עד סוף דכל דרגין .
בהיכלא

ביאור הגר"א

עשיל של כל השנילין כן עיסוד דקסמה דרדל"א יולא הכל
עסנו והוא נק' א"ס שס אלן אפילו נקי' כלי שנקי' כלי
הוא ענינה בסוד האותיות , ולכן עמתיקא עמחיל נקי' כלי
עיסוד דנינה דל"א עש"כ נקסמה דסס , וכן אינו מתלגש
נשום דבר ח"ש דעיי' נקפא נהירו ונרכאן כו' : (לה) כרין
כל גו"ד מתבטלין וכל רעותא מתעביר לעילא ומחא . כס"ש
שנשאין פנים בעבור למעלה כו' למטה כו', והוא בסוד יאל
ה' פניו כו', ח"ש וכל אנפין נהירין כו' בסוד יאר ה' כו'
והוא

ה' נקדו' ככ"ל והיו נחורבן צימי הרעה כחורבן נהפ"ק
שאו שלט באלם לרע ככ"ל וכמו שיש עם נשנה דשלטא קדושה
ועת להיפך כן י' שולם כס"ש נזהר ע"פ ואל ינא ככל
עמ אל הקדוש נפ' א"ס ד' כ"ח ע"ש ואמר נפ' וישג ד'
ק"פ ע"ב וקפ"א ע"א אשכחא נספרא קדשאי כו' אית וסנין
דסירא איהי בפנישו ואריא דדינא ושעא לא אשחכא גבה
ונכל וזמא ונכל שעתא אית לה לאפקא נשמתין נב"כ כסה
דלקטא נקדשימא ואפיקת לון השמא נזמא דאיהי קיימת
דינא האי עאן דנקיט לה נההוא וזמא ליהוי תדיר נגריעותא
ככ"ל ת"ח נההוא שעתא כו' וכד סירא איתפנס נההוא
כס"ש דקוויא נישא כרין כל אינון נשמתין דנפקין אע"ג דכולהו דכין וכולהו הויאל ונפקי נפנישו כו' כולהו אשכנו
ואתפנסו נכסה לערין ונכסה כלבין ואלין אינון נשמתין דאחרע נהו קוב"ה נכסה דאחזרו ואע"ג דנשמתין נעלינו ולא
נשמתין רזא דעלה שריין כנוולא לעילא גופא איתפנסו ונשמתא לנו כו' ר"ל נפח דשכימא דלחלגש נס"א וכו' וכו' איתפנסו
כן לו הטופים וע"ש אלו עשרה הרוגי מלכות ככ"ל ח"ש וכך הוה אלין עשרה דאתקרון הרוגי מל' סיד עלכות הרשעה
ק"י הרביעית ככ"ל הרוגים הוו עסס"א [כו'] כדקא יאות : [עב] בהיכלא דא קיימן כו' ומעביא עמהון . ר"ל י"ב נהורין הנ"ל ד'
נהורין עילאין ארנפ"ן הכ"ל חיות גדולות ומעביא אחרין עמהון כס"ש נפ' נראשית וד' עילאין הן ד' יסודות ארע ע ומעביא
הן ד' רוחות העולם וארבע עמכאן א' כס"ש נפ' וירא ד' כ"ד עיא ת"ח אש רוק סיס ועפר אלין אינון קדשאי ארשין דלעילא
כו' (עיי"ש והנא לעיל אות ע"ב) ע"ש דסס דבר למעלה כן ג"כ והעלויים עשמשים ביחודא נאש וסיס כס"ש ח"ש הסגל
ופחד עמו עושה שלום בעוה"ב כס"ש שליין אש ומליין סיס ואינון סכנין זה את זה והמתמזגים ברוח ועפר והוא כס"ש וייר
ה' אלקים את האדם עבר סן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים כו' וכן ברוחין שששנן של עוה"ז אינם יכולים להיות בדרוס
עשמת רוב הקטניות ונלסון עשמת רוב הקרירות אצל של עוה"ב בדרוס ולסון ג"ע וגיהנם וכס"ל בחיות שנעוה"ז יום וליה
כו' ככ"ל וכן נעוה"ב נמים ואש נג"ע נמים ונהר יולא מעדן ושם מענוג הלדיקים כס"ש נפ' ויקהל וגיהנם נאש ונעוה"ז
כל חיותו ברוח שפילו רגע א' אלף בלעדה ויסודו עספר וסופו לעפר ועשימו עיל' אצל עיקרו הוה ערוק רק שנכלל לו לעבור
ה' יסודות לכן לריק אל כולן ועיקר העתה הוה עפר ועיקר גיהנם הוה אש ועיקר ג"ע הוה סיס והאלם לריק לעבור
נכולן אפילו לריק עסור וכן הוה ברוקות ונכל דבר וקטא אלה"ר נעה"ד טו"ר שגרם פירוד בין מו"ט גרם עתה לו פירוד
בין רוח ועפר אז"ס שני העלים עה"ק ועה"ד לע"ל וקרב איתם א' אל א' וה' לך לען אסד והיו לאתדים בידיך אז בלע
הסות לנח : [עג] בנין דכל חד נטיל עימי' חרין . ר"ל כל אחד סן החיות גדולות נטיל חרין עמיות קטנות כס"ל כסה
דאיהו סדורא דחריסר דגלים , שכל דגל ננד חיי' הגדולה וג' שנטים ששטו ננד הנ' חיות קטנות ששטו כ"א ברוח אלו
כס"ל : וכן בסדורא דלחמא עד א"ס והכל נג' א"ס כל דרגין . ר"ל שכלו אאלו השלשה עמחלק עוד לשלשה דנטיל עמי' חרין וכן
שאלו השלשה עמחלק לנ' עד א"ס והכל נג' א"ס והכל נג' א"ס חיותו י"ה"ו ג' אנהן לכן ג"כ החיות שרגן ג' ואדם
כלל כולא כס"ש נמי' וכס"ש נד' רכ"ס סדרא קדמא דלסטר עזרק תלת סטריין אינון ואינון תשעה סדריין בנין דכל סדרא
עמינון תלת אית ליה תלת סדריין כו' סדרא תמיכא כו' וכולא נקפא עסדרא דאנהן דלעילא כסדרא דלחמא חמון . דשח
קדישא יה"ו כסה דלחמא הני סדריין עמחנין באלין חמון ונטלי נהו וכסה' ייילין ונכרנן כולהו למחא דנטלי ואמחני
נסדרא

(א) וכו' הענין כס"ש נב"א י"ב ה' ה' נג' הוי"ת נב"ס ועלכות וביצית לכל תלת והנה כח"ה הן א"ח"ס בידיו ושם סוף חל' כבוד שאלו חל'
ס' סן ספסח אפילו נלגל מחה ת"ת וכן אלה"ר חעפר דכ"ח, ע"מ ס' עתה כידע, כה"י הן חמבות ולכן כו' חזקת הסינון אל נקמת וכן סג"ח עש"ב"ס
נחש נחשח ורשע סופו וחי בסוד ח"י :

[עד] בהיכל דא עאלין כל אינון צלותין וכל אינון רעיון דשבחין דאתעבירו ברהימו וזכר עאלין בתאי היכל' כלתו מתדבקין ביה (בקודש' בריך הוא) [עז] ובכל יומא ובכל זמנ' דנשיקין אתחברו בדין איהו זמנ' דקודש' ביה אשחשעשע בנשמחין דצדיקין.

ומהו השעשוע דמתערין אינון נשיקין [עז] ואינון אקדימו לחתו' ענוגא [עז] ועל רא כתיב (שעיה כ"ח) או תתענג על ה'. ואוקימנ'. [עח] היכל' דא כללא דכל אינון היכלין תחאין כלתו כלילין בתאי היכל' :

[א] היכלא קרמאה דחמן קיימ' ההוא רוח' דקארמן וכל אינון חיון דבית [ב] אסתמיך בתרין סמכין לסמר

ביאור הגר"א

נסדרה כו': [עד] מהיכלא דא נפקין כו' רעיון דרעו כו' נצחישו. ר"ל כל רעומא דרעיונותא ואמדינותא שבת לאדם בא מהיכל הזה שאף שכליו הכל בלדס ע"מ לריך לקבל עלמעה, ההכנה מליו בלדס אכל הרעומא וכן כ"ל הכל בא עלמעה כידוע ובמ"ש כפי שפעו שמקבל מעבודתי כן וכן העלויים אפילו נספירות כמ"ש נר"מ פ' עקב נסוד הניכר שמקודס לריכין

אבן לקבל שפע מאימא ואח"כ עולין אלי' נסוד ולא יראו פני ריקס וכן בלדס אחר שנקבל השפע דרעומא או ממדקן חמ"כ נהיכל הזה, ח"ש וכד עאלין בתאי היכלא כו' ר"ל הרעומא דללותין וכל רעו ככ"ל ממדקין בקוב"ה שהוא שמים דמתמרר נהיכל הזה ככ"ל: [עז] ובכל יומא ובכל זמנא דנשיקין אסתכרו. ר"ל אלו ז' היכלות דז"ר רוחא דרוקא. כדן איהו זמנא דקוב"ה אשחשעשע בנשמחין דלדיקיא. וזה סוד פ"כ שהן נשמות הלדיקים כידוע וכלן נרעווא דלהון ובמ"ש נפ' ויקהל ד' ר"א כד בקודה מתאה מתקשטא ואינון מקראיה דהאי בקודה לאתקשטא כיון דסלקין אלין נשמחין כו' סלקין נההוא פתחא עד דסלקין לנו ענולא דסמרא נההוא בקודה כדן תמאן מה דתמאן ומנו נהירו ומדומאן מההוא דתמאן סלקין ובתמין קרנין וריקין ואיהו תמינא לגביהו ומתקשטא נההירו כדן אלניש קבאה מנהורא דקד לדיק עילאה ואסתכל נההירו דהאי בקודה עילאה ובמיקוהא ואחיד נה וסליק לה לגבי' ונהיר נהורא נההורא והו קד וכל קילא דשמיא פתחי נההוא שמיא ואמרי זכאין אמון דליקיא כטרי אורייתא זכאין אינון דטשמדלי באורייתא דהא מדומאן דתאריכו הו נכו דהא עטרא דתאריכו אשתער בכין כדן כיון דנהרין נהורא נההורא תרין נהורין מתקנרין כקד ונהרין נהיר אינון גיובין נחמין ואסתכלין לאשחשעשע באינון נשמחין דלדיקיא ומתקני לון לעטרא לעיל' כו' ע"ש, וכ"ו הענין כן הוא כאלן נרעווא דללותין ח"ש ואיהו השעשוע דתקנרין כו': [עז] ואינון אקדימו נההוא ענוגא. שנוטל הנרכות משם קודם לכל כמ"ל ד' רס"ב דהא קדשה איהו בלעטל עטרא דמשיכו נכראן דנכרא עמודא דקארין: [עז] ועד כתיב או מתענג כו' ואוקימנא. שנהשיקין יורדין עלמעה מע"ק מרעוא דכל רעיון ומגיע לו"א ועסם לחקל תפוסין קדישין וכאן בהיכל הרצון וע"ש נקראו כולא רעווא דכל רעיון ח"ש על ה' שהוא דכתיב עט"ק ובמ"ש נפ' ימרו ד' פ"ג ע"ש כשאמרו זכאה חולקין דההוא זכאה דזכי להאי דכתיב או מתענג על ה' עס ה' לא כתי' אלא על ה' אחר דעילאין ומתאין אסתכשו פייני' ואחרינן לההוא אחר דכתיב עתין יבא עזרי וכתיב ועד עתק יושן עטא וקדוהיו הקריבוהו ומיזבחהו וענוגא לאסתכל' לההוא זיווא דכל זיווא נפקא כו' והאכלתיה נחלת יעקב אביך כשה דכתיב וימן לך עטל השמים וגו' והיינו נחלת יעקב ונרכחו דנריך ילחין ליעקב על האי שמים קאמר כו' עטל שמים דבי' ומינן מתיא לאחיה לזמנא דלתי דנפיק מעמיקא לו"א וגריא בתאי שמים ובד' פ"ק אחר על ה' דהא נההוא שמיא אסתכל' ע"ק כו', ח"ש ואוקימנא: [עח] היכלא דא כו'. כלל הכל כמ"ל דכל אינון היכלין תחאין כולהו כלילין בתאי היכלא ר"ל נהיכל הזה שזה היכלין כמ"ל והן שורש של שזה היכלין תחאין ספיר, וטוגה, חוהר, חוכות, ואהבה, וכן נבמ"מ דדכורא כולל ו"ק שני י"ם והוא שורש לכל הו"ק כידוע:

[א] היכלא קרמאה. והוא נגד היכל של עטה הראשון עטמה לעעלה לנכת הספיר: דתמן קיימא ההוא רוחא דקארמן וכל אינון חיון. ר"ל הרוח של כלל היכל הזה שנקרא * ברוח ככ"ל. והוא כמ"ל כי כל מיבור בין נכשיקין או מיבור כולן הוא ביסוד דנר, וכן כאלן כלל הראשון שהוא נגד לנכת הספיר יסוד: [ב] אסתמיך בתרין סמכין

לסטר מורח ובחרין סמכין לסטר דרום ובחרין סמכין לסטר מערב ובחרין סמכין לסטר צפון ואינון תמני'. ואלין אקרון יתדות המשכן וקיימי לבר. [ג] כד מלכ' עלאה אתי נטלי אינון יתדות ואחערקו מאתרייהו אינון מיתרים דאינון תמני' אחרנין בר מאינון יתדות דקא אמרן. [ד] ותהו' רוחא קדמאה די בגו היכל' דא קדים ועאל ואחכליל בגו תהו' רוח' תניינ' ברוח' אחר' רביה. [ה] אינון חרין סמכין דלסטר מורח אינון קרעיא'ל דאתמנ' לבר על תריסר אלפי ממנן דכלהו אקרון יתדות המשכן. דא לימני'. לישמאל' שמעיא'ל ואחמנ' על תריסר אלפי ממנן אחרנין וכלהו יתדות דקאמרן. (אינון ממנן אחרנין) סמכין דאתמנן לסטר דרום חר סעדיא'ל וחר סטריא'ל (נ"א סעריהא'ל) כל חר וחר על תריסר אלפי ממנן אחרנין. אלין לא אחערון משלמתון לעלמין [ו] אלין כלהו ממנן על קיומי' דעלמ' אלין אינון דקיימן

ביאור הגר"א

סמכין כו' וקיימי לבר. הן שמונה יתדות המשכן ועושרין קוץ להיכל: [ג] וכד מלכא עילאה אתי נטלי כו' דקאמרן. זהו הליכות וכסיעות הקיות כאשר בא מלכא עילאה והוא כסיעות המשכן שכלן הוא סוד המשכן כע"ל, ונכסיעות המשכן היו עוקרים הימדות והסמכין עוקשין והם סמכין דמשכנא כע"ל את יתדות המשכן ואת יתדות הקלר ואת סמכיהם וכל יתדות המשכן כו', וכולהו סלקין לעלכא עילאה כע"ל ס' ויקהל ד' קל"ט ע"ל וננין דאריזו לה לעילא וסלקין לה אקרי תרומת ה' וע"ד כד קמא יתקאל רוח דקיות דהוו סלקין לא קמא סהו דסלקין צנין דליהי סלקא לנני' מלכא עילאה כו': [ד] ההוא רוחא קדמאה כו' ברוחא אחרא דני'. ר"ל שגשגה היכלות אלו שגה רוחין רוחא בכל ח' וא' ככללן אחד דאריזו כסו נהיכלות מחלין שנכלל רוח של היכל ראשון ברוח של היכל שני ושני בשלישי וכן כולם כן הוא ג"כ כאן של היכל הראשון בשני כו' וכו': [ה] אינון חרין סמכין כו' וכלהו יתדות דקאמרן. ר"ל ב' יתדות של ג' שורק אחד ליטין אומר לך ונקרא קרע"אל והשני לשמאל אומר לך ונקר' שע"אל וב"א עטובה על י"ב אלף עטובים וכולם נקראים יתדות וכולם עושים ציון להיכל כסו יתדות המשכן, וכן הוא בכל רוח ב' יתדות אחד עיטובין וא' שעטאלו וב"א עטובה על י"ב אלף עטובין, וכן הוא נהיכל השני והיכל השלישי שנהיכל הזה כע"ל לעשה: [ו] אלין קרא את האסתכלא (כו' עיי"ש) ננין לאסתכלא עליון דאריזו נגריה כע"ל אלין אינון דקיימין בקיוסא דאינון דאחמכינו כו'. ר"ל שעושים נגריה איש ואשה שגשגי וא"ל, שלא הופרו נדיהם, שנלך מערב עטובין על אומרן שגשגו נדיהם של אשה ובת"ל לעשה וכו"ל עושים על קיום ובת"ל ואשת נדיהם ומ' ואמת קיוסין, וז"ל לפנים בישראל על הגאולה ועל המעברה לקיים כל דבר שלף איש נעלו כו' שכלן הוא סוד קיום הנגריה בן איש ואשה שהוא סוד לנגמ הספיר שהוא יסוד ועלכות והוא איש ואשה כידוע, והוא נרגלין סוף הרגל כע"ל והוא סוד הנעל מה יפו פעטין ננעלים נח נדיב ולכן על הגאולה כו' שלף כו' ובת"ל נפ' קוקת ד' ק"פ ע"ל קס ר"ל ואמר ואת לפנים בישראל על הגאולה ועל המעברה לקיים כו' האי קרא את האסתכלא (כו' עיי"ש) ננין לאסתכלא עליון דאריזו נגריה עילאה והא' חוקשמה ויאמר א' מתקב הלום של כעליך שעל רגליך וגו' וכי אשתי נעל הכי אלת אחמר דפקיד ל' על אחמא לאתפרשא סיבה ולאודווגא באחמא אחרא דנהירו קדישא עילאה ואיהי שכינתא וההוא נעל כו' ואיהו שכינתא [ר"ל לתקן נעל דהאי עלמא ולנעול נעל דשכינתא ובת"ל] אעבר ל' מהאי עלמא ואוקים ל' נעלמא אחרא וע"ד כל מה דיהיב סימא לב"כ בקלמא ענא איהו כעל סמא סן בימא ביש סכדל מ"ט ננין דאעבר רגלי' מהאי עלמא וכניש לון לעלמא אחרא אחר דקומא שר' ב' דכתיב מה יפו פעטין ננעלים נח נדיב ורוח דקלה בין צנריה איהו [קדמוס אל ע"ש] לעיל שפעמים ננעלים הוא עקום אשה, וז"ל נח נדיב נח של אברהם אבינו דנקרא נדיב שנאמר נדיב עקום כאסמו עס אלפי אברהם ואלו אלפי יתקן ויעקב אלא אלפי אברהם שהי' מתלה לגרים, שהיכל לנגמ הספיר עקום הנעלים הוא היכל הגרים גרי הלדק ולא ימיר כידוע ולכן אומר כאן נח נדיב כ"ל ואמר שם] ודא כד סימא נטיל לון אלת דנשקא דקיי שלף סמכין ויהיב לב"כ אחרא ננין דקיימין קיים קעניד נגור' דלעילא נעל דלילה כנוונא דלעילא נעל אחרא וכולא אחר קד, וסוד הענין שנקר' נח נדיב נחמא דאברהם קסידא כסדריגות האנוות מתקלה אברהם בעלכות לנגמ סימור' יתקן ב' יסוד יעקב נחמ' ואח"כ נחמסכו כידוע ולכן עלכות נקר' נח של אברהם, והטעם כי גר דקם דנחמנו בעלכות ואח"כ נעלמנו הגדול מעשיו ועלה זהו נח נדיב שהמנדב במחילה כו', ואמר שם מ"ק ההוא עומא דאסתליק שעלמא נלא ננין האי נח נדיב לא כניש לההוא נח נח לנגמ ואילו לאתמנדב נעלמא דלא אשכח אחר וקודיה קיים עלי' כו' לאתמא ולאסתמקא נעמא אחר' כדכתיב ואדם על עמר יסוד ואוקמהו [שני גילגולים הם על דנ"כ וג' חיון ארי' שור נח ועל גלטל הדכניי אדם לא אשכח כידוע, וכן]

ביאור הגר"א

(*) כ"ל שג"ל ונדר הוא סוד; (**) בהעתק נדפס הסדר, והוספתי המוסבר לניין שמאחר המונח 'חל' לחצן מובל לפרד מהעתקתו (ספי' מועתק כולו ספי'). יצן נדפס היא לקחן לעיני המציין, ואולי ע"י צינין מ נבס"ל לסי' שס יבסל שמינין של הכוונה, ועיין בחינותי ספי' ח, ספי' א: ספי' א:

דחשקלי במתקלי דכורין ונוקבין לאתנשב' רא עם דא [ק] ואלין אקרון מאונים. [ט] על דא כתיב (מהלים ס"ג) במאונים לעלות. ולא אינון דכתי' (רנ"ג ז') בהו (ויק' י"ט) מאוני צדק דקאמרן. כל אינון דשקולין דא עם דא ולא שקיל-רא יחיר מן דא סלקין ואתחברן כחדא ואינון חבורא (ע"ב) דרבר ונוקב' כחדא ועל דא במאונים לעלות. ואף על גב דלומנין מסתייעי מלת' ושקיל דא יחיר מן דא סלקין ומתחברן כחד' והא

ביאור הגר"א

ונסיק למתא ח"ח סמיא דכל סמיין לית סאן ידיע ל' ואיהו גלי מיני נהיור סד דקיק סמיס דלא אחגלי בר נקד שזיל דקיק לחספסעט עגויה ואיהו כהורא דנהיר לכולא, ר"ל אלא ושזיל דקיק הוא סוד הפלא שזו הנשיקין ח"ש שם ודא אמצעו דכל ריזן עילאין ואיהו סמיס לזמנין סמיס לזמנין אחגליא ואע"ג דלא אחגליא כלל ואמצעו דסליקו דנשיקין ב"י מליין וסנו דאיהו סמיס כו' ישקני הוא סמיס לעילא ונעה כהורא רמיכא עילאה דכל גוויין מליין ומתחברין ב"י והאי איהו יעקב כו' ע"ש, וז"ש איש ואשה י"ה ביניהם ב"ש יו"ד ונאשה ה"א וההוא דמזווג לון בסוד וא"ו ככ"ל ואע"ג דבין ב"ש ובין ב"א נאשה עזרים אלנעות קעז כנר קעז הוא בסוד התכללותם זה בזה שכל כולל סו"כ כפ"ש נפ' במדבר ד' קי"ז ע"א כיון דאחר בללסו סאי בללס חלקים ברא אורו אלא ודאי מרין דרגין דכלילן דו"כ סד לדבר וסד לניק' כו' ע"ש, והוא סוד התכללות ישיכא בשפלא ושפאלא בישיכא וזל שמאל שנאשה (י) גבורות כלילן בנזק' וכן לז יעין שנאשה (**) כלילן בדכורא וכידוע בסוד התכללות קסד בגבורה וגבורה נקסד ולכן כ"א לנד נקרא פלג נוסף כי הוא ח"ן לו אלא לז יעין והיא לז שמאל והתעוררת היוווג הוא כשאלל שלהם וזהו אש ואש שנאיש ואישה אלא שלו הן עמוקין שלכן הן כפרדין ושלח עמוקין ח"ש ואשה חו"ם רשפי רשפי אש שלהנת י"ה כו' : [ק] ואלין אקרון מאונים. ר"ל אלו היחידות העמוקים על היוווג, והן בריח יחיד ויווג הנעלם שזיניהם ולכן הם נדרוס בסוד וא"ש כי יקא את אחומו ססד הוא, והן כהיכל הזה סוד הנשיקין ככ"ל, ובהיכל הראשון סוד לזנת הספיר שם איש ואשה יסוד ועלכות ככ"ל ושם ויווג התחמוכים פעמין כנעלים : [ט] ע"ד כתיב בשאזים כו' עאזי לזק דקאקרון. ר"ל בשאזי לזק שהם כהיכל הד' לשקול זכיות וטובות ואיזה שישקול יחיר להכריע על אורו לז ולא להתמחר שמייה יחד וכש"ל ד' רכ"ב ע"ב כהיכל הרביעי פתחא רביעא' כהאי פתחא (כו' עיי"ש עז) דכתיב עאזי לזק כו' ואמר שם לעלה סאן דלנא מינייהו הכי ח"ת ל' כו' ושם הוא להכריע ח"ה לז אלא כאן הוא להתמחר שניהם יחד ולזווג וזהו כשאלל לעלות וכש"ל כל אינון דשקלין דא עם דא ולא שקיל דא יחיר מן דא סלקין כו' וע"ד כשאלל לעלות, ר"ל שזי השקלין אינהו שקולין יחד כזיה וזהו היוווג להיווס עמוקין שז כזיה וזהו הפסקל הענין שהקסדים שלו יהי כזיה עם הנזירות שלה ועש"הם ועדריגתם כזיה וכש"ל ח"ן עוויגין את האדם אלא לפי מעשיו ואע"ג שהקא והאר"י ארבעים יום קודם ירידת הולד ב"ק יולא ואומר בת פ' לפלוגי כו' ואמר ל"ק כאן בזיווג א' כאן בזיווג שני בזיווג ראשון ג"כ לפי עדריגתם רק שאין לפי המעשים שעדיין לא נולדו, וזהו קשה היוווג כקריעת י"ם שאין שכיח שיהיה זו"כ אח"כ עד היוווג שקולין כעש"הם וכש"ל עוש"ל יחידים בימה עולין אסירים כזשורות כזי וזירות שהן דו"כ שירות דכר שהן גבורות שנישיכא כזי כזש"ל גבורות כששאלל שהן דין גמור והן אש ואש הכ"ל ויוווג לאתנשב' יחד ופועים שאין שוים אש הנזק' גונרת לו כזי ואש דכורא גונר לו שירות, ח"ש סאן דהוא כזי סאן דהוא שירות, ח"ש ואע"ג דלזמנין מסתייעי סלחא ושקיל דא יחיר מן דא סלקין ומתחברין כחדא כו', וענין הפסוק כך הוא שקודם לכן אחר כשזונו כזי ככל עם שהוא סוד היוווג שנקרא כל עם כזינורא כידוע ואמר שם לנעוט כזיה כה' כפ"ש סן המורה וסן הכניאים וסן הכניאים שמה' אשה לזש סן החורה מה' ילא הינר סן הכניאים ולא ידעו כי סן ה' הוא סן הכניונים ומה' אשה כשכלת וכש"ל אש ה' לא יכנה בית שז עתלו כזיונו כזי שהוא היוווג שנקרא כזין בית כידוע ואמר אש ה' כו' שזא הוא עסקי כזי כזי אדם כענין היוווג שכלל ח"ה ח"ש אף הנל כזי אדם כזי כזי גוי' כשזינים לעלות ההם סמכל יחד כו', ואמר לעלות שפעמים אחד הוא לסטה עולה ע"י פועלו של הקב"ה לעלה וסניע לכזיו ומתמחר כחדא ח"ש וע"ד כשזינים לעלות כו' ואע"ג כו' סלקין ומתחברין כו' ורזנו כזיה לפרש מלת לעלות ככ"ל, והוא כאן והוא כהיכל הזה סוד אשה והוא כהיכל ראשון כנר לזנת הספיר יסוד ועלכות סוד דרוס שז שהוא על קיוסא ואינן כזי עאזי לזק שא' הוא כקדושה וא' הוא כס"א והוא עאזי הישראל ואחותו ישיכא ושפאלא כש"ל שם סס"י דייכא אי כלפין זכיון כשה עסנין ח"ת לההוא סס"י ונעלי עלה וההוא דיכא ומתערין בישין ומרעין לההוא כ"כ עד דאשתיב סס"י דשפאלא אי כלפין עובין כשה עסנין ח"ת לההוא סס"י עד דנעלי עלה ההוא ס"א וכל אינון גרדיני כיוסין כו' אלא כשזינים שנכאן שניהם כקדושה הם ישיכא ושפאלא דקדושה ושניהם בישראל

ביאור הגר"א

רמב"ם

(*) סולני ג"ל קיים & (*) סולני ג"ל חקומת :

עלמא [שהוא נוסח הנכרה בקינון כנ"ל למחכס בשמחה] וזא דירכא אחרא דאחמנר צירכא שמאלא למיזל ולמיכס לכל
 וטרינ [ר"ל שנחמנר כלל עם הוד לילך ולקנוץ גלויות כמ"ס ועמדו רגליו ציוס ההוא כו' שנו"ה * והן על ההליכה ועל הקינוץ
 והן שניכס עושים אוננות אחד שהן חרי פלגא גופא לפי שרגל א' בלא חזירו אין יכול לעשות כלום עשא כ' צידים ואחר
 אנרים וכס"ו בל"ז *] ד' י' ע"ב כהוד ההוא מהימנא אחרא דלגני צנר"י איהו עניד כו' ע"א ולכך אמר
 בצנרת הוד [ואחר] דירכא אחר' אחמנר כהד"י כו' ובהן קינוץ גלויות כמ"ס ב"ר פ' משפטים ד' ק"ט ע"ב שר אחרא ליומא
 דפורקנא ומאי איהו כלל כו' ובהון אילת אעילת רישא בין צרכאה כו' צרכאה דליטון כו"ה כו' ע"א, ואם השני עשין כמ"ס
 בחז"ק ד' ע"ב ע"ג חרין שוקין דעלכא דעליהו שריא כס' ובגנייהו אחרת אלה פקודי חרין פקודין וודאי דבגנייהו אחרת
 פקד פקדתי חרין כניאים חרין עשין איהון וודאי כו' ח"ס כאן] וכנישו דבנין ורמישו למיעל לון בין צרכין צאיין חרין
 דבניאים שריין בגווייהו [ר"ל קינוץ הגלויות צאהבה למיעל לון בין צרכים כהדס האוהב את בנו והוא קינוסל לא"י צמלכות
 שהיא בין כו"ה חז"ל ועל צרכים משעשו כא"ש אשר אטו מתקטנו וצירושלים מתקטנו והוא לצנח"ק שבו כל צורך רזא
 דזכור וקינוסל הוא צקוס הגבאים ור"ל כנו"ה שס' מדריגותם ועקומס] מדזה דעיקרא דביתא [ר"ל שהן מדזה דעקרא
 עביתא כמ"ס מושיבי עקרת הבית אס הנכים שפחה ובנים הס כהנ"י כמ"ס וכל צריך למודי ה' כידוע ובהן הקדוה לכ"י
 שהס כקדאים שזון ושפחה כידוע שזון כהוד ושפחה ככלל חז"ל כי בשפחה מלאו שבו היליאה מלכות חז"ל ושאלתם מ"ס בשזון
 שנק' שזונות כמ"ס בחז"ק ד' פ"ג ע"ב דשכימחא איהי בעי לאשקיא עלישין שזאבי דאורייתא כו' ואחר כו"ח רות ד' ס"ו
 ע"א ומחית מאחר יאצבון הנערים איטון כרוכים, וזהו מעשיני הישועה שהן ענינה כמ"ס ולמית בתיאובתך ליכסא עזרא דעלמא
 עילאה צאמערזו ליטון כרוכים איטון שפחה עשקי עילאה כו', והעיקר צהוד דרגא דידה כידוע כדוע שאלו
 ערמונות הכהן] כ"ט [ר"ל כ"ט כנישו כהנ"ה] בנין דהא שמי ערבות לא עבדין איצין ופירין [ר"ל כו"ה שהן שמי צדי ערבות
 איטון לא עבדי פירין כידוע ופירות שלהם הוא שנהן מתכשין כל הזרע כמ"ס ב"ר משפטים ד' קכ"ג ע"א שוקין וכליין כולוה
 חליין צאמר קד דמסן אמתכיש כל רבות וכל עשקא דגופא מאן איטון כלל והוד ובא"ז ד' רצ"ו צמירן שוקין ושמאדדין צינייהו
 חרין כליין וחרין צניין דדכורא דכל שמא ורבות וקילא דכל גופא כהו אמתכיש דכל חילין דכפיק ענהון כפקין ושריין כולא
 צפוס אמה ובגין אקרי כלאות איטון כלל והוד, ולכן כה"י כולס מדריגה אחת וסמכין זה לזה צנרבה ככ"ל שכולס דנר
 א' עשין שנו"ה כה' מתכשין למחא צסוד ולכן כקדאים ע"א הטוק דכ"ו הוא לימן לכוך] ששא"ת צגני"ת שהן ג' דרגין
 דדכורא והן מתכשין צעלס, חז"ל] וכנישו דבנין דבגנייהו איטון פירין ואיצין דלהון [ר"ל לכן מליא כהו קינוץ גלויות שדרגא
 דלהון אינו אלא לקנץ כנ"ל] ולא אהערו כנישו דננהא לגנאה צר כניאים [שכל הגבאים כולס מתכשין על קינוץ גלויות
 וכמ"ס קול תופץ כשאו קול יחדיו יכנו כמ"ס כל הגבאים ימתכשין אלי' וינצרו לה על קינוץ גלויות דכרו על לב ירושלים
 וקראו אלי' כו']. שמימאה שפא משפח רעים אהובים אחר דרעומא ומדזה ואקוה אמתכא עמודא דעלמא דאחרי דליק ולדיק
 ולדק רעים אהובים איטון דלא אהעדי דא סן דא [כמ"ס עמודא דצירא דלא פסיק סן צירא לעלמין שניהם ככלליה ציכל
 אחר והן רעים שניהם כקדאים דק צס א' קד צס ב' שזא יו"ד שזא יו"ד פסיק סן צירא צסוד דעמגלי שס טפה דכ"ל
 והיא כקרא דקדא כה"ל והן חיש ואשה הוא ציו"ד והיא כה"ל ויו"ד דליא צאמערז וה"ל דלשה צסודה ככ"ל שכן הוא בלדיק
 ולדקה חז"ל ולדיק ולדק כו', ואוטרס צו כשפח יצ"ק בגי' עקדס והשפחה אשר שס הוא כהנר אשר יולא טעזן להשקות
 את הן שזא יסוד כמ"ס צפ' ויקהל ד' ר"י ע"ב דא עדן עילאה כו' לנקודה מתאה צקד דליק דכפיק מיכ' כהר כו' והאי
 כהר דכפיק טעזן למחא רזא איהו לכתפין צרזא דכתיב והצביע צלמלות כפשיך ועלה דא אחפרס לעילא ולתמחא בשמחא
 דנפקת סא הי' עלמא כהר וההוא כהר דכפיק טעזן כל איטון כשחמין צלבוש יקר יתנין על ההוא כהר כו' וכדין עמישנין
 וורוין צאיין לכות כו' וההוא כהר איהו מיקונא דכשחמין ולתמחא ולתמחא חמיון לכות ונשטתו אמתכין על
 ההוא כהר ומתיישנין צ"י ההוא כהר דלעילא אפיק כשחמין ופרקין טלעילא לנו ע"כא האי כהר דלמחא ונשטתו אמתכין על
 אחקין כשחמא לאתמחא צאיין לכות כו' כגונא כו' צרושא דעיו אמישני' כשא לאתמחא כו' ובגין דמחמנין
 כשחמין על ההוא כהר דנניד ופסיק טעזן כו' ע"א, ועסיים צורך משפח חמן וכלה שיסוד הוא מדומחא דמתן וכלה] עד
 הכא שית צרכאן דכלה אמתכרת עינייהו [ככ"ל צרזא דו"ק והן כסדר רק צנורה קודס למסד ככ"ל והוא צסוד וצב וכספ
 צסוד העסכן כמ"ס ד' ק"י ע"ב איהי מרועה צרזא דהצ צהא חמסן אמתכין צגין דליהי צנורה מתאה כו' ע"א
 וכן כאן צסוד הכלה שזא צרזא דעשכבס כמ"ס ע"א ועשיי את הקדשים למשכן עלי שטים עושים וכחמי שזשים
 עושים טעזל כו' אלין קיימח צמיקונא דכלה וסמירן סצרכא דמופה למצרי כההוא מופה רוח' עילאה כנוואכ דכלה למחא
 כו' ע"א וכן כל מיקוי העסכן הוא צרזא דכלה] שניעהא איהו טקיים כולא ומהאי שניעהא שצנכרין כולא וודאי כללל דעשר
 אשירין צגין דא כליל עילא ומחא וע"ד כליל כהאי יו"ד יוני מדזה שזון ושפחה חמן וכלה אהבה אקוה גילה דיהי שלום
 ורעוה למיהו כלה נשלימו דכלל [ר"ל זו הנכרה כגד צינה שפחה הכל מתכשין והיא כליל ע"ס שהיא כוללת ג"ר והיא
 כוללת ו"ק צינה צנ' י"ה, חז"ל כליל עילא ומחא וע"ד כליל כהאי יו"ד כו' ועסס כל הקדוה מעשייני הישועה שגבאים
 ענינה כרוכים וזהו ובהם השפחה ענינה ולכן עשרה עיני מדזה ובה כל עשר אמתכות דעשרה צרזאית ויאמר אלקים אלקים

אחערן [ינ] ולא אתקיימו בנין דאחחרב' ולא אתדבקו בעיל' ותתא כחד' ועל דא כלתו אושרי דמעין דאחזי חירוכין דאינון שבע ברכאן כמה דאחערן מאחר אחר'. כדן בחהי' שעחא קלא נפק ואמר (ישעיה נ') אי זה ספר בריחות אמכם אשר שלחתיה: [יד] היכל' חניני' דקא אמרן דכליל לחיכל' קדמא' לאתחידר' ביה. וכל אינון חיון. [טו] הכי נמי אית ליה חמני' סמכין כדמאי. וכלהו ממנן כל חד וחד על תריסר אלפי ממנן אחרנין כאלין קדמאי כדקאמרן. תרין סמכין אינון לסטר מורח תרין סמכין לסטר דרום ותרין סמכין לסטר צפון ותרין סמכין לסטר מערב. אלין תרין סמכין דלסטר מורח יחדניא' ל'. גזורייה. חריסר אלפי ממנן לכל חד וכלהו יחדות. אינון תרין סמכין דלסטר דרום אהריא' ל' ברהיא' ל'. כד' חד וחד אינון על תריסר אלפין כקדמאי. אלין ממנן על משבר [טז] ונטלי אינון קלי דנשין ומנחן לון קמי ההוא היכל'. וכד תהו' סטר' אחרא אתי לקטרגא כהאי שעחא דאיהי שעחא דסכנה קיימי אלין ועאלין הני קלי לממנא דעל פתח' ולא יכיל תהו' סטר' אחרי' לקטרגא. ולומנין דקדים תהו' סטר אחרא ועאל וקטריג ויכיל לנזקא. אלין תרין סמכין דלסטר צפון לחלליא' ל' (ס"א סלסליא' ל'). קרספיהא' ל'. אינון ממנן כל חד על תריסר אלפין אחרנין. דלסטר מערב אינון סוגרייה' (ס"א סוגרייה' א) גררייה'. ואלין על

ביאור הגר"א

חיים אומנא דעלמא כידוע וכע"פ כפי' בראשית טז' חלקים חלקים חיים ולכן בערנות עשרה דברים לזך ומשפט ולדקה וגמי חיים וגמי' שלום וכשמתן של לדיקים ורוחות וכשמות שמתין להנצרות ועל שמתיד הקצ"ה להקיות בו שמים והן עשרה זיני קדוה האלו, ואמר זאת הנצרה באתרונה דלא נקית כהירו דילה עד שהיא שלימה בכל ברכאן דנעלה כע"פ זוהר פ' משפטים כסא פסעים ובהיכלות לקטן ד' רכ"ו ע"ב וכד' תמדיקין רוחא ברוחא כדן רוחא עילאה סתמיהא שארי על האי רוח' דלעלמית' ועד לא חתער לאתדבקא רוחא ברוחא רוחא עילאה לא שרי' על האי רוחא כו', וז"ס חורך המינה וקצנה ואח"כ קוטמה כדא דב' השמות ח"ס ומס"ס ששטן חתן עם הכלה שהוא מלכא דעלמא דילי' וסמכו הכל ככ"ל ולכן מס"ס כחן עם הכלה ככ"ל דלא נקית עד שהן בזיווגא קד זהו עם הכלה, ובנוסחא דין' י"ב מיני ששטה ויש ספק בז"ד ד' ט' ע"ד ע"פ ח"ס זכאין אינון (ר"ל להאשה הישראלית): [ינ] ולא אתקיימו בנין דאחחרב. ר"ל לכן לא אתקיימו בשביל שנתגרשו: ולא אתדבקו בעילא ותתא כחד'. ר"ל אלו השבע ברכות ולא אתדבקו בעילא כו' דדכורא ומתא כו' דנוק', ולמה נזכין ספ' וע"ד כולהו אשדי דמ' דאחזי תרוכין דאינון ז' ברכאן דאחערן עתא חתא. ר"ל שנה מרח' ז' ברכות שכינה' ולכן נזכין והן נהיכל הזה עונק ששם השכינה נעשרה שהוא נגד לנכת הספיר יסוד ומלכות, ושני העונקות הן זה כנגד זה שני זיווגין יעקב ויוסף ראשון ושני כע"ל, אלא שכל נוסחא נופא נזכרין רוחא ברוחא דקיק ולכן לא מקריבין עליו אלא קטורת ובהו ענטל עומחא שהוא נהיכל השני כע"פ לקטן נהיכל השני ד' רכ"ו ע"א: [יד] היכלא חנינא דקאמרן דכליל היכלא קדמא וכל אינון חיון. ר"ל שכולל את היכל הראשון וכל חיון שבהיכל הראשון עומדין ככ"ל: [טו] ה"כ אית כו' וכולהו יחידות. חף המריכר חלף של כל אחד הן יחידות ככ"ל: ואחקרון הכי. ר"ל שחקרין ע"ש המעושים שעליהם הושגב: [טז] ונטלי אינון קלי דנשין כו' ויכול לנזקא. עיין הענין בסבא ד' ק"י וק"א קלא דאחרא דיכלא קלא דחיויא לאחרא נה כו' מ"ד דלאו בכל קלין כו' אלא תרין נשין אינון דיכלא קלא דחיויא לאחרא נה כו' ואמר שם האי דלא נטריט סיאנות כדומה ויסי לניבנה כדקא יאות או דלשקדמא יוסא חזל לעבול כו', וכן כלן נזקא דידה כע"פ על ג' ענינות נשים חמות בשעת לידתן על שאין זהירות נבנה נבלה ובהדלקת הנר ואמרו ע"ט בשעת לידתן ואמרו עשום שהוא שעת הסכנה וגמרי היכי מינדיק' כו' ע"ש, וז"ס וכד ההוא ס"א חמי לקטרגא נההיא שמתא דאיהי שמתא דסכנה כו', והן מלוות על ג' מלות אלו שהן מלת דרגין דילה כה"י, כדה ביסוד כידוע וכע"פ את מקורה הערה וכע"פ היא קלקלה נחריי בטנה כו', תלה נבלת שכל עמכה לכהן היא נבלת ששם סוד הכהן כידוע ושם סוד אלהן והעבודה כע"פ נר"ם פ' ויקרא ד' ג' ע"ב אירתי מורי דא חסד דרגא דאברהם דאחמר עלי' אלך לי אל הר המור עם נשעי דא כלל דרגא דאהרן דכתי' ואתה קח לך נשעים ראש ואינון דרועא ימינא בירכא ימינא ורוא דעלה נשעים נשעים נשעים חלף ואינון תרין ברכאן לקבלה

(א) ובסבא ד' ק"ב וק"ג חנינן ואלן דומדין אמת' קדמא חתמא חתמ' ינלי' דומיין [מדינא] חתמי' אלס הא חמינא דכל נשין דהאי נעלמא נדיקא דהאי מונח קיימין וע"ד יחמדין אינון ז' ברכאין דבולסו חכ"י ולי יסוד חתך חס אסדר חכ"ל [דומדינא] עילאה גרינוס ח"ס ב' ע"ש:

לקבלה יד ענן אברהם ומכילת עבודה דהוא רנה כו', ואמר בשמים ששם סוד הנשעים כמ"ש בנז"ק ד' ל' ע"א נלך דלולא
 חזיר ואחיד רמין ושקיק כהורין לעיון עלטין באינון כהורין דשקיק קעס סעטעין דקטורת בוסמין כו', ואמר ראש שהוא ראשית
 וראש דנוק' שנה"י נעשין לה ג"ר כידוע וכלל הוא חכמה דילה שנקראת ראשית וז"ל חכמה שנקראת ראשית והוא חכמה דילה,
 ח"ש בתקונים חט"ו ד' כ"ז ע"א וקלה איזי שכינתא [כו'] עפ"ה דא יו"ד [ר"ל] החלה שפטישין מענה והוא עפ"ה דקווא
 שהוא יו"ד חכמה] עפ"ה לריך לאפקא מינה קלה ועיד קל על ההוא עפ"ה [ר"ל] ה' קל על העפ"ה וזהו קלה חט"ו ד' [ה']
 והיב ל"י זרע כליל מתווייהו דליהו וא"ו [ר"ל] כלול סיי"ה בן י"ה כידוע] ורוא דקלה ה"א לכס זרע כו' [ר"ל] שאיזי שכינה
 שהיא ה' [ו] ונג"ד חלה ודליי איזי פקודא דלממני לאתחא ובגינה מית אדם דליהו קלמו של עולם לריב' איזי לאפרשא
 ולאפקא לה עעמיה דליהי עפ"ה דילה להקזירה על האדם, וכמ"ש שם לעעלה בראשית דא חלה הה"ד ראשית ערסומיכס
 חלה מריוו מרופה והא חוקמה דאדם קלמו של עולם הוה כו', והענין כי אדם הראשון דרגא דחכמה שנקרא ראשית וזהו
 קלמו של עולם ראשית מכל העפ"ה ח"ש ראשית קרימי אחכס על עסקי ראשית הוזהרמי אחכס וכמ"ש בנז"ק ד' כ"ז ע"ב
 בראשית דא ישראל הה"ד קדש ישראל לה' ראשית תנוסמה כו' וסאן דליהו קדש כו', וזא בדרגא דחכמה שנקרא קדש ישראל
 אחידן בדרגא דקדוש כמ"ש ב' עשפטס ד' קב"ב ע"א ע"ש וב' אסור ד' ל"ד ע"א, ולפי שפלה היא בנלך קדש שנקרא
 ראשית דידה לכן נכמה לאשה ח"ש שאמר בנ"מ פ' שלח לך ד' קע"ד ע"א דתלה הוא פ"ג וקעס סימן ענין כו' והוא בנלך
 ששם אכני ענין לך כמ"ל ד' ר"כ ע"א ע"ש, הדלקת הנר הוא בסוד בינה דידה ששם ערכמי נר לעשיתי שדרגא דיל' בזהו
 כמ"ש בנ"מ פ' ויקרא שם ובסוף ק"א ד' י"ד ע"ב ע"ש והוא עשאי ורבות קדושא דעלמא דלמי כמ"ל ד' רע"ט ע"א והוא
 עשאי דרבות קדושא דכניד מעלמא דלמי כניד ב' ומהוא עשאי אחרמי ואלמקא והאי איזי נר כד"א ערכמי נר לעשיתי בגין
 דהאי איזי סדורא לאדלקא בולטין כו' כללין מיני' עשרין ומרין כהורין לקבל כ"ב אמוון דאורייתא] ששם היכל נלך
 ע"מ עיקרן בזהו כמ"ש לקען ד' ר"ס ע"ב היכלא מניינא אל ברוך גדול דעה אור סכ"אל רזין דכליל אמוון ועיקרן דא"ב
 כו' וכמ"ש שם, ח"ש שאמר נשעה שמתמי בכס קרוי' נר על עסקי נר הוזהרמי אחכס והוא נר הוה כמ"ש שם בנז"ק רוחא
 שנקרא נר דכליל בכ"ב כהורין דא"ב שמועד לעשוא בעשאי דהאי נר לכשמתא דליהי רשימא בכ"ב אמוון וסיני' נלך הכשעה
 בסוד ערכמי נר לעשיתי ע"ש בלורך, ואמר רביעית דס כמתי בכס על עסקי דס הוזהרמי אחכס והוא ביסוד דידה רביעית
 היין רובע ישראל, ובאן בזהיכל הוה עמוינן על לידתן בסוד ורזיאן על האבנים ששם סוד"ה וכמ"ש בנ"מ פ' א"ט ד' ס"ו
 ע"ב אסר ר"מ בזהווא זמאן אלן עשרי חכמה עילאה מארי קבלה עאלי רזי מורה שעתא דקיקת להו והאי איזי דלמך
 כאל-מערור על אפיקי מים דלוינן אפיקי מים דאורייתא לגבי שכינתא [ר"ל] שזן בדרגא דנ"ה כהורין אפיקי מים וסאן
 אשתיקיי. שכינתא כמ"ש בנז"ק ד' פ"ג ע"ג ושתית עאמר יאבזון הכערים כו' דשכינתא בעי לאשתיקיי עעולטין כו' מרין
 נביאי קשוע אפיקי מים וסיד שש שערס ושת ע"ל' דא שערורי דמרין שוקין דלוינן בשכסליו, ח"ש ומעלל כדה ומעל שזן
 כ"ד דבשכסליו כמ"ש בנ"מ ומעלל מאינון אפיקי מים ע"ש] וליית מורה אלל עד"א [ר"ל] שזן אפיקי מים עעד"א לגבה שכינתא
 כמ"ש שם עעולטין עאמרי דאורייתא דליהי עד"א לריך לאשתיקיי לה כו' דיהון אלן אפיקי מים בלערא ביגונא בעניותא
 ואינון אפיקי מים וזריס דילדה דליהי שכינתא דלמך דא ומגל יולדמך ובאינון קבלין מתא בלערא דלהון ובאינון קבלין
 דלוחתא בזהו [ר"ל] בשעה שהרשע מלטער שכינה מה אומרת קלמי עראשי קלמי עזרועי שזן קומס דבני ישראל במסילין אס
 כך מלטער על דמן של רשעים ק"ו על דמן של לדיקים וזהו חז"ל ליד' עשין שזמן ההוא מדבר כמ"ש] ואמערנו שנים
 סנהדרין דלעילא [והוא נכד ע' קלין דיהבת כמ"ל] עד דלמער קול דילה עד (קול) ה' וסיד קול ה' יתולל אילות דלוינן
 מארי מתניינן בתולות אקרי' רעומי' כולהון יהון לון קיל כיוולדה עסע בדקקין דקקא לון שעתא בכמה כשיבין דילה"ר דקיוו
 סקך לון בכמה דוקקין [וזהו סוד הנשיכה דקיוו] בדרס אילמא כמ"ש ב' פסאס ד' רע"ט, ח"ש] בזהווא זמאן אשתיקא
 לאולרא עשיר בגין חבלים ודוקא דלדיקא וסארי רזין [עשר מדות הידועין וסאבי והולך מארי רזין] דאורייתא כו' שזא
 בלע [הן עשר מדות שזן כולם בנשיכה * מיקונים ע"ש] דדקא לון שעתא והאי הוא דלוקמה סיי' דור שז"ד בא אשמי
 קיל יסובנו עסיר לעיר ולא יתוכנו ויראי עטא יתאסו כו' וסאינון קלין דיהבת דלוינן שבעין לקבל ע' חזינן דיעבך ה' ביום
 נרה [שהוא על לידת האשה והוא ע' שזין דקבלת עשיר כמ"ש ב' עשפטס ד' קייט ע"ב שזר אקדים ליומא דפירקא כו'
 דלוינן ע' קלין דלוחת אילת השער עד בכהא דלמקיף עלייהו קדרומא בגלותא שערות השער בשבעין שזין במרזין (ר"ל) כמו
 שערות השער קודם היום סיוס היליה בגלותא קודם הגאולה] בזהווא זמאן אשתיקא בישראל כמו הרה מקריב ללית
 מקיל מועק בנבלי' כן היינו עסיד' ה' וע"כ נקו' לך ה' אלקינו ובהוון אילת אעילת ריש' בין ברכאה כו' דלוינן סוד"ה כו',
 ח"ש] אשתיקא רשעה דליהי [כלילא עמרין דלמין [כמ"ל] שזן דלמות האשה] לאולרא ב' עשין ואעילת רישא בין ברכאה
 כו' מרין שוקא כו"ה מרין נביאים עתמן אולידת מרין עשין בזהווא זמאן וידאק יערות יתעבר כקא עעלמא, ועיין ב' פ'
 פנחס

(א) ו"ס שריך לומר ע"ש עם חשיבה שהוא חדרגא דחלל תמוזין קדישין נכס' יערהם כו', ערבתם הוא ביסוד כידוע, עשרתם הוא בסוד חלה כמ"ל:

* כהעפך נרשם חסר, וכל' שז"ל כמ"ש בהקדמות מיקונים. ה"ל:

ד' רמ"ט ע"ב ביאור זה הענין ואשר גם בשעתא דלמענתא אסתמית כיון דטעם ואמא לטיל געת ורעת קלן קלא נחר קלא עד שזעין קלן נקוטין ע' חזיבן יעבך ה' ביום לרה דאיהי שרתא דעונמא (שום לידה הוא יום לרה כמ"ש יום לרה ומכאן ונעלה היום הזה כי בלו זנים עד משנר וכאן אין ללידה) וקוב"ה שפע לה חסין לננה כדן אפיך קד חייא רברבא ענו טורי קושך ואמי בין טורין וטורי' סלכא דעפרא (כמ"ש וכאש עפר למשו) עמי עד האי אילת ואמי וכשך לה בההוא אחר חרין זמין (כמ"ש ע"פ קולל אילות משמור אילה זו רמזה לר ובשעה שבורעת לילד אני חסין לה דרקון ומכאן בזית הרקס ומרס' ללדת כו') ואמא דקטאה כפיך דמא ואיהו אפיך (והוא לבוש ה"ה דמיס טמאים והן יולאין לאשוכה כידוע) ואמא דמכאבא כפיך מיל וזמין כל אינון צעירין (הוא לבוש ה"ה ששין יסקו כל חיתו עדי יסדור סראים כלמס ח"ה) ונצוריה (כמ"ש הסגל ע"ינים ננמלים בין הרים יהלכו יסקו כל חיתו עדי כו') והן ד' חיות הקודש עם כל כללם דלהון חיות קטנות ככ"ל וכמ"ש בס' חוקת ד' קפ"א ע"א יסקו כל חיתו עדי חייבו דמכאבא ושסס יסרד והי' לארבעה ראשים הכי ד' ראשים אינון אילן דחיתו עדי כללם דכל אינון עשרין וכל אינון חייילין דאקידן דבו עדי אל תקרי עדי אלא עדי כו', ואלו ד' חיות הן חיות דעמ"ט שהוא כללם דלהון כמ"ש בחז"ל ד' י"ג ע"א ואשפע אה קול כמסיהם כקולאים רבים כקול עדי עקיל ליה למיס רבים ושקיל ל' לקול עדי ע"א קול סיס רבים כקול עדי חז"ל כו' ח"ה דמכאבא נמכאב' דידן ארבע סלאכין קדישין כטלין כמסלג' דכורסא יקירא דמלכא קדישא וטאן אינון סלאכין אינון דלקרי חייא קדישא ואינון ארבע אינון יקירין ועילאין על כל אחר סלאכין בר עמד כו' ששעא קד דששעא קמיה דמלכ' עילאה כו' ע"ש, ובד' ל"ג ע"ג טע"ט רב עמנא קאים בקיומא דשעא קדישא וכטיל לכל עשרין דרזא דילי' ול' פכים דד' דיוקני' נו ד' סטרין דעלמא ואיהו כליל שסא דלקרי עדי כו' ע"ש, ובכ' נלך ד' קפ"ט ע"א שצורה אקדים למימי לעלמא ואיהו עממקן למיכלא דבעירא סמס (ר"ל בהמות נהררי אילן הידוע בסוד ארס ובהנהגה ה' אלקים) ואיהו רזא דאלף הרים דעגדלין בכל יומא ואיהו אכלה לון (אלף יומין בסוד דש' כידוע) וחקרי לסס מרומה עיכלא דההוא מרומה דאמקריב בליה דלך כמיב ונא השעס ועורר ואחר יאכל מן הקדשים כי למסו הוא דא מרומה כו', והענין כמ"ש בסבא ד' ק"א טאן צית אביה דא עלמא דנוק' (כו') עלמס אבי' (מתענג) סההוא עינוגא דעלמא דנוק' (כו') וע"ד לא יאכל קודש אכל יאכל מרומה דאיהו יהיב לעלמא דנוק' וענו דאיהו שעלמא דנוקא לא אכיל לה אלא בליה כו' ע"ש שהן משנה שהן בעלמא דנוק' והן שש שעורים כמ"ש בחז"ל ד' פ"ג ע"ג וסד שש שעורים למחא ואינון שית סדרי עשנה ואינון סאלב צעירין דאינון חיות הקודש, והיא כומכת בליה כמ"ש ומקס בעור בליה ומחן ערף בלימה וקוס לנעוריה, ועשרין דחיות הקודש הן ששים ערור כמ"ש בס' דעלמא דנוק' כמסגון דעלמא ע"ש, וח"ש בחז"ל ד' ג' ע"א קיישיין שחין אילך דבוא עש טורין סגיאין, שהן א"ש טורין וכל א"ש ששים דבוא, ח"ה וזמין כל אינון צעירין דעירור, והן הרי נחר טורי דסירודא בסוד ושסס יסרד והי' לארבעה ראשים כו' וזהו בין הרים יהלכו יסקו כו' ככ"ל, והענין כי העשנה איסור והיתר כשר ופסול טעם וטהור עה"ד טו"ר והי' דמיס טמאים ה"ה ד' דמיס טהורים ה"ה וכלל שלהן ג' ג' כידוע והן ג' ה"ל ונמחילה יולא דמיס טמאים שהם אסור כו' ואח"כ ה' דמיס טהורין שהם כשר כו' כמ"ש כידוע] ואחממקא וולידת וסייעך ויך את הסלע כמסגון פעמים וכמיב ומתא העדה ובעירס [בשני' שמו נעירס, וסוד הזה עמוק מאוד מאוד והוא נקא עלי לור והבאמו כסוד כשיכה כסוד נאשר קא את העטה כו' ודברמס אל הסלע השעמה הוא דלמחפך לכס דקבור ובו הכה את הבור דלמחמית ככ"ל וכמ"ש פ' בשלח בוצ"ח והן ע"ה והעטה הוא עט"ט ע"ה טו"ר שסס העשנה והוא אחמפך עטמה לכס ומכסא לעטה כמ"ש בתי' ז"ח ד' פ' ע"ג דביוסי דקול שלטא עה"ד טו"ר דאיהו אדם דוויילר בליה"ט ובינה"ר הה"ד ויילר ה' אלקים את האדם ואיהו עה"ד טו"ר דבז ג' אדם ודא הוא עט"ט דאיהו ענד דשליט בשית סדרי משנה ואיהו גופני ושלטי בשית יומין דקול דאינון קולין דעוטאה וקולין דטהרה וקוי' אחיהבו שית סדרי עשנה באיסור והיתר עומאה וטהרה כשר ופסול כו' ואילנא דעה"ד טו"ר לריך למענד ב' סידור בין טוב לרע כו' ולקבל ס"ט מן מעטורין אינון ס"ט פכים טהור וטמס' דס"ט ס"ט טמא וטאן דזכי לצברה ה' לע"ט פכים טהור דאיהו ה' יומא' מורה אמתצדי עט"ה כו' ובגד"א אקרי עטה האלקים כו', ובתי' סס ד' ל"ו ע"ב ויררה ה' עץ לא עטה דשעה דהוא עממפך עטמה לכס ומכסא לעטה כנון להט הקרב העתהפכת ודא עט"ט דהוא ב' עמממס ערע"ה כנוול' דעדי"א דהוא ב' עמממס והוא ענהיג ב' תמאין אופ הכי עשה דהוא כנוול' דילי' הוא עמממס עטמה ואחרי עמטורין עטה דלמסין עטה כלפי וכו' לדיקוס ולמסין עטה כלפי חובה לרשיעא ובגד"א אחמפך עטמה לכס כו' וכד כ"כ שליט על ירי' כהפך נקא לעטה ואס ילר' שליט עלי' כהפך כו' ודא איהו רזא ומחפמכה עיני שניהם ובסאי' אחמפקון לעכדע טוב ורע דאיהו עטה כליל עמרווייהו כו', וסוד הענין הי' האילת סמיתא כחייורא לאנוחא שהוא סלע ועד דמקאן ה' ומתמקן לההוא דבווה אבנים עמולמות וכקיל לון לא ילאו העיס ואל אחמפמכת האנוחא, ומסאד דא בעטה דלמחפך לכסא בשאאלא כמ"ש בוצ"ח פ' בשלח רק שאהב"ה אחר אל עשה לדבר אל הסלע והוא סלע אחר נח סלך שאליה אי"ל אלא דיבור ואז לא היו לריכוין אל כ"ז בעלז חלדי זנים כשיכה הכ"ל כמס ע"י שמיממה לכס דעה"ד טו"ר וסס לריך להכשיכה ומסאד ואס ה' ענדב אל הסלע ואז ואכל עמן הקיים וחי לעולם אבל נאשר שמועס לו עץ הדעת טו"ר וכנר עליו חיתה וכנר בגימון ולא כמקין אלא טיפן טיפין ולריך בכל פעם להכות פעמים ואין סולאין אלא טיפין וכמ"ש ברי"ק פ' חלא ד' רע"ט וריס קוס ד"ס טול אבני דא בידך דלמחר נה על אפן אחת שזעה עינים לצר' קליטין

24

עם ישראל ובו ששפטיהו מהם רבה) כשה מ"ח דבנו לסיקת לעומקא להלכה לאשכחא מתן קץ לפורקנא ונאמי מתן ולא סליקו ואע"ג דלישניהו הוה כפטיש יפוצץ סלע תלישת פטיש דלהון לנקבא בזהוהו סלע ועאן דנקיבו דילי' בזהוהו סלע בלא רשא אמי חייפא וכשך ל' וזית אחריון דנקיבו לה עד דעטא למהוהא רבה ולא סליקו ממחן כ' ומצינ ב"ד כפיל מתן עם שמיס בן יוסף כ' מיהו קו ירוק קליפא ירוקה דאנוחא מתיכא בזהו אכנים מפולמות דאיתון סלעים מקיפין דע"ס פסחי מיכיהו כשה פסקות ונקיט לון לאשכחא פיה דאורייתא ובג"ד אחריוהו אכנים מפולמות דמיכיהו מיין כפין קליפה תלישתא דקיק' (כ' ע"ג) רביעאה מהם רבא חלל דאנוחא כ' ובג"ד קץ פורקנא נקיט עד התהום רבה כ' וכולהו כמי בניך במהוהא לסייע לך ואמת מתיא דמסייע לך יתיר מכלהו בגין דאית ליהון קצא בריא דיעא דאורייתא מארי' דכל כונון ליהון אחריו ע"ג אורייתא דאמער ב' כי ליהת קן הם לראשך כ' ע"ג כל העמאר, והענין כי ד' קליפין קליפ' קדמאה מעבירין ל' בקלות וכשנאין לאנן שהוא מסייע אז לריך להוהא קצא שהוא ליהון לנקוב זה שהוא איתון מתיא מתיא דמחני' כע"ג שם ע"ג ולריך לנקיט עד התהום והן שני קליפין קליפ' זו והדקיקא עד שמייע לחללא דאנוחא והן בזהו וקושך, וזהו כוקב א' ויורד שנים עד התהום וזהו שני כשיכין של הנקא ואח"כ אמתפתח התהום לאלולא, וידוע שהתהום הוא יסוד דנוק' ועליו הג' קליפין כמו נזכר הערלה ופרישה ואטיפו דמא ולריך לקחוד הערלה ולקדוע הפרישה כן הוא כנוק' והן דלמות של האשה ב' דלמות וכנגדן דמטעא בנאשה ימי טועאה וימי טוהר והולד והן ב' עשירין ומשפיעה כ"ל והנקא הוא בשמאלא כידוע בהנדה מקומות והוא מקנה דן יהי דן קצא עלי דרך והוא שם קר"ע שט"ף שבה קרע ימא כע"ג במו"ח ד' ע"ה ע"ב אימ' עילאה לגבורה זה קר"ע שט"ף ששמאלא וזה וישם את היס לקרבה וזה קרע ימא ל"ב קרעים כ' וזה עקר טורין ומנר טיכרין דקיוויא כ' דאמער ביה דרך קצא עלי לור ובהאי שאלא הוה רבה עוקר הרים, וסוד עוקר הרים הן אכנים מפולמות הכ"ל לאשכחא התהום עומקא להלכה, ואמר בפ' בשלח ד' ס' ד ומתך אשר הכית בו את היאור קח בידך והלכת מ"ט משום דמחקק כנסין הוה ושם קדישא עילאה רשימא ב' בקדמייתא קצא כשה דאמער דרך קצא עלי לור קצא הא אמיידע בלון אחר אהגלי (כ"ל בשמאלא) הכא אהגלי דכתי' הכי עושד לפיך שם על הזור כ' ר' אבא אחר אית לור וזית לור מסע' דזור עילאה כפיק לור אחרא ותאי לור עילאה לור דכל לורים ומאי איהו האי דאולידת לישראל (כ"ל בינה לישראל עד"א) כ' מסע' דאישא כפיק גבורה וי' וע"ד שגד דוד ההופכי הזור אנס מים כ' וקשעע ההופכי הא לא אורקוי דזור כרך וע"ד מעור עילאה אפיק מיה אחר דלמתא ומה שט"ף דהוה דלמתא סלע דכתי' והולאת להם מים מן הסלע ונמה אפיק האי סלע מיה בתיא דלור דלעילא (כ"ל סלע הוא מלכות ובתיא דלור אפיק מיהא, ובז"ח פ' בשלח אר"י גליף הוה קוטרא עמרין סטרין משמאל קדישא חד סט' דרמתי ודינא באתון גליפין וחד סט' דינא דדינא קצא עלי לור (ששניהן הן בשמאל ככ"ל), והענין כי המטה הוא מעטרין עה"ד ושם המרכבה דל' רמיכין שהן כ"ד כ"ה וכלל א' הן קסד עם כלל שהן דרמתי ודינא שלכן בו קרע את היס ע"ג כל העמאר הטיב דרמתי לישראל כנסד שבו וא"ל ל"ב קרעים כע"ג במו"ח שם ע"ג ובגלגל ויון נקסם על בגדי מחרי נלחן קרב כע"ג בר"ע פ' פנחס, ולד השני הוא גבורה עם הוד דינא כ', וז"ח ה' הכה לור ויזונו מים ונחלים שטופו הגם לקס יוכל מת שג' עממחות הם שלא נעסדו לשליח וכולם הם כלן כ' כ"ל ה' של גשמים סוד המים ככ"ל ונקרא גבורות גשמים, ושל חמיית העמים והוא ג"כ שם ברכת עמי' העמים כידוע, וי"א אף של פרנסה ומ"ק גשמים היינו פרנסה והוא ג"כ שם כידוע סוד שולקן בלפון ולכן בעלגון מאכליהו ושם קצא ולור קד על מיה וחד על עפר סוד הלסם המוליא לתם מן הארץ ונקא עפר לקטו ואחר הן הכה לור ויזונו מים אס הוא על המים האין אפסר הנקא שם שהוא על העפר ולכן הגם לקס יוכל מת וכת"ג שגשה המה נפלאו עמני דרך קצא עלי לור שזה במים וזה בעפר ומ"ח ה' להם להאשין דגבריו וז"ח והוא איתו וי' שבו קיים כע"ג בפ' בשלח שם בוי"א שמרין חיווין הים דקיוין וחד דמותא כע"ג בפ' בראשית ד' כ"ב ע"א חיווי' הוא קומתא דעלמא כ' אית חיווי' אחרא דקיי מעט' וסמך ומריוויהו אזלי עם כ"כ כ', ה' יכ"ט ויזה"ר ושניהם סלד שמאלא שט"ט הוא שמאלא דקדושה והוא סוד גבריאל כידוע וכע"ג בפ' בא בר"מ ד' ס"א ע"ב ויאנק איש עמו דא גבריאל כ' ואוליף ל' שנעין לשון ובג"ד ויילך קד יכ"ט דאוליף לו ע' לשון וחד דיהא"ר דאנק עימי' כ' ובג"ד אי איהו גיכוי גבריאל דליה יכ"ט וס"ט דליהו יזה"ר זה הוה שופטו כ', וז"ח הנקא דשך כ' ופומי' דמלמחא בעפרא ככ"ל (שם) ודא גבריאל וההוא אנק דעפר דאמער ב' ויילך כ' עפר מן האדמה כ' וחד ילך דנוק' *) עימי' כ' והוא בעה"ד טור' נוק' דענר נער שם הקליפה דנוהו ושם כפך הנקא מעט' דשמאלא אכל למעלה איתו של מים והוא איתו וי' ואחר בפ' פנחס שם) בזהוהו זמנא דקו"ב קם עלה ועל עונדא דמיה קד מה כח' ה' יחולל אילות ויחשף יערות וגו' קול ה' יחולל אילות איתון קבלין וזירין לאמער איתון ע' קלין (ואלא קלין ענינן קד הגבורה ששם ע' סנהדרין ושם העפחת של מ' ככ"ל ומשם נמערור הנקא כע"ג) מיד ויחשף יערות לאענרדא ההוא קצא ולאמגליא כתייהו למיהך כ' וכן אחר כ"ז בקריעת י"ם בפרישה בשלח ד' כ"ב ע"ג ע"ב ע"ג, ואחר בר"ע מלא שם וכנונה דא פורקנא אס זכו יפקון דרמטין הה"ד גטרם יבא קבל לה והקליטה זכר ואי לאו אקדים ברחמיין ויפקון בלערא ואפיר דאקדים לערא ודינא לרחמי' כ' ועפקבו דכפשה קודם דנפקת אית לה לערא ולנחר דאפיקת ברחמי' ורוא דעלה ככ"י יבואו ובמחנכים אובילס, והן קבלי עמי' בראשונה

ביאור הגר"א

* שם כתוב יהון, הע"ל :

המשכן [כ] ואלין אחמנן על תהוא חבל דחינוקות דלעאן באורית' לקיימ' עלמ' [כא] ואלין נטלי תהו' חבל וסלקי לית לעיל' וכל חבל וחבל דאינון תינוקות דלעאן באורית' לקיימ' עלמ' אזעביד מניה רוח' חדא וסלק' תהוא רוח' לעיל' ואחער בעטר' קדיש' ואחמנא נשורא דעלמ' וכן כלחו. תרין סמבין דאינון לסטר צפון עופיא"ל (ס"א קטצריחא"ל) קטצריחא"ל ואינון ממנ (רנ"ו א') על תריסר אלפי ממנן אחרנין כל חד וחד כדקאמרן. [כג] תרין סמבין דלסטר מערב אינון עססני"ה אדירירי"ה (ג"א אדירירי"ה) ואלין ממנן על תריסר אלפין ממנן אחרנין כל חד וחד כדקאמרן. אלין אחמנן לאכרו' בכל רקיעין לכל אינון דמעברין בנייתו מאורית' וסלקין לון דלא ילעון בה כדון נפקי כל חני ממנן ומכריו ואמרי [כד] ווי לפלני' דאעבר ברית מאורית' ווי לית דקא אחאביד מעלמ' דין ומעלמ' דאחי: [כז] היכלא רביעאח חיכל' דא חיכל' דקיימ' בנהירו יתיר. [כח] חיכלא דא סחרין לית תלחין ותריין יתדות עלאין וחמש מאח אלף אחרנין דממנן תחות אלון וארבע אחרנין עלאין על כלחו וכלחו יתדות דחיכלא דא. אלון ארבע אינון. חסדיחא"ל. קסירי"ה (כ"א קסדיר"ה). קדומי"ה. דהריא"ל. אלון ארבע ממנן על כלחו. וכלחו אחרנין כלחו ממנן תחותיהו. [כז] ועל יודא דאלין אחידע דינא למעבר בעלמא ועל אלון כתיב (דכ"א ד') ומאמר קדישין שאלת'. לחני ארבע אחיין כל אינון חיילין די ממנן על דינא לשאל' היך אחגור דינא בעלמ' [כז] כל אינון דינין דלא אחייהבו בפתקין לקיומ' דעלמ' ועל דא כלחו אחיין לשאל' ובג"כ כלחו ממנן על דא. [כח] אינון תלחין ותריין אחרנין אינון ממנן על כל אינון דקבעין ומנין ידיעאן ולא פסקי ביממ' ובילילי. [כט] ואלין אחרנין כלחו דתחותיהו אינון ממנן על כל אינון דקבעין ומנין ידיעאן לאורית' ועל דא אינון ממנן כלחו ולאענש' כלחו לכל אינון דיכלי לאשחרל' באורית' ולא משחרל':

היכלא

ביאור הגר"א

וההיכל הזה השלישי קיימא לאכללא וליקדא כל כליזות הכ"ל: [כ] ואלין אחמנן על תהוא חבל דחינוקות דלעאן באורית' לקיימא עלמא. כמ"ס אין העולם מתקיים אלא בשביל מנוחת של בית רבן כי הן למודי ה' והן עומדים שהבית ככון עליהם קיימא דעלמא תרין קיימין ולכן הנבואה בחינוקות ששה הנבואה יולא, וכאן סוד הרבין כרביא אכסי זוטרי כרובים נערים כיזוע, וכאן סוד ההבל דכלילא בתלת גוונים באשא ורופא ופיא והן תלת כהורין דהיכל השלישי שהיכלות הכ"ל כמ"ס שס, ושם הכ"ז אותיות ששלטין לחינוק כמ"ס נזוהר ולכן מתחילין עם החינוך ללמוד ויקראו שנו כ"ה אחרון דיקודא שהן כ"ג כהורין ותלת כהורין כמ"ס ואמר כפ' נראשית ד' ל"ח ע"ב בהיכלא תלמאח ותמן כל דרדקי דני רב כו': [כא] ואלין נטלי תהוא חבל כו' ותחמנא כטורי דעלמא וכן כולהו. כמ"ס ר' יודין נשיא' שלח לריא ור"א למיעבר באלין קרחא דא"י למיעבר לון סופרין ותמנין כו' אחר להון אייתי לן כטורי קרחא כו' א"ל סופריא ותמניא הה"ד אס ה' לא יבנה בית שוא כו', שהשופרים הן דרגא דנ"ה שהן השלמים והן הסגנים דהנבא והשלטין שבהיכל השלישי והן השופרים את העיר ולכן הביאו לכן כטורי קרחא ואל' אס ה' לא יבנה בית שוא עתלו בזכיו דו שזוקין הן הנזכים הבית כמ"ס וכל כניך למודי ה' ורב שלום כניך ואמרו א"ל כניך אלא כניך שבהן אחכנאש רבות קדישא ליהוד עולם ח"ש ורב שלום כו' וע"י נכנה המלכות: [כב] תרין סמבין דלסטר מערב כו' אלין אחמנן כו'. סמט' דדרוס הוא סטר' דקיוחא ולד מערב על היקר ככ"ל בהיכלא הראשון על זיווג: [כג] ווי כו' תחולקא דעלמא דאחי. שכן הוא עשאיין ומכניסין לעלמא דאחי ככ"ל בהיכל השלישי בהנל ה' כהורין ככ"ל: [כד] היכלא רביעאח היכלא דא היכלא כטורי יתיר. שכן גבורים עומדין כמ"ס שופרי החסות לשער עקום הפך שפרנו דו: [כה] היכלא דא סחרין לי תלחין ותריין יתדות עילאין. שכן עקום הפך שפרנו לו ל"ב כמנינות על"ב אלקיס: [כו] וע"י אלין אחידע למיעבר דיכא כו' ובסער קדישין שאלמא. שבהיכל הרביעי עו' היכלות הוא גזיזות עירין פתגאח וכאן וסער קדישין שאלמא כמ"ס לקטן דל' רכ"ו ע"א בהאי היכלא אחמנא יתקן כו' גזיזות עירין פתגאח: [כז] כל אינון דינין דלא אחייהבו כו'. ר"ל אות דנין שאל ככתבו ולא שאלין הכל, ח"ס עיר וקדיש עמיה כתיב כו' עיר הוא שבהיכל הרביעי גזיזות עירין, וקדיש הוא כאן בסוד הת"ח שנקר' קדוש נסע' דגבורה כמ"ס גר"מ ס' פתגם ובתי' וטחור וקדשו וטחור ע"ל המסד וקדשו ע"ל הגבורה: [כח] אלין תלחין ותריין עסקן כו'. שהמורה הוא גבורה כיזוע בסוד וידבר אלקיס את כל הדברים האלה והן ל"ב כמנינות סכסכה: [כט] ואלין אחרנין דכלהו תחומיהו כו'. הן הת"ח אלף, וסוד

[ל] היכלא חמישאה היכלא דא קיימין ביה חלה מאת ושתי וחמש ממנן כחושכן ימי שחא. ועילא מנייהו ארבע סמבין עלאין על כללו. ואלין אינון קרשיהא"ל. סרטיהא"ל. עסיריה. קרמיא"ל. ואלין אקרונ יחדות דהיכל' דא. [לג] אלין אחמנון לברח' עלמ' (אלין) כד נשמת' אחוספת מע"ש לע"ש ואיהי נפקת כד איתי נפקת נפקין אלין עמה ומעברי מ'שראל כל עציבו וכל יגיע' וכל מרירו דנפש' וכל רוג' דעלמ' ואלין אינון בדיחי עלמ'. כל אינון דלחת' סאלין ארבע' כללו אחמנון לאעבר' דינ' מאינון מארי דדינ' ומאינון דטרדי לון בגיהנם ריסקון דינא מנייתו. ועל דא כל אלין יחדות כללו קיימי בחדות ומחדות נפקי. וכללו היכלין קיימי לאחעטרי לעיל' כמת דאחמר :

[לג] **היכלא** שתיחאה היכלא דא היכלא דקיימי' על כל היכלין תתאין. בהאי מאה אחרנין דקיימאן לבר דאקרונ יחדות כאינון אחרנין. ואינון מאה לסטר יימי' ומאה אחרנין לסטר שמשא. תרין ממנן עלאין לסטר יימי' ותריין ממנן אחרנין עלאין לסטר שמשא. אלין דימינ' אינון. מלכי"א. שמעיה"א. ואלין דשמאל' אקרונ מסרסני"ה. נפצי"ה. אלין אינון יחדות עלאין מימינ' ומשמאל'. ואלין אינון קיימי' חמינין צעלמ' צה"ו זמנא דרדיק' מוטא זמניה לאסתלק' מעלמ' ואתייסיב רשו לסטרא אחרא. אלין ארבע קיימי' לאתעתדא תמן בגין דתפוק נשמתיה נשזיקה ולא תזטער בשלטנו דסטר' אחרא. [לג] זכאין אינון דרדיק' צעלמא דין וצעלמא דחמי דמאריהון אקדים עליהו שלטניהון למחוי נטירן צעלמ' דין וצעלמא דחמי: מהיכלא דא שראן כל רזין וכל דרגין עלאין ותתאין לאתחזר' בגין דיסתחכ כלל עילא ותתא בשלימו למחוי כלל חד וחזור' חד לאתחזר' שחא קדישא כדקא יאות ולאשתלמא לאתכרז נגידו עלאה בתתאה (כ"א) לנגדא נהירו עלאה לתתא) ונהירו דצונין כחד (כ"א) ונהרי צונין כללו (חדא) דלא תעדי דא מן

ביאור הגר"א

וסוד הל"ב הן הל"ב כתיבות חכמה ות"ק אלף הן כ' שערי בינה ת"ק פרס' של עה"ס: [ל] היכלא חמישאה היכלא דא קיימין ב' כו' כחושכן ימי שחא. והן סמ"ה שייפין דנוק' שהן ביטיבא היכל אהנה וכן רמ"ס שייפין דכורא. הוא נ"כ בהיכל אהנה רנה בסוד הק"ש רמ"ס מינין כ' הוא סוד הנריה ספר דשתגליא בפוס אשה ובנריה רמ"ס שייפין כללס כמ"ש בא"ר ד' קס"ב ארכי' דההוא אשה עתאין וארבעין ומעכא עלעין וכולהו תליין בפוסא דאשה דאחרי יו"ד כ' ות"ס דלא אחרי אנהס אלים כ' ע"ש וכן נקודת ליון אנה שס"ה היכלין דנוק' ונה שס"ה גידין כמ"ש בפ' בראשית ופ' פקודי וע' בפ' אורא ברי"ע ד' כ"ה ע"א וסאן אינון רמ"ס פקודין דאינון רמ"ס ש' פין דכ"ב כיון דאשתלים זהו על האי בכלל כדן ינדע באורא פרט דלא איהו אסוותא לכולהו וינדע כל יומי שחא דמתחברן לעיבא אסוותא * דשייפין אריקו ברכאן ליומי שחא כל יומי שחא כשה לאתבראן עלעילא ערוא דאס' ה"ב אמתברן עתתא ערוא דאס' דאינון ישראל בהאי עלעילא באלין פקודין דאורייתא דאקרונ אס' כו', והוא בסוד האדם הגדול שנהיכל אהנה ככ"ל, וסוד רמ"ס פ"ע הן ביטיבא דז"א אנהס וסמ"ה ל"ת הן ביטיבא דנוק' ל"ת וס' הפיבור ושייפין * אס' ועבדו"ס שס גרמא תשיבאה לסלקא ביטמא וכסית בלילא טעירא בתלת אשה ושמין וקס' כו', וש"ן הן דלכות וס"ה היא רגל רביעאה ארזי והכל כאן סוד הנריה וכאן סוד השמש והיום כיודע: [לג] אלין אמתקן לבדקא כו'. שכלן סוד הקסד וקטעס וז"ש כילהו קיימי נקדוה נפקי:

[לג] **היכלא** שתיחאה כו' ההוא זמנא דלדיקייא כו'. כמ"ש קשה שכולן אסכרה ניקא שכולן נשיקה אסכרה דמיא לפיטורא כו' נשיקה דמיא כו' וכאן עיתת נשיקה ככ"ל וז"ש בגין דתפוק כו', ואלו שזה היכלות כולן בהיכל הש"י שכולל וא"ו היכלין: [לג] זכאין אינון כו' כטורין בעלמא דהין ובעלמא דחמי. כמ"ש כי תלאכיו יזוה לך לשמך בכל דרכיך בעוה"ז, ובעוה"ב ה' ישמך כו' :

סליק ביאור היכלא שתיחאה דפקודי, וסליקא לה כל ביאור ההיכלות להגר"א, בריך רחמנא דסייען :

מן דא וכדין נגיד ואחמנשך וואן דאחמנשך דלא אחידע ולא אחגלי' צגין דיתקרב (כ"א דיתקדש)
 (ע"ב) ויתחד דא עס דא למהוי כלא ביחוד' שלים כדקא יאות. זכאח חולקי' מאן דידע צרזין דמאריה
 לאשתמודע' ליה כדקא יאות דהא אינון אכלין חולקהון צעלמ' דין ובעלמ' דאחי ע"ד כתיב (ישעיה ס"ה)
 הגה עבדי יאכלו. זכאין אינון נדיקי' דמשחלני באורית' יממא ולילי' צגין דאינון ידעי אורחוי דקצ"ה וידעי
 ליתחד יחודא קדיש' כדקא יאות דכל דידע ליתחד שמה קדיש' בשלימו כדקא חזי זכאח איבו צעלמא דין
 ובעלמ' דאחי. קשור' דכל הני היכלין הכא מתקשראן. (יעקב קשירו דכל מהימנות' רוח' דקיימ' לקבל' דרוח'
 דאיבו לתתא והאי רוח' לתתא קיימ' לקבל' רוח עלאה דכל רוחין קיימין ציה דא איבו יעקב דאיבו רוח
 אמנעית' דכל רוחין איבו נטיל האי היכלא שתימאה באינון נשיקין לאתדבק' רוח' צרוח' כד"א (שיר א')
 ישקני מנשיקות פיהו. וכל נשיקה איבו (ס"א הכא קשירו דכל מהימנות'. יעקב דאיבו רוח אמנעית' דכל
 רוחין איבו נטיל האי היכלא שתימאה באינון נשיקין) לאתדבק' רוח' צרוח' תתא' צעלא' ובאלין נשיקין
 אסתלק רוח' דלתת' לאתדבק' רוח' דלעיל'. וכד מתדבקין רוח' צרוח' כדין רוח' עלאה סמימאה שארי על'
 האי רוח' דאמנעית'. ועד לא נחער לאתדבק' רוח' צרוח' רוח' עלאה לא שריא על' האי רוח' דאמנעית'
 ורזא דא כד אתאחיד רוח' ציוח' כדין שראן נשיקין לאתחצר' ומתערין שאר שייפין בתיאוצתא ורוח' דא
 מתדבק' דא. וכדין שייפין בלהו מתערי אלן באלין לאתקשר' שייפ' צשייפיה. ואי תימ' מאן נחער שייפי
 תתאי או שייפי עלאי. שייפי תתאי מתערי תדיר לגבי עלאי. מאן דאיבו צחשוכ' תאיב תדיר למהוי צנהור'.
 שלהוב' אובמ' דלתתא נחער תדיר לגבי (צראשית כ"א א') שלהוב' חור' דלעיל' צגין לאתדבק' ציה ולמשרי
 תחותיה ורזא דא (תהלים פ"ג) אלדים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט א'. כד נטיל יעקב האי היכלא
 שתימאה כדין אקרי (רי"ג א' ו"ג צ"ב) צשמ' קדיש' עלאה שלימ' וס'. ואי תימ' שלימ' דכל' לאו הכי אלא כד
 אשתלימו בלהו היכלין אלן באלין כדין אקרי כלא צשמ' שלים ידוד אלדים ודא הוא (צראשית מ"ח א') שמה
 שלים מכל'. ועד לא אתחזרו דא עס דא היכלין צהיכלין לא אקרי צשמ' שלימ' דא וכד מתחזרין כחד' אלן
 באלין כדין אשתלים כלא מועיל' ותתא. ונהירו דעיל' לעיל' נחתא ושרי' על כלא ואתקשר כלא כחד' (למהוי
 כלא כחד') למהוי כלא חד'. וו זא דמלה יעקב נטיל ד' נשין וכליל לון צגויה. ואע"ג דאוקימנ' להאי מלה צרז'
 אחר' דאיבו קיימ' צין (וינא קנ"ג צ') תרין עלמין. ורזא דכלא כד יעקב נטיל האי היכלא דאיבו שתימאה
 נטיל וכליל צגויה כל אינון ד' נשין ד' מלאכין וכלהו דצקי צהיכל' דא. אלן אינון (רנ"ד א') ד' רישי נהרין
 דכתיב (צראשית צ') ומשם יפדר והיה לארבעה ראשי'. אין ד' רישי אינון ד' נשין נטיל לון יעקב (כדקאמרן
 וליה אצטריך ואיהו) נטיל היכל' דא וכדין אקרי האי היכלא וס' כד איבו לטב כד"א (שמות י"ג) וס' הולך
 לפניהם יומם (צראשית י"ח) וס' אחר המכסה אני מאברהם. וכד אתחצר יצחק צהיכל' דצי דינ' דאקרי
 זכות"א כדין אקרי כלא וס' לאענש' לחייבי' כד"א (שם י"ט) וס' המטיר על סדום וגו'. וכלא צרז' חדא כדקא
 יאות. וכד יעקב נטיל היכל' דא כדין אקרי כלא רצון שלום (וסיוניך (אסתר צ') וצהגיע חור אסתר) ודא
 הוא עת רצון. ומכאן ולהלא' שראן היכלין לאתחצר' ולאחקשר' אלן באלין ואע"ג דתנינן (ויקרא ק"ב א')
 דרומי' מזרחי' וכלא איבו כחדא. הכא איבו רוח' צרוח' דצקות' חדא. מכאן שרי אצרהס דאיבו ימינ' דאקרי
 אצב"ה (צבה דקאמרן ואיהו נטיל היכל' דאקרי אצב"ה). כדין שדים נכונו ואחמליין מכל טוב לספק' ולאחזנ'
 כלא ונהכא. וכד אלן שדים נכונו ואחמליין מגו רחימו עלא' כדין אקרי היכלא דא אל' שד"י כדקאמרן.
 וצבאי אסתפק כל (רנ"ז א') עלונו' כד אחצרי דהא כד אחצרי עלנו' לא יכיל למיקם צקיומ' ולא הוה קאיס
 עד דאתגלי היכל' דא דנטיל אצרהס וכד אתגלי אצרהס צבאי היכלא (כ"א כדי לעלמו' דיהא ספוק' וכו')
 כדין אחר לעלמ' די הא ספוק' לאחזנ' מניה עלמא ולאחקיימ' ובג"כ אל' שד"י אקרי. אל' שדי לכלא ציה
 (כ"א לאחזנ' מניה. ת"ח היכל' דא זמין וכו') זמין קצ"ה למלי' ליה (כ"א ציה) ולאחקנ' ליה לזמנא דאחי
 דכתיב (ישעי' ס') למען חינוקו ושיערת' משור תנחמי' למען תמוזו והתענגתם מזוז כבוד'. שוד תנחמיה וזי

'

וְאֵל כֵּן כָּל־בְּרָר . חֲנֹק בָּנִין דְּלִיבֵיהּ הָיוּ אֲלֵדִים הָיוּ דְשִׁלְטָה עַל חֲנֹק עַל נְלִיבֵי וְאֻקִּימָנָה בְּגִין דְּלֹא שִׁחָרְכוּ אֲלֵהּ בְּשָׂרָה בְּלַחְדֻּדִי . וְהָיוּ קָלְלָה אֲלֵדִים שִׁלְטָה בְּשִׂרָה מֵרָה חֲשׂוֹכָה וּבִג"כ דָּא לִבְז דָּא לִבְז לְנִיִּס . וְאִשְׁטְרִיכוּ יִשְׂרָאֵל דִּרְזֹא דְמֵהִימְנוּתָהּ זֵהוּ לֹאסְחָמְרָה בְּגִין דִּישְׁלוּט סְטֵרָה דְמֵהִימְנוּתָהּ וְלֹא יִהְיוּ דּוֹכְתָּה לְסְטֵרָה אַחֲרָה לְשִׁלְטָה זְכָאִין אִינוֹן בְּעֵלְמָה דִּין וּבְעֵלְמָה דְחָמִי עֲלִיבֵיהּ כְּתִיב (יִשְׁעִיה' ס') וְעַד כּוֹלֵס דְּדִיקִים וְגו' . בְּנִיחִין דְּאִינוֹן סְטֵרִין עֲלִיחִין חֲרִין יִרְכִין דְּסִמְכִין לְאֻרִיתָה קְדִישָׁה אִינוֹן נִטְלִין לְהִכְלֹל דְּחֲרִין רוּחִין בִּיה דְּאִינוֹן נִגְה וְזִכֵּר וְלִינוֹן חֲרִין יִרְכִין לְתַתָּה לְסִמְכָה לְאִינוֹן הִכְלִין דְּלַעֲיֹל דְּאִקְרוּן תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה . כֹּמֶה דְּחִית סִמְכִין לְאֻרִיתָה דְּלִיבֵיהּ תּוֹרָה שְׂבַכְכָּה כִּךְ חִית סִמְכִין קִימִין לְאֻרִיתָה דְּלִיבֵיהּ תּוֹרָה שְׂבַע"פ וְאִתְכְּלִילוּ דָּא בְּדָא כְּדִין חֲלִין חֲרִין סִמְכִין לְתַתָּה כִּךְ מִתְחַבְרִין בְּחִלִּין עֲלִיחִין אַחֲרָשִׁים זֵהוּ סְטֵרָה דְנִצּוּחָה וּמֵאֲזִן אִיהוּ מֵרָה דְּלִיבֵיהּ כְּגֻוּנָה דְנִצּוּחָה וְכֹל אִינוֹן מֵאֲרִיכוֹן דְּמֵרָה מֵהֲכָה יִקְיִן . לַעֲיֹל נִצּוּחָה הֲכָה מֵרָה . וּע"ד אִיהוּ דָּא כְּגֻוּנָה דָּא וְדָא כְּגֻוּנָה דָּא . וְכִךְ מִתְחַבְרִין דָּא בְּדָא כְּדִין שְׁטִיט עַל הָאִי אַחֵר (אַחֲרָשִׁים) שְׂמָה קְדִישָׁה דְּאִקְרִי נִצְחֹת . בְּגִין דְּכֹל אִינוֹן חִיילִין קְדִישִׁין כְּלֵהוּ קִימִי הֲכָה וְכֵלְהוּ אִקְרוּן מִסְטֵרָה דְנִצּוּחָה . מֵרָה וְחֵלְמָה מִסְטֵרָה דְנִצּוּחָה הִיוּ וְאִשְׁטְרִיכוּ דִּי בְּגוּ הָיוּ אֹת קִימִי קְדִישָׁה שְׂרִיף שְׂמָה דָּא בְּגִין דְּכֵלְהוּ חִיילִין נִפְקִי וְהָאִי אֹת . עַם כֹּל דָּא יִרְכִין דְּאִינוֹן קִימִין לְבַר קְרִינָה עַל שְׂמָה דְּאֻלִּין אִינוֹן דְּאִקְרוּן בְּרִייתִי דֵּהָא בְּרִייתָה לְבַר מוֹשְׁנָה מִחֲנִי קִימִי לְגוּ בְּרִייתִי וְאִקְרוּן יִרְכִין בְּמִי בְּרָאִי כְּגֻוּנָה דִּי לַעֲיֹל . מִחֲנִי אִיהוּ רִזָּה דְקִימִי לְגוּ דְּאֻלִּי תַּמּוֹן עֲקֵרָה דְכֹלָה . וּע"ד תַּנְחִי וְרִזָּה (כ"א דָּא) דִּהֲךְ (שִׁיר ח') אִתְהַבֵּךְ אֲבִיחָךְ אֶל בֵּית אֱמִי תִלְמִדִי . אֶל בֵּית אֱמִי דָּא קֵה"ק תִּלְמִדִי דָּא הָאִי רִזָּה דְמִתְנִיתִין דְכִךְ עָלָה דָּא נִהַר דְנִגִּיד וּנְפִיק בְּהָיוּ בֵּית קִדְשֵׁי הַקְדָּשִׁים כְּתִיב תִּלְמִדִי וְדָא הָאִי רִזָּה דְאִקְרִי מִשְׁנֵה כְד"א (דְּנִצְרִים י"ז) אֹת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת . וְכִךְ אִתְמַשְׁכָּה לְבַר אִקְרִי בְּרִיית' חֲרִין יִרְכִין אִינוֹן בְּרִייתִי . רִזָּה דְרִזִּין דְּלֹא אִתְהִיב לְאִתְגַּלְתָּה . בְּגִין דְּלֹא אִתְמַסֵּר רִזָּה בְּרִייתִי עֲלִינוּן וְיִי אִי אִתְגַּלִּי וְיִי אִי לֹא אִתְגַּלִּי . בְּגִין דְּלִיבֵיהּ רִזָּה מְרִזִּין עֲלִיחִין דְּקִב"ה אִתְהִיב בֵּית עֵלְמָה בֵּית רִשְׁוֹן קִימִי בְּמִי שְׁלֵמָה לְקַבֵּל עֵלְמָה עֲלָהָה וְאִיהוּ אִקְרִי בֵּית רִשְׁוֹן וְאִתְמַשְׁה כֹּלָּה בְּבִית קְדִישֵׁי הַקְדָּשִׁים אַחֵר דְּאִתְמַשְׁה בִּיה שְׂמָה (רַב"ח א') בְּסִיחָר' וְרִזִּין עֲלִיחִין כְּלֵהוּ בְּשִׁלְמִיו וְקִימִי עֵלְמָה בְּאִשְׁלֻמוּתָהּ וְלִבְחַר גְּרִמּוֹ חֻבִּין וְאִתְמַשְׁכוּ רִזִּין וְאִתְדַחֲיִין מִבֵּית קוֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים לְבַר . כִּךְ אִתְדַחֲיִין לִירְכִין כְּדִין קִימִיו לְבַר דְּאִקְרוּן בְּמִי בְּרָאִי וְאִשְׁטְרִיכוּ לְבְרִייתִי . בֵּית שְׁנֵי קִימִי' בְּבִיתִי בְּרָאִי בִירְכִין . וּמִנִּיבֵיהּ אִתְדַּרְדְּרוּ וְשִׁאֲרוּ (הָאִי) בְּבִית קִדְשֵׁי הַקְדָּשִׁים וְאִיהוּ בֵּית שְׁנֵי וְאִינוֹן אַחֲרִינִין אִתְמַלְּרוּ בְּבְרִייתָה לְבַר בִּינִי יִרְכִין (ס"א וְהִי עֲקֵרָה דִּילְהוֹן מִחֲנִי' דְּלִיבֵיהּ בֵּית שְׁנֵי וְבְרִייתָה אִינוֹן דְּשִׁאֲרִי בְּבִי יִרְכִין וְהוּא וכו') וְהוּא אֻלְפִין מִחֲנִי' וְאִתְנַהֲיִגוּ מִינֵה וְהִינּוּ רִזָּה דְכְּתִיב (יִשְׁעִיה' ב') כִּי מִזִּין תֵּלֵךְ תּוֹרָה . וְלִבְחַר כִּךְ גְּרִמּוֹ חֻבִּין אִתְעַדִּי שְׁלֵטוּתָה דְּהָאִי בֵּית שְׁנֵי (וְאִשְׁטְרִיכוּ) דְּשִׁלְטָה דִּילֵיהּ לֹא הָיוּ כְּבִית רִשְׁוֹן דְּהוּא בִּיה שְׁלֵמָה חֲדִיר בְּגִין דְּמִלְכָּה דְשִׁלְטָה דִּילֵיהּ חֲדִיר הָיוּ כְּגֻוּנֵיהּ וּע"ד הָיוּ בְּשִׁלְטָה . בֵּית שְׁנֵי לֹא הָיוּ בִּיה שְׁלֵם הִכִּי בְּגִין דְּעֵרְלָה קִטְרָג' בִּיה חֲדִיר וּע"ד הוּא כְּהִי זְמִינִין בְּגֻוֹיָה לְקִטְרָגָה בְּהָאִי עֵרְלָה וְלֵהוּ אִשְׁטְרִיכוּ מִלֵּה

ואתעבר מגו עלמא כדון וישכון ישראל בטח בדר עין יעקב. בההוא עין יעקב ולא אשתכח מקטרגא עלייו. זכא חולקסון ד' ישראל זעלמא דין ובעלמא דחתי. יוסף הנדיק עמודא דעלמא איהו נטיל ברשותא היכלא טמיר וגניא וברשותיה קיימא היכלא שביעאה. ואע"ג דקאמרן דהיכלא דלכנ"ת הספי"ר ברשותיה קיימא הכי הוא דביה מתקן. אבל ת"ת נביאים דקאמרן כד מתחברי לתתא חרין דרגין מתפרשין מנייהו מראה וחלום וקיימי צירכין. באינן חמוקין קיימי מראה והו' דאקרי נבואה קטנה, מירכין (ס"א מחמוקין ירכין) ולתתא קאים חלום עד דמאטו דגלין דרגלין. ותמן קאים היכלא תתא וקרי לבנת הספיר. כלל ירכין צירכין לאשתלמא חד בחד וכלהו דרגין דנבואה דהא מתמן נפקי ושראן ואשתעידו מנייהו מראה ושראן על האי אתר ואשתעיד מנייהו חלום. יוסף הנדיק איהו שלימ' דכלל איהו נטיל כלל. בגין דכלל אתקן בגיגיס כלל תאיב בתיאובתא בגיגיס. ת"ח זשעמא דיוסף הנדיק קיימא לאתקנא כלל כדון איהו נטיל כלל וכד אתחבר בהיכליה כדון מתערי כללו לנטלא תיאובתא ורעות' עלאי ותתאי וכלל אינן ברעות' חדא ושליומו חד למחדי (כ"א למהוי) עלאי ותתאי רעות' חדא כדקא יאות. וכללו תתאי קיימי בקיומא בגיגיס. וע"ד כתיב (משלי י') ונדיק יסוד עולם. ועל האי יסודא קאים האי עלמ'. האי לבנ"ת הספי"ר לא קאים בקיומיה עד דהאי יוסף הנדיק אתקן וכד איהו אתקן כלל מתקני דא הוא יסודא דכללו בגיגיס ועל דא כתיב ויבן ה' אלדים את הצלע. ולא כתיב וייצר ולא כתיב ויצר בגין דהאי קיימא על יסוד' ולבנת דיסוד' אתקן כלל אתבני (ע"ב) עליה. ובגין דא כללו קיימן בהאי והא אוקימנ'. ת"ח כתיב (בראשית ב') ויבן ה' אלדים את הצלע. דהות מסטר' דאחור' ואתקן לה לאהדר' אכפין באכפין. הכי אוקימנ'. אבל ויבן אסתכל לסלקא לה בההוא דרג' דעלמ' עלאה שריא ביה. למהוי דא כגוונ' דדא. תו ויבן אסתכל בסטרוי ואתקין וכיון כל רוחותיה למזרע ולאשקאה ולאולד' למעבד לה כל זרכוי כמה דאזטריך. ולבנת ויבואה. כמה בהאי זריק דכתיב (אסתר ב') וצוה הנערה צוה אל המלך. דהאי אמשך לכלל לסלק' לאתעטר' בשליומו. הכא מניעו דכל חובין הכא מניעו דכל תיאובתין בישין מה דלא איהו בההוא היכלא שתיאתא בסטר' אחר'. דתמן כל ענוגין בישין וכל סטריין דתיאובתין דענוג' דהאי עלמא (כ"א וכו') וכד האי עלמא אתבניא צוה בני נשא כשלי צוה (כ"א ובגין דבני נשא טעיין צוה כשלין צוה) לההוא עלמ'. דתמאן כמה ענוגין ותיאובתין דגופא אתבני ואתעניג מנייהו וטעיין אצתריהו דהא הוא דכתיב (בראשית ג') ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וגומר. דהא כל תיאובתין וכל ענוגין דעלמ' ביה תליין. ועל דא כגוונא דא אית מלין דגופ' אתבני צוה ועיילי לגופ' ולא לנשמת' ואית מלין דנשמת' אתבני מנייהו ולא גופ'. ועל דא דרגין פרישין דא מן דא. זכאין אינן זריקי' דנטלי אורח מישר ומכעי גרמייהו מההוא סטר' ומתדבקן בסטר' דקדושה. בהיכלא דא כלילין כל שאר שמהן דכל אלין היכלין (כ"א וחילין) דלתתא. תרי שמהן אינן דכלילו שאר שמהן אחרין חד דכד אתחבר עיל' בתת' ויעקב נטיל היכליה באינן נשיקין צרוא עלאה כדון כליל כל שאר שמהן ואקרי יהו"ס אדים ודא אקרי שם מלא כמה (בראשית מ"ח' רנ"ו ב') דאוקימנ'. וחד כד אתחבר יסוד' דעלמ' בהיכליה וכללו מתערי בחציות' ובתיאובתא לגביה וכללו כלילן ביה כדון כליל כל שאר שמהן ואקרי יהו"ס נצאות ודא אקרי שמה קדישא שלים ולאו איהו שלים כהאי אחר'. מה בין האי להאי דא שליט עלאה בתתא גופא בגופא (וודא איהו שליט ככול') כדקאמרן ודא שליט מאתר דסיומ' דגופ' ולתתא באינן היכלין ובכל' דלתתא. ורזא דא בית ראשון ובית שני. ובגין דא היכלא דא כליל כל שאר שמהן דלתת' (וכללו שמהן כלילן בהאי שמה כללו שמהן דלתת') כמה דאוקימנ'. ועל דא שמהן אלין דא סלק' ודא נחית. זכאין אינן זריקי' דידעין אורחוי דאוריית'. יסוד' דא אתתקן לתרין סטריין חד לאתקנ' כל שאר דלתת' וחד לאתקנ' היכלא שביעאה ולאחקנ' דא דא גמהוי כלל רעו חדא כדקא יאות. עד הכא יחוד' דתריין סטריין דלעילא ותתא לאתיחדא כחדא בשליומו למיהך באורח מישור. זכא חולקיה מאן דידע ליחד' יחוד' ולסדר' סידור' דמהימנות' למיהך באורח מישור זכא איהו בהאי עלמא ובעלמ' דחתי. ועל דא כתיב (תהלים פ"ה) חסד ואמת נפגשו זקן ושלוש נשקו. וכדון אמת מארץ תנחם וזקן משמים נשקף. גם ה' יחן העוב וארצנו תחן יבולה :
היכלא

דניאל שביעה * איכלא דא לאו ביה ציוקא
מח. כלל איכו בשמינו גו דא דנין
פארנחא פרישא דלל לאתחא' חרץ דרוב' קיימין.
לגו מן דא קיימא כפורה דיוק' קדש קדשין.
קגין כך היכלא דא אקרי קדש הקדש'. איה קדש
הקדשים אחר ומתקנה להסוד נשמתא עלאה בלל
כלל עלמא דאחי לגבי האי עלל'. דסא בד ומתחברין
כלל רוחי דא דא ואשתלימו דא עס דא בדקא חיי.
פדין אהער רוחא עלאה נשמתא דכלל לגבי עלל
סמימא דכל סמימין. לאתעירא על כלל לאהרא
לון מעילא לתתא. ולאשלימא לון לאדלקא צונינן. וכד
כלל איכו בשלימו נהירו דכלל ונחית נהירו עלאה.
פדין האי היכלא שביעה איכו היכלא שביעה
בסמימו דכלל. לקבלא הסוד קדש הקדשים נהירו
דנחית ולאחמילא ומתון. כקוצא דמתעב' מן דכור'
ואחמילי'. ולא אחמילי' אלל מהאי היכל' דמתחלק'
לקבלא הסוד נהירו עלאה. ודא דא היכל' שביעה
איכו אחר דחבורא ציווגא לאתחברא שביעה
בשביעה'. למאוי (ע"ב) כלל חד. שלימו חד. בדקא
חיי. ונחין דידע לקשר יחוד' דא זכאה חולק'. רחיס
לעילא רחיס למתא. קצ"ה גזיר ואיהו עגל. סלק'
דעתך דאיהו מקטרג' דמאריק. לאו הכי. אלא בגין
דכד איכו קשיר קשירין וידע ליתדא יחודא וכל
אנפין נהירין וכל שלימו אשתבח וכלל אהבדבא פדק'
יאות. כל דינין ומתעברין ומחצטלין ולא אשתבח
דינא בעלמ'. זכאה חולקיה בעלמ' דין ובעלמ' דאמי.
דא הוא למחא דכתיב ביה ולדיק יסוד עולם. דא
סוד קיימא דעלמ'. בכל יומא קארי עלוי ביה' ואמה
תגיל ציי' בקדוש ישראל תהלל. פגוה' דא קרבנא
סלקא מנהא ונמשפקין ביה כל חד וחד דקדושי
ליה. וכתיב צרעותא. ולואי צבסיון דשירתא. דא
אחליל דא. ועיילי היכלא בסיכלא דוחא ברוחא
עד דמתחברין דוקמיהו בדקא חיי ליה. שייפא
בשלימו. ואשתלימו דא דא ואחמילא דא דא עד
דאינן חד. ונהרין דא דא. פדין נשמתא עלאה
דכלל אחיא מעילא ונהיר לון. וסוד נהירין כלאה
צונינן בשלימו כדקא חיי. עד דסוד נסוד' עלאה
אחער. ובלא אעיל לגבי קדש הקדשים, ואחברכא
ואחמילא

היכר * שניצח * **היכל** דא היכל' פנימא מכל
הי' היכלין הוי היכל' איזו סתיומו דלאו
ציה דיוקנ' ממש ולית גופא כלל הדי סתיומו דגו' דגו'
דרזין הדי איזו רוח דאיזו אחר לאעל' תמן צגו
אינון צגורין דלעילא דותא. דכל רוחין רעוון דכל
רעוין לאתחבר' קלא נחדא רוח דחי (דהא) צהאי
למחי כלל תקופ' חדא. היכלא דא אקרי בית קדש
הקדשים אחר לקבל' הדי (ס'א נשמת' עלאה) נשמתין
עלאין דאקרי הכי לאתער' עלמא דאחי לגזים הדי
עלמי עולם אקרי. עולם סליקא דסליק עלמי תתאה
לגבי עלמא עילאה ואסתתר צגויה ואתעלס ציה
אתגלי' צסתירה. עולם דסליק איזו צכל אינון
(ר' ט' א') דקרנין ציה ואסתמרו גו סתירו עלאה.
עולם עלאה סליק ואסתתר צרעות' עלאה גו טמירו
דכל טמירין דלא אתידע כלל כלל ולא אתגלי ולית
מאן דידע ליה. פרוכת' דפרס' פריסא חסי' גו
טמירו סתי'. כפרת' פריס' גו טמירין עלאין
לאסתמא סתימין דהא טמירין וסתימין (כ"א פרוכת'
פריס' גו טמירין עלאין לאסתמר' סתימו דהאי
טמיר וסתיס). לגו מן כפודתא חית אחר סתיס
וטמיר וגבי לאפני' ליה צגויה משה רבות עלאה
רוח' דחי על ידא דהסאא גהי דנגיד ונפיק והסאא
קרי אקרי מצוע' צציה' דלא פסקין מימיו לעלמין.
וכד הדי עייל וגניד כל הסאא רבות קדשא מלעילא
מאתר דקדש הקדשים גהירו נגידו נחית ואמרי ג'
אינון צגורין הדי אתמילא מתמן כעוקב' דמתעצרו
לאתמיל' מן דכור'. אוף הדי הדי היכל' מתתקנ'
חדיר לקבלא כעוקב' דמקבל' מן דכורא קבילו דקביל
כל אינון רוחין ונשמתין קדישין דגתתין לעלמא (ס'א
ואתעצבו) ואתעצרו תמן. כל הסאא זמנא דאזטרדי
יתעצבו עד דיימי מלב' משיחא ויסתפקון כל אינון
נשמתין וייתון ויחדי עלמי' במלקדמין וכדין יחדי
קב"ה- במלקדמין כד"ל ישמח ה' במעשיו. צהאי
היכלא קיימין ענוגין וספקוין דרוחי ואשתעשעו
דאשתעשע קב"ה צגנת' דעדן הכא איזו תאובתא
דגל' וענוג' דכלא לאתחבר' כלל כחדא ולמהוי כלל
חד קשור' דכלא ביחוד' חדא הכא קיימא. דכד
ציפי כלסו מתחבראן צשייפין עלאין כלל חד וחד
דפדא

* כחוק. קצתו היכולות להגד"א ב': והנה להבין היכלא שביע' עיין בד' י"א וי"ב בקלק ראשון הכלל של היכלין, והוא לפנינו בדפוסם (ח' ב) כפ"ה היכל' א' קומ' י"ו ע"פ, סמ"ל.

פדק' חזי ליה לית לון תאוצתא וליה לון ענוגא דר
 ציחוד' דהאי היכל'. כלא הכא תלי'. מד אחתצרות'
 דהבא אחימאד ציחוד' חדא כדון כל קסירו דשייפין
 וכל נהירו דאנפין וכל חדון כלסו נהירין וחדאן .
 זכאס חולקיה מאן דידע לסדרא סדורין ולאחנקא
 תקוני אשתלמותא כדקא יאות רחמי' דקב"ה כהאי
 עלמא זעלמא דחמי וכדין כל דינין וכל גזרין זישין
 מחעצדין ומחצטלין מעלמא . היכלא דא היכלא
 דתאוצתא היכלא דענוגא היכל' לאשתעשעא עילא
 ותתא קסוד' ומוקבלי כלא נהירו דצוניגא עלאה דנהיר
 לכלא ולאחיתחדא כלא כדקא יאות ציחודא שליס .
 ועל דא היכלא דא קאים בטמירי דכלא גניז מכלא.
 אע"ג דכלסו טמירין. דא טמיר וגניז יתיר. למחוי
 ברית קיימא כלא כחדא גבר ומוקבא למחוי שליס .
 היכל' דא חקרי ארון הצרית דהיה ארון כל הארץ
 צגין דהאי איהו אחר דנפקי מגיה כל נשמתי דעלמ'
 ליחודא יחודא לתתא ולאחשכא יחודא דקב"ה מעילא
 לתתא ליהבא ללדיק בגין דנפקי מזדיק ועיילי זלדיק
 ולבחר נפקי מזדיק ועיילי בחר דנפקי מתמון. האי
 ארון הצרית נקיט כלא מזדיק ולבחר נפקי מגיה
 ועיילי זלדיק לתת' ולבחר נפקין מזדיק לתת' ועיילי
 כהאי ארון הצרית למחוי כל נשמתי כלילין מעילא
 ומתתא למחוי שלי' מפל סטריין והאי ארון הצרית
 נקיט מזדיק אינון נשמתי מתדין סטריין. ת"ח מצועא
 דצירא לא מתפרשא מצירא לעלמין וע"ד האי אחר
 שכלולא דכלא קיומא דכל גופא למחוי שליס ככלא
 כדקא יאות. הכא הוא יחודא וקסורא בחדא למחוי
 עילא ותתא חד בקסור' חדא דלא מתפרשן כל שייפין
 דא מן דא ולאשתכחא כלא חקפין זאנפין ועל דא
 מנינן מאן דשמיש ערסיס מאחורא אכחיש חקונא

ואתמלייה כצירא דמיין נבעין ולא פסקין . ופלוה
 מתצרכאן לעילא ותתא. הכא חזא דרזין הסוא דלא
 אחיידע ולא אעיל בחושבנ'. רעות' דלא אחפס
 לעלמין בסיס לגו לגו זגווייהו. ולא אחיידע הסוא
 רעותא ולא אחפס למנדע . וכדין כלא רעותא חדא
 עד ח"ס . וכלא איהו בשלימו מתתא ומלעילא ומגו
 לגו עד דאחעציד כלא חד . האי רעותא לא
 אעיל לגו אע"ג דלא אחידע . עד דכלא אשתליס
 ואחנהיר בקדמית' ככלהו סטריין . וכדין בסיס הסוא
 רעות' דלא אחפס לגו זגו בסתימין . וכדין זכאה
 חולקיה מאן דיתדנבא במאריה כהיא שעת' . זכאה
 איהו לעילא . זכאה איהו לתת' . עליה כתיב ישמח
 אביך ואמך ותגל יולדתך . תאחזי כיון דכלהו אשתלימו
 דא דלא ואחקשרו דא דלא בקסור' חדא . וכשמחא
 עלאה נהיר לון מסטר' דלעיל' . וכלהו נהירין אינון
 צוניגא חדא בשלימו . כדין רעוא חדא דמחשבה
 אחפס לגו לגו דנהירו דסליק על כלא . וזגו לגו
 כהסוא רעות' דמחשבה אחפס נהירו דלא אחפס
 ולא אחיידע . דר הסוא רעו דמחשבה חפס ולא
 ידע מה חפס אלא דאחנהיר ואחננס הסוא רעו
 דמחשבה . ואחמלי' כלא ואשתלי' כלא ואחנהיר
 ואחננס כלא כדקא יאות . ועל דא כתיב אשרי העם
 שככה לו וגו' . מאן דזכי לאחדנבא במאריה כהאי
 גווגא ירית עלמין כלהו . רחימא לעילא רחימא
 לתת' . נלותי' לא אהדרא ריקניא . דא אחחטי קוני
 מאריה כצרא קמי אבוי ועציד ליה רעותיה ככל מה
 דאחטריך . ואימתיה שליט על כל צריין . איהו גזיר
 וקצ'ה עמיד . עליה כתיב ותגזר אומר ויקם לך ועל
 דרכיך גנה אור :

דאשתכלותא אכפין זאנפין לאחנהירא כלא כחדא ולאשתכחא כלא אכפין זאנפין דצקותא כדקא יאות כד'א
 ודבן זאשמו . זאשמו דייקא ולא אחורי אשמו . תרין אינון יעקב איהו לעילא יוסף לתתא תרין תאוצתיין
 אינון . חד היכלא שתיתאחד וחד האי היכלא שביעאס . האוצתא לעילא זאינון נשיקין דנטיל יעקב תאוצתא
 לתת' כהאי שמושא דנטיל יוסף . מתרין סטריין אין נטיל האי (ע"ב) ארון הצרית רוח' דחיי . מסטר' דיעקב
 נטיל רוח' דחיי דלעילא דאחדנבא זיה זאינון נשיקין ואעיל זאינון נשיקין רוח' דחיי דלעילא זיה לאחזנא
 מגיה . 'מסטר' דיוסף דהיה לתתא צסיומא דגופא כהאי היכלא נטיל רוחין וגשמתיין לארדא לתתא להאי
 עלמא . ארין תרין סטריין מתפרשן לתרין סטריין . סטרא דיעקב אחפשט ויהיב חוקפא לנצנעא זאינון שדיס
 דאחמליין - מהסוא רוחא דחיי ויניק בסו לאינון מלאכין קדישין דאינון חיין וקיימין לעלמין וקיימין בקיומא
 זיה

ציה. סטרא דיוסף עייל בתאובת' ויהב תוקפא לגו ועביד נשמתין ורוחין לנחתא לנתחא ולאחזנא צהו צני עלמא וע"ד קיימין חרין סטריין אלין דא לעילא ודא לתתא. דא לאחזנא לעילא ודא למיזן לתתא. כל חד וחד כדקא חזי ליה (ועל דא) וכלא איכו חד וחד רזא איכו. ועס כל דא יוסף זן לכל גופא ואשקי ליה דמכאי רוחא דחיי דאחזנא דיעקב נחית לתתא וציה אחרת דרעותא לעילא ונחית ההוא רוחא דחיי לתתא בההוא אחזנא דיוסף. וכד אחזנא כלל כחדא אחמליין אינון שדים לינקא לכלא וגו' כלל איכו חד. זכא חולקיה מאן דידע לקשרא קשרין וליחדא יחודא צללותיה דרעותא דלכלא כדקא יאות צגין לדקא שייפא בשייפא רוחא ברוחא כלל צללל אדא למהוי כלל חד כדקא חזי. תא חזי האי היכלא כד אלין רוחין קדישין וכל אינון היכלין ורתיכין כללו מתיחדי כחדא ואשתכחו בקשורא חדא כדן האי רוחא עלאה דכללו דאיהו נקודה חדא אסתים צהו ולא אחגליא ואשתביד רוחא סתים כגוונא עלאה. וסימניך אגוזא יחודא בקשור' דכלא כדקאמרן לאתקשרא דא צדא למהוי כלל שלים בשלימו (דכר ונוקבא) כחדא. והא אוקימנא כגוונא דא קרבנא סלקא ליחדא (כ"א יחודא) קרבנא וליחדא (ד"א ולאסתפקא) כל חד וחד כדקא חזי ליה מההוא חננא דסליק וכהנא דאיהו ימינא בקשורא דיוחדא דרעותא וליזוי בשירת'. כליל דא צדא היכלא בהיכלא רוחא ברוחא עד דמתחברין צאתרייהו שייפא בשייפא למהוי כלל כליל כחדא כדקא יאות והא אוקימנא דכד אשתלים כלל כחדא שייפין עלאין בתמאין כדן נשמתא עלאה דכל' אתערת ואעלת בכללו ונהיר לכלא וכללו מתדבראן עלאין ותחאין. וההוא דלא אחידע ולא עאל בחושבנא רעותא דלא אחפס לעלמין כדן כלל סליק עד אין סוף ואתקשר כלל בקשורא חדא ונסים ההוא רעותא לגו צגו בסתימו. נהירו דנשמתא עלאה סלקא לגו צגו ונהיר לכלא. צגו דהאי נהירו עאל סתימו דמחשבה דאיהו כליל כלל וצגו לגו בההוא רעו דמחשבה אנהיר ואחזנא ותפסין ולא תפסין וסלק' האי רעו דמחשבה לתפס' ציה וכד האי סליק נהירו דלתתא תפסין ציה. וכן כלל לאתקשרא ולאחמליא ולאחברא כלל כחדא כדקא יאות וכדן אתקשר דא צדא כדקא אמרן היכלין בהיכלין תתאין צעלאין רזא דכר ונוקבא כחדא נהירו עלאה צנהירו דסתים וגניז יתיר ציה. וההוא דגניז כליל צמה דגניז יתיר עד דאשתכח כלל כדקא יאות ציוחדא כחדא. וע"ד משה הוה ידע לסדרא סדור' דמאריה מכל צני עלמא. כד אנטריך לארכא אריך ולקצרה קצר כמה דאוקימנא אל נא רפא נא לה. תנין מאן דאריך צללותיה ואסתכל ציה לסוף אחא לידי כאז לצ. ותנין מאן דאוריך צללותיה יורכון יומיו ורזא דמלא מאן דאריך צאתר דצעי לקצרה אחי לידי כאז לצ מאן לצ דא הוה דכתיב וטוב לצ משתה חמיר. צגין דאיהו אחר דצעי לקצרה ולא לארכא ציה דהא כלל קאים לעילא וצעי דלא לאושכא ליה. לקשרא ליה בקשורא דלעילא צלא אריכו למהוי כלל (ר"ס א') חד ציוחדא חד. וכיון דאתקשר כחד' כדן לא צעי לארכ' באריכו ולאחזנא' בתחוני. וכד אריך באריכו צאתר דאנטריך קצ"ה קציל צלותיה ודא הוה יקרא דקצ"ה צגין דיוחד' דללותא קא מקשר קשרין ואסגי צרכאן לעיל' ותתא. גו היכלא דא קיימא נקוד' חד טמירת' והאי נקוד' איכו רוחא לקצ' רוח' אחרא עלאה. וכד שרי' רוחא ברוחא כדן עאל דא צדא ואיהו חד וצקווא חדא ואתרכיב דא צדא למהוי חד כהאי אילנא דארכיב דא צדא ואיהו חד צינא ציניא. ווי מאן דארכיב צינ' צלא ציניא כאינון צני אחרן דצעו לארכבא אילנא באחרא דלאו איכו ציניא. ומאן דארכיב צינא ציניא וידע לקשרא קשרא בקשריה היכלא בהיכליה דרגא דדרגיה דא אית ליה חולק' צעלמא דאחי כמה דאוקימנא. וע"ד האי איכו שלימו דכלא וכד אשתלים דא צדא ואיהו כלל חד עובדא (צינ' ציניא) דנפיק מהאי שלימו ההוא אקרי מעשה מרכבה ורזא דא וייצר' ה' אלדים אח האדם שס מלא ואדם איכו עובד' דהאי מרכבה דארכיב דא צדא עובדא דשלימו דכלא וכד אשתלים דא צדא כדן ה' אלדים שס מלא. זכא איכו מאן דידע לקשרא קשרי מהימנות' וליחד' יחודא כדקא חזי. ת"ח כמה דאיתכחו שמהן קדישין עלאין מתחברין אלין צאלין הכא איכו שמה קדישא אחפרש לעילא ואחפרש לתתא. שמה דא איכו לעילא שמה דא איכו צאמצעיתא שמה דא איכו לתתא יו"ה דאיהו רזא דשמה קדישא

קדישא חיבו חד. רזא דכלא עלמא עלאה בסתימו דסתימות' דעלי' דאשתחף בהדיה ואיבו חד עלמא
 התאה בסתימו דאמנעית' רזא דרתיכ' קדישא עלאה דעליה ואוקימנא (נ"א) ת"ח רזא דשמא קדישא דא' ה'
 אלהי"ם שמא דא חיבו לעיל' שמא דא חיבו באמנעיתא שמא דא חיבו לתתא. לעילא רזא דעלמא דאתי
 בסתימו דסתימות' דעליה ואיבו חד. לתתא רזא דעלמא תתאה ועלמא עלאה דעליה אשתחף בהדיה ואיבו
 חד. באמנעיתא ברזא דרתיכ' קדישא עלאה ואוקימנא. מהאי גי' ד' רתיכין נפקין ומהאי גיסא ארבע
 רתיכין נפקין בגין דכל חד וחד מתפרש לארבע. כל רתיכ' ארבע אינון כד מסתכלין דרגין. וכן כלכו ארבע
 בארבע ברזא דשמא קדישא דאיבו אדנ"י באינון רתיכין דקיימי ונטלי' בשמא דא ואינון אקרון הרי נחשת.
 בגין דאית הרים ואית הרים. אית הרים עלאין והרים תתאין. ואינון בתלת סטרין קיימי ונפקי מגו זהב
 וכסף ונחשת. נחשת לתתא בגין דאינון רתיכין דנפקי מגו אל"ף דל"ת נ"ו יו"ד די צנו היכל' קדמאה דאינון
 ארבע רתיכין דנפקין מגו אינון תרין רוחין ימינא ושמאלא מגו לצנת הספיר כדקאמרן. אלין תרין רוחין
 דקאמרינן הם אינון אקרון תרי טורי' ואינון הרי נחשת. מאינון תרי רוחין דאקרון הרי נחשת נפקי
 אינון ארבע רתיכין דמשמשי בההוא שמא דאלף דל"ת דאשתחף בסנדלפון מאריה דאפי' וכלכו שליחן
 אלין על אלין בעלמא ברזא דסוואן ורתיכין בגין דאית רתיכ' על סוואן דנטלי' לה ודא שמא קדישא
 אהכליל ציו"ד ה"א כמה דאוקימנא דאהכליל אל"ף דל"ת ציו"ד ה"א ואיבו יאהדונה"י והא אתמר. אלדים
 לא אהכליל בשמא אחרא בגין דאית אלדים חיים ומהאי אתפשט לכמה סטרין ולא אתכניס אלא אתפשט.
 שמא דכליל כל שמהן יו"ד ה"א ווא" ה"א ברזא דאחון צירופ' דשמא קדישא דביה הוה ידע כהנ' לזרפ' ככל
 סטריי עד דסלקי שמהן כמה סטרין בארבעין ותרין גווינן באשתטחו דצונינא דקרדינותא. דהאי חיבו
 כליל כל שמהן ושמא דא כליל כל שמהן. אהיא"ל דינ"ס סימן. באלין אחון כלילן אחרנין מתחדין. ונפקי
 אלין ועיילי אלין. לבתר כד אחנטי ואתפשט צונינא דקרדינותא מעטרפי אחון צגוה ואעלי אחון ונפיקי
 אחון ברזא דאלין תשע אחון. ואלין אתמסרו לקדישי עליונין (ע"ב) למחך באורחא דרזא דאחון לזרפא
 יחודא דשמהן דאחון כמה דהוה ידע כהנא לזרפא שמהן באחון רשימן. וירי אדם מההת כנפיהם. כלכו
 ירי אדם הא אוקימנא דאינון (כ"א שרפים) רוחין וחיוון ואופנים (כרובים וחיות ואופנים) כלכו בגדיפין
 וידין תחות גרפייהו לקבל' גלותין ולקבל' מארי דחיובתא. וירי אדם אחרין ודוכתין לקבל' בני נשא בגלותהון
 ובעותהון ולאפתח' פתחין לקבל' לון ליחדא ולקשרא קשרין ולמעבד רעותיהן ואלין אחרין ודוכתין דאקרון
 ירי אדם דקיימי לבני נשא אלין אינון שמהן קדישין דשליטין בכל דרגא ודרגא (בגין) דבהון עאלין בני נשא
 בגלותהון ובעותהון בכל תרעין עלאין. וברא שלטין תתאין לעיל'. ורזא דא ידיך עשוני ויכונוני. ואלין
 שמהן קדישין ויאמר ה' אל משה נטה את ירך על השמים. וכי היך יכיל לארמ' ידיה על שמיא. אלא נטה
 ארכין כד"א ויט שמים וירד. משיכו מלעילא לתתא. ירך אתרך אתרא דדרגא דילך דאת שארי צגויה ודא
 ברזא דשמא קדישא. וכלא עלאי ותתאי ברזא דשמהן נטלי וקעימי. ובהו עאלין בני נשא להיכלין עלאין
 ולית מאל דיימי צידיהו. זכאין אינון דידעין לסדרא יחודא דמאריהון כדקא יאות ולמייך באורת קשוט
 בגין דלא יטעון ברזא דמאימנותא. חא חזי בהיכלין אלין אית רזא עלאה גו מהימנותא. וכלכו חיון רתיכין
 כלכו משניין דא מן דא לאתכללא אין צאן לעב לאתקנ' וסימניך וישנה ואת נערותיה לעוב. בשצעה היכלין
 אלין שלימו דעיל'. כד אשתלים דא ברא ועאלו גלותין ובעותין דוואן דידע' לסדר' לון לאתקנא לון לעילא
 כמה דאת אמר ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך: **היכלא** קדמאה יוצר אור ובורא חשך
 נהירו דאבן עזא ספירו דאבן עזא גניץ לתרין סטרין כמה דאוקימנא לימינא ולשמאלא אור וחשך. מה
 רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית כלכו אופנים וגלגלים. מלאה הארץ קנייך וגומר המלך המרומם לבדו
 מאז שמא קדיש' יאהדונה"י כללא דשמא קדישא שלים בחרו שמהן ודא הוא סליק באוריא ומתנשא מימות
 עולם: **היכלא** תנינא א ברוך גדול דעה אורפינא"ל (כ"א רזא דכליל אחון זעירין) דכליל רזין דאחון
 זעירין

זעירין דאלפ' בית' הכא חינון דקאמרי קדוש וצדוק וסבא חיהו קדושה וצדוק צדד ה' : היכלא תליתאה
לאל צדוק נעמימות יתנו : היכלא רביעאה המחזש צטובו כלל יום חמיר מעשה צראשית . צצין דהצא
מתגלגלין נהורין ודינין דעלמא מן דחיהו לחיים יתחדש כעלקדמין לאתקיימו צעלמא נהור' דיימי' דאקרי
אל כדקאמרן : היכלא חמישאה היכלא דא אקרי אהבת עולם ודא חיהו משיצו דרחימא דהיכל' דאקרי
אהבה ודא הוא אהבת עולם אהבהנו ה' אלדינו . צדוק חמה ה' הצורר צעצו ישראל צהצצא צרצא דה"ל
סד"י : היכלא שתייתא - אמת ויציב וכוון וקיים וצעיין דלא לאפקס' צין היכלין חלין (לחלין) דהא משיצו
דנלותא ורעות' מתחצראן כחדא ואמקשראן חלין בחלין צרצא דשמח קדישין דשליטין כלל חד וחד :
היכלא שביעאה חדי שפתי תפתח רזא דרזין צלחישו ולא אשתמוע קלא . הכא חיהו רעות' דלצא לאתחצו' ו
ולסלקא רעותא מתחא לעילא עד חין סוף ולקשר' שביעאה נשיעאה (וכלא חד צחד) דא צדא (כ"א מתחא
לעילא) ולצחר מעילא לתת' לאמשכא צרכאן בכלהו עלמין ומקורא דחיי (כ"א דחיהו שביעאה לעילא) דחיהו
היכלא שביעאה עלאה (ודא שכינתא) צרעותא דלצא וצחתימו דעיינין דרזא דחתון דשצע שמתן עלחין
קדישין . (רס"א א') היכלא שביעא' עלאה דא דחיהו מקורא דחיי דא חיהו צרבת' קמיית' . ודא חיהו היכלא
קדמאה שירותא דכלא מעילא לתת' ולנטלא שביעאה מתתא לאתחצרה דא צדא שביעאה שביעאה . דהא
מהאי לתתא עייל מן דעייל להיכלא עלאה . ודא הוא רזא צדוק רצוי' דכלא מתאי כלילא צחיון ושרפים
ואופנים וכלהו היכלין רצוי' דרזא דקדש הקדשים דשריא צגויה צצניו וצדין אקרי צצ"י כלל חלין צציון
וצרכאן ורזין דאשתלימו צה . את"ה עטורא דסתימו דחתון כללא דכלא כ"ב חתון . ודא היא ח"ה ה' דכליל
לון מעילא צהאי ה' וכניס לון צגויה ודא חיהו ח"ה ה' . וכד חיהו צעלמו צהאוי נהר דאחיד צה סלקא
לאשתעטרא לעילא ודא חיהו רזא דכתיב וצה הנערה צהא אל המלך וכלין את כל אשר תאמר יתן לה .
ודא חיהו רזא צדוק חמה . וצעי לאתכוונא צהאי רזא ולקשרא רעותא צהאי רזא . ה' אלדינו דא חיהו
קשור' ויחודא דמלכא עלאה לעילא צהאי כד הנערה צהא אל המלך את כל אשר תאמר יתן לה . ואלרי
אבותינו דא רזא דאצבא לצדכא לה . ודא חיהו רזא אלרי אברהם אלרי יצחק ואלרי יעקב כוון דהאי צערה
לא אשתצקת מתתאי הכי נמי לא אשתצקת מלפנין לעלמין . חיהי אחידה צהאן כ"א לטערא לון ולעטרא
לה) לעטרא לה וצגין דאשתצקא מכל חד מהון צעי לאדכרא לה על כל חד וחד ולצחר יתצנאן כללהו צחצור'
חדא (ס"א לגו נועי דחיהו) ומתעטרי צהדי . האל הגדול הגבור והנורא הא כללא דכלא חוכר חסדי אצות דאשתמו
צקדמיתא מעילא לתת' ואשתא מתתא לעילא לאכללא לון צהדי דכיון דאחור האל הגדול הגבור והנורא
כללהו כלילא צה . וכדין אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל דא כללא דכלא חוכר חסדי אצות דאשתמו
צהדי (כ"א ואשתכחו כחדא) ועאלו צמועה' ואשתצקת חמן . ולצחר שארי לון ואפיק לון כד חינון אשתצקאן
מגווס וצהדיא השתחוצה דאמר צדוק חמה י"י מן אצרהס הצא נפקי כללהו צכללא . דהא צימינא כללא
מתצרכאן כדקא חזי . ת"ח היכלא שביעאה דא רזא דמלכ' עלאה אשתעטרא ציה ומתעטראן ציה אצבאן פדקאמרן
ואתכלילו ציה ועד השתא אתכלילו וצעי לאפק' לון חיהו היכלא דא וכד אפיק לון (כ"א מתצרכאן) מוצצרכאן
צגין האי נערה כדין חיהי אחידת צהו צכלל חינון צצרכאן ואע"ג דהא אתכלילו היכלין צהיכלין השת' אמתחיו
בחיון צצרכאן כחדא וכד אמר מלך עוזר ומושיע ומגן כדין אפיק לון מוצצרכאן . והאי חיהו חד היכלא
שביעאה צרצא דשמא קדישא עלאה צכ"ו . צ'רה "חסד" כח "משפט כללא כללא . ורזא דא חיהו (ס"א
דחיהו) דחיהו"ה כללא דכלא . צגין דחלין חתון כללא דכלא צגין דחלין חתון אפיקו חלין דנפקו מנייהו
כללא דאצבא ודא חיהו דמתצצרה צהדיהו דאקרי צצרה . כיון דאחור צא"י מן אצרהס הא אחידת צצרכאן
מנייהו צרצא דהיכלא חנושא אהבה דחיהו ימינא וחיהו חמשאה לאתקשרא צרתימו דצצרכאן דיימינא וצצ'
אצטריך מעיל' לתת' לאתצרכא . צקדמיתא אתכללו היכלא צהיכלא כדקאמרן ואשתא נטלי צצרכאן לאשתתא'
חלין מקדמא חלין ואף על גב דחית דנטיל צקדמיתא . כיון דאשתתא מוטערא דיימינא צצרכאן צהיכלא
חמשאה

חמשה שארי לאחדולצתר בסטר שמאלצ ברזא דא אתה גבור והאי איכו חצורה אתה וגבור תרין דינין.
 וכיון דאתמשכאן צרכאן אתכליל צרחמי ואשתכח בהוא סטרא כלל כחדא ודא הוא מחיה מתים סויד
 נופלים ורופ' חולים וכו'. ודא איכו ברזא דשמא קדישא דאק' אכדט"ס רזא איכו באתון דשמא דאקרי
 אלדים. צגין דאלין אתון סלקין לאתעטרא לעילא ואפיקו להו אלין לאתקרי בהון וסלקין לאתעטרא לעילא
 אלדים חיים וגרע באתון לאחד' בגריעו. ומהכא (ע"ב) אתפשט לתת' לנטל' וגו' אין אתון אחרנין ולסלק'
 מאלין אתון לשמא דאלדים כיון דאתמשכאן אתון בחמשה ורביעאה מעילא כדקאמרן. שארי ואחיד
 צרכאן מאמצעיאת דכלא מפיכלא שתיאת' ואחיד צרכאן בהאי ובהאי. ובג"כ אתה כולו אתה קדוש אתכליל אתה
 בקדוש ושמך קדוש כיון דאמר אתה קדוש אמאי ושמך קדוש היינו שם היינו אתה. אלא הא תנינן בכל אתר
 דאשתכח יחודא וקשור' צעינן קדושה ותוספת קדושה והוא תוספת עקרא הוא יתיר מכלל ובג"כ בכלאו
 כתיב אתה ולא יתיר והכא בהאי אתר אמר קדושה ותוספת קדושה. אתה קדוש קדושה. ושמך קדוש
 תוספת קדושה. וקדושים בכל יום אלו שאר קדושים עלאין די בכל היכלא ופיכלא דמתקדשי מהאי תוספת
 צגין דקדושה קמייאת איכי לה ותוספת קדושה לאתקדשא כל אינון שאר דקאמרן. ולצתר אתקדשא כלל
 מעילא ומכלאו אצבן אתקשר בקשור' חדא והיינו צא"י הא הקדוש. הכא כלל קישורא חדא צגין דאמר ברוך
 אתה ה' האל הקדוש וע"ד אקרי צרורא וקשורא דכלל ביחודא חד. זכאה חולקיה מאן דידע לסדרא שצחי
 דמאריה באתר דאצטריך. עד הכא דצקותא וצרכאן וקדושה כחדא בצבאן. מכאן ולהלאה קיימין שאתין
 ובעותין. שירותא דצעי צ"ל למשאל למדע בנולין דמאריה צגין למחי תיאוצתיה לגביה ולא אתפרש מניה.
 צגין דצעי צר נש לאשתחפא בקדושה דשמא קדישא עלאה לאתעטר' ציה ואיכו שמא דצרכאן וקדושים סו"ו
 רזא דשמא קדישא ידו"ד דאיכו קדיש בקדושה. ואלין אתון (אחרנין) אפיקו מניה הני אתון אחרנין
 חצורה דהני כחצורה דדבר צנוקצא. והני קדישין עלאין רזא דקדושה. אלין אתון אחרנין אקרון ט"ל. טל
 השמים. רזא דחושבנא דאתון דליה צגין דהכא לתתא קיימין כל מלין בחושבנא ולא חושבנא אלא לסיכר'.
 וצגין כך צעי לאתקשרא בקדושה דמאריה ולא אתפרש צר נש מניה וכר שאל שירותא דשאלתין למנדע
 למאריה לאתחזה דתיאוצתיה לגביה. מכאן ולהלאה יתפרש צעיר וצעיר וישאל שאלתיו מה דאצטריך לשאל'.
 וכל שאלתיו יהון לצתר דיסדר סדורא דא דקאמרן. כגוונא דא כל שאלתיו יהון בתחנונים ובעותין לקמי
 מאריה ולא יצדיק (ס"א ולא ירחיק) גרמיה מניה. זכאה חולקיה מאן דידע לסדר' סדור' דא למשך באורח מישר
 כדקא חזי. כגוונא דאתחחדא אשא צמי' ומי' צאש' דרוס צפון וצפון דדרום מזרח צמערב ומערב צמזרח.
 הכי נמי אתקשר כלל כחדא ויחודי אשתלים דא צדא. וכל אינון דידעין לסדר' צלותהון כדק' יאות לאתכלל'
 הני היכלין אלין צאלין ולא אתקשרא דא צדא הא צר נש אתקשר צהו וקריב ליה לאתכלל צהו. שאלתא
 שאל ויהיב ליה. זכאה חולקיה בהאי עלמא ובעלמא דחתי. צתר דסיים שאלתין וגופא שלים בכל סטרין
 צחדוה דלצ' ואיכו שאל וסיים שאלתין. יהדר לאמשכא צרכאן וחדוואן לתתא. ברזא דהיכלא חליתאה
 לאמשכא לתתא ודא הוא רצא ה' אלדינו צעו"ך ישראל' ל. האי איכו (כ"ה צגין) דמעמדות אינון סמכין דגופ'.
 שירותא לתתא מן גופא תרין ירכין עד דמטי לצרכי. ואלין אינון רזא דמעמדות דקיימי על קרבנ'. והכא
 איכי רזא שירותא דתרין ירכין מעלילא עד צרכין חצור' דנביאים ומראות ברזא דאתון דשנ' קדישא דאקרי
 (צבאו"ת צא"ת צ"ס) השתפ"א דאיכו רזא דשמא דאקרי צלואות דא סליק ודא נחית דא צביאים ודא מראות
 והכא איכו רזא עלאה דברייתא דקאמרן וכד מטי אינש לצרכין יכרע. צא"י המחזיר שכינתו לציון והא הכ'
 אהדרו צרייתי למחניתין ואתצרכאן כחדא. היכלא (רס"ב א') תניינא לתתא דאתפקדו ציה נשמתין
 לסלקא לאתחזהא בחיזו דחלמא מוריס לאכנעא צרכין לאודאה על נשמתין כדקאמרן על נשמותינו הפקודות
 (כיון דאשתחיל מואריה) ס"א היכלא תניינא לאמשכא צרכאן לתתא מודיס אנחנו לך. והאי היכלא איכו
 דאתפקדו ציה נשמתין לסלקא לאתחזהא בחיזו דחלמא. הכא צעי צר נש לאכרע' צרכין לאודא' על נשמתין
 ודא

ודא הוא על נשמותינו (הפקודות) עד דמטי להטוב שמך ולך נאה להודות . ודא הוא גו רזא דשמא קדישא דאקרי צ"ס צמוכ"ן דא אקרי אל אדים דאיבו דרזא עלאה א אלדי"ס יכו"ה הוא יודע . כללא דאלין אחון אחרנין דנפקי מנייהו (ד"א) והכא איבו רזא חדא דכלהו ירכין , מזרכין) ולתתא רזא דחלמא . רזא להסוא אחר לאעלא בכו נשמתין . ובעין לאמשכא בהני דרכאן צגין לאשכחא נייחא צהאי עלמא ובעלמא דחתי . היכלא תתאה לתתא שים שלום טובא וצרכה . הכא איבו כללא דשלוש שלום לעילא שלום לתתא שלום לכל סטריין שלום צפמליא דלעילא שלום צפמליא דלתתא . והיכלא דא איבו צפמליא דלתתא (ס"א) דאיבו היכלא דלתתא ודא צחצורא וכו') צחצורא חדא צפמליא (כ"א) צהיכלא) דלעילא ומהכא נגיד לכל אינון תתאי דלבר . והכא תחכליל ואשתלים כלא כחדא עילא ותתא צנהירו חדא לאשתלמא שם מלא . ה' אדי"ס שס דא דאיבו שלם כל אינון היכלין כלל אינון נהורין עלאין למחוי כללו חד (שים שלום טובא וצרכה) . האי צ"ג כד אשתאיל מהיכלא דא לנפקא לבר ישייו גרמי' כמאן דנפיק מחצרותא דמלכא ומגו היכליה וימאין גרמיה קמיה . אכל יחדי גרמיה דהא קדמאס איבו לנטלא עטרה דמשיכו דברכאן דנגדין מיחודא דמארי' . דא איבו צר דאיבו מהיכלא דמלכא דהא צהאי שעתא דקא נפיק מקמי מלכא וכלא קשיר כלל הני סטריין צקשורא דייחודא וצרכאן וקדושה ותוספת קדושה קצ"ה קרי לפלמיא דלעילא ואמר לון כתובו להאי צ"ג פליגא מאינון דאקרון חושבי שמו מאן חושבי שמו אינון דמחשבי ומכוונין צרזא דשמיה ליחדא היכלין צהיכלין לקשר קשרין וליחדא כללו צייחודא חדא . ואלין אינון חושבי שמו כד"א ולחושבי שמו . כדין אכתיבו וליה ואחרשים ואשתמודע לעילא (ואחרשים) ואשתלים איבו לעילא ותתא . ומאן דקריב קמי מאריה וליה צלוהיה ולא אשתלים יחודא ולא חייס על יקרא דמאריה לקשר קשרין כדקאמרן טצ ליה דלא אצרי . וקצ"ה אמר כתבו האיז הזה עירי גבר לא ילגא צימיו . ודא איבו גוזל אציו ואמו . הכא אשתלי' כלל לעילא ותתא רזא דשמי' קדישא שליטא לעילא . מנפ"ן מנפ"ן ה' ה' אל רחום וחנון . הכא איבו רזא דשמא קדישא דא לאתקדשא צחתוי צבי עשרה ואחון אחרנין צקדושא דיחידאי צללותא . צתר דסיים קאים על רגלוי (כ"א) לצפרה) לאודאה עלחצובי צגין דלא יחא פטרא דפומא לסט"א לאסטא' לי' ואתכפיה קמיה ויקום צקיומיה לאתצרכא מצי מלכא . וזכאה חולקיה מאן דאתקדש צהאי גוונא צללותא כדקאמרן וקשר קשרין וייחד יחודין וימתון כללא כדקא יאות ולא יסעי לימינא ולשמאלא . צלוהיה לא אהדר צריקניא קצ"ה גזיר ואיבו מצטל על דא כתיב ישמח אציר ואמר ותגל וילדחך . אית ליה חולקא צעלמא דין ובעלמא דחתי . (צערב היא צאה היינו) כתיב ותקם בעוד לילה ותחן טרף לציתה וחוק לנערותיה . מההוא רצוי' דצרכאן וקדושה ותוספת קדושה דקא נטלא כד"א ולערב יחלק שלל . דפליגא חולקא כללא ואפי' לסטרא אחרא חולקא צלחותא ורזא דא רזא לצני מהימנותא . חולקא דסטרא אחרא מסאבא כל אינון חוצין וכל אינון חטאין דההוא צ"ג דקשר קשרין דיחודא דאתודה עלייהו כללו שריין עליה דסטרא אחרא ואינון חולקא ואחסנתא דסטרא אחרא מסאבא (ע"ב) ואי לא אודי עליה אשתכח מקטרגא ויכיל ליה . ואי אודי על כל חוצוי צההיא צללותא דקשר קשרין דיחודא ואתצרכאן עלאי ותתאי . ומההוא חולקא דסטרא אחרא . כל אינון חוצין וחטאין דאודי עלייהו נטלא לון לחולקא . ורזא דא שער . דכתיב והתודה עליו את כל עונות וגו' וכתיב ונשא השעיר וגו' דא הוא חולקיה ועדציה ואחסנתיה . ואי ההוא צ"ג תצ לסרחני דחוצוי ווי ליה דכלהו נטיל לון מההוא סטרא צעל כרחיה דההוא סטרא צעל כרחיה דההוא סטרא דא אצאיש ליה ואתהפך עליה מקטרגא וקטריג ליה . וכד אודי עליו נטיל לון ההוא סטרא אחרא ואיבו עדציה וחולקיה . ורזא דא הכי נמי קצבנא דצעי לאודאה על ההוא קצבנא כל חוצוי וחטאוי למיכא חולקא למאן דאצטריך . קצבנא כלל לסטרא דא חולקא דקדושא ורעותא דקדושא ולסטרא דא ההוא חולקא דאינון חוצין וחטאין דאחייסיו צהודאה על ההוא צשרא דקצבנא כמה דכתיב אם רעב שונאך האכילכו לחם וגו' כי גחלים אתם חותם גו' . וסימנין ציוא המלך והמן אל המשחה . זכאה איבו מאן דידע אורחיה למיכא צאורחקשט . וכל

וכל מאן דלא ידע לסדרה שנתא דמאריה טב ליה דלא אצרי . צגין דאצטריך צלותא דאיהו שלמא לעילא (צגין דאצטריך צלות) מגו מחשבה ורעותא דלצ' וקלא ומלה דשפון למעבד שלימו וקשורא ויחודא לעילא כגוונא דאיהו לעילא . כגוונא דנפקא שלימו מעילא לתתא הכי אצטריך מתתא לעילא לקשרא קשרא דקרא יאות . רזא לחצרייה דיהכון באורח מישר . מחשבה . ורעותא . קלא . ומלה . אלן ארבע מקשרין קשרין לבתר דקשירו קשרין כללו כחד' אתעבידו כללו רתיכ' חדא לאשראה עלייהו שכינתא ואתעבידו כללו לבתר ארבעה סמיכין לאתעטרא צהו ושכינתא אסתמוך עלייהו בכל אינון קשרין עלאין . מחשבה אפיק רעותא (רעותא אפיק קלא) רעותא דנפיק מגו מחשבה אפיק קלא דאשתמע והסוה קלא דאשתמע סליק לקשר' קשרין מתתא לעילא היכלין מתאין בעלאין . קלא דאיהו קשר קשרין ומשיך דרכאן מעילא לתתא בליחשו סמוך אין ארבעה סמיכין . מחשבה . ורעותא . קלא . ומלה . סמיכו בסיומא דקשורא אתר דכלא אתקשר ציה כחדא ואתעבידו כללו חד . זכאה איהו צ"ג דקשר קשרין דמאריה וסמיך סמיכין דקרא יאות ואתכוון בכל הני מלין דקאמורן . זכאה איהו צהאי עלמא ובעלמא דחתי .

ער הכא אשחכללו היכלין בסטרא דקרושה :

קיצור היכלות הקרושה להגר"א ז"ל .

א היכל לבנת הספיר צ' רוקין א' ספיר שמו סטורי"ה צ' לבנה שמו אדיר"ה סנוני"ה * , רוח הא' שמו כלץ צ' כהורין א' חור שמונץ לו"ק צ' שומק שמונץ לד"ר , רוח הב' כהורי' שומק וחור כא' , עכלילת הכהורין כפקין ד' אופנים שהם מרששים וכל א' יש לו ד' גלגלים ולכל גלגל ג' סמיכין ושמות ד' הגלגלים אהניאל' קדמיאל' יא"ה ונה"י *) י"הדו"כה"י , ועכלילת הרוקין כפיק קיומא שנקרא צוק על אופנים הכ"ל ושלט על י"ג עולות רבוא אופנים אחרים ופראהו בארי' וככסי כשר , צהיכל זה פתח א' ועליו עמונה טהרי"אל שמונה לקבל כשמות ומפילות ומתמיו כשה סעובים שנקראים סארי דעייכין , למעלה מה הפתח פתח אחר שהקב"ה פותח לבעלי משונה והוא שערי דענות ועליו אופן א' שנקרא קדמיאל' *] עמונה על הד' קיות גדולות , באמצע ההיכל עמוד א' ושמו אהרניאל' לאדנאק רואה צרות , סן הצוק שמשע רקיע א' . על שני סמיכין והן שני כרובים כלילים צדי אומיות ארכ"י ופרקין צאורא שהוא צסוד ד' אומיות הוי"ה וכללן זה צזה וכן כלילין הד' גלגלים ואופנים א' כצבירו והכל בצילוב הוי"ה אד"כי ופרקין צעסוד הכ"ל :

ב היכל עצם השמים נו ג' פתחים למזרח ולדרום ולפון וא' עמונה עליהם אורפני"אל על כל הג' פתחים ושל עזר פתוח ועליו העמונה הכ"ל ושל דרום ולפון שמושים ושני עטובים עליהם פתח העמונה הכ"ל ונידו כוח של קיים , רוח א' צימיאק נקרא אורפניאל' והוא זוהר וע"ש נקרא ההיכל ג"כ זוהר וכהורי קיוור , ורוח א' צשאלו הדרכיאל' וכהורי צ' גוונים קיוור ותכלת ואין הרוקין מתגלין אלא ע"י עליות הרוקין והכהורין שלטטה צהיכל הראשון ואז שחקשרין יחד וקיוור של רוח השני צקיוור של רוח הראשון ותכלת צסומק של רוח השקאלי של היכל ראשון ומתאקדין כולם כאחד ואז מתגלה , וכל צנהיכל הראשון כולם ככללים צהיכל השני הזה , וצהיכל הזה מלאך דקיי"אל עמונה על לבושין דשעמא ומוליכה לכהר

דיבור

* יג' ביאור פקודי אות כ"ג : *) ע' ביאור פקודי אות ז"א : *] ואולי לכן צנרבת יוצר סהוא נגד היכל א' כחש"ל , אומרים צהחוקין צרבים דחם עליון , סח"ל :

קיצור היכלות להגרא ז"ל

דיבור ואח"כ מציגה*, ומהתכללות הרוקין כפיק קד ח' ומתח' ארבע חיות וכולם פני כשר ומתחיהן שרפים צב כפנים ולכל ח' ד' גלגלים ולכל גלגל שלשה סמכין ג"כ ונכללין בשלשין ככ"ל ועולין להיכל הג', שמות הגלגלים של מורה קדיש"ל ושל לפון קרש"אל ושל דרום עזריאל ושל מערב עניאל:

ג היכל השלישי ד' פתחים לד' רוחות העולם ובכל פתח עמונה א', פתח הראשון לדרום ועליו עמונה א' מלכיא"ל, ושני סופרים מתח ידו א' מימינו וא' משאלו ושם ששאל"ל וקטוא"ל. פתח הב' למזרח עמונה א' גזריאל ומתחיו עמונה עזריאל ומתח העמונה הזה שני ששם מימינו ומשאלו סעריה עזריאל, פתח השלישי לפון קפטיאל ומתח ידו עזריאל, פתח הד' [למערב] עמונה א' פדאל, ובהיכל הזה רוח א' שולט על הכל ושמו דהריאל ומעטו יולא כהורא קד ושמו אהדיאל ומעטו יולא ב' כהורין ומהם מתנוגז כ"ב כהורין ומהן יולא ח' אחת כליל משני גוויין ארי' וכשר ושמו אהיאל ומכליו שלו יולאים ארבע אופנים הדריאל ידהריאל אהדיריה אסיסון וכ"א בשמונה כפנים וד' פנים שני פנים מסתכלין להח' שעליהם ושני פנים [מכוסין] בכפנים ועומדין לד' רוחות העולם, ומזיעתן כד עטו האופנים יולאין כמה חילולות לאין מספר [ועוד עשר] עמקין קיימין בכל פתח ופתח וקד עמונה עליהם על כולם והוא כלול בתוך הכהורא הא' אהדיאל הב"ל*, לכל א' מהאופנים ד' גלגלים ולכל גלגל שלשה סמכין שהן י"ב סמכין לכל אופן וזית מזה אלק רבוא כלולים בתוך ד' האופנים, ובאמצע ההיכל למעלה למטה יש מקום א' נקרא מא הרבים והוא אינו עולה למעלה כלל ובשעה שמתקשרין ההיכלין זה בזה יולאין מהמקום הב"ל כמה חילולות ונקראו מארי' מריסין ושם מולין בד' רוחות שש מאות אלק רבוא [מגיסין] הג"ה כן סלקין אלא בליל יולא איר א' ונמצא כל המגיסים קטן א' ע"ן לכל רוח ורוח ולמטה מהן מקיפין את הקומות מ' שלטין, בזהיכל הזה י"ב גלגלים והן שרפים דשני גוויין לכן ואדום ונקראו קלונות ומהן יולאין ארבע סמכין ונקראו קרבים והן ארלאים ושם עינאל עיריה עריאל יהיראל:

ד היכל הרביעי בו ד' היכלים זה לפנים מזה ובכל א' פתח א' שהן ד' פתחים, פתח הראשון עמונה א' ושמו גזריאל ולפון עמוד עמונה א' ושמו כסכני"ה, ובפתח השני לדרום עמונה א' דהריאל, ובפתח השלישי לפון גזריאל, פתח הרביעי עמונה אופייה ומתחיו שני עמודים א' לימינו ושמו הריאל וא' לשאלו ושמו גדודואל, ועוד יש י"ב פתחים ובהן עמונה א' על כל פתח והן י"ב עומדים מתנוגז להיכל א' כהורין, ולכל הד' היכלין כליל דא בזה, רוח א' שולט על הכל ונקרא אל והוא זכותא וע"ש נקרא ההיכל זכות ובו כרששים ג' אותיות יה"ו מדבורא, ומעטו שבעין כהורין כולם ביעיגול והם בזהיכל הפנימי קד' היכלין ושני סופרים עומדין לפניהם שילאו מהם וכנגדן ע"ב כהורין מימין וע"ב כהורין משאלו והראשונים הם לפנים מהכל, ואח"כ יולא קד כהורא כהיר לד' סעורין ומעטו מתפשטין ג' גמי דינין וד' הב"ל הן א' הפנימי [לפי] כהורין הב"ל האמצעים הראשונים וג' היכלין הם לג' בתי דינים אלו - ועוד הן משמשין ב' היכלין לשני הע"ב הכהורין של מיכא ומשאלו וא' לשני הסופרים וא' לשבעה עיני ה' כאן, וכאשר ככלל הרוח הב"ל בכל הרוקין והיכלין שמתח היכל הזה מוליא קד קיורא מלטהא ועינין לה כעני יולא וכן [ממילא] ועוד על ד' שרפים מלטה א' ושמות שרפיאל בריאל [קרש"אל] קרומיה והן כולם מלטהא כמו כפתור ופרח והן עומדין [לארבע] רוחות של הח' הב"ל לד' רוחות העולם וכד נטלי יולאין שנינין מהן ומאלה השנינין יולאין ע"ב גלגלים מלטהא א' ומהם יולא כהיר דיבור אלק אלפים ישמשו ורבוא רבנן קדשוהי יקומן בתוך כהיר דיבור, ובתוך כהיר דיבור כשרפין הנשמות שעדיין לא כודכרו ומעטן שמתח ההיכל השני שמקדין לכאן וכן אליעזר דרקיען שפאלו נטלי שולטותן וכאשר מניע זמן שיסור שולטותן כשרפין כאן וכל בקר מתחדשין, באמצע ההיכל יש מקום המהדרות וז"ן ועקבלה רוחא דלעילא ושלקא רוחא ושלסין כליל דא בזה, ככנס שבת ככנס הח' שרפים וכל האלק אלפין ורבוא רבנן ומכניסין שם שולטותן של כל העולם וההוא ח' יושבת על הד' שרפים:

ה היכל החמישי היכל נקרא ונקרא היכל אהבת וכן פתח א' ועמונה עליו נקרא סניגוריא רוח א' שולט על הכל ונקרא סניגוריא* והוא עמונה על הכל שכל הקיימין שכלל ההיכלות מתח ידו ונקרא אהבה ככ"ל והוא כהיר ונלין לכל סעורין שהוא כליל כל הד' גוויים ומעטו מאיר כהורא כשראה ארבעה שכולל ד' גוויים לכן ושקור ואדום וירוק כלולים זה בזה ונרקס לכן בלדום שקור בירוק ואח"כ לכן כשרקור ונעשה ח' א' מרוקמת ונכללו בה ירוק ואדום ולורתה כלורת אדם שכולל הכל ונקרא וזה ומעטו יולאין ד' חיות גדולות והן ב' כי ב' נראים כא' וכן ב' אחרים נראים כא' ואח"כ בכללים זה בתוך זה כמעשה אופן בתוך אופן וכולם א' ונראו ד' ראשים לד' רוחות העולם וכולם גוף א' ומ' זו הליכמה לשני רוחות רוח א' יולא מרוב הב"ל ויולא מעטו שני כהורין שהן ארבעה והן מתהפכין בגוויים ונקרא להט הקרצ המתהפכת ועומד על שבעין כהורין האמצעיים של היכל זכות ומשאלו הכהורין יולא ח' אחת ועומדת על ארבעה שאינן עומדין תמיד במקומם שנים לימינא ושנים לשמאלא וכאשר הרוח הזה של הח' הזה ככנס בליל ארבעה מתנוגז מהם שני כלונות ויולאים קוץ להיכלא ומתהפכין תמיד וכאשר

* אולי חסר וז"ל מהתכללות הנהירין כנראו הסיסים ושם כפנים, ע' ביאור בראשית אות י"ט: *) זה הי' ככנס בהעתק דרך כנה והנחתי על מקומו כפנים: *) בהעתק הראש"ה הי' חוסרין כאן כפנים (באמצע ההיכל למעלה למטה) יש מקום א' כמראה זה מתנוגז ונקרא מא סרפים: ** ע' ביאור פקודי אות ו' :

קיצור היכלות להגריא ז"ל

ובאשר ככלל הקיה הזה וק"י הראשונה זה"ר יולא מהם נילזין שנקרא שרפים והוא יולא אחרי שני הכליות שהן כנין חמיר והוא עמיר להם ומתקדשין וכן עוש' חמיר והן מתהפזין חמיר פעמים אנשים ופעמים נשים פעמים רוחין ופעמים עירין קדישין ובאשר ככלל אלו ב' הרוחין הכל' וככלל כא' אבל כראים שמים משא"כ בשר היכלות שאין כראין רק אחד יולאין מהם חיליות בלי קץ מהם נקראים רמזים מהם גפנים מהם דולאים ועליהם שני מעונים שעומדין על כל החיליות האלו ונקראו האבנה :

ו היכל הששוי היכל רצון ונקרא קוט השני ובו ששה פתחין לוי"ק סעלה וטעה וד' רוחות , רוח א' שכולל הכל רז"א שמו ומסכו יולאין י"ב כהורין עילאין והם מתחללים ומכללו שלהם יולאין ד' חיות הידועות והם ארנש"ן וקשורים ואקודים זה בזה ועומדין לד' רוחות העולם , אלו ארבעה מתפרשין ל"ב ג"כ ג' ג' לכל לד , תחת מיכאל"ל ויפאל"ל ולדקיא"ל , ותחת גבריאל קפניאל"ל חזקיא"ל , ותחת אוריאל"ל שמשאל"ל חסדיאל"ל , ותחת רפאל שנים , ותחת כ"א משריין עילאין כמנין הדגלים כ"א כמנין השנע וכסדרם בד' רוחות , ועוד ב' מעבים תחת כ"א מד' חיות ארנש"ן והן ד' וכנגדן מתחיהם בארץ ג"כ ד' וסמך לכ"א מד' אשר בארץ י"ב מעבים ג' לכל לד שהן לד ב' ראשים הכל' רי"ו מעטן , ובאן ככללו כל ההיכלין מתחין והן שית היכלין : היכל ראשון שם עומד הרוח דהיכל זה הכל' וכל חיות הכל' ואסמחיד בשני מעבין לכל לד ועומדין בקוץ להיכל ובקראים יחדות , ועוד שמונה אקרים ובקראים מתרים , והיכל הזה והרוח אשר בו וכל החיות וכל אשר בו ככלל נהיכל השני ברוחא דבי' והיכל השני וכל אשר בו וכל הנכלל בו היכל הראשון וכל אשר בו כולם ככללים נהיכל השלישי וכן היכל השלישי וכל אשר בו נהיכל הרביעי וכן כולם , שמונה יחדות נהיכל הראשון כל א' שמונה על י"ב אלף מעונים אקרים וכולם נקראים יחדות הששון ושמות השמונה הכל' לעזר ליתכא קריאל"ל לשמאלא שמעאל"ל , לדרום סעריאל"ל סעריאל"ל , ללפון פתחאל"ל עטריאל"ל , למערב סדיאל"ל מומיהאל"ל : היכל השני בו ג"כ שמונה יחדות וכ"א שמונה על י"ב אלף מעונים ובקרא יחדות הששון לעזר יחדיאל"ל גזריה , לדרום אהריאל"ל בהריאל"ל , ללפון חלקיאל"ל קרספיהאל"ל , למערב סוגדיה גדיה : היכל השלישי ג"כ ח' יחדות ומעונים על י"ב אלף ככ"ל לעזר יהודיה עזריאל"ל , לדרום סכניאל"ל עזריה , ללפון עופיאל"ל קפניאל"ל , למערב עסכניה אשיריה : היכל הרביעי ארבע יחדות עילאין ושם חסדיהאל"ל קטוריה קדושה דהריאל"ל , ותחתם ל"ב יחדות אקרים עמין ותחת השנים ושנים חמש מאה אלף מעבין אחרנין : היכל הקמישי ד' יחדות עילאין ושם קדיהאל"ל סעטריהאל"ל עסיריה קדמיאל"ל ותחתם שם ה' מעבין אחרנין : היכל השני ב' יחדות לד יעין מלכ"אל שמעאל"ל ותחתם מאה מעבין וד' לד שאלא מסמכיה לפלסכיה ותחתם ג"כ מאה וכולם יחדות הששון , ע"כ היכל השני שכולל כל השנה היכלין :

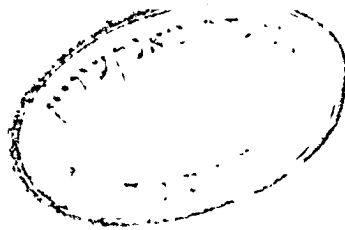
ו היכל השביעי עמיר נעמירו כאן אין גוף כלל ק"ק פרוכת פרוסה כפורת וארון הנביא ושני כרובים ושם אחר גניו וטעיר לאכנש' נמוכו רבות קודשא ע"י הנהר דנניד ונמוכו אסמים נקודה עילאה :

סליק בס"ד קיצור היכלות הקדושה להגריא ז"ל.

אהם"ל! ראיתי להכניג כאן מ"ש הגאון הרדנ"ז בלכות מליטו בשירי המקדש הנקרא בחר מלכות נעבין הו' היכלות דקדושה (שהם בע"ל) , וז"ל :

שבעה היכלות כוננת להם לכל מדרגה ומדרגה כפי מעלתה וקירצתה , ואלה שמותם לעלות ולראות את פני ה' נבואות . היכל ראשון נקרא לבנת הספיר ועליו נאמר כמעשה לבנת הספיר . היכל שני נקרא עצם השמים ועליו נאמר ובעצם השמים * לעוהר . היכל שלישי נקרא נגה ועליו נאמר ונגה לו סביב . היכל רביעי נקרא היכל הזכות ועליו אמרו זכות ומישור לפני כסאו ומי שיש לו זכות נכנס לשלום ויאל לשלום כי שם צ"ד של מעלה . היכל חמישי נקרא היכל האהבה על שם אברהם אבינו ועליו השלום אהבו ושם נגזרה נשמחו ושם כבוד מנחתו . היכל ששי הוא היכל הרצון כי שם רצון שוכני סנה ועליו הכבוד העליון חונה ודרך שם קילו של משה רבינו ע"ה ונבואתו ומשם ידבר אחר . היכל שביעי קודש קדשים ובו שלשה ראשים הם הם הנגשים ואחת משפיע ומשביע לכל חי רצון :

* ע' ביאור הגר"א היכל ב' דנראשית (אות ב') ורש היכל ג' , הע"ל :

ריקוטי הגר"א ז"ל.

מגוף כ"י קדשו הנמצא בכרך ליקוטיו שביד הרח"ג רמ"י גינצבורג. נ"י חשייכים לביאור היכולות.

בנאות כו', הוא פשטא דאורייתא מאכל צעירין כמ"ש בתו"ח שהוא סוד מזמית חזיר לבהמה. על מי כו', הוא רזין שהוא נהר היוצא מעדן ושם הוא הנוחה שש שנים יעבוד צוית סדרין ונשציעית כו'. נפשי ישוב, בשעת מיתה. ינחני וכו', הוא הדרך לעוה"ב שהולכין ג' ימים וז"ש צמעגלי צדק כמ"ש צדק לפניו יהלך כו' והלך לפניך צדקך והוא דרכי ג' ע פתחו לי שערי צדק כידוע אלא שצריך לילך דרך הגיהנם וז"ש גם כי אלך כו' וכמ"ש כי תעבור במים כו' כי תלך צמו אש כו' שהן צ' מיני גיהנם וצמה ניצול מהם צמשפט וצדקה כידוע, וז"ש שצטך ומשענתך כו' שצתך שצט מושל ומשענת הוא משען לחם ומשען מים צדקה, ואח"כ סודר ז' היכלין שזוכה אליה, תערוך לפני כו' הוא לצנת הספיר היכל ראשון דמהימנותא שכנגדה עומד שור דס"א לעיחטף הנשמות וז"ש נגד צוררי. דשנת כו' כוסי כו', הוא צ' היכלין דנו"ה כמ"ש צפ' פקודי שנהיכל השני הוא כוסי רוי' וצשלישי הוא השמן לאשמחא לנשמותא. אך טוב וחמד הוא היכלות חו"ג שטוב הוא צנורה כידוע שחילוק בין טוב לחמד שטוב צפון הטוב צגוי' וכמ"ש צהקדמת הצוהר על אות ט' וצו"ח שה"ס ל' צ' וכמ"ש מה רב טובך אשר צפנת כו' צצפון וכמ"ש אומר לצפון חני כו', וצנתי צביה ה' הוא היכל הרצון כמ"ש ע"ש בצרובה, לאורך ימים היכל ק"ק צבינה ג"ר ששם אורכא דיומים:

(להיכל צ' דבראשית אות ז').

ר"פ וירא צמ"ת דענין ג' הגוונים כפי' מ"ש צהיכלות מ' שהם צצ' היכלות וכמ"ש אצל צאמת אינו כן כי ג' גוונים הנראין הן צנה"י ג' גווני הקשת דמתחזין ונצח אע"ג דאיהו מאספקלריא המאירה מ"מ צדרגא דנוק' הוא ודרגא דנביאים הוא אצל צאמת כי לא זכה אליה אלא שמואל כמ"ש צוהר צכמה מקומות ולכן שקלו הכתוב צמשה אצל משה הוא צחג"ת כמ"ש צר"פ ואירא ואמר צריש היכל הג' צפ' צראשית כיון דעאלו צגווי' אחזי נהורי' משא"כ צחג"ת אלא שאין בו גוון כלל כמ"ש והן ג' נהורין שצנר תכלא חוורא ולמעלה האור שחאיר צלא גוון כלל ולפיכך אינו נראה כי העין אינו רואה צלא גוון אצל מ"מ נראה האור משא"כ צחג"ת והענין של ג' הגוונים וההיכלות כי ג' היכלות וגוונים שהן צנה"י הן קומה שלימה היכל וגוון ראשון צנה"י שהן נגד גו"ק ושני נגד חג"ת שהן דכורא והיכל השלישי נגד כח"צ שהן פנימית צלא רוחא לכן ל"ל גוון וכ"ה צג' הנהורין צפתילה כמ"ש צפ' צראשית ואע"ג שכל ההיכלות מ"מ היא כלולה ג"כ צצו"כ כידוע וכן צכל קומה וקומה:

לא כאברהם שקראו הר כו'. ג' הר שדה בית צנו"ק צג' מקומות שהיא קצועה מלכות עטרה, יסוד, ת"ת והן צאצות כסדר מלמטה למעלה צסוד ואנכי נטעתוך שורק וז"ש אברהם צביהרא צדק צמערב וצחק קץ ח"י יעקב צמקומו אצל משה מלגאל צדעת והן ד' מקומות שלה צקו האמצעי והוא ד' אותיות דילה ד' תיקונין

תיקונין א"ח'ד שהן י"ג תיקונים וסוד שם של י"ב וסוד י"ב נגלים ד' דמות אדם ד' סביסודות וז"ס מי זאח
הנשקפה כו' ששם בסוד שחורה יוד דשם כמ"ש בס"ד דל"ל חורא כמ"ש בז"ח ש"ה ואז מקטנת עצמה שלא
נשתייר בה אלא ספי' אחת, ואח"כ יפה כלבנה בסוד דוד חי וקיים וגבללת מנה"י, ואח"כ כחמה, ואח"כ
חיומה כנגלות בסוד הדעת שהוא חיוס כמ"ש ר"פ תרומה דחילא ואמחתי ואז היא שלמה זע"ס כי בכל
ספירה אמצעי נכלל מכל הג' קוים והוא סוד שם י"ב כנ"ל והן זי"ס ונקרא הר שדה בית הר מקום התפוח
וכן נקרא בהיכל הראשון הרי נחשת ונקראים נחשת ע"ש וגו' נחשת קלל דכללין בסומקא כמ"ש,
שדה ביסוד הרחם מקום הזריעה. בית צת"ת כתפארת אדם לשבת בית ששם יסודא דעלמא ומהא מלגאו
כי נגד ג"ר אין גופא כמ"ש. וכן בסוד זיווג עיבור וניקה ומוחין כידוע זיווג בסוד טיפה ספירה א'
וצעידור מקופל ראשו כו' וז"ס תלת כלילין בתלת כי כל הגוף אינו אלא ו"ק כמ"ש והוא התפשטות הגוף
בלידה ויניקה שנגמר כוחו לילך וליקח וכל איברי גופו ואח"כ מוחין בכוניסת הנשמה והשכל בו שהן אין
אלא רוחא והוא הגר"כ שבתוכו במל"כ שהן חג"ת וכמ"ש. אבל נה"י הן לצד מגופא כי אין נר"ן שוכנין
בתוכן רק חיים מההתפשטות הנר"ן והן ג' דרגין גפ"ג וכל ג"ס הן זע"ז צה הסדר וחג"ת ע"ג נה"י וצעידור
בחור וכה"כ בחור חג"ת אבל עיקרן הן ע"ג חג"ת והוא ג' פרטופין העליונים שאינן מתלבשין א"א אר"א
והוא ג"ר של כללות האצילות שלכן ז"א אינו אלא ו"ק רק התפשטות ג"ר בתוכו הן ג' מוחין שלו אבל עיקרן
הן למעלה וזהו התלבשות הפרטופין החמשה וידוע שגם צעידור ויניקה המוחין בתוכו שהוא הגר"כ במל"כ
אלא שהן זה בחור זה וציניקה מתפשטין חג"ת ונעשין על נה"י ובגדלות שורין גם ג"ר א"א או"א עליהם
וזהו הגדלות והן הכל זה על זה וזהו גדלות (נשחק מ"י א') :

ענין מלאכים המתחדשים שהן עומדין תחת היכל השני הוא כמ"ש בז"ח רות שהן עולין ה' דרגין עד יוצלא
בסירתא ושם נחבר תוקפייהו באשא דלהב והענין שהן מצד שמאל ולכן ל"ל קיומא כמ"ש בזוהר
בראשית והן לויס המשוררים והן עולין ג' דרגין מהוד עד גבורה והן שלשים שנה ואז הן משוררים עד
בינה חמישים שנה ואז נחלשים כי הוא מצדס הדינין והתחלש תוקפייהו ולכן נדחין צפ"א עד מוקומם למטה
ששם הוא השערים ונעשין שוערים וזהו ביטולס דנחיתו מדרגא לדרגא כמ"ש צא"ר וכמו היסן בליה כמ"ש
צפ' בראשית והן שנבראו ביום שני ועצפ' תרומה קמ"ד ב' אבל אוחן שנבראו ביום ראשון א"ל קיומא
יתירא כמ"ש בז"ח ר"פ בראשית :

ענין נה"י שהן ג' עדרי אן הרוצים עליה כי העולם בכללו מלכות ומט"ט הוא יסוד וע"י הולך כל השפע
אל כל העולם וכמ"ש כי שמי בקרבו וישראל ומלאכים הן הוד ונחצ' ב' צבאות כמ"ש קנ"א א' ע"ש,
ועל ידם מוחבנה מט"ט כמ"ש בז"ח וישראל ומלאכים הן הדי' כרובים כמ"ש אמור להגער הלז כו' כי נער
ישראל כו' ומט"ט הוא הכפורת כמ"ש בז"ח פ' תרומה והוא מורכב משניהם כמ"ש בז"ח מכלילא דעילאי
וכלילא דתחתאי והוא הנפש אשר נשארה צעור"ו והוא סיהרא דמתחדש כי יסוד מורכב מושנים לבנה
וספיר יסוד ועטרה יסוד הוא השמש ועטרה הלבנה כידוע והוא המתחדש בכל חדש והוא סוד צבא כסיו'
וגילוי' במילה ופריעה תשמ"ל ואז נהיר נהור' מהשמש וזהו חתמות' דסיהרא שמוריד לה דעת מלמעלה שפע
קדוש ועמה מתחדשים כל צבאות משא"כ במלך זקן דל"ל חתמות' דסיהרא שמתלק ממונה אז צהאי שער
ולו אין דעת דאסחרס כו' וזהו וכסיל בלא דעת איש צער לא ידע וכסיל כו' ותרס כראס קרני קרני
הלבנה בלותי בשמן רענן שאומרים מקודש מקודש משמן משחת קודש ואז צדיק כחמר כו' דהוא דכר וגוף'
וענין דו"ן שבתמר אמרו בזוהר כפות תמרים כחדא ור"ל הלולב הוא דוגמת הבית בצורתו וכמ"ש בזוהר
וע"כ אמרו שיהא טפה שיעורא דבית ג' מוא"ו והתמרים הגרעינין בצורת הנקבות כמ"ש בביתר ובביתר משוש
שם ותלמיד טועה כחזן, נחזור לעניינינו שאלו הג' משפיעים לעולם שהוא מלכות ועל מט"ט אמרו אוחן הוא
צבא

ליקוטי הגר"א ז"ל

נצחא שלו והג' שעלו צפרדם והניצו הכל בו כי השם צקרונו ומשה רבע"ה צקש לראותו ואמר השם יתעלה כי לא יראני בו' כמ"ש צו"ח ולכן בן עזאי הניח בו' וכן זומא שלא מות כי לא הניח כ"כ רק צרמו ואחר הניח צדרש לכן נשתבש אבל ר"ע לא הניח כלל בו' וז"ש מאי דרש בו' והענין כי צסוד אין בו ראי' כלל שהוא הפנימי' גוונין דלא מתחזין וזהו הענין רוכב על כרוב קל בו' צח"י עולמות שהוא יסוד ח"י וצגלותא דלא אשתאר רק חד כרוב מהם נק' נצח שהן נצחיים וישראל נק' הוד שכן נותנין הוד מלכות לו והוא נק' יסוד שהוא היסוד של כל העולם והן ג' עדרי לאן והס"ת משפיע עליה על ידם ג"כ צג' צחי' ההנהגה צחג"ת והן נעלמים צעמנן אבל מושגים מצד פעולתו הנראה בעולם אבל להצין הנראה צהן וכוונת רצונו צזה ולמה סידר צזה הענין ומה הית' כוונתו צצריאתו ית' על זה הסדר דוקא וכן צכל פרטי וכללי ההנהגה זהו ענין המחשבה והוא ג"ר שאינן מושגים לשום צרי' וכמ"ש צו"ח ראה' מחשבתו דצ"ג לא ידע צה אחר כ"ש מחשבתו ית' ואין לנו רשות להתבונן רק סדר ההנהגה ופעולותיו מה שהורשת בו' אין לך בו'.

סוד ד' מלכויות ג' הראשונים נגד נה"י ששם אחיזתן צרגלין לצר מגופא כמ"ש צא"ר אבל חי' הרביעית א' שקולה ככולהו וקשה שאחזתו צמדת אציו והיכלו שאוכלת צזכותו ועלי' נאמר זדון לצד השיאך בו' אם תגבי' בו' והמלכויות כסדרן מומטה ולכן הן צזמן הצית כמ"ש צפ' פקודי רכ"א א' ששם הצית ומתצדין עד ההיכל הד' א' כנ"ל ומשם אורידך כמ"ש כורסיי' שציצין בו' דינא בו' שלטנהון העדיו בו' שהוא הכל צהיכל הד' כמ"ש ששם מעצירין השלטנות צנהר דיגור כמ"ש צפ' שמות וס"מ, וב' מיני חיות הן א' צנה"י וא' צחג"ת כידוע ואוחן צצנה"י הרקיע שעליהן הוא צין נה"י וחג"ת הוא מסך הפתח והכסא הוא הוא היכל הד' כורסיי' שציצין ואדם על הכסא צהיכל הד' וחיות של חג"ת או שצהיכל הרצון הרקיע שעליהם הוא הפרכת והכסא צצינה צהיכל ק"ק ואדם שעליו צחכמה, ולכן אומר על מ"ס כורסיי' דציצין נגד צינה שאיירא הוא חכמה:

(תהלים ק"א) לא אשית בו' חשיצ כאן ז' צצרים נגד ז' היכלין דמוסאבותא ז' של היצה"ר ואח"כ ד' צצרים נגד ד' רגלין דס"א והן י"א ארורים ז"ד יהיר וחשיצ מלמטה עד העליונה שהוא נק' כרת וז"ש להכרית בו' ואמר ד' דרגין של תמימות נגד מדתו:

פ"י הראשונים וכל מועשיך צספר נכתצין הוא האויר שהוא ספירי וכל מועשה או דיבור נחקק צאויר והאויר חיוני ונעשה צרי' שלימה והוא פועל האדם וכמו שהעולם נצרה צספר וספיר כן כל מועשה האדם כי צנלם אלקים בו', וג' ספרים נפתחים צר"ה של נדיקים בו' כי כל קלין ומועשים לא אחאצידו וצר"ה נפתחים ג"ע וגיהנם ואף שלכל מועשה של אדם יש פרט מיוחד מ"מ כולם נכללין צכלל אחד והם מלבדו האדם ולכן נדיקים נכתצין למועלה בו' שג"ע צצוה מארץ שלנו ושל רשעים לגיהנם למוטה ושל ציגונים חלוין צאויר העה"ז עד יה"כ והענין שנכתצו צה המפרשים העיקר הוא שכת' מיייר לענין העה"צ מצדיקים ורשעים אף החתימה צר"ה ושל ציגונים אף הכתיבה ציה"כ וענין הדין צעה"ז דעצדין ל' יום טב בו' אבל דין העה"ז לכל אדם צצוה והכתיבה כולם צר"ה והחתימה כולם ציה"כ וכן התפילות של הגאונים צג"ר על העה"צ כי העה"צ שם צחג"ת אחתפשותא דצינה וצג"א על העה"ז כי שם מלכות ואין צין מים עליונים למוים בו' וכמ"ש צמ"א:

היכלות הוהר שינא אח"ז הם ההיכלות דס"א אשר לשלימות הענין כדפסו כפי שהוצאו צוהר פקודי (רס"ב): לפיכך העתמיל רבי שמעון

רבי שמעון פתח ונאמר (הפס' י') והמה כהןם עברו בדרתם שם בנדרו בי. (ומן יגלק עפר מעיניו חדק קדמאם דקודש ב"ה פקיד לד פקוד' מדרג' ולא יקילת לקיימ' בזה, בגין דאסתפית' על מלן ציטן דאמטי לך הבר' חו' ציט' דלתיב (בראשית ג') והנחש ביה ערס. וכן"כ תסתפית' תפתריה ונרמח מיתה לנרמח ולכלל חגון תולדין דגפקו עינד. תא חזי דכל מלן דאסתפ' תפתריה. ונצית לגביה ברגע' מדרג' יתחביר לגביה. תא חזי דוד הוה קיומ' גע'צ' בנקוד' דעיון גע'צ' וכד תמתי' לנרע' אחר' ונעדין ליה ולפוס' לעריה אחרת' מנרע' קדיש' חע"ג דנחית' מדרגו לנרע' תתחא קס בקיומיה ולא עאל לסטר' אחר' ואסתמר מניה. ונה כתיב (שמות א' כ') ואולם חי' ה' וחי נפשו כי כפסע ציני וצין המות, דהא נחית בדרגו עד דהוה הוי שער'. ותחא קולקיה מלן דאסתמר משהו סטרא בישא ומכל דרגין דהוה סטרא דמשתכחי בעלמא. דבמה סטרין ודרגין חית' ליה"ה. נחש עקלתון. שטן. מלאך (רס"ג א') קמות. יצר הרע. והא חוקמיה דאף על גב דשטמון חלין אקרי. שבש שטמון חגון ליה. שטן. מלאך. שוגא. חבן ממשול. ערל. רע. נפוגי. חלין חגון שבש שטמון חגון דהיכלין דליה דלקבו מסטרא ממשאנא כדאמרן. לקבל חלין שבש שטמון חגון דאקרי צהו גיהנם אחר דאחדנו ביה חייבית' דעלמא. וחלין חגון. בור. שחח. דומה. טיט הוין. שחול. כלמות. חרץ. תחתיה. כל חלין שבש מדורגין דגיהנם לקבל חלין שבש שטמון דחית ליה ליצר הרע. והא חוקמיה דבש דחית דרגין וסיכלון לסטר קדושא הכי נמי לסטר. ממשאנא. וכלאו משתכחי ושלטי בעלמ' בסטר (ס"א שגאל) ממשאנא. שבעה היכלין חגון דאחין לקבל שבש שטמון דאקרי צהו גיהנם (פ"א וינר הרע) וכלאו קיימי (למסאנא בישא) לדינא ולמסאנא לחגון חייבי עלמא דבקי צהו ולא אסתמרן אחרת' מניה כד חגון. צהי עלמא. דהא מלן דאקרי לאסתכא, צהי עלמא בסטרא דכתיב מוכאין ליה צהו אחר דאקרי רזא דמשימותא. דבמה דרגין חגון וכמה ממון דכלאו קיימן לקרבא לבני נשא לפולחניה דקודשא צריך הוא ולדכא ליה. ועלן דאחי לאסתכא ממשאנא ליה צהי סטרא אחר, דאחי ממשאנא צהא כמה דרגין וכמה ממון כלאו קיימי למסאנא לון לבני נשא למחן (מלן) דיקרב צהו ואחי לאסתכא בטר סטרא בישא (עליה) כתיב (תהלים פ"ט) מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו וגומר. מלן חיוו צר נש דאחברי בעלמא דלא יחמי מותא הוה דכל עלמא אסתכאן אחרת' דהא צהו אחר זמנא דאחי צר נש למיהב חושבנא קמי מאריה עד לא יפוק משהי עלמא חמי ליה והא חוקמיה. וחלין שבש היכלין דאחין שבש מדורגין לגיהנם תריסר ירחין אקרון. בגין דהא כמה דחית לסטר משימותא תריסר ירחין דרגין קדישין הכי נמי חית לסטר אחר דא תריסר ירחין דחייבא אחדנו צהו ונשמותא דלחון אחדנא צהו. נכא חולקון דלדיקא דאסתמנן רגליהו מנייהו צהי עלמא ולא מתקרי' לתרעוהו בגין לאסתכא מנייהו צהו עלמא.

היכלא קדמאם שרומא דסטרא וינר הרע. הוי היכלא קדמאם אקרי בור ריקא ויכלא מלן דאחי לאעלא ביה לית מלן דאחיד. ביה כלאו דחיי ליה למנפל דלא יקום לית ביה סוד. לטב. צהי היכלא קיימא חד ממנא ודומה שטיב, והא חיוו קיימא לעילא ותחת. דא חיוו אחיד נשמותא כד אחדתא מסיכלא קדישא על ידא דבהו מונח טהריא"ל. והא חיוו קאים לגבי הוה תרעא דהוה סטרא קדישא, ובגין כך קיימא הוי דומה לאחדא לה נשמותא וכמה גרדיי קיימין צהייה. ותחת הוי מונח קיימא חד מונח אחר די חלק ורגון תחתיה. והא מונח אקרי פחית. דא הוה דאחי קיימא לפתא צהי נשא. והא חיוו דשרי לגביה ואמטי ליה לאסתכלא ולעיינא צהי דלא חלטרין צמה זענין ובמה גלופין. וכל חגון דעמיה כלאו קיימן לגביה וחלין קיימא ואכריחן ליה לאסתכא עיוני לאסתכלא צהי דלא חלטרין. והא חיוו (סרס"ס חיוו) סרסר. בישא לכל חגון ציטן. הוי קאים על קרבא דמנח דאחדן הוה גופא. ותכר ליה עיוני בגין דאחי רווח לון כד חיוו. צהי עלמא ודליה חיוו. וצהי אחר אחדנא נשמותא עד דעאלת להא אחר דאקרי בור וכמה נחשים ונעקרבין חית ביה דכלאו עקני לה. להא נשמותא

(ע"ב) נשמת' ואחד צה ודייגין לה. לגו מן דא אית חד רוח' אחר' מסאב' דאיהו עלאה על כלא ודא קיימ' על כל היכלא דא וכלהו נטלי בגיניה והאי אקרי גמגימ"א. האי הוא (רמ"ד א') סומקא כוורדא איהו קאים לאבאשא תדיר. דהא כד נלותא דבר נש אתדחיא ולא זכי צה ההוא בר נש האי רוחא קיימא וסלקא ואשתתק ברוחא ומסאבא עלאה על כלא ואסטי לעילא ואדכיר חוביו דבר נש קמי קודשא בריך הוא וסימניך (איוב א') ויבוא ג'ס השט"ן בתוכס. ולא כתיב ויבוא השטן אלא גס. ומהאי רוחא דישא תליין כמה גרדיגין אחרנין דאינון מונן לאחדא מלה דישא או מלה טנופא דאפיק בר נש מפומיה ולצתר אפיק מלין קדישין. ווי לון ווי לחייהון. אלין אינון בני נשא דגרמי לאלין גרדיגין אחרנין לשלטאה ולמפגס אחר קדישא. ווי לון צהאי עלמ' ווי לון לעלמ' דחתי. בגין דאלין רוחין ומסאבין נטלין האי מלה מסאבא וכד אפיק בר נש לצתר מלה קדישא אקדימו אלין רוחי מסאבי ונטלי ההוא מלה מסאב' ומסאבי להאי' מלה קדיש' ולא זכי ציה בר נש וכציוכל משש חילא קדישא. ועיל' מאלין אית חד מוננא ספסיריט"א שמיא וכמה גרדיגי נימוסין והאי מוננא דעלייהו נטלי אינון מלין דישין והכי נמי נטלי כל אלין מלין דזריק בר נש צידוי כד רגזא שריא עלוי דהא כדון האי מוננא ספסיריט"א נקיט האי וולה דזריק בר נש צרוגזיה וסליק ואמר דא הוא קרבנ' דפלגני' דקריצ לסטרא דלין. בגין דכל סטרא דנייח' איהו מסטרא דימינ' ומסטרא' דמהימונות'. וכל סטרא' דרוגז' איהו מסטרא' אחר' דיש' סטרא' מסאב'. ועל דא מאן דאשדי מן ידיו מדי צרוגז' כל אלין נטלין לה להאי מלה דאזדריק וסלקי לה לעילא ואתקריב להכו' סטרא' ואמרי דא (פ"א פולחנא דקרבנא) קרבנ' דפלגני'. וכדון' קארי צכל אינון רקיעין ואמרי ווי לפלגיא דאסטי צתר אל זר ופלח לאל אחר. וכדון' קארי זוננא חנינ' ואמר (הושע ז') אוי להס כי נדדו ממני וגו'. זכאה איהו בר נש דאשתמר מאורחיו ולא יסטי לימינא ולשמאלא ולא יפול בגו צירא עמיקא דלא יכיל לסלקא מניה.

היכלא חגיגא היכלא דא איהו חשוק יתיר על היכלא קדמאה האי אקרי שחח לקבל שמה דאקרי טמא. בגין דהיכלא קדמאה אקרי צור לקבל ההוא שמה דאקרי שטן. והאי אקרי שחת לקבל שמה דאקרי טמא. צהיכלא דא קיימין תלת פתחין לתלת סטרין.

פתחא קדמאה ציה קיימא חד מוננא עסטירי"א שמיא וכמה אלף ורצנן מונן תחותיה. והאי איהו קיימא על כל אינון דמחצלי אורחיהו לאושדא זרעא על ארעא או דמפקי זרעא דלא באורחא או לכל אינון דמזנו צידיהו. אלין אינון דלא חמאן אנפי שכינתא כלל. אלא האי מוננא דנסטר מסאבא דקאמרן נפיק צההוא זוננא וכמה אינון אלף ורצנן כללו מתכנפי על ההוא בר נש ומסאבי ליה צהאי עלמא. ולצתק כד נפק נשמתיה מניה מהאי עלמא האי מוננא וכל אינון דעמיה מסאבין ליה לנשמתיה ואחדין צה (ואסתאצת צהו) ואעילו לה לאתדנא צהו. ואלין אקרון שכנת זרע רותחת דכלהו רוגזין מסאבין קיימין כללו על דא. בגין דכלהו קיימין ושראן עליה דבר נש צההוא זוננא דארחה גרמיה וחמים ליה לתיאוצתא דא. וכדון נטלין ליה לההוא תיאוצתא וההוא זרעא דאמושד בארעא ואתתקפו ציה ונטלי ליה וסלקי ליה לעילא וגרמו דצריח דא דישתעצד צסטר מסאבא.

(רס"ד ע"א) **פתחא** תניינא ציה קיימא מוננא אחרא טסקיפ"ה שמיא. והאי איהו מוננא על כל אינון דמחצלי אורחיהו דלא אושדי זרעא על ארעא אלא דאושדי זרעא צבעירי או צאיסורין חמורין דאורייתא צאינון עריות. האי מוננא וכמה אלף ורצנן דעמיה כללו קיימי עליה (פ"א) לסאבא ליה ולמידן ליה) לאתדנא ליה כמה דאחמר צאינון אחרנין. ת"ח האי מוננא צידיה כסא חדא ואקרי כוס התרעלה כוס חמתו וכל אינון קטולי צית דין דאתקטלו או אתענשו על חובין אלין כללו אתעקרו מאלין סטרין מסאבין ולא אית לון חולקא צהון וצהאי כסא דאקרי כוס התרעלה. בגין כסא אחרא דשמו צקדמיתא. וכל אינון דלא שמו ההוא כסא דצ"ד לאתעקרא מהאי כוס התרעלה. לצתר כד נפיק נשמתיה מהאי עלמא האי מוננא וכל אינון דעמיה אחידן ציה ודא הוא יום המר ורוו לה להאי נשמתא מכמה דיגין

נושניין אלין מאלין. בהיכלא דא קיימא חד רוחא דאלין ממנן תחותיה ודא הוא ניאציריא"ל. ומהאי רוחא תקיפא נפקי תלת טיפין מרירן דנפלי בהאי (רמ"ו ז') כוס התרעלה. חד אקרי חנץ וחד אקרי מר המו"ת וחד אקרי קובע"ת (ד"א וכלהו מתכנשי להאי כוס לזכר) ואלין תלת טפין נפלו לזכר מהאי כוס (נפקי ג' טיפין) (ס"א זכאיה) חרבא דקטלא בני נשא כמה דאוקמוהו.

פתחא תליחא זיה קיימא מונא חד סנגדיאל שמיא. והאי איבו מונא על כל אינון דעיילי האי ברית קדישא בצינתו אחרא דאיבו ומהוא סטרא דאל נכר. וכל אינון דמחבלי אורחיהו דדא ומסקרי זאת קיימא קדישא האי מונא וכל אינון ממנן דעמיה כלהו מציירי בגווייהו ציורין דאינון נשין ומסאבין דאסתאב בהו ההוא קיימא קדישא וכלהו אחרשימו קמיה כד נפיק בר נש מהאי עלמא ומסאבי ליה לזכר לההוא רוחא. ובהיכלא דא תליין כל רזי דחרשין לקטלא בני נשא עד לא יומי זמנייהו וכלהו חרשין דאצטריכו בני נשא אינון דחרשי חרשייהו לאסתאבא בהו כגון דהוא בלעס חרש בחרשוי ואסתאב בקדמיתא במוסאבו דזרעא רותחת דאשוי בצעירי ובגין דא זיה אמתן זכאיה שכת זרע רותחת דקאמרן. ועל דא האי היכלא אקרי שחת טמא. ובהאי היכלא חית רוחא אחרא די מונא חחות ההוא רוחא דלעילא והאי אקרי סרטי"א וכמה אלף ורצנן תחותיה וכלהו קיימי על ההיא מלה דנפיק בדי רוחא דב"ג בחלמא וגו סטרא קדישא. האי רוחא מסאבא וכל אינון גרדינין דעמיה כלהו נפקי ומתחבראן בההיא מלה ונחתו בה ומתערבי בההי בגין לאכחשא לה מניה ואודעין ליה לב"ג מלין אחרנין מילין כדביין במלה דקשט. דכך אורחוי דכדינא דאלמלי לא נטיל מלה דקשט לא יכל לתקנא כדיווי. אוף הכא אלין כיון דמתערבי במלי קשט ומכחישי לון מניה מודעי ליה מלה דקשט בגין לקיימ' כדיווי. לזכר מתפשטי כל אינון תתאי (ס"א מתפשט' הדי' מלה בצינון תתאי) לתת' דלית לון קיומ' ולא מתקיימי ואודעי מלין בעלמ' לכמה סטריין (ד"א וכל הני אינון לתת' דברגין דמתפרשן לזכר לכמה סטריין) לכמה זיינין. מהיכל' דא נפקין תרין רוחין דמתהפכאן לזמנין גוברין לזמנין נשין ואלין אוליין ושטאן בעלמ' באויר' והייכאן בצני נשא בגו חלמ' ואתחזון לון לגוברין כנשין שפירן בחזו דחלמ' ונטלי תיאובת' דב"ג אוף הכי לנשין אתחזון כגוברין ואלין אקרין רעה ונגע כד"א לא תאונה אלין רעה ונגע לא יקרב בזהלליך. ואלין אקרו רוחין תתאי לתת'. דנפקי מגו שלהובא דאש'. דכד נטלין אלין רוחין דלעיל' די בגו היכל' דא נפקו תרי שלהובי דאש' ואלין טסאן בעלמ' ואתעבידו אלין תרין רוחין כדק' אמרן וכל' בסטר' דא מסאב'. זכאין אינון דזיק' דאתמנען מסטריין אלין ואסתמרו מנייהו. ועל (ע"ב) דא כתיב (משלי ז') לשונך מאשה זרה וגומר.

היכלא תליחא היכלא דא איבו היכלא דאפיל וחסיד ולית זיה נהורא כלל ואיבו אפיל יתיר מן קדמאי. והאי איבו דאקרי דוס"ה לקבל שמה דאקרי שונ"א. בהיכלא דא קיימי ארבע פתחין חד קיימא לסטרא דא וחד לסטרא דא וכן לארבע סטריין. וחד מונא קיימא על האי פתחא קדמא והאי מונא קיימא בההוא תקיפו דרוגא דעלמא כד דינא שריא בעלמא האי מונא דשרי בהאי פתחא נטיל זיינין ואנח לון לאינון חרעין דני כנישתא (נ"א דצני נשא) והאי אקרי סקפורטי"א ודא הוא כשלונא דעלמא ועל דא כתיב (ש"ד) דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו. (האי מונא קיימא על פרשת אורחיס למחמי) בההוא זמנא דהיהו שליט ושריא דינא בעלמא איבו קיימא למחמי במאן דאזיל יחידאי בשוקא ואי הוא אערע בהדיה יכל לנזקא ליה ולאחרע מזליה.

פתחא תניינא זיה קיימא חד מונא אחרינא ודא איבו קיימא לנטלא פתקין דדינא ודא איבו סנגדיאל' ותחות ידיה כמה גרדיני גימוסין דשלטאן דקיימיין לקבלא אינון פתקין דדינא והאי קיימא על פתחא דא. וכד נטיל פתקא דדינא האי קיימא על פתחא דא ונחית לתת' לאינון פתחין חשוכאן דלתתא חד לההוא דאקרי שחת. וחד לההוא דאקרי צור. דאינון לתתא. ותמן כמה אלף וכמה רצנן ממנן דשלטי בעלמא למעבד דינא ואשתלי' דינא בההוא פתקא.

פחחא תליתאס. צהאי פחחא חית מונחא אחרא אנגריין שמיס. ודא חיסו קיימא על כל חינון מרעין ומכאובין ותחלוין ואשא דגרמי. דהא מניה נפקי כמה וכמה אלף ורצבן דמונן עמיה על כל חינון מרעין ומכאובין כמה דאתמר.

פחחא רביעאס הכא חיסו חד רוחא דאתצרי (רס"ו ז') צפנימן דסיפרא ואקרי אסכר'א. והאי קיימא על קטולי דרביי. ודא אתחזי לון וחייד צהון עד דקטיל לון ואדמי לון כאתחא חמיה דרביא ומניקא לון וחיידא צהו ואחידת לון וקטלת לון. צלמנעית דהאי היכל' קיימ' חד רוח' דאקרי אגיריסון' האי חממ' על כל חינון דמתין מזר תליסר שנין עד עשרין שנין. האי חיסו קטולא דלהון כמה דאוקימנא. ודא חיסו צחצוחא (ד"ס צחצוחא) דהאנא נהש (רמ"ח ז') כדקאמרן וקיימא צהדיה ואזיל אצתריה. ועל דא אקרי מלאך המות טוב מאד דכתיב (צראשית א') והנה טוב מאד ואוקימנא. מהכא מתפשטין ונפקין מרין רוחין א"ף וחמ"ס ואלין אתמטין על כל חינון דשמעין נזיפא מומאן דלעי צאוריתא ואחרחן ציה ולא חיישי עליה. וכן על כל חינון דחייבאן ממלי צאוריתא או ממלי דרצבן. מאף וחמס אלין נפקין כמה אלף וכמה רצבן וכללו נפקי ושארן עליהו דבני גשא חינון דמתדלין צאוריתא או דמתדלי צמלי דמנוח ואזיל צאורחא דמנוח צגין דיתעצבון ולא יקדון צה. ומתריין אלין דחיל משה כד תאצו ישראל ונחית מן טורא דכתיב (דברים ט') כי יגורתי מפני ה'אף והחמה. תחות אלין חית רוחא חדא דקיימא על כל חינון מארי דלישנא צישא דכד מתערי צני גשא צלישנ' ציש' או ההוא צר גש דאתערי צלישנ' צישא כדון אתער האי רוחא ציש' מסאבא דלעילא דאקרי סכסיכ'א ואיהו שארי על ההוא אתערותא דלישנא צישא דשארין ציה צני גשא ואיהו עאל לעילא וגרים צההוא אתערין דלישנא ציש' מותא ואחרא וקטולא צעלמא. (רס"ה א') ווי לאיונן דמתערי להאי סטר' ציש' ולא נטרי פומייהו ולישנהון ולא חששי ע"ל דא ולא ידעי דהא צאתערו דלתת' תלי' אתערו דלעיל' צין לטב צין לציס. תא חזי כד האי אתערו דלישנא ציש' אתער דלתת' כדון האי נחש עקלחון סליק קשקשו ואוקים לון צסליקו ואתער מריש' ועד רגליו. וכד קשקשו סליקו ומתערי כדון כל גופ' אתער קשקשו אלין חינון כל גרדיני נימוסין דלצר וכללו מתערי ואחרין צההו' מלה ציש' ומתערי לגבי ההוא נחש צריה כדון כל גופ' ציש' אתער מרישיה ועד רגליו צכל הני סיכלין דקאמרן וכל חינון קשקשין צההו' גלד' נחתין לתת' וההו' גלד' אתפשט מניה ונחית לתת'. וגופ' סליק ואתער למוהו דלטור לעיל'. תא חזי אף על גב דומ' קציע' איהו לכל חויין דעלמ' לאתפשט' משכ' דלהון. לא מתפשטי אלא צומנא דמתערי צלישנ' ציש' לתת' וכדון אתער ההו' רוח' (נ"א חוי') ציש' לעיל' ופשט משכיה וקשקשו מניה דא סליק ודא נחית וקצי' עליה ההוא אתפשטות' דקשקשו צמשליה מכל'. מאי טעמ' צגין דאתפרס מזוגיה. דאלמלי הוה כלל צחצור' חדא לא יכלין עלמין לאסכל לון וכל' צגין אתערות' דלישנ' ציש' דלתת'. וכד חויין דלתת' מתפשטי מההו' משכ' כיון כל חד וחד יסיב קלא ואתער לכמה חויין דקיימי צההוא אתר דאקרי צור דתון כמה נחשין קיימין. וכללו דלטורין לאתער' להאי חוי' רבא למהוי דלטור' על עלמ' וכל' צגין האי אתערו דלישנ' ציש' כד קיימי אתערות' דליה אתר דאקרי לשון הקדש לשון מההו' קדש דלעיל' דאקרון לשון הקדש דמתחצין' ואתערי אתערות' לההו' אתר דאקרי לשון הקדש לשון מההו' קדש דלעיל' וכמה קדושות וקדשין מתעריין מכל סטריין. זכאס חולקהון דנדיקי' חינון דגרמי לאתער' קדושין לעיל' ולתת' קדושה דלעיל' וקדושה דלתת'. ועל דא כתיב (ויקרא י"א) והתקדשתם והייתם קדושים והתקדשתם או מים ראשוני' ואיונן אתקרון מייין עלליין. והייתם קדושי' לין מייין תתחין ואקרון מים אחרוני'. ומזון צלמנע צין מים ראשוני' למי' אחרוני' ועל דא מוזן לאו איהו צמי' אחרוני' לא צמי' ראשוני'. מים ראשוני' מעיל' דמוז' תלי' ציה. ולא צמים אחרוניס'. ורז' לקדישי עליונין איתיהיב'. זכאס חולקהון צעלמ' דין ובעלמ' דאתי.

היכל'א רביעאס היכל' דא איהו דאקרי חוב' ח' ודא איהו עיט היון לקבל שמה אחר' דאקרי חבן מכשול וכל' חד' איהו חוב' צגין דתמן קיימי כל חווי דעלמ' אכרעות' דחוזין. צגין דכד צחאן צני גשא

כל אינון גרדיני נימוסין נטלין אינון חובין וונחי לון צהאי היכל' דאקרי חוצה, וכל זכין דעלנו' כללו מלאכין קדישין דמומן על זכון דעלמא כללו נטלי לאינון זכון ואוקמי לון צהיכל' דביעא דאקרי זכות ותמן קיימי זכון דזני נשא. וחובין קיימי צהיכל' אחר' דאקרי חוצה. ואתקלו כחד' ציומ' דראש השנה כי גס את זה לעומת זה עשה האלדים. ולצתר דאכרעו זכין או חובין לסטר' דא או לסטר' דא הכי נצח. ועל דא ציומ' דראש השנה כד מתערין אלן תרין סטרין. זכות וחוצה וצוה חליין חיים ומות אי זכין אכרעו לסטר' דא דאקרי זכות אכתוב צר נש צההוא סטר' דאקרי חיים (ע"ב) צגין דהני תרין סטרין קיימי צההוא יומ' דא צסטר' דא ודא צסטר' דא. אי זכי ההוא צר נש ונצחין אינון זכין הא אכתוב ההוא צר נש לחיים צגין דאחד צהי הא סטר' קדיש' דאקרי זכות וחיים אחר ציה ואמר דא דילי הוא ודידי הוה וכדון אכתוב ההוא צר נש לחיים (ס"א) ואכתוב דליהו דיליה. ואי נצחן חובין הא סטר' אחר' ומסאצ' דאקרי חוצה ומות אחר ציה אחר הא דילי הוא ודידי הוה וכדון אכתוב דליהו דיליה. ודא הוא דמתין דהא ציומ' דא דראש השנה אכתוב צר נש או לחיים או למיתה. אי אכתוב צסטר' דקדושה אכתוב לחיים ואתקיים תמן ואתדבק ציה. ואי אכתוב לסטר' אחר' אתקיים צסטר' דמסאצות' ודיבק ציה ודא הוא 'הן לחיים הן למות. ואתמשך צהאי סטר' או צהאי סטר' כל זמן' דליהו קיימ' צסטר' דא דקדושה כל קדושין וכל דכין מתדבקין ציה. יקרא וקודש' צריך היא יתב וישמע ליה עליה כתיב (תהלים צ"א) יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצנו ואכבדהו אורך ימים אשביעהו ואראהו ביצועתי. וכל זמן' דליהו קיימ' צסטר' אחר' דמסאצ' כל מסאצו וכל חוצה וכל צישין מתדבקן ציה. יקר' ולית מלאן דישמע ליה. מרחק' ליהו מקודש' צ"ה עליה כתיב (שם קי"ט) רהוק מרשעים ישועה וכתיב (ישעיה א') גה כי תרבו חפלה אינון שומע. היכל' דלי ליהו אחר דכל אינון דאקרון אלהים אחרים צגין דאתגליין הכא וכל אינון דמפתו להו לצני נשא צענוגין דהאי עלמא לאנצאה לאתענג' צענוגי נאופין דעלמא ונשכי להו צתר ענוגין ונאופין דהאי עלמא דקאמרן. צהאי היכל' אתחזי חד רוח' שליט תקיפ' דליהו על כללו ודא אקרי אוף הכי אל כנווג' דאחר' (רנ"ח א') דצסטר קדושה. הא ליהו אל' נכ"ר. ודא ליהו דמפתי לצר נש דלעי צאוריית' או דקאים צבי מדרש', הא ליהו רוח' תקיפ' מפתי ליה וחשיב כמה הרורין ואמר מה את קאים הכא טב לך למשך צחצורת אינון דגאו על בני נשא ואינון דאזלין צתר נשין שפיראן ומתענגי צענוגי עלמא כיון דצר נש אפתי אצחריה כדן כללו שטיין ואזלי ואתמשכאן אצחריה. וכמה אינון אחרין דקיימי תחומיה. וכללו מסאצי ליה צהאי עלמא ומסאצי ליה צההוא עלמא. ואינון אקרון צ"ה רותחת דכתיב (שם ל') צא תאמר לו. ואינון דרגין דקיימין לסאצ' תדיר והא אתמר. באנוצעת' דהאי היכל' ליהו רוח' אחר' דאקרי נגע ומהאי נפא רוח' אחר' דאקרי נגע נרעת ואיהו קיימ' תדיר לסאצ' לכל אינון מאריהו דלישנ' צישא יתיר על כל מה דמסאצין ליה. והאי נגע עלאה ליהו מונא על כל אינון פתורי דשצת' דכד עייל שצתא ולא אתסדרו צענוג' דשצת' דקא יאות ואינון קא מצוי ענוגא דשצתא הא נגע נטל לאינון פתורי דלאו אינון צענוגי דשצת' (רנ"ב צ') כדקאמרן. וכד הא נטיל לאינון פתורי כל אינון גרדיני נימוסין דקיימי ציה כללו פתחי ואמרי (תהלים ק"ט) ויאבה קללה ותצוהו ולא חפץ בצרבה ותרחק מונו, וילבש קללס כנודו וגומר. ינקש צושה לכל אשר לו וגומר. אל יבי לו מושך חסד ואל יבי חונן ליחומיו. והא אוקימנ' צההוא לילי' דשצת' כד פתורי אתיייהצו לההוא סטר' ציש' כדן אתחקק ההוא סטר' ציש' מסאצ' וההוא צר נש אתמסר לההוא סטר', ווי ליה דאתגרע מההוא סטר' קדיש' סטרא דמסימנות' ואתפקד צסטר' אחר' מסאצ'. כנוג' דא צכל אינון סעודתי ד"ט. הכא צהאי היכל' (רס"א א') בני חיי ומונו צהפוכ' ליהו וצההו' היכל' אחר' קדיש' לא קיימי חלת אלן ותלוי' לעיל' והכא קיימין לציש'. דכד (ס"א משו צנוי דצר נש) מטי צר נש להאי היכלא הא חנון קיימין חין לשיצאה לון. והא תמן צגין כד אינון צעירין. משה' נפק' צגין לאתמנאה קטגור' עליהו. והא תמן קיימין מונוי לאעצד' לון מוניה. וכל' תלוי' צחוצה ועל דא אקרי הא היכל' חוצה. יכמה דאתמר

דחתמר. ומהכ' נפק' חד רוח ומסאב' דאקרי חרירי"א וכמה חלף ורצנן עמיה וכלהו אקרין חוררי יום כד"א (איוב ג') יקצבו חוררי יום. והאי רוח' וכל אינון דעמיה כללו קיימי לנטל' הכי' מלה דלייט דר נש גרמיה ברוגזיה וחלין מתערי להאי חוי' דאקרי לויית נחש עקלתון בגין לאיתאח ולאחער' לוויטין על עלמו' הדא הוא דכתיב יקצבו חוררי יום וגוי'. וחלין חוררי יום שלטין על רגעי ושעתי דיומ' ונטלי אינון מלין דלייט דר נש גרמיה בין ברוגז' בין באומאם ובהסאם מלה מתערי להאי נחש עקלתון דאקרי לויית בגין לקיימא לי' לחבל' לעלמא ועל דא לייט איוב יומיה בנעריה ולא גופיה דכתיב ויקלל את יומו בתחלה ולבחר יקצבו חוררי יום, רחמנ' לשחזן מסטר' ביסא ומתקפוי. ומכל מלה ביש':

היכלא חמשא היכל' דא איבו היכלא דאקרי שאו"ל לקבל ההוא שמה דקרי ערל והא חוקימנא דדא איבו רוא דערלה. בהאי היכלא אית חד פתח' וחד מומ' עליה. ודא איבו מומ' לאחער' חדיר קטרוג' על עלמו' והאי רוח' אקרי איז"ה בגין דשמה דהאי פתח' איז"ה שמה וסימניך (בראשית ג') ואיצה אשית צינך וצין האשה וגומר. בהאי היכל' קיימ' חד רוח' דשליט על כלל והאי אקרי שוד"ד ואיבו שוד ושדר. ודא הוא שודד צטירי רמאי גו טגריין וטורין. מהיכלא דא ינקי כל אינון משדדי ומשגי בחרבנין. ומהכ' נפקין כל אינון דקטלי צסייפין ורומחין וחלין צתר להט חרצ הממהפכת לשינאה כלל. מהאי נפקרוח' אחר' ואקרי שוד"ד וכד שליט כפנ' על עלמו' האי רוח' דאקרי שו"ד איבו אשתכח ורוח' אחר' אשתחף עמיה דאקרי כפ"ן וחלין אזלי בעלמא ומשתכחי לקבל בני נשא וסיינו דכתיב (איוב ה') לשד ולכפן תשחק. וחלין עבדין קטרוג' לבני נשא ומשדדי לכל' חד דאקרי שוד דצתר דאזיל בגו טורין רמאין ושדיר וחריב ושגי כלל כדון תצ ושדד לבני נשא ומחין בחולש' דליה. וכד יחבלי בני נשא לא שצטין בגין דאיבו שלט' בעלמא. ובהסאם זמנ' מחן דעביד חסד עם בני נשא ויהיב לון למיכל ולמשתי כדאי איבו דרחייא לון לחלין תרין רוחין לצר דלא שלטי בעלמא. וכד ישראל לא עבדי חסד עם בני נשא ושאר עמין עבדי חסד בעלמא כדון חלין תרין רוחין מתצטמין (ס"א) לשאר עמין ומתקפי וכו') עלייהו ונותקפי עלייהו דשראל בגין דהא כדון אשתקף ההוא סטר' אחר' ישראל אשתכפין. וכד ישראל עבדי חסד אשתכפייא ההוא סטר' אחר' ואשתלש וסטר' דקדושה אשתקף. וכד ישראל לא מתערי בחסד אינון תרין רוחין (ד"א מתצטמין חד אשתכסם לבו לשאר עמין) ומתהפכי לאשתכפייא לון לישראל וכדון אינון ברכאן דנחתי מלעיל' מסטר ימינא ינקי לון שאר עמין (ד"א) וקיימ' להסא סטר' הה"ד (שיר א') שמוני נטרה את הכרמים. חלין שאר עמין. כרמי שלי לא נטרתי חלין ישראל. בגין דשאר עמין משכי ליה בגווייהו באינון חסדים דעבדין עם בני נשא וישראל מרחקין לי' מגווייהו בגין דלא משתדלי באינון חסדים כשאר עמין. ומחות חלין רוחין. קיימין כל אינון דאקרין ערלה. זמורי (ע"ב) ערלה. ענפי ערלה. ועיל' מנהון חד מומ' דאקרי גזר דיני"א והאי איבו קיימ' על כל אינון דלא נטרי שני ערלה דאילנ'. ועל כל אינון דמעכבי את קיימ' לצרייהו. ועל דא בעא חוי' לקטל' לצריה דמשה עד דגזרת ליה פורה דכתיב (שמות ד') ותקח פורה צור ותכרות את ערלת בנה וגומר. והאי רוח' מומ' על בני נשא דמתצלי אורחיייהו ולא חיישי ליקר' דמאריהון למיטר את קיימ' קדיש' והאי אעיל לון לגיהנס להסאם אחר דאקרי שאול ואבדון ואמתן תמן כמה דאוקימנ' הכא. בהאי היכל' לגו באומציעת' קיימ' חד רוח' דאיבו קיימ' וכמין על אורחין ושצילין למחמי לכל אינון דעבדין על פתגמי אורית' כדי למיעל דבבו בין תחא לעיל' בגין דכל האי היכל' איצה איבו. האי וכל אינון אחרנין כללו קיימין לחאחא' אצפין כהירין לבני נשא ולמפתי לבו בגין דיסטון מאורח קשיט ולאמשכ' לון אצחריייהו ולבחר אינון קטלי לון ויומוהו וצתרי עלמין דכתיב (משלי ה') ואחריתיה מרה כלענה חדה כחרב פיות. האי רוח' איבו אקרי אפריר"א אפר' דקייטמ' דלא עביד חולדין ואיצין לעלמין. בגין דהאי איבו עפר' דקייטמ' ואף על גב דאקרי עפר לאו איבו-עפר' קדיש' דעביד איצין ואקרי עפרות זהב אלא כמה דאת אמר (במדבר י"ט) מעפר שרפת החטאת. ודא הוא עפר שרפת החטאת וסימנ' דא אית' בתרין סטריין חד בגין דאיבו כליל

כליל זהאי חטאת רזא דההוא חוי' תקיפ'. וחד דכד בר גס עזיד חטאת איבו אחקיף להאי עפר ושלט' בעלמ' והאי איבו כליל זמי המרים המחררים ועל דא אצטריך ללחננו דאסטיתא תחות צעלה ועבדת עובד' דאשת זנונים לאשקאה לה מיא כלילן בעפר' דאיבו מקרקע המשכן והאי עפר איבו מהסו' אחר דאקרי קרקע והסו' אקרי קרקע דההוא משכן. והאי עפר מהסו' קרקע איבו. ובגין כך אצטריך כהנ' לאשקאה להאי אמת' כגוונ' דא וכלא איבו ברמיז' עלאה' זכאה חולקסון דישראל דקידש' צריך הוא מדכי לון במיין דכיין עלאין דכתיב (ויחזקאל ל"ו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. מים טהורים הא אמרן זין מים ראשונים למים אחרונים. ואף על גב דהא אוקימונ' מים ראשונים מזה הכי אתקרון ומים אחרונים חובה הכי נמי אתקרון והא אוקימונ' על תרין סטריין אלין דא סטר' דקדושה אחקרי מזה ודא סטר' אחר' אחקרי חובה. ובגין כך חולקיה נטל צהסו' מיא ועל דא כתיב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם: **היכלא שחיתא** היכל' דא קיימ' עלאה על כל אינון שאר היכלין תחאין. ארבע פתחין אית להיכל' דא חד אקרי מו"ת וחד אקרי ר"ע וחד אקרי נלמו"ת וחד אקרי אפ"ל. אלין ארבע פתחין קיימין תדיר לחצאש'. אלין אינון כלל' דכל'. כמה דאית צסטר' דקדושה צרזא דמהימנות' ארבע פתחין לארבע סטריין דמתקשראן דא בדה וכלהו קדישין הכי נמי לתת' הכא. וכד אלין מתקשרן ומתחברן דא עס דא כחדא צהיכל' דא כדין אקרי בית חצר כמה דאית אמר (משלי כ"א) מאשת מדינים וצית חצר והאי היכל' קיימ' לאצאש' תדיר. על האי היכל' כתיב (שם כ"ז) וגעמרות נשיקות שוב'. בגין דהכ' קיימין כל אינון נשיקין צישין ותיאוצותין צישין וכל עדונין דגופ' דהאי עלמו' די צאינון עדונין אחתחד צר גס מהאי עלמ' ומעלמ' דאחי. ועל האי היכל' כתיב (שם ה') כי נופת (רס"ז א') תטופנה שפתי זרה וגו'. צהאי היכל' קיימ' חד רוחא דאיבו ממנא על כל אלין דלתתא ואיבו כללא על כל שאר רוחין. האי היכלא מתקשטא צקשטוי דשפירו על כל אינון היכלין. צהיכלא דא מתלכדי רגליהו דטפשא' טל האי היכלא כתיב (משלי ו') אל תחמוד יפיה צלצבך ואל תקחן בעפעפיה. צהאי היכלא תליין כל תיאוצותין דעלמא וכל אינון ענוגין דטפשא' חסרי לצא חסרי דעתא כד"א (שם ז') וארא צפתאים אצינה צבנים נער חסר לב עובר צסוק אלל פנה וגו' צנשף צערב יוס וגו'. וכדין אחקרינו רגלוי להאי היכלא דאיבו כללא דכלהו תחאין כדין (שם) והנה אשה לקראתו שית זונה ונצורת לב. שית דא איבו האי היכלא דאיבו שיתאי לכל שאר היכלין. והכא קיימא זונה לאפתאה לטפשאין צהאי היכלא קיימא ולא קיימא נחתא ומפת' סלקא ואסטיתא כד"א (שם) צביתה לא ישכנו רגליה. פעם צחון פעם צרחוצות כד סלקא לעילא. ואכל כל פנה תארוז כד נטיל נשמתא. מה כתיב (שם) והחזיקה צו ונשקה לו אלין אינון נשיקין לסאצא ולאטעאה צני נשא אנתרה. בגין דהכא איבו אחר דכל אינון נשיקין צישין ומכל זנונים נוכראין דאינון מחיקין לפוס שעתא ווי לסופייהו כמה דכתיב וחלק משמן חכה וכתיב ואחריתה מרה כלענה. מאי מרה כלענה. אלא כד צר' גס אתפתא אנתרה צהאי עלמא ונטח זמניה לאסתלקא מהאי עלמא איבי קיימא עליה דבר גס ואתגלימת קמיה בגלימו דגופא דאשא וחרצא שינא צידיה ותלת טיפין צהואוקמוס. וזה טפה חדא מאינון טיפין דאיבי מריא. וצשעתא דאטיל לה לפומיה דבר גס עאל צמעוי וכדין נשמתא אתצלצלל והאי טפה שטיא ואזלת צגו גופא ואעקרת לה לנשמתא מאתרה ולא שציק לה לנשמתא אחר למיחב ואיבי מרה כלענה ואטעים לה בר גס צמרירו חלק הסוא מתיקא דטעמו צה צהאי עלמא כד אתמשכו צתרה. לצחר אשדי טפה אחרא ונשמתא נפקת ומית צר גס. ולצחר אשדי טיפה אחרא וירוקין אנפוי ואציז'. בגין דנשמתא היא קדישא וכד שלטא עליה דא סטרא אחרא מסאצא ערקת מקמיה ולא אתישנא כצדא. ובגין כך כמה דאתדבק צאינון נשיקין צישין צהאי עלמא אף הכי נמי צהאי שעתא דאי צר גס אתמשך אנתרה צהאי עלמא ושצק סטרא קדישא כדין נשמתא לא אהצרת להסוא אחר קדישא וכמה דאתמשך אנתרה צהאי עלמא הכי נמי שלטא על נשמתיה וכדין נשמתיה נפקת צפטורי ואוקמוס. וכל דא צגין אינון נשיקין

נשיקין דנשקא ליה צהאי עלמא דחינון מתיקין ולבשר מירין ליה צהאי שעתא, ועל דא והחזיקה צו
ונשקה לו צהאי עלמא כמא דאוקימנא העזה פניה ותאמר לו. גגין דצהאי היפלא קיימא כל קטגורין וכל
שליחאן צישין דמשחכתי לגבי דזר נש וענדי ליה דיתקן בחקוניו ויסלסל בשעריה ויתסחי ויתתקן צגין
דיסתכלון ציה. הכא קיימא רוחא חדא דאקרי סקטופ"ה ודא הוא מונא על כל תקונא וסלסולא דגגני
נשא. לנו דהאי היכל' קיימ' חד מונא אחרא. דהאי מונא אחרא איבו אחרא ליה לזר נש לזר
לאחרא לון דהא דאיבו מתקן גרוויא ומוסלסל בשעריה דיוטל בידיה חד מראש לאסתכלא ציה ושוי ליה
בידיה ואסתכל ציה וחמי דיוקניה צהסא חיו וצהאי אחרא להסא רוחא חילא אחרא דאקרי עסירט"א.
ומהכא נפקי כל אינון דאחיו דציין לגבי נשא בחלמיו וצ' אינון דאחיון ולין ולא מחקיימו צבו אלא
לעצמא לון. (ע"ב) ולבשר כד אינון צני נשא אסתכלאן צהסא חיו דאקרי מרא' כדין כלבו
בגסותא דרוחא דלסון והאי רוחא דאקרי עסירט"א איבו אחרא לחד רוחא מונא דאיבו תחות ידיה
ועאל צנוקבא דלתתא דכל נוקצין וסליק מתמן חד רוחא אחרא דאיבו מונא עם הסא רוחא דאקרי
אסכר"א כדקאמרן. ודא איבו לילי"ת אימא דשדין. וכד הסא צר נש אחרא להאי רוחא אחרא דאקרי
עסירט"א כדין (נ"א אנה עמיה) אחרא עמיה דהסא צ"כ ואחרא עמיה דדיר ופדין - צכל היס ירחא
וירחא אחרא הסא רוחא דחיו צישא בדה דלילית ולמנין דאחיו מנייכו הסא צר נש ויפול לארעא
ולא יכיל למיקס או ימות. וכל דא גרי' הסא חיו דמרא' דאיבו מסתכל ציה דהא כמא דאחיו גסותא
דרוחא צלציה הכי נמי אסגי רוחא צישא לגביה וע"ד כלל קיימא צהסא אחרא דלתתא. (משלי ז') צצתי
שלמים עלי ח"ה שלמים לא אחיון על חובה ולא על חטאת אלא על שלום. מאי שלמים אלא שלום
ומתין סטרין דלא אשתכח מקטרגא עליה לא לעילא ולא לתתא. מאן איבו מקטרגא אלא הסא סטרגא
דשמאלא דוגר הרע דישתכח צשלמא דימינא. ועל דא צצתי שלמים עלי (ד"ל) עלי דייקא הסא צצתי
שלמים עלי איבו צגין דלא ישתכח מקטרגא על עלמא). ד"א צצתי שלמים עלי הא אנה צשלום לגגן
לאחזאיה לך שלם וצגין כך קיום שלמתי נדרי לאפתאיה צני עלמא דדיר. על כן יצאתי לקראתך וגו'
דידענא דאנת חסר לבא חסר טובה. לשחר פניך לאתחברא צהדך צכל צישין דעלמא ויאות לך לאפגאיה
ולמעטי צתר תאובתין דהאי עלמא ודחי ליה מומה לנולא ונביש לביש. אהדרנא צאינון טפשאין ושחורנא
פניך ואמונאך צבר אשתכח לך לאתדבא צך. לכה נרוס דודים עד הצקר. ה"ד (איוב כ"ד) ועין נואף
שורה נשף דהא כדין איבו זמנא לשלטאה. לכה נרוס דודים נהך בחדא הא אנה עמד דהא עד כען אף
רביא אנה צחילך אי השתא לא תחענג גרונך אימתי כד תהא סיב השתא הוא זמנא. מ"ט-כי אין האי
צציתו דא יצר טוב דלא שריא הכא צגוון ולא איבו זמנא. הלך צדדך מרחוק דלא שריא צבר נש אלא
צדדך מרחוק כד איבו מתליסר שנין ולהלאה ולאו צכל צר נש ואנה קאים עמד מיומא דאתילידת ה"ד
(צראשית ד') לפתח חטאת רובץ. והשתא דאנת רווק השתא זמנא לך לאתענגא גרמך. (משלי ז') צרוך
הכסף לקח בידו לסלקא לעילא ולאשתכחא חנון (ס"א ולאשתענגא). ליום הכסף וצוא ציתו אימא יצוא
לקצליה ליום הכסף דאיבו יומא דדינא לאשתכחא צדינא דכתיב (תהלים פ"א) צכסף ליום חגנו. צמענא
דאצטריך צר נש לאתענגא צעלמא ולאחכני ציה אחרחקא מניה. וצמונא דשריא דינא צעלמא צדין אף
לגביה למעצד עמיה דינא ועל דא הטתו צרוב לקחא וגו'. עד יפלת חן צצדו. וצאין אינון צדיקא דלעצין
אורחין קדישין למחך צבו ולא יסטון לימינא ולשמאלא צכאין אינון צעלמא דין וצעלמא דאחי:

היכלא שביעאה הדא היא היכלא דשמרי דחמורא לאתרוואה ציה כמא דאת אמר (צפראשית ט') וישת
מן היין וישכר ויתגלל. סחיטה דכל אינון ענצין. כלבו ענצין צישין הכא איבו סחיטה
דלסון ודא איבו יין חמר. שמרים דחמר דלית מאן דשתי מניה דלא גרים מותא לגרמיה. מינא דא
אטעימת חור לצעלה ואעלת ליה צהכלא דא דחתינן סחטה ענצין ויהיבת ליה וגרימת מותא ליה וכל
עלמא

עלמא אצתהריה. בהיכלא דא קיימין כל אינון נשמתין ומסאבין דנחתי לכל אינון די בסטרא דא מתדבקין. וההוא רוחא דנחתא לכל אינון די ומסטרהא מהבא נפקי. כגוול דאינון סטו אורחיהו בהאי עלמא ואשתדלו בזנותא באתר דלא אצטרין לאתרחקא מאורח קשט כדין כמה דאיכו אתדבק (רס"ח א') בההוא סטרא דיצר הרע בזנותא הכי נמי נפיק מהיכלא דא רוחא ומסאב' לסאב' ליה ולצרא דנפיק מתמן וההוא ברא אק' מונוז דאתי מסטרא דאל זר. כמה דאיכו אשתבת בההוא תיאונת' ובההוא זנות' בההוא סטר' דיצר הרע הכי נמי משיך לגביה דההו' ברא רוחא אחר' ומסאב' דסאיב וכלא סהדין עליה דאיכו מונוז והכי כל עובדיו ומטרוי בההוא גוונא ממש. מהיכל' דא נפיק' חד רוחא די מונא על אינון רוחין דאקרי זפוכ"י וסימניך (משלי כ"ז) נופניה כפן רוח. והאי איכו מונ' על דא והאי היכל' שניעאה לקבל ההוא שמה דאקרי ארץ תחתית. וע"ד כתיב (יואל ב') ואת הטפלי ארחיק מעליכם. הכא איכו נקודה חדא דקיימ' לגו בגו. ומהבא נפקו כל אינון רוחין אחרנין דשטאן בעלמ' ושלטין בהאי עלמא בכל אינון מלין ועובדין דאתמסרו בסטר' דשמואלא ומהב' נפקי כל אינון זיקין נניצין דנחתעבי לאלתר להטי ומחדעבי. ומאלין נפקין רוחין אחרנין דשטיין בעלמ' ומשתתפי לאינון דנפקו מגו תהומ' רבא ואיכו האי היכל' כד"א (תהלים ל"ז) משפטריך תהום רבה. ואינון רוחין דלא אמונסרו למגלם בעלמין ואתחזון ולא אתחזון. אתחזון כמה דאחזור. ולצתר אינון רוחין דשטיין בעלמא ואלין קיימי למרחש נסין לבני נשא. בגין דאלין לא קיימין בעטופא דמסאבא כל כך כאחרנין. וחד רוחא מונא עליהו ואקרי נסיר"א דאיכו אתנסר מאינון סטרין דמסאבו יתיר. ואלין פרחי באויר' ואצאישו לסטרא דלהון בגין למעבד נסין לאינון די בסטרא דקדושה. ומרוחא דא דאתנסר דאקרי נסיר"א מניה נפקי כמה סטרין אחרנין מתפרשן לזנייהו וכלהו קיימאן שליחאן בעלמא כל חד וחד כדקא חזי ליה עד דאתמונו לתת' מלכין וסרכין. ולית לון קיומ' תדיר כאינון אחרנין דלעילא. בהיכלא דא אתדבקות' דסטר' ומסאב' וכל תיאונותין ומסאבין ומסאבי לעלמ'. האי איכו זמין לאפקא בכל רגע' ושעמא אשא ולית מאן דקאים קמיה. מהבא נפיק אשא דרוח' תקיפ' לתת' לאתדנ' ביה חייבי עלמ'. ומהבא נפקא רוחא מלהטא דאיכו אשא ותלגא דאקרי כלמון כמה דאת אמר (שם ס"ח) תשלג בצלמון. בהיכלא דא קיימאן ארבעה פתחין דמתפרשן לארבע סטרין לצר ואלין אחרין ולא אחרין בסטרא דקדושה. לא אתאחד אלא דאתחזי באינון פתחין נהירא דנהיר ואיכו אתר דנותתקן בכל פתח' ופתח' לאינון חסידי דשאר עמין אינון דלא אצאישו לון לישראל ואשתדלי עמון בקשט אלין קיימי באלין פתחין וגיחי תמן (נוסח' אחרין) מהאי סטרא וגיחי מהאי סטרא). בפתחא דהאי היכלא באומציעת' לצר שית פתחין דמתאחדי בהאי היכל' וכלהו אחרין ביה. הכא אית כוין פתחין לסטר' דנהורח קדישא ואינון דובחין מתתקני למלכי שאר עמין אינון דלא עאקו לון לישראל ואגיבו עלייהו תדיר. אלין אית לון יקר בגיניהון דישראל ואתנהגו בההוא אפלה דאינון יתצין מגו נהורא דנהיר ומסטר' דקדושה כד"א (ישעיה י"ד) מלכי גוים כולם שצבי כבוד. ואי עבדו עאקו לישראל או דחיקו לון. כמה אינון דאחרין צהו ודיינין להו לתתא תלת זמנין ביומ' בכמה דינין משניין אלין מאלין כאינון מלכין דעאקי להו דאתדנו בההו' עלמא בכמה דינין ובכל יומ' ויומ' סהדין סהדות' עלייהו דישראל ועל מהימנותא דלהון ונחתי לתת' ואתדנו תמן. זכאין אינון ישראל בעלמ' דין ובעלמא דאתי. עד הכ' שצב היכלין מודרי דסטר' ומסאב' מסטר' דנחש. זכאה חולקיה מאן דאשתציב מניה ומלחישותיה דלא יתנשיך מניה ולא יטיל ביה ארסא דיומות ביה. (ע"ב) מכל סטרין אית לאשתמור' מניה מעילא ומתתא. מאלן דישתציב מרישא לא ישתציב מונבא. כד אכיק רישא זקיף זנבא מחי וקטיל. ועכ"ד אם ישיך הנחש בלא לחש כמה דהגיגן נטיל רשו ואפיק נשמתא. בגין כך אצטרין ליה לב"כ לאשתמורא דלא יחוב קווי קצ"ה בגין דלא ילחישו ליה לההוא חויה דינשיך ויקטל (ס"א זכאין אינון דדיקיא דידעין אורחין קדישין למיהך צהו דלא למיהך צחר ההוא חויה בישא סטרא אחר' ומסאב' ומהפרי מניה ולא אתפתו אצתריה זכאין אינון בעלמ' דין זכאין אינון בעלמא דאתי) (ע"כ) :

ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

ליקוט מהגר"א ז"ל.

הנמצא בחיבור הדרת קדש, השייך לענין ההיכלות זס"א. ראותיו להציגו אם כי לא עלו בידי די תיקון שינושי ההעתק הניכרין בו, המ"ל:

וזרו סדר של היכלות נור, שם, דועה נגד ת"ת ועל ז"ל אל תחתו דמי לו כו', וטיט היון דשם ככתבים כל העצירות ושם נשקעים דוגמת הנטן דקדושה שרר כו' כע"ל. שאלו שהיו עמוקה ושם ירד קרש ששם כל הסמליות נגד האהבה וכלל ולמות כלל דכולא נגד קיים דיעקב ששם כל החיים יעקב לא שם, וארץ כו' נגד עלא' דכולא, וכן השמות של הילה"ר המסונה הראשון שטן כע"ש בס"פ בלק דעליו כתוב והנה השטן עומד על ימיו לשטנו לספור הנשמתא לי' והוא נהיכל הראשון דקיימא נגד היכל ראשון דקדושה לקבל הנשמה הכדמית ששם כע"ש רע"ה ב' אי לא זכאה הא שעתא אחרת דקיימ' בס"א ובדף רס"ג א' דא איהו אקיד נשמתא כד אחרת' כו' ואמר שם האז איהו קיימא לעילא ולתתא ר"ל לעילא נהיכלות לקבל ולתתא להוריד לגיהנם והוא כלמך השור וע"ש בס' בלק בארובה דעקלע לי' כו', והשני שטא לעטשא א"ע בהשמת זרע, והג' שונא שהוא קטרוגא הני דרכי כו' אסורי לנפן עירה כו', והד' אכן שכתב ששם כל המכשולים, הה' והי' ערל ורע ככ"ל, הו' לסוסי נקודת לסון הפנימי כידוע ונגדו נקדושה: ובס' ט"ח ט"ח היכלות פ"א ששנה ב' וגי' אומר בור נגד רע ולמות נגד שטן והשאר כמו כאן והיכלות הטועה שררן כמו כאן, אע"ג שפי' לבנת הספיר על יסוד ומלכות וכוהו חוהר על כו"ה כע"ש בפ' בראשית ט"ה ובפ' פקודי רכ"ח א' שם שנואר הוא על כלילתן זה בזה דהיכל הראשון כולל מהיכל השני לדקדק כלל דנו"ק רלוא וזוג וכן נ"ה ביסוד כי בנ"ק בתוך שטון, ירכיך וכן בזכר הוא עיקרו בין הירכים, אבל עיקר ההיכלות הוא ראשון במלכות ושם אמת חיל שבסמיתא"ל על התפלות ושערי דמעה כו' והיכל השני הוא יסוד לכן שם הקיים כום הקיים ולכן נקרא עלם השמים גוף ונרית כו' ספרא דקמה כמו כוכב בשמות הכוכבים כן הוא בן' הרקיעים נק' עלם השמים והכל לפי שכוללין כולן, ואמר שם לפי שנהיכל א' הקי' ובשני כשר ונג' אר"י וכשר כמדא לפי שהוא נ"ה נגד יו"ע: דהמרכבה הוא חו"ג ויו"ע ונ"ה ככללין בהם לפיכך הד' חיות כאן באלו ד' היכלין אהבה וגבורה ועלם ולבנת ד' פנים שזכות שלהם וכע"ש בפ' בהעלותך ובאהבה אדם וכע"ל וט"ת כולל כל הד' חיות ואמר שם רע"ז א' שם כשראה הקמת אשר יהי' כו' שם אורפתיא"ל הדרת פנים כו' ושם הקש"ל ושם הלבושים דנשמתא ושם מקדשי לעשריהן וענבריו ושם מארי דרוין יופיא"ל כידוע שכל הרוין ושמת' הוא ביסוד ועיין בס"פ שטות וש"ע אלא דנ"ה ככללין בהן ג"כ ולכן הרקיעים עליון כוללין אותם בדרגין דלהון יוסף ההיכל לבנת הספיר שטעלה אותה לי' לפי כלליות' וכן כוהה בדרגא דכנאים ג"כ ע"ש כלילותיה וכן בהיכל השלישי כלול ג"כ קמת מלשעלה ע"ש וכן בכולן אבל אלו ככללין ברוחין שכל אחד בי' רוחות להכליל זה בזה ועיקר ככ"ל הראשון מלכות הד' יסוד והג' נ"ה שהן לעולם חד וכה"ל בארנות ועדורין היכלין דנ"ע שטעלה כע"ש לקטן וכה"ל בנקיעים וילון רקיע שמים ככ"ל וכן בזכוכים לבנה כוכב כוהה כו' אע"ג דהיכל ראשון כולל ב' רקיעין ג"כ לפי כללותיהם ובזכוכים רק אחד שמתא כע"ש, וכן בשית היכלין דכלילין בהיכל הרגון א' על עיניו כשים על היוזגים ועל המגרשין כמותיהם דקדימיתא בכיין אינון שבע ברכאן דילה, השני על דם בריית, הג' על מינוקת של ביר ועל המעביר כו', והד' על הדין, והה' על החסד ושקעה, והששי על נשקין כו', וכן ב' ארנות ארץ לקבל ארץ תחמית ושם א' מהום התחתון ארעה לקבל יסוד [ונהיכלות עליון ארץ יו"ע ארעה גיא כו"ה, ועם ט"ח מתלה גם קדושיא זו שמוצא] אדם ה' כידוע גיא נגד נ"ה וכ"א על פני מהום מהום בארץ ופני הוא יסוד שנק' פנים והוא ארעה וס' פני האדמה בכ"ס אורפתיא"ל וניא על פני, כש"י ת"ת, ליה גבורה עקים הגיהנם, ארקא חסד כע"ש והוא הסדר כע"ש בפ' בראשית ל"ג ב' דלא כע"ש בנ"ח ט"ד ג' וכן הוא סידר בעליו י"ב א' ותחאנא ז' שמתא קרא ארץ כו' ועש"ש כע"א וכה"ל ב' מרוין דארץ דלעילא ושם הסדר מלכות השני נ"ה הג' גבורה הד' חסד הה' ת"ת הששי יסוד והוא מקום הדעת למעלה ח"ש קרוב למלכות ושם ר"ל אע"ג דיסוד קרוב למלכות שטא שטא בהיכל הו' שטעלה שם כידוע ושם כיסודין כל והוא הנחה היולא שטא עלאה [נהיכלות שלו כתב הה' יסוד והששי ח"ב] השני עינה וכמו שהוא בהיכלות אלא היסוד שמיב כאן סמוך לת"ת כע"ש ואף בארנות בפ"ב עוקיר ת"ת למעלה מן הכל כע"ש ונהיכלות דג"ע שטעלה שם ט"א א' הראשון

מלכות והב' נו"ה ז' יסוד וזהו כל צד כו' וכן נק' צד כידוע ל' גבורה ה' מ"ח ו' קסד וט"ם אס וכ"ל, היכלא תעשה
הכא קיימא כו' על כל חילין בשעתין דלדידין בתויתתא ואתקיימו ביהוה סטרא ואלין לעילא עכולהו תתאה, היכלא שמימאה
היכלא דא עאלא על כולא הכא קיימ' דרומא ומיכאל שמי' רב עסקן על כולא דקיימין כו', ואינן סבוכים נגד היכלין
לפטרה נב"ע החתומן. הא' לגרים גירי דקד ביהכל הג' חשב"ד וכאן כמד השני ככ"ל ונראה שט"ם כאן ונחמקף הב' נג'
וג' נב' כל צד כו' וכן אמר אס והוא כהרא' דכליל בכל גוויין דאזאקדן ולא אמאקדן כו' והרביעי קטולי עמין כו' כמו
אס ומשי' לבעלי משונה במ"ח והוא עקום שנעלי משונה עושיין אשכילי דקיקס כו' שהוא על היכלין דלמחא דקיקס לנד
הקסידים ופעמים עולה לעולה מ"ח והכל לפי העדרנה שנס נעלי משונה מלמחנה הם קשורים על הכל וכן' בעלי משונה
משונה בעלכות כט"א בפ' עשפטים ק"ו ז' דין אקרי בעל משונה דהא כ"י משונה אקרי וקדשאי אקרו בעל משונה עש
ר"ל במ"ח דהוא בעל עש ובגמרא אמרינן אריב"ל ז' שעות יש לגיהנס. אשול, ואבדון, ובאר שעת, ובאר שאון, וטיט
היון, וללשות, וארץ תחמית, אשול דכתיב מטנן אשול שועמי כו'. אבדון דכתיב ואמונתך באבדון, באר שעת דכתיב כי לא
תעזוב כפסי לשאול לא חתן חסידך לראות שעת, ובאר שאון וטיט היון דכתיב ויעלבי עבד שאון עטיט היון, וללשות דכתיב
יושני קשך וללשות, וארץ תחמית נגמרא. והנה באר שאון הוא הראשון דכאן בור ואמר בור שאון כט"א לפטרה עבדו הא' בור
כו' כולם מרעשים גיהנס ובשעת קולס דקריע כו' קול שאון עבד כו', באר שעת הוא השעת דכאן וכן אמר אס דכתיב
לא חתן חסידך לראות שעת וכן הראשון בור מים מוכנסין וזה באר שש נגד מלכות וכאן נגד יסוד והבן, ואבדון הוא דומה
דכאן ובעל"ל באבדון בגורל האקד שנו כט"א בפ' פקודי דפי' אשול דהוא היכלא מלמחנה היכל דא איהו היכלא דאשיל ומשיך ולית
ביה כהורא כלל ואיהו אשיל ימיר כו' והוא נגד היכל בקדושה שנק' זוהר דלית ל' גוון כלל עמודל הזהר והאור והגמרא לא קשיב
בסדרין ואמר הוא כמו כאן ואמר ארץ תחמית נג' נגד הקדושה דשעת אינן באורייתא דכתיב ושיעית הוא מורה שנע"ם
ונראה מהנא' וש"ה שהני הוא אמרא דגיהנס כט"א גי' אשכל יורדים למוכו כו' וגי' בן הכס וכן אמר בוצ"ח אכל בפ'
נראשית ז' ליה, ושעות ז' היל"ר אקרו בגמרא ז' שעות יש להיל"ר הקצ"ה קראו רע שנקשר כי י"ר לכ כו' עשה קראו
ערל שנקשר וטלמא אר' כו', דוד קראו טעם שנקשר לב עמוד כו' עכלל איכא טעם, שעת קראו שוא שנקשר אס רעב
שוכאך כו', ישעיה קראו עכשול שנקשר הרישו עכשול ערך עמי, יחזקאל קראו אבן שנקשר והסירותי לב האבן ענשערס,
יחזקאל קראו לפוני שנקשר ואת הלפוני ארזיק מעליכס. והנה כאן כולל אבן עכשול אקד ושיע' שטן והאי אבן עכשול אע"ג
שהוא ביהכל הרביעי מ"ם הוא ביהכל הג' כט"א רע"ט ב' חילין ארבע כד נטלין ללמחא כו' כד"א כי עלאכיו כו' קן מתוך
באבן רגליך דא אבן כנף לור עכשול והאי אקרי אבן בוזן פכת יקרת לור ישראל והוא ביהכל נו"ה ואמר אס שמים אבן לור
נגד נו"ה והוא בד טעלי עהיכלא מלמחנה כט"א כד נטלין לאקמא קרבא עמרא דליכלא דלעילא דאקרי צד כו' דאקרי ובות
כו' וכט"א ל' דאיון כלילין זה בזה ולכן נבאלי היכלא מלמחנה הכל פסקי ב"ד עהיכלא מלמחנה ב"ד נקדושה ב"ד כט"א כט"א
ע"כ ולכן הם שנים וכשנשים לאקד ואמר ויעלבי עבד שאון עטיט היון שכן בקדושה ב' צ"ד וכן קסד ויסוד נגדן ואמר נגדן
בס"א לא תעזוב לשאול לא חתן חסידך כו' שהקסד עמגלה בפוס כו', העמוד הרביעי כו' להעושק שבר שכיר, העמוד השמיני
נקרא אשול ושם כידוכין המושל זרע לבעלה והבא על הגוי' והעשקן לעני כו' והלוקק שומד כולם כידוכים בעמוד זה, העמוד
השני נקרא ללמות ושם כידוכין אוחן ששכנו עם אסותיהן וכדא, העמוד השביעי נקרא תחמית היורד לשם שוב כו' ועפומס
רשעים כו' ושם כידוכין המינים והמוסרים כו' מוריד אשול ויעל כו' וכל אלו כו' ועיין בפ' בראשית ט' א' א"ר יוסי שאן
הוא ליה א"ר כו' ר' חייא אמר דא גי' כו' ר"ל אמר דגיהנס הוא גי' וכת"א בוצ"ח אס וכן פ' בגמ' הא איכא גיהנס
גי שכל כו' וכן בפ' גי' בן הכס וכ"ס ככל העקשות וכ"ד רש"י אסדר העדורין אס ואמר אס שנעה מדורין אינן לעילא
דרגא כו' הכי למחא וכו' אמר דא נדא לעהוי כולא קד כו' מ' דאיון מדורין אלו נגד אלו והן לפי דעת ר' חייא ורש"י
ארץ בעלכות ככ"ל אדמה בנ"ה גי' בגבורה נשיה בקסד ליה במ"ח וארקא ביה"ד וארץ הוא מזהו דלעמי ואדמה בזהו וגיא
קשך ואלין ז' פני תהום וכש' רומ אלקים מרקפת כו' ובהן ג' מדורין נגד ג' ה"ל דרומ הרביעית כלול כל הג' כמו בשם
למות כו' כולל כל הג' בן כאן והן ג' עלאין והארץ היא השביעית כליל לון דלכן ככ"ל בינה שבע ויכנהו שבע שנים ח"ס שם
מדורא קדמאה כו' ולא אית ב' כהורא ולא משוכא ולא דיוקנא כלל כו' דלית ב' לורה כלל והוא מזהו כט"א ז"ע ט"ז א'
מזהו אחר דלית ב' גוון ולא דיוקנא ולא אשכלל כו' ולא גרסינן דלית ב' דיוקנא' כלל בזה להאי אית ל' לורה ודיוקנא
כו' והוא מדור' מתייבא דאמר אס הוא אחר דהכיר אס ימיר ואיהו כו' אמתו ימיר ען קדשאה כו' קורבא עס בני גמא
ומתהנין מריקא כו' ומלמחא הוא חושך כט"א מדורא מלמחנה הוא אחר כו' עסט' דקשך כד"א חושך על פני תהום והוא
אחר דגיהנס נגד הג' וכהר דבור נגד חסן עהיכלא שלעלה אל גבורה כט"א עהיכלות ורביעית אקד אס מדורא רביעאה
הוא אחר דהכיר ומתן הוא כהר דבור לעלבי עאלא די כסדר ימינא כו' והוא קסד נגד כש' וכאן הוא בוזא אלקים כו' לכן
כל העדורין עכאן ולהלכה כולהו כהירין ואמר אס ועלייהו כתיב עושה מלאכיו רוחות וכן באר מדורין ומדורא שמימא'
קריב למלכו' שמי' ככ"ל ביסוד אכל הוא ט"ם וז"ל דקריב לימא דים אקייטס קרוב ח"ס על פני המים ח"ס וכו' ארבינן
וכהרין

ליקוט מהגרי"א זל

ובהרין ונחלין דמחפלין מנו ימא כו' ותשיב ד' חיות שם וכד נטיל כו' וכן אמר ט' ב' קד דיוקנא כמורא וקד דיוקנא או
כד מחפדין אהענידו דיוקנא דלדס וכד אינון בחשיכה מתהפדין בדיוקנא דנקש והוא כנד אר' כס"ז צרע"י פ' פנחס רכ"ט
ב' מסט' דנקש בריה דיעא דליהו אר' לגבי' ביבשא וכן ברך משה את דן גור אר' כו' ויעקב בנקש אכל בז"ק שם אמר
ארקא בחר גיא ולפ"ז אדמה ביסוד וארקא כו"ה וגיא אמר שם דליהו באחלע מקו' הניהכס ומ"ס הסדר בשאר הוא ככ"ל
גיא גבורה כסיה חסד ליה ת"ת חבל בינה וכסדר ההיכלין וכסע"ש במדורין ואינון ודאי מכון נגד המדורין ככ"ל ואין הפרש
רק ביסוד שהוא סמך למלכות ובשינוי שמהן אדמה לארקא וז"ש שם אלקא דשמי' וארקא אשר וארקא דליהו מחות חבל זה
ואמר שם לא מזלין ביטא רבא דאינון קרינון לשם ככ"ל ח"ש וכן איש האדמה ואמר בזהר פ' כ"א שלמי שהוא לדיק כק
איש האדמה :

ובגדרם הכינות והומנת שבעת היכלות כלולות מכל מיני ועם ועברת ומשלחת מלאכי צרת, יומם ולילה
לא חכבה אשם ועום ח' יפול שם, הבל עשה יפה בעתו לתת לאיש כרי רשעתו ויראו מלפניך
לעשות רצונך.

המקום ישים בלבנו לעשות רצונו ולעברו בלבב שרם כה"י סלה.

העתק מליקוטי הגר"א ז"ל

השייכים לביאור היכלות שהגיעני אחר ההדפסה מהרצ הגאון הרא"ש מאמניםלחב נ"י.

(לדק ס' ע"א פקודי רכ"ז ח' אחר משלים ביאור הגר"א באת ל"ג לריך לזיין (בפנים) אות ל"ד וכן בכל ראשי ד"ה
הנמשכים עד דק ס' ע"ב :

מהיכרא דא שראן כו'. שכאן מתחברין כל ההיכלות כו"ש צפ' בראשית צהיכל הששי ע"ש : וכדין נגיד
ואתמשך כו'. ר"ל אור הג"ר דלא נגיד לון עד דמשתכחין דו"ג כאחד כו"ש למטה : זכאה
חולקא כו' ובעלמא דאחי. שהן מייחדין עלמא עילאה ותתאה כאחד עיה"ז ועוה"צ : קשירא דכל הני
היכלין כו'. עכשיו הולך ומפרש יחוד כל השש היכלות עם ו"ק דאנילות : יעקב קשירו דכל מהימנותא .
שבו נקשרין כל הו"ק כמו היכל הרצון שכולל כל הששה היכלות והוא כולל כל הע"ס דיריה לאו"א ומזל
וגו' נקשרת בו : רוח דקיימא לקבלא דרוח דאיהי לתתא . ר"ל ח"ת דדכורא נגד היכל הרצון וחיווגס הוא
רוחא ברוחא כו"ש לקמן : והאי רוח כו' קיימין צי'. ר"ל לקבל רוח הנינה שהכל קיימין צי' כידוע, ומפרש
והולך דא איהו יעקב דאיהו רוחא אמעיתא דרוחין כו' שכל הע"ס נחלקין לג' חלקים ג"ר נכללין צביגה
ו"ק צת"ת ומלכות שכוללת כל הד' היכלות, וכן נחלקין צעולם שנה נפש, שמים וארץ ואויר חום וקור ורויה
ראש צטן גויה, וכן צשמות אק"ק הוי"ה אדנ"י, וכן צשם הוי"ה י"ק דלא מתפרשין לעלמין, ו' ה', וכן צכל
דצר, והוא ת"ת אמנע להם : איהו נטיל כו' מנשיקות פיהו. והוא ביעקב כו"ש וישק יעקב לרחל, והן
רוחא ברוחא צרוח הפה וזהו סוד ת"ת אויר ולכן ויתן שם ישראל נגד ההר צלב אחד כאיש אחד ששם
קשירו דכל היכלין ו"ק דרגי' דישראל וכנ"ש צפ' בראשית ע"ש, וז' שם שמיירו ישקני על מות' חורה ששם
סוד הפה צסיני כו"ש צז"ח שה"ש דק מ"ח ע"ב ושם נחחד שמים עם הפה של הארץ רוחא ברוחא כו"ש

ויט שמים וירד מלמד שהרכין הקב"ה שמים ושמי שמים על הר סיני כו' ושמים הוא ת"ת כנ"ל ושמי שמים
 בינה כידוע והוא סוד הכ"ל וז"ש למטה וכד מחדקן רוחא זרותא כדין רוחא עלאה כו' : וכל נשיקה איבו
 כו' זרותא דלעילא . ר"ל שסוד דביקת רוחא זרותא להעלות רוח התחתון היכל הרצון בעליון בת"ת שלא
 תאמר שהעליון יורד למטה , וז"ש איבו נטיל האי היכלא שתיאה שנטול אליו , וז"ס ישקני ונשיקות פיהו
 כו' משכני אחריר נרואה הביאני המלך חדריו כו' : וכד מחדקן רוחא זרותא כדין רוחא עלאה כו' . ר"ל
 רוח הזינה שכוללת כל ג"ר שורה על ת"ת ומחדקן כולא כחדא , וז"ס ישקני כו' כי טובים דודיך מיין סוד
 היין של זינה ודודיך טובים ומפרש מהו הטוב ואמר מיין שמשם הם טובים סוד מוחין , לריח שמניך טובים
 מוחין דאזא ומשם סוד האהבה נהירו דחכמתא וז"ש עלמות אהבון : ורזא דא כד כו' שייפא בשייפא . ר"ל
 לכך כל ההיכלות מתקשרין כאן עם הו"ק שמוחמת הנשיקין מתעוררין כל השייפין כולן לאכללא זה בזה ,
 ולכן כשיגיע החפלה להיכל הרצון אז מתערין כל ההיכלין להכלל זו"ק , וז"ס כלילת הו"ק בת"ת ושעה
 היכלות זהיכל הרצון והוא זרותא דנשיקה שבו כלול הרוח של כל האיברים ומחדקן דנשיקה , ומתקשרין
 אלו הוא סוד מארבע רוחות באי הרוח , והוא סוד הנשמה ואוירא דרוחא שזא מנהשיקין שכן ד' רוחות
 כמ"ש צפ' תרומה דף קמ"ו ע"ב בספרא דר"ה סבא כו' אחפשט לארבע רוחין . והוא כמ"ס רוח שצפה
 הנשק ושכלל צפי הנשק וכן זרות הנשק צפיו ושכלל צפה הנשק [מטעים ה"ל קמא] כידוע , והוא סוד
 זכלמו זכלם אלקים דו"ג שכל א' כליל מזו"כ כמ"ס צ"פ צמודר , ורוח דדכורא שכלל צנוקני' הוא כלם
 הנקבא שדכורא נכלל זה וזדכורא הוא רוח דמקבא שכלל דכורא , וכן נפש ורוח של האדם הוא ג"כ מלא
 ד' רוחות שכן ג"כ זו"ג נכללין כל אחד מדו"ג : ואינון גו רוא דמשימנותא וסלקין בארבע אחרון ואינון
 אחרון דמלא קדישא תלי זהו כו' ומואן אינון אהבה כו' [הוא לין ל' הוהר פ' מושה הכ"ל] . שאלו ד' אחריות
 הן סוד ד' רעיון אחריות הו"ה ז"ס ועללין ומתאין תליין זהו כו' ואינון רתיכא עלאה שהוא ד' אחריות
 השם . והענין כי סוד שם הויה [הו"ה] כי ז"א יורש ב' עטרין דאז"א ושל אבא הוא [עשר] עטרין דכליל אחד
 והוא יו"ד של הו"ה שכליל מעשר והוא חד [והוא יו"ד] לפי שכלל כל הע"ס וכל הפרטופים כמ"ס צפ' ויקרא
 וא"מ ואומר ע"ס . אכל צסוד העטרין דריות הוא צסוד אלף לצד כמ"ס [ל] ועטרא דאמא מתחלק לה"ג
 שרכן של גבורה להתחלק כידוע , ואף שצערטא דאזא ג"כ ה"ה כלולין כולם באחד ואין מתחלקין כי
 אם כשנכללין עם הגבורות שהגבורות הן ה' גוויין וה' חסדים הן אור דהיר צנוונין ומתחלק לפי גוויין
 ולכן נש"צ שהן ה"פ עשר ובחכמה עשר לצד , ואח"כ ז"א יורש ב' עטרין ה' של זינה וא' של חכמה והוא
 וא"ו , ומלכות עטרא דגבורה לצד והוא ה"א אחרונה , והן ג"כ אחריות אהבה , ה' עטרא דחכמה , ה'
 דבינה , ב' ז"א ב' עטרין . ה' מלכות כנ"ל .

(ובמ"א בליקוטי רבינו ז"ל מלאמי פי' הד' רוחין באחריות אהבה באופן אחר , וז"ל שם :)

סוד מ"ש צפ' תרומה אהבה צד' רוחין . הן ד' מוחין , א"ב הן חכמה זינה כידוע , והוא צסוד אלף זינה
 שהוא חו"צ ואח"כ גמול דלים שהן יסוד ומלכות צסוד טפה [הזרע] דנפיק ממוחא , וזה
 הלימוד קודם למעשה , וה' ה' הן ב' מוחין דדעת ה"ח וה"ג וא' נפיק מוחכמה וא' נפיק מבינה ב' עטרין
 דגניזין בגווייהו כמ"ס צא"ז , והן אחריות אהבה [וע' ביאור היכל ו' דנראשית באת ז' , הפ"ל] .

מ"ש צפ' דראשית זהיכל לצנת הספיר שהצק שלט על ארבע אופנים ועל י"ג רצוא אופנים אחרים ,
 הענין כי ההיכל הזה נגד אדריק שכולל יסוד ועטרה כידוע , וציסוד י"ג דריות שלכן נגדו י"ג רצוא
 וצערטא הוא ד' כידוע שלכן נגדה ד' מוחות אופנים , וז"ס שנקרא גיר י"ג ד' , וכל מה שצדיכלות הן
 בארץ של ההיכלות כי שם ג"כ שמים וארץ , ולכן סנדלפון ממונה עליהם שהוא אופן אחד בארץ , וכד
 פרחין באוירא ששם הרוח של ההיכלות ושם שם הויה ממונה אכל סנדלפון ומשם צסם ארז"י , שלכן כד
 פרחין באוירא משהלכין שני השמות (ע' ביאור היכל א' דראשית אומ י"ט סקודי אומ ל"ד , הפ"ל) :

חיקוני הטעיות וההשמטות בביאור הגר"א.

אמר חמ"ל! בצפיתי אלפה כי יגיעני ביאור הגר"א גוף כי"ק ז"ל הגמלא (צעה"ק צירושלים צבהמ"ד הגדול מנחם ניון) תח"י הרה"ג החסיד המפורסם מו"ה זונדיל מסאלאנט נ"י כפי הצטחת מכתבו לשלחו צזה, ואחן את נפשו להגיה ומנו אי"ה אות צאות, וצין כך התאמנתי להשיג ההעתקה שתח"י הרה"ג המוקבל מוהרא"ש נ"י מאמציסלאב לתקן ע"י את כל הטעותים שעלו צהעתקה שלפני [צאה לירי צגמר ההדפסה], ולא עלה צירי עתה להשלים כל הנחסר צתוך מאמרי הזוהר וז"ח כו' המוצאים צביאור הגר"א [שהשמיט המעתיק מתיצה לתיצה הדומה ואנכי לא ערצה לצני למלאות צפנים כ"א צולית, וכו"], וכן צטעותם הרצים שעלה ציר המעתק צין תיבת כו' לתיבת ככ"ל, וכדומה, וגם צגוף התיקוני הטעיות הוכרתי לינקוט הכל צקצרה וסמכתי על המעיין. — והעתקת הרה"ג הכל מחוכה ניכר כי נעתקה מגוף כי"ק כי לא צאו צה ומהאמרים המוסגרים וההגהות שנתוספו מתלמידיו ז"ל (וצרובם מצויין עליהם צסופן מ"ש ר"ת מ'שה שלמה תלמיד הגר"א ז"ל) כי אם מעט אשר נראה ממרן הגר"א ז"ל צעצמו, וכ"ד הזוהר מהיכלות וש"מ צאו צהעתקה הכל כמו שהס לפנינו צזוהר, וכל השינויים צצאו צזה צהעתקה שלפני הוא אך טעות המעתיק.

החיקונים ער רף ד' ע"ב ובא בסוף.

בח"ג	רף	עמו	חיקונים והשמטות	בה"ג	רף	עמו	חיקונים והשמטות
נראשית	7	ב	שורה ה' כע"ג (שם ע"צ). ו' כו' וכולהו ע"ג הא' ט' ודא דנשיק, עיומר. י"א העוסגר ל"ש*. י"ב צנה"י שלה. כ"ב ל"ל צלא חלאי לנכה. כ"ד העוסגר עיומר (ויעיוי העאט' צו"ח כי כאן נשמט צהעתק). שורה ב' כו'. ר"ל: ו' סרנף עיומר. י' דא אית. ב' העוסגר ל"ש. כ"א (ל"ט ב' ע' א') • כ"ד הן ד'. ל"ד והוא ע"ס מהוס כי גצויה הוא ע"ס מלכות כיוצע (וההגה"ה העליון כאן עתקלת שס צלשון והוא ע"ס שהן כו"ה כי סדר היכלות צצורה כו', והעוסגר (כ"ל ח"ג) הוא טעות המעתק). צצורה ב' צנה"ה ל"ל שכולל ג"ר	פקודי	ה	א	שורה ב' צוהר צו הוא ואער. ה' ג"ר. י"א [על"י] ל"ש. י"ט דעסאב' לחמא. שורה ב' העוסגר ל"ש. ט"ז כד אחמדון. י"ז רוב ב' צההוא. כ"ה צנית הרקס ושס ארון הנצית וז"ס צית הרקס שנקר' צכ"ע קה"ק שהוא צינה (וההגה"ה צנכתיים כתיב שס אחר ההגהה העתקלת וז"ס אחכלילת). כ"ע שהס נסחרים
פקודי	7	ב	שורה ה' כע"ג (שם ע"צ). ו' כו' וכולהו ע"ג הא' ט' ודא דנשיק, עיומר. י"א העוסגר ל"ש*. י"ב צנה"י שלה. כ"ב ל"ל צלא חלאי לנכה. כ"ד העוסגר עיומר (ויעיוי העאט' צו"ח כי כאן נשמט צהעתק). שורה ב' כו'. ר"ל: ו' סרנף עיומר. י' דא אית. ב' העוסגר ל"ש. כ"א (ל"ט ב' ע' א') • כ"ד הן ד'. ל"ד והוא ע"ס מהוס כי גצויה הוא ע"ס מלכות כיוצע (וההגה"ה העליון כאן עתקלת שס צלשון והוא ע"ס שהן כו"ה כי סדר היכלות צצורה כו', והעוסגר (כ"ל ח"ג) הוא טעות המעתק). צצורה ב' צנה"ה ל"ל שכולל ג"ר	נראשית	—	ב	שורה ב' צוהר צו הוא ואער. ה' ג"ר. י"א [על"י] ל"ש. י"ט דעסאב' לחמא. שורה ב' העוסגר ל"ש. ט"ז כד אחמדון. י"ז רוב ב' צההוא. כ"ה צנית הרקס ושס ארון הנצית וז"ס צית הרקס שנקר' צכ"ע קה"ק שהוא צינה (וההגה"ה צנכתיים כתיב שס אחר ההגהה העתקלת וז"ס אחכלילת). כ"ע שהס נסחרים
נראשית	ה	א	שורה א' נס"א (הוא ר"ת דסחרי אותיו)				

[illegible]

תיקוני המעיות

בח"ג	דף	עמוד	תיקונים והשמטות	בה"ג	דף	עמוד	תיקונים והשמטות
פקודי	יב	ז	שורה ו' שאינו — [סורה] ל"ט. ט"ז וליידיס. כ' נקראח. כ"ד דקירו — עולם. כ"ו לעולה י"ב י"ב. ל' וכן ו' ימים. ל"ג יתנג. ל"ו והן כסוד :	פקודי	יז	א	שורה ז' והן בתי. ט' ח"ט שאבי חורבן. י"א קולה בתי. ט"ו כחש"ט. י"ט כו' עומר. כ"ב עם רוחא.
בראשית	יג	א	שורה ט"ו בסתמו דעינא כו' ע"ט. כ"א שליטה. כ"ג ופנ"ד דילה. כ"ד קנ"ת עומר. כ"ח הם בנ'. כ"ט לית ל"י.	פקודי	—	—	שורה י' רס"ג ב' ורס"ד. י"ז רס"ק ע"ט. כ"ה וכד בטע.
—	—	ז	שורה י"ב ב' עדרגות. י"ג כה"י. י"ז וליטערו ב"י והוא דרגא דלמחלי.	בראשית	יד	א	שורה ז' והן בתי. ט' ח"ט שאבי חורבן. י"א קולה בתי. ט"ו כחש"ט. י"ט כו' עומר. כ"ב עם רוחא.
פקודי	—	—	שורה י' רס"ג ב' ורס"ד. י"ז רס"ק ע"ט. כ"ה וכד בטע.	פקודי	—	ז	שורה א' דלמחא ככ"ל, וכל המוסגר כתוב שם בנהג. שורה אחרונה עסערי דשאלא קאש על רוח הב' שנכלל — ולכן הן.
בראשית	טו	א	שורה כ"ד ההוא עומר. כ"ח אמן כח"ט נפי וילך רפ"ק ב'. ל' בגלגולא.	בראשית	טו	א	שורה כ"ד ההוא עומר. כ"ח אמן כח"ט נפי וילך רפ"ק ב'. ל' בגלגולא.
פקודי	—	—	שורה ז' והן ב' היכלות. ח' שזו, עומר. כ' וסוקן באחד והס. כ"א מיקובי ד'.	בראשית	—	א	שורה ז' ד'. כ"ג הקב"ה בקנ"ת הוא — ככ"ל. כ"ד בנ' גווכין. כ"ה ומיס כח"ט. כ"ו וסוקא — דרית ואסיד.
בראשית	—	ז	שורה כ"ב עגליה. כ"ו הגוין.	בראשית	—	ז	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.
פקודי	—	—	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.	בראשית	—	—	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.
בראשית	טז	א	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.	בראשית	—	א	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.
פקודי	—	—	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.	בראשית	—	א	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.
בראשית	—	ז	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.	בראשית	—	ז	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.
פקודי	—	—	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.	בראשית	—	—	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.
בראשית	—	ז	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.	בראשית	—	ז	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.
פקודי	—	—	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.	בראשית	—	—	שורה ב' רכ"ב ע"ב. ג' דלכמיו כו' — קס"א ע"א. ח' ובאדרז. י' גווכין ע"ט.

חיקוני הטעיות

עז

בח"ג	דף	עמוד	חיקונים וחשמטות	בח"ג	דף	עמוד	חיקונים וחשמטות
נראשית	כ	א	ונכיה לו . (נהגה) מסאנו דש"ז . שורה א' ואין אור מאור . י"א וכטורה . י"ט שהיכל שני . כ"ד תיבות . כ"ו בכר קט"ט . כ"ט כטורה הנבואה . ל' סטפס והולך . (נהגה אלא על) . שורה ב' וביני כש"ז . ז' כיון שקניע . ט' כו' עומר . ז"ג ומפלות כש"ל . ט"ו שלהם הכל דוגמת הקדושה במקוים . י"ז פתחים שם .	נראשית	כו	א	שורה א' דילה . י"א ולאכלא . י"ב לאכלא . י"ג תקותה . ט"ז כן . שורה אחרונה שעדיין . שורה ה' כל (חסר בהעמק) . שורה א' עינוי הכפש . שיתקש . ל' לאתאחדא . ל"א נשמים — קעש"ט שם . שורה ו' וקרב . שורה ה' היכלו . י' ע"ב ה"א ה"א איהי . שורה אחרונה היכלא תלימא . שורה ה' (כש"ט) עומר . שורה ו' שנהיכל ה' . י' וארו . כ' (ע"ש על) . היכל ד' שורה י"ב הכסא כש"ל . י"ד וככ"ל במאשר . ט"ו וכש"ט . שורה י"ב ושאר דברים הנזכר שם . כ"ג ר"ל ע' שרי . שורה ג' שש פתח . י"ט הזה ככ"ל . שורה א' כש"ל . ו' שפרלו זה . כ"ו שם עומר . כ"ט קכ"ג וקכ"ד . שורה ה' לקבל אינון — כהורין כו' . ט' עיס ואויר . שורה ג' ו"ש שאלאר . ה' תרועה . שורה א' ככ"ל . ור"ל . שורה א' התלמי לנכה ל"ש . שורה י' כו' ור"ל לבתר . י"א בשאלא . ט"ז בפרעין — שמשעין . שורה ה' הפקודין . עומר . ט' דהרי"ל — בפתח . י' גדיא"ל . שורה ד' ה' הגי' כמו בפכים וכ"א ל"ש . ט' ר"ל אותן עיני ה' . י"א המוסגר ל"ש . י"ד אלא כו' וכש"ל ונפ"ב ש"ט דכל שאר דברים תליין כולו . י"ז עלהט קד . : שורה ו' כעייני אכשא . י' יתיב כו' . י"ז בסוד גבריאל שהוא . י"ח תקות האין קיומא . שורה כ"ג ל' ע"א . כ"ו הסט"א ולכן הסט"א מודקמת . כ"ז כגד היכל . שורה י"ב הן . כ"א קין השפרים ג"כ כש"ט . ל"ג שכתבן כותבין . שורה י"ד הוא טוב עמד ו"ס שאמרו עמד . שורה ז' ביכה . א' עולא כולל . שורה ז' על ה' . א' ע"א ר"ש אחר . י"ד עונג זה כו' . י"ח ר"ל כל הג"ס . שורה ה' כהורין עומר . י"ד האומיות דכורא .
נראשית	כ	א	שורה א' זקן וכסיל . ג' קדרות בנערים (ומה שנכתיים ל"ש) . י"ד קד כהור' . הוא ההוא כהורא הראשון . (נהג"ה ב' שמשעט והולך . נהגה ג' דש"ך גבורות) . שורה ג' כו' עומר . א' ועסאנא דש"ז . י"ב כל ההיכל . י"ג דס"א ר"ל . ט"ו עשכמטין . שורה ב' ושני — כו' עומר . ה' שמשפט הוא . שחמיו העמונה . א' (קודם) עומר . שורה ט' דעלמא . י' דעלמא . כ"ו אחר עלת רק נרשם אחר . כ"ט גם בהעמק הוא אחר . ל"ג דא ודאי . שורה ה' ורואה . שורה ו' ושזן ולכן כהורין . ז' ברוסין . י"ב קדא ודקין . שורה א' ר"ל ששם . י"ב סדור . שורה ד' כמו אינון . ו' שאינו . י"ב אופנים כו' . ט"ו שם עספר ישראל . י"ח כו' אילין . שורה ג' בדוקה . י"ב קשרין . שורה ג' ולכן הן . ה' שליטים . ט' עקפן . שורה ב' הרבים ילאו דקושי' והעיר שזן כנונה וכמיב הרבים ילאו . כ' הלך . שורה ג' ק"י . ה' נשעט העמק המאשר . י"ד גוויין . שורה ד' עס ישראל ביום . א' להקנ"ה וכ"י . ט' ואשו כו' . י' ישע אביך כו' ואוקטוה . י"ג רס"ד . שורה ב' ה' . ד' נהאי חננא (כשעט בהעמק המאשר) . שורה ט' נשאל . כ"ז האי מכלא כו' . כ"ט דאתדבק .	נראשית	כ	א	שורה א' זקן וכסיל . ג' קדרות בנערים (ומה שנכתיים ל"ש) . י"ד קד כהור' . הוא ההוא כהורא הראשון . (נהג"ה ב' שמשעט והולך . נהגה ג' דש"ך גבורות) . שורה ג' כו' עומר . א' ועסאנא דש"ז . י"ב כל ההיכל . י"ג דס"א ר"ל . ט"ו עשכמטין . שורה ב' ושני — כו' עומר . ה' שמשפט הוא . שחמיו העמונה . א' (קודם) עומר . שורה ט' דעלמא . י' דעלמא . כ"ו אחר עלת רק נרשם אחר . כ"ט גם בהעמק הוא אחר . ל"ג דא ודאי . שורה ה' ורואה . שורה ו' ושזן ולכן כהורין . ז' ברוסין . י"ב קדא ודקין . שורה א' ר"ל ששם . י"ב סדור . שורה ד' כמו אינון . ו' שאינו . י"ב אופנים כו' . ט"ו שם עספר ישראל . י"ח כו' אילין . שורה ג' בדוקה . י"ב קשרין . שורה ג' ולכן הן . ה' שליטים . ט' עקפן . שורה ב' הרבים ילאו דקושי' והעיר שזן כנונה וכמיב הרבים ילאו . כ' הלך . שורה ג' ק"י . ה' נשעט העמק המאשר . י"ד גוויין . שורה ד' עס ישראל ביום . א' להקנ"ה וכ"י . ט' ואשו כו' . י' ישע אביך כו' ואוקטוה . י"ג רס"ד . שורה ב' ה' . ד' נהאי חננא (כשעט בהעמק המאשר) . שורה ט' נשאל . כ"ז האי מכלא כו' . כ"ט דאתדבק .
נראשית	כ	א	שורה א' זקן וכסיל . ג' קדרות בנערים (ומה שנכתיים ל"ש) . י"ד קד כהור' . הוא ההוא כהורא הראשון . (נהג"ה ב' שמשעט והולך . נהגה ג' דש"ך גבורות) . שורה ג' כו' עומר . א' ועסאנא דש"ז . י"ב כל ההיכל . י"ג דס"א ר"ל . ט"ו עשכמטין . שורה ב' ושני — כו' עומר . ה' שמשפט הוא . שחמיו העמונה . א' (קודם) עומר . שורה ט' דעלמא . י' דעלמא . כ"ו אחר עלת רק נרשם אחר . כ"ט גם בהעמק הוא אחר . ל"ג דא ודאי . שורה ה' ורואה . שורה ו' ושזן ולכן כהורין . ז' ברוסין . י"ב קדא ודקין . שורה א' ר"ל ששם . י"ב סדור . שורה ד' כמו אינון . ו' שאינו . י"ב אופנים כו' . ט"ו שם עספר ישראל . י"ח כו' אילין . שורה ג' בדוקה . י"ב קשרין . שורה ג' ולכן הן . ה' שליטים . ט' עקפן . שורה ב' הרבים ילאו דקושי' והעיר שזן כנונה וכמיב הרבים ילאו . כ' הלך . שורה ג' ק"י . ה' נשעט העמק המאשר . י"ד גוויין . שורה ד' עס ישראל ביום . א' להקנ"ה וכ"י . ט' ואשו כו' . י' ישע אביך כו' ואוקטוה . י"ג רס"ד . שורה ב' ה' . ד' נהאי חננא (כשעט בהעמק המאשר) . שורה ט' נשאל . כ"ז האי מכלא כו' . כ"ט דאתדבק .	נראשית	כ	א	שורה א' זקן וכסיל . ג' קדרות בנערים (ומה שנכתיים ל"ש) . י"ד קד כהור' . הוא ההוא כהורא הראשון . (נהג"ה ב' שמשעט והולך . נהגה ג' דש"ך גבורות) . שורה ג' כו' עומר . א' ועסאנא דש"ז . י"ב כל ההיכל . י"ג דס"א ר"ל . ט"ו עשכמטין . שורה ב' ושני — כו' עומר . ה' שמשפט הוא . שחמיו העמונה . א' (קודם) עומר . שורה ט' דעלמא . י' דעלמא . כ"ו אחר עלת רק נרשם אחר . כ"ט גם בהעמק הוא אחר . ל"ג דא ודאי . שורה ה' ורואה . שורה ו' ושזן ולכן כהורין . ז' ברוסין . י"ב קדא ודקין . שורה א' ר"ל ששם . י"ב סדור . שורה ד' כמו אינון . ו' שאינו . י"ב אופנים כו' . ט"ו שם עספר ישראל . י"ח כו' אילין . שורה ג' בדוקה . י"ב קשרין . שורה ג' ולכן הן . ה' שליטים . ט' עקפן . שורה ב' הרבים ילאו דקושי' והעיר שזן כנונה וכמיב הרבים ילאו . כ' הלך . שורה ג' ק"י . ה' נשעט העמק המאשר . י"ד גוויין . שורה ד' עס ישראל ביום . א' להקנ"ה וכ"י . ט' ואשו כו' . י' ישע אביך כו' ואוקטוה . י"ג רס"ד . שורה ב' ה' . ד' נהאי חננא (כשעט בהעמק המאשר) . שורה ט' נשאל . כ"ז האי מכלא כו' . כ"ט דאתדבק .

תיקוני המצוות

כת"ג	דף	עמוד	תיקונים והשמטות	בה"ג	דף	עמוד	תיקונים והשמטות
פקודי	לד	א	שורה ב' והוא זכאל. היכל קמישי ו' מתן אמת. ז' שלם. י"ג וכן: ההג"ה ל"ג.	פקודי	עא	א	שורה י' בהיכל. עתחיל המועדות ועם עתחיל אידית וזאל.
בראשית	—	ז	שורה ב' באלין אתרס. ג' עיס בלש. י' בלור כו'. י"ד ואל. ט"ו וסועק ויפח בלפיו. (ט"ו ענ'): כ"ג המוסגר ל"ג.	בראשית	—	ב	שורה ד' אד פגנו. י"ו היכלי. שורה ז' על עיור. — האבות ודוד. ט"ו רק דכיל בלוד.
פקודי	—	—	שורה ה' המוסגר ל"ג. כ' ונפיק אתמנני בלן. כ"ד הוא בלוד זה וקט"ג.	בראשית	עג	ב	שורה ה' לדיכונ ד' יסודין. י"ב אדם כו'. י"ד אדם כו'. כ"ב ללרנעם ופני שור אל היסין ללרנעם.
בראשית	לה	א	שורה א' ט"ו [ושנדרון] ל"ג.	פקודי	—	א	—
—	—	ב	שורה ז' והליכתו הוא. י"א ההליכה.	—	—	—	—
פקודי	—	—	שורה ג' בעטוף: המוסגר ל"ג. ד' פלכא משיחא אתער כו' למחא. ר"ל.	—	—	—	—
בראשית	לו	א	— דכורא ולמחא דנוק' ולו. ו' יגאלך. י"ב בלד ושמקשרין דב"ד.	—	—	—	—
פקודי	—	—	שורה ד' המוסגר ל"ג. י' שליכן עושדין. ט"ו דהריאל.	—	—	—	—
בראשית	—	—	שורה ו' ששני עיור. כ"ג עספיקים.	—	—	—	—
—	—	—	שורה ח' המוסגר ל"ג. ג' שם כ"ג עאל. — ליקרו. ח' סוד גדול. י"ג והדך הוא.	—	—	—	—
פקודי	לו	—	שורה י"ב ועמד הכל ועמד. י"ג ח' רלון עיור. י"ח וזהו עיד. כ"ה אער.	—	—	—	—
בראשית	—	ב	שורה כ' כו' עיור. כ"א הכיר לון ושמקדין. כ"ו כד אכמא. ל"ב ונפיק.	—	—	—	—
—	לח	א	שורה י"ט כפקין כל אינון. כ"א רע"ו. כ"ג וה"ם.	—	—	—	—
—	—	ב	שורה ב' בשונים בשונים: ג' אהבה. ח' דרוין כו'. שבלן. ט"ו כו' ע"ש. י"ח נס"ת: כ"ב הכא כמי כו'. — השדים עיור וז"ל ככ"א.	—	—	—	—
פקודי	—	—	שורה ז' (אתחדין) עיור. י"ד שהא בהיכל.	—	—	—	—
בראשית	לט	א	שורה י"א עלם השמים מבלת כעס"ג.	—	—	—	—
פקודי	—	—	היכלא שחיחאה. שורה ג' שז"ש. ז' נפיק. כ' עס רלון.	—	—	—	—
בראשית	—	ב	שורה ו' עשני בלוד. כ"ה עתחקין. ל"ז ע"ב שח.	—	—	—	—
פקודי	—	—	שורה ב' להעלא.	—	—	—	—
—	ע	א	שורה ט"ו פנים דעשה. כ"א והוא סוד. כ"ד רכ"ו.	—	—	—	—
בראשית	—	ב	שורה ט"ו בלד. י"ח פסוק זה ואלהבת.	—	—	—	—
—	עא	א	שורה ט"ז כו' אי בגוהנס. כו'. ל' כוס ולכן יגועין.	—	—	—	—
בראשית	—	א	—	בראשית	עא	א	שורה ו' דק אער. כ' ויערף. כ"ו עפכא כו' ככ"ל.
—	—	ב	שורה ד' ושם הוא הדיבור.	בראשית	—	ב	שורה ד' ככ"ל. י"ב ונעם דלדך. כ"ח דרך ענר ללד. שורה ארובה. ה"ה. שורה א'. ג' היכלות ד' ה' ו' אלו.

בה"ג	דף	עמוד	חיקונים והשמטות	בה"ג	דף	עמוד	חיקונים והשמטות
סקודי	עח	א	שורה ח' יפרד בו' כ"ט שנכו' לי טיפין טיפין ככ"ל. שורה ב' תלמטה רחל דש' — ד' עס רגליו רגליו רגליו (וכתב בלא עוסגר).	בראשית	כג	א	שורה א' נפ"ס. שורה י' אחר ברעוא דלהון הי' כתוב בעוסגר (למטה נהיכלא דיוסף נכשחין). י"ז ח"ש וסוה' כ"א אחר נפ"ס יתרו הי' כתוב בעוסגר (ונא"ר דף קל"ו ע"ב שעתא דתמער קוב"ה לאשחשע עס לדיקין כהרין אכסוי דע"י באכסוי דז"א ועתגלי מלחא ונהיר להא מלחא וכדון כו'). כ"ו בו' ר"ל: כ"ק ו"ס. ל' (בליין הנסער) שנקרא רז"ל והי"ב חיוון כולן. עותדים נהיכל הוה. הראשון וכן כל הנשקין שהן ברזא. כי כל חיבור ודעות (ולא אדע מהו).
בראשית	קט	א	שורה ט' הקרינו. י"ב אחער. י"ד וסוד. י"ט א"ל שמוק כך. כ"ג י"ש א"ל. כ"ז נגיפורי. ל' בן סימאי. שורה ד' שיעודא ע"י.	—	כט	א	שורה ב' הליון כש"ל. ג' על טורין. ה' קאי שכ"א נגי'. ו' סוד הנרית. ז' סוד הנרית לדיק כידוע (כולא עיומר). י"ג ושם כהר דכניד. כ' שמשע נה"ק. כ"ז ר"ל שנהיכל.
סקודי	—	—	שורה י"א הקדושים. כ"ה באלין. כ"ז כזילא. כ"ט (סחח) עיומר. ל"ג זיין דלהון — רק דאשכבו. ל"ח אחר שיתלגש בגוסא.	—	—	ב	שורה ב' תיטקות. י"ח אותן דיין שלא ככתבו ולא כחמיו כרי שיעיל המשובה: ונכ"ב כולוהו עסין ע"ד. ר"ל כל הארבע וכל הל"ב ות"ק אלף כולם עסוין ע"י שעה שאלין. כו'. כ"א סכמה ככ"ל.
בראשית	—	ב	שורה א' הוא' עאן דלא, ומיבת הוא שבורה ב' עיומר.	—	—	א	שורה ח' כי עיומר. ה' כתגלגל ברע' שלכן. ז' לבא אלי. י' השחא ישכרי. י"ב כפית. י"ד לדבר עיומר. ט"ו ד' ל"י. י"ז ואעלי. י"ח ועוד כי. — שח' אחשטות. י"ט שח' ואשחאר יעקב. כ' הא יו"ד. כ"א יו"ד דלדכ". כ"ג גלגל קמה. כ"ו ויגע בכף. כ"ז עקב של ישכר. ל' דש"א (כ"ל שהוא ר"ת דיוקנו של אביו) — כשעה הכ"ל (כ"ל ש"ל כו'). ל"א נקון. ל"ב חלק וככ"ל. — צסוד ב"ע. ל"ג רכ"ז. ל"ד רס"ק. — ב"י. ל"ז עקב ככ"ל. ל"ח עסע' דסע"א. שורה ב' תהג"ה אורבי יוס.
סקודי	—	—	שורה ג' תלמטה ימי חיוו ככ"ל. שורה א' נקורבן עיומר. — נקורבן. ב' כו'. י' בו'. י"ד הרגוני. ט"ז ומסכי עשהון קימת קטנות. י"ח ע"ש ואע"ג — כן הוא ג"ב. כ' סן וכן נדוקין עד וקטא אדה"ר בעוסגר. כ"ו ולע"ל. ל"א וכש"ל — סדרין.	בראשית	א	א	שורה ד' דרגין עיומר. — טי (פקודין) עיומר. — י"א רקיעים עילאין עיומר. י"ב שנבראה חיוון תחאין חיוון היכלין. שורה ב' והשעי — והשעיני. — ג' וסיכאל שעי' בו' — לשמות ב"א. שורה ז' ומפורסס [והכלל]. — ח' ויסוד לנ' ופעס. — י"א ולכן ככני — שער וערבן.

לזכרון בהיכל ה' !

יעשרו ברכות שמים לראש הרב הגאון המכס הכולל נשיא אה"ק כשי"ת מוהר"ר **יעקב צבי** כ"י, האב"ד דפה אשר בכל עוז יראתו ועולם ידי מכסתו, המאסץ לכוין יחד נאמן להקים בהיכלות בדפוס, ועוד עם מוהר לבנו להוסיף אופן בדבר הדפסת יתר כ"ק הגר"א, ובפרט ביאורו לס' המיקונים ה' יזכהו לקוות בנעשו ולבקר בהיכלו, ויארץ ה' יעיו ושבותיו, ויעלם לטובה כל קשאלותיו כשאלות הע"ל.

וחנני קובע ברכה כפולה ומשולשת לידיד ה' וידידי הרב הקריף יראת ה' שעשו ובתורתו יהגה כו' כשי"ת מוהר"ר **העשיל מרגליות** כ"י, אשר נתן כל כפשו וסאודו להשיג כ"ק ולהעמיס ויחנס ע"י לעוסרס לש"ב הגר"ל ז"ל להגיהס וירשני להוילא לאור לזכות את הרבים, לדקמו עוסדת לעד וזכות רבינו הגר"א ז"ל יגון עליו כלס.

שם ה' הנקרא עלינו, מכל אורח רע יכלרינו, ולסאור מורתו יאיר עינינו, אסימת דרכי הקדושה יורינו, ללחנמו וליראמו יחד לבנינו כמסלת דהקע"ה: „הורני ה' דרכך אהלך באסימך יחד לבני ליראה את שערך”.

אורך ה' אלהי בכל לבני ואכבדה שער לעולם כי מסדך גדול עלי ומקונן עמנת קנס את דכא ושפל רוח כעוני להוילא לאור אור הקינור הקדוש הזה ואמה ה' אמה ידעת את כל עבדותי ועעלי, אכא סועלי רלה כא ופעשה ידי מכסוף, ומקונן את עבדך להדבק במורחק ויראתך כה"י ואל מלל עפי דבר אמת ולא יסוה ס' המורה עפי וספי זרעי לעולם אמן.

